

Giới thiệu Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ

Thể loại: Cưới trước yêu sau, Đô thị tình duyên, Hào môn thế gia, HE, Hiện đại, Ngôn tình, Ngọt, Nhẹ nhàng, Showbiz, Sủng, Trùng sinh - Song trùng sinh.

Tổng chương: 74

Editor: [L.A]_Baileys

Designer: [L.A]_JianFei

Văn án

Du Yến là kiểu người dù biết trước mặt là vực sâu, nhưng đã quyết chí rồi thì vẫn cứ đâm đầu vào vậy!!!

Cô đúng là kiểu người chưa thấy quan tài chưa đổ lệ mà...

Nhưng cô sống lại, quyết tâm sẽ không để bản thân mình tự tìm đường chết như vậy nữa!

Cơ mà, làm một mỹ nữ yên tĩnh thật sự quá khó!

Có lớp học cura lại ông xã thần tốc không, cô có tiền!

Cảm nghĩ sau khi trọng sinh của cô chính là: Thật ra bố mẹ đặt đâu con ngồi đó cũng có thể có một cuộc hôn nhân rất hạnh phúc! Đây chỉ là một bộ truyện đối lốt trọng sinh nhưng thật ra là một bộ truyện sủng ngọt bàn sâu về việc làm sao để gây dựng một cuộc hôn nhân thành công!

Bạn đang đọc truyện *Ngày Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Sống lại

“Ảnh hậu nổi tiếng Du Yến sử dụng ma túy bị bắt giam, bị bắt cùng cô còn có ngôi sao mới nổi có triển vọng trong giới điện ảnh Kỷ Hải...”

“Nghệ sĩ nổi tiếng Kỷ Hải cùng Du Yến sử dụng ma túy bị bắt, scandal của hai người đã được xác thực...”

“Du Yến vì dính líu đến ma túy nên bị bắt, thương hiệu hợp tác lâu dài với cô công bố đổi người, cũng đưa việc Du Yến gây ảnh hưởng đến danh tiếng thương hiệu ra khiến nại pháp lý...”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Vi chuyện của Du Yến, giá cổ phiếu của giải trí Du Thị xuất hiện dao động trên diện rộng, chủ tịch Du Thị Du Chính Thiên ngắt xiutrong hội nghị cổ đông, trước mắt đang cấp cứu trong bệnh viện...”

“Lư Lực người đại diện của Kỷ Hải đã giận dữ chỉ trích trên Weibo rằng Kỷ Hải là người bị ‘dạy hư’, cũng quyết liệt khiển trách người trong giới giải trí thâm giờ trò quy tắc ngầm, ám chỉ Kỷ Hải bắt đắ đi theo quy tắc ngầm ấy.....”

...

Tin tức giải trí của hai ngày nay bị cái tên Du Yến này chiếm đóng, bài viết đứng đầu top bốn trên Weibo...Đều nói về Du Yến, nào là sử dụng ma túy, scandal, quy tắc ngầm,... Tất cả tin tức đều chứng minh cô là người tội ác tày trời, những ngôi sao không có giao tình với cô đều thầm thấy may mắn, còn những kẻ có chút qua lại liên lập tức phải sạch quan hệ, có một số còn lấy thân phận người biết chuyện để bỏ đá xuống giếng.

Mỗi người một lời, các chuyên gia đứng ra bình luận trên Weibo về sự ảnh hưởng của chuyện này, cuối cùng thuận tiện khiển trách vì có loại người như Du Yến tồn tại, giới giải trí mới trở nên tệ hại như thế.

Chỉ trong một đêm, Du Yến từ một ngôi sao lớn nổi tiếng biến thành chuột qua đường, ranh giới giữa thiên đường và địa ngục chỉ cách nhau một khoảng nhỏ.

Người không quen biết nhìn thấy tin nóng hổi này chỉ cảm thán một tiếng: Cô gái này đã đắc tội với ai rồi chẳng?

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Kẻ quen biết cô ngược lại khinh thường bình luận: Cô ta chính là “tự làm tự chịu”.

Mà Du Yến “tự làm tự chịu” kia, nhân vật chính bị đưa vào trại giam, lúc này lại yên lặng bên giường bệnh của bố mình, không đứng, nói chính xác hơn hẳn là: Thân thể cô vẫn đang ở trong trại giam, mà “linh hồn” của cô đã trôi đến bên cạnh bố.

Du Yến nhớ sau khi cô ở trong trại giam nghe tin Du Chính Thiên đang trong tình trạng nguy hiểm đến tính mạng, liền phát điên muốn ra ngoài gặp bố mình, nhưng cho dù luật sư giúp cô chẳng nữa thì chẳng thể trong chớp lát đến đó kịp, mà sau đó, con nghiện tái phát, cả người cô trở nên điên cuồng, cuối cùng lăn lộn đến hôn mê, lúc tỉnh lại liền ở trong trạng thái này.

Du Yến không hiểu tại sao bản thân lại xuất hiện dưới hình thái này, thân thể trong suốt, trôi lơ lửng, đây chính là “ma” hoặc “linh hồn” mà mọi người thường nói chẳng?!. Cô có thể nhìn thấy, nghe thấy nhưng không có cách nào phát ra âm thanh, cũng không sờ được bất kì vật nào, đương nhiên, người khác cũng không nhìn thấy cô, cảm thấy hình như bản thân đang ở trong mơ, vừa mộng lung vừa mơ hồ, nói không chừng cô thật sự là đang nằm mơ.

Tuy toàn bộ chuyện này đều vô cùng kì lạ, nhưng Du Yến vẫn cảm thấy may mắn, may mắn vì chính mình có thể kịp thời đến bệnh viện, lúc này tuy cô không có cách nào đích thân chăm sóc cho bố nhưng vẫn có thể lảng lảng bên cạnh ông, đây đã là thời khắc ấm áp nhất trong khoảng thời gian này rồi.

Từ sau khi Du Chính Thiên biết cô bị nghiện ma túy, tình cảm bố con giữa hai người dần biến mất, chỉ còn sự giam cầm cai thuốc cường chế của người bố cùng lời nguyên rủa cay nghiệt của cô con gái vô lễ, mâu thuẫn tích lũy cùng những trận cãi vã không ngừng khiến tình cảm hai bố con rạn nứt.

Du Yến đã không nhớ nổi lần cuối cùng trò chuyện tâm bình khí hòa với bố là khi nào rồi.

Tình trạng của Du Chính Thiên đang nằm trên giường rất tệ, thậm chí phải dựa vào máy thở để duy trì mạng sống, dịch truyền không ngừng truyền từ mạch máu vào trong cơ thể ông, nếu không phải máy giám sát bên giường vang lên tiếng nhịp tim đập, Du Yến nghi ngờ ông sẽ đột ngột chết trong lúc ngủ.

Phòng bệnh yên ắng ngoại trừ y tá ngẫu nhiên tiến vào ghi chép số liệu, nhân viên điều dưỡng đến chăm sóc thường ngày, thì không ai đến đây thăm ông. Du Yến bỗng cảm thấy bị ai thay bố có một đứa con gái ngu đần bất hiểu, còn có một đám họ hàng tự tư tự lợi, lúc già nằm trên giường bệnh, lại không ai nghĩ tới chuyện đến thăm ông một lần. Một đám người vô tình vô nghĩa như vậy, ông lại vì họ mà bôn ba cả đời, thật không đáng.

Du Yến rất muốn quỳ bên giường của bố, hết như trước đây làm nũng, khóc thút thít mong ông tha thứ, kéo tay ông nhận lỗi, nhưng cô biết, tất thấy đều quá muộn rồi. Quá muộn.

Trong lúc Du Yến cho rằng sẽ không ai đến thăm bệnh, bên ngoài lại truyền đến tiếng gõ cửa, nhân viên điều dưỡng không ở trong phòng, người bên ngoài đợi một lúc liền tự mở cửa vào, điều khiến cô ngạc nhiên chính là, người đến lại là Cố Hành Viễn.

Cố Hành Viễn đến đây có thể nói là ngoài dự tính nhưng cũng là hợp tình hợp lý.

Cố Hành Viễn là chồng trước của Du Yến, hai người từng có cuộc sống hôn nhân bằng mặt mà không bằng lòng suốt năm năm, sau khi ký vào đơn ly hôn, bọn họ hẳn đã bốn năm không gặp nhau, trở thành người lạ từng quen thuộc nhất.

Không nghĩ đến, anh vẫn xuất hiện ở đây, Du Yến vẫn luôn cho rằng, Cố Hành Viễn hẳn là người muốn cách xa cô nhất, cuộc sống hôn nhân của hai người đối với người đàn ông nghiêm cẩn, chính trực này mà nói, hẳn là lịch sử đen tối khó nói nên lời nhất.

Dường như cảm giác có người đến thăm, Du Chính Thiên tỉnh táo hơn chút, Cố Hành Viễn quy củ gọi một tiếng: “Du lão gia.”

Du Yến cũng đứng bên cạnh kích động gọi “Bố ơi”, nhưng không ai nghe thấy cả.

Du Chính Thiên nằm trên giường bệnh khó khăn muốn nói chuyện, Cố Hành Viễn cúi người đến gần người ông, nghiêm túc lắng nghe.

Du Yến đứng bên cạnh cũng nghe thấy lời Du Chính Thiên nói, ông khẩn cầu Cố Hành Viễn tiếp nhận giải trí Du Thị, cho dù bán nó đi cũng được, chỉ mong anh giúp Du Yến thoát thân, sau đó giúp cô cai nghiện, Du Chính Thiên nói: “Xem như nể tình cảm vợ chồng của các con, cứu Tiểu Yến, con cũng biết nó không phải hư hỏng như thế, con bé chỉ là kết lầm bạn mà thôi.”

Cố Hành Viễn không do dự gật đầu đồng ý, một chút khẩn cầu này với anh mà nói, đều không phải là chuyện khó khăn gì.

Bác sĩ chữa trị biết Du Chính Thiên đã tỉnh, liền đến đây giúp ông kiểm tra, đưa ra kết luận là tình trạng sức khỏe của Du Chính Thiên vô cùng bất ổn, hi vọng người nhà chuẩn bị tâm lý, đáng tiếc cuối cùng không có người nhà nào đến thăm ông cả.

Du Chính Thiên trong tối ấy qua đời, ông không cam lòng, mang theo bi thương mà rời đi, cái nhắm mắt này, ông không còn cách nào tìm chỗ dựa cho con gái mình nữa rồi.

Du Yến không khóc, chỉ là đã sớm đau đớn đứt từng khúc ruột.

...

Dưới ánh ban mai ấm áp, Du Yến mở mắt tỉnh dậy, khoảnh khắc thức giấc này, cô có chút mờ mịt.

Trong người uể oải, ý thức mơ hồ, hình như bản thân đã ngủ rất lâu rất lâu, còn nằm mơ một giấc mơ kì quái, trong mơ cô kết hôn xong lại ly hôn, sau đó còn sử dụng ma túy bị bắt giam, cuối cùng còn khiến bố tức chết, tình tiết trong mơ rất hoang đường nhưng lại vô cùng chân thực, cô thậm chí có thể nhớ rõ bất kì một tiểu tiết nào trong đó.

Trước đó, bây giờ, cái nào mới là mơ?

Rốt cuộc là Trang Chu mộng điệp hay là điệp mộng Trang Chu?*

(*Điền có Trung Quốc, một hôm Trang Chu nằm mơ bản thân hóa bướm bay lượn vô cùng chân thực, khiến ông không biết rằng bản thân hóa thành bướm hay bướm hóa thành ông.)

Trong mơ, cuối cùng cô hẳn là đã chết đi chẳng, sau khi bố mất, ý thức của cô cũng theo ấy mà biến mất.

Thế bây giờ, cô rốt cuộc đang ở đâu?

Trở người ngồi dậy, đưa mắt nhìn xung quanh, bài trí quen thuộc của căn phòng khiến cô ngạc nhiên không thôi, đây chính là ngôi nhà cô từng ở suốt năm năm, là nhà của cô và Cố Hành Viễn, tuy hai người trước khi kết hôn từng có giao ước, tài sản hai bên sẽ tự sở hữu, nhưng cuối cùng lúc ly hôn, Cố Hành Viễn vẫn cho cô căn nhà này, nhưng lúc ấy cô gấp đến độ muốn ngay lập tức phủi sạch quan hệ của hai người, cho nên vừa nhận lấy liền bán đi.

Du Yến đột nhiên phát hiện, tuy từ lúc bắt đầu cô không muốn để tâm đến hôn nhân kia, nhưng lần nữa nhìn thấy ngôi nhà này, cô vẫn có cảm giác tìm về sâu sắc, rốt cuộc đây chính là “nhà” mà cô từng có.

Lòng ngực truyền đến một trận quay cuồng, cô nhớ đến cảnh tượng cuối cùng khi bố mất, không ngờ rằng người bên cạnh bố trong chặn đường cuối cùng ấy, lại là Cố Hành Viễn mà cô sớm đã ném ra sau đầu, đúng là thế sự khó lường.

Tầm mắt chạm phải di động trên đầu giường, chiếc di động này đã sớm lỗi thời rồi, giờ tay cầm lên nhìn thời gian một cái, Du Yến sững sờ tròn to mắt, thời gian lại quay về đến năm thứ hai cô kết hôn với Cố Hành Viễn, chẳng lẽ ký ức trong khoảng thời gian đó thật sự là một giấc mơ? Hay là đã xuyên không? Quay về bảy năm về trước?

Vẫn chưa kịp nghĩ nhiều, di động vang lên, nhìn thấy chữ “Bố” xuất hiện trên màn hình, Du Yến vội vàng nghe máy “Bố ơi!” bởi vì bi thương còn tồn đọng trong lòng, cho nên tiếng gọi bố này của cô kích động ngoài ý muốn.

Mặc kệ là nằm mơ cũng được, trọng sinh cũng thế, cô đều cảm kích trời cao cho bố cô lần nữa sống lại.

“Tiểu Yến?!” Du Chính Thiên ở bên kia không nghĩ đến Du Yến sẽ bắt máy nhanh như vậy, không hề giống với những buổi sáng trước kia, ngủ không đủ giấc Du Yến nhất định sẽ không chịu rời giường, di động không biết vang rồi lại vang bao nhiêu lần cô mới chịu bắt máy, hôm nay không chỉ nhận máy rất nhanh, giọng nói cũng vô cùng tinh tảo, chuyện này khiến Du Chính Thiên có chút do dự, ông gọi điện là chuẩn bị muốn mắng cô.

“Bố ơi, con rất nhớ bố.” Du Yến cười nói ra câu này, thoáng cái vành mắt đỏ lên.

Tiếp theo ồ ồ rồi, Du Chính Thiên rốt cuộc cũng không nỡ nên lời, giờ tay không đánh kẻ mặt cười, hướng hồ đây còn là con gái bảo bối của ông, nghìn vạn lời nói cuối cùng lại biến thành một câu: “Trưa qua đây ăn cơm đi.”

“Vâng, bố.”

Du Yến thật sự hoài niệm gọi hai chữ bố ơi này, trong kí ức mấy năm cuối đời của cô, đã rất hiếm khi vui vẻ gọi bố rồi, hoặc gọi đến oán khí đầy trời, hoặc gọi đến nghiêng răng nghiêng lợi, hận không thể nhai nát nuốt hai chữ bố ơi này đi.

Tuy Du Chính Thiên gọi cô qua đây ăn trưa, nhưng Du Yến cảm thấy bản thân không đợi được đến trưa nữa, cô lập tức phải về nhà, tận mắt nhìn bố một cái, bởi vì cảnh tượng bố nằm trên giường bệnh, chết không nhắm mắt vẫn hiện rõ mồn một trước mắt cô, cô vội muốn xác nhận tất thảy của hiện tại này đều là sự thật.

Đứng dậy đi vào phòng tắm, bóng người xuất hiện trước gương khiến Du Yến khẽ ngẩn người, làn da trắng nõn tinh tế, dáng người thướt tha, ngực nở mông cong dưới lớp áo ngủ vô cùng nóng bỏng, ngũ quan tinh xảo trên mặt đều lộ rõ sự xinh đẹp và thanh xuân của chủ nhân nó. Đây là trạng thái tốt đẹp nhất của bản thân, Du Yến biết, lúc này cô vẫn chưa dính đến ma túy khiến cô vạn kiếp bất phục kia, cho nên sẽ không gầy như que củi, thần kinh sẽ không bất ổn, trên người sẽ không có hình xăm kì quái, trên cánh tay càng không có chỉ chít lỗ kim.

Cảm xúc phức tạp thoáng lên đến đỉnh điểm, Du Yến không chấp nhận nỗi, ghé vào bồn rửa tay, thân người run rẩy khóc thất thanh, khóc vì quá khứ ngu ngốc của mình, cũng khóc vì gặp được may mắn kì tích này, mặc kệ tất thảy có phải là thật hay không, mặc kệ sau này sẽ phát sinh chuyện gì, cô nhất định phải dùng cõi lòng mang ơn này để đổi mặt với nó.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Bó

Du Yến rửa mặt, thay đồ xong liền xuống lầu, đúng lúc bắt gặp Cố Hành Viễn đang chuẩn bị ăn sáng. Dư quán gia đặt từng món tinh xảo, thơm ngon lên trên bàn ăn, Cố Hành Viễn vừa đọc báo vừa nghe trợ lý thông báo lịch trình hôm nay, lúc nhìn thấy sự xuất hiện của cô đều nghi hoặc giờ đây của mình có vấn đề, giờ này cô lại rời giường rồi, chẳng khoa học chút nào.

Khoảnh khắc Du Yến nhìn Cố Hành Viễn, tâm tình có chút phức tạp, năm đầu sau khi kết hôn, hai người vẫn miễn cưỡng xem như tương kính như tân, nhưng từ năm thứ hai Du Yến bắt đầu đơn phương gây hấn, hai người dần dần nảy sinh mâu thuẫn, bắt đầu chia phòng ngủ, cô liền mạnh mẽ nghĩ đến chuyện ly hôn, nhưng vì e ngại sức khỏe của Du Chính Thiên, cuối cùng cô vẫn nhịn xuống, mà Cố Hành Viễn lại vì lời hứa với ông nên cũng không chủ động nhắc đến việc ly hôn, thế là hai người bằng mặt không bằng lòng, trở thành đôi vợ chồng hữu danh vô thực.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Chạm phải ánh mắt bình tĩnh, không chút gợn sóng của Cố Hành Viễn, Du Yến chợt nhớ đến đêm trước hình như cô vì chuyện con con lông gà vô tội nào đó mà cãi nhau với anh, cũng không thể nói là cãi vã, vì từ đầu chí cuối đều là một mình cô nổi nóng, còn Cố Hành Viễn chỉ đọc tài liệu, vốn dĩ không thêm đề ý đến cô.

Trong lòng Du Yến cười khổ, có được cô vợ như thế này, thật sự làm khó cho Cố Hành Viễn quá rồi.

Dựa theo phong cách ngày trước của cô, tiếp theo hẳn là cô sẽ khinh thường việc ngồi cùng bàn ăn với anh, cho nên lập tức xoay người ra cửa, đến chỗ khác ăn, nhưng từ bây giờ đã không còn là Du Yến bướng bỉnh, không hiểu chuyện kia nữa, mà là một Du Yến đã từng trải qua gian khó, linh hồn được gột rửa qua, vừa nghĩ đến thời điểm bó hấp hối, Cố Hành Viễn không bỏ mặc, kề cận với ông, cô liền cảm thấy đáy lòng mềm nhũn.

Đường dài biết sức ngựa, lâu ngày thấu lòng người. Cô từng xem tự do và tình yêu là tất cả, đối mặt với lòng người phức tạp, cô yếu ớt không đỡ nổi một đòn, mà cuối cùng những người bị cô xem nhẹ kia, lại trong thời khắc quan trọng nhất khiến cô cảm thấy âm lòng.

Du Yến hơi do dự, rốt cuộc mình nên đi qua ngồi xuống ăn sáng không nhỉ? Hay là xoay người bước ra khỏi cửa đây? Cuối cùng để không dọa bọn họ, Du Yến vẫn quyết định bước đến bàn ăn, cầm lấy bánh mì, sau đó vừa đi vừa ăn.

Thế là cả đám người tiếp tục tròn to mắt, nhìn cô ung dung đi đến bên bàn ăn, chọn tới chọn lui, cuối cùng chọn một lát bánh mì phô mai, vừa nhai vừa ra ngoài ga ra.

“Cô ấy vẫn chưa tỉnh ngủ, đang mộng du phải không?” Trợ lý Triệu Thiêm càng thêm nghi hoặc hỏi quản gia mang về mặt nghiêm túc bên cạnh.

Dư quán gia nghiêm túc đáp: “Có khả năng.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cố Hành Viễn lật sang một trang báo khác, tiếp tục đọc tin tức.

Lúc Du Yến lái xe rời khỏi biệt thự vẫn nhớ cảnh tượng vừa rồi, vẻ mặt kinh ngạc của bọn họ, quả nhiên là vô cùng đặc sắc, khiến cô không nhịn được mà cười thầm trong lòng.

Thay đổi hẳn căn có quá trình, thay đổi dần dần là được.

Du Yến của bây giờ mới hai mươi hai tuổi, vừa tốt nghiệp từ học viện điện ảnh nổi tiếng, chính thức tiến vào giới giải trí, bởi vì xuất thân chính quy, hơn nữa lại có bố làm chỗ dựa, cho nên khởi điểm trong giới giải trí của cô cũng cao hơn so với những người khác, chẳng qua vì trước khi tốt nghiệp, cô từng tham gia diễn qua một số phim điện ảnh cho nên lúc này ở trong giới giải trí đã không tính là người mới rồi.

Kết hôn với Cố Hành Viễn, hoàn toàn là ý của Du Chính Thiên, ông lo lắng sức khỏe của mình không thể luôn làm chỗ dựa cho con gái, thế nên muốn sớm tìm chỗ dựa mới cho cô, Du Chính Thiên sớm đã nhìn trúng Cố Hành Viễn – người có bối cảnh gia thế vô cùng hiển hách.

Thành thật mà nói, bắt Du Yến gả cho Cố Hành Viễn, kì thực cũng là trèo cao rồi, nhưng Du Chính Thiên vẫn mặc kệ mặt mũi của mình, nhiều lần đến cửa cầu hôn, cuối cùng của Cố lão gia rút cuộc cũng đồng ý, lúc này Cố Hành Viễn mới gật đầu chấp nhận mối hôn sự này.

Tuy rằng đằng trai miễn cưỡng đáp ứng, nhưng Du Yến không chấp nhận, cô từ nhỏ đã được cưng chiều, tính tình không thể tránh được việc mắc bệnh công chúa, cho dù đối phương có tiền có thế hơn nữa thì thế nào, Du Yến cô cũng không tệ mà, xinh đẹp, tài hoa, hơn nữa bố cô cũng rất giàu, cô luôn cho rằng, chồng cô nhất định phải toàn tâm toàn ý yêu thương và bảo vệ mình, xem mình như nữ vương mới phải, cô làm sao có thể chấp nhận được chuyện người khác miễn cưỡng đồng ý cưới mình chứ?!

Thật sự không thể tưởng tượng được!

Vì chuyện này mà Du Yến từng âm ỉ với bố mình suốt một đoạn thời gian dài, nhưng Du Chính Thiên lại lòng dạ sắt đá đem cô gả ra ngoài, cuối cùng hai người không tránh khỏi cãi vã một trận, đó là lần đầu tiên bố con hai người cãi nhau, kết quả là Du Chính Thiên bệnh tim tái phát, nằm viện suốt một tuần liền, Du Yến trong lúc ấy tuy buồn bực, không hiểu chuyện nhưng cô rất yêu bố mình, nhìn thấy bố nằm trên giường bệnh, cô liền mềm lòng đồng ý hôn sự này.

Lần đáp ứng này cũng chính là bắt đầu chuỗi ngày ba người giày vò lẫn nhau.

Mà nay lần nữa quay về, hiểu được khổ tâm của bố, ác cảm đối với Cố Hành Viễn cũng biến mất, Du Yến đột nhiên cảm thấy tâm tình nhẹ nhõm rất nhiều, đến cả ánh nắng ngoài ô kính, càng nhìn càng cảm thấy rức rở.

Tất cả đều trở nên tươi đẹp hơn.

Lúc trông thấy Du Chính Thiên khỏe mạnh đứng trước mặt mình, Du Yến kích động chạy như bay, sà vào lòng ông, thật lâu không ôm bố khiến vành mắt cô thoáng đỏ lên, vui đầu lên ngực bố, rất lâu không chịu buông ra.

“Sao vậy? Lớn thế này rồi còn làm nũng ư?” Du Chính Thiên cung chiều nhìn con gái, tuy miệng chê cười hành động này của cô, nhưng trong lòng lại rất hưởng thụ, đôi tay vỗ nhẹ lên lưng Du Yến.

Du Yến lén lút lau đi nước mắt trên mặt, ngẩng đầu cười nói: “Dạo trước không gặp, con nhớ bố lắm.”

“Vào nhà thôi, thím Lưu làm há cảo thủy tinh con thích ăn nhất đấy.”

Tuy vừa rồi Du Yến ra ngoài có ăn bánh mì nhưng vẫn chưa no, lúc này nghe thấy điểm tâm mình thích, lập tức vui vẻ chạy vào trong, Du Chính Thiên bất đắc dĩ lắc đầu cười, cũng đi theo vào.

Sau khi Du Yến kết hôn, cũng thường xuyên về nhà cùng ông ăn cơm, nhưng không khí giữa hai người không hòa hợp lắm, Du Chính Thiên buồn phiền vì thái độ của cô đối với hôn nhân này, Du Yến giận ông đoạt mất quyền tìm kiếm tình yêu đích thực của mình, kết quả là hai người gặp mặt đều không mấy thoải mái mà ra về.

Hôm nay biểu hiện vui vẻ của Du Yến khiến Du Chính Thiên cũng vui lây, hai người vừa ăn cơm vừa trò chuyện, bất giác ăn nhiều hơn chút, sau đó liền cùng nhau đi dạo trong vườn, Du Chính Thiên nhìn tâm tình của cô quả thật không tệ, liền nhắc đến chuyện đêm trước.

“Hôm qua gọi điện cho con, con cũng không nghe máy, bố liền gọi vào máy bàn, nghe Dư quản gia nói con lại nổi nóng rồi?” Lúc Du Chính Thiên nhắc đến chuyện này vẫn rất uyển chuyển, hết cách rồi, con gái là do ông chiều hư, ông đã quen với việc nhìn sắc mặt của cô để nói đạo lý rồi.

Du Yến ngịch ngợm lè lưỡi, thật ra cô đã không nhớ nổi vì gì mà nổi nóng, giờ đây trong trí nhớ của mình, đó đã là một chuyện nhỏ của bảy năm trước mà thôi.

“Tiểu Yến, con không thể đối xử hẹp hòi với Hành Viễn như thế, con cần thử hiểu nó, bỏ qua thân phận địa vị của nó, tìm hiểu tính cách và nhân phẩm của nó, Hành Viễn tuyệt đối là một người đàn ông đáng để con chung sống cả đời, bố biết con giận bố nhưng tay vào hôn nhân của con, nhưng con vẫn phải mừng vì Hành Viễn chịu cưới con.”

Những lời này Du Chính Thiên không chỉ nói một lần, nhưng lòng mang ác cảm khiến Du Yến không thể nào bình tĩnh nghe ông nói, cô giận quyết định của bố, cũng giận Cố Hành Viễn khiến cô mất đi tự do và tình yêu.

Giờ đây lần nữa nghe thấy những lời này, Du Yến lại tràn đầy hạnh phúc, cảm giác bị cản nhàn cũng thật tuyệt.

“Bố ơi, bố đừng lo lắng nữa, con sẽ thử tìm hiểu anh ấy.” Du Yến vui vẻ hứa với bố mình.

Lúc này, cảm giác trong lòng cô đối với Cố Hành Viễn cũng rất phức tạp, nhưng có điều cô hiểu rõ, chính là cô rất cảm kích anh, cảm kích anh đáp ứng yêu cầu trước lúc bố cô qua đời, để ông có thể giảm đi một phần gánh nặng, chỉ về khoản này cũng đủ để cô mang ơn anh rồi.

Điều kiện của Cố Hành Viễn tốt như thế, lại đồng ý kết hôn với cô, khẳng định có suy nghĩ riêng của anh, cho nên trước khi không biết phải báo đáp anh thế nào, trước tiên cứ giữ gìn hôn nhân này thật tốt trước đã, dù không có cuộc sống vợ chồng hòa hợp, hạnh phúc thì việc chung sống hòa bình với anh, cô vẫn có thể làm được.

Dù sao suy nghĩ ly hôn từ lúc cô vừa tỉnh lại, liền bị cô ném ra sau đầu, chẳng qua nếu Cố Hành Viễn đề xuất ly hôn, thế thì chắc chắn cô sẽ rất phối hợp.

Du Chính Thiên tuy có chút bất ngờ vì sự ngoan thuận của con gái, nhưng cũng rất vui mừng, xem ra thật sự khôn lớn hiểu chuyện rồi.

Hai người đi dạo một vòng liền ngồi trên ghế trong vườn nghỉ mệt, sẵn tiện bàn về công việc của Du Yến, lúc này lại có người cầm di động của cô vội vàng chạy đến.

Du Yến vừa nhìn người gọi là Trần Hòa Gia, liền vô thức nhíu mày, lúc này nghĩ đến người đại diện của cô vẫn là gã ta, một kẻ năng lực không tồi, nhưng tác phong lại rất tệ, cùng rất nhiều ngôi sao nhỏ mập mờ, còn là loại nam nữ đều ăn, sau khi biết cô là con gái duy nhất của Du Chính Thiên liền có ý đồ dụ cô lên giường.

Mặc dù chán ghét gã, nhưng lúc này người ta vẫn là vẫn là người đại diện tích cực, cô không lý nào lại không nghe máy.

“Du Yến, mấy hôm nay em nghỉ ngơi đủ rồi chứ? Em còn nhớ mình cần phải về gấp không, đạo diễn Điền nói nếu em không về trường quay, anh ta sẽ đổi người.” Có thể vì hơi sốt ruột nên giọng nói của Trần Hòa Gia rất lớn, đến cả Du Chính Thiên cũng nghe thấy, biết con gái lại thất hứa với đạo diễn, ông rất không tán đồng nhủ mày.

Đạo diễn Điền? Trong đầu Du Yến thử tìm cái tên này, rốt cuộc cũng nhớ ra đạo diễn Điền là ai, Điền Kì Lễ, lúc này vẫn còn là một đạo diễn mới, rất trẻ tuổi, bởi vì vẫn chưa làm nhiều bộ phim, cho nên giờ vẫn chưa quá nổi tiếng, nhưng sau này thì không như vậy nữa, tích lũy được nhiều kinh nghiệm cộng thêm tài năng bất phàm của anh, phàm là phim điện ảnh qua tay anh ta, thậm chí cả những diễn viên từng đóng trong phim anh đều sẽ trở nên nổi tiếng, sau này vẫn có người nói đùa gọi anh là “Đạo diễn bàn tay vàng”, mà Du Yến lại bị Điền Kì Lễ kéo vào danh sách đen,

mặc kệ cô có bối cảnh thế nào, thì cô vẫn không được chọn đóng trong bất kì bộ phim nào nữa, bởi vì cô từng thất hứa trong bộ phim của anh.

“Là bộ phim《Kì ngộ》phải không?” Du Yến không chắc chắn hỏi.

Trần Hòa Gia bên kia không nhìn được mà rống lên “Bà cô ơi, giờ cô chỉ quay có một bộ phim mà thôi, còn có thể quên nữa sao?!”

Du Yến không kiểm được muốn mĩa mai, đối với anh mà nói là chuyện trước mắt, nhưng đối với tôi đó lại là chuyện của bảy năm về trước, phải lập tức nhớ được toàn bộ chi tiết thật sự là quá khó rồi.

“Được được được, tôi biết rồi, sáng mai tôi sẽ đến đoàn phim.”

“Bà cô à, đừng ngại mai nữa, xin cô đến ngay đi, cô đóng vai chính, tùy tiện bỏ bê công việc, sẽ bị người khác viết lung tung, nói cô thích ra về đấy.” Tuy rằng cách hành xử trước kia của Du Yến thật sự vô cùng thiếu nghiêm túc, nhưng Trần Hòa Gia rất biết xem sắc mặt, vô cùng uyển chuyển khéo léo nói với cô như thế.

Cuối cùng Du Yến đồng ý lập tức đến đoàn phim, Trần Hòa Gia mới tắt máy.

Cất di động, Du Yến có chút ảo não, rốt cuộc cô vì sao lại rời khỏi đoàn phim? Trong kí ức của cô, sau đó cô cũng không về đoàn phim, hẳn là vì bỏ bê công việc, cho nên cuối cùng Điền Kì Lễ đã chọn người khác, cũng vì bộ phim này mà hai người trở nên không vui, sau đó anh cũng từ chối hợp tác với cô.

Rốt cuộc vì việc gì lại rời đoàn phim nhỉ? Cô thật sự không nghĩ ra.

Nhưng nói đến bộ phim《Kì ngộ》này, tuyệt đối lại là tác phẩm thành danh của Điền Kì Lễ, bộ phim nho nhỏ này lại biến thành bộ phim ăn khách nhất năm, cuối cùng còn nhận được mấy giải thưởng trong những kì liên hoan phim trong nước, vô cùng vinh quang, mà cô vì coi thường chế tác nho nhỏ đó, nửa đường rời khỏi đoàn phim, cuối cùng chịu màn tự vả vào mặt.

Du Yến lần nữa quay về, cô vẫn rất thương tiếc gương mặt này của mình, cho nên không muốn tự vả, thế là sau khi bị Du Chính Thiên ôn hòa giáo huấn một trận, liền về nhà dọn đồ ngoan ngoãn quay về đoàn phim.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Đoàn phim

Lúc Du Yến về nhà, Cố Hành Viễn đã đi làm rồi, cô nhờ người thu dọn hành lý, sau đó lại đi tìm Dư quản gia, nói cho ông biết mình sẽ rời đi một chuyến, đến thành phố Y đóng phim, tầm hai ba tháng sẽ về.

Dư quản gia đã quen với việc làm người tàng hình, đột nhiên bị gọi đến nói chuyện, ông cảm thấy rất áp lực, nhưng ông là một quản gia được đào tạo chuyên nghiệp, nên sau khi nghiêm túc nghe Du Yến dặn dò, liền quy củ lui xuống, chỉ là lúc thoát khỏi tầm mắt của cô, ông phát hiện sau lưng có chút mồ hôi lạnh, Dư quản gia quyết định sẽ ra ngoài vườn hít thở không khí, sẵn tiện thử nhìn xem mặt trời hôm nay có phải mọc ở hướng tây hay không?!

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Du Yến đương nhiên không nhìn ra nội tâm đầy dao động của quản gia mặt than, lúc này cô nhận được điện thoại của trợ lý Cảnh Hân, nói rất nhanh sẽ đến đón cô.

Sau khi gác máy, Du Yến lại kích động, những người từng phai nhạt trong kí ức của cô lần nữa lại sống động xuất hiện trước mặt cô, làm sao có thể khiến cô không kích động được chứ.

Từ lúc cô tốt nghiệp, chính thức bước vào giới giải trí, Cảnh Hân liền đi theo cô, lúc đầu hai người nhất định có chút mâu thuẫn, hơn nữa lúc tính tình đại tiểu thư của Du Yến phát tác, thật sự đã gây vò Cảnh Hân rất nhiều lần, nhưng tính cách của Cảnh Hân rất tốt, người cũng rất cần cù lạc quan, những lúc bị mắng, cô nàng chỉ cười cười cho qua, trước giờ không ghi thù, mặc dù nhỏ hơn Du Yến, nhưng luôn xem mình thành chị chăm sóc cho cô, sau khi quen với sự tồn tại của Cảnh Hân, Du Yến tuy vẫn có lúc nổi nóng với cô, nhưng cũng đã xem cô nàng thành người nhà rồi.

Sau đó cô nghiện ma túy, bị Du Chính Thiên cưỡng ép ở trong nhà cai nghiện, khoảng thời gian sống không bằng chết trong trí nhớ, vẫn còn có cảnh Cảnh Hân ôm chặt cô, nói mọi chuyện sẽ ổn thôi.

Nhưng lúc ấy, mọi chuyện không thể tốt lên được nữa rồi, năm cuối cùng cô bắt đầu cảm thấy Cảnh Hân rất phiền phức vì quản thúc cô quá nhiều, hơn nữa còn có Kỷ Hải nói xấu Cảnh Hân bên tai cô, cuối cùng cô vẫn nhẫn tâm đuổi việc cô nàng, vứt bỏ cả chút âm áp cuối cùng này.

“Chị Yến, đừng đuổi em đi, em vẫn muốn ở bên cạnh chị...” Đây là lời cuối cùng Cảnh Hân vừa khóc vừa nói với cô, cô vẫn luôn nhớ rõ trong lòng.

Nghĩ đến chuyện này, Du Yến không kiềm được đáng chất cười khổ một tiếng.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Bây giờ thật sự hết như những lời em từng nói, mọi chuyện sẽ ổn thôi.

Chúng ta vẫn còn khoảng thời gian tươi đẹp thật dài, em cứ tiếp tục ở bên cạnh chị nhé.

Lúc quản gia và người làm tiễn cô ra cửa, xe chuyên dụng của công ty cũng đã đến, gương mặt Cảnh Hân tràn đầy ý cười bước xuống xe, ánh nắng chiếu lên gương mặt tròn trịa của cô nàng, ánh sáng lấp lánh rực rỡ, khiến người khác không kiềm được cũng cong môi cười theo cô.

“Chị Yến.” Cô nàng ngọt ngào gọi một tiếng, liền nhiệt tình giúp cô xách hành lý lên xe, động tác nhanh nhẹn, đây chính là một nữ hán tử mạnh mẽ, lúc Du Yến lên xe còn rất lễ phép vẫy tay chào tạm biệt với quản gia.

Quản gia được đào tạo chuyên nghiệp, khom người cúi đầu chào cô một cái lịch thiệp.

Chiếc xe dần dần rời khỏi biệt thự, Du Yến bảo Cảnh Hân ngồi bên cạnh mình, đôi mắt sáng rực nhìn chăm chăm người ta, vẫn chưa thỏa mãn còn nắm lấy tay Cảnh Hân, vỗ vỗ tay cô nàng. Cảnh Hân bị vỗ đến có chút hoang mang, nhưng cô thích động tác thân thiết như thế của Du Yến, thế là càng cười rạng rỡ hơn.

“Chị Yến, đoàn phim bên kia nói rồi, lần này chị quay về sẽ đổi cho chị căn phòng sang trọng hơn, để chị ở thế ở thoải mái một chút.”

Đổi căn phòng sang trọng? Rốt cuộc Du Yến cũng nhớ ra nguyên nhân vì sao mình lại nổi nóng.

Đạo diễn Điền Kỳ Lễ của《Kì ngộ》vẫn là một đạo diễn nhỏ chưa nổi tiếng, nhà đầu tư đối với tác phẩm của anh đều là thái độ chờ xem thế nào, cho nên dù có người dùng tiền đầu tư nhưng cũng không nhiều, mỗi một đồng tiền đều cần cân đo đong đếm, cho nên điều kiện nơi ở cũng cần cân nhắc, phần lớn diễn viên đều là hai ba người cùng ở một phòng, lúc ấy Du Yến đã là tiểu hoa đán, lại đóng vai chính, đoàn phim liền sắp xếp một gian phòng đơn cho cô, nhưng Du Yến vẫn cảm thấy không hài lòng, phòng đơn này quá nhỏ, phòng tắm quá đơn sơ, cách âm cũng không tốt, ở mấy hôm liền không chịu nổi, sau khi nổi nóng liền lấy lý do bị bệnh, phải tay chạy đi.

Sau khi nhớ ra tiểu tiết này, Du Yến không kiềm được thở dài, đối với biểu hiện bướng bỉnh ngày trước của mình, chỉ có thể bình luận bốn chữ: “Quá không hiểu chuyện.”

Quả nhiên đời người là không thể quá thuận lợi, trải qua cuộc sống ưu việt an lạc quá lâu rồi, dễ dàng đánh mất bản thân, dễ nhìn bản thân quá cao, dễ gặp chút khó khăn, sẽ hết như trời sập đến nơi vậy.

Hồi tưởng đến vô số biểu hiện yếu đuối của mình khi đối diện với khó khăn, Du Yến cảm thấy bản thân lúc này, hẳn xem như là niết bàn sống lại rồi.

Cả đường trò chuyện về nhân sự trong đoàn phim với Cảnh Hân, Du Yến liền cảm kích bản《Kì ngộ》nghiêm túc đọc, nội dung bên trong cô đã quên sạch rồi, vẫn nên nhanh chóng làm quen lại thôi.

Khi đến trường quay, Du Yến lại nhờ Cảnh Hân đi mua một đồng thức ăn nước uống đến, định dùng để mời mọi người, dù sao lát mềm buộc chặt, trước tiên phải thu phục lòng người, phải giảm tối đa sự ảnh hưởng về tin đồn nói cô xấu tính lại hay ra vẻ mới được.

Du Yến bảo Cảnh Hân đặt hành lý xuống trước, còn đặc biệt nói rằng cô không cần đổi phòng, ở căn phòng trước đây là được, sau khi Cảnh Hân sáng khoái đồng ý, Du Yến mới xoay người đi tìm đạo diễn Điền Kỳ Lễ.

Lúc nhìn thấy Điền Kỳ Lễ, phát hiện Trần Hòa Gia cũng ở đây, ngược lại không cảm thấy bất ngờ, dù sao cũng là người đại diện của cô, Trần Hòa Gia có nghĩa vụ giúp cô ổn thỏa tất thảy rắc rối, nhưng nghĩ đến sau này gã ta muốn cưỡng bức cô, Du Yến thật sự không có cách nào trưng ra nụ cười với gã.

Vẫn là nên tìm lúc nào đó đuổi người này đi.

Điền Kì Lễ lúc này còn chưa cao cao tại thượng, nhưng người tài năng vẫn có chút kiêu ngạo, nhìn Du Yến ngập tràn ý cười đi đến, anh cũng không cho cô sắc mặt tốt, ngồi đó hút thuốc.

Trần Hòa Gia trông thấy cô đến, vội cười ha hả nói với Điền Kì Lễ: “Đạo diễn Điền, anh xem Du Yến vô cùng xem trọng đoàn phim, vừa khỏi bệnh chút liền lập tức quay về, làm chậm trễ tiến độ của đoàn thật sự vô cùng xin lỗi, tôi thay Du Yến xin lỗi mọi người.”

Lúc Du Yến rời đoàn quay, mượn cớ là mình bị bệnh, thế nên giờ đây quay về cũng chỉ có thể dựa vào đó để nói, cho dù cô có bệnh thật hay không, cũng chẳng ai rảnh truy cứu.

“Đạo diễn Điền. Thành thật xin lỗi, lần này quả thật là do tôi sự tùy hứng của mình, tôi đảm bảo sẽ không có lần sau.” Du Yến cũng rất hiểu ý, tiến lên trước nói lời xin lỗi, ánh mắt mang theo ý cười chân thành nhìn Điền Kì Lễ, lông mi chớp chớp, giống hệt như một chú thỏ con vô tội.

Cho nên nói xinh đẹp vô cùng hữu ích, Điền Kì Lễ thở dài, đối với hành vi nói đi liền đi của Du Yến, anh cũng cảm thấy rất giận, nhưng sau khi giận xong cũng không làm được gì, dù sao mình ở đây cũng chỉ là một đạo diễn nhỏ, còn phải nhờ danh tiếng của Du Yến để thu hút khán giả.

Bây giờ người ta thật lòng thật dạ đến xin lỗi, Điền Kì Lễ cũng không thể làm kiêu nữa, ném điếu thuốc nói: “Nếu trong người đã khỏe, vậy thì mau điều chỉnh tốt tâm thái tiếp tục quay phim đi, thời gian chậm trễ tiến độ trước đây, chuyện này có thể sẽ vô cùng cực khổ.”

Biết đoàn phim không tính đổi người, Du Yến khề thờ phào nhẹ nhõm, cười nói: “Tôi nay em xin mời đoàn phim ăn cơm, xem như tạ tội, vì đã làm chậm trễ thời gian của mọi người, thật sự vô cùng có lỗi ạ.”

Nhìn thấy Du Yến nói như thế, cuối cùng Điền Kì Lễ cũng không giận nữa, gật đầu đồng ý nói sẽ phải ăn một bữa thật to.

Tối đó, cả đoàn phim tụ tập đến khách sạn năm sao tốt nhất, ăn một trận no nê, ai nấy đều gào thét bảo cuối cùng cũng nhìn thấy thịt rồi, họ ăn hết như ma đói, giống hệt như dân tị nạn chịu đói mấy tháng nay vậy. Đa phần đoàn phim đều là những người trẻ tuổi, sau khi ăn uống, mọi người lập tức quen thuộc.

Trần Hòa Gia nhìn Du Yến, chỉ thấy cô đi lại trò chuyện trong đám người, cảm thấy có chút kì lạ, dường như sau khi Du đại tiểu thư trở về chuyện này như đổi thành một người khác vậy.

Trần Hòa Gia từ lúc Du Yến bước vào giới giải trí liền trở thành người đại diện cho cô, thời gian hai người quen biết không ngắn, cho nên Du Yến này, gã khá hiểu cô, với tư cách là thiên kim độc nhất của chủ tịch giải trí Du Thị, cô từ nhỏ đã sống cuộc sống ưu việt, quen với chuyện mọi người vây quanh mình, cho nên tính tình vừa bướng bỉnh lại ích kỷ, vì ở trong công ty của bố mình, cho nên không hề thiếu vai diễn, trước giờ đều là đại tiểu thư cô chọn vai, chỉ cần không hợp ý cô liền trưng sắc mặt cho người ta xem, hoàn toàn là mặt cao hơn đầu, thái độ phách lối.

Không ngờ tiểu thư như cô, lúc này lại có thể cầm ly rượu, bỏ đi sự cao ngạo của mình, nâng ly cùng người khác cười nói, dù đi đến đâu đều sẽ trở thành tâm điểm, nụ cười ấy cười thật là mắt người nhìn.

Ngoại trừ Trần Hòa Gia và Cảnh Hân, mọi người đều không quá hiểu về Du Yến, chỉ ngẫu nhiên nghe người ta nói cô thích ra vẻ, chẳng qua hôm nay trong khoảng thời gian ngắn tiếp xúc, phát hiện Du Yến cũng không giống như trong lời đồn, vô thức cảm thán những tin tức là cái thật sự không đáng tin cậy.

Đến ngày làm việc thứ hai, ánh mắt mọi người nhìn Du Yến đều thêm vài phần thiện ý và thân thiết.

《Kì ngộ》là bộ phim nghệ thuật, Điền Kì Lễ dùng phong cách hài hước để tường thuật lại câu chuyện này, cốt chuyện xoay quanh chuyến du lịch lần đầu tiên của một nữ sinh vừa tốt nghiệp đại học, cô tự tặng quà tốt nghiệp cho mình là một chuyến du lịch, cô không hề tham gia bất kì tour du lịch nào, cũng không đi theo cách du lịch truyền thống, cô đến bến xe tùy tiện chọn một chuyến xe rồi xuất phát, trên đường đi cô ngắm nhìn được rất nhiều phong cảnh, gặp được đủ người đủ việc, phát sinh vô số chuyện thú vị dở khóc dở cười.

Nhìn chung, đây là một bộ phim hài, từ những câu chuyện nhỏ gộp thành. Mỗi chuyện phát sinh có thể khiến người xem cười to, lại có thể khiến người xem suy ngẫm: Đúng rồi, hiện tượng này cũng xuất hiện bên cạnh chúng ta! Nhưng lúc chúng ta tự đối mặt, cũng sẽ có những phản ứng như vậy sao?!

Đó là một bộ phim hài rất có nội hàm, có khả năng dẫn dắt cảm xúc của người xem, lần đầu tiên Du Yến đọc kịch bản cũng rất thích, lập tức đồng ý đóng vai chính, chỉ là sau đó bản thân thích gây chuyện, uống phỉ bỏ qua một cơ hội tốt.

Du Yến ngồi dưới tán ô che nắng, vừa lật kịch bản vừa uống nước trái cây, hai cảnh vừa rồi cô đều xem qua một lần, bởi vì đến giờ nghỉ lao hai mươi phút, Cảnh Hân ở bên cạnh vừa rót nước trái cây vừa đưa bánh ngọt đến, giờ lại gọt trái cây. Du Yến chú ý nhìn cô nàng, cười mắng: “Em đang nuôi lợn sao?”

Cảnh Hân cười hi hi đáp: “Chị cảm thấy em đang nuôi lợn thì chính là thế đấy.”

“Ồi chào, còn biết cãi lại nữa cơ, muốn ăn đòn phải không?” Du Yến cuộn quyển kịch bản lại, gờ tay gõ lên đầu cô nàng.

Cảnh Hân rất phối hợp mà né trái tránh phải, trong miệng còn hô: “Nữ vương đại nhân tha mạng!”

Du Yến bị đáng vẻ nghịch ngợm của cô chọc cười, bảo: “Tôi chết có thể miễn nhưng tội sống khó tha, phạt em ăn hết quả táo này.”

Cảnh Hân chân chó* vội vàng đáp ứng: “Tạ chủ long ân!” Sau đó ngồi cạnh Du Yến rằng rắc rắc găm tảo, còn không quên cầm quạt quạt cho cô.

(*Chân chó: Chỉ kẻ giỏi nịnh nọt)

Lúc này đang là cuối xuân đầu hè, vẫn chưa nắng gắt nhưng đứng dưới nắng quá lâu vẫn cảm thấy vô cùng oi bức, trận gió do Cảnh Hân quạt đến lập tức khiến Du Yến cảm thấy vô cùng sảng khoái, suýt nữa thì ngủ quên mất, tối hôm qua cô không ngủ ngon giấc, cô gái ở phòng bên nấu cháo điện thoại đến nửa đêm, cô cũng nghe đến nửa đêm, cho nên chỉ cần thả lỏng chút liền muốn thiếp đi.

Chẳng bao lâu sau lại chuyển đến cảnh Du Yến, phó đạo diễn chạy qua gọi cô chuẩn bị, chuyên viên trang điểm liền đi đến giúp cô trang điểm lại, Du Yến vỗ vỗ mặt để tỉnh táo lại, bắt đầu cảnh quay.

Cảnh quay này quay đến cảnh cô đi đến bên hồ, bị cảnh sắc tuyệt đẹp của non sông nước biếc mê hoặc, lúc này vừa vịn có một làn gió mát thổi đến, mái tóc dài của cô bay theo gió, cô bình yên nhắm mắt lại, hoàn toàn đắm chìm vào cảnh sắc thiên nhiên tươi đẹp.

Mà thực tế lại là: Bây giờ hoàn toàn không có gió! Đợi cả nửa ngày trời, không để gì mới đợi được một cơn gió thổi đến, nhưng gió quá yếu vốn dĩ không thổi bay tóc cô, cuối cùng đoàn phim vội vàng đem một chiếc quạt gió công suất lớn trước mặt cô, đạo diễn hô bắt đầu, chiếc quạt to lập tức thổi về hướng cô, tóc cô cuối cùng cũng bị thổi bay, Du Yến chìm đắm trong cảnh đẹp, nhắm mắt cười khẽ, một giọt nước mắt lạnh lẽo chảy xuống.

Diễn Kì Lễ có chút rung động, lập tức bảo quay phim quay lại cảnh ấy, sau đó hô cắt, nói với Du Yến “Diễn tốt lắm.”

Tuy rằng tình tiết rơi lệ này có chút đột ngột nhưng cuối cùng giọt nước mắt mê hoặc ấy lại bị Diễn Kì Lễ giữ lại, sau khi bộ phim trình chiếu, mọi người nhìn thấy cảnh này đều bình luận, có người nói cô là bị cảnh sắc thiên nhiên làm cảm động, có người lại nói cô nghĩ đến cả đường khổ cực đã trải qua, có người lại nói cô nhớ đến người nhà..., nhất thời những bình luận trên Weibo trở nên vô cùng náo nhiệt, đủ loại ý kiến khác nhau, nhưng từ đầu chí cuối đoàn phim cũng không đưa ra một đáp án cụ thể nào, thế là giọt nước mắt này cuối cùng trở thành một bí ẩn không được giải đáp, chẳng qua những chuyện này đều là chuyện của sau này.

Lúc này Du Yến nghe xong lời khen của đạo diễn, chỉ khiêm tốn cười cười, lúc xoay người rời đi vội quắc tay Cảnh Hân, Cảnh Hân lập tức chạy đến, chỉ nghe cô nói: “Vội giúp chị xem thử, bị cát thổi vào mắt rồi.”

Cho nên, chân tướng của giọt nước mắt mê hoặc kia là: làn gió cuốn do quạt gió thổi cuộn theo cát bay vào mắt, đôi mắt tự bảo vệ nên theo bản năng chảy nước mắt.

Đây thật là một hiểu lầm tốt đẹp, không biết đạo diễn Diễn sau khi biết được chân tướng này sẽ có cảm giác gì.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Bị chó hành

Vì lúc trước Du Yến tự ý rời khỏi đoàn phim, cho nên rất nhiều cảnh quay bị trì trệ, vì thế bắt đầu từ hôm cô quay về đoàn phim, đa phần là cảnh quay của cô để đuổi kịp tiến độ.

Trong quá trình quay phim, Diễn Kì Lễ tình té phát hiện ra một hiện tượng thú vị, Du Yến vừa bỏ đi một chuyển, sau khi quay về tính tình bỗng trở nên tốt hơn, cũng tương đối nhàn nại hơn, trước đây giằng gặc cho cô, nói thêm vài câu cô còn không buồn nghe, giờ đây giải thích, cô không chỉ nhàn nại nghe, mà có chỗ không hiểu còn chủ động thảo luận với mọi người.

Điều khiến Diễn Kì Lễ vui mừng hơn là kỹ năng diễn xuất của cô được nâng cao lên rất nhiều, trước đây cô thích thông qua ngôn ngữ cơ thể để biểu đạt cảm xúc của nhân vật, giờ đây cô không chỉ sử dụng ngôn ngữ cơ thể mà dùng ánh mắt để biểu đạt cảm xúc cũng rất tốt, mặc kệ là diễn với người hay vật, ánh mắt ấy đều chứa đầy cảm xúc, tất cả thần sắc trong mắt giống hệt như biết nói, khiến người khác lập tức có thể hiểu được ý cô muốn truyền đạt, thực sự khiến mọi người ngỡ ngàng.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Vừa nghĩ đến diễn viên ưu tú như thế đang đóng trong phim mình, hơn nữa thù lao không tính là cao, Diễn Kì Lễ liền có cảm giác bản thân đã lén nhặt được báu vật vậy.

Đạo diễn Diễn bên kia đang âm thầm vui vẻ thì Du Yến bên này lại rất không vui.

Cảnh quay này nói về nữ sinh đang đi trên vệ đường bắt gặp một chú chó, nó trông vô cùng đói, cô tốt bụng lấy ra hai cây xúc xích, một cây cho nó một cây cho mình, nào biết chú chó kia hai ngum liền ăn xong cây xúc xích, lập tức chạy qua giành ăn với cô, cô gái có chút hoang mang, sau đó vội co chân chạy đi, chú chó hưng phấn đuổi theo sau, cô gái bị con chó này đuổi theo gần một cây số, cuối cùng mới nghĩ ra, vội ném cây xúc xích đi...

Du Yến nghe phó đạo diễn giăng kịch, cảm thấy cô gái này thật ngốc, rảnh rồi chọc chó làm gì.

Dù chế giễu thế nào, thì lúc đạo diễn hô bắt đầu, Du Yến vẫn phải toàn tâm toàn ý nhập vai, vì muốn tạo ra hiệu ứng “gây cười”, cho nên Du Yến bị bắt phải chạy với tư thế vừa khoa trương vừa buồn cười, vô cùng mất hình tượng.

Vốn dĩ cho rằng cảnh quay này chỉ cần chú chó có thể ngoan ngoãn phối hợp, hẳn sẽ là một cảnh quay vô cùng đơn giản, nhưng vừa chạy, đạo diễn lại không hài lòng, bắt cô chạy lại, Du Yến thở hắt hắt tiếp tục chạy, có điều đến lần thứ hai, thứ ba vẫn chưa được. Cảnh chạy này, Du Yến suýt nữa nôn hết tất cả những thứ trong dạ dày ra, còn không biết có phải là đạo diễn có ý làm khó cô hay không.

Du Yến nghỉ ngơi một lát, đi đến bên đạo diễn xem lại cảnh vừa rồi, vừa xem xong đến cả bản thân cô cũng không hài lòng, diễn thế này vốn không có chút buồn cười nào cả, quả thật là uổng phí sức lực mà. Cô nghỉ ngơi một chút, hỏi đạo diễn có thể đổi cảnh cô gái vừa chạy vừa la hét hay không, nếu đổi cô gái vừa chạy vừa lăm bằm, hiểu quả có lẽ sẽ khá hơn chút.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Điền Kì Lễ rất nhanh liền đồng ý đề nghị của Du Yến, nói cảnh tiếp theo cứ để cô tự phát huy, thế là đoàn phim lại phải bận rộn một phen, kết quả là máy quay vào vị trí, đạo diễn vào vị trí, tất thấy đều đã chuẩn bị sẵn sàng nhưng lại không có cách nào bắt đầu quay, bởi vì chú chó kia bỏ diễn rồi!!!

Chủ của nó trên chọc cả nửa ngày, thế mà nó từ đầu chí cuối không thêm nhúc nhích, tiếng lòng chó con lúc này chính là: Đứng ngược đãi chó độc thân như thế này!

Cũng may là chó cũng có thể thân, con này không được thì con khác lập tức thay vào.

Bầu trời xanh vắt, ánh nắng rực rỡ, dưới cây cỏ thụ ven đường có một chú chó to đang nằm...

Chú chó đương nhiên không thể nào ngoan ngoãn nằm đó rồi, nhưng nó được huấn luyện rất bài bản, ngoan ngoãn nghe chủ nhân chỉ huy, thế là lúc Du Yến nhảy nhót đến gần chó to, sau lưng vang lên giọng: Cục cưng ngoan, nằm xuống, cục cưng ngoan, nằm xuống..., những lời này hết như thôi miên khiến Du Yến theo bản năng cũng muốn nằm xuống luôn.

“Gặp nhau chính là có duyên, chị cũng không có gì để chiêu đãi chú...” Du Yến lục lọi ba lô nửa ngày mới lôi ra được hai cây xúc xích “Xem như nể mặt hai chúng ta đều là chó độc thân, chia cho chú em một cây.” Du Yến ngồi xổm xuống, dùng răng xé đi bao bì của cây xúc xích.

Kết quả chú chó không phối hợp, người ta vốn dĩ không thêm ăn xúc xích..., được rồi, xem như bỏ qua chuyện này vậy!

Lúc Du Yến quay cảnh bị chó rượt, cô vẫn không kịp phát huy, chú chó người ta lại bắt đầu đồng đánh, lười nhác nằm yên một chỗ không thêm đuổi..., được rồi, cũng bỏ qua cảnh này trước!

Máy số một quay cận cảnh Du Yến, chỉ thấy một mình cô chạy như điên trên đường, đôi mắt trừng to, nghiêng răng nghiêng lợi: “Aaa...Đầu chị bị kẹp cửa mới cảm thấy chú em đáng thương, nhà người chính là Trần Thế Mỹ vọng ơn phụ nghĩa, quả thật quá tàn nhẫn, quá vô tình, quá cố tình gây chuyện rồi, cùng là chó độc thân, sao cưng nỡ đối xử với chị như thế hả hả hả...”

...

Tiếng lòng của tổ nhân viên công tác: Chị hai, chỉ là một con chó thôi, không phải là người nha!

Du Yến vẫn luôn cố gắng duy trì hình tượng nữ thần, trong cảnh quay này xem như phá vỡ hình tượng rồi.

Sau màn diễn không còn hình tượng gì để nói, cảnh quay này xem như trôi qua, về phần chuyện chú chó không chịu phối hợp, đó là chuyện của đạo diễn rồi.

Cảnh này quay xong, hôm nay phân cảnh của cô cũng xem như hoàn thành rồi, sau khi tẩy trang, cô liền nằm trên ghế không buồn nhúc nhích, Cảnh Hân bên cạnh cô rót nước bưng trà, đắp vai bóp chân, tận lực phục vụ chỉ hi vọng có thể giúp cô thoải mái một chút.

Du Yến nằm đó, đến mí mắt cũng không nâng lên, hết như là mất đi nửa cái mạng, uể oải nói: “Hân Hân, đợi chị sau khi đi rồi, em phải chăm sóc bố chị thật tốt, nói với ông ấy rằng chị hi sinh vì nghệ thuật, không cần phải quá đau buồn.”

“Chị Yến, chị cứ thanh thản ra đi, yên tâm, em nhất định sẽ hiếu thuận với chủ tịch hết như chị hiếu thuận với ông ấy, còn giúp chị kế thừa tài sản của ông ấy, chị không cần cảm ơn em đâu.” Cảnh Hân vô cùng phối hợp diễn với cô, nhưng động tác xoa bóp vẫn không ngừng lại.

“Vừa nghĩ đến chuyện em cầm lấy tài sản thuộc sở hữu của chị, trải qua cuộc sống tốt đẹp hơn chị, chị thật sự chết không nhắm mắt.”

Cảnh Hân phì cười ra tiếng, đáp: “Vậy chị phải cố gắng sống đấy.”

Cảnh Hân đột nhiên nghĩ đến Weibo cá nhân của Du Yến đã rất lâu không đăng bài rồi, liền lôi máy ảnh kỹ thuật số ra chụp một tấm nhìn nghiêng của cô, lại mở laptop lên mạng, tìm tấm ảnh một người một chó cùng diễn chung, đăng lên trên Weibo, gõ dòng chữ: Hôm nay lại bị chú cún này ngược đãi rồi,

ngược rất vui!

Rất nhanh liền có fan vào bình luận:

——Cún con, mau buông nữ thần kia ra, để ta thế chỗ!

——Nữ thần của tôi luôn quá xinh đẹp rồi.

——Nữ thần sinh khi con với tôi đi...

——Bức ảnh nữ thần và cún con ở cùng nhau quá đẹp rồi, tôi không dám nhìn.

——Màn hình lại bị tôi liếm hồng rồi.

...

Du Yến nghe thấy Cảnh Hân bên cạnh cười khúc khích, không nhịn được nâng mí mắt lên, “Em đang làm gì vậy? Thần kinh có vấn đề à.”

“Chị Yến chị xem, fan của chị dễ thương lắm.” Cảnh Hân mang máy tính đến, đưa màn hình ra cho cô xem.

Du Yến nhìn bình luận bên dưới, vừa xem lập tức bị thu hút, rất nhanh liền vui vẻ đến không màng đau đớn trên người, ngồi dậy đặt máy tính lên chân, chăm chăm lướt xem Weibo của mình.

Trước đây cô rất ít quan tâm phương diện này, cũng rất ít giao lưu với fan, cho nên Weibo cá nhân đều là Cảnh Hân giúp cô đăng. Cảnh Hân là một cô nàng vui tươi cho nên những thứ cô đăng trên Weibo đều rất thú vị, kể những gì ở bên ngoài nhìn thấy nghe thấy, nhiều hơn nữa là đăng đủ loại mỹ thực, ảnh chụp rất đẹp, viết dòng cảm xúc cũng rất dí dỏm, thỉnh thoảng còn giao lưu với fan, cho nên fan trên Weibo của cô đều bình luận rất hăng say, nhìn tới nhìn lui, Cảnh Hân quả thật rất dụng tâm trong việc quản lý hình tượng của cô.

Du Yến lặng lẽ giấu sự cảm động trong lòng, chuyên chú lướt từng bài đăng trên Weibo.

Cảnh Hân ở bên cạnh cùng cô xem, thỉnh thoảng sẽ nói câu chuyện sau lưng của bức ảnh nào đó.

Lúc này, di động cá nhân của Du Yến chợt vang lên, Cảnh Hân giúp cô cầm điện thoại qua, phát hiện là số bàn trong nhà, vô thức cảm thấy tò mò nghe máy.

Người gọi đến là Dur quản gia, trước tiên ông hỏi về tình hình gần đây của Du Yến sau đó mới nói đến nguyên nhân tìm cô.

Hóa ra là vì tiệc đại thọ sáu mươi tuổi một ông bác của Cố Hành Viễn, đối phương mời hai vợ chồng họ đến dự, Cố Hành Viễn không dám qua loa nên mới bảo quản gia gọi điện cho cô, hỏi cô có thời gian rảnh để tham gia không.

Du Yến nghe xong liền đồng ý, hỏi thời gian dự tiệc để cô sắp xếp.

Quản gia không nghĩ cô sẽ sẵn khoái như thế đồng ý, có chút ngạc nhiên, sau đó lại hết như sợ cô sẽ hối hận, lập tức nói thời gian địa điểm, còn bảo lễ phục trang sức sẽ chuẩn bị đầy đủ cho cô, cô chỉ cần mang người đến là được.

Gác máy, Du Yến thoáng im lặng, cô nghĩ đến năm năm hôn nhân giữa cô và Cố Hành Viễn.

Từ lúc bắt đầu, cô đối với hôn nhân này đều ôm thái độ bài xích, cho nên dưới yêu cầu của cô, hai người không có hôn lễ rầm rộ mà chỉ bày vài bàn, mời vài nhà có thân phận tôn quý đến dự tiệc, thậm chí đến lúc bọn họ ly hôn, rất nhiều bạn bè quen biết cũng không biết rằng bọn họ từng trải qua một đoạn hôn nhân.

Sau khi kết hôn, lúc bắt đầu hai người còn trải qua cuộc sống bình yên tương kính như tân, năm đầu tiên bọn họ vẫn ngủ chung giường, Cố Hành Viễn là người đàn ông bình thường, anh cũng có nhu cầu về chuyện giường chiếu, nhưng sau khi phát hiện sự bài xích ngầm của cô, càng ít chạm đến cô hơn.

Thật ra từ thái độ của Cố Hành Viễn có thể nhìn ra, anh rất nghiêm túc với hôn nhân này, anh thân là người đứng đầu một tập đoàn lớn, công việc vô cùng bận rộn, xã giao cũng rất nhiều, thế mà anh vẫn kiên trì mỗi tối về nhà ăn cơm, còn nếu không có cách nào về nhà, anh cũng sẽ bảo quản gia thông báo cho cô biết, những ngày lễ lớn nhỏ cũng sẽ tặng cô những món quà quý giá, có thể nói là người chồng như anh thật sự không thể chê vào đâu được nhưng bất kể thế nào thì ngay từ khi bắt đầu Du Yến đã không thích cuộc hôn nhân này, biểu hiện của Cố Hành Viễn có hoàn mỹ hơn nữa, thì trong mắt cô cũng chỉ là một kẻ tâm cơ mà thôi.

Bắt đầu từ năm thứ hai, cô liền bắt đầu có ý kiếm chuyện, nếu người làm hầu hạ không đúng ý cô liền lửa cao ba trượng, bất kỳ chuyện lông gà vò tỏi đều có thể khiến cô giận dữ, Cố Hành Viễn vốn là một người trầm tĩnh, đối với hành vi vô lý bộc phát của cô, đều lựa chọn cách giải quyết vờ như không thấy, sau đó hai người rất nhanh liền chia phòng ngủ, cô bắt đầu cuộc sống tự do không bị trói buộc.

Sau khi chia phòng, hôn nhân của bọn họ chính là hữu danh vô thực, cho đến năm thứ năm, cô thích một kẻ khác, liền trước mặt bố âm ỉ một trận to, kiên quyết đòi ly hôn.

Giờ đây nghĩ lại, lúc đó bản thân hết như một kẻ điên không nói lý lẽ. Du Yến cảm thấy may mắn, vì mình còn quay về trước khoảng thời gian đó, lúc này

quan hệ giữa cô và Cố Hành Viễn vẫn chưa ấm ỉ đến mức căng thẳng, cũng mới chia phòng ngủ không lâu, cho nên vẫn có cơ hội quay lại.

Thật ra lúc vừa kết hôn, Cố Hành Viễn cũng đưa cô đến dự tiệc trong nhà, hoặc những buổi tiệc của thế gia, nhưng cô ba lần bốn lượt từ chối, anh cũng dần dần không mang cô theo, lần này lại là do quản gia đến hỏi, xem chừng thân phận của người bác này xem ra đặc biệt quan trọng rồi.

Du Yến đích thân đến tìm Điền Kỳ Lễ nghỉ phép, vì biểu hiện gần đây của cô khiến anh vô cùng hài lòng, cho nên rất sáng khoái cho cô nghỉ hai ngày cuối tuần.

Thế là sáng thứ sáu sau khi quay xong, Du Yến liền nhờ Cảnh Hân thu dọn đồ đạc, đến bữa trưa cũng không ăn liền vội đến sân bay.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Bữa tiệc

Bữa tiệc diễn ra vào tối thứ sáu, lúc Du Yến về thành phố B đã hơn ba giờ chiều, tuy trên máy bay có ăn một chút, nhưng về đến nhà vẫn là đói không chịu nổi, may mà quản gia là một người rất chu đáo, đã mời nhà tạo mẫu đến đây rồi, lễ phục trang sức cũng đã chuẩn bị ổn thỏa, giúp cô giảm đi một đồng phiền toái.

Du Yến vừa tiến vào cửa liền hét ầm lên bảo quản gia đưa chút đồ ăn cho cô, Cảnh Hân cũng được cô giữ lại.

Đầu bếp mà trong nhà mời về có trù nghệ rất tuyệt, trước kia Du Yến rất thích thức ăn mà ông ấy làm, sau khi ly hôn tình thoảng vẫn nhớ đến trù nghệ của ông, lần này sau khi tỉnh lại liền trực tiếp đến đoàn phim, vốn dĩ không kịp thưởng thức mỹ thực, lúc này bụng đói đến không chịu nổi.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Quản gia nhìn thấy cô đói đến không cần hình tượng, vội vàng mang ra chút điểm tâm để cô lót bụng, sau đó mới bảo nhà bếp làm món chính cho cô.

Trong lúc Du Yến ăn điểm tâm, nhà tạo mẫu cảm mấy bộ lễ phục đến hỏi ý kiến của cô, sau khi Du Yến hỏi kiểu dáng lễ phục dự tiệc của Cố Hành Viễn, mới chọn một chiếc váy dạ hội hở vai màu xanh lam để phối với anh.

Quản gia đứng bên cạnh nở nụ cười hiếm thấy, trước đó ông đã cùng nhà tạo mẫu lập ra kế sách, đó là để Du Yến chọn lễ phục trước, sau đó mới dựa theo kiểu dáng lễ phục cô chọn để sắp xếp cho Cố Hành Viễn, không ngờ Du Yến lại dựa vào lễ phục của Cố Hành Viễn để chọn kiểu dáng cho mình.

Cô chủ đột nhiên trở nên hiểu chuyện như thế, ông thật sự rất không quen nha.

Sau khi hưởng thụ một bàn mỹ thực hoàn hảo cả về sắc hương và vị, Cảnh Hân chào tạm biệt Du Yến, cô cũng bắt đầu tạo hình, khoảng thời gian này ở bên ngoài chạy ngược chạy xuôi quay phim, tình trạng da trở nên rất tệ, nhà tạo mẫu giúp cô dưỡng da đơn giản trước, sau đó mới bắt đầu trang điểm làm tóc.

Trong lúc nhà tạo mẫu đang bận rộn làm việc thì Cố Hành Viễn về đến nhà, anh cũng cần tạo hình đơn giản và thay lễ phục.

Lúc này hai người gặp mặt vẫn có chút ngượng ngùng, nhất thời không có lời nào để nói, chỉ đành im lặng nhìn nhau, may mà trong phòng vẫn còn những người khác cho nên cũng không quá mức bối rối.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Dư quản gia, ông nhờ phòng bếp chuẩn bị chút thức ăn cho cậu chủ đi, trong bữa tiệc chắc hẳn cũng không ăn được gì, vẫn nên lấp đầy bụng trước đã.” Du Yến căn dặn quản gia, lúc này cũng không dám nhìn Cố Hành Viễn, bởi vì trước mặt anh lại ra dáng vẻ của cô chủ, cô đột nhiên cảm thấy có chút xấu hổ.

Quản gia tuân lệnh đi đến phòng bếp.

Giờ trong phòng chỉ còn lại ba người, dù cho Cố Hành Viễn không lên tiếng, nhưng bầu không khí dưới khí thế cường đại của anh vẫn khiến người khác không có cách nào quên đi sự tồn tại của anh được, nhà tạo mẫu khóa miệng lại, động tác trên tay càng lưu loát hơn, cố gắng giảm sự tồn tại của mình đến mức thấp nhất.

Du Yến cũng im lặng, nhưng thật ra cô đang lén lút nhìn Cố Hành Viễn. Người đàn ông này trước giờ đều là dáng vẻ thành thực trầm ổn, không chút bất cần, dù sau khi ly hôn bốn năm gặp lại anh, ngoại trừ càng thêm thâm sâu khó lường, anh căn bản không hề có chút thay đổi nào.

Thân là một người có quyền có thế, là con của gia đình có tài phú kinh người, Cố Hành Viễn có thể là một người vô cùng lập dị. Nhân phẩm anh đoan chính, cần mẫn nghiêm túc, học thức nổi bật, sau khi tốt nghiệp liền tiếp quản tổ nghiệp gia đình, đối với công việc cũng rất nghiêm chỉnh, không chút bỏ bê. Trước giờ chưa từng đi tìm hoan mua vui, cũng không hề có đủ loại thói quen tật xấu của con cái nhà giàu, dáng vẻ của anh luôn nghiêm cẩn hết như những nhà tu khổ hạnh vậy, trong xã hội hiện đại tự do buông thả này, anh thậm chí còn lựa chọn nghe theo quyết định của trưởng bối kết hôn với một cô gái không hề quen biết, phân tích từ các biểu hiện của anh, có thể thấy được Cố Hành Viễn chính là cực phẩm trong cực phẩm, là một máy bay chiến đấu quái dị.

Có được người đàn ông ưu tú như vậy, tại sao trước đây bản thân lại sống chết không nhìn trúng anh nhỉ? Xem ra cô cũng là một kẻ lập dị.

Lúc hai người chuẩn bị ổn thỏa ra ngoài, đã là gần bảy giờ tối, tài xế lái xe vô cùng ung dung thông thả, hiển nhiên không hề vội vàng, nếu Cố Hành Viễn bên cạnh không vội, Du Yến cũng thả lỏng, lẳng lẳng thưởng thức cảnh đêm ngoài ô kính.

Xe chạy một lúc, rốt cuộc có người mở miệng phá vỡ bầu không khí im lặng, chỉ thấy Cố Hành Viễn nghiêng mặt nhìn cô hỏi: “Đóng phim vất vả không?”

Giọng nói đột nhiên cất lên này khiến Du Yến giật mình, nhưng rất nhanh cô liền bình tĩnh lại, đáp: “Trong giới hạn chịu đựng của tôi, cũng không xem là vất vả.”

“Thật xin lỗi vì làm chậm trễ công việc của em, tiệc mừng thọ của bác Trương không tiện từ chối, ông ấy dự qua tiệc cưới của chúng ta, em cũng từng nhìn thấy ông ấy.” Cố Hành Viễn nói những lời này xem như là giải thích với cô, nguyên nhân vì sao lại gọi cô trở về.

Du Yến lắc đầu cười đáp: “Đừng nói thế, sau khi về đoàn phim tặng ca thêm hai ngày là được rồi.”

Cố Hành Viễn nhìn thấy gương mặt cười mỉm của cô, có chút thất thần, từ lúc hai người kết hôn, Du Yến nói chuyện từ tế thế này, anh vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, nụ cười chân thành trên mặt cô, thật xinh đẹp.

Tuy là bề ngoài không lộ ra, nhưng lúc này lòng Du Yến đang đánh trống, cô vẫn chưa chuẩn bị phải đối mặt với Cố Hành Viễn thế nào, tiếp tục trưng ra thái độ lãnh đạm sắc bén cô vạn lần không làm được, nhưng nếu quá nhiệt tình, người khác khẳng định sẽ cho rằng cô bị bệnh thần kinh, haiz, nghĩ đến chuyện này, cô chỉ có thể dùng tiếng anh tinh thông của mình để diễn đạt cảm tưởng của cô: Die!

Cố gia trong thành phố B là một đại gia tộc có tầm ảnh hưởng lớn, tương đối mà nói, Du gia chỉ là một gia đình giàu có có con con, tuy địa vị hai nhà chênh lệch quá nhiều, nhưng trong giới người giàu trong thành phố B, quan hệ quen biết vẫn có chút tác dụng. Cho nên trong bữa tiệc tối nay, Du Yến cũng có thể gặp được một vài người quen biết trước đây.

Xuống xe, Cố Hành Viễn rất lịch thiệp chia khuỷu tay mình ra, Du Yến cũng rất phóng khoáng khoác lấy tay anh cùng nhau tiến vào sảnh lớn của bữa tiệc, trước khi tiến vào cô còn nghịch ngợm nói: “Lát nữa không được phép vứt tôi lại một mình đâu đấy. Anh phải bảo vệ tôi nha.”

Dù là lời nói đùa, nhưng ý tứ thân thiết biểu hiện rất rõ. Cố Hành Viễn tuy không rõ ràng đáp ứng, nhưng sau khi tiến vào đại sảnh, lúc cùng người quen hàn huyên, anh từ đầu chí cuối vẫn luôn nắm lấy tay cô.

Một vài người bắt tay với Cố Hành Viễn, còn nghe anh dùng giọng trầm thấp dễ nghe để giới thiệu người bên cạnh mình: Đây là vợ của tôi, Du Yến.

Du Yến khẽ cúi đầu, nhìn bàn tay to nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn, mười ngón đan xen, hai lòng bàn tay dính sát vào nhau, thân nhiệt truyền qua từ lòng bàn tay, cô đột nhiên phát hiện cảm giác này thật sự vô cùng tuyệt vời, thế là trên mặt cô luôn treo nụ cười ngọt ngào xinh đẹp.

Sớm đã cùng chủ nhân bữa tiệc bác Trương hàn huyên một lúc, bác Trương hiển nhiên có chuyện muốn nói riêng với Cố Hành Viễn, Du Yến liền biết điều tránh đi, một mình đứng trước quầy buffet, muốn thử nhìn xem có món gì ngon không.

Du Yến tuy là một tiểu hoa đán nhưng trong hội trường đủ người giàu có này, không bị nhận ra cũng là chuyện rất bình thường, ngược lại là Cố Hành Viễn đưa cô đi một vòng, người trong bữa tiệc đều đã quen với cô, con dâu của Cố gia, vợ của Cố Hành Viễn, đương nhiên là thân phận hiển hách đủ để chấn áp phần lớn mọi người. Thế là lúc cô đứng một mình, liền có rất nhiều người đi đến kết giao.

Từ nhỏ đã lớn lên trong giới thượng lưu, Du Yến thừa sức đối phó với những loại trường hợp như thế này, chỉ là trước đó, cô luôn ra vẻ kén kiêu, không thêm chịu uất ức bản thân kết giao với người khác, vốn dĩ không hề ý thức được Du gia chỉ là có chút giàu có mà thôi, người muốn kết giao với cô vốn không được vài người.

Nhưng hôm nay lại khác, vốn thân phận là người Cố gia, nhất cử nhất động của cô đều bị người khác để ý đến. Cố Hành Viễn bên kia bọn họ vẫn chưa dám chọc vào nhưng người vợ xinh đẹp như hoa như ngọc này của anh, vẫn có thể thiết lập quan hệ.

Thế là một đám người chen lấn đến bắt chuyện với Du Yến, khiến cô không cách nào yên lặng ăn thức ăn. Không dễ gì mới thoát khỏi bọn họ, Du Yến liền muốn cầm lấy đĩa điểm tâm, bên cạnh lại có người đến gần, cô lén lút trừng mắt, lập tức trưng ra nụ cười chào hỏi người đến đây, lần này lại là người quen cũ.

“Ồi chào, đây không phải là Tiểu Yến sao, đã lâu không gặp, cũng lớn thế này rồi.” Người nói là một phụ nữ trang điểm rất đậm, trên người đầy vòng vàng, vừa nhìn cũng đã hơn bốn mươi tuổi, nhưng cẩn thận quan sát sẽ phát hiện bà ta thực ra già hơn một chút.

“Chủ tịch Lưu, đã lâu không gặp.” Nụ cười bên môi Du Yến nhạt đi vài phần, vẫn lễ phép chào hỏi với đối phương.

Lưu Thiên Quyên, là chủ tịch giải trí Tinh Tinh, quy mô công ty cũng sấp xỉ với giải trí Du Thị, là đối thủ cạnh tranh nhiều năm với giải trí Du Thị, thân là người đứng đầu, Lưu Thiên Quyên là một người phụ nữ rất có thực lực, làm việc quyết đoán, thủ đoạn cao minh. Hai công ty giải trí cạnh tranh nhau nhiều năm, cũng chỉ có thể xem như ngang tay.

Tuy là âm thầm đấu đá nhau nhưng ở những tình bữa tiệc thế này gặp mặt vẫn sẽ phải khiêm tốn nói vài câu khách sáo.

“Đừng gọi như thế, cứ gọi là di Quyên là được, bố con cũng thật là, di và ông ấy cũng tính là bạn già nhiều năm, sao con kết hôn ông ấy lại không đưa thiệp cưới cho di chứ.”

Thật là nói còn nghe hay hơn hát, hai nhà kết thù kết oán với nhau cũng không phải là chuyện ngày một ngày hai, muốn tránh còn không kịp, làm sao có thể mời bà ta chứ, bố cô bị bệnh tim nhưng tuyệt đối không có mắc bệnh thần kinh.

“Chủ tịch Lưu nói quá rồi, quý nhân như di bận rộn như thế, hôn lễ nho nhỏ của cháu làm sao có thể kinh động đến di được chứ.”

“Haiz, đứa trẻ này, thật biết nói chuyện.” Lưu Thiên Quyên khẽ lay ly rượu vang trong tay, ánh mắt vô tình quét xung quanh người cô một vòng, lại hỏi: “Trương lão gia không mời bố cháu ư? Ta không nhìn thấy ông ấy.”

Đây là rõ ràng mịa mai đúng không? Mịa mai Trương lão gia không mời bố cô, lại mời Lưu Thiên Quyên bà.

“Bố cháu vì sức khỏe không tốt, đã không tham gia những bữa tiệc xã giao như thế nào nữa. Điều này Trương lão gia cũng biết, cho nên rất thông cảm, hơn nữa tâm ý của bố cháu cũng đã chuyển lời rồi ạ.”

Tuy trong lòng Du Yến không vui nhưng vẫn bình tĩnh gặp chiêu tiếp chiêu.

“Ồ, sức khỏe của chủ tịch Du vẫn ổn chứ.” Lưu Thiên Quyên tuy là khách khí hỏi thăm bố cô nhưng lại lộ rõ trong lòng không hề để ý, một chút thành ý cũng không có.

“Vẫn ổn ạ”

“Hôm nay mới biết chồng của Tiểu Yến lại là nhân vật lớn Cổ tiên sinh đây, con phải giới thiệu di làm quen mới được.” Khách khí nửa ngày, Lưu Thiên Quyên cuối cùng cũng nói ra mục đích thật sự.

Đối với yêu cầu của bà ta, trong lòng Du Yến cười ha ha hai tiếng, tùy tiện đáp: “Có cơ hội sẽ nói.”

Mất quết thấy Cổ Hành Viễn từ xa đi về hướng cô, liền vội vàng nói với Lưu Thiên Quyên câu “Thất lễ” liền rời đi.

Cổ Hành Viễn nhìn thấy thần sắc của cô có chút kì lạ, liền hỏi: “Sao vậy?”

“Không sao, chỉ là gặp phải một kẻ đáng ghét mà thôi.”

Cổ Hành Viễn quay đầu nhìn, toàn là những gương mặt xa lạ, cũng không biết cô đang nói ai, nhưng cũng không quá để ý, tự nhiên nắm lấy tay cô nói: “Chú hai của tôi đến rồi, chúng ta đi gặp thôi.”

Du Yến nhìn bàn tay bị anh nắm, cười gật đầu đáp: “Được.”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Nhà mẹ

Hiếm có được ngày cuối tuần không cần đóng phim, Du Yến liền thoải mái ngủ đến gần trưa mới chậm chạp rời giường, vệ sinh cá nhân xong liền xuống lầu tìm đồ ăn.

Vừa đi đến góc cầu thang, tầm mắt vô thức nhìn về hướng cửa sổ sát đất ở phía trước, chỉ thấy ánh mặt trời bên ngoài rực rỡ, vườn cây xanh biếc, cảnh sắc xinh đẹp động lòng người. Trước bàn tròn đặt trong đài phun nước có một vị đại soái ca anh tuấn ngồi ngời ngời đang ngồi đấy, cả người mặc quần áo ở nhà, vừa dễ chịu vừa ưu nhã, anh đang tập trung đọc báo.

Quả nhiên đàn ông tập trung là đẹp trai nhất! Du Yến cảm thán một câu mới xuống lầu đi vào phòng ăn.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Có gì ăn không? Đói quá!” Du Yến tiến vào phòng bếp, đưa mắt nhìn xung quanh, tay giờ tìm thức ăn.

Dư quán gia đang pha trà, nghe cô than đói liền đáp: “Có cháo trứng vịt bách thảo, bánh bao gạch cua cùng với há cảo thủy tinh, nếu cô chủ muốn ăn món khác, tôi sẽ bảo bọn họ chuẩn bị ngay.”

Nghe thấy toàn là món cô yêu thích, Du Yến cười tủm tỉm gật đầu, nói: “Mỗi thứ đều lấy cho tôi một ít.” Nhìn Dư quán gia đã bày xong bộ tách trà, lại hỏi ông: “Đây là trà cho cậu chủ ư?”

Nhìn thấy Dư quán gia gật đầu, Du Yến liền nói: “Để tôi đem qua, ông cứ giúp tôi mang bữa sáng đưa đến vườn hoa nhé.” Nói xong cũng không đợi quán gia đáp lại, Du Yến cầm khay lên, vui vẻ bước ra ngoài.

Đối với đủ loại hành vi khác thường của cô, Dư quán gia kinh ngạc đến độ quen rồi, thế nên chỉ bình tĩnh dặn dò mọi người chuẩn bị bữa sáng cho Du Yến.

Lúc Du Yến cầm bộ tách trà đến, Cố Hành Viễn không nhìn được mà ngẩng đầu nhìn cô thêm vài lần.

Đến khi Dư quán gia đem bữa sáng của Du Yến đến, anh lại không nhìn được nhìn cô thêm vài cái, hiển nhiên là khó hiểu về hành động này của cô.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Du Yến vờ như không nhìn thấy anh đang nhìn mình, thoải mái hưởng thụ bữa ăn sáng của mình.

Ngoài mặt bình tĩnh nhưng thật ra người yêu thích xem trò vui như Dư quán gia, đã đứng bên cạnh thỉnh thoảng châm thêm trà cho họ.

Lúc này ánh nắng rất đẹp, cảnh đẹp mỹ nam, thật sự là sắc đẹp có thể thay cơm, khẩu vị của Du Yến tốt lên, nên ăn hết một chén cháo, hai cái bánh bao, một lồng há cảo, ăn xong dựa ghế, xoa bụng, quá no rồi.

Cố Hành Viễn đã đọc báo xong, đang dùng máy tính để giải quyết công việc.

Anh rất có trách nhiệm với công việc, làm việc cũng vô cùng nghiêm túc, nhưng không phải là kẻ cuồng công việc, giờ đây với thân phận địa vị của anh, những buổi tiệc xã giao cũng càng lúc càng ít, không phải tùy tiện kẻ nào cũng có thể mời anh được, cho nên phần lớn thời gian, anh vẫn có thể về nhà ăn tối, cuối tuần cũng không bận gì, ở nhà đọc báo, đọc sách, đọc tài liệu, thỉnh thoảng đi đánh bóng vận động với bạn bè.

Trước đây lúc có thành kiến với Cố Hành Viễn, dù thế nào vẫn cảm thấy hành động này của anh hết như là mấy người già về hưu, buồn chán vô vị, một chút tình thú cũng không có.

Giờ thay đổi tâm tình, đổi thái độ khác để nhìn nhận, lại thấy hành động này của anh, nhìn thế nào cũng thấy thuận mắt. Rời xa thế giới hào hoa, yên ổn yêu thương gia đình, người đàn ông thế này, thật sự là có đốt đèn cũng không tìm được.

Đột nhiên nhớ đến lúc bên cạnh Kỷ Hải, đó chính là một thế giới truy lạc, chìm đắm trong sự xa hoa, say xỉn, quan hệ bừa bãi, đua xe, hút ma túy..., Kỷ Hải nói muốn cho cô một cuộc sống vui vẻ và kích thích đến cực độ, khiến cô ngày ngày đều sống trên thiên đường, cho đến sau này cô mới phát hiện ra, Kỷ Hải là một ác quỷ, cậu ta sử dụng các loại cám dỗ hấp dẫn, từng bước một kéo cô xuống địa ngục u tối, không thể quay đầu về được nữa.

Cũng may, những thứ ấy chỉ là một con ác mộng của kiếp trước, mà cô, sớm đã tỉnh mộng rồi.

Du Yến nghĩ, nếu như Cố Hành Viễn không chê bai, cô sẽ cả đời bên anh, sống hết lòng với sự bình yên kiếp này, cùng anh trải qua những tháng năm tĩnh lặng.

Chẳng qua, nói đến chuyện năm tháng cùng nhân sinh vẫn có chút sớm, bức bách trước mắt cần phải giải quyết chính là làm sao mới có thể về chung một giường đây!

Du Yến âm thầm nghĩ đến khoảng thời gian ngủ chung giường, tuy thường ngày Cố Hành Viễn luôn là đáng vẻ bình tĩnh không dao động, nhưng thật ra lúc trên giường cũng khá dữ dội, khi cô tương đối phối hợp, bọn họ có thể chiến đấu đến tận trời sáng!

Nghĩ đến chuyện này, Du Yến hận không thể xuyên về, dùng tám vạn đấm chết kẻ không biết xấu hổ lại vô tri của mình khi ấy, như vậy sẽ chết thối khoái hơn!

Uống một ngụm trà, Du Yến do dự nửa ngày mới hỏi Cố Hành Viễn: “Buổi chiều anh có kế hoạch gì không?”

Cố Hành Viễn dời mắt khỏi màn hình, nhìn cô đáp: “Trước mắt không có, có chuyện gì sao?”

Du Yến vội vàng ngồi nghiêm chỉnh nói: “Nếu không có kế hoạch gì, vậy chúng ta sang chỗ bố tôi ngồi chút được không, lần trước đến chỗ ông ấy, ông vẫn nhắc đến anh.”

Cố Hành Viễn gật đầu đáp ứng, bảo quán gia đi chuẩn bị chút quà biếu.

Quản gia tuy là một quản gia mặt đơ nhưng trong lòng ông chính là một sa mạc nhiệt tình, thế nên lúc buổi chiều Du Yến về nhà mẹ, cốp xe chất đầy một gương quả biếu.

Muốn hỏi chuyện phiền não nhất của Du Chính Thiên là gì, thì đó tuyệt đối là hôn nhân của con gái ông.

Trong mắt người ngoài, có thể gả cho Cố gia cảnh cao chót vót chính là phúc phận tu mấy đời, có thể có được một chàng rể hiền như Cố Hành Viễn, chính là đến nằm mơ cũng có thể cười tỉnh.

Nhưng chuyện Du Chính Thiên lại đang rất u sầu, sâu đến độ bệnh tim mạch của ông lúc nào cũng có thể tái phát, quy cho cùng chính là ông đang lo lắng thái độ của con gái, từ lúc đầu, Du Yến đã không đồng ý với mối hôn sự này, là ông dùng bệnh của mình để uy hiếp cô, lúc này cô mới chịu gả, nhưng hôn nhân không phải là chỉ cần tổ chức tiệc cưới, cầm giấy kết hôn liền coi như xong chuyện, mà cần phải có người trong cuộc hết lòng phối hợp, gây dựng, nhưng trước mắt xem ra, Du Yến vốn dĩ không có lòng, nếu không sẽ không âm ỉ đến mức chia phòng ngủ.

Du Chính Thiên bất lực thờ dài, sức khỏe của mình năm này không giống như năm khác, bắt con gái gả cho Cố gia, ông không phải vì để ý sự giàu có của Cố gia, mà chỉ muốn có ngọn núi to làm chỗ dựa như Cố gia, sau này con gái tiếp quản công ty cũng có thể thoải mái một chút, chỉ cần cô không hồ đồ làm loạn, vẫn có thể đảm bảo được cuộc sống dư giả yên vui.

Nhưng dù cho ông có suy tính chu toàn hơn, tâm tư của cô gái, ông vốn không cách nào nắm bắt được.

“Ông chủ, tiểu thư vừa gọi điện đến, bảo cô ấy sẽ đến đây một chuyến.” Thím Lưu cao hứng chạy đến thông báo, mặc dù cân nặng của bà vượt quá tiêu chuẩn bình thường, nhưng lại chạy đến thân hình nhẹ như yến, đây cũng xem như là một cao nhân.

Lần gặp gỡ vội vã lần trước, cũng xem như đã là chuyện của một tháng trước, mặc dù vẫn thường xuyên gọi điện, nhưng nghe được tin cô về, Du Chính Thiên lập tức ném chuyện sâu não kia qua một bên, mặt cười đến trên mặt xuất hiện thêm vài nếp nhăn, cao hứng lại cười mồm: “Đến thì đến, còn gọi điện thông báo, nó tưởng bản thân là nhân vật lớn không bằng.”

Thím Lưu lại cười vui vẻ nói: “Tiểu thư nói Cố tiên sinh cũng đến đây thăm ông.”

Du Chính Thiên ngạc nhiên, “Hành Viễn cũng đến à?” Chẳng trách ông kinh ngạc thế này, một giây trước ông vẫn đang sâu não chuyện hai người, giây tiếp theo họ lại có đôi có cặp đến đây thăm ông! Hạnh phúc này đến quá bất ngờ, quả tim yếu ớt của ông có chút chịu không nổi.

“Nếu đến lúc này, vậy thì chắc chắn sẽ ăn cơm ở đây, thím Lưu, bà mau đi bảo phòng bếp, chuẩn bị món Tiểu Yến và Hành viễn thích, nếu không biết Hành Viễn thích ăn gì, thì gọi điện hỏi Dư quản gia, nếu phòng bếp không có nguyên liệu, thì lập tức bảo người đi mua.”

Thím Lưu nghe xong lời ông, đang định đi sắp xếp, lại bị Du Chính Thiên gọi lại, bảo: “Bà lấy lọ thuốc trợ tim đến cho tôi trước.” Ông vừa kích động, bệnh tim liền suýt chút tái phát rồi.

Du Chính Thiên vừa căn dặn xong, mọi người trong nhà liền trở nên bận rộn, biết cô gia đến làm khách, đây chính là chuyện lớn đó! Thím Lưu vô cùng hào sảng, chỉ huy người này người kia làm việc, sau đó lại tìm về được giá trị tồn tại của bản thân, rất là tự hào.

Đến khi Du Yến và Cố Hành Viễn đến biệt thự Du gia, Du Chính Thiên vì không ngồi yên trên ghế, sớm đã đứng trên bậc thang trước cửa chờ.

Bỏ qua nguyên nhân khiến ông buồn phiền trong lòng, nhìn thấy hai người trẻ tuổi xuống xe, đi đến trước mặt ông, lễ phép gọi bố, Du Chính Thiên cảm thấy rất thỏa mãn rồi.

Đôi bố vợ con rể này đều lẫn lộn trên thương trường, nên chủ đề để nói rất nhiều, vừa ngồi xuống sofa, uống một ngụm trà, hai người liền nói đủ chuyện trời nam đất bắc, căn bản không đề Du Yến có đất phát huy.

Ăn xong cơm tối, Cố Hành Viễn cũng không vội về, liền cùng Du Chính Thiên đánh vài ván cờ, Du Yến càng không có không gian xen vào, chỉ có thể đứng bên cạnh rót nước châm trà, hoàn toàn hết như một cô hầu nhỏ.

Cũng không biết là Cố Hành Viễn cố tình nhường người già hay là gùm càng già càng cay, cho nên mấy ván cờ này, Cố Hành Viễn vẫn là thua nhiều thắng ít.

“Kì nghệ của bố thật cao cường.” Cố Hành Viễn nịnh hót bố vợ mà mặt không đổi sắc.

Du Chính Thiên cười sáng khoái, nói “Hậu sinh khả úy, bố thắng cũng rất khó khăn.”

Sau khi hai người khen ngợi lẫn nhau, Du Chính Thiên chợt đổi chủ đề, đột nhiên nhắc đến chuyện vợ chồng hai người, chỉ nghe ông cảm thán nói: “Vợ chồng với nhau, có chút cãi vã cũng là chuyện bình thường, mọi người đều nói vợ chồng đầu giường cãi nhau cuối giường hòa, trong lòng hai người đều phải giảm bớt tính háo thắng, cố gắng khoan dung hơn nữa, không có vấn đề gì là không giải quyết được cả.” Nói đến đây, ông dừng một chút, uống một ngụm trà lại nhìn Du Yến đang ngoan ngoãn ngồi bên cạnh, mới nói tiếp: “Âm ỉ đến bước chia phòng ngủ, cũng làm quá lỗ rồi, bố cũng đã nhắc Tiểu Yến, nói đến cùng, nó là bị bố chiều hư, bướng bỉnh ngang ngược, làm việc không biết nặng nhẹ. Hành Viễn, con lớn hơn nó, tầm nhìn cũng rộng hơn, lần này coi như tha thứ cho nó một lần, nếu lần sau nó còn âm ỉ, bố sẽ đến giáo huấn nó.”

Cố Hành Viễn nghe xong, nghiêng đầu nhìn Du Yến, đôi phương khẽ cúi đầu, bầu môi nghịch tách trà nhỏ trong tay, gò má ửng đỏ bán đứng tâm tình lúc này của cô.

Sau đó anh nói với Du Chính Thiên: “Bố nói đúng, chuyện lần này con cũng có trách nhiệm, con không đủ kiên nhẫn, đã khiến bố nhọc lòng rồi.”

Du Chính Thiên xua tay, nói với Du Yển: “Tiểu Yển, chuyện chia phòng là do con ầm ĩ mà ra, ở ngay trước mặt bố, con xin lỗi Hành Viễn, chuyện này xem như bỏ qua, sau này không được phép hồ đồ ầm ĩ như vậy nữa.”

Quả nhiên là bố ruột của cô, ngay lúc cô chuẩn bị ngủ gật, bố lập tức kê gối cho cô.

Tuy bên ngoài cô tỏ vẻ rất khó xử nhưng nội tâm lại đang điên cuồng nhấn like cho bố! Bố quá mạnh mẽ, bố quá giàu, bố chính là trụ thủ đắc lực!

Cô vẫn đang rối rắm chuyện chia phòng ngủ, bố hết như cùng cô tâm linh tương thông, trực tiếp giúp cô giải quyết xong chuyện này, quả nhiên là nếu Cố Hành Viễn không ở đây, cô nghĩ là mình sẽ nhảy dựng lên hôn chụt vào gương mặt già của bố vài cái.

Ban đầu chỉ là cao hứng rủ Cố Hành Viễn về nhà cô, bây giờ nghĩ lại, quyết định này quả thật là vô cùng sáng suốt.

Chẳng qua cuối cùng cô cũng không cần phải xin lỗi, bởi vì Cố Hành Viễn khẳng khái nói mình cũng có lỗi, mà Du Yển cũng đã hứa với bố cô về nhà sẽ đem đồ đạc dọn về phòng ngủ chính, chuyện này cũng coi như giải quyết viên mãn, thế là Du Chính Thiên vui vẻ đuổi bọn họ về, nói là về sớm chút để dọn dẹp đồ đạc.

Tuy trước mặt Du Chính Thiên, Cố Hành Viễn tỏ vẻ sẽ về dọn phòng nhưng trên đường lái xe về nhà, anh vẫn nói với Du Yển: “Nếu cảm thấy quá miễn cưỡng, thì cứ duy trì hiện trạng này đi, sau này bố hỏi, tôi sẽ giải thích với ông.”

Du Yển vội vàng lắc đầu, chân thành nói: “Là tôi quá đáng, khoảng thời gian này tôi cũng hiểu rõ rồi, cuộc sống kịch tính chỉ có thể ở trong phim, cuộc sống hằng ngày vẫn là nên đơn giản trôi qua, trước kia không hiểu chuyện nên đã làm loạn trong nhà, thật sự rất xin lỗi.”

Những lời này tuy khiến Cố Hành Viễn cảm thấy ngỡ ngàng nhưng trong lòng anh vẫn duy trì thái độ hoà nghi, bởi vì Du Yển trước kia khiến người khác vô cùng mệt mỏi, uy tín rất thấp.

Có lẽ khoảng thời gian này cô quay phim ở bên ngoài, gặp phải người hoặc vật khiến cô giác ngộ chăng. Cố Hành Viễn cảm thấy, cô thật lòng muốn thay đổi thái độ, chuyện này cũng rất đáng để khen ngợi. Dù sao trước mắt anh cũng không có dự định sẽ ly hôn, cũng rất nghiêm túc bồi đắp cuộc hôn nhân này, thế nên anh cũng hi vọng nửa kia của anh cũng có thể tôn trọng hôn nhân này.

Vì để bộc lộ rõ thành ý và quyết tâm của mình, Du Yển vừa về đến nhà liền nhờ người chuyển toàn bộ đồ của cô về phòng ngủ chính.

Dư quán gia liền nhanh nhẹn sai người thu dọn ngăn nắp sạch sẽ, trong lòng như có hàng vạn con ngựa lướt qua trong bãi cỏ. Tình tiết này có phải phát triển quá nhanh rồi không, đoạn giữa có phải bị ai nhấn nút tua nhanh hay không? Vì sao vừa ra khỏi nhà, lập tức lại về ngủ chung một giường rồi. Làm sao bây giờ, ông thật sự rất muốn biết, hai người bọn họ sau khi ra ngoài liền có tiến triển thần tốc. Không biết có nên gọi điện cho Du lão gia để hỏi ông chút chuyện để tám hay không.

Dư quán gia rất khổ tâm, không thể biết được toàn bộ chân tướng, thật sự là thiêu đốt tim gan mà!

Tâm tình của Du Yển lúc này lại hết như có vạn chiếc lông dài điên cuồng lướt qua trong tim, làm sao đây, muốn ra ngoài chạy quanh biệt thự vài vòng lại quay về ngủ quá.

Đối với Cố Hành Viễn mà nói, bọn họ chỉ là vừa tách ra một đoạn ngắn, cho nên cảm thấy vẫn rất quen thuộc, rất tự nhiên, nhưng đối với Du Yển mà nói lòng cô đã trải qua chặng đường dài đầy giông bão sau bốn năm bọn họ ly hôn rồi, đã là người dung, giờ đây lại ngủ cùng nhau, hết như vụng trộm với chồng trước vậy, quá giả dối rồi!

Thế là trong đêm ngủ chung một giường, cùng đắp một tấm chăn, Du Yển vẫn là mất ngủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Hơi say

Người mấy năm không gặp, đột nhiên lại ngủ cùng một chiếc giường, Du Yển cảm thấy sức chịu đựng của tâm lý mình không đủ mạnh, thế là sau một đêm mất ngủ, hôm nay liền quyết định quay về đoàn phim.

Trông thấy Cảnh Hân lăm lăm kéo một chiếc gương to, bên trong chứa toàn đặc sản của thành phố B, Du Yển cạn lời, trước kia sao không phát hiện, Dư quán gia lại là người cuồng tặng quà như thế.

《Kì ngộ》quay đến lúc này cũng đã gần đến cảnh cuối, nhưng vì đảm nhiệm vai nữ chính, cho nên cảnh quay của Du Yển vẫn rất nặng, sau khi quay về đoàn phim, đem đặc sản tặng cho mọi người xong, cô liền phải xắn tay áo tiếp tục công việc.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Sau đó vì đuổi theo tiến độ, cho nên cả ngày cô không ngủ được mấy giờ đồng hồ, thật sự là vô cùng vất vả, nếu đổi lại là trước đây, cô đã sớm không thèm quay rồi. Cảnh Hân cũng rất hiểu tính cô, sợ cô sẽ nổi nóng, cho nên cả ngày đều chân chó lúc hầu hạ cái này, lúc lại hầu hạ cái khác, chọc Du Yến đến dờ khóc dờ cười.

Đến khi bộ phim đóng máy, đã đến mùa hè oi bức, da cũng Du Yến bị phơi đến cháy nắng, chỉ cần có thời gian rảnh, cô liền nhờ Cảnh Hân giúp cô bôi thuốc, một tiếng oán trách cũng không có.

Đêm đóng máy nọ, mọi người rủ nhau ăn mừng, Du Yến lại tự bỏ tiền túi mời mọi người đến trung tâm thành phố điên cuồng một trận, còn hứa tất cả chi phí tối nay của nhân viên đoàn phim, cô đều sẽ thanh toán. Hơi thở đại gia phủ đầy mặt, mọi người sung sướng hô to: “Du nữ vương vạn tuế!”

Điền Kì Lễ và Du Yến cùng nhau ngồi uống rượu, nhìn mọi người gào thét điên cuồng, cười nói với Du Yến bên cạnh: “Xem ra tin đồn là thật rồi.”

Du Yến uống một ngụm bia, chớp mắt hỏi: “Tin đồn gì?”

“Nói cô là con gái của chủ tịch Du Thị - Du Chính Thiên.” Điền Kì Lễ thường ngày là một con người khá nghiêm túc, thế mà vừa thả lỏng chút cũng tám như thế.

“Còn có tin đồn là tôi bị bao nuôi, sao anh không tin.” Du Yến chọc anh.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Vậy cô nói đúng hay không?”

“Đúng thì thế nào.”

“Nếu đúng thì đương nhiên phải ôm chặt đùi cô rồi.” Hiếm khi Điền Kì Lễ tâm tình tốt, còn nói đùa với cô.

“Nam nữ thụ thụ bất thân, đùi con gái người ta anh đừng hòng ôm bừa!” Du Yến nói xong câu này, hai người đều vui vẻ, cụng ly, rất sáng khoái uống sạch bia trong cốc.

Uống qua ba tuần rồi, hai người liền nói chuyện xưng anh gọi em, Điền Kì Lễ nói về cái nhìn và khát khao của anh đối với điện ảnh, Du Yến cũng nói về một tính lĩnh ngộ của cô đối với kỹ năng đóng phim, nhất thời hai người nói mãi không dứt.

Cuối cùng Điền Kì Lễ nói: “Nói thật, người bạn như em tôi chắc chắn phải kết giao rồi.”

“Được làm bạn với đạo diễn nổi tiếng tương lai, em cầu còn không được.” Câu nói này nghe ra như lấy lòng, chỉ có mỗi Du Yến biết, đây là lời nói thật.

Điền Kì Lễ cười ha hả, lại cầm hai chai bia, đưa cho Du Yến một chai, nói: “Vậy thì vì đạo diễn nổi tiếng và đại minh tinh mà cạn ly!”

Sau đó liên tục có người đi đến tìm bọn họ uống bia, hai người không thể nói chuyện phiếm với nhau nữa, chỉ đành chuyên tâm ứng phó với những người kia.

Mọi người vui vẻ uống bia, ca hát trong phòng bao, nào ai biết, lúc này đạo diễn và diễn viên chính vẫn còn cười nói âm ỉ với bọn họ, mấy năm sau liền biến thành đạo diễn bàn tay vàng và thiên hậu nổi tiếng, họ đều là nhân vật rất hiếm mới được.

Ở chung với đoàn phim mấy tháng, đến lúc chia tay, trong lòng mọi người đều rất không nỡ, Du Yến nhân duyên tốt, bị chúc không ít rượu, cuối cùng mơ mơ hồ hồ được Cảnh Hân đưa về khách sạn.

Từ lượng của Du Yến không tốt lắm, mỗi lần uống rượu vào lại phát điên, vừa nhảy nhót vừa la hét, có thể giãy vò người bên cạnh còn nửa cái mạng. Lúc lên xe vẫn còn mơ hồ ngủ được một lúc, nhưng lúc xe gần đến khách sạn cô lại tỉnh dậy, bắt đầu âm ỉ trong xe, nói là muốn hát, còn muốn đứng dậy nhảy múa, kết quả là đầu đụng phải nóc xe mới ngồi về chỗ cũ, yên tĩnh không được vài phút, lại bắt đầu mắng người, làm bầm không biết đang mắng ai, người bị mắng nhiều nhất, Cảnh Hân cố gắng nghe, hình như là gọi là Kỳ Hải thì phải, Cảnh Hân cố nhớ lại những người xung quanh Du Yến, phát hiện ra vốn dĩ không có người này, nên cũng không để ý nữa, Du Yến mắng xong lại bắt đầu khóc, vừa khóc vừa nói xin lỗi, Cảnh Hân cảm thấy bệnh đau đầu của mình sắp tái phát rồi.

Lúc xuống xe, Cảnh Hân cầm áo khoác ngoài trùm từ đầu xuống chân cho Du Yến, đến đường cũng không cần cô nhìn, liền lôi người vào trong khách sạn. Tuy Du Yến vẫn chỉ là một ngôi sao nhỏ, nhưng nghệ sĩ thất tình say rượu lên báo cũng rất nhiều, loại chuyện này vẫn nên cẩn thận thì tốt hơn.

Lúc tiến vào phòng, Du Yến kéo áo khoác ra, thoáng cái liền ngã xuống giường, không thèm nhúc nhích.

Cảnh Hân hít một hơi, cam chịu giúp cô cởi giày cởi tất, cuối cùng đến cả chiếc đầm trên người cô cũng cởi nốt, lại bước vào phòng tắm lấy khăn ấm ra giúp cô lau sơ người. Làm xong mọi chuyện liền ngã xuống sofa, đến ngón tay cũng không muốn nhúc nhích.

Lúc cho rằng Du Yến sẽ ngoan ngoãn ngủ, cô lại ngồi bật dậy, dọa Cảnh Hân bên cạnh giật cả mình.

“Chị Yến, chị yêu dấu..., chị ngừng lại chút đi!” Cảnh Hân sắp khóc đến nơi.

Chỉ nhìn thấy Du Yến tìm xung quanh, không biết đang tìm gì.

“Chị hai, chị muốn tìm gì vậy?”

“Di động của chị đâu?” Du Yến không ngừng đầu, tiếp tục tìm đi động của mình.

Cảnh Hân vội lấy di động trong túi xách đưa cho cô, Du Yến cầm điện thoại, nhìn nửa ngày, mới phát hiện là di động Nokia, không vui lắm bầm: “Iphone 6 của chị đâu rồi? Giờ ai còn dùng loại di động này chứ!”

Cảnh Hân hoang mang, “Chị hai, Iphone 6 gì chứ, đó là gì vậy?”

Du Yến uống quá say, đầu óc rối loạn, cô quên mất chuyện bản thân đã trở về bảy năm về trước, Cảnh Hân muốn biết cô đang nói gì.

Du Yến tìm nửa ngày cũng không tìm ra Iphone 6 của mình, chỉ đành mặc kệ, mở ra danh bạ, ngón tay đặt trên màn hình nửa ngày phát hiện nó không nhúc nhích, lại tức giận, lầm bầm ném điện thoại cho Cảnh Hân nói: “Gọi điện.”

Cảnh Hân nhặt di động lên, nghi hoặc hỏi: “Gọi cho ai đây?”

Nghe câu hỏi này, Du Yến nhủ mảy may nghĩ ngợi nửa ngày, vô thức muốn gọi cho Kỷ Hải, nhưng lại phát hiện cậu ta là người mà cô chán ghét nhất, thế là sau khi do dự nửa ngày mới nói: “Gọi cho Cố Hành Viễn.”

Cảnh Hân nhìn thời gian hiển thị trên di động, 00 giờ 42 phút, chị hai, giờ này gọi điện thoại cho đại boss thật sự ổn không? Đột nhiên thật hi vọng người uống say là mình, ít nhất từ lượng của cô cũng tốt hơn chút đỉnh!

Cảnh Hân thấy chết không còn, nhấn nút gọi điện, lập tức vội ném điện thoại cho Du Yến, hệt như trên di động có vi khuẩn đoạt mạng vậy.

Du Yến cười ngốc cầm điện thoại đặt bên tai, nheo mắt lại, đáng vẻ vô cùng thỏa mãn.

“A lô...”

“...Du Yến?” Giọng của Cố Hành Viễn ở đầu dây bên kia có chút khàn, vừa nghe liền biết là đang ngủ bị đánh thức rồi.

“Cố Hành Viễn.” Du Yến cũng không để ý đến phản ứng của đối phương, tự mình độc thoại, “Cố Hành Viễn, cảm ơn anh đã đến thăm bố tôi, những người khác không ai đến, chỉ có mỗi anh đến thôi, anh thật tốt, trước đây vì sao tôi lại không phát hiện ra anh tốt như thế chứ?! Cố Hành Viễn, thật sự rất cảm ơn anh, chúng ta không ly hôn được không, tôi cảm thấy bên cạnh anh như thế cũng rất tuyệt.”

Cố Hành Viễn nửa đêm bị đánh thức, vốn dĩ cũng không quá tỉnh táo, lúc này nghe thấy Du Yến nói nhảm, càng thêm ngờ ngàng, cô nói cảm ơn anh đến thăm bố cô, chẳng lẽ là chỉ chuyện lần trước anh cùng cô về Du gia sao? Còn nói không muốn ly hôn, chẳng lẽ từ lúc bắt đầu, trong lòng cô đã muốn ly hôn với anh ư? Bây giờ cảm thấy ở bên anh rất tuyệt, không muốn rời xa nữa? Chuyện này rốt cuộc là thế nào.

Có chút không vui đáp: “Du Yến, em không phải uống rượu rồi chứ?”

“Sao anh biết vậy? Anh cũng ngửi được mùi rượu hả?”

Cố Hành Viễn nửa ngồi dậy, lưng dựa vào gối, xoa xoa huyệt thái dương nói: “Uống rượu thì sớm ngủ đi.”

Du Yến ôm di động lăn trên giường, cười nói: “Tôi không ngủ, tôi muốn cùng anh trò chuyện, hôm nay tôi rất vui.”

Cố Hành Viễn cảm thấy nửa đêm nửa hôm nói chuyện điện thoại với một ma men, quả thật là não bị hỏng rồi, tuy lòng nghĩ như thế nhưng anh lại mở miệng hỏi: “Vì sao lại vui?”

“Hôm nay bọn tôi đóng máy rồi, rất nhanh có thể về thành phố B, có thể gặp bố, cũng có thể gặp anh rồi, tôi còn muốn ăn há cảo thủy tinh do đầu bếp nhà chúng ta làm nữa, bên ngoài làm không ngon bằng đâu.” Du Yến hệt như trẻ nhỏ, kể những chuyện nhỏ nhặt khiến cô cảm thấy vui.

Đầu dây bên kia, Cố Hành Viễn nghe giọng nói trầm thấp, ngữ khí dịu dàng của cô khi nói câu “nhà chúng ta”, tâm tình đột nhiên cũng trở nên mềm mại, đặc biệt là trong đêm vắng lặng, giọng nói ngọt ngào ấy khiến anh không nhịn được khẽ cười.

“Lúc nào em về?” Chịu sự ảnh hưởng của cô, giọng anh cũng nhẹ đi vài phần.

Du Yến cảm thấy giọng của Cố Hành Viễn đột nhiên trở nên càng dễ nghe hơn, chất giọng trầm thấp khàn khàn, tình sát thương rất cao, tai nghe đến muốn mang thai luôn, “Tôi muốn mai về.”

“Được, vậy thì tôi sẽ dặn người là há cảo thủy tinh.”

“Cố Hành Viễn, anh thật tốt.” Du Yến lại cười hi hi ra tiếng.

Câu này có chút giống với tò tình, nghe xong vẫn cảm thấy hơi ngượng ngùng, Cố Hành Viễn ho khan vài tiếng, mới nói: “Thế em ngủ sớm chút đi, trợ lý của em có ở bên cạnh không? Đưa điện thoại cho cô ấy.”

Du Yến rất nghe lời đưa điện thoại cho Cảnh Hân, Cảnh Hân khó hiểu nên nhận điện thoại, nhìn thấy vẫn đang gọi điện, vội vàng cầm lên, thì thảm hai tiếng “Alo...”

Cố Hành Viễn trực tiếp dặn dò: “Cô pha một tách trà cho cô ấy uống, giúp cô ấy tắm cái rồi hân ngủ.”

“Vâng chủ tịch Cố, tôi biết rồi.” Dù cho đối phương không nhìn thấy nhưng Cảnh Hân ở bên này vẫn cúi đầu khom lưng, hết cách rồi, khí thế của boss Cố quá mạnh rồi, dù là cách đường dây điện thoại, vẫn vô cùng có sức sát thương, cô chỉ đành không kiềm được mà trở thành chân chó nịnh nọt.

Cố Hành Viễn nói xong thì gác máy, Cảnh Hân cũng không dám chậm trễ, vội đổ dành Du Yến vào trong phòng tắm tắm rửa, sau đó lại xoay người đi pha trà, động tác nhanh nhẹn pha một tách hồng trà.

Làm xong mấy chuyện này, Cảnh Hân ngồi xuống nghỉ lại những chuyện vừa phát sinh, cảm thấy vô cùng vi diệu, trước giờ cô luôn nghe Du Yến oán trách hôn nhân của mình, cũng thường nghe cô nói xấu Cố Hành Viễn, thái độ đối xử với anh cũng rất không tốt, nhưng bây giờ sao lại đột nhiên trở nên tốt thế này rồi? Còn nửa đêm gọi điện nấu cháo điện thoại, quả thật là đang trong giai đoạn vợ chồng ân ái.

Bọn họ có gian tình bắt đầu từ lúc nào vào, cô thật sự rất muốn biết aaa...

Hôm sau, Du Yến liền quên sạch chuyện đêm qua, Cảnh Hân bị hành động hôm qua của cô dọa ra ám ảnh tâm lý, nhìn không quen đáng vẻ vui vẻ thoải mái của cô, cho nên quyết định đem chuyện ám ảnh tâm lý kể cho cô nghe.

Du Yến đang rất hưởng thụ bữa sáng ngon lành, sáng sớm Cảnh Hân liền đi mua bánh crepe và sữa đậu nành cho cô, vừa ăn được vài ngụm lại nghe lời Cảnh Hân nói.

“Lúc 00 giờ 42 phút, chị gọi một cuộc cho chủ tịch Cố”

Du Yến đang uống sữa đậu nành, vừa nghe câu nói này của cô, liền phun sữa ra, chia sẻ với Cảnh Hân.

“Cái gì?! Chị nửa đêm nửa hôm gọi cho Cố Hành Viễn?”

“Chị không tin? Em có chứng cứ.” Cảnh Hân nói xong liền đi cầm di động của Du Yến đến, lục tìm nhật kí cuộc gọi cho cô xem.

Du Yến nhìn thấy thời gian và tên người liên lạc, thoáng cái như trong cơn gió xoáy, há hốc, không thể tin được trừng mắt nhìn Cảnh Hân “Em...Em em em...Tại sao em không ngăn chị lại!”

Sự bối rối của Cảnh Hân trước đó đã biến mất, giờ đây vô cùng bình tĩnh, cầm khăn giấy lau sạch đậu nành trên mặt, lại uống hai ngụm sữa đậu nành của mình, lúc này mới thông thả đáp: “Dựa vào từ lượng của chị, nếu em có thể ngăn được thì em có thể lên trời rồi.”

Đối với từ lượng của mình, Du Yến ít nhiều cũng có chút thấu hiểu. Bởi vì Cảnh Hân từng đưa cô xem cảnh mình say rượu, cho nên từ lượng gì đó, cô đã sớm từ bỏ việc muốn sửa chữa rồi, chỉ là vạn lần không ngờ đến lần này lại đụng đến cả Cố Hành Viễn.

Cuối cùng, cô cố hỏi thêm một câu: “Thế chị có nói gì không nên nói không.”

“Nên nói hay không em không biết, dù sao em cũng nghe không hiểu chị nói gì.” Cảnh Hân uống sữa đậu nành, bắt đầu ăn bánh.

“Ví dụ?” Tiếp tục cố hỏi.

Cảnh Hân nuốt bánh xuống, háng giọng đáp “Đầu tiên, chị cảm ơn anh ấy đi thăm bố chị, nói không ai đến thăm cả, chỉ có anh ấy đến thăm, sau đó chị nói không muốn ly hôn với anh ấy, bởi vì anh ấy rất tốt, cuối cùng chị nói với anh ấy chị muốn ăn há cảo thủy tinh.” Nghĩ đến nội dung hôm qua cô nói, đại khái cũng là như vậy “Không sai, chính là như thế.”

Du Yến lập tức nằm gục trên bàn, không thèm nhúc nhích giả chết.

Một lúc sau không thấy cô nhúc nhích, Cảnh Hân liền cầm đũa chọc chọc cô.

“A~~~~, kể từ ngày hôm nay chị sẽ phải cai rượu.” Du Yến thê thốt.

Cảnh Hân liền cầm đũa gỡ tai, lời này cô nàng nghe nhiều lần rồi, nghe qua là được, hoàn toàn không đáng tin.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Quan tâm

Cảnh Hân đặt vé máy bay về thành phố B vào lúc một giờ trưa, nhân lúc cô nàng đang dọn dẹp hành lý, Du Yến quyết định sẽ đi qua chỗ Điền Kì Lễ chơi một chút để giết thời gian. Lúc ăn sáng, lời Cảnh Hân nói đã tạo vạ điểm tôn thương cho cô, cho nên bây giờ cô phải kiếm việc gì đó để làm, ổn định lại cảm xúc, sẵn tiện khôi phục nguyên khí.

Phim đã đóng máy, nhưng đoàn phim cũng không lập tức rời đi, đạo diễn vẫn có rất nhiều việc phải làm, lúc Du Yến tìm Điền Kì Lễ, anh đang bổ sung thêm cảnh quay, sau khi chào hỏi mọi người xong, cô liền đến bên cạnh anh xem thử, có thể học được chút gì đó, cũng có thể giết thời gian, thật là nhất cử lưỡng tiện.

Mười một giờ hơn, Cảnh Hân đến tìm cô, nói ăn chút đồ xong phải đến sân bay.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Giờ cơ, hiếm khi có một chuyến đến đây, chỉ cảm thấy chúng ta nên đi chơi một chút cho khuấy khỏa!” Du Yến chớp mắt, cười thương lượng với Cảnh Hân.

Cảnh Hân bĩu môi: “Chị không có thời gian rảnh đâu, ngày mai đã xếp xong lịch trình rồi.”

“Cho dù không đi chơi, chúng ta cũng có thể đi mua sắm, mua chút đặc sản gì đó.” Du Yến tiếp tục đề nghị.

“Đặc sản em đã mua xong rồi, mấy gương to kia đều sẽ đem về.” Cảnh Hân tiếp tục vô tình đá kích cô.

Du Yến trưng ra gương mặt như khóc tang, hu hu ra vẻ đáng thương: “Chị cảm thấy vẫn muốn mời đạo diễn Điền ăn một bữa cơm.”

Cảnh Hân khoát tay, kéo cô đến nhà ăn của khách sạn, tàn khóc nói: “Chị tránh nó như thế cũng vô dụng thôi, vuron đầu ra cũng là dao, mà rứt đầu vào cũng là dao, vẫn là nên về sớm siêu sinh sớm, chủ tịch Cố là một người rộng lượng, có lẽ sẽ không làm gì chị đâu.”

“Anh ấy vốn dĩ không cần làm gì, đơn giản là bầu không khí ngưng ngững kia cũng có thể đem chị giết trong tích tắc rồi!” Du Yến cười khổ nói.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cảnh Hân kì quái nhìn cô một cái, hỏi: “Trước đây chị vốn dĩ sẽ không để ý anh ấy như thế, bây giờ sao đột nhiên lại sợ anh ấy vậy?”

Bởi vì để ý, cho nên mới sợ.

Du Yến không cách nào để giải thích những chuyện kì lạ mà mình từng trải qua, cho nên đành cười ha hả cho qua chuyện: “Chỉ là chị đột nhiên giác ngộ ra.”

“Ngộ ra? Lợi hại vậy sao, thế sao chị vẫn chưa lên trời nhỉ?” Cảnh Hân hiển nhiên không tin những lời này của cô.

Sau khi trải qua một phen chống cự vô ích, Du Yến vẫn là đứng giờ lên máy bay quay về thành phố B. Đáng nhắc đến chính là, trên đường đến sân bay, cô nhận được một cuộc điện thoại từ Dư quán gia, đối phương lễ phép hỏi cô mấy giờ bay, đã sắp xếp xong tài xế đến đón cô, còn nói vì cô thêm ăn há cảo thủy tinh, thêm đến độ nửa đêm gọi điện cho Cố tiên sinh, cho nên anh hôm nay sáng sớm liền bảo phòng bếp chuẩn bị sẵn nguyên liệu tươi mới, đợi cô về sẽ lập tức có thể ăn được món há cảo thủy tinh ngày nhớ đêm mong kia.

Sau khi gác máy, Du Yến đập đầu mình vào cửa xe, vừa xấu hổ vừa phẫn nộ nói: “Muốn chết quá đi!”

Cảnh Hân ngồi bên cạnh che miệng cười trộm.

Hai tiếng sau, máy bay đứng giờ hạ cánh xuống thành phố B, nói ra cũng trùng hợp, lúc bọn họ vừa xuống sân bay, đột nhiên trước mặt có vài ngôi sao cũng ra sân bay, hơn nữa danh tiếng của mấy ngôi sao này cũng không tệ, fan đến đón vô cùng đông, thế là fan hâm mộ đứng chật kín lối ra, nhất thời bọn họ không ra ngoài được.

“Lạ ghê, bọn họ sao không đi lối VIP.” Cảnh Hân nhíu mày, kéo vali cùng Du Yến bước nhanh đến lối ra.

“Chắc là muốn tạo hiệu ứng tuyên truyền chẳng, em nhận ra họ không?” Du Yến tò mò đưa mắt nhìn xung quanh, hoàn toàn quên mất mình dù sao cũng là một ngôi sao.

“Đó là nhóm Tinh Tinh Boy của giải trí Tinh Tinh, còn rất trẻ, năm ngoái vừa được ra mắt, rất được hoan nghênh, nghe nói năm nay nhóm họ vừa có một

thành viên gia nhập nữa.” Cảnh Hân nhìn khẩu hiệu trên bảng rộn rã fan cầm, quay đầu nói cho Du Yến nghe những tin mà mình biết được, nhóm này vừa ra mắt liền nhận được sự yêu thích nhiệt liệt từ công chúng, fan hâm mộ một cũng đều là những nữ sinh mười mấy tuổi, vô cùng cuồng nhiệt.

Du Yến nghĩ ngợi, cố nhớ về nhóm nhạc nam trẻ tuổi rất hot này, trong ấn tượng cũng từng mấy lần hợp tác với nhóm này, nên hỏi: “Có phải là nhóm ba người không?”

“Lúc bọn họ ra mắt thật sự chỉ có ba người, nhưng năm nay vừa có một người gia nhập, cho nên bây giờ là bốn người.”

“Bốn người?” Du Yến cảm thấy kì lạ, cô nhớ rõ đây là một nhóm nam trẻ rất hot, cô còn từng quay quảng cáo chung với họ, nhưng cô nhớ nhóm này chỉ có ba người, vì sao vừa trọng sinh, họ liền thành bốn người rồi? Chẳng lẽ vì cô sống lại, cho nên những chuyện sau này sẽ không giống với chuyện trước kia cô từng trải qua nữa?

Cách nghĩ này khiến cô tự dọa mình đến giật mình, chẳng lẽ năng lực tiên tri không dùng được sao? Sau này nguy rồi!

Vẫn chưa đợi cô liên kết xong, quân gia liền chen vào đoàn người đến đón bọn họ, nhìn thấy quân gia mang theo bốn người lực lưỡng, uy phong lẫm liệt đến đón cô, Du Yến cảm thấy cạn lời, cảnh tượng này có phải hơi khoa trương hay không? Nhưng nghĩ đến Dur quân gia kia là người ngoài mặt thì nghiêm túc nhưng nội tâm lại là một sa mạc nhiệt tình, làm ra loại chuyện này cũng không có gì không hợp lý.

Du Yến nhìn đám người lực lưỡng nhanh nhẹn nhận hành lý, quay đầu nói với Dur quân gia: “Tùy tiện tìm một tài xế đến đón là được rồi, không cần phiền phức như thế.”

Dur quân gia vẫn mặt không biểu tình, nghe cô nói thế, liền đáp “Lần đầu tiên đến đón cô chủ, mọi người đều rất coi trọng việc này.”

Nghe ông nói thế, Du Yến ngược lại cảm thấy có chút hồ thẹn, cười nói “Thật có lòng rồi, cảm ơn nhé.”

Đừng thấy ngoài mặt Dur quân gia vẫn vô cùng điềm đạm nhưng vừa rồi ông đã bị đám người đến đón thần tượng dọa sợ rồi, cho rằng đều là fan đến đón cô chủ bọn họ, tức thời cảm thấy mình chỉ mang theo bốn người đến là quá ít rồi, muốn gọi thêm vài người qua đây mới được, cũng may là sau khi hiểu rõ mọi chuyện, biết những fan nữ kia không phải đến đón Du Yến mới thờ phào nhẹ nhõm. Chẳng qua Dur quân gia vẫn quyết định, lần sau đến sân bay đón cô chủ, nhất định phải mang theo thêm vài người, tuy cô chủ của bọn họ bây giờ vẫn chưa nổi, nhưng nói không chừng sau này sẽ nổi thì sao.

Dur quân gia lái xe riêng của Du Yến đến, Du Yến lần nữa cạn lời, con Rolls Royce trắng này từ đâu chui ra vậy? Cô nhớ rõ trong gara nhà mình quả nhiên có kiểu xe này, nhưng đó là màu đen, cô đi dự tiệc với Cố Hành Viễn cũng từng ngồi qua vài lần, tuyệt đối không hề nhớ nhầm.

Nhìn thấy sự nghi ngờ trong mắt Du Yến, Dur quân gia giải thích: “Chiếc xe này vốn là chuẩn bị cho cô chủ, nhưng trước đây vẫn chưa được dùng đến, cho nên để ở bên Cố gia, hôm nay cậu chủ dặn tôi lái đến để sau này cô chủ sử dụng.”

Du Yến vô cùng bất ngờ, nhưng lại cảm thấy có chút khó thể chấp nhận được, mím môi không nói gì, nhìn tài xế đã mở cửa xe cho cô, liền phóng khoáng ngồi vào trong, trong lòng thầm nghĩ đãi ngộ của con dâu Cố gia thật là quá tuyệt. Chẳng qua là thường ngày ra ngoài bằng xe này có phải quá phô trương rồi không, may mà xe này cũng không quá dài.

Cảnh Hân lại không điềm đạm như cô, sau khi lên xe, nhất cử nhất động của cô nàng đều vô cùng cẩn thận, hết như đang ngồi dò bom trên đất vậy.

Du Yến cảm thấy buồn cười, hỏi: “Em đang diễn cảnh gì vậy?”

Cảnh Hân cười hi hi đáp: “Em sợ không cẩn thận đụng hỏng chỗ nào, không đền nổi a!”

“Cái này cũng không phải làm bằng giấy, nào có chuyện vừa đụng cái liền hỏng chứ, yên tâm đi, làm hỏng cũng không cần em đền tiền.”

“Thật không, em biết chị Yến đối với em tốt nhất mà!”

“Chị chưa nói xong nè, không cần đền tiền đền, trực tiếp bán thân để trả nợ là được.” Du Yến một tay chống cằm, cười xấu xa nhìn cô nàng.

Cảnh Hân xoay người bọc trên cửa xe, nói: “Cho em xuống, em muốn xuống xe, em không muốn bán thân, hu hu hu...”

Đoàn người đưa Cảnh Hân về trước, sau đó mới về nhà.

Biệt thự mà Du Yến và Cố Hành Viễn ở, nằm trong khu biệt thự cao cấp cách trung tâm thành phố không xa lắm, đây là một khu đất phong thủy yên tĩnh, tách biệt với thế giới ồn ào ngoài kia, hoàn cảnh sống cực tốt, cơ sở hạ tầng xung quanh đều rất hoàn mỹ. Đây là nơi tắc đất tắc vàng, có tiền cũng chưa chắc đã mua được của thành phố B.

Khu biệt thự này là do tập đoàn của Cố Hành Viễn xây dựng và phát triển, cho nên dù là người từ nhỏ sống trong cảnh giàu sang như Du Yến cũng không khỏi trầm mặc lưỡng, cảm thấy trong giới thượng lưu, khoảng cách giàu nghèo cũng chênh lệch rất lớn.

Thời tiết bây giờ đang rất nóng, ánh nắng độc hại như lửa, chỉ đứng ngoài nhà một phút, cũng có thể khiến cho người ta cảm thấy lúc nào cũng sẽ bị mặt trời thiêu đến tan chảy, Du Yến vừa tiến vào trong nhà, chuyện đầu tiên cần làm chính là bước vào phòng tắm, sau khi ở bên ngoài khổ cực vất vả mấy tháng, nằm trong bồn tắm massage rộng rãi thoải mái nhà mình, toàn thân thả lỏng, lại uống thêm vài ngụm nước trái cây thanh ngọt, cô cảm thấy không gì tốt đẹp hơn nữa, thế là thoải mái đến độ khiến cô muốn thiếp đi trong bồn tắm.

Sau đó cô thật sự đã ngủ quên mất, nếu không phải người đứng bên ngoài phòng tắm gõ cửa đến nửa ngày, làm cô thức dậy, có lẽ cô có thể ngủ quên đến sáng hôm sau. Đến khi cô bò ra khỏi bồn tắm, lau khô nước trên người, mới phát hiện làn da bị ngâm đến vừa trắng bệch vừa nhẵn nhéo, vết thương phoi nắng cũng bị ngâm đến mờ hồ đau đớn.

Dù cho như thế, cô cũng không đi xử lý vết thương, mặc xong bộ quần áo thoải mái trong nhà liền đi xuống lầu, không còn cách nào khác, chuyện vết thương là chuyện nhỏ, đối chết mới là chuyện lớn, cô vẫn phải tìm thức ăn nhét đầy bụng trước đã.

Đi đến phòng ăn, Dư quân gia đã bày biện xong điểm tâm lên bàn rồi. Vài lồng há cáo thủy tinh trắng trẻo, nức ních, bóng loáng tươi ngon, vẫn đang bốc khói nghi ngút, khiến người ta thèm đến nhỏ dãi.

Du Yến có chút không đợi được nữa, vừa ngồi xuống bàn ăn, liền gấp một cái bỏ vào miệng, lập tức bị bỏng đến hà hơi. Dư quân gia lập tức đưa một ly nước lạnh đến, cô vội uống hai ngụm mới bình thường lại.

Lúc ăn điểm tâm, cô nhận được điện thoại của người đại diện Trần Hòa Gia, bảo cô ngày mai đến công ty một chuyến, Du Yến chậm chậm hưởng thụ điểm tâm của cô, không tập trung nghe máy. Đến khi cô ngắt máy, sau khi ăn xong há cáo thủy tinh, Dư quân gia lại đi đến bàn ăn hỏi cô tối nay muốn ăn gì.

Du Yến vừa ợ vừa nghe ông nói về chuyện bữa ăn tối, đột nhiên có chút muốn nôn.

Chẳng qua vừa nghe ông nói hôm nay Cố tiên sinh sẽ về nhà ăn cơm, cô lúc này mới có tâm tư bàn bạc với quân gia chuyện tối nay ăn gì, còn tiện hỏi Cố tiên sinh thường ngày thích ăn món nào.

Trước kia, thái độ của Du Yến đối với căn nhà này vô cùng lạnh nhạt, lúc này Dư quân gia thật sự trông thấy cuối cùng cô cũng có chút để ý Cố tiên sinh nhà ông rồi, trong lòng cảm thấy rất vui, thế là thao thao bất tuyệt đem những món Cố tiên sinh yêu thích nói ra, tỉ mỉ liệt kê ra toàn bộ cho cô nghe, Du Yến nghe đến đâu cũng muốn phình thành hai, thật muốn để quân gia đem những điều này viết thành một bản báo cáo đưa cho cô là được.

Dư quân gia nói xong, cô cũng xem như đã hiểu đại khái, Cố Hành Viễn thích những món ăn thanh đạm, hơn nữa cũng không kén ăn.

“Thế tối nay bảo nhà bếp làm bát tét đi.” Cuối cùng Du Yến gõ bàn đưa ra quyết định.

Dư quân gia liền đi đến căn dặn phòng bếp, cuối cùng vẫn cho cô yên tĩnh một mình. Du Yến ăn hơi no, muốn đi dạo, nhưng ngoài vườn quá nóng, nên liền đi quanh nhà để tiêu thực.

Sau khi đi một phòng, phát hiện sau lưng vừa nóng vừa ngứa, lúc này mới nhớ ra vết thương bị phoi nắng vẫn chưa bôi thuốc, chậm rãi quay về phòng. Mở hộp thuốc tìm thuốc bôi cho mình.

Trước kia đều là Cảnh Hân giúp cô bôi thuốc, cô chỉ có việc cời quần áo nằm sấp trên giường là được, còn chuyện khác cứ để Cảnh Hân lo, nhưng đến phiên mình tự bôi thuốc, mới phát hiện động tác này vô cùng khó. Nhưng quần áo cô cũng cời hết rồi, thật sự rất khó lại nhờ người đến bôi giúp, thế là tùy tiện bôi một chút thuốc mỡ lên tay, vơn tay tùy tiện bôi vài cái lên chỗ bị thương, còn những chỗ không bôi được thì đành mặc kệ thôi.

Lúc này đúng lúc Cố Hành Viễn mở cửa bước vào trong phòng, vừa bước vào liền trông thấy cảnh đẹp mê người đang nằm trên giường kia.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Bôi thuốc

Du Yến ngồi trên giường nghiêm túc bôi thuốc, đột nhiên cảm thấy sau lưng có chút mát, vô thức quay đầu nhìn về phía sau, chỉ nhìn thấy người đàn ông vai rộng chân dài, sống lưng thẳng tắp đứng ở cửa, không hề chớp mắt mà nhìn chăm chăm vào cô.

Sự chuyên chú trong đôi mắt ấy, dường như muốn ăn tươi nuốt sống cô vậy.

Du Yến thoáng rung mình, nghĩ đến chuyện mình đang để trần nửa thân trên, liền đỏ bừng mặt, cũng mặc kệ chỗ bôi thuốc chưa khô, liền vội vàng mặc áo vào.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cố Hành Viễn nhìn thấy động tác hoảng loạn của cô, lúc này mới ý thức được bản thân có chút thất lễ, nhưng vừa nghĩ đến cô gái này là vợ của anh, lại cảm thấy không có gì ngượng ngùng cả.

Anh đưa tay che miệng, ho khan một tiếng, thông thả hỏi: “Sau lưng bị thương sao à?”

Mặt Du Yến đỏ đến sắp nhỏ máu, tim đập càng lúc càng nhanh, nghe được câu hỏi của anh, đầu càng cúi thấp hơn, muốn chui vào trong chăn làm ổ, xấu hổ đáp: “Có chút cháy nắng.”

“Bôi thuốc xong chưa?” Cùng lúc ấy, Cố Hành Viễn tiến lên trước vào bước đến gần cô hơn.

“Bôi...Bôi xong rồi.” Du Yến rồi đến nói dối, thật ra cô vừa tùy tiện bôi vài cái, còn chưa kịp xoa để thấm thuốc nữa.

Boss Cố đã từng duyệt qua vô số người, vừa nhìn liền biết cô nói dối, thế là trực tiếp đi đến bên giường, cúi người nói: “Để tôi xem thử.”

Đùa gì chứ, ban ngày ban mặt, rõ ràng đến thế, Cố tiên sinh anh muốn xem gì, muốn xem gì chứ! Lưng của thực nữ có thể tùy tiện xem sao, xem xong anh có chịu trách nhiệm với người ta không?!

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Không...Không cần đâu, cũng không phải chuyện lớn gì.” Du Yến cảm thấy bản thân đang trong trạng thái quần áo xộc xệch, đối mặt với Cố Hành Viễn hiển nhiên là không có khí thế.

Cố Hành Viễn không nói nhảm với cô nữa, đưa tay lật người cô lại, quay lưng cô đối diện anh, khẽ cởi áo cô vừa mặc vào xuống một chút.

Nhìn gần mới thấy làn da trên vai cô, xuất hiện vài vết đỏ, trong đó còn có đốm đen, tương phản vô cùng rõ ràng, đặc biệt là với da dẻ trắng nõn của cô, cho nên vết bị cháy nắng trông càng rõ ràng hơn, chói mắt hơn.

Cố Hành Viễn nhíu mày, neho mắt đánh giá lưng cô, có chút không hiểu nổi, con gái không phải đều yêu quý gương mặt gì đó sao, sao cô lại có thể mặc kệ cho da mình bị thương thành thế này?

“Đưa thuốc cho tôi.” Cố Hành Viễn chìa tay muốn lấy thuốc mỡ.

Đến bước này, Du Yến không kè kè với anh nữa, dù sao chuyện thân mật hơn nữa họ cũng đã làm qua rồi, thế là cầm lấy tuýp thuốc bên cạnh đưa cho anh, còn dặn dò: “Bôi lên, sau đó xoa đều.” Nói xong cô lập tức cảm thấy hưng phấn, mẹ nó, tình tiết này có phải là hơi nhanh không, cô lại mời gọi chồng trước đến giúp cô xoa lưng, tiết tháo đâu rồi? Sao bọn mày lại quăng trên đất rồi!

Cố Hành Viễn nhận thuốc, nghiêm túc đọc hướng dẫn sử dụng, sau khi xem xong cũng không lập tức giúp cô bôi thuốc, mà xoa người vào phòng tắm rửa tay.

Du Yến cảm thấy không trung có chút lạnh, tiện tay ôm gối đặt trước ngực, thoáng cái che đi cánh xuân mê người. Cố Hành Viễn rất nhanh đã quay lại, cũng không nói gì nữa, trực tiếp dùng tay bôi thuốc, sau khi bôi hết một lượt mới bắt đầu khẽ xoa đều thuốc.

Trong căn phòng lớn, một người khó xử im lặng, một người lại chăm chú xoa lưng, cả không gian yên tĩnh, chỉ nghe tiếng hít thở của hai người.

Tiếng hít thở gần trong gang tấc hòa quyện với mùi nước hoa thoang thoảng như có như không vây quanh cả người cô, Du Yến cảm thấy cả người như bị buộc chặt, cảm nhận rõ được đôi tay to ấm áp đang di chuyển lúc mạnh lúc nhẹ sau lưng mình, giống như đang vuốt ve tim cô, lực đạo thoải mái kia khiến tim cô có chút ngửa ngửa khó nhịn.

Người đàn ông xuất sắc này, không phải là chồng trước của cô, mà là ông xã hàng thật giá thật, dù cho trước đây cô có vô lý làm loạn thế nào, anh cũng không chê bai, mà bao dung toàn bộ sai lầm của cô, còn kiên nhẫn giúp cô bôi thuốc. Cho dù giữa bọn họ không có tình yêu, nhưng Du Yến có thể cảm nhận được, kể từ ngày kết hôn ấy, anh liền xem cô thành người nhà, nghiêm túc muốn sống chung với cô.

Đàn ông Cố gia đều rất đặc biệt, có tiếng trong giới người giàu có của thành phố B.

Trong tay họ sở hữu phần lớn tài phú và tài nguyên, là người đứng đầu, có thể hô mưa gọi gió. Nhưng đòi hỏi của họ lại sạch sẽ hệt như một tờ giấy trắng, khiến người ta không thể nào chỉ trích, trong giới xa xỉ cùng máu tanh này, đàn ông Cố gia hệt như hoa sen gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn, bọn họ sau khi đã nhận định người kia là bạn đời, sẽ không để ý đến những người khác, cho dù người khác có giờ đủ chiêu trò câu dẫn, thu hút, thì trong nhìn nhận của họ, đều chỉ là không khí mà thôi.

Loại đàn ông có một trái tim mạnh mẽ như thế, mới có được sức tự chủ không ai bì kịp, cho nên họ mới có thể từ đầu chí cuối bất động giữa bão giông.

Cho dù họ có tình yêu với bạn đời của mình hay không, chỉ cần họ thừa nhận cuộc hôn nhân này, đều là chuyện cả đời, truyền thống này trong Cố gia, đã kế thừa mấy đời người, nó khiến cho gia đình viên mãn, cũng tạo thành tiếng thơm được người đời khen ngợi của Cố gia.

Đây cũng chính là nguyên nhân lớn nhất khiến cho Du Chính Thiên đem cô gả vào Cố gia, đàn ông như thế này thật sự là chàng rể hiền trong mắt của tất cả bố mẹ trên đời này.

Cho dù giữa bọn họ vẫn không có tình yêu, nhưng trong mắt người đã sống một kiếp, tình yêu tuy không thể thiếu được nhưng nó không phải là toàn bộ cuộc sống, hai người sống bên cạnh nhau, ngoại trừ tình yêu còn cần phải bao dung nhau, thấu hiểu nhau, còn có tình thân bình đạm như nước nữa.

Những điều này, kiếp trước Du Yến không cách nào hiểu được, cũng không muốn hiểu, lúc ấy trong lòng cô chỉ muốn bay nhảy thoát khỏi, hôn nhân không có tình yêu, đó chính là nấm mộ, cũng là ngày tận thế. Thế là cô không ngừng giãy giụa phản kháng, mù quáng lại mặc kệ tất cả muốn phá hủy cuộc hôn nhân này, cũng vì vậy mà cô đã lỡ qua người đàn ông tuyệt vời này, cũng lỡ qua cuộc sống một đời một kiếp một đôi người mà bản thân từng có.

Nếu kiếp trước cô không lỡ qua anh, có lẽ cô sẽ có một kết cục khác, một kết cục tốt đẹp hơn nhiều.

Quá khứ đều đã qua rồi, nghĩ lại thêm nữa cũng vô dụng, vẫn may là ông trời vẫn thương xót cô, cho cô cơ hội lần nữa sống lại, cho nên lần này, cô nói dù thế nào cũng không thể lỡ qua nữa.

Cố Hành Viễn giúp cô bôi xong thuốc liền xoa người vào phòng tắm, lúc về vẫn thấy cô ôm gối ngây ngốc, hỏi cô, “Sao vậy?”

Bị anh hỏi như thế, Du Yến mới dần hồi thần, nhưng tâm trí vẫn dừng lại trong việc lần này không thể lỡ qua Cố Hành Viễn nữa, lúc đối diện với đôi mắt bình tĩnh sâu thẳm như đầm nước của anh, cô rất tự nhiên mà thốt ra: “Chúng ta làm đi.”

Chúng ta làm đi...

Chúng ta làm..

Chúng ta...

Chúng..

Du Yến dường như nghe thấy một luồng gió thu thổi qua, lá cây rơi là tà trước mặt cô...

Cô dường như nhìn thấy vệt sấm xẹt ngang giữa trời xanh, đánh đến cô cháy đen bốc khói...

Đánh chết cô đi!

Câu này vừa nói ra, hai người liền vô cùng lúng túng.

Cố Hành Viễn bị sự trực tiếp của cô dọa sợ, nhưng sóng gió gì anh chưa gặp qua chứ, thế là hắng giọng, bình tĩnh nói: “Em vừa bôi thuốc, cho nên chuyện này đến tối chúng ta hẳn nói đi, tôi ra ngoài trước.” Nói xong liền đi ra ngoài, bước chân không thong dong như lúc nãy nữa.

Du Yến giống như thoáng cái bị rút hết sức lực trong người, lập tức ngã xuống giường, không thêm nhúc nhích.

Không biết qua bao lâu, trong lúc cô vẫn đang chìm đắm trong sự ân hận thì cửa phòng lần nữa vang lên tiếng gõ cửa, người làm đến gọi cô xuống ăn tối.

Dọn dẹp mọi thứ, thay áo, Du Yến chán chường lê từng bước ra khỏi phòng.

Lúc cô nhìn thấy thức ăn của tối nay, còn có hai lọ hoa tươi và ánh nến lấp lánh xung quanh, Du Yến lần nữa muốn khóc.

Cô chỉ dặn dò là tối nay ăn bát tiết, không hề nghĩ đến Dur đại quân gia anh mình thân vô lại cố tình giúp họ ăn bài thành một buổi tối lãng mạn dưới ánh nến!!!!

Cho nên tất cả những thứ này trong mắt Cố tiên sinh đều là, cô đang vô cùng nỗ lực đi quyến rũ anh chẳng chẳng chẳng chẳng... (Tiếng vang vô tận).

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Bữa tối

Vì để tạo ra không khí lãng mạn, quân gia đặc biệt cho người tắt hết đèn cả tầng trệt, chỉ để lại ánh đèn vàng mờ mờ lung lấn trên tường, bóng đèn thiết kế theo phong cách cổ điển hòa cùng với đèn nền phát sáng lấp lánh, sự giao thoa này tạo ra một thế giới vừa thần bí vừa dịu dàng.

Trên bàn ăn, những cánh hoa hồng mềm mại trong lọ hoa vẫn còn đọng lại giọt sương long lanh, phản chiếu ánh nến lấp lánh, dưới khung cảnh lãng mạn này, bát tiết tỏa hương thơm ngào ngạt, vừa nhìn cách trang trí trên bàn liền khiến người ta thêm nhỏ dãi.

Du Yến đi theo bước chân của ma quỷ, hùng hổ đi đến trước bàn ăn.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cố Hành Viễn đứng trước bàn ăn, đã đợi rất lâu. Từ lúc về nhà cho đến bây giờ, anh vẫn chưa kịp thay quần áo, chẳng qua áo khoác ngoài đã cởi ra, chỉ mặc một chiếc áo sơ mi trắng, tay áo xắn lên đến khuỷu tay, trên cổ tay vẫn đeo đồng hồ được đặt làm, dưới ánh nền tỏa ánh sáng lấp lánh, cực kì sang trọng.

Trước đây cho dù cô có chán ghét cuộc hôn nhân này đến mức nào, Du Yến cũng không cách nào phủ nhận Cố Hành Viễn là một người đàn ông rất đẹp trai. Ngũ quan của anh không phải rất tinh xảo, nhưng mỗi một đường nét đều rất đẹp, đường cong cương nghị lại không khiến anh trở nên lạnh lùng mà càng khiến anh trông càng bất phàm, hơn nữa khí chất khoan dung trầm tĩnh khiến anh đi đến đâu đều trở thành tiêu điểm trong đám đông.

Nghĩ đến chuyện này, kiếp trước chắc hẳn não mình thật sự bị kẹp cửa rồi, đã ngốc còn không uống thuốc, cho nên mới không cần người đàn ông ưu tú như thế này, mà đi tìm một kẻ hư đốn không ra gì.

Cố Hành Viễn nhìn thấy cô đến gần, rất lịch thiệp giúp cô kéo ghế ra, sau khi đợi cô ngồi xuống mới đi đến chỗ đối diện, ngồi xuống.

Hai người đã ổn định chỗ ngồi, tiếng đàn du dương liền từ phòng khách truyền đến, Du Yến quay đầu nhìn, Dư quán gia đang ôm đàn violon đứng giữa phòng khách, say sưa diễn tấu, về mặt đó, động tác đó, đều có thể so với nghệ sĩ nổi tiếng thế giới.

Thật thích diễn!

Sự tình đã phát triển đến mức này, Du Yến cảm thấy, cho dù sau này Dư quán gia có làm gì, cô đều sẽ không ngạc nhiên nữa.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Tài đánh đàn của Dư quán gia thật tuyệt.” Du Yến nâng ly, lộ ra nụ cười cứng nhắc, hi hi cười vài tiếng.

“Ừ, ông ấy lúc trẻ từng học qua.”

“Ha ha, vậy sao, quả nhiên là quán gia vạn năng!”

Cố Hành Viễn cảm ly rượu vang lên, bên môi nở nụ cười mỉm, khẽ cộng ly với cô, nói: “Sự sắp xếp tối nay tôi rất thích, cảm ơn em.”

Du Yến cộng ly với anh, sau đó uống một ngụm rượu vang, hương vị ngọt ngào trong miệng lại không xua đi sự lúng túng trong lòng, cô thật muốn hét to một tiếng, tất cả này đều không liên quan đến tôi a!

Nhưng không còn cách nào, rốt cuộc vẫn là cô đề nghị ăn bữa tối, vô ý cho Dư quán gia có không gian tự do phát huy.

Nhưng bỏ qua khoản lúng túng này, thật ra đây xem ra cũng là một buổi tối rất lãng mạn, không chỉ có mỹ nam bên cạnh, có ánh nến, có hoa hồng, có âm nhạc, còn có bữa tối thơm ngon, sự sắp xếp có tâm như thế này, khiến người ta không nhịn được muốn giong hai ngón cái lên khen: Tuyệt vời!

Sự thật đã chứng minh, vẫn là Dư quán gia biết chơi nhất.

Chờ lúc bọn họ ăn xong bữa tối, Dư quán gia cất đàn violon sang một bên, đổi nhạc phát trong phòng khách thành điệu Waltz.

Du Yến đang uống nước, điệu Waltz vừa vang lên, cô suýt chút nữa phun toàn bộ nước ra ngoài, vẫn may là kịp nhịn được, nhưng vẫn bị sặc, lập tức ho đến kinh thiên động địa.

Nhìn cô ho đến gần ho phả ra, Cố Hành Viễn đứng dậy, bước đến giúp cô vỗ lưng, vỗ nhẹ một hồi, Du Yến mới hết ho, dần dần bình ổn lại.

“Vị tiểu thư này, tôi có thể mời em nhảy một điệu không?” Cố Hành Viễn khom lưng, đưa tay ra làm một động tác mời nhảy, đôi mắt sâu thẳm mang theo ý cười, hết như lần đầu gặp gỡ, giống như tắm trong gió xuân.

Du Yến đưa tay ra, cười nói: “Tôi rất vinh hạnh, tiên sinh.”

Tuy một người mặc áo sơ mi quần tây, một người chỉ mặc quần áo rộng rãi ở nhà, khung cảnh này khiến người ta nhìn thế nào cũng cảm thấy kì quái, nhưng lúc Cố Hành Viễn nắm tay cô bước ra phòng khách, Du Yến có cảm giác như đang bước lên sân nhảy lớn.

Không có sàn nhảy rực rỡ, cũng không có trang sức lấp lánh, chỉ có ánh nến vàng nhạt, Du Yến kiễng chân xoay tròn quanh vòng tay của Cố Hành Viễn.

Khoảng không gian nho nhỏ trong vòng tay này, cô bỗng phát hiện ra một thế giới tươi đẹp khác.

Đưa mắt nhìn thẳng vào mắt anh, đột nhiên cô nghe nhịp đập của con tim mình.

Đề nghị trước bữa ăn tối khiến cô cảm thấy ngượng ngùng muốn chết kia, sau khi trải qua bữa ăn tối lãng mạn này, đề nghị ấy diễn ra vô cùng tự nhiên, vốn dĩ không cần bàn bạc liên tục tiếp được thông qua.

Hai người thậm chí còn gấp đến độ vừa đi lên cầu thang vừa hôn nhau, triền miên cho đến khi vào phòng, lúc đầu lưỡi bị hôn đến có chút tê, Du Yến lên cười trộm, hóa ra Cổ tiên sinh điềm đạm trầm tĩnh cũng có lúc hảo hức như khi vậy.

Hậu quả Cổ tiên sinh rất gấp gáp là vô cùng nghiêm trọng.

Vừa bắt đầu Du Yến còn có thể vui vẻ ha hả rên rỉ phối hợp với anh, đổi hết tư thế này đến tư thế khác, một lần rồi lại một lần.

Cô bắt đầu xin tha, nào biết Cổ tiên sinh bị cấm dục đã lâu vừa bắt đầu liền không thể hãm lại, cuối cùng, cô chỉ đành thở hổn hển yên phận.

Thế là, sóng tình triền miên, cả đêm không ngủ.

Hôm sau, lúc thức dậy, Cổ Hành Viễn đã đi làm, sau khi Du Yến trở người phát hiện bản thân vốn dĩ không bò dậy nổi, toàn thân đều như bị xe tăng chạy qua, vừa cử động liền cảm thấy toàn thân đau nhói.

Nghĩ đến mọi chuyện đêm qua, cô không nhịn được mà nghiêng răng nghiêng lợi mắng: Dư quân gia, ông đúng là một kẻ tâm cơ!

Cô vô cùng nghi ngờ Dư quân gia không chỉ đơn giản là tạo một màn ăn tối lãng mạn dưới ánh nến, ông ấy còn có thể đã bỏ thuốc trong rượu, nếu không làm sao Cổ tiên sinh có thể hóa thân thành motor điện động, hi hục cày cấy cả một đêm được chứ!

Xoa xoa eo, Du Yến chuẩn bị đổi tư thế khác tiếp tục ngủ, nhưng tiếng gõ cửa lại không thức thoi vang lên, vừa nghĩ đến chuyện có thể là Dư quân gia tâm cơ gõ cửa, cô liền không thèm để ý đến ông.

Người bên ngoài gõ cửa cả nửa ngày cũng không thấy đáp lại, thế là trực tiếp gọi.

“Chị Yến, chị Yến, em là Cảnh Hân đây, chị có nghe thấy em nói không?”

Cảnh Hân đứng ngoài cửa, lớn tiếng gọi, liên tục gõ cửa, động tĩnh lớn như thế này mà không nghe thấy thì chỉ có người chết thôi!

Khó khăn bò xuống giường, Du Yến chậm rì rì đi mở cửa, vừa ngáp vừa hỏi: “Em làm gì vậy, mới sáng sớm, gọi gì mà gọi?”

“Chị hai, bây giờ đã mấy giờ rồi, chị còn ngủ nữa, di động thì khóa máy, chị còn nhớ chuyện hôm nay phải về công ty một chuyến không?” Cảnh Hân sốt ruột nói, rất nhanh liền chú ý đến những dấu hôn chi chít, xanh xanh tím tím trên người cô, xem ra cuộc chiến đêm qua vô cùng mãnh liệt, không nghĩ đến tình cảm của chị Yến và Cổ tiên sinh hóa ra lại tốt như vậy.

“Biết rồi, biết rồi, sợ gì chứ, bỏ chị cũng không trừ tiền lương của chị mà.” Du Yến không để ý xua tay, xoay người lại chuẩn bị về giường ngủ.

Cảnh Hân liền tiến lên trước, ôm lấy một bên đùi cô, nói: “Sắp đến trưa rồi, chị không đến em chắc chắn sẽ bị Trần Hòa Gia mắng chết.”

Du Yến quay đầu trừng mắt lườm cô nàng một cái, nói: “IQ của em có phải là có khiếm khuyết không, rốt cuộc gã ta đáng sợ hay là chị đáng sợ hơn? Đến chuyện này mà em cũng không rõ, làm sao lẫn lộn theo chị được!”

Cảnh Hân ngồi quỳ trên sàn gỗ, tiếp tục ôm đùi cô nói: “Nữ vương đại nhân đừng giận, em chẳng phải sốt ruột thay chị sao, cho dù có quan tâm Trần Hòa Gia hay không thì chúng ta cũng phải có trách nhiệm với đối tác chứ, hôm nay không phải đã hẹn xong bên đại diện đến gặp mặt bàn bạc rồi sao.”

“Hình như là có chuyện này.”

“Thế chúng ta vội thay quần áo ra ngoài thôi, bây giờ nhanh chút có thể sẽ đến kịp.”

Thế là Du Yến chỉ đành nhịn đau từ bỏ chuyện ngủ nướng, sau khi tắm rửa xong, mới đi vào phòng quần áo sửa soạn, muốn mình ăn diện trông thật xinh đẹp, để bên kia vừa trông thấy cô liền sống chết nếu không là cô thì không chịu.

Nhưng ở trong phòng thay đồ không biết bao lâu rồi, cô vẫn chưa quyết định xong sẽ mặc bộ nào, Cảnh Hân đứng bên cạnh nhìn đến sắp phát cuồng.

“Chị hai, nhiều quần áo xinh đẹp như vậy, chọn bừa một bộ là được rồi, mẫu nào mặc vào cũng khiến người khác chết mê chết mệt, có gì để do dự đâu!”

“Hân Hân, em có cảm thấy phong cách của những bộ quần áo này quá trẻ trung không?” Du Yến nhíu mày, nhìn cả nửa ngày đưa ra kết luận này, trước đây những quần áo cô mua đều - quá - non nớt - rồi!

Cổ Hành Viễn vốn đã lớn hơn cô tám tuổi, lại toàn mặc quần áo thành thực, trầm ổn, mà bản thân nhỏ hơn anh nhiều tuổi như thế, còn có tình ăn bận quá trẻ trung, vô hình trung khiến hai người càng lộ rõ sự không xứng đôi.

Không được, cô phải đổi phong cách ăn mặc mới được.

Trong lòng đã quyết, lúc này Du Yến mới cảm thấy vui vẻ một chút, cũng không tìm hiểu chuyện vì sao bản thân lại bỗng muốn xứng đôi với Cổ Hành Viễn.

“Hân Hân, lịch trình gần đây không cần sắp xếp quá nhiều, chị muốn đi Paris một chuyến.”

Cảnh Hân cảm thấy bản thân hoàn toàn bất không kịp suy nghĩ của Du Yến, “Đi Paris để làm gì ạ?”

“Mua sắm, mua quần áo!”

“Ồ!”

Tủ áo của phụ nữ vĩnh viễn đều cảm thấy thiếu đi một bộ quần áo, điểm này Cảnh Hân rất thấu hiểu, đặc biệt là nữ ngôi sao, đuổi kịp xu hướng thời trang là chuyện không thể ngừng nghĩ được.

“Trong này vẫn có nhiều bộ vẫn còn chưa gỡ móc, em xem thích không, thích thì lấy đi.” Du Yến vừa chọn đầm vừa dặn Cảnh Hân.

Cảnh Hân vô thức gật đầu, sau đó mới phát hiện không đúng lắm, lớn tiếng hét lên: “Chị Yến, chị vừa nói tặng cho em hết đồng quần áo này sao?”

“Đúng vậy, đều là đồ mới cả, em hẳn sẽ không chê đâu nhì.” Du Yến không chắc chắn nhìn cô nàng, lập tức lại nói: “Chẳng qua là em nặng hơn chị, có lẽ sẽ nhiều bộ mặc không vừa!”

“Em đương nhiên mặc vừa, mấy cái này em lấy hết!!!!” Đùa sao, phần lớn quần áo này đều là mẫu mới cả, mỗi bộ đều rất đắt, tùy tiện chọn bừa một bộ cũng có thể bằng tiền lương một hai tháng của cô rồi, cho nên dù mặc không vừa thì cô cũng phải mặc.

“Mặc không vừa thì cũng đừng miễn cưỡng.” Du Yến tiếp tục trêu cô nàng.

“Bắt đầu từ hôm nay, mỗi ngày em chỉ ăn một bữa, nửa tháng sau, em chắc chắn toàn bộ quần áo này em đều có thể mặc vừa.” Cảnh Hân quyết tâm nói.

“Có cam đảm, bội phục!” Du Yến đưa ra ngón cái, khen ngợi, sau đó lại nói: “Trưa nay chị mời em ăn món Nhật? Tối nay lại ăn hải tươi ngon được không.”

“Hu hu hu, em không thể làm chị thất vọng được, thế hôm nay em ăn xong, ngày mai lại giảm béo tiếp.”

Du Yến đảo mắt, đồng thời chọn ra một chiếc đầm màu xanh, bởi vì chiếc đầm cổ cao, cho nên vừa vặn che đi những dấu hôn trên cổ cô.

Nụ cười treo bên môi, Du Yến nhìn thấy dáng vẻ mặc quần áo xinh đẹp của mình trong gương mới gật đầu hài lòng.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Phúc lợi (1)

Giải trí Du Thị đứng top bốn trong các công ty giải trí lớn trong thành phố B, là một tòa nhà cao mười hai tầng, tuy không thể so với tập đoàn Cố Thị ở vị trí đắc địa, nhưng cũng xem như là vị trí hoàng kim hiếm có.

Trừ phi là công ty hội họp, hoặc là có hẹn gặp đối tác, lúc không có chuyện gì, Du Yến rất ít khi xuất hiện ở công ty.

Lúc cô vừa bước vào giới giải trí, tuổi trẻ tâm cao khí ngạo, không muốn người khác biết cô là con gái của Du Chính Thiên. Nhưng giới giải trí to như thế, giữa các mối quan hệ không thể tránh được sẽ có một nhóm bạn bè thân thiết biết được thân phận của cô, dần dần những người trong các nhóm khác cũng biết được chuyện đó, nhưng trong giới giải trí hỗn loạn ấy đều là những người tinh ranh, cho dù biết cũng sẽ không nói ra ngoài, cho nên chuyện Du Yến là thiên kim của chủ tịch Du, phần lớn mọi người vẫn chưa biết.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Du Yến nhớ, người đại diện hiện tại Trần Hòa Gia, cũng là trong lúc này biết được thân phận của cô, trước đó gã cũng nhìn ra gia thế của cô không nhỏ, cũng có thể đã điều tra qua thân phận của cô, nhưng hồ sơ của cô sớm đã bị công ty áp xuống, trong một đám người cũng không tra ra được, hơn nữa Trần Hòa Gia còn là người đại diện cho vài người nữa, có mấy người còn nổi tiếng hơn Du Yến, cho nên sự chú ý của gã đối với cô cũng không nhiều quá, thế là hai người cùng yên ổn hợp tác với nhau được mấy năm nay.

Nhưng mà nay, có vài chuyện đã biết trước, Du Yến không thể vờ như chưa từng có chuyện gì xảy ra, vì để tránh đi những chuyện lúng túng sau này sẽ lần nữa xảy ra, cô vẫn nên quyết định sẽ đường ai nấy đi với Trần Hòa Gia.

Du Yến ngồi trên chiếc xe Rolls Royce màu trắng đến công ty, theo lời Dur quản gia nói, thay vì để nó trong ga ra phủ bụi thì chi bằng lái ra ngoài dạo một chút, nào có ngôi sao nào ra ngoài mà không lái siêu xe chứ, nó chính là thứ cần thiết để tạo nên phong cách.

Du Yến cảm thấy có chút đạo lý, thế là yên tâm lái xe ra ngoài.

Cảnh Hân lái xe của công ty, theo sau chiếc Rolls Royce, cảm thấy khí thế của nữ vương đại nhân của mình lại tăng thêm một bậc.

Tuy hôm nay Trần Hòa Gia đã hẹn Du Yến đến gặp mặt đối tác, nhưng khi đến công ty Du Yến vẫn quyết định lên tầng thượng vào phòng làm việc của chủ tịch Du trước.

Lúc từ nhà qua đây, cô đã xác định được hôm nay Du Chính Thiên có mặt ở trong công ty.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ đề đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Thang máy lên đến tầng ba, có vài người bước vào, đi đầu là chị cả Viên Viên của công ty, đó là một người phụ nữ xinh đẹp và thành thực, tuy trên người có nhiều hào quang nhưng thường ngày cũng xem như là một người hòa nhã dễ gần, luôn nở nụ cười mỉm rất tự nhiên trên môi.

“Chào chị Viên.” Làm một đàn em, Du Yến rất lễ phép chủ động chào hỏi.

Viên Viên là một trong số ít người biết được thân phận của cô, nhìn thấy cô chào hỏi, cũng rất vui vẻ hỏi cô có khỏe không, còn chủ động nói với cô vài câu.

“Nghe nói bộ phim mới của em đóng máy rồi.” Viên Viên vốn đứng cô rất gần, vì nói chuyện với cô, cho nên cả người đều kề sát người cô, giọng nói dịu dàng vô cùng dễ nghe.

“Vâng ạ.”

Viên Viên khá hứng thú với chuyện này, lại nói thêm một câu: “Phim của đạo diễn Điền chị từng xem qua, đó là một thanh niên rất có thực lực.”

Du Yến cười khúc khích, cong mắt nhìn Viên Viên đáp: “Chị Viên, nghe lời chị nói giống như bản thân mình không còn là người trẻ vậy.”

Viên Viên cũng phì cười, bảo: “Thật sự không còn trẻ nữa rồi, chị lớn hơn em cả một giáp đấy.”

“Đừng đùa mà chị, trước đây trợ lý của em còn hỏi là em lớn hay chị lớn hơn đấy.”

“Miệng lưỡi ngọt như bôi đường vậy.” Viên Viên cười khen cô, nhưng bàn tay véo má cô cũng không nhẹ chút nào.

Thang máy rất nhanh liền đến tầng mười, người đại diện của Viên Viên ấn nút mở cửa, Viên Viên nói xong, liền vẫy tay với cô, nói hôm nào sẽ cùng nhau ăn cơm, xoay người bước ra khỏi thang máy.

Cửa thang máy vừa đóng, Du Yến và Cảnh Hân đều thở phào nhẹ nhõm.

“Chị Yến, em vừa mới trúng đạn.” Cảnh Hân nheo mắt nhìn cô.

“Bị bắn chỗ nào? Chị vừa nãy rõ ràng luôn nói lời hay mà.”

“Em trúng đạn vì những lời nịnh nọt của chị đấy.”

“Cắt...”

Du Yến nhớ rồi, kiếp trước, cô giành vai của Viên Viên trong một bộ phim, vai nữ chính có thể nói là dành riêng cho Viên Viên, nhưng vì kịch bản thật sự quá đặc sắc, cho nên Du Yến vừa xem liền động lòng, thế là cô trước mặt bố làm nũng, kiên quyết muốn đóng bộ phim đó, Du Chính Thiên bị cô ầm ĩ đến không còn cách nào, cuối cùng đồng ý với cô.

Tuy Viên Viên là chị cả cao quý của công ty, nhưng đường diễn mấy năm nay càng lúc càng hẹp, cô ấy đang rất cần một tác phẩm hay để thay đổi cục diện này, cho nên bộ phim này nói với cô ấy mà nói là vô cùng quan trọng.

Về sau, vai nữ chính bị Du Yến cướp được, nhưng hiệu quả diễn xuất lại không lý tưởng, nguyên nhân thất bại lớn nhất chính là tuổi tác, sau khi bộ phim ấy chiếu rạp, không chỉ phòng vé ảm đạm mà còn thu hút một đội anti fan. Cũng khiến cho Viên Viên tâm ý nguội lạnh, cuối cùng nhảy sang bên giải trí Tinh Tinh, sau khi nhận hai bộ phim chuyên thể, sự nghiệp của Viên Viên lần nữa quay lại đỉnh cao.

Lúc đó, cô bị ma túy giày vò đến người không ra người, mà Viên Viên lại đứng dưới ánh đèn hào quang, đẹp đến không ai bì kịp.

Sự may mắn đặc biệt này, khiến cô lần nữa quay về thời điểm trước đây, bản thân vẫn còn có cơ hội bù đắp lỗi lầm.

Tầng mười hai của Du Thị bố trí rất đơn giản, một phòng họp nhỏ, một phòng tiếp khách nhỏ, phòng làm việc của thư ký chủ tịch, tiếp theo là phòng làm việc và phòng nghỉ ngơi của chủ tịch.

Cả phòng thư ký đều đã được dặn dò trước, bất kể lúc nào, Du Yến đều có thể tự do ra vào phòng làm việc của chủ tịch, tuy rất nhiều người không hiểu tại sao nhưng cũng không nhiều lời.

Du Yến bảo Cảnh Hân tự tìm chỗ chơi, một mình cô đi gặp Du Chính Thiên.

Bây giờ Du Chính Thiên có thời gian rảnh, đang ngồi trước bàn trà pha trà, từng bước đều làm vô cùng lưu loát, lộ rõ sự thư giãn.

Trước đây Du Yến cũng được ông dạy về trà đạo, nhưng vốn dĩ không có nhẫn nại, ngồi yên để học.

Nhìn thấy cô vào, Du Chính Thiên cười ha hả vỗ vỗ chỗ bên cạnh mình, bảo cô qua ngồi, Du Yến ngọt ngào chào bố, ngồi xuống bên cạnh ông, nhìn ông pha trà.

“Trà xuân Long Tĩnh mà con thích nhất.” Du Chính Thiên đổ trà vào một tách nhỏ đặt trước mặt cô.

“Cảm ơn bố, vẫn là con pha cho bố một tách uống nhé.”

Du Yến nói xong liền muốn cầm bình trà lên, nhưng bị Du Chính Thiên gạt ra, chỉ nghe ông nói: “Bỏ đi, bình trà từ sa này của bố vừa mới mua thôi, không muốn bị con làm vỡ nữa.”

“Thật xem thường người khác mà.” Du Yến vờ giận dỗi.

Du Chính Thiên vẫn cười ha hả, gương mặt làm nũng của con gái khiến ông cảm thấy rất buồn cười.

“Thời tiết nóng lên rồi, ở bên ngoài quay phim cực khổ không?” Du Chính Thiên đánh giá Du Yến từ đầu chí cuối, cảm thấy cô đen hơn so với trước một chút.

Du Yến mở hộp điểm tâm trên bàn trà ra, chọn tới chọn luôn, nhìn trúng một khối bánh đậu xanh, liền cầm lên ăn, vừa ăn vừa nói: “Vẫn may là đã đóng máy rồi ạ.”

“Dao gần đây khô nóng, ít nhận phim lại.” Con gái cứng là viên minh châu trong tay ông, với gia tài và thân phận bây giờ của ông, dù cho cô ăn chơi cả đời cũng không thành vấn đề gì, nhưng Du Yến có ước mơ của mình, ông cũng không đành ngăn cản, chỉ có thể thường xuyên khuyên cô ít nhận phim lại. Tuy bây giờ Du Yến đã kết hôn nhưng Cố Hành Viễn cũng là một người rất dân chủ, vốn không định nhúng tay vào sự nghiệp của cô.

“Con biết rồi ạ, chuyện của con bố không cần lo lắng nhiều đâu, con có thể tự làm chủ được.”

“Đứa nhỏ này, bố không lo cho con thì còn có thể lo cho ai.”

“Con lo cho tim của bố thôi, bố cần phải thả lỏng, cả ngày vui vẻ, sống thật lâu thật lâu, cứ như thế bên cạnh con mới được.” Du Yến phui đi mảnh vụn của bánh đậu xanh trên tay xuống, ôm lấy tay Du Chính Thiên, làm ông vui.

“Sống thật lâu thật lâu, thế không phải thành lão yêu quái sao.”

“Thế cũng sẽ là lão yêu quái đẹp trai nhất.”

Du Yến tỏ vẻ ngoan ngoãn, nói chuyện với ông một hồi lâu, cuối cùng mới vào chủ đề chính, “Bố ơi, con muốn đổi người đại diện.”

“Sao vậy, Trần Hòa Gia không ổn sao?” Nói đến chính sự, Du Chính Thiên cũng nghiêm túc hẳn lên.

“Không phải không ổn, nhưng anh ta dẫn dắt nhiều người như thế, bây giờ cũng có vài người cũng đã nổi tiếng rồi, anh ta đỡ phải phân thân, mà con cũng muốn có người đại diện cho chính mình.”

Du Chính Thiên nhìn cô, cười nói: “Cũng được, con cũng dần nổi tiếng rồi, nên có người đại diện cho riêng mình. Nhìn trúng ai nào? Bố sắp xếp giúp con.”

“Con muốn học trò của Tổng Tư Vãn, cô ấy tên là Đỗ Phi Phi, tuy là người mới, nhưng năng lực rất ổn.” Du Yến sớm đã chuẩn bị xong những lời nói tốt về cô ấy, kiếp trước sau khi đổi Trần Hòa Gia, đổi thành Đỗ Phi Phi, hai người phối hợp vô cùng ăn ý, cho nên dù bây giờ được chọn lại, cô vẫn là chọn Đỗ Phi Phi.

“Được, con tự mình làm chủ, bố nghe theo ý của con.”

Chính sự nói xong, cô lại ở trong phòng làm việc chơi một chút, còn chạy đi nghịch chuỗi tay của Du Chính Thiên, suýt chút làm vỡ thứ mà ông yêu thích nhất, cuối cùng đánh xăm xẹt bị đuổi ra ngoài.

“Chị lại chọc giận chủ tịch rồi sao.” Thấy cô bước ra, Cảnh Hân liền trung ra về mặt hóng hớt chạy đến hỏi.

Tâm trạng Du Yến rất tốt, muốn vội đi gặp đối tác ngay, tâm trạng tốt bàn chuyện mới có thể thuận lợi, thế là mặc kệ Cảnh Hân đang hóng hớt bên cạnh cô, trực tiếp đi xuống lầu.

Cánh Hân bắt đắc dĩ dặm chân, theo cô đi xuống.

Quá trình gặp đối tác rất thuận lợi, nếu như không có Trần Hòa Gia ngồi bên cạnh, Du Yến chắc chắn sẽ càng vui vẻ hơn, tóm lại, mỗi lần nhìn thấy gã, cô sẽ nhớ đến chuyện gã muốn cưỡng hiếp cô ở kiếp trước, cho dù chuyện đã qua lâu rồi, nhưng nhớ đến chuyện đó, vẫn khiến cô buồn nôn nổi cả da gà.

Chuyện của Du Yến giải quyết xong, buổi trưa cô cùng Du Chính Thiên ăn trưa, cho đến khi ông chuẩn bị ngủ trưa, cô mới lái xe về nhà.

Trên đường về, Du Yến nhận được một cuộc điện thoại, người ở đầu dây bên kia hẹn tối nay rủ cô đi họp mặt. Tuy trong lòng Du Yến rất không vui, nhưng vẫn đồng ý đi, dù sao vẫn là người quen cũ.

Vừa nghĩ đến tối nay phải phí tinh lực để xã giao với đám người kia, cô liền cảm thấy cả người không khỏe, vừa về nhà liền về phòng ngủ, phải tranh thủ nghỉ ngơi dưỡng sức mới được.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Bạn bè

Kiếp trước, thân là một tiểu thư nhà giàu sành sỏi ăn chơi. Hồ bằng cầu hữu, hội bạn thân nhiều vô số kể, đặc biệt Du Yến là một kẻ ngốc lăm tiền, mỗi lần ăn chơi cô đều sáng khoái thanh toán, những người chơi cùng đều biết điểm này của cô, cho nên bạn bè kéo theo bạn bè, bạn của bạn bè lại kéo thêm bạn bè, có lúc cả đám chơi cả nửa ngày, cô vẫn không biết đối phương là ai. Nhưng cô không hề để ý, ra ngoài chơi, chỉ cần vui vẻ là được, cho dù biết những người kia xem cô như kẻ ăn chơi trác táng, cô cũng ha hả chấp nhận, dù sao cô cũng có tiền.

Du Yến có vài người bạn, cũng thông qua quan hệ của cô, tiến vào giới giải trí, thường ngày cũng khá thân với nhau, lập thành hội bạn thân, lần này gọi điện thoại hẹn cô, chính là Tề Diễm Diễm bạn thân nhất của cô.

Vừa nghĩ đến Tề Diễm Diễm, Du Yến liền buồn bực, cả người thấy không khỏe, cực kì phiền muộn.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Kiếp trước, cô xem Tề Diễm Diễm là bạn tốt nhất của mình, là chị em, vẫn thường sử dụng mối quan hệ của mình để ủng hộ cô ta, sau cùng Tề Diễm Diễm cũng nổi như ước muốn của mình.

Tề Diễm Diễm cũng rất quan tâm cô, cứ rảnh rỗi liền hẹn cô đi chơi, sau khi biết cô bị ép hôn, còn rất đồng cảm với cô, thường khuyên giải cô, hai người thân thiết đến cô không hề giấu giếm chuyện gì. Sau đó tâm tình Du Yến không tốt, không muốn ra ngoài, Tề Diễm Diễm còn cả ngày chạy đến nhà cô chơi, cùng cô không vui, vì cô mà phần nộ bất bình.

Có loại chị em tốt này, Du Yến thực sự cảm động không thôi, chỉ có thể dùng những thứ mình có để ủng hộ cô để báo đáp.

Những câu Tề Diễm Diễm từng nói với cô, Du Yến đến nay vẫn khắc sâu trong lòng.

“Bây giờ đã là thời đại nào rồi, còn có chuyện ép hôn, chủ tịch Du anh mình cả đời, sao đột nhiên lại làm ra quyết định hồ đồ thế này.”

“Tiểu Yến, có người trẻ tuổi nào lại không bàn chuyện yêu đương chứ, điều kiện cậu tốt như thế, muốn đàn ông nào mà không có chứ, hơn nữa đối phương còn là một ông chủ lớn hơn cậu tám tuổi nữa!”

“Nếu là tớ, không có tự do, không có chân ái, thế thật sự không thể sống nổi.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Thế giới lớn thế này, chúng ta vẫn chưa chơi đủ đâu.”

“Cậu không thể sống vật vờ như vậy, cậu phải tự mình đấu tranh vì cuộc sống tươi đẹp hơn.”

...

Lúc ấy Du Yến bị những lời nói cảm động này của cô ta làm cho hồ đồ, cảm thấy vẫn còn có người hiểu cô, thế là quan hệ giữa hai người càng thân thiết hơn, những bạn khác còn chọc hai người là lesbian.

Tề Diễm Diễm là chị em tốt nhất của cô, suốt một khoảng thời gian dài, Du Yến từ đầu chí cuối vẫn cho rằng như thế.

Cuối cùng, thời gian cứ thế trôi, cô và Cố Hành Viễn ly hôn, cô quen biết Kỳ Hải, những chuyện xảy ra với cô hoặc bên cạnh cô, cho đến khi phát sinh ra rất nhiều chuyện, cô mới dần dần nhìn rõ người bạn mà cô cho rằng là bạn thân nhất trên đời này của mình.

Du Yến thoải mái ngủ trưa, lúc tỉnh dậy cảm thấy tinh thần sảng khoái, tâm trạng thoải mái, cả người cũng không còn đau nữa.

Cô một mình ăn tối, Cố Hành Viễn đi xã giao, chiều có gọi điện báo với quản gia, còn dọn dọn phòng bếp làm vài món hợp khẩu vị của Du Yến.

Du Yến vừa hưởng thụ bữa tối ngon miệng, vừa nghĩ về quan hệ giữa cô với Cố tiên sinh, bất cẩn nghĩ đến tình hình chiến nhau trên giường của hai người, còn có hình ảnh không ngừng chiếm đoạt của Cố tiên sinh lúc động tình, Du Yến đột nhiên mặt đỏ đến tận mang tai, vội uống vài ngụm canh, cố gắng áp chế ngọn lửa trong lòng.

Sau khi đi dạo tiêu thực trong vườn xong, đi đến bên hồ bơi, phát hiện hồ bơi được dọn dẹp đến trong vắt sạch sẽ, nước cũng là mới thay, liền không nhịn được mà cho ba mươi hai like cho Dư quản gia. Thời tiết nóng thế này, thật sự là thời điểm thích hợp để bơi lội nghịch nước.

Đi đến cả người đầy mồ hôi vào trong nhà, Du Yến cao hứng đi tìm Dư quản gia, cô rất cuộc phát hiện ra Dư quản gia cũng không phải là cái gì cũng không làm khó được ông, cô có chứng cứ!

“Cô chủ tìm tôi có chuyện?”

“Dư quản gia, ông nhìn xem, ông nhìn chân tôi này!” Du Yến tạo thành dáng đứng kim kê một chân*, nâng một chân lắc lư trước mặt Dư quản gia, vẻ mặt kia hết như những lưu manh cố ý gây chuyện.

(* Dáng đứng trụ bằng một chân, chân kia co lại sao cho hai chân tạo thành hình tam giác)

Dư quản gia nhíu mày nhìn chân cô, nghiên cứu nửa ngày, hỏi “Bị muỗi đốt sưng lên nhiều vết?”

“Đúng vậy, muỗi trong nhà chúng ta đã tụ tập thành ổ rồi, chi chít như thế, tùy tiện đi hai bước cũng đụng chết vài con, ông xem chân tôi đầy vết muỗi chích rồi,ây da, ngứa chết tôi rồi.”

“Để tôi đưa thuốc cho cô chủ.” Dư quản gia nói xong, liền bước nhanh vào phòng để đồ tìm thuốc mỡ cho cô.

Du Yến ngồi trên sofa, lắc đầu chắc chắn vài tiếng, nghiêm túc phê bình: “Dư quản gia, cái này là ông không đúng rồi, tiểu tiết nghiêm trọng thế này cũng có thể sơ sẩy, nếu Cố tiên sinh anh minh thần võ ra ngoài tản bộ, về bị cắn sưng cả chân, ông nói là lỗi của ai đây?”

Nhìn cô chủ đang nghiêm túc vạch lá tìm sâu, khóe môi Dư quản gia giật giật, nói ngày mai sẽ gọi công ty diệt côn trùng đến diệt muỗi.

Hiếm khi thấy Dư quản gia khó xử, Du Yến hài lòng quay về phòng.

Tắm xong, liền trang điểm xinh đẹp, lúc này mới gọi tài xế lái xe ra ngoài.

Nói thật, lần nữa sống lại, cô thật sự không muốn kết giao với những người bạn thân này, nhưng cô lại có chút không cam tâm, kiếp trước bị xem như kẻ ngốc lâu như thế, bây giờ biết được chân tướng thật sự, cô vẫn không thể nào làm được vẻ văn đạm phong khinh, cười một cái cho qua được.

Cho dù không có ý đi trả đũa, thì cũng nên biến mình thành người ngoài cuộc, xem kịch người ta diễn cũng vui đấy chứ.

Thân là thủ đô của một nước, thành phố B có hoàng thành cung điện. Bề dày của nền văn hóa lịch sử cũng không che giấu được mặt xa hoa, vàng son, đúng là càng về đêm càng rực rỡ.

Du Yến quen thuộc đến một hội sở cao cấp, cô là hội viên ở đây, mỗi lần cùng bạn bè tụ họp đều ở nơi này, chỉ cần đọc mã hội viên của cô, tất cả chi phí đều sẽ ghi vào sổ cô, vô cùng tiện lợi. Cho dù bình thường cô không đến, ngẫu nhiên cũng có bạn bè dùng tên cô để đến đây tiêu xài.

Bạn bè trước đây dùng danh nghĩa của cô để tiêu xài, cô cảm thấy bọn họ là xem trọng cô, dựa dẫm cô, đặc biệt có thể diện. Bây giờ nghĩ lại, cô cảm thấy não mình chứa đầy bã đậu, ngốc không thể tả.

Vừa tiến vào hội sở, Du Yến không lập tức đi tìm mọi người họp mặt, mà nhờ nhân viên phục vụ gọi quản lý đến, khóa lại thẻ hội viên trước đây của cô, làm lại một tấm thẻ mới, sau khi bảo đảm bản thân sẽ không tiếp tục bị xem là kẻ phung phí nữa, cô mới nhờ người dẫn đường, chậm chạp đi đến phòng bao mà Tề Diễm Diễm đặt sẵn.

Thật hào phóng, còn đặt phòng sang trọng như thế này.

Cửa phòng bao vừa đẩy ra, tiếng gào thét âm ỉ lập tức truyền đến bên tai, Du Yến giật mình, lắc lắc tai, lúc này mới trung ra vẻ mặt tươi cười đi vào.

“Du nữ vương của chúng ta cuối cùng cũng đến rồi.” Người đẹp cầm micro nhìn thấy cô, cũng không hét nữa, kích động cao giọng chào cô.

Nói thật thì người đẹp cầm micro này Du Yến cũng từng gặp qua vài lần nhưng vốn dĩ không biết cô ta tên gì, chẳng qua đối phương chào hỏi cô thân

thiết, nhiệt tình thế này, mọi người khẳng định đều cho rằng tình cảm của hai người rất tốt.

Đưa mắt nhìn quanh, người trong phòng bao rất nhiều.

Du Yến cười cười chào hỏi mọi người, mắt nhìn xung quanh thăm tính, có hơn hai mươi người trong phòng, đám người này thật khá, hơn hai mươi mấy người ở trong phòng bao sang trọng hết ăn lại uống, khoản chi phí cũng không nhỏ.

“Gia hỏa nhà cậu, cuối cùng cũng đến rồi, trước đây gọi điện cũng không tìm được cậu.” Tề Diễm Diễm ngồi giữa sô pha, một đồng người vây quanh cô ta, nhìn thấy Du Yến bước vào, cô ta liền đuổi bọn họ đi, để lại một chỗ trống bên cạnh, kéo cô ngồi xuống.

Tư thế này, giống hệt như cô ta là chủ nhân của buổi tiệc tối nay vậy.

Du Yến nhếch môi cười, ngồi xuống bên cạnh cô ta, trong lòng thầm nghĩ tụ họp lần này là do Tề Diễm Diễm gọi ra, mình cũng không định giúp bọn họ thanh toán, cho nên nói Tề Diễm Diễm với thân phận chủ bữa tiệc tiếp khách, cũng là danh chính ngôn thuận.

“Vào trong đoàn phim, số cá nhân khóa máy.” Du Yến giải thích qua loa một câu, có người đưa ly rượu cho cô, cô nhận lấy cầm chơi một hồi lại đặt sang một bên nói: “Có nước suối không, miệng khát.” Vừa dứt lời, liền có người cầm nước suối đóng chai đưa cho cô, Du Yến mở ra uống vài ngụm, uống xong cũng không đặt lên bàn mà cầm chai nước trong tay xoay xoay.

“Biết cậu là người bận rộn mà, chẳng qua lâu rồi không gặp, mọi người đều nhớ cậu lắm, tớ lúc này mới hẹn cậu ra.” Tề Diễm Diễm dựa vào người cô, nụ cười rạng rỡ, thân thiết ôm lấy tay cô không buông.

Tề Diễm Diễm vô cùng xinh đẹp, vẻ đẹp của cô ta không hề giống với Du Yến, mẹ của Du Yến đến từ phương nam, Du Yến lớn lên rất giống bà, cho nên dung mạo mang theo vẻ tinh xảo, dịu dàng của con gái Giang Nam, trong trẻo thoát tục, nói tóm lại, vẻ đẹp của Du Yến, là dựa vào khí chất. Mà Tề Diễm Diễm lại đẹp kiểu kiêu kiễm, đẹp đến bá đạo.

Một người là tranh thủy mặc đậm nhạt, một người là tranh sơn dầu rực rỡ, hai người hoàn toàn là hai phong cách khác nhau, kiếp trước lại ngoài dự đoán mà kết giao thành bạn thân.

Kiếp này, Du Yến tổng kết, phong cách không giống tuyệt đối không thể làm bạn thân!

Tề Diễm Diễm nói xong câu này, dựa theo tính cách trước kia, Du Yến khẳng định sẽ đắc ý, vỗ bàn nói: “Mọi người cứ ăn, cứ uống, tớ mời khách! Đừng khách khí với tớ!”

Nhưng sau khi tỉnh khỏi giấc mộng phù phiếm một đời người kia, Du Yến cũng không vỗ bàn nữa, nói chuyện cũng không còn hùng hồn như thế, chỉ lẳng lặng cười, nụ cười kia, sáng ngời động lòng người, khiến mọi người nhất thời không dời mắt được.

Sau đó cô nửa đùa nửa thật bảo: “Nhiều người nhớ tôi thế này, tôi cảm thấy áp lực lắm.”

Tề Diễm Diễm cười mắng: “Mọi người đều thích cậu, cậu còn không chịu sao, thật không biết thỏa mãn mà.”

“Nói về mấy bạn nam bên kia đi, trước đây tôi cũng chưa gặp qua.” Du Yến hất cằm, ý bảo Tề Diễm Diễm nhìn về hướng kia.

“Đó là vài trai gọi mới đến của hội sở này, là quản lý giới thiệu đó, tớ thấy họ cũng soái, nên bảo họ cùng qua đây chơi.” Tề Diễm Diễm giải thích, nói xong còn chớp chớp mắt nhìn cô, thì thầm bên tai cô, “Thế nào, lát nữa đưa một người đi chứ?”

Du Yến trừng mắt, “Cậu cũng biết tôi rồi, tốt xấu gì, tôi cũng là người có gia đình.”

Du Yến nhớ rõ, lúc cô mười tám, mấy người này liền mở tiệc ăn mừng, nói cô đã thành niên rồi, cần phải khai trai, thế là gọi một trai gọi đến cho cô, lúc ấy Du Yến bị đưa đến khách sạn đã say tí bĩ, vốn không biết sau đó phát sinh chuyện gì, chỉ là hôm sau tỉnh lại, nhìn thấy vết máu bên đùi nói cho cô biết tất thấy.

Mơ mơ màng màng đem lần đầu tiên cho trai gọi, bây giờ nghĩ lại cũng muộn rồi, đây là hậu quả của việc chơi với bạn xấu.

Giọng cười nhạt của Tề Diễm Diễm cắt ngang hồi ức của cô, liền nghe cô ta nói: “Hãy, em gái số khổ của tôi, tuổi trẻ thế này đã mất đi quyền lợi hưởng thụ rồi, tớ á, thật sự cảm thấy không đáng thay cậu đây.”

Du Yến lén lút tròn mắt, cuộc sống của cô, cần gì Tề Diễm Diễm cô ta bình luận đáng hay không đáng, bao đồng quá nhỉ.

Tề Diễm Diễm tiếp tục nói: “Nghe nói, dạo trước cậu lại ở trong nhà âm ỉ hả.”

“Cái này cậu cũng biết ư?” Du Yến bắt ngờ, tin tức người này cũng thật rộng, chuyện cô ở nhà đều có thể thăm dò ra?

“Tớ cũng là nghe người ta nói thôi.” Tề Diễm Diễm hàm hồ nói: “Cuộc sống thế này của cậu lúc nào mới kết thúc đây, chán ái đâu? Tự do đâu? Đều không cần nữa sao?”

Du Yến vờ ảo não, thờ dãi, “Đây là số mệnh rồi.”

“Tớ nói này em gái, cậu có phải ngốc rồi không? Trẻ tuổi như vậy mà chấp nhận số phận ư, cuộc sống là tốt hay xấu đều phải xem cậu trải qua thế nào.” Tề Diễm Diễm lại bắt đầu thao thao bất tuyệt chỉ bảo cô.

Trước đây, những lời này của cô ta nghe thế nào cũng là vì tốt cho cô, nhưng bây giờ nghe lại, càng giống như là đang tẩy não, Tề Diễm Diễm vẫn luôn muốn thăm nhàn quan niệm của cô, hôn nhân không như ý, phải thay đổi, phải phản kháng.

Trước đây Du Yến không nghĩ đến chuyện này, là do cô ngốc, nhưng sau khi biết được những chuyện xảy ra sau này, cho dù Tề Diễm Diễm dùng thuốc tẩy tẩy não cô lần nữa, thì cũng không làm được gì.

Mục đích của Tề Diễm Diễm quá rõ ràng, thủ đoạn cũng quá vụng, chỉ có kẻ ngốc mới không biết cô ta muốn làm gì. Mà kiếp trước Du Yến, chính là kẻ ngốc tin tưởng cô ta kia.

Có một khoảng thời gian rất dài, cô cảm thấy cách nghĩ và hành động của Tề Diễm Diễm khiến người ta rất khó hiểu. Sau khi nghiên cứu hồi lâu, cô mới tổng kết ra, người khác thường sẽ có ý nghĩ khác thường, cũng không phải chuyện lạ gì.

Tất cả sự thân thiết của Tề Diễm Diễm, nhẫn nại khuyên cô, mục đích cuối cùng chỉ có duy nhất một chuyện - cô ta nhìn trúng Cố Hành Viễn.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Bạn bè

Tất cả sự thân thiết của Tề Diễm Diễm, nhẫn nại khuyên cô, mục đích cuối cùng chỉ có duy nhất một chuyện - cô ta nhìn trúng Cố Hành Viễn.

Cho nên nói, từ bạn thân trở thành tình địch, suy đi xét lại cũng chỉ vì chuyện này mà thôi.

Sau đó Du Yến biết được suy nghĩ của Tề Diễm Diễm, cảm thấy cô ta thật sự là một người kì quái hiếm gặp, chẳng lẽ cô ta nghĩ rằng làm kẻ ly gián, sau khi cô vũ bọn họ ly hôn, cô ta liền có thể thuận lợi được Cố Hành Viễn nhìn trúng sao? Lấy thân phận làm bạn thân của Du Yến, chỉ khiến cho Cố Hành Viễn càng cách xa cô ta mà thôi.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Tề Diễm Diễm sinh ra trong một gia đình bình thường, là bạn học cao trung của Du Yến, nếu không phải Du Yến đưa cô ta vào trong giới giải trí, dù cô ta có cố gắng thế nào cũng chỉ là một người bình thường, nhiều nhất cũng chỉ là một người bình thường có gương mặt xinh đẹp mà thôi, tuy sau khi cô ta vào giới giải trí, tốt xấu gì cũng xem là một ngôi sao, nhưng lấy chút điều kiện này của cô ta, muốn Cố Hành Viễn để ý đến, thật sự là si tâm vọng tưởng.

Lúc chưa ly hôn, Du Yến vốn không biết được suy nghĩ trong lòng của Tề Diễm Diễm, chờ đến khi cô ly hôn với Cố Hành Viễn, Tề Diễm Diễm vẫn luôn cố vũ cô, quan hệ giữa hai người đột nhiên trở nên vi diệu, không còn thân thiết không rồi như trước đây nữa.

Vừa bắt đầu Du Yến cũng mơ hồ không rõ, nghĩ mãi không thông, nhưng sau đó, Tề Diễm Diễm dùng thân phận ngôi sao xuất hiện trong một bữa tiệc từ thiện, sau đó tin tức cô ta chủ động quyến rũ Cố Hành Viễn bị lộ ra, Du Yến mới hiểu rõ mọi chuyện.

Hóa ra, Tề Diễm Diễm từ đầu chí cuối đều có mục đích khác.

Chuyện này vừa lộ ra, tình bạn giữa cô và cô ta liền trở mặt. Không có sự ủng hộ của Du Yến, Tề Diễm Diễm lẫn lộn trong giới giải trí rất không thuận lợi, mà hi vọng được dựa ngọn núi to như Cố Hành Viễn cũng bị anh không hề lưu tình mà cự tuyệt, hi vọng đó rất nhanh liền phá sản, sau đó cô ta cũng đi theo vài người, đáng tiếc không làm ra trò trống gì.

Cho đến khi Du Yến vì hít ma túy bị bắt, giam trong ngục, Tề Diễm Diễm lập tức đứng ra bỏ đá xuống giếng, chủ động tung tin, lúc này mới có thể nổi tiếng trên Weibo.

Thế nên khi quay đầu nhìn người bạn thân này của cô, nhìn lúc gương mặt cô ta nói chuyện văng nước bọt tứ tung khuyên cô từ bỏ hôn nhân này, thật sự không khác gì một chú hề tung hứng cả.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Du Yến rất muốn nắm lấy cổ áo của cô ta, hung hăng hỏi: Cô dựa vào gì mà hô to gọi nhỏ trước mặt tôi chứ? Cô dựa vào cái gì mà đắc ý? Không có tôi thì cô cũng chẳng là cái đinh gì!

Đột nhiên không muốn tiếp tục nhẫn nại vờ như không biết, chơi cùng đám người này, thật sự là đang lãng phí thời gian, lãng phí cuộc sống, vẫn là tự mình chuốc khổ vào thân mà.

Tề Diễm Diễm vẫn đang không ngừng nói những lời đồng tình cô, Du Yến cười nhạt, vừa nghe vừa nghịch điện thoại, cô không cần cô ta đồng tình, chỉ là cô rất đồng cảm cho cô ta, tối nay cô cũng không định sẽ thanh toán cho bọn họ, tiêu một khoản tiền lớn thế này, không biết bọn họ sẽ chia đều ra, hay là mình Tề Diễm Diễm bao hết?

Lục trong danh bạ thấy có số của Cố tiên sinh, Du Yến nheo mắt, vô thức nhấn câu “Về nhà chưa?” gửi qua, gửi xong mới cảm thấy làm như vậy có quá lỗ mãng không, làm phiền người ta rồi.

Vẫn may Cố tiên sinh rất nhanh liền trả lời tin nhắn, “Chưa.”

“Xã giao vẫn chưa kết thúc sao?” Nhìn thấy đối phương hỏi đáp, Du Yến to gan tiếp tục quấy rầy Cố tiên sinh.

“Cùng bạn bè uống rượu, sao vậy?”

“Em đến đó được chứ?” Kì thực Du Yến cũng không muốn tham dự vào buổi xã giao của Cố tiên sinh, chỉ là hơi chán nên muốn đùa anh.

Tin nhắn dừng lại hồi lâu, cô cảm thấy Cố tiên sinh ở đầu kia hẳn đang khó xử cự tuyệt cô, lại không nghĩ đến anh không nhắn tin nữa, mà trực tiếp gọi cho cô.

Trong phòng bao rất ồn, Du Yến nói tiếng “xin lỗi” với Tề Diễm Diễm bên cạnh, liền đứng dậy đi ra ngoài nghe điện thoại.

“Em đang ở đâu?” Điện thoại vừa thông, giọng từ tính trầm thấp của Cố tiên sinh liền vang lên bên tai, Du Yến bất giác mắng: Mẹ nó, tai muốn mang thai luôn rồi!

“Bạn bè tụ hội, rất chán, em đang muốn đi.” Hoặc có lẽ là hai người vừa thân mật không lâu, lúc này nói chuyện, gọi điện vô thức mang theo chút làm nũng.

Cố tiên sinh ở đầu dây bên kia cười khẽ hai tiếng, nói: “Anh bảo tài xế đến đón em”

“Không cần, bên này em có tài xế.”

Cố tiên sinh sau khi đọc địa chỉ cho cô, hai người liền gác máy.

Du Yến quay về phòng bao nói với Tề Diễm Diễm sẽ đi trước, Tề Diễm Diễm rất kinh ngạc, mỗi lần bọn họ tụ họp đều là không say không về, hôm nay sao vẫn chưa nói được hai câu liền rời đi rồi?

“Sao vậy trong nhà có chuyện gấp ư?”

“Ừ, bên Cố Hành Viễn có chút việc bảo tôi sang đó.” Du Yến tùy tiện giải thích một câu.

Tề Diễm Diễm nghe thấy Cố tiên sinh gọi cô qua, vẻ mặt lập tức trở nên không được tự nhiên, nụ cười cũng lạnh hơn chút, trước kia nhìn thấy vẻ mặt này của cô ta, Du Yến sẽ tự ảo tưởng cho rằng Tề Diễm Diễm vì nghĩ cho cô, xem Cố Hành Viễn như kẻ thù không đội trời chung, mà nay lần nữa nhìn thấy vẻ mặt này của cô ta, cô chỉ cười lạnh trong lòng nói một câu: Diễn quá giả, phê bình!

“Có chuyện gì thế, cậu từ lúc nào lại nghe lời như vậy? Gọi cậu qua cậu liền qua.” Giọng chất vấn của Tề Diễm Diễm mang theo chút khinh thường.

“Không có gì, chỉ là đi gặp bạn của anh ấy thôi.”

“Còn gặp bạn của anh ấy? Các cậu không phải vừa âm ỉ phát sinh mâu thuẫn sao? Sao lại đi gặp bạn bè của anh ấy rồi, bọn họ có mục đích gì thế, có cần tớ đi cùng với cậu không?” Lúc nói câu này, Tề Diễm Diễm lại đổi thành vẻ mặt lo lắng.

Đổi mặt cũng nhanh quá, Du Yến buồn cười nhìn cô ta, nói: “Diễm Diễm, cậu đối với chuyện nhà tôi có phải là quá để ý rồi không? Cậu vẫn là lo chuyện của mình trước đi, cũng không thấy cậu quen bạn trai.”

Nói xong, cũng không thèm để ý Tề Diễm Diễm nữa, cô đứng dậy nói với những người xung quanh: “Mọi người chơi vui vẻ chút nhé, tôi có chút chuyện, đi trước đây.”

Nghe cô nói thế, có vài người muốn giữ cô ở lại lâu chút nữa, nhưng thấy cô thật sự có việc, cũng không nhiều lời nữa, dù sao chỉ cần Du Yến thanh toán là được, cô có ở đây hay không cũng không sao.

Tề Diễm Diễm không cam lòng nhìn theo bóng cô, buồn bực ngồi trên sofa trút giận.

Du Yến ra khỏi phòng bao liền gọi điện thoại cho tài xế lái xe đến. Địa chỉ Cố Hành Viễn đọc là một hội sở tư nhân, nhưng quy cách cao hơn nhiều so với chỗ cô, cách nơi cô cũng không xa, đều trong trung tâm thành phố. Bởi vì ban đêm nên cũng không kẹt xe, lái xe mười phút là có thể đến.

Lúc Du Yến đến, Cố tiên sinh đích thân xuống đại sảnh chờ cô, chỉ thấy anh cười tủm tỉm, nhìn cô từ từ lại gần, “Tối nay em rất đẹp.”

Du Yến cười cong mắt: “Cảm ơn anh.”

Lúc theo anh vào trong, Du Yến lại hỏi: “Có làm phiền anh không?”

“Chỉ có vài người cùng nhau uống chút rượu, bọn họ đều muốn gặp em.”

Tất cả bạn bè Cố tiên sinh quen biết, khẳng định đều là lãnh đạo trong những lĩnh vực khác nhau, vừa nghĩ đến sắp gặp mặt những nhân vật lớn, trong lòng liền có chút kích động.

Cuộc tụ họp của người có tu dưỡng, có thân phận, quả nhiên đương đối cao cấp. Không có tiếng nhạc DJ đình tai nhức óc, cũng không có tiếng gào hét điên loạn. Du Yến đi theo Cố tiên sinh tiến vào trong một căn phòng rộng rãi, sáng rực ánh đèn, nội thất cao cấp ưu nhã, khiến cô cảm thấy chói mắt.

Tiếng nhạc cổ điển du dương, còn có một cô gái ngồi trên sân khấu nhỏ trong phòng khách, đang ngâm nga bài hát tiếng anh, hai mắt khép hờ, ngồi trên ghế cao, hát rất nhập tâm, dường như cô nàng đang chìm đắm trong bầu không khí do tiếng hát mình tạo ra, nhưng đáng tiếc là dù cô có hát nghiêm túc hơn nữa cũng không có ai vỗ tay biểu dương cô.

Du Yến đưa mắt nhìn xuống, trong căn phòng này có vài gian phòng, phòng KTV, phòng nghe nhìn, phòng bi-a, còn có một phòng chơi bài, những gian còn lại đều khép kín cửa, không nhìn rõ là gì.

Trước khi cô tiến vào, có người đang chơi bi-a, những người khác đều đang trong sòng bài, nhưng sau khi nhìn thấy Cố tiên sinh dẫn cô vào, toàn bộ người đều dừng lại chuyện đang làm, tập trung ra phòng khách, đến cả cô gái đang hát cũng ngừng lại, tò mò nhìn cô.

Những người trước mặt đều là bạn bè của Cố tiên sinh, kiếp trước cô chưa từng gặp qua, bây giờ cô lại tùy tiện tiến vào.

Trong lòng Du Yến khá khản trương, nhưng cô biết đóng kịch a, trung ra vẻ điềm đạm vẫn còn diễn được.

Người khác tò mò quan sát cô, cô cũng không bối rối, điềm đạm nhìn họ, ở đây cũng không phải toàn bộ là đàn ông, có vài người cũng dẫn theo bạn gái đến, cho nên cô đến đây, cũng không quá đột ngột.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Mạt chược

Nhìn mọi người ăn mặc sang trọng, khí chất cao quý đang tụ tập quan sát cô, Du Yến thật muốn bày một chiếc bảng thu phí, với tài sản của bọn họ, thu một vòng, hẳn cũng được một khoản thu nhập khá quan.

Có một người đàn ông trung niên, cười mỉm chỉ nói với Cố tiên sinh: “Hành Viễn, rốt cuộc cũng đem vị này đến đây rồi, mau giới thiệu cho mọi người biết đi.”

Cố tiên sinh là một mỹ nam tử yên tĩnh, đứng trước một đám người không ngừng quấy loạn, nụ cười của anh vẫn duy trì vẻ vân đạm phong khinh như cũ, vòng tay ôm lấy eo Du Yến nói với bọn họ: “Đây là vợ tôi, Du Yến.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Anh vừa nói xong, mọi người đều im lặng đôi chút, háo hức chờ anh tiếp tục giới thiệu mọi người cho Du Yến biết, nhưng đợi nửa ngày, Cố tiên sinh vẫn điềm tĩnh mặt không đổi sắc, không hề có ý định tiếp tục giới thiệu.

Mọi người:...

Người đàn ông khi nãy nói chuyện lại mở miệng, bất mãn nói: “Hành Viễn, cậu như thế là không được, cậu không giới thiệu chúng tôi cho em dâu biết, chúng tôi làm sao có thể tiếp tục vui vẻ chơi đây?”

Du Yến cũng ngại ngại nhìn họ cười, sau đó cả mặt mong đợi nhìn Cố tiên sinh nhà cô.

Cố tiên sinh rốt cuộc cũng mở miệng, nói: “Nhiều người thế này, nhớ không nổi, muốn để cô ấy làm quen với các người thì tự nghĩ cách đi.”

Câu nói này vừa bá đạo lại còn vô cùng vô sỉ, ý là vợ anh không cần đi làm quen với ai cả, chỉ cần các người đến đây kết giao thôi.

Mọi người:...

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện nhiều bộ hơn nhé.

Bây giờ mọi người đều cạn lời, nội tâm đang nhảy cẫng lên bức mình, đây căn bản là không thể tiếp tục trêu chọc nữa rồi, tan nát!

“Chị dâu, chị là diễn viên đúng không? Có phải là chị đóng vai Hứa Na Na trong《Thanh xuân bay cao》không.” Trong lúc mọi người đang buồn bức thì có một người trẻ tuổi dũng cảm phá vỡ sự im lặng, dùng phương thức đặt câu hỏi, thuận lợi tạo cảm giác tồn tại cho mình.

“Đúng vậy, lúc đó tôi còn đang học năm hai, không nghĩ đến cậu vẫn nhớ đến.” Du Yến duy trì nụ cười dịu dàng, thủ trò chuyện vui vẻ với bạn bè của Cố tiên sinh.

Chàng trai trẻ kia vừa nghe thật sự là cô, liền rất hưng phấn, vội vàng nói: “Tôi đương nhiên nhớ rõ, cảnh Hứa Na Na ôm quyển sách vừa xuất hiện, tôi lập tức đối với cô ấy nhất kiến...kiến...”

Cậu ta vừa nói đến đây, mới phát hiện ra bầu không khí không đúng lắm, tức thời cả người đổ mồ hôi lạnh, trời ơi, kích động đến quên hết mọi thứ rồi, cậu ta sao có thể nói với vợ của Cố tiên sinh rằng nhất kiến chung tình với cô ấy chứ?! Súng bắn chim đầu đàn, cảm giác tồn tại quá rõ ràng, sẽ dễ dẫn đến họa sát thân a! Mẹ ơi, nhanh đến cứu con, con sợ lắm...

Mấy người xung quanh còn chê lừa không đủ lớn, liều mạng tiếp tục thổi lửa, chỉ thấy người đàn ông kia hỏi: “Nhất kiến gì vậy, nhóc con nhà cậu, nói chuyện sao có thể úp úp mở mở như thế, là ý nhất kiến chung tình chứ gì?”

Du Yến há hốc, mấy người này rốt cuộc là người gì vậy hả, nhìn thấy vẻ mặt sắp khóc của chàng trai trẻ, cô vẫn là tốt bụng giúp cậu ta giải vây, cười nói: “Mọi người khi này vừa chơi trò gì thế? Có thể cho em chơi với được không?”

Nghe cô nói như thế, Cố tiên sinh liền xua tay, bảo mọi người giải tán, ai làm việc nấy, bản thân đưa Du Yến vào phòng đánh bài.

Diện tích trong phòng khá rộng rãi, có vài ghế sofa thoải mái cùng bàn trà, bên bàn trà có một chiếc ghế nhỏ, một thiếu nữ mặc sườn xám cổ điển đang ưu nhã pha trà, nước trà xanh biếc được đựng trong tách trà tinh xảo, khói bốc nghi ngút, hương trà thanh nhã thoang thoảng tràn ngập khắp phòng.

Bên cửa sổ, có đặt một chiếc bàn to dùng để đánh bài Brit sang trọng, nhưng trước đó bọn họ không phải đang đánh bài. Giữa nhà có đặt hai chiếc bàn mặt chược tự động, mặt chược bên trên vẫn được xếp ngay ngắn, xem ra là vừa rồi mới đánh được một nửa thì bỏ dở.

Hóa ra lúc đại gia bọn họ tụ họp, ngoại trừ uống rượu, trò chuyện, còn thích đánh mặt chược nữa.

“Muốn thử không?” Cố tiên sinh đứng bên cạnh khẽ hỏi cô.

Du Yến ngẫu nhiên cũng sẽ đánh mặt chược, nhưng không nghiện, trước giờ vận may của cô không tốt, đánh mười trận đã thua hết chín trận rồi, điều này khiến cô rất buồn bức, Cố tiên sinh hỏi cô thế này, cô cũng nhỏ giọng đáp lại: “Chơi lớn không?”

Cố tiên sinh báo một con số, Du Yến nghe xong liền quả quyết lắc đầu: “Em không biết chơi mặt chược, một chút cũng không biết, vẫn là nên xem anh chơi là được rồi.”

Đùa chác, trước mặt bạn bè mình cô tuy cũng là một đại gia, nhưng bây giờ trước mặt những đại gia thật sự, cô đến cả sợi lông chân cũng chẳng bằng, vẫn nên ngoan ngoãn ngồi bên cạnh quan sát là được rồi.

Cố tiên sinh dường như nhìn ra suy nghĩ này của cô, cũng không nói gì, trực tiếp ngồi xuống, cũng không đợi anh dặn dò, liền có người đem một chiếc ghế thoải mái qua cho Du Yến ngồi.

Du Yến nhẹ giọng nói cảm ơn, lẳng lặng ngồi xuống bên cạnh Cố tiên sinh.

Cố tiên sinh quay đầu đánh giá cô một cái, cả người ghé sát chỗ cô, như là có chuyện muốn nói, Du Yến nhìn anh tiến gần, cũng tự nhiên đưa tay sang, để anh nói thuận tiện hơn.

“Ngao thế này, lát thắng được đều đưa cho em tiêu vật hết.” Giọng nói có ý giảm thấp mang theo ý cười, vô cùng quyến rũ, khiến cho toàn thân Du Yến mềm nhũn, trái tim lại bắt đầu loạn cào cào.

Cố tiên sinh, gần đây anh đang luyện thân công tán gái ư? Sự cao ngạo cùng nghiêm túc của anh đâu rồi?

Mặt Du Yến đỏ bừng cả nửa ngày mới tìm lại được giọng nói của mình, thấp giọng đáp: “Thế anh thắng nhiều chút.”

Tính cách của một người thế nào, ít nhiều có thể thăm dò được chút manh mối trên bàn mặt chược, có người đánh chẳng qua mấy vòng liền mặt đỏ tía tai, có người lại đánh không rời tay hết như một kẻ nghiện, có người lại sắc mặt tái nhợt, không ngừng run chân, khăn trương suýt nữa cắn móng tay, có người lại do do dự dự, đến ván cuối vẫn không chọn được.

Tầm mắt Du Yến quét qua từng người một vòng, cảm thấy còn đặc sắc hơn trên phim, thậm chí cười nhạo bọn họ một lượt, sau đó mới dừng lại trên người

Cố tiên sinh bên cạnh.

Cố tiên sinh vẫn là một mỹ nam tử yên tĩnh, không hề có thói quen xấu nào, vẫn là dáng vẻ khiêm tốn như trước, đây chính là thể ngoại cao nhân, đánh mặt chược cũng đánh đến vô cùng thuận lợi, để mọi chuyện theo lẽ tự nhiên. Cũng không thấy anh suy nghĩ nhiều, giống như được cái đặt sẵn, tự động ra bài vậy.

Không chỉ như thế, anh vẫn thường chú ý đến cô, lúc thì gọi người giúp cô châm trà, lúc lại gọi người lấy điểm tâm, nhìn thấy không phải điểm tâm cô thích, còn gọi người xuống mua.

Dáng vẻ này, thái độ này, căn bản không đặt kẻ nào khác trong mắt mình cả.

Đến Du Yến cũng rất muốn thay bọn họ nói một câu, “Anh tập trung chơi đánh mặt chược đi, không thấy bọn họ đều bị nội thương hết rồi ư.”

Đương nhiên, lời này chỉ là cô nghĩ thầm trong lòng mà thôi, được Cố tiên sinh quan tâm như thế, cô còn có chút đắc ý nữa cơ, trái tim càng thấy ấm áp hơn, đặc biệt là lúc vô tình ánh mắt hai người chạm nhau, hết như có một viên đá nhỏ bị ném vào mặt hồ bình lặng, khiến tim cô không ngừng gợn sóng.

Vô thức thở dài trong lòng.

Anh đẹp trai quá.

Sau đó, là lúc Du Yến hóa thân thành hoa si, nhìn chăm chăm gương mặt nhìn nghiêng của Cố tiên sinh, nhìn đến ngây người.

Đến khi cô hồi thần lại, chia chút sức chú ý lên bàn mặt chược, liền lập tức giật mình.

Cố tiên sinh có phải đã mở hệ thống tự động rồi không? Những người khác đều thua sạch rồi, ai nấy đều trở thành là chuyên gia bỏ bài để anh ừ, không bỏ sẽ hủy diệt toàn cầu ư? Chỉ thoáng cái liền để cho Cố tiên sinh ừ bài, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?

Quả thực là: Lúc đánh mặt chược thích đùa vui sẽ khiến cho túi tiền tan thành mây khói a!

Nhìn đồng bạc chất thành núi trên bàn, Du Yến hận không thể quỳ gối hát khúc chinh phục.

Cố tiên sinh, anh lợi hại thế này, người nhà anh biết không?

Anh không gì không biết thế này, còn muốn để người khác sống hay không?

Còn có chuyện gì anh không làm được không?

Lúc cô đang si ngốc nhìn Cố tiên sinh chăm chăm, Cố tiên sinh cũng dịu dàng nhìn cô: “Gọi người tìm cho em một chiếc túi, đổi hết đồng này thành tiền mặt, để em cầm đi chơi, được không?”

Còn chưa đợi cô trả lời, anh trai đối diện đã có ý kiến rồi.

“Lúc này lấy đâu ra tiền mặt chứ, chuyển khoản không phải xong ư!”

Đám đại gia này quả nhiên chơi mặt chược cũng không giống người khác, đến chung tiền cũng là chuyển khoản, quá cao cấp rồi nha.

Nhưng mà, Du Yến muốn làm một mỹ nữ yên tĩnh xứng đôi với Cố tiên sinh, chỉ kiên định học theo dáng vẻ của Cố tiên sinh, trăm năm không dao động.

“Em vẫn thích cầm tiền mặt chơi hơn.”

Thế là, một câu này của Cố phu nhân, đã đánh gãy chân chạy của không biết bao nhiêu người, liền trong đêm nay tìm một túi tiền mặt cho cô, cầm túi tiền nặng trĩu, Cố phu nhân cười xinh đẹp hết như gió xuân, Cố tiên sinh cũng là cả mặt cứng chiều nhìn cô, thái độ rõ ràng là: Em vui là được.

Trong lòng mọi người đều roi lệ đầy mặt, một kẻ ngang ngược bá đạo thì cũng thôi đi, giờ còn thêm một kẻ tiếp tay cho giặc, chơi vậy ai chơi.

Bởi vì vẫn luôn duy trì tâm trạng vui vẻ, cho nên không để ý đến thời gian trôi đi, lúc bọn họ ra khỏi hội sở, Du Yến mới phát hiện đã là mười hai giờ khuya.

Lúc ngồi trên xe, cô không nhìn được gấp một cái to, sau đó lại nghĩ đến trước mặt Cố tiên sinh mất hình tượng thế này, cảm thấy thật xấu hổ, không biết Cố tiên sinh sẽ gấp thế này qua chưa.

Khi khởi động xe, Cố tiên sinh hỏi cô: “Buồn ngủ sao? Em dựa vào vai anh ngủ chút đi, lát đến sẽ gọi em dậy.”

Du Yến ôm túi tiền to vào lòng, hài lòng vô túi, cười nói với anh: “Ngày mai chúng ta cầm tiền này đi mua sắm đi.”

Cố tiên sinh chăm chú ngắm nhìn nụ cười sáng lạn của cô, cũng cong môi cười theo: “Được.”

Xe vững vàng chạy giữa phố vắng, tâm trạng dao động tối nay cuối cùng cũng dần lắng xuống, Du Yến chớp chớp đôi mắt buồn ngủ, khẽ tựa đầu lên vai

Cố tiên sinh, dần dần thiếp đi.

Tiếng chuông điện thoại vang lên rất không đúng lúc, âm thanh truyền từ trong túi xách của cô truyền ra, phá vỡ không gian yên tĩnh.

Du Yến rất không tình nguyện ngồi dậy, muốn cầm túi xách, Cố tiên sinh đã trước cô một bước, cầm điện thoại đưa cho cô, Du Yến nhận điện thoại xem một cái, là Tề Diễm Diễm

Gọi lúc này, chắc hẳn là lúc bọn họ đi thanh toán rồi.

Vừa nghĩ đến khả năng này, Du Yến liền rất vui vẻ bắt máy.

“Tiểu Yến, xảy ra chuyện gì vậy, sao thẻ hội viên của cậu lại không ghi nợ được nữa!” Giọng khản trương của Tề Diễm Diễm vang lên đầu dây bên kia, vừa nghe giọng này, liền biết bây giờ cô ta đang khản trương đến thế nào.

Du Yến nhướn mày, vờ ngạc nhiên hỏi: “Không ghi nợ được ư? Có chuyện gì thế nhỉ, cậu có hỏi quản lý chưa?”

“Quản lý nói thẻ hội viên của cậu đã quá hạn nên bị khóa rồi.”

“Quá hạn rồi hả, chắc do gần đây tôi bận quá, không có thời gian tiếp tục đóng phí, đợi sau này sẽ làm lại.”

“Ày da, thế tôi nay phải làm sao thanh toán đây, tốn rất nhiều tiền đó.” Tề Diễm Diễm sốt ruột đến muốn khóc lên.

Du Yến nghe đến cười lạnh, thật buồn cười, bọn họ tiêu nhiều tiền thế kia, liên quan gì đến cô chứ, dựa vào cái gì muốn cô thanh toán. “Hôm nay cậu hẹn bọn họ đến, thế cậu thanh toán đi, chút tiền này cậu còn ra không ỏi sao, lần sau tôi lại lại mời bọn cậu đi chơi.”

“Nhưng mà...” Tề Diễm Diễm ở bên kia vẫn khó xử, muốn tiếp tục nói gì đó, lại bị Du Yến đánh gãy.

“Diễm Diễm, quá trễ rồi, tôi ở bên này không tiện nghe điện thoại, lần sau có thời gian nói tiếp nhé, tôi gác máy đây, bye...” Du Yến nói xong cũng không chờ đối phương đáp lời, liền trực tiếp gác máy.

Vừa nghĩ đến dáng vẻ khản trương của Tề Diễm Diễm, trong lòng cô liền vui muốn lật trời.

Cố tiên sinh bên cạnh không biết chuyện này, cất giọng hỏi: “Thẻ hội viên quá hạn rồi ư?”

Du Yến ngại nói với anh là cô có ý chính Tề Diễm Diễm, thế là chỉ đành gật đầu nói: “Quá hạn rồi.”

Cố tiên sinh tiện tay nhận lấy di động của cô, giúp cô bỏ lại vào trong túi xách, nghiêm túc kéo dây kéo, lúc này mới nói với cô: “Ngày mai bảo Triệu Thiêm đưa tám thẻ hội viên Vân Thượng qua, sau này muốn đi chơi thì cứ đến Vân Thượng.”

Vân Thượng trong lời anh, chính là nơi đánh mặt chược hôm nay bọn họ đến.

Trong lòng Du Yến thầm đếm ngón tay, Vân Thượng cao cấp hơn hội sở cô thường đến không biết bao nhiêu lần, phí hội viên chắc chắn cũng như thế, Du Yến tính nhầm vài lần, sau đó phát hiện tính nửa ngày cũng tính không ra, không khỏi thầm khóc ròng: Thầy dạy toán ơi, em xin lỗi thầy...

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Phúc lợi (2)

Hai người về đến nhà đã là một giờ sáng hơn, trước đó quản gia có hỏi cần phải chuẩn bị bữa ăn khuya hay không, nhưng trong lúc Du Yến xem bọn họ đánh mặt chược đã được Cố tiên sinh đút cho ăn rất nhiều điểm tâm rồi, bây giờ vẫn cảm thấy hơi no, cô lại hỏi Cố tiên sinh muốn ăn gì, sau khi nhận được anh bảo không cần liền bảo Dư quản gia đi nghỉ ngơi.

Vì đêm trước vận động quá kịch liệt, cho nên đêm nay, sau khi hai người tắm rửa xong liền quy củ chúc nhau ngủ ngon rồi lên giường nằm.

Sáng sớm, Du Yến bị ác mộng đánh thức, trong mơ, gương mặt Kỷ Hải dữ tợn, cầm ống chích không ngừng đuổi theo cô, cô chạy mãi chạy mãi, cuối cùng chạy lạc, rơi xuống một vực sâu không đáy, cảm giác rơi xuống khiến cô giật mình thức dậy, lúc mở mắt ra, trong đầu trống rỗng, đột nhiên không phân biệt được mình đang ở ở đâu.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ đề đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cho đến khi nhìn thấy gương mặt yên tĩnh khi ngủ của Cố tiên sinh bên cạnh, sự hoảng loạn vừa rồi mới biến mất.

Từ trước đến giờ Cố tiên sinh đều dậy sớm hơn cô, đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy gương mặt khi ngủ của Cố tiên sinh, lúc Cố tiên sinh ngủ vẫn rất soái, đến cả râu xanh dưới cằm trông cũng đặc biệt gợi cảm.

Du Yến nhìn đến có chút si dại, tim đập thình thịch, đột nhiên rất muốn làm chút chuyện thân mật.

Thế là, lén lút hôn khẽ lên môi anh, sau đó lại chui vào chăn anh, cô chuẩn bị dùng phương thức đặc biệt để đánh thức mỹ nam của cô.

Cố tiên sinh tỉnh lại trong sự sáng khoái ấm nóng, ban đầu còn cho rằng mình mộng xuân, thế nhưng khi cảm nhận được cảm giác sáng khoái truyền từ thân dưới đến, mới phát hiện là có người đang làm chuyện xấu trên người anh.

Cố tiên sinh cong môi, nở nụ cười lười nhác, buổi sáng tốt đẹp thế này, anh không thể phụ đi sự cố gắng của ai kia, anh vừa vung tay lên, chiếc chăn thoáng cái bao phủ cả hai người.

Thế là, trên chiếc giường rộng lớn, một ngọn núi lớn bắt đầu không ngừng rung lắc vừa kịch liệt vừa không theo quy tắc, thỉnh thoảng còn truyền đến tiếng thờ đốc kiều mị của phụ nữ.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Thật là vừa hòa hợp lại điểm lệ.

Hôm nay Cố tiên sinh đi làm trễ, đây đúng là một tin tức mới mẻ, vốn dĩ đã sắp xếp cuộc họp buổi sáng, các giám đốc bộ phận đã đợi hơn một tiếng, nhận được thông báo hủy họp, vài giám đốc ý mình làm lâu năm, liền nhiều chuyện hỏi Triệu Thiêm một câu, vì sao hôm nay sắp lại không đến?

Triệu Thiêm nhún nhún vai, biểu thị rằng mình cũng không rõ chuyện này. Đùa chắc, anh ta có thể nói cho họ biết nguyên nhân là sắp đến trễ sao? Làm một trợ lý được đào tạo chuyên nghiệp, anh có nghĩa vụ quản lý và bảo vệ hình tượng của ông chủ.

Chẳng qua Triệu Thiêm đi theo Cố tiên sinh nhiều năm thế này, sớm biết tác phong nghiêm cẩn của anh, cho nên lúc nhận được điện thoại Cố tiên sinh bảo anh dậy muộn, nhắc anh ta hủy cuộc họp buổi sáng, Triệu Thiêm liền cho rằng Cố tiên sinh có phải ngã bệnh rồi chăng? Vì ngoại trừ lý do bị bệnh, anh rất khó tưởng tượng ra việc Cố tiên sinh vô duyên vô cớ đến trễ.

Sau khi trễ hơn hai tiếng đồng hồ, Cố tiên sinh rốt cuộc thông thả đi trễ.

Triệu Thiêm lén lút đánh giá boss, cảm thấy tinh thần anh sung mãn, gương mặt như phát sáng, vô cùng hồng hào, căn bản không có chút đáng vẻ ngã bệnh nào, lại tỉ mỉ nhìn một lần nữa, lại còn có thể phát hiện ra ý cười trong mắt Cố tiên sinh, tâm trạng anh rất tốt.

Sau khi quen nhìn đáng vẻ cao thâm khó lường của Cố tiên sinh, lúc này nhìn anh, Triệu Thiêm cảm thấy mình thật sự rất không quen.

Thời điểm Triệu Thiêm đưa trà đến, không nhận được tò mò hỏi, “Chủ tịch, có chuyện vui gì ư?”

Cố tiên sinh đang đọc tài liệu, nghe thấy câu hỏi của trợ lý, vô thức đặt tài liệu trong tay xuống, hỏi Triệu Thiêm, “Rất rõ ràng sao?”

Câu hỏi ngược này chính là đã thừa nhận câu hỏi vừa rồi của anh ta.

Nhưng rõ ràng biết Cố tiên sinh có chuyện vui, lại không thể tiếp tục hỏi, tâm trạng Triệu Thiêm rất phức tạp, hu hu hu..., muốn hóng hớt, mong chân tướng!

Triệu Thiêm quyết định ra khỏi phòng làm việc sẽ lập tức gọi điện cho Dư quán gia, đối phương là một trung tâm quản lý tin tức hóng hớt vạn năng, không có tin tức nào có thể lọt qua pháp nhãn của Dư quán gia.

Nhưng lúc này, vẫn là phải cố gắng áp chế linh hồn hóng hớt đang dao động của mình lại, thành thật đáp lời Cố tiên sinh.

“Rất rõ ràng ạ!” Triệu Thiêm chắc nịch gật đầu.

Cố tiên sinh liền nhướn mày, trưng ra vẻ mặt hóa ra như vậy, sau đó dặn dò anh ta, “Cho nên, cậu đem lịch trình chiều nay hủy đi, tôi muốn về sớm.”

Làm sao... lại là cho nên vậy? Về “bối vĩ” ở đâu rồi? Cố tiên sinh, ngữ văn của anh có phải là do thầy số học dạy hay không?! Buổi sáng anh vừa đến muộn, buổi chiều còn muốn về sớm, Cố tiên sinh nguyên tắc của anh ở đâu rồi? Sự nghiêm túc của anh đâu? Bị người ngoài hành tinh ăn mất rồi sao?!

Nếu như Triệu Thiêm đem câu hỏi trong lòng nói với Dư quán gia, chắc hẳn ông sẽ cho anh ta một câu trả lời cụ thể: Không phải là bị người ngoài hành tinh ăn mất, là bị Cố phu nhân ăn mất rồi!

Đi làm trễ không chỉ có mỗi mình Cố tiên sinh, thân là đồng lõa của anh, Du Yến đương nhiên cũng đến trễ.

Hôm qua vừa nói với Du Chính Thiên muốn đổi người, hôm nay Cảnh Hân sáng sớm liền gọi điện thông báo cho cô biết, đã hẹn Đỗ Phi Phi chín giờ gặp

mặt, bảo cô đến đúng giờ. Đương nhiên, lúc Cảnh Hân gọi đến, Du Yến vẫn đang bận cùng Cố tiên sinh đánh trận, vốn không rảnh quan tâm cô, thế là điện thoại chuyển tiếp đến bên Dư quán gia.

Đến khi Du Yến xuống lầu mới biết được tin này, vội vàng chạy đến công ty, bây giờ đã hơn mười giờ sáng.

Đỗ Phi Phi đợi hơn một tiếng đồng hồ, cũng không cảm thấy buồn bức, trong lúc đợi, cô vẫn luôn cùng Cảnh Hân trò chuyện phiếm, thân là trợ lý của Du Yến, Cảnh Hân chắc hẳn rất hiểu Du Yến, cho nên trước tiên ở bên cô tìm hiểu nói chuyện chút cũng tốt, dù sao chẳng nữa, đây là bước ngoặt đầu tiên trong đời Đỗ Phi Phi, được thầy dẫn dắt bấy lâu nay, cô rất cần có cơ hội để chứng minh những gì mình học được.

Đỗ Phi Phi còn mang theo quà gấp mặt cho Du Yến, đây là do thầy Tống Tử Văn thông qua quan hệ của người quen tìm về cho cô, hai quảng cáo hàng hiệu, ba bộ phim, hai bộ đóng vai phụ, một bộ vai chính, đều là với những tác phẩm lớn. Tuy rằng bây giờ Du Yến trong giới giải trí vẫn chưa có địa vị và fan, đảm đương vai nữ chính của bộ phim lớn có chút khiếm khuyết, nhưng việc là do người làm, nếu Du Yến thật sự thích, cũng có thể tranh thủ chút.

Du Yến vẫn chưa đến, cho nên cuộc trò chuyện vẫn tiếp tục:

“Thường ngày Du tiểu thư thích loại hoạt động giải trí nào thế?” Đỗ Phi Phi uống trà, ngữ khí thoải mái, tuy rằng đây là câu hỏi, nhưng lại không khiến người ta cảm thấy khí thế bức người.

“Chị ấy thích rất nhiều thứ.” Trong đầu Du Yến quét qua các sở thích của Du Yến, gần đây vì cô đang quay phim, cho nên không ra ngoài chơi được, trước đây thích gì nhỉ? “Chị ấy thích mua sắm, đi chơi với bạn bè, uống rượu, thỉnh thoảng sẽ chơi xe.”

“Chơi xe? Đưa xe ư?” Đỗ Phi Phi có chút ngạc nhiên, con gái cũng thích chơi trò này ư?

“Đúng vậy, trong đám bạn của chị ấy có người chơi trò này, cho nên cũng dẫn chị ấy chơi.” Cảnh Hân cảm thấy Đỗ Phi Phi là người đại diện mà Du Yến chỉ định, thế nên hẳn những chuyện này đều cần nói ra, dù sao sau này cần phải làm việc cùng nhau, để Đỗ Phi Phi hiểu thêm về chị ấy cũng tốt.

Đưa xe, thích mua sắm, thường đi uống rượu với bạn bè, đây không phải là biểu hiện của phú nhị đại chứ? Quả nhiên cô giống hệt trong lời đồn ư?

Lúc Đỗ Phi Phi được thông báo làm người đại diện cho Du Yến, cũng có tìm hiểu qua, nhưng nghe đi nghe lại, những người quen biết Du Yến đều nói với cô rằng, người này rất khó hầu hạ, quen được nuông chiều, tính tình không tốt, còn hay ra vẻ.

Lúc ấy cô muốn từ chối, nhưng thầy cô lại nói với cô, công việc có sức khiêu chiến mới có thể khiến cho con người có động lực, hơn nữa, ông từng lên nghe ngóng bối cảnh của Du Yến, gia thế không nhỏ, chỉ cần cô có thể dẫn dắt Du Yến nổi tiếng, thành công tuyệt đối không rời khỏi tay cô.

Tuy thầy không nói cho cô biết bối cảnh cụ thể của Du Yến là gì, nhưng ông đã nói như thế này, chỉ đành miễn cưỡng tiếp nhận thôi.

“Tôi nghe mọi người nói tính tình của Du tiểu thư khá vội vàng.” Đỗ Phi Phi uyển chuyển hỏi về tính tình của Du Yến, người khác nói thế nào đều không đáng tin bằng Cảnh Hân.

“Chị ấy thích nổi nóng, nhưng nếu như nghe theo ý chị, dễ dàng chị, chị ấy cũng không phải không nói lý lẽ, tính tình gần đây đã tốt hơn rất nhiều rồi.”

Theo Du Yến lâu như thế, Cảnh Hân sớm đã quen với tính của Du Yến, cô thấy những thứ này đều không sao cả nhưng người khác cũng không nghĩ như thế.

Đỗ Phi Phi nghe xong, trong lòng càng thêm phiền muộn, quả nhiên rất khó hầu hạ sao? Thế sau này làm sao triển khai công việc đây!

Thích chơi, tính tình khó chịu, còn phải dễ dàng...

Tổng kết xong đặc điểm của Du Yến, cô bỗng cảm thấy tương lai mịt mù.

Nhưng Đỗ Phi Phi là một cô gái rất kiên cường, nếu đã đáp ứng với thầy thì cần phải làm tốt, chắc chắn sẽ không lâm trận rút lui, dù khó khăn hơn nữa cũng cần cố gắng chịu đựng.

Nếu như Du Yến biết được nội tâm rối rắm của cô nàng lúc bấy giờ, khẳng định sẽ nói rằng: Em gái, cứng ngắc quá nhiều rồi!

Thời điểm Du Yến xuất hiện, chỉ thấy cô mặc váy dài màu trắng thướt tha, dịu dàng, kết hợp với mái tóc xoăn uốn lượn, khi bước đi, lọn tóc bay bay, váy dài lay động, thực sự khiến cho người ta tưởng rằng tiên nữ xinh đẹp hạ phàm.

Lúc nhìn thấy Đỗ Phi Phi, Du Yến lập tức tiến lên trước nhiệt tình ôm lấy cô nàng, trực tiếp khiến Đỗ Phi Phi cảm thấy hoang mang.

Tình tiết vừa gặp đã quen được sắp xếp trong kịch bản nào đó, thật sự là quá thần kì rồi!

Du Yến không để ý đến vẻ mặt bối rối của Đỗ Phi Phi, cười vỗ vai cô nói: “Sau này mong chị chiều cố nhiều hơn nhé, Phi Phi.”

Xem ra vẫn là tình tiết ấy, chỉ là bị sắp xếp nhanh hơn chút thôi.

Đỗ Phi Phi quyết định đi theo tiết tấu này, trực tiếp nhảy qua bước giới thiệu, trực tiếp đem quà gấp mặt cô đã chuẩn bị ra.

Hai phần quảng cáo, ba kịch bản.

Du Yến vui vẻ nhận lấy quà của cô, vừa nghiên cứu vừa nghe phần giới thiệu của Đỗ Phi Phi, rất nhanh liền quyết định nhận hai phần quảng cáo ấy.

Sau đó lại xem kịch bản, cô bị một trong ba bộ ấy dọa sợ.

«Vào hè» Hai chữ này khiến cô lập tức nghĩ đến Viên Viên, kiếp trước bộ phim cô cướp của Viên Viên chính là Vào hè! Du Yến vội lật xem nội dung của kịch bản bên trong, quả nhiên không sai, nữ chính của bộ phim này, cho dù là tuổi tác, ngoại hình, tính cách đều giống với Viên Viên.

Chỉ là, bộ phim này sao lại xuất hiện nhanh như thế chứ? Trong kí ức của cô, bộ phim này hẳn là mùa đông năm sau mới xuất hiện, lúc đó cũng không phải là Đỗ Phi Phi cầm đến cho cô, mà là cô nhìn thấy trên bàn làm việc của Du Chính Thiên.

Vì sao sống lại lần nữa, rất nhiều chuyện đều không giống với thời gian trước kia nhỉ?

“Bộ phim này là bộ phim lớn, còn là vai nữ chính nữa, em sợ mình vẫn không đủ năng lực nhận nó.” Du Yến nói với Đỗ Phi Phi, khi ấy cô nhìn trúng bộ phim này, đến Đỗ Phi Phi cũng khuyên cô nói rằng không phù hợp, cô rất tò mò Đỗ Phi Phi bây giờ sẽ nói thế nào.

“Với tuổi của cô, đóng vai này thật sự có chút khó khăn, nhưng có thể thông qua hóa trang và diễn xuất để bù lại, nếu cô thực sự thích, tôi có thể tranh thủ chút.” Đỗ Phi Phi rất tự tin đáp.

Du Yến cười đến đôi mắt cong cong, đối với sự tự tin của Đỗ Phi Phi rất hài lòng, nói: “Bộ phim này rất hay, em sẽ giữ lại, không cần chị phải đi tranh đoạt đâu.”

Đỗ Phi Phi phát hiện ra bản thân thật sự không theo kịp suy nghĩ của người cùng hợp tác mới này.

Ngơ ngác hỏi “Tại sao?”

“Em muốn đưa kịch bản này cho chị Viên Viên, cứ để chị ấy tự tranh thủ là được.”

“Viên Viên?”

“Đúng vậy, nữ chính rất hợp với chị Viên Viên, để chị ấy đóng nhất định sẽ rất tuyệt.”

“Ồ.” Đỗ Phi Phi đã hoàn toàn không biết phải nói gì nữa.

Du Yến nói xong, bỗng nhớ ra gì đó, nói với Đỗ Phi Phi: “À, đúng rồi, bố em là Du Chính Thiên.”

“Hà?” Đỗ Phi Phi lại có chút hoang mang, Du Chính Thiên là ai, tại sao bỗng nhắc đến người này? Đợi đã, Du Chính Thiên không phải là chủ tịch trong công ty của họ sao? Cho nên, Du Yến là con gái của chủ tịch?!!!!

Đỗ Phi Phi biết bị chân tướng làm cho chao đảo, tức thời bị KO* rồi.

(*KO: Knock out)

Hơn nửa ngày mới hồi hồn lại, hỏi Du Yến: “Tại sao bỗng nói với tôi chuyện này?”

“Em cảm thấy sau khi biết được thân phận của em, sẽ càng thuận lợi cho chị triển khai công việc.” Vì kiếp trước hai người hợp tác vui vẻ, thế nên kiếp này cô cũng muốn tiếp tục vui vẻ, cho nên Du Yến liền nói cho Đỗ Phi Phi biết thân phận của mình.

Đỗ Phi Phi cảm thấy nói chuyện với Du Yến, thật sự quá nhức đầu!

Cho nên, lời cuối cùng của Du Yến đã thức tỉnh cô, sau này có thể tùy tiện đi cửa sau ư?

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Hẹn hò

Tâm trạng của Du Yến không tệ, vì gặp lại người quen cũ, tuy nói người quen này bây giờ vẫn xem vẫn rất xa lạ, nhưng với sự ăn ý giữa hai bọn họ, có thể sẽ rất nhanh sẽ quen thuộc lại.

Tuy nói kiếp này Du Yến vứt bỏ tính cách của phá gia chi tử, nhưng vừa nhìn thấy Cảnh Hân, Đỗ Phi Phi đều bên cạnh mình, cô liền không nhịn được kích động, vừa kích động, tính đại gia bị kìm nén đã lâu liền cuộn cuộn xông lên.

Cô soái khí vỗ tay, nói: “Trưa nay mời hai người đi ăn món Pháp.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cảnh Hân bị làm người vô hình hồi lâu, lúc này vừa nghe đến thức ăn ngon, liền bỏ đến, hai mắt sáng trưng, kêu lên: “Chị Yến, đi đâu ăn món Pháp vậy!”

“Không mong tốt nhất, nhưng mong đắt nhất, nơi nào đắt nhất thì đến đó ăn!”

Cảnh Hân tức khắc quỳ một chân trên đất, hô lên “Nữ vương đại nhân vạn tuế vạn tuế!”

Đỗ Phi Phi đưa hai tay che mặt, hít sâu một hơi, trong lòng thầm nhủ mình nhất định phải bình tĩnh, bởi vì sự hợp xướng của hai người trước mặt chọc mù hai mắt cô.

Thế là, Du Yến uy vũ bá khí dẫn đầu, Cảnh Hân hoạt bát nhảy loạn, theo sau là Đỗ Phi Phi với vẻ mặt sống không bằng chết, một hàng ba người, thanh thế to lớn ra khỏi tòa cao ốc của công ty.

Chiếc xe màu trắng của Du Yến đã đậu trước cửa lớn công ty hồi lâu, tuy Cảnh Hân từng ngồi qua vài lần nhưng mỗi lần bước lên, cô vẫn mang theo vẻ mặt sùng bái thần linh, động tác cũng vô cùng cẩn thận, hệt như đi trên băng mỏng.

Biểu hiện này của cô nàng khiến khóe môi Đỗ Phi Phi co rút.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cảnh Hân phát hiện Đỗ Phi Phi nhìn mình, còn rất tốt bụng lấy thân phận người đến trước để cảnh báo cô.

“Chị phải cẩn thận đó, nếu không làm hỏng chiếc xe này, chị Yến sẽ bắt chị bán thân gán nợ đấy!”

Nghe lời của cô, Đỗ Phi Phi mặt không đổi sắc, dịch mõng ra chút, cách Cảnh Hân xa chút, nghe nói bệnh gốc có thể lây lan, cho nên cô cần cách xa kẻ gốc này càng xa càng tốt.

Du Yến nghe thấy lời của Cảnh Hân, cười khúc khích: “Hân Hân, bán thân gán nợ, quy định này chỉ áp dụng cho mỗi em thôi.”

Cảnh Hân tròn to mắt, không thể tin được nói: “Tại sao?! Thế những người khác làm hỏng xe thì thế nào?”

Du Yến nhún vai, “Những người khác làm hỏng sẽ dùng gậy đánh chết, em xem chị đối với em có tốt không, em chỉ cần bán thân gán nợ là được rồi.”

Cảnh Hân nghe xong, liền cảm động, “Chị Yến, chị tốt với em quá.”

Đỗ Phi Phi lắc đầu thờ dài, trong lòng thầm nghĩ đứa nhỏ này trẻ như thế đã từ bỏ việc trị liệu rồi.

Trên đường đến nhà hàng, Du Yến nhận được điện thoại của Dư quán gia, Dư quán gia nói lúc người làm dọn phòng, bị một túi tiền trong tủ phòng ngủ dọa sợ, thế là ông đặc biệt gọi điện hỏi cô làm sao xử lý túi tiền này, nếu không có dặn dò gì, bọn họ chuẩn bị chia tiền luôn.

Lúc này Du Yến mới nhớ ra túi tiền bị cô lãng quên, vội nói tiền này là do Cố tiên sinh đánh mất chước thắng được, vô cùng có ý nghĩa, ai cũng không được phép động vào, buổi chiều cô sẽ cầm số tiền này cùng Cố tiên sinh hẹn hò.

Sau khi gác máy, Du Yến liền kể chuyện đêm qua cho Cảnh Hân và Đỗ Phi Phi, còn vô cùng tự hào khen tài đánh mất chước của Cố tiên sinh một phen.

“Anh ấy đánh mất chước hệt như hệ thống chơi tự động vậy, không cần suy nghĩ, hơn nữa phần lớn đều là anh ấy thắng, chị ngồi xem thấy những người khác đều sắp khóc rồi.”

“Cố tiên sinh thật lợi hại.” Cảnh Hân khen ngợi.

“Cố tiên sinh là ai thế?” Nói hơn nửa ngày, chỉ có Đỗ Phi Phi vẫn ở ngoài cuộc, hai người chỉ lo bàn luận Cố tiên sinh lợi hại ra sao, căn bản không ai nhớ đến việc giới thiệu cho cô.

“Cố tiên sinh là chủ tịch Cố Hành Viễn của tập đoàn Cố Thị đó.” Cảnh Hân nghe cô hỏi, liền tốt bụng giải đáp cho cô.

Thông qua lời giới thiệu của cô, Đỗ Phi Phi càng choáng hơn, Cố Hành Viễn - cái tên này thường xuyên xuất hiện trong bảng top người giàu có, cô đương nhiên nghe qua về anh, nhưng lúc nghe Du Yến nhắc đến Cố tiên sinh, giọng điệu vô cùng thân thiết, chẳng lẽ giữa bọn họ có quan hệ gì ư? Cùng người giàu có kết bạn, không phải chỉ là chuyện xảy ra trong cổ tích thôi sao?

Dường như nhìn ra sự nghi hoặc của cô, Du Yến cười tủm tỉm nói: “Cố tiên sinh là chồng em.”

Đường như nghe thấy tiếng của hệ thống vô tình tàn nhẫn kêu lên: K-O!

Đỗ Phi Phi phun ra một ngụm máu, trọng thương, hai người còn lại trong xe vì cô mặc niệm một phút.

...

Đỗ Phi Phi cảm thấy hôm nay vô cùng ảo diệu.

Sau khi cô trở thành người đại diện của Du Yến, phát hiện ra rất nhiều chuyện khiến mình khó thể chấp nhận.

Du Yến là một ngôi sao nhỏ tương đối nổi tiếng!

Du Yến là một ngôi sao nhỏ tương đối nổi tiếng thích ra vẻ!

Du Yến là con gái của Du Chính Thiên, là một ngôi sao nhỏ tương đối nổi tiếng thích ra vẻ!

Du Yến là vợ của Cố Hành Viễn, là con gái của Du Chính Thiên, cũng là một ngôi sao nhỏ tương đối nổi tiếng thích ra vẻ!!!!

Đỗ Phi Phi cảm thấy, sau khi về mình nên viết sẵn di thư, nội dung hẳn là nên viết thế này: Thầy ơi, hình như em phát hiện ra rất nhiều chuyện không phải, nếu như một ngày nào đó thầy không tìm được em, thế không cần hoài nghi, em khẳng định là bị diệt khẩu rồi.

Người có não bộ rộng mở thật sự không thể thương tâm.

Nhưng sau khi liên tục bị dọa sợ và kích thích xong, Đỗ Phi Phi vẫn còn phát hiện, ông trời ạ~, mình gặp vận may lớn, nhặt được bảo vật rồi! Du Yến trước mặt, chính là cây rụng tiền a, cô chỉ cần đứng bên cạnh khe lay lay, bất cứ lúc nào cũng có thể bị kim nguyên bảo trên cây rơi xuống để chết a!!!

Đỗ Phi Phi có thể thấy được tương lai đầy hứa hẹn của mình - làm một CEO, gả cho cao phú soái, đi lên đỉnh cao của đời người!

“Phi Phi, mong đề não bộ của chị nghỉ ngơi chút đi.” Du Yến cười tủm tỉm nhìn cô, lời nói ra khiến Đỗ Phi Phi bị dọa đến suýt tè ra quần.

Cô ấy sao biết được mình đang nghĩ gì? Chẳng lẽ cô nàng có thuật đọc tâm?

Du Yến và Đỗ Phi Phi sống cùng nhau đã nhiều năm, vô cùng hiểu đối phương, chỉ cần nhìn sắc mặt của cô, Du Yến cũng liền đoán được trong não cô đang nghĩ gì.

Chỉ tùy tiện nói một câu, gương mặt của Đỗ Phi Phi liền lộ ra vẻ ‘hoàn toàn bị đoán trúng’, khiến Du Yến vô cùng buồn cười, trong lòng thầm nghĩ Đỗ Phi Phi trẻ tuổi hơn chút, quả nhiên dễ đối phó hơn nhiều.

Sau khi ăn trưa xong, Du Yến liền đưa Cảnh Hân và Đỗ Phi Phi về, rồi về nhà mình.

Sáng nay cô đã hẹn Cố tiên sinh, chiều sẽ đi dạo phố, sau đó sẽ ra ngoài ăn tối, ăn xong lại đi xem phim. Mà chi phí tiêu dùng cho hôm nay sẽ dùng tiền hôm qua thắng được, cho nên cô phải quay về lấy tiền.

Nếu đổi lại là Du Yến kiêu căng bốc đồng của kiếp trước, vốn dĩ sẽ không thể tưởng tượng, sẽ có một ngày như hôm nay, bản thân lại vô cùng mong chờ buổi hẹn hò cùng Cố Hành Viễn, cũng không tin bản thân nảy sinh tình cảm với anh.

Nhìn thấy anh sẽ vui vẻ, không gặp sẽ nhớ nhưng, lúc bên cạnh anh liền không nhịn được muốn làm những hành động thân thiết, càng thích cùng anh làm loại chuyện xấu hổ kia.

Đủ loại cảm xúc khác thường đã chứng minh rõ, cô yêu anh rồi.

Đem từ tình yêu tốt đẹp như thế đặt lên người Cố tiên sinh, Du Yến cảm thấy không còn có chuyện gì có thể tuyệt diệu hơn.

Kết hôn năm thứ hai, cô yêu rồi, đối tượng được cô yêu, là người chồng bị cô lạnh nhạt đã lâu, nghĩ lại cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng trọng sinh là loại chuyện không thể tưởng tượng nổi nhất cũng đã phát sinh rồi, Du Yến cho rằng không có chuyện gì có thể dọa được cô nữa.

Những biến cố liên tục xảy ra, cùng với trải nghiệm sinh lý tử biệt, cô loạn choạng quay về nơi bắt đầu, vốn cho rằng là trời cao để cô quay về chuộc tội, lại không nghĩ đến, cô vẫn có thể gặp được người đàn ông hoàn mỹ thế này.

Cô đoán, kiếp trước trước hẳn đã bận rộn cứu cả vũ trụ, cho nên kiếp này mới có phúc khí như thế.

Cũng không biết tình cảm của Cố tiên sinh dành cho cô là thế nào.

Nhưng mặc kệ ra sao, yêu chính là phải tự giành lấy. Cách nghĩ này vừa xuất hiện, cô liền phát hiện bản thân có chút háo hức, không chờ được nữa.

Cố tiên sinh, anh chuẩn bị tiếp chiêu đi! Bìu~biu~biu~

Cố tiên sinh vẫn không biết, mình đã nằm trong tầm ngắm của vợ mình, hết như gấu nhìn trứng mật ong. Bạch Cốt Tinh nhìn trứng thịt Đường Tăng, miệng chảy đầy dãi.

Cố tiên sinh không nhận thức được nguy hiểm đến gần, hôm nay từ đầu chí cuối đều duy trì tâm tình vui vẻ hết như mặt trời rực rỡ, hơn bốn giờ chiều, anh liền bắt đầu dọn dẹp đồ đạc chuẩn bị tan làm.

Triệu Thiêm cầm tài liệu đứng bên ngoài suốt nửa ngày, không dễ gì mới lấy hết dũng khí gõ cửa, muốn mặc kệ tất cả, chặn boss lại xử lý hết công việc trước rồi hần nói sau, nhưng anh ta vẫn chưa kịp giờ tay lên, cửa đã bị bên trong mở ra.

Cố tiên sinh áo mũ chỉnh tề từ bên trong bước ra, sau khi tầm mắt quét qua tài liệu trên tay Triệu Thiêm, lại vờ như không thấy gì cả, thu tầm mắt về!!!!

Sau đó lại đi lướt qua anh, tự mình rời đi.

...

Triệu Thiêm nhìn theo bóng lưng của Cố Hành Viễn, thoáng cái hóa đá,

Đây có còn là ông chủ lớn yêu nghề kính nghiệp của mình khôngggggg...

Nói đến việc đi dạo mua sắm, Du Yển và Cố tiên sinh đều không có mục đích cụ thể, trong nhà cái gì cũng không thiếu, quần áo hay trang sức đều là thiết kế đặt riêng từ nước ngoài, vốn dĩ không cần mua gì.

Cho nên hai người vào trong trung tâm mua sắm cao cấp, chỉ dành không mục đích dạo quanh.

Sau đó Du Yển phát hiện có khu trò chơi điện tử, dù sao cũng có thể giảm bớt sự nhàm chán trong lúc dạo phố.

Đừng xem Cố tiên sinh cao cao tại thượng, đạo mạo là thế. Thật ra ngoại việc đánh mặt chược rất giỏi, các trò chơi điện tử anh cũng chơi đến cực đỉnh, đua xe, đột kích, phi tiêu, không thứ nào có thể làm khó được anh, khiến cho Du Yển không nhận được muốn quỳ hai gối bái phục.

Thế là sau đó cô không cho anh chơi nữa, mà bắt anh chỉ có thể đứng bên cạnh xem cô chơi, không còn cách nào khác, chơi cùng với Cố tiên sinh, cô vốn bị tấn công đến không ngóc đầu lên nổi, muốn chơi vui, chỉ đành gạt anh sang một bên.

Hôm sau trên các bìa tạp chí lớn, đều đăng bức ảnh Du Yển đang cầm súng điện tử, chơi đến rất hăng say, lọt vào khung ảnh còn có người đứng đầu Cố gia Cố Hành Viễn đại danh鼎鼎鼎鼎, chỉ thấy anh tay trái cầm quần áo, tay phải cầm trà sữa, gương mặt chăm chú dõi theo Du Yển.

Bức ảnh này còn có tiêu đề rất tương xứng - Lộ diễn kim chủ đằng sau của nữ ngôi sao mới nổi Du Yển, chủ tịch tập đoàn Cố Thị Cố Hành Viễn!!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Phúc lợi (3)

Lộ diện kim chủ đằng sau của nữ ngôi sao mới nổi Du Yển, chủ tịch tập đoàn Cố Thị - Cố Hành Viễn!!!!

Bên trong một tờ báo khác còn có bài viết về riêng về họ, bài báo viết: Cố Hành Viễn thân là chủ tịch tập đoàn Cố thị, sở hữu tài sản vạn tỉ, nhưng tác phong làm việc của anh rất khiêm tốn, từ trước đến giờ chưa từng có scandal, hôm qua lúc phóng viên ngẫu nhiên trông thấy họ, chỉ thấy họ đang nắm tay, cười nói đi bên nhau, Cố Hành Viễn thậm chí cả đường giúp Du Yển xách đồ, vẻ mặt cưng chiều, hai người hoàn toàn giống như những cặp đôi đang yêu nhau.

...

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ đề đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Nửa bài sau đa phần đều viết về Du Yển, nhưng phần lớn đều nói cô chảnh chọe thế nào, không coi ai ra gì,...

Bài viết này vừa truyền ra, toàn bộ truyền thông đều xôn xao lên, Cố Hành Viễn là ai, đó là nhân vật nằm trong top người giàu có đó, anh vẫn còn rất trẻ, mấy năm nữa, trở thành người giàu có nhất hoàn toàn không có vấn đề gì, mà anh lại có scandal với một ngôi sao nhỏ, thật sự khiến mọi người mở rộng tầm mắt, Du Yển này mỗi ngày đều giẫm phải cứt chó phải không, nếu không vận cứt chó này cũng nghịch lý quá rồi, trực tiếp tìm được cực phẩm trong cứt phẩm!

Trong đoạn thời gian rất ngắn, tin tức này đã vô cùng sôi nổi trên mạng, số lượng truy cập vào nhiều đến ngỡ ngàng, Weibo của Du Yến thoáng cái số người theo dõi lên đến triệu người.

Con số này chứng minh, người thích hóng hớt thị phi quả nhiên nhiều vô số kể, người thích thị phi của người giàu có nổi tiếng lại càng nhiều hơn.

Lúc Du Yến xem được bài viết này, cô đang chuẩn bị cùng Cố tiên sinh chuẩn bị ăn sáng, Dư quán gia đưa báo đến nói: “Bên trên tờ báo này có tin tức của hai vị.”

Du Yến chú ý đến lời của Dư quán gia, vẻ mặt ông không giấu được hưng phấn, xem ra linh hồn hóng hớn của ông ấy đang cháy hừng hực đây.

Sau khi mở báo ra, bức ảnh cực to trên bìa suýt chút nữa chọc mù mắt cô.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cô ngăn người nhìn Cố tiên sinh, hỏi: “Cố tiên sinh, em nổi tiếng rồi ư?”

Cố tiên sinh vẫn chưa trả lời, Dư quán gia không chờ được mà đáp lại: “Nổi tiếng rồi! Là tai tiếng đó.”

Du Yến trừng mắt nhìn Dư quán gia một cái, xua tay với ông, ý bảo ông đứng sang một bên hóng mát đi, sau đó tiếp tục xem báo, nội dung bài viết chỉ là đại khái đọc lướt qua, trọng điểm mà cô quan tâm là bức ảnh kia, góc phóng viên chụp lên khá đẹp, góc nghiêng của cô, cùng góc chính diện của Cố tiên sinh vô cùng ăn ảnh, bởi vì anh đang nhìn cô, cho nên đầu còn khẽ nghiêng nghiêng, từ góc độ này để nhìn, Cố tiên sinh đẹp đến ngất ngây, đẹp tàn bạo!

Ngắm nửa ngày trời, Du Yến không nhận được hoa si nói với Cố tiên sinh: “Cố tiên sinh, anh đẹp trai quá!”

...

Sự chú ý của em có chút sai trái phải không?!

Ánh mắt của Cố tiên sinh mang theo ý cười, ho khan một tiếng, cầm tách trà uống hai ngụm.

“Cố tiên sinh, đây là lần đầu tiên anh xuất hiện trên tin tức giới giải trí đó.” Hình tượng của Cố tiên sinh vẫn luôn rất đoan chính, cho dù là sẽ có khi xuất hiện trên báo, thì cũng chỉ là trên các loại tạp chí kinh tế, lần này lại bị cô liên lụy rồi. Nghĩ đến chuyện này, cô vô thức ủ rũ nói: “Sớm biết thế thì không ra ngoài chơi rồi.”

Cố tiên sinh đặt tách trà xuống, cầm báo lên xem, nghe cô nói câu này, liền an ủi cô: “Không sao đâu, có bộ phận quan hệ công chúng lo rồi.”

Những chuyện như thế phát sinh, không cần anh phải dấn dò, bên tập đoàn hẳn đã có hành động rồi, chỉ là anh vẫn chưa chỉ thị rõ ràng, bọn họ khẳng định vẫn đang chờ đợi lệnh của anh.

Lúc Cố tiên sinh đọc thấy bài viết bình luận về Du Yến, anh khẽ nheo mắt lại, đôi mắt thâm thúy mang theo chút lạnh lùng, chỉ thấy anh chỉ đoạn chữ miêu tả cô, nói: “Bài báo không đúng thể nào cũng dám đăng, tòa soạn này không có ý nghĩa tồn tại.”

Du Yến nhất thời cũng không nghĩ nhiều, liền gật đầu phụ họa: “Đúng vậy, nói em chảnh chọe, bọn họ có tận mắt nhìn thấy không?! Còn nói anh là kim chủ của em, ha ha, Cố tiên sinh, em được anh bao nuôi rồi!”

Cố tiên sinh bất đắc dĩ hỏi: “Thế em có phải không?”

Du Yến ha hả cười lớn: “Đương nhiên là phải rồi!”

Trong lúc hai người đang nói chuyện, Dư quán gia lại đưa hai người khác tiến vào, đó là Đỗ Phi Phi và Triệu Thiêm, hai người không quen biết nhau, chỉ vừa gặp nhau ở ngoài cổng.

Vừa thấy tờ báo trên tay bọn họ, hiển nhiên là vì cùng một chuyện mà đến.

Tuy Đỗ Phi Phi là người đại diện của Du Yến, nhưng cũng là hôm qua mới nhận việc, đối với Du Yến vẫn chưa hiểu rõ, lúc này đi vào trong nhà, liền bị bài trí nội thất sang trọng bên trong dọa sợ.

Thế giới của người giàu, khiến cô thật muốn khóc.

Du Yến nhìn hai người bọn họ, nhiệt tình chào hỏi gọi họ đến đây ăn sáng.

Đỗ Phi Phi định từ chối, nhưng thấy Triệu Thiêm đã không khách khí ngồi vào bàn ăn, bắt đầu ăn như sói vồ hổ đói, thế là cô nàng cũng nuốt nước bọt, thuận tiện nuốt luôn câu “không cần” xuống bụng, cầm lấy bánh bao trắng mềm mà Dư quán gia đem lên, vừa cắn một miếng, sau đó Đỗ Phi Phi liền lệ rơi đầy mặt, bề ngoài trông có vẻ rất bình thường, nhưng bên trong là gạch cua mà cô thích ăn nhất, hơn nữa còn ăn ngon hơn ở bên ngoài gấp trăm lần!

Thế là, hai người vốn dĩ sáng sớm đến đây để bàn việc công, giờ đây trực tiếp ném công việc sang một bên, vui đầu ăn uống no nê.

Cho đến khi Du Yến cùng Cố tiên sinh ăn xong rời khỏi nhà ăn, hai người lúc này mới ợ một tiếng, đứng lên.

Ôi chao, hình tượng gì cũng mất hết rồi, Đỗ Phi Phi vừa xoa bụng vừa thầm mắng mình, quay đầu nhìn Triệu Thiêm, anh cũng trưng ra vẻ ăn no muốn chết.

Ăn uống no nê, cuối cùng mọi người cũng bắt đầu tập trung bàn chuyện công việc.

“Đối với việc này, bộ phận đã đưa ra mấy phương án, cho nên tôi qua đây để hỏi ý kiến của Cố tiên sinh.” Triệu Thiêm mở máy tính lên, giải thích các phương án giải quyết.

Cố tiên sinh nghe được một lúc, liền hỏi Du Yến bên cạnh, “Em muốn xử lý thế nào?”

Trong mấy phương án này, có hai cái tương đối ổn, một là hai người ra mặt, trực tiếp thừa nhận quan hệ vợ chồng, dùng sự thật để chặn lại dư luận.

Còn cái khác chính là trực tiếp xóa đi toàn bộ tin tức liên quan đến hai người.

Cố tiên sinh hỏi cô câu này, rõ ràng là muốn cô làm chủ.

Tâm trạng của Du Yến khá phức tạp, cũng rất do dự, không phải cô không muốn công khai quan hệ của hai người, sau khi cô phát hiện mình có tình cảm với Cố tiên sinh, cô thật hận không thể để cả thế giới đều biết đây là người đàn ông của cô.

Nhưng nếu cô công khai thân phận, sự nghiệp kia của cô nhất định sẽ bị ảnh hưởng, sau đó bất kể cô làm thế nào, mọi người chỉ nhìn vào thân phận của cô, hoàn toàn không nhìn đến nỗ lực của cô.

Cô vẫn rất trẻ, không muốn trải qua cuộc sống như thế này, cô muốn có sự nghiệp của mình, đây là một phần sự nghiệp mà cô cực kì thích.

Nhưng nếu tiếp tục che giấu, thế nhất định sẽ khiến cho Cố tiên sinh chịu uất ức, cô lại không nỡ.

Nhìn thấy dáng vẻ do dự khó khăn của cô, Cố tiên sinh nắm tay cô, bảo: “Nếu em không quyết định thì cứ để anh quyết định, được không?”

Nhìn thấy ánh mắt dịu dàng của Cố tiên sinh, Du Yến dường như bị đầu độc, không hề suy nghĩ, liền gật đầu nghe theo.

Sau đó nghe Cố tiên sinh nói với Triệu Thiêm: “Phong bế toàn bộ tin tức liên quan đến chúng tôi, sau đó giải quyết các vấn đề như thế, đều có thể dựa theo điều khoản này.”

Cố tiên sinh dừng chút, lại chỉ lên tờ báo nói với Triệu Thiêm, “Tòa soạn này viết không đúng về Tiểu Yến, bảo bọn họ công khai xin lỗi, nếu không thì chuẩn bị phá sản đi.”

Những người còn lại...

Cố tiên sinh, tòa soạn này cũng thuộc sở hữu của một tập đoàn lớn đó, làm sao có thể nói phá sản là phá sản được, hơn nữa bài viết của người ta có chỗ nào viết không đúng chứ? Trước đây Du Yến rõ ràng thích ra vẻ, chảnh chọe, lại không xem ai ra gì!

Những chuyện này, người trong cuộc đều biết rõ cả, nhưng Cố tiên sinh đã cho rằng người ta viết không đúng, thì đó khẳng định là không đúng!

Triệu Thiêm gật đầu nghe lệnh, sau đó dọn dẹp đồ đạc chuẩn bị rời đi, Du Yến vội bảo anh ta đưa Đỗ Phi Phi đi, dù sao đi nữa, bên này của Du Yến cũng không có bộ phận quan hệ công chúng, hai bên phối hợp với nhau, càng có thể làm nên trò trống.

Sau khi hai người rời đi, Du Yến rất tự nhiên ôm lấy cánh tay của Cố tiên sinh, thân thiết vui đùa vào vai anh, cảm động đến vành mắt đỏ hoe.

Cố tiên sinh chọn phương án thứ hai, hiển nhiên anh là nhìn thấu tâm tư của cô, mới biết lúc cô khó xử, quả quyết thay cô ra quyết định.

Cố tiên sinh sinh ra trong danh gia vọng tộc, nhất cử nhất động của anh vốn hẳn sẽ chịu sự giám sát của nhiều người, nhưng vì tính bốc đồng của cô, anh không có hên lể long trọng, vì sự nghiệp của cô, anh phải giúp cô che giấu hôn nhân của hai người, anh nghiêm túc với cuộc hôn nhân này, lại còn bị cô lạnh nhạt một khoảng thời gian thật dài.

Chỉ tùy tiện lấy bừa một ví dụ, cô cũng đã cảm thấy uất ức thay cho Cố tiên sinh.

Dù anh bị đối xử như thế, nhưng lúc cô biết sai quay đầu, anh vẫn vô điều kiện chấp nhận cô.

Quả nhiên không phải cô tự biết thân biết phận, thế khẳng định sẽ cho rằng Cố tiên sinh sớm đã yêu thầm cô. Chẳng qua bây giờ mặc kệ anh có yêu cô hay không, thì cô cũng đã yêu anh rồi.

“Cảm ơn anh.” Cô vui đùa vào ngực anh, xấu hổ nói cảm ơn.

Cố tiên sinh đưa tay kéo cô vào vòng ôm rắn chắc, cười bảo: “Giữa chúng ta không cần nói những lời này.”

“Đội sự nghiệp của em đặt được mục tiêu đặt ra, em sẽ nói cho cả thế giới biết, anh là người đàn ông của em.”

Một câu “anh là người đàn ông của em” trực tiếp đánh thẳng vào lòng Cố tiên sinh, anh không nhịn được hôn lên trán cô, sau đó lại cảm thấy không đủ, thế là nâng cằm cô lên, trực tiếp hôn lên môi cô, môi lưỡi quấn quýt triền miên, hôn Du Yến đến khi cô cảm thấy hoa mắt chóng mặt, hồi lâu vẫn không thể bình tĩnh lại.

Lúc buông cô ra, anh mới đáp: “Được, anh đợi em.”

“Nhưng khiến cho anh chịu quá nhiều uất ức rồi, lần này em lại bốc đồng rồi, thật xin lỗi anh, Cố tiên sinh, sau này chúng ta sẽ tổ chức lại một hôn lễ thật long trọng anh nhé.”

Cố tiên sinh lắc đầu tỏ ý anh không uất ức, cảm thấy đáng về cô thay anh thấy uất ức vô cùng đáng yêu, không kiềm được mà vuốt ve tóc cô, thoáng cái xoa đến đầu tóc cô như người điên.

Du Yến cũng không quá để ý đến hình tượng của mình, chỉ cần Cố tiên sinh vui, thì làm gì với cô cũng được cả, lại tiếp tục nói với anh về suy nghĩ của mình, “Chúng ta không chỉ cần tổ chức lại hôn lễ, mà còn phải đi tuần trăng mật! Anh muốn đi đâu nhất?”

“Em thích là được.” Giọng Cố tiên sinh dịu dàng như muốn nhỏ ra nước.

Du Yến nghe giọng anh, cảm thấy trong tim tê dại, thế là, lời ngọt ngào nhất cũng tuôn ra khỏi miệng.

“Cố tiên sinh, em thích anh.”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Phúc lợi (4)

“Cố tiên sinh, em thích anh.”

Trong lòng dần dần ngập tràn tình yêu say đắm khiến cho Du Yến kiềm lòng không đậu mà mở miệng tỏ tình.

Tuy có chút xấu hổ, nhưng như thế càng thể hiện sự chân thành hơn.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Loại đàn ông như Cố tiên sinh, rất dễ làm người ta yêu anh, một nụ cười, một hành động, một lời nói đều có thể khiến cô rung động, kiếp trước bản thân thấy Cố tiên sinh chường mặt, luôn chống đối với anh, bây giờ nghĩ lại, có lẽ lúc đó nếp nhăn trên não quá ít, cho nên đầu óc bị hỏng rồi.

Hôm nay, trong khoảnh khắc biết được tâm ý của mình, Du Yến liền muốn tìm cơ hội, đem cảm tình của mình nói cho Cố tiên sinh biết, cô không sợ anh sẽ không đáp trả, dù sao người đàn ông này đã là chồng cô, cô chỉ là có chút vội vàng. Cố tiên sinh tốt thế này, hẳn phải sớm để anh biết rằng cô đã hiểu được điểm tốt của anh, cũng biết trân trọng điểm tốt của anh, cô đã đặt anh vào trong lòng, hơn nữa còn muốn đặt vào trọn đời.

Vì yêu anh, cho nên muốn nói cho anh biết.

Nếu như anh nguyện ý nghe, thế những tháng ngày về sau, cô đều có thể kiên trì nói cho anh nghe.

Bấy giờ, nghe được lời cô nói, Cố tiên sinh cũng không lập tức mở miệng, mà nhìn thật sâu vào mắt cô, đôi mắt trong vắt cơ trí kia dường như nhìn thấu tất cả, nhìn thẳng vào tim cô, khiến tim cô loạn nhịp, phỏng chừng đến cả Cố tiên sinh cũng có thể cảm nhận được tiếng thỉnh thính kia.

Cố tiên sinh vẫn chăm chú nhìn cô, sau đó khẽ giọng nói với cô, “Nói lại lần nữa.”

Du Yến nuốt nước bọt, hít sâu một hơi, vô cùng nghiêm túc nói: “Cố tiên sinh, em thích anh, rất thích rất thích.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Đôi tay Cố tiên sinh siết chặt lại, khẽ ôm cô vào lòng, thì thầm bên tai cô: “Anh biết rồi.”

Như cô mong đợi, Cố tiên sinh tuy không đáp lại thổ lộ của cô nhưng anh nói anh biết rồi, Du Yến hiểu ý của anh, cho nên cảm thấy vô cùng hài lòng,

dùng sức ôm chặt anh.

Anh biết tình yêu của cô, cho nên sẽ không phụ tình yêu của cô, vì bọn họ chính là bạn đời có liên kết sâu đậm.

Dưới sự trấn áp thô bạo của tập đoàn Cổ thị, scandal giữa Du Yến và Cố tiên sinh, đến buổi chiều liền biến mất hoàn toàn, thỉnh thoảng có vài trang mạng vẫn có người nhắc đến, nhưng cũng rất nhanh liền biến mất không chút dấu vết, sau đó, là một loạt bài báo viết về Du Yến, rất nhiều bài viết tốt đẹp, nói cô xinh đẹp, diễn xuất tốt, tính tình tốt,...

Lúc Cố tiên sinh hỏi lại chuyện này, sau khi nhìn thấy báo cáo của bộ phận quan hệ công chúng, liền hiếm khi mở miệng khen ngợi: “Làm rất tốt, cuối tháng tăng lương.”

Sau khi nhận được sự khẳng định của Cố tiên sinh, bọn người Triệu Thiêm bỗng rơi lệ đầy mặt, những bài báo viết khen Du Yến, bọn họ đều phải vất kiệt sức lao động để viết, vì trước kia, bài viết về Du Yến, căn bản đều hoàn toàn trái ngược cả!

Cố tiên sinh, bà xã của anh tùy ý cô lập một ngôi sao mới, anh biết không?

Cố tiên sinh, bà xã của anh tùy ý giành đi vai diễn của người khác, anh biết không?

Cố tiên sinh, bà xã của anh, sau khi say rượu gây chuyện, kéo bè kéo phái đi phá quán người ta, anh biết không?

Tuy những chuyện này đều là chuyện trước khi kết hôn, nhưng xem lại những lịch sử đen tối của cô ấy, những hành động suy đồi đập vào mặt, khiến người khác không dám nhìn thẳng.

Mỗi nhân viên của bộ phận công chúng đều nóm nớp hỏi Triệu Thiêm, bọn họ biết nhiều như thế, sẽ bị chủ tịch diệt khẩu hay không.

Triệu Thiêm không còn cách nào, chỉ đành ra lệnh cho người xóa sạch lịch sử đen tối của Du Yến, lại vất sạch tâm tư viết một số tin tức tốt đẹp phát tán ra.

Thời kì gian khổ này, đúng là một lời không nói hết, cũng may là bọn họ đã hoàn thành sứ mệnh, nhận được lời khen thưởng của Cố tiên sinh, mọi người đều muốn ôm đầu khóc thật to a.

Chỉ là, Cố tiên sinh, người bao che cho cô ấy như thế, vợ anh có biết không?!

Hôm sau, lúc Du Yến đến công ty, mới nghe được những chi tiết này từ Đỗ Phi Phi, nghe xong cũng không chút lo lắng, mà lại vui vẻ khen ngợi tài viết của Triệu Thiêm không tồi, để anh ta chủ biên bài viết về cô, cô rất yên tâm.

Thấy đáng về nguyệt tạo như lẽ đương nhiên của cô, Đỗ Phi Phi có chút hoài nghi rằng mình đang theo sai người rồi phải không.

Chẳng qua, sau đó lại nghe Du Yến nói với cô: “Quá khứ đã là quá khứ rồi, tương lai phải làm thế nào, mới là quan trọng nhất.”

Đỗ Phi Phi nhìn đáng về nói chuyện nghiêm túc của cô, đột nhiên lại cảm thấy cô nói gì cũng đúng cả.

Sau khi Du Yến nói xong câu này, lại đột nhiên hết như lưu manh vỗ vai cô nàng: “Hôm nay tâm tình tốt, đưa mọi người đi ăn món Nhật, quy tắc cũ, không mong tốt nhất, nhưng phải đắt nhất!”

Trong lòng Đỗ Phi Phi một giây trước vẫn đang là màu phấn hồng rực rỡ, giây tiếp theo liền trực tiếp bị sấm đánh tan tành lời nói của cô.

Trời ơi, căn bản không soái qua được ba giây mà!

Cảnh Hân không có việc để làm, liền đi đến bộ phận khác vợ vét đồ ăn vặt, chặt vật ôm một đồng khoai tây lát vè, vừa đi vào phòng làm việc liền nghe Du Yến nói đi ăn món Nhật, thế là liền nhanh như chớp ném khoai tây lát sang một bên, hô to: “Nữ vương đại nhân vạn tuế vạn tuế!”

Đỗ Phi Phi cạn lời, ngẩng đầu nhìn trời, ngày hôm nay phải trôi qua thế nào đây.

Đương nhiên, vui đùa qua ngày chỉ là một phần nhỏ trong cuộc sống, thân là một ngôi sao vừa chịu đủ scandal, Du Yến vẫn có việc phải làm, sau khi làm việc với Đỗ Phi Phi, công việc của cô càng lúc càng thuận lợi.

Đỗ Phi Phi lời đời, làm việc linh hoạt, khôn khéo, sau khi biết được thân thế của Du Yến, cửa sau này đi đến hết như hậu viện nhà cô vậy, lợi dụng mối quan hệ này triệt để, không chút áp lực nào cả.

Kiếp trước Du Yến liền biết, Đỗ Phi Phi trời sinh là để làm công việc này, sự nhạy bén của cô đối với làn giải trí, đến cả Du Yến nhận được đãi ngộ đặc biệt, là người trọng sinh quay về cũng tự trách không sánh bằng cô ấy.

Quảng cáo, đại diện, kịch bản Đỗ Phi Phi tìm về, tuy không phải cao cấp nhất nhưng đều vô cùng phù hợp với cô, dù sao một ngụm ăn cũng không thể béo được, trước khi trở thành ngôi sao nổi tiếng, vẫn là nên từng bước một tích lũy quan hệ đã.

Quan hệ tốt vẫn thường có, nhưng hình tượng lại phải nghiêm túc gầy dựng, trong thời đại này, người trong một đêm nổi tiếng nhiều không kể xiết, nhưng lại có mấy ai có thể nổi tiếng đến cùng? Vốn dĩ đều là phù dung thoáng nở trong một nháy mắt thôi.

Xuất thân của Du Yến, đã định sẵn cô có thể đứng cao hơn những ngôi sao khác, kiếp trước, vì đạt được thành công quá dễ dàng, cho nên cô vốn dĩ không biết trân trọng.

Cô có danh tiếng, cũng lãng phí không biết dùng nó.

Kết quả là tuy rằng nổi tiếng nhưng cũng giống hết với hình dung của Dư quán gia, là tai tiếng, nổi tiếng vì tai tiếng thôi.

Đằng sau sự nổi tiếng ấy, lại gắn mắc tai tiếng, cuối cùng thân bại danh liệt, bị bỏ tù, cũng không thấy có bao nhiêu người sẽ đồng tình cô.

Cho nên kiếp này, cô phải gạt bỏ phù phiếm, kiêu ngạo, bốc đồng và vô tri của kiếp trước.

Tĩnh tâm sống cuộc sống có phẩm vị, thế là, cô thu hoạch được tình yêu.

Sau này cô vẫn sẽ nhận được nhiều hơn, cũng đứng ở vị trí cao hơn, cho đến khi cô có thể tự tin sánh vai với người đàn ông cô yêu sâu đậm, cùng nhau nắm tay đi đến già.

Để đạt được vị trí cao như ngày trước, cô sẽ phải cố gắng.

Hôm nay, vừa sáng sớm Du Yến đã đi quay quảng cáo, trước lúc trưa liền vội về công ty, gần đây thời gian rảnh rỗi của cô đều sẽ quần quýt bên Cố tiên sinh, cho nên không thường đến thăm bố Du, bố Du cảm thấy bị chia sẻ niềm vui, thế là Du Yến định sẽ dùng thời gian nghỉ trưa, an ủi qua tìm già yếu ớt của bố Du.

Lúc vừa xuống xe trước cửa công ty, vừa vặn gặp được Trần Gia Hòa từ bên ngoài về, tuy người này có tướng mạo đoan chính, tinh anh, nhưng đã có những chuyện từ kiếp trước, Du Yến vẫn cảm thấy gã vô cùng chướng mắt.

Vốn dĩ gặp gã đã cảm thấy tâm trạng không tốt, sau đó còn bị chặn lại nói chuyện, về mặt của Du Yến tuyệt đối là trời xanh mây trắng chuyển thành mưa gió bão bùng.

“Có chuyện gì?” Tâm trạng không tốt, ngữ khí tự nhiên cũng khá gắt gỏng.

Trần Hòa Gia cảm nhận được sự bài xích của cô, trong lòng rất nghi hoặc, thật không biết mình lúc nào đã đắc tội với đại tiểu thư này, dù gã nghĩ nát óc cũng nghĩ không ra chuyện này, thế là anh trực tiếp hỏi nghi vấn trong lòng.

“Du Yến, tại sao đột nhiên lại đối tôi đi? Đồ Phi Phi chỉ là một người mới mà thôi.”

Về mặt Du Yến không vui đáp: “Tại sao đối anh ư, công ty không giải thích với anh sao?”

“Đó chỉ là một cái cớ thôi, nếu em thật sự muốn tìm một người đại diện chuyên nghiệp, không phải chọn tôi sẽ càng phù hợp hơn sao? Dù sao đi nữa chúng ta đã làm việc chung lâu như thế, sớm đã ăn ý rồi, không phải sao? Lấy thân phận là con gái của chủ tịch, không phải chỉ cần nói một câu là được sao.” Nói xong những lời này, Trần Hòa Gia liền cảm thấy vô cùng buồn bực, dẫn dắt Du Yến bấy lâu nay, gần đây mới biết rõ lai lịch của cô, cũng chưa từng nghĩ đến cô lại là con gái của chủ tịch Du.

Chân tướng này ngoại trừ khiến gã ngạc nhiên, còn cảm thấy tiếc nuối cùng cực.

Cơ hội tốt như thế đặt trước mặt mình bao nhiêu năm, thế lại bị gã lỡ qua, thật là ngu đần, giờ nghĩ lại liền cảm thấy không cam lòng.

“Ăn ý? Anh nói câu này cũng không cảm thấy ngại ư, dẫn dắt tôi nhiều năm như thế, anh có thật lòng quan tâm qua tôi sao? Tôi và anh lúc này có qua sự ăn ý chứ?”

“Thế em chọn Đồ Phi Phi, là vì cô ta mạnh hơn tôi ư?”

“Anh muốn nghĩ thế cũng được, nhưng tôi nói cho anh biết, tôi chỉ chọn người thích hợp với tôi nhất.”

Ý tứ của cô đã quá rõ ràng rồi, chính là Trần Hòa Gia anh vốn dĩ không thích hợp để làm người đại diện cho bốn tiểu thư, mau gạt sang một bên đi.

Trần Hòa Gia bị ghen hòng nói không nên lời, trong lòng nổi lên một ngọn lửa vô danh đang cháy hừng hực, dù sao vẫn cảm thấy không làm gì đó để trút giận, thì bản thân sẽ nổ tung mất.

Gã âm thầm nghiền răng nghiền lợi nghĩ: Được lắm, Du Yến nhà cô, dám đem tôi xoay vòng vòng nhiều năm như vậy, khiến tôi không vui vẻ, cô cũng sẽ không đắc ý được quá lâu đâu, chúng ta hãy chờ xem.

Cho nên nói, đừng thử thay đổi lịch sử, nó vẫn sẽ bằng đủ loại hình thức để xuất hiện trước mặt bạn thôi.

Du Yến nói xong liền không thèm để ý để gã nữa, đi thẳng vào trong thang máy lên tầng cao nhất, chuẩn bị mời bố già thân yêu đi ăn đồ chay, tiệm chay này là do Cố tiên sinh giới thiệu với cô, vốn là hai người định vài hôm nữa sẽ đi ăn, chẳng qua bây giờ vừa đúng lúc để cô mượn hoa kính phật, dỗ dành bố già đau yếu.

Từ sau khi Du Chính Thiên nhìn thấy scandal của con gái và con rể, tâm trạng vẫn luôn rất vui, vì tâm trạng tốt nên cả người trông vô cùng phấn chấn, gương mặt bừng sáng, thật sự trẻ ra gần mười tuổi.

Nhìn thấy con gái ngồi xuống, ông liền cười ha hả không ngừng, khiến cho Du Yến có chút lo lắng bỏ cô cười đến bệnh tim tái phát.

“Tiểu Yến, gần đây tình cảm của con với Hành Viễn rất tốt đúng không?!”

“Nên thế ạ.”

“Nha đầu, cuối cùng cũng nghĩ thông suốt rồi.” Du Chính Thiên vui mừng vỗ tay cô, cười đến thấy răng không thấy mắt.

“Bố đừng kích động như thế, cẩn thận quả tim của bố đấy.” Du Yến ôm vai bố để ông bình tĩnh lại, sau đó lại nói “Quyết định của bố có khi nào sai đâu, trước đây là do con không hiểu chuyện, sau này sẽ không như vậy nữa, con sẽ ngoan ngoãn sống bên cạnh Cố tiên sinh, sau này còn phải sinh cho bố vài đứa cháu trắng trẻo mập mạp.”

Nghe thấy lời cô nói, Du Chính Thiên rất cảm động, trước đây vẫn cho rằng con gái bị mình chiều hư rồi, giờ nhìn lại, cô cũng đã khôn lớn hiểu chuyện rồi. Trong lòng tuy cảm động đến muốn khóc, nhưng lời nói ra vẫn là: “Muốn sinh thì mau sinh đi, nhân lúc bố vẫn còn bé được cháu trai trắng trẻo mập mạp.”

Nghe được lời này, sự đáng yêu, ngoan ngoãn của cô trước đây lập tức biến mất không còn dấu vết, “Mới không cần đâu, bây giờ con vẫn còn trẻ, sự nghiệp vừa mới bắt đầu, nào có thời gian tạo người chứ, Cố tiên sinh cũng cảm thấy không vội.”

Du Chính Thiên cảm thấy thanh niên tự có suy nghĩ của mình, cũng không nói gì nữa, mà hỏi một vấn đề khác khiến ông cảm thấy khó hiểu: “Tại sao con lại gọi Hành Viễn là Cố tiên sinh?”

Du Yến cười hi hi đáp: “Ây da, cái này bố không cần hiểu đâu, đây gọi là ‘tình thú’.”

Gọi Cố tiên sinh là tình thú sao? Thế giới của người trẻ tuổi, ông già như ông quả nhiên không thể hiểu được!

Sau khi ăn trưa xong với bố Du, không muốn về nhà ngủ trưa, lại không có việc để làm, Du Yến quyết định đi tập đoàn Du Thị, quấy rầy Cố tiên sinh thân yêu của mình.

Kiếp trước hai người kết hôn rồi ly hôn, cô đều chưa từng đến qua Cố Thị, tình hình bây giờ không giống như trước đây, nói gì cũng phải đến đây để làm quen, vừa nghĩ đến liền cảm thấy rất kích động.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Công ty

Trưa hôm nay, trên tầng quản lý của tập đoàn Cố Thị đều phải tăng ca, các quản lý cấp cao bị triệu tập lại trong phòng họp của tầng cao nhất, chủ trì hội nghị là người đứng đầu tập đoàn Cố Hành Viễn.

Lúc nhân viên đang vui vẻ nói cười đến nhà ăn trưa thì đám chủ quản thường ngày vênh váo lại phải ở đây chịu bụng đói, mà cùng bọn họ chịu đói bụng, còn có chủ tịch anh minh thần võ của bọn họ Cố tiên sinh.

Chẳng qua lúc này trong lòng bọn chủ quản, đói bụng chỉ là chuyện nhỏ, nhìn một hai bữa không chết người được, nhưng Cố tiên sinh nổi giận, tuyệt đối là chuyện lớn chọc trời, họ đều lo lắng mình sẽ là kẻ bị chém đến nát vụn.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Thật ra lúc Cố tiên sinh nổi giận, bề ngoài trông vẫn bình tĩnh điềm đạm nhưng anh sẽ luôn phóng ra áp suất thấp, lạnh lùng đưa mắt nhìn mọi người, cho đến khi như nhìn không khí vậy, mà người bị anh nhìn trúng, hận không thể lập tức mổ bụng tự vẫn, dùng cái chết để tạ tội.

Đừng trông Cố tiên sinh tuổi còn trẻ, trong tập đoàn này anh lại có tầm ảnh hưởng từ rất lâu rồi, rất được lòng dân. Chỉ là một ánh mắt động tác, cũng vô cùng có quyền uy, cho dù những người lớn hơn anh mấy chục tuổi, cũng phải cẩn thận nhìn sắc mặt anh mà làm việc.

Lúc này anh đang ngồi trên vị trí cao nhất, không nói lời nào, nhưng lại giống như đem mọi người phê bình một lượt, người bị ánh mắt anh quét qua, trong lòng kinh hãi, mồ hôi túa ra ướt đầm lưng áo.

Trợ lý Triệu đang phát biểu, dáng vẻ kia, giống hệt như thái giám tổng quản thời cổ đại đọc thánh chỉ của hoàng thượng vậy, đọc rất hùng hồn thình

thoảng còn mang theo chút run run.

Chuyện khiến Cố tiên sinh giận dữ chính là một công ty con của tập đoàn để lộ tư liệu quan trọng ra ngoài, giám đốc công ty ăn hối lộ, quản lý không nghiêm, công nhân bán chủ cầu vịnh, không chút kiêng dè.

Cố tiên sinh vừa giận, liền đuổi việc phần lớn nhân viên của công ty đó, lần nữa đổi máu, sáp nhập công ty đó với một công ty khác, sau đó truy cứu pháp luật với toàn bộ nhân viên có liên quan. Lúc này Triệu công công, không đứng, trợ lý Triệu đang đọc văn bản về việc xử phạt các nhân viên có liên quan.

Thế là việc trừng phạt những nhân viên liên quan, mức độ khá nghiêm trọng, mà những người khác trong cả tập đoàn, chỉ cần có chút liên quan, đều sẽ không được bỏ qua, cho nên lúc Triệu Thiêm đọc danh sách, một bộ phận tinh anh cấp cao đang ngồi, gương mặt đều đã xám xịt.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Du Yến chính là trong lúc mưa máu gió tanh đến Cố Thị.

Vì không muốn bị người khác nhận ra, cho nên cô bảo tài xế lái xe đưa cô đến thẳng cao ốc Cố Thị, xuống bãi xe giữ xe, trong bãi giữ xe có ba khu thang máy, một khu là chuyên dụng của chủ quản, hai thang còn lại là thang máy của nhân viên.

Thang máy tuy nhiều nhưng không được vào, vì ba khu đều cần có thẻ nhân viên!!!! Đây là cái quái gì vậy, rõ ràng là đang chứng tỏ tập đoàn Cố Thị của bọn họ rất tâm cao khí ngạo?!

Tài xế vốn cũng là nhân viên của Cố Thị, nhưng đáng tiếc hôm nay lúc qua đón Du Yến, ông vừa hay để quên thẻ ở trong nhà, cho nên hoàn toàn không thể sử dụng thang máy.

Du Yến chỉ đành nhìn thang máy mà thở dài, trong lòng vốn định chuẩn bị một bất ngờ cho Cố tiên sinh, đáng tiếc là suy nghĩ và thực tế cách nhau rất khác biệt.

Không còn cách nào khác, chỉ đành ngoan ngoãn lấy điện thoại ra, gọi điện cho Cố tiên sinh nhà họ thôi.

Điện thoại vừa thông, cô liền bĩu môi tố cáo, “Cố tiên sinh, thang máy công ty của các anh bắt nạt người ta!

“...”

“Lại còn phải quét thẻ, em đang đứng ở hầm xe không lên được.”

“...”

Thế là, mọi người liền thấy vẻ mặt đang không có biểu tình gì của Cố tiên sinh, sau khi nhận xong điện thoại liền đứng dậy, mà bên cạnh anh, trợ lý Triệu đang hùng hồn đọc quyết định, liền bị hành động này của anh dọa đến giật mình, cầm văn bản đứng ngây ngốc nhìn anh.

Cố tiên sinh lạnh nhạt để lại câu “Mọi người tiếp tục.”, sau đó liền dưới ánh nhìn chăm chú của mọi người, một mình ra ngoài phòng, lưu loát rời đi.

Du Yến vốn cho rằng Cố tiên sinh sẽ cho thư ký hoặc trợ lý đến đón cô, không nghĩ đến cửa thang máy vừa mở ra, lại thấy Cố tiên sinh điển trai cao ráo đang đứng bên trong. Khoảnh khắc vừa thấy người đến, Du Yến liền hưng phấn gọi: Cố tiên sinh! Sau đó liền trực tiếp nhào đến.

Tuy sáng hai người vừa mới tách ra nhưng lúc này vừa ôm nhau liền cảm thấy vô cùng nhớ nhung.

“Sao lại đến đây?”

“Nhớ anh lắm.” Sau khi Du Yến tỏ tình thành công với Cố tiên sinh, kỹ năng nói lời yêu của cô thoắt cái tăng lên cấp cao nhất, mở miệng liền nói những lời sến súa, hơn nữa còn nói được bất kì lúc nào, bất cứ nơi đâu, muốn nói liền nói, nói đến lưu loát thế này, liền hết như một nữ lưu manh phóng túng.

“Vốn muốn cho anh một bất ngờ, lại không nghĩ đến bị thang máy phá hỏng rồi.”

Nhìn cô vẫn canh cánh trong lòng chuyện thang máy, Cố tiên sinh chỉ cảm thấy buồn cười, lại khẽ xoa đầu cô, an ủi đặt một nụ hôn lên trán cô, nhưng Du Yến làm sao có thể dễ dàng đồ dành bởi một nụ hôn khẽ thế này chứ, chỉ thấy cô nhanh tay lẹ mắt, nhân lúc Cố tiên sinh vẫn đang cúi đầu, đưa tay ôm lấy cổ anh, kiễng chân lên, dùng sức hôn lên môi Cố tiên sinh.

Trong phòng giám sát, bảo vệ vốn đang uống nước, lúc nhìn thấy cảnh tượng này, liền phun toàn bộ nước lên màn hình, tức khắc ho đến trời đất đất điên đảo, suýt chút ho cả phổi ra ngoài.

Cái này, cái này, cái này..., cô gái này là do người ngoài hành tinh phái đến hủy diệt nhân loại sao? Sao dũng mãnh thế này! Đến chủ tịch Cố của bọn họ cũng dám hôn.

Đối với vòng ôm nhớ nhung của Du Yến, Cố tiên sinh ngược lại rất hưởng thụ.

Anh dùng sức ôm chặt cô hơn, dần dần khiến nụ hôn càng sâu hơn, triền miên dây dưa, cho đến khi thang máy đến tầng làm việc của anh, mới buông người ra.

Du Yến tuy rất chủ động, rất nhiệt tình mãnh liệt hôn lấy Cố tiên sinh, nhưng hôn xong, cô lập tức cảm thấy hai chân không còn là của mình nữa.

Hôn đến hai chân mềm nhũn, thật sự là quá xấu hổ rồi.

Phòng làm việc của Cố tiên sinh nằm ở tầng cao nhất chọc trời, diện tích cực to, tầm nhìn thoáng đãng, không khí mát mẻ.

Đứng trước cửa sổ, có một loại cảm giác như đang đứng trên đỉnh núi nhìn vạn vật, cảm giác ưu việt như giẫm cả thế giới dưới chân.

Cuộc sống ở đỉnh cao, không gì ngoài chuyện này.

Du Yến đứng trước cửa sổ, ngắm nhìn thế giới bên ngoài, rất lâu không thể bình tĩnh lại.

Người đàn ông đứng trên đỉnh cao để ngắm nhìn thế giới này, lại là chồng cô, hơn nữa còn là người đàn ông từng bị cô chê bai qua, Du Yến đột nhiên cảm thấy, chuyện của cô và Cố tiên sinh, tuyệt đối không phải là thể loại ngôn tình mà là huyền huyền.

Du Yến giống như Lưu lão lão* tiến vào khu vườn Đại quan**, nhìn chỗ này, sờ chỗ kia, đến cả sofa cũng ngồi xuống cảm nhận một chút.

(* Lưu lão lão là một nhân vật trong Hồng Lâu Mộng)

(**Khu vườn Đại quan này chỉ dành cho mười hai tiểu thư xinh đẹp của hai phủ Vĩnh và phủ Ninh lui tới vui chơi.)

Vừa tham quan, trong lòng vừa đắc ý nghĩ, hàng nghìn đến trăm tỉ mỗi làm ăn của Cố Thị, đều là từ chỗ này mà ra, mà người có quyền tối cao quyết định sự giàu có của Cố Thị lúc này đang dịu dàng chăm chú ngắm cô!

Cô rất ngẫu dấy!

Vừa nghĩ như thế, Du Yến liền cảm thấy bản thân đã sắp bay lên trời rồi, may mà tiếng chuông điện thoại kịp thời vang lên, cắt đứt suy nghĩ tự phóng đại mình của cô.

Điện thoại là tài xế gọi đến, nói cô đã để quên hộp thức ăn trên xe, hỏi có cần cho người xuống lấy không. Lúc này Du Yến mới nhớ ra, vì món chay ăn lúc trưa thật sự quá ngon đi, thế là cô nhờ nhà hàng làm một phần, muốn đem đến cho Cố tiên sinh ăn thử, vừa rồi vì Cố tiên sinh đích thân xuống đón cô, nhất thời quá kích động liền quên mất chuyện này.

Chẳng qua đã đến lúc này, cô cảm thấy Cố tiên sinh hẳn là đã dùng bữa rồi, nhưng vẫn sẵn tiện hỏi: “Cố tiên sinh, anh ăn cơm chưa?”

Không nghĩ đến sau khi nghe xong câu hỏi của cô, Cố tiên sinh lắc đầu, tỏ ý anh vẫn chưa ăn. Du Yến nhìn đồng hồ, không vui nhàu mày nói: “Đã là lúc này rồi, sao vẫn chưa ăn nữa? Lỡ bị đau dạ dày thì thế nào.”

Nhìn thấy vẻ mặt lo lắng của Du Yến, Cố tiên sinh liền cảm thấy tâm trạng đột nhiên trở nên cực tốt, trước đó trong phòng họp, anh vẫn không ngừng phóng ra áp suất thấp, giờ đây cô vừa xuất hiện liền biến mất không chút dấu vết.

Mà đám chủ quản bị giày vò trong phòng họp vẫn không biết vì có sự xuất hiện của Cố phu nhân, bọn họ vô cùng may mắn tránh được một nạn.

Sau đó Du Yến nhờ Cố tiên sinh bảo một người xuống lấy thức ăn, cô liền ở bên cạnh giám sát anh dùng bữa.

Người trong phòng họp chờ mãi vẫn không thấy Cố tiên sinh quay về, Triệu Thiêm thân là người ông chủ tín nhiệm nhất, bị những người khác bắt đi ra ngoài thăm dò tình hình, kết quả là đến phòng làm việc của Cố tiên sinh, anh ta lại nhìn thấy Cố tiên sinh đang thưởng thức mỹ thực, bên cạnh còn có ngồi sao nữ xinh đẹp đang giúp anh bưng trà rót nước.

Nhìn thấy tình cảnh này, nghĩ đến đám người trong phòng họp đói đến hai mắt thâm đen, trong lòng Triệu Thiêm lẳng lặng chảy hai hàng nước mắt chua xót.

Tuy cảm thấy làm phiền Cố tiên sinh dùng bữa là rất không lễ phép, nhưng bụng cả đám người vẫn đang reo hát đói meo, anh ta liền to gan muốn giành chút quyền lợi cho mọi người và cho mình. Thế là Triệu Thiêm nhỏ giọng hỏi Cố tiên sinh: “Chủ tịch, có cần dừng cuộc họp lại không?”

Cố tiên sinh vẫn đang nhai thức ăn, nhất thời không nói chuyện, ngược lại Du Yến lại ngờ ngàng hỏi Triệu Thiêm, “Cái gì, các anh vẫn đang họp ư?”

“Vâng ạ, bây giờ vẫn đang họp.”

“Mọi người đều chưa ăn cơm ư?” Du Yến lại hỏi.

Câu hỏi này hỏi thật đúng lúc, Triệu Thiêm lệ chảy đầy mặt gật đầu.

Du Yến nghĩ, vào thời gian này vẫn mở cuộc họp, khẳng định là một cuộc họp rất quan trọng, mình lại đến đây bám lấy Cố tiên sinh, có ảnh hưởng đến

công việc của anh không.

“Hay là, em bảo tài xế đi mua chút thức ăn, đem đến phòng họp cho mọi người ăn?” Du Yến quay đầu hỏi Cố tiên sinh.

Cố tiên sinh cầm cốc uống nước, uống xong mới nói: “Không cần đâu, không phải việc quan trọng, để họ giải tán đi.”

Cố tiên sinh không muốn phụ nhân nhà mình lại đi lo lắng đến vấn đề ăn uống của người khác, cô chỉ cần quan tâm một mình anh là đủ rồi.

Triệu Thiêm sau khi nhận được chỉ thị của Cố tiên sinh, liền choáng váng quay về phòng họp, trước đó rõ ràng là vô cùng nổi giận, còn đuổi việc gần trăm người, phần lớn còn phải chịu trách nhiệm pháp lý, thế mà trước mặt Cố phu nhân, đều trở thành việc không quan trọng, kỹ năng Cố tiên sinh mở to mắt nói dối thật sự là quá đỉnh rồi.

Cố tiên sinh dùng xong cơm trưa, đã là giờ làm việc buổi chiều của công ty, sau khi biết được buổi chiều Du Yến không có gì làm, liền muốn cô ở lại phòng nghỉ ngơi một lúc, đến giờ tan tầm sẽ cùng nhau về nhà, nhưng Du Yến lại kiên trì nói rằng cô không buồn ngủ, cuối cùng ôm máy tính, thoải mái nằm trên sofa chơi game.

Nhưng không biết có phải là vì xung quanh quá mức yên tĩnh, hay là sofa quá thoải mái, chơi một lúc cô liền thiếp đi, trông cô ngủ giống như một đứa trẻ, khiến Cố tiên sinh bất đắc dĩ cầm một tấm chăn mỏng đắp lên người cô, sau đó chuyển tâm đọc tài liệu.

Mà những người đã hẹn sẵn với Cố tiên sinh vào chiều nay, đều bị anh tàn nhẫn cho đứng ngoài cửa.

Lúc Du Yến mơ hồ mở mắt, liền bị soái khí của Cố tiên sinh mê hoặc.

Cố tiên sinh đang nghiêm túc đọc tài liệu, ánh nắng ôn hòa phủ lên người anh khiến cả người anh cũng trở nên ôn hòa, chỉ thấy anh hơi cúi đầu, đường cong trên gương mặt nghiêng hệt như dốc núi, ánh mắt chuyên chú của anh khiến cô nhìn đến ngây dại.

Du Yến vô thức lau lau khóe môi, sợ mình ngắm Cố tiên sinh ngắm đến chảy nước bọt.

Khó trách người khác đều nói, đàn ông nghiêm túc làm việc là soái nhất, Cố tiên sinh lúc này, càng soái đến độ khiến người ta chống đỡ không nổi.

Du Yến có chút miệng lưỡi khô khốc, cô muốn đi uống nước, nhưng vừa đứng lên, cơ thể lại không chịu được sự khổng lồ của mình, đi thẳng về hướng Cố tiên sinh.

Cô muốn ăn chút đậu hũ của Cố tiên sinh, ăn một chút, ăn một chút thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Phúc lợi (5)

Nhan sắc của Cố tiên sinh được đánh giá rất cao, ngũ quan của anh nếu như chia tách ra thì không có chỗ nào đặc biệt xinh đẹp cả, nhưng sau khi tổ hợp lại, thì vô cùng soái, cũng vô cùng có khí chất, khoảng cách giữa ngũ quan là tỉ lệ vàng, hoàn mỹ nhất.

Nếu nhất định bắt Du Yến phải chọn ra bộ phận đẹp mắt nhất trong ngũ quan của anh, thế khẳng định là đôi mắt, mũi của Cố tiên sinh cao thẳng, cho nên lộ rõ đôi mắt sâu thăm thẳm, đáng mắt nhìn rất đẹp, ánh mắt sáng trong, sâu thẳm, thần sắc chứa đầy sự cơ trí, mỗi lần nhìn vào mắt anh, Du Yến vẫn vô thức chìm đắm trong đôi mắt cong cong như đầm nước sâu của anh.

Lúc Du Yến đi về hướng Cố tiên sinh chột nghĩ, người đàn ông này của mình, từ trong ra ngoài đều là của mình, đậu hũ toàn thân anh cũng là của mình, cho nên mình muốn ăn gì thì ăn nấy.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cố tiên sinh vốn đang rất nghiêm túc đọc tài liệu, nhưng lúc nhìn thấy cô đứng bên cạnh, anh liền ngẩng đầu nhìn cô, liền thấy cô cười ranh mãnh bước về phía anh.

Thế là buông tài liệu trong tay ra, hỏi cô: “Sao không ngủ thêm nữa?”

Du Yến cười tủm tỉm nhìn anh, đáp: “Không có anh ngủ cùng, cảm thấy ngủ không ngon.”

Lời tình tứ này quả nhiên vừa mở miệng liền khiến Cố tiên sinh cảm thấy rất hưởng thụ, vươn tay ôm lấy eo cô, Du Yến thuận thế ngồi lên đùi anh, hai tay rất tự nhiên mà ôm lấy cổ anh.

Hôn lên trán anh một cái, lại cảm thấy không đã ghiền, thế là lại hôn xuống mũi, sau đó hôn lên môi, lại hôn xuống cằm, Du Yến cảm thấy râu dưới cằm của anh rất thú vị nên hôn lấy cằm anh cọ qua cọ lại, chơi đến vui không muốn dừng.

Cố tiên sinh nhếch môi cười khế, tốt tính để mặc cô tìm thú vui trên người anh, chỉ là anh không phải Liễu Hạ Duệ, đạt đến cảnh giới người đẹp ngồi trong lòng cũng không loạn, Du Yến chính là mồi dẫn lửa, cọ loạn trên người anh, khiến anh bén lửa.

Cô và Cố tiên sinh từng làm chuyện thân mật rất nhiều lần, đương nhiên hiểu được biến hóa trên người anh, thế là vừa hôn lên môi anh vừa nói: “Chúng ta làm đi.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Vừa nói xong, cô liền cảm thấy cực kì xấu hổ, chẳng lẽ lời này thành câu cửa miệng của mình rồi sao? Cố tiên sinh sẽ không cảm thấy cô quá thèm khát chứ, cả ngày đều treo câu “Chúng ta làm đi” bên miệng!

Hu hu hu, cô thật sự không muốn phóng túng như thế đâu.

Cố tiên sinh trái lại dùng hành động để trả lời đề nghị của cô, hai người ở trên bàn làm việc rộng lớn - nơi thường kí những giấy tờ quan trọng, dùng mảnh chiến đấu với nhau.

Cuối cùng lúc toàn thân bị làm đến không còn sức lực, Du Yến vô thức cảm thấy sung sướng nghĩ, sau này lúc Cố tiên sinh ở trên bàn kí giấy tờ, không biết có nghĩ đến chuyện bấy bạ hôm nay không.

Sau đó, lúc mặc quần áo, Du Yến mới có chút buồn bực nghĩ, ban đầu mình chỉ là chuẩn bị ăn chút đậu hũ của Cố tiên sinh, không ngờ cuối cùng lại biến thành mình bị anh ăn sạch sành sanh, Cố tiên sinh quả nhiên là một tâm cơ boy!

Buồn bực chưa được một phút, Du Yến lại nghĩ thoáng hơn, tuy bị ăn sạch sẽ nhưng cô cũng rất sung sướng, đặc biệt là hiệp cuối, cô vẫn ôm lấy Cố tiên sinh đòi thêm một lần nữa, cho nên người lớn rộng lượng, cô không thêm tính toán với anh.

Thế là, lần đầu tiên Du Yến đến tham quan nơi làm việc của Cố tiên sinh, thu lại cả đồng bà đậu, và cùng Cố tiên sinh lăn lộn một phen.

Lúc làm việc, khách hàng hẹn gặp mặt với Cố tiên sinh, đều cần phải chính xác từng giây, nhưng Cố tiên sinh lại lấy cả thời gian buổi chiều bên cạnh bà xã đột nhiên hứng lên đến kiểm tra của anh, Cố tiên sinh không có một chút lo lắng nào, nhưng người phụ trách đến tìm anh bàn bạc về hạng mục, lại sớm đã khóc ngất ở trong nhà vệ sinh rồi, sau đó còn âm ỉ đến tìm trợ lý Triệu, gấp gáp muốn biết nguyên nhân chủ tịch Cố vì sao lại đột nhiên không gặp bọn họ, có phải đã thay đổi ý định, không muốn hợp tác với bọn họ rồi không?

Đối mặt với sự lo lắng của người đến, Triệu Thiêm thật là dở khóc dở cười, tốt tính giải thích: “Không như mọi người nghĩ đâu, chỉ là Cố phu nhân đến tìm chủ tịch, cho nên mới dời cuộc hẹn lại.”

Mọi người đều cảm thấy buồn bực, lòng thầm nghĩ bọn họ đều là hạng mục lớn, không nghĩ đến lại không quan trọng bằng phu nhân nhà người ta, chẳng lẽ chủ tịch Cố được mọi người kính sợ, thật ra là một kẻ sợ vợ?!

Nhìn vẻ mặt đặc sắc của mỗi người, Triệu Thiêm cũng lười giải thích, chỉ khách khí tiếp đãi họ, sắp xếp lại thời gian gặp mặt.

Sự xem trọng của Cố tiên sinh đối với bà xã mình, thân là trợ lý đắc lực số một của anh, Triệu Thiêm cũng không dám chắc cạnh, anh chỉ biết, trước kia lúc Cố phu nhân đối xử lạnh nhạt với Cố tiên sinh, mỗi ngày Cố tiên sinh vẫn sẽ đứng giờ về nhà. Mà nay tình cảm của hai người rõ ràng nồng nhiệt trở lại, thái độ của Cố phu nhân đối với Cố tiên sinh cũng vô cùng nhiệt tình, bây giờ mỗi ngày Cố tiên sinh không chỉ đứng giờ về nhà, mà còn thường xuyên đi trễ về sớm.

Thái độ của Cố tiên sinh đối với bà xã mình, từ những tiểu tiết ngày thường cũng có thể nhìn thấy rõ.

Triệu Thiêm mơ hồ nhìn ra điều gì đó, cho nên lần scandal trước, anh liền thật sự dốc hết sức giúp Du Yến tẩy trắng, sau đó anh cũng được sự khẳng định của Cố tiên sinh.

Cho nên kết luận là: Cố phu nhân nhất định phải nịnh nọt, cho dù không có cơ hội cũng phải cố gắng giành lấy cơ hội để nịnh nọt!

Cố tiên sinh lại lần nữa đi trễ về muộn, đưa Du Yến đi ăn tối ở một nhà hàng cực kì lãng mạn.

Ngoài ô cửa là ánh đèn rực rỡ vừa được thắp lên, khiến cho cảnh sắc thành phố B càng trở nên xa hoa, trước mặt là vẻ điển trai tuấn nhã của Cố tiên sinh, kết hợp với mỹ vị đẹp mắt, Du Yến cảm thấy, đừng nói là miếng bít tết này, cho dù là bày cả đầu bò lên, cô đều có thể nuốt xuống!

Thật sự là sắc đẹp có thể thay cơm mà!

Du Yến vừa cắt thịt vừa áp chế dao động trong lòng.

Trong lòng có một giọng nói nói với cô: Du Yến, cô phải bình tĩnh, phải điềm đạm, phải giữ kẽ, không thể lúc nào cũng biểu hiện dáng vẻ hoa si, dáng vẻ

này sẽ khiến cho Cố tiên sinh bị dọa chạy đi mất.

Nhưng lại có một giọng khác nói với cô: Aaa...Hoa si thì như thế nào! Cố tiên sinh đẹp trai, thông minh, quyến rũ như thế, cô hoa si đối với anh chẳng qua là chuyện rất bình thường mà thôi, anh là nam thần của cô, cô là fan cuồng của anh, fan cuồng có thể làm ra bất kì hành động không bình thường đều có thể được xem là chuyện bình thường cả!

Thế là, hai giọng nói này đánh nhau...

Du Yến lắc lắc đầu, muốn vứt đi bộ não không chịu sự khống chế của mình, mà khi Cố tiên sinh trông thấy động tác này của cô, liền quan tâm hỏi “Sao vậy, không khỏe sao?”

“Không có, có thể là chiều nay vận động quá độ, có chút buồn ngủ.” Du Yến lập tức tìm cớ nói, lại phát hiện ra cớ này không chỉ không thể giúp được cô, ngược lại khiến cô càng quần bách hơn.

Thật sự là đào hồ tự chôn mà.

Quả nhiên, Cố tiên sinh nghe xong câu này, liền không nhịn được thấp giọng cười, bảo: “Nói như thế, tối nay không thể tiếp tục vận động rồi, thật tiếc quá.”

“Cố tiên sinh, em không có ý đó...” Du Yến vội giải thích, sau đó lại muốn cắt đứt lời mình, rõ ràng biết bản thân tự đào hố, còn không biết hồi cải tiếp tục đào đến âm ỉ như thế!

“Ồ, thế là có thể tiếp tục hả?” Cố tiên sinh nhàn nhai hỏi cô, nhìn đáng vẻ sót ruột của cô, cảm thấy buồn cười, tâm trạng đặc biệt tốt.

“...”

Nói nhiều sai nhiều, Du Yến quyết định ngậm miệng ngoan ngoãn ăn cơm.

Qua một lúc, mới phản ứng lại, trời a~, cô bị Cố tiên sinh trêu chọc!!!! Cố tiên sinh là người nghiêm túc như thế, còn biết trêu chọc người khác, chuyện này thật sự là...thật sự là...quá vi diệu rồi!!!!

Thuộc tính của fan cuồng bộc lộ hoàn toàn.

Sau khi về nhà, Cố tiên sinh vẫn tốt bụng tha cho Du Yến, không tiếp tục vận động, sớm đã bảo cô lên giường ngủ, hơn nữa Cố tiên sinh vẫn nhớ như in lời cô nói lúc buổi chiều. Không có anh ngủ cùng, cô ngủ không ngon. Cho nên Cố tiên sinh cũng không đến phòng sách đọc tài liệu mà trực tiếp ngủ cùng cô.

Mà hành động này dưới con mắt của Dur quán gia, lại bị dịch thành nghĩa khác: Tuổi trẻ thật tốt, nhiệt tình vừa lên, tám giờ tối liền về phòng ngủ rồi!

Du Yến đắp chăn ngủ ngon giấc, ngủ cùng với Cố tiên sinh, cả đêm yên ổn, vừa ngủ liền ngủ đến hơn mười giờ sáng hôm sau, nếu không phải Đỗ Phi Phi call đoạt mạng liên hoàn, thì có lẽ cô có thể ngủ đến buổi chiều.

Đỗ Phi Phi nói cô nhận được tin tức từ đoàn phim《Kì ngộ》, hậu kì phim đã làm xong, phim cũng đã vượt qua thẩm định, thời gian công chiếu vào nửa tháng sau, cho nên bắt đầu từ hôm nay, đoàn phim chính thức bước vào giai đoạn tuyên truyền, cô thân là nữ chính, không có việc quan trọng đột xuất thì toàn bộ quá trình đều phải tham gia.

“Lão Điền lần này thật sự là muốn lợi dụng em triệt để mà! Sao lại xác định thời gian công chiếu gấp như thế chứ?”

Đỗ Phi Phi giải thích: “Một tháng sau chính là giải Kim Quyển Bách Hoa rồi, mục đích của đạo diễn Điền là có thể đoạt cúp chẳng?”

“Hoài bão khá lớn cơ đấy.” Du Yến không nhịn được châm chọc, nhưng cô cũng biết, Điền Kì Lễ sẽ thành công, công bố điện ảnh lần này, anh sẽ thành một ngôi sao mới tỏa sáng chói mắt mọi người.

Lúc rời giường sửa soạn, Du Yến chợt cảm thấy vô cùng ảo não, nếu biết phải bắt đầu bận rộn, tối qua cô hẳn nên cùng Cố tiên sinh chiến đấu lại đủ vốn mới phải.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Vào tuyên truyền vip

Trong giai đoạn tuyên truyền có bao nhiêu bận rộn, Du Yến từng trải qua hai kiếp, đương nhiên hiểu rõ những cay đắng ngọt bùi trong thời gian này.

Cả đám người không ngừng chạy đi chạy lại, lên tiết mục, có lúc cả ngày chạy đến mấy nơi, thời gian rảnh rỗi đều ở trên đường đi.

Chẳng qua Điền Kì Lễ là một đạo diễn mới, hơn nữa ngân sách đoàn phim có hạn, chắc chắn sẽ không thể tổ chức hoạt động tuyên truyền phổ trương, định rằng cũng không tổ chức quá nhiều hoạt động tuyên truyền, chẳng qua hẳn sẽ chỉ bay qua bay lại ở vài thành phố lớn.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Du Yến bên này cũng nhờ Đỗ Phi Phi đi liên lạc với những chương trình tương đối nổi tiếng, chuẩn bị dẫn đoàn phim đến lên sóng, xem như là hỗ trợ giúp người bạn Điền Kì Lễ này.

Bộ phim《Kì ngộ》, ngoại trừ Du Yến vẫn có chút danh tiếng, ngoài ra căn bản đều là người mới, cho nên lần tuyên truyền sắp đến, nhiệm vụ của cô khá nặng, những chuyện này trong lòng cô cũng đã sớm có chuẩn bị.

Vẫn may là hoạt động tuyên truyền đầu tiên tổ chức ở thành phố B, thế nên Du Yến vẫn có thời gian dư giả, phải biết rằng, gần đây cô và Cố tiên sinh nhà mình đang trong quá trình tình nồng ý ngọt, dính nhau như sam, bỗng phải rời đi một thời gian, cô vẫn thật không nỡ, cho nên trước khi rời đi, cô phải tìm cơ hội để bù đắp cho Cố tiên sinh thật tốt mới được.

Lúc ra ngoài buổi chiều, Du Yến không gọi tài xế đến đón, mà bảo xe công ty đến đón cô, Đỗ Phi Phi, Cảnh Hân theo xe đi đến, ba người vừa gặp nhau, Đỗ Phi Phi lập tức ném một đồng tài liệu cho cô.

“Đây là hoạt động chiều nay, chị đã duyệt qua rồi, chuyện liên quan đến phương diện tình cảm của em, bọn họ sẽ không hỏi quá nhiều, nhưng có lẽ sẽ nhắc đến, phải trả lời thế nào, bên trong cũng đã ghi rõ, em xem qua đi.”

Du Yến chán nản nói không nên lời, tiện tay lật xem vài trang, rất nhanh liền khép lại, cả người ngây ra trên ghế ngồi, liên tục thở dài.

Cảnh Hân đang ngồi bên ghế phụ, vừa nhìn thấy vẻ chán chường của cô, lấy ra chai sữa chua trong túi giấy, đưa cho cô, “Chị Yến, trông chị có vẻ tâm trạng không tốt lắm, uống cái này đi, ngọt lắm đó.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Đỗ Phi Phi cũng nhìn ra cô không khỏe, liền hỏi: “Sao rồi, có phải là trong người không thoải mái hay không?”

Du Yến nhìn đáng vẻ lo lắng của họ, bĩu môi, uất ức nói: “Vừa nghĩ đến phải xa Cố tiên sinh nửa tháng, em liền cảm thấy sống không bằng chết.”

Không kịp đề phòng liền bị ăn câu lương, Cảnh Hân và Đỗ Phi Phi đều cùng lúc nghiêng răng nghiêng lợi, hận không thể lao đến thiêu rụi cô.

Đến nơi tổ chức họp báo, Điền Kì Lễ đưa theo vài người chủ chốt đợi ở phòng nghỉ.

Quá trình quay phim, Điền Kì Lễ ăn mặc rất tùy ý, không giữ hình tượng, hệt như ông chú quái dị, giờ đây tóc không chỉ đã cắt ngắn, mà còn vuốt keo, cả người mặc âu phục lộ ra soái khí ngoài dự định, Du Yến đánh giá anh một hồi, không thể không thừa nhận, Điền Kì Lễ nghiêm túc sửa soạn, vẫn có chút ra dáng đó chứ.

Tâm trạng của Điền Kì Lễ hôm nay vô cùng tốt, nhìn thấy Du Yến xuất hiện, liền cười vẫy tay với cô, bảo cô qua đây ngồi cạnh anh, Du Yến chào hỏi với những người trong phòng, sau đó đi đến ngồi xuống bên cạnh.

Vừa ngồi xuống, đạo diễn Điền lập tức sát lại thì thầm to nhỏ với cô.

Chỉ nghe anh nhỏ giọng nói: “Bài báo trước đó có phải là thật không?”

Du Yến lờm anh, đây là đạo diễn bàn tay vàng cao quý lạnh lùng trong kí ức của cô sao? Đây là đạo diễn lộ rõ sự chán ghét cô đến nỗi không thèm nhìn mặt cô ư? Không phải. Đây chính là chủ tịch hội phụ nữ! Là một gã đàn ông thích hóng hớt?!

Du Yến khê ho một tiếng, cười như không cười hỏi: “Bài báo nào? Em không biết anh đang nói gì.”

“Em già vờ chứ gì, bài viết kia vừa ra chưa đến nửa ngày, liền bị áp xuống, em và vị kia, chính là vị nhân vật lớn trong scandal kia đó.”

“Thật thật giả giả, giả giả thật thật, anh tin, nó liền là thật, anh không tin, nó liền là giả, hà tất phải tự chuốc phiền não với những scandal trong giới giải trí chứ.”

Du Yến nghiêm túc nói bừa.

Nhưng Điền Kì Lễ không bị cô lừa được, vẫn tiếp tục ép hỏi: “Em nói thử xem là thật hay giả đi.”

“Anh cố chấp với tin tức scandal này làm gì chứ?” Nếu cô không biết rõ đối phương là một đạo diễn rất có tài năng, thì sẽ căn cứ vào thái độ vừa rồi

của anh, cảm thấy anh không vào đội chó săn thật quá lãng phí nhân tài.

“Nó có thể quyết định thái độ của anh đối với em.”

Du Yến chớp mắt, tò mò hỏi: “Anh đối với em bằng thái độ nào?”

“Đương nhiên là ôm đùi rồi.” Điền Kì Lễ trả lời như thật.

“Ôm đùi thì ôm đùi, còn cần nhìn thái độ ư?” Não của người có tài hoa quả nhiên không giống với người thường, Du Yến phát hiện ra bản thân hoàn toàn không thể lý giải được.

“Đương nhiên, nếu scandal là giả, thì anh tùy tiện ôm đùi, còn nếu scandal là thật, anh sẽ liều mạng ôm đùi!” Điền Kì Lễ vô cùng nghiêm túc nói cho cô nghe phân tích của mình.

“Ha ha.” Du Yến cười khan hai tiếng, nói: “Còn muốn liều mạng ôm đùi, anh chuẩn bị muốn đem chân em ôm đến gãy hay sao? Thế anh có hỏi qua là em có đồng ý cho anh ôm hay không?”

“Ôm đùi còn phải hỏi sao? Trực tiếp nhào lên ôm là được, không cho cũng phải ôm.”

Lời anh nói rất có đạo lý, cô không còn gì để cãi lại!

Du Yến lau mồ hôi lạnh, quyết định dứt khoát đổi chủ đề, “Em đã sắp xếp hai chương trình, lúc đó anh chỉ cần mời thêm tổ chế tác cùng đến tham gia là được.”

Điền Kì Lễ liền ra vẻ dương dương tự đắc nói: “Em xem, đây chính là lợi ích của việc ôm đùi đấy!”

Du Yến ngậm miệng, lười nói với anh.

Cả hàng người vừa bước lên sân khấu, vẫn chưa đứng vào vị trí, suýt chút bị tiếng hò hét khí thế dưới sân khấu dọa ngã, nhìn bên dưới tập nập người, vẻ mặt của những người tổ chức đều vô cùng mong lung.

Dưới sân khấu, chỉ có thể nhìn thấy đầu người chen chúc, từ rìa sân khấu đến ngoài cổng lớn, chỉ chút tập nập, đứng ở vị trí tầm nhìn tốt trên sân khấu, thậm chí vẫn có thể nhìn thấy đám người đang ồ ạt xông vào không ngừng từ xa xa.

Du Yến không nhịn được nói với Điền Kì Lễ bên cạnh: “Đạo diễn Điền, anh hào phóng quá nha, mua fan chắc dùng không ít tiền nhì.”

Khóe môi Điền Kì Lễ co rút, xoay mặt chất vấn nhà sản xuất, “Lão Lý, chuyện này là như thế nào? Lúc quay phim đã bắt anh lấy nhiều tiền như thế, anh vừa đưa vừa than nghèo với tôi, giờ sao lại nỡ tiêu tiền tạo khí thế vậy?!”

Nhà sản xuất vội lắc đầu kêu oan, “Oan uống a, tôi cũng không biết đang xảy ra chuyện gì.”

“Thế đám người này từ đâu đến?” Điền Kì Lễ không tin họ là vì bộ phim của anh mà đến, nghĩ một hồi, anh quay đầu nhìn Du Yến: “Xem ra là tác dụng của việc ôm đùi rồi.”

Du Yến mơ hồ, cô hình như vẫn chưa làm gì cả!

Chẳng qua nhìn đám người đông đúc kia, phần lớn đều cầm bảng tên cô, còn không ngừng gọi tên cô.

Trong lòng thậm chí có suy đoán.

Chẳng lẽ...

Thời gian tua về ba tiếng trước.

Trong phòng làm việc của chủ tịch Du, Du Chính Thiên vừa nói chuyện điện thoại với con gái cưng xong, liền gọi trợ lý lão Đàm vào, hưng phấn nói: “Bộ phim Tiểu Yến diễn chính, nửa tháng nữa sẽ công bố, hôm nay bắt đầu tuyên truyền, đây là bộ phim con bé đóng vai chính đầu tiên, cậu nói xem người làm bộ như tôi có cần phải bọc lố chút thành ý hay không?”

“Muốn tạo khí thế cho buổi tuyên truyền, thế cần phải có nhiều người.”

“Đúng vậy, cần có nhiều người, cậu mau đi chuẩn bị đi, nhiều người đi xem chút, càng nhiều càng tốt, chi phí toàn bộ do tôi chi trả!”

“...”

Thời gian tua về hai tiếng trước.

Trong phòng làm việc của chủ tịch Cố Thị, Cố tiên sinh vừa nói chuyện điện thoại với vợ xong, lẳng lẳng đưa mắt nhìn ra ngoài ô cửa sát đất, có chút trầm tư. Trợ lý Triệu đưa giấy tờ vào, cũng không thể thu hút sự chú ý của anh.

Chuyện có thể khiến cho Cố tiên sinh trầm tư, khẳng định là chuyện lớn bằng trời, cho nên anh ta định lảng lạng rời đi, khoát tay áo một cái, liền biến mất không chút bóng dáng.

Nhưng anh vừa xoay người, liền bị Cố tiên sinh gọi lại.

“Triệu Thiêm, chiều nay Tiểu Yên có một cuộc họp báo, cậu sắp xếp chút đi.” Cố tiên sinh xoay người nhìn anh, vừa nói xong câu này, liền bày ra vẻ mặt “cậu hiểu mà.”

Triệu Thiêm hoang mang, trong lòng thầm nghĩ Cố tiên sinh anh muốn loại tâm linh tương thông đó, phu nhân nhà anh có đồng ý không? Cuộc họp báo tuyên truyền bộ phim mới của cô ấy thì liên quan gì đến việc tôi hiểu mà, tôi vốn không hiểu gì cả!

Nghĩ đi nghĩ lại, vẫn là cố gắng vắt não để thấu hiểu lời của Cố tiên sinh, “Ý của Cố tiên sinh là muốn ảnh hưởng của cuộc họp báo càng lớn hơn phải không ạ?”

Cố tiên sinh gật đầu, nói: “Làm đi, chi phí tôi trả.”

Bingo! Hãy gọi tôi là hoàng tử bé hiểu lòng người. Triệu Thiêm thở phào một hơi, lại có chút dương dương tự đắc, đáp: “Cố tiên sinh yên tâm, chuyện này tôi nhất định xử lý ổn thỏa.”

Thế là lão Đàm giao thiệp rộng, tùy tiện cũng có thể kéo một đám đông lớn, trợ lý Triệu dám chỉ tiền, tùy tiện cũng lôi được một đồng người, cuối cùng liền khiến cuộc họp báo chen chúc người.

Cho nên, có một ông bố cung chiều con gái đến lên tận trời cao, cùng với một ông chồng giàu có, còn sợ không có người đến ư?!

Người đến tấp nập gì đó, chỉ là chuyện quá dễ dàng thôi!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Phúc lợi 6

Người chủ trì họp báo hiển nhiên cũng không nghĩ đến sẽ gặp trường hợp như thế này, tùy tiện nói một câu đều có thể nghe thấy câu trả lời nhiệt liệt ở bên dưới, vốn dĩ không cần lo đến chuyện không ai đến xem, thật sự cảm thấy rạo rực trong lòng.

Nói về bộ phim, nói về diễn viên, chơi trò chơi, tương tác qua lại trực tiếp, suốt quá trình này đều vô cùng sôi nổi, từ đầu chí cuối cả hội trường đều rất náo nhiệt, đặc biệt mỗi khi Du Yến nói chuyện, mọi người liền hò hét không ngừng, thật sự khiến cô cảm thấy mình là thiên hậu nổi tiếng vậy.

Sống hai kiếp người, từng trải qua rất nhiều buổi họp báo và tuyên truyền, kiểu họp báo lần này cô vẫn là lần đầu nhìn thấy.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Kiếp trước tuy cô nổi tiếng, nhưng tiếng xấu vẫn nhiều hơn, những người thật sự ủng hộ cô không nhiều. Kiều căng, bốc đồng, cuộc sống nổi loạn, bậc phụ huynh đều không muốn con của họ yêu thích dạng ngôi sao như thế này, càng đừng nói đến người thành niên, cho nên ngoại trừ việc có danh tiếng ra, fan chân chính của cô lại ít đến hiếm hoi.

Lúc nhìn thấy khán giả đông đúc như thế này, tuy biết rằng bên trong có thủy quân* rất cao, nhưng Du Yến vẫn không nhận được cảm thấy kích động, cô tin, đứng trên sân khấu rực rỡ, tiếp nhận sự chào đón của fan hâm mộ, đó chính là mơ ước của toàn bộ ngôi sao, bao gồm cả cô, cô thích và hưởng thụ loại cảm giác này, cô cũng có tự tin rằng thông qua sự cố gắng của mình, sẽ có một ngày, cô là người đứng trên sân khấu được fan hâm mộ tung hô, tất cả đều là toàn tâm toàn ý, không hề có một luồng thủy quân nào.

(* Fan được mua về)

Dường như nhìn ra tâm tư của cô, Điền Kỳ Lễ đứng bên cạnh nhỏ giọng nói: “Cố lên, sẽ có một ngày, toàn bộ những thứ này đều là thật.”

Du Yến cười nhìn anh, “Anh cũng sẽ như thế.”

Từ sân khấu đi xuống, quay về phòng nghỉ, Du Yến liền lập tức gọi điện cho bố, chuyện mua fan, kiếp trước bố cô cũng làm qua không ít lần, cho nên cô lập tức nghĩ đến ông.

“Con gái cưng, bố nghe lão Đàm nói buổi họp báo rất thành công nha!” Du Chính Thiên ở đầu dây bên kia cười ha ha.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Chắc chắn là thành công rồi, nếu không thì xem như tiền của bố lãng phí mất.” Du Yến cười trên bờ.

“Thế con có vui không?”

Du Yến bĩu môi, vờ như giận dỗi: “Đó cũng đâu phải là fan của con, có gì đáng để vui đâu.”

“Đứa nhỏ ngốc này, nếu bố đã tốn tiền thì đó là của con.”

Thật sự đều là lời ngụy biện, nhưng cô cũng không nỡ phụ đi ý tốt của ông: “Vâng vâng vâng, lời ngài nói đều đúng cả, chẳng qua sau này không cần làm như thế nữa, cả hội trường đông nghẹt người, thật lãng phí tiền của.”

“Bố cũng nghe lão Đàm nhắc qua, nhưng cậu ta nói không gọi nhiều người như thế, chắc là do bên con mời thêm người rồi.”

Đoàn phim của bọn họ là đoàn phim nghèo túng, nào có tiền mua fan chứ, thế những fan khác chắc chắn là do người khác mua, sẽ là ai đây?

Lúc này, những người khác đều lục tục về phòng nghỉ, ai nấy đều vô cùng hưng phấn, có vài người không hiểu lý do bên trong, thật sự cho rằng là đã nổi tiếng rồi, khởi đầu thành công như thế, chắc chắn khi phim công chiếu sẽ bán sạch phòng vé.

Lúc trong phòng nghỉ đang âm ỉ, thì có người gõ cửa, cao giọng hỏi: “Có Du tiểu thư ở đây không ạ?”

Giọng của thanh niên kia quá to, lấn át cả phần lớn giọng nói bên trong, mọi người đều đưa mắt nhìn về phía cửa, liền trông thấy một thanh niên đẹp trai ngời ngời, mặc đồng phục của một tiệm hoa nào đó, cười thật sáng lạn, nhìn thấy cuối cùng cũng có người chú ý đến mình, liền vội hỏi: “Xin hỏi có Du tiểu thư ở đây không?”

Du Yến vừa gác điện thoại, đang ngồi trên sofa uống nước, nghe thấy có người gọi mình, liền đứng dậy đáp: “Tôi đây.”

Thanh niên nhìn cô cười, cầm lấy một quyển sổ đưa cô: “Có người tặng hoa cho cô, phiền cô kí nhận.”

Nhìn hai bàn tay trống rỗng của cậu ta, Du Yến vô thức hỏi, “Hoa đâu?”

“À, hoa ở ngoài công.” Thanh niên khẽ vẫy tay bảo cô ra xem.

Người trong phòng cũng tò mò đi ra ngoài cửa, Điền Kì Lễ chen chúc chạy ra ngoài trước, chạy còn gấp gấp hơn Du Yến.

Đứng ngoài cửa còn có một thanh niên mặc đồng phục nữa, chỉ thấy trên tay cậu ta ôm lấy một bó hồng đỏ tinh xảo cực to, ước chừng có tầm vài trăm đóa.

Thanh niên trước mặt lại nói: “Đây là 999 đóa hoa hồng từ Bungari vận chuyển theo đường hàng không về, mỗi một đóa đều là loại tốt nhất được tuyển chọn kĩ lưỡng, Du tiểu thư, nếu không có vấn đề gì, thì ký tên ở đây.”

Du Yến nhận đơn hàng, tùy tiện ký lên trên, ngẩng đầu liền nhìn thấy một đám người trốn đằng sau, Cảnh Hân lúc này cũng đứng ở phía trước xem náo nhiệt, cô liền bảo cô nâng đến nhận hoa, Cảnh Hân lúc đầu không tốn bao nhiêu sức, nhưng khi vừa nhận lấy, cô nâng chút nữa làm bó hoa suýt rơi xuống đất, vẫn may nhanh chóng xuống tấn, mới có thể ôm được bó hoa lên.

Du Yến đi qua, cầm lấy tấm thiệp đặt trong hoa tươi, vừa mở ra xem, trên thiệp chỉ đơn giản ghi ba chữ rồng bay phượng múa: Em rất cừ.

Du Yến cảm tấm thiệp, chợt thấy cực kì cảm động, hận không thể cầm mãi tấm thiệp, liền cuồn liếm đi liếm lại ba chữ trên đó, tiếc rằng xung quanh quá nhiều người, cô chỉ đành nghĩ thầm trong lòng cho đỡ ghiền mà thôi.

“Ai vậy ai vậy?” Điền Kì Lễ chen lên phía trước muốn nhìn rõ thiệp của cô.

Du Yến đưa tay không nương tình đẩy đầu anh ra, nói: “Không có chuyện của anh, đi ra đi ra.”

“Thế em nói cho anh biết đó là ai?” Anh vẫn không từ bỏ, tiến lên phía trước.

“Em cũng không biết!” Du Yến cầm tấm thiệp đặt ra trước mặt anh, trên thiệp thật sự không để lại tên.

Tuy rằng người khác nhìn không biết là ai, nhưng nét bút phóng khoáng, hữu lực đó, cô vẫn nhận ra được, xem lại hai lần nữa, trong lòng cảm thấy đẹp không tả xiết, liền lấy điện thoại ra muốn gọi cho Cố tiên sinh, hai người hệt như tâm linh tương thông, cô vừa lấy điện thoại ra, tiếng chuông liền vang lên, Cố tiên sinh gọi điện cho cô.

Du Yến vội tìm nơi ít người để nghe điện thoại, điện thoại vừa thông, giọng nói dễ nghe của Cố tiên sinh liền vang lên bên tai, “Hoa thích không?”

“Rất thích, cảm ơn anh.” Du Yến cười ngọt ngào, trước đây chỉ thấy Cố tiên sinh là một người vô cùng cứng nhắc, bây giờ mới phát hiện ra, anh cũng có thể rất lãng mạn.

“Cố tiên sinh, có phải anh cho người mua fan cho em không?”

“Mua fan*?” Cố tiên sinh nhất thời không hiểu nghĩa của từ này, chẳng qua anh là một nhân vật lớn từng xử lý trăm công nghìn việc, có thể không hiểu hiện tượng của giới giải trí cũng là bình thường thôi.

(* Tiếng Trung từ “fan” và “phần” đọc giống nhau, viết giống nhau)

“Chính là cho người đến cổ vũ em đấy.”

“Ừ, anh cho Triệu Thiêm phụ trách việc này, em có thể đi hỏi cậu ta.”

Thế là có rồi, trong lòng Du Yến càng ngọt ngào thêm vài phần, chẳng qua vừa nghĩ đến việc, bỏ cùng ông xã quãng tiền để ủng hộ công việc của cô, sau cùng vẫn không phải là lợi cho Điền Kì Lễ ư, loại chuyện này có lần một sẽ có lần hai, sau này cũng không biết sẽ lợi cho ai nữa, càng nghĩ càng không vui, thế là vội nói: “Lần sau không cần như thế đâu, việc tuyên truyền là trách nhiệm của đoàn phim.”

Nghe cô nói thế này, Cố tiên sinh nhún mày, hỏi: “Thế này gây trở ngại cho em sao?”

“Không đâu, nhưng em không muốn chúng ta tiêu tiền hoang phí, còn lợi cho người khác.” Du Yến nói ra chút tâm tư nhỏ mọn của mình, nào ngờ lại khiến cho Cố tiên sinh cười càng sáng hơn.

“Em vui là tốt rồi.”

“Vừa nghĩ đến phải xa Cố tiên sinh nửa tháng, em liền cảm thấy không vui nổi, Cố tiên sinh em muốn hẹn anh, từ bây giờ đến sáng mai, khoảng thời gian này anh đều là của em.” Du Yến thấp giọng, giọng nũng nịu những nhẽo nói trong điện thoại, cô liền biết chiều này dùng với Cố tiên sinh đặc biệt hữu hiệu.

Quả nhiên, cô vừa nói xong, Cố tiên sinh liền nói: “Được, giờ anh qua đó đón em.”

Du Yến gác máy, đôi tay ôm lấy gương mặt nóng bừng, ngây ngốc cười, trong lòng nghĩ: Cố tiên sinh, lần này kiên trì mấy giây anh cũng không làm được ư? Đồng ý vội vàng như thế, thật ra anh cũng muốn gặp em đúng không!

“Chị Yến, chị Yến, chị đừng ngây người, hoa này làm sao đây?” Cảnh Hân vẫn ôm bó hoa đứng nguyên tại chỗ, nhìn thấy Du Yến cuối cùng cũng bỏ điện thoại xuống, vội vàng lên tiếng cầu cứu.

“Em bị ngốc hả, sao không tìm chỗ đặt xuống?” Nhìn thấy Cảnh Hân ôm đến mồ hôi nhễ nhại, Du Yến vội chạy qua giúp cô đỡ lấy.

“Em sợ đặt hư bó hoa, sẽ bị chị đánh đó.”

Hai người hợp sức đi tìm một cái ghế, đặt hoa lên bên trên, lúc này mới thở phào một hơi, Cảnh Hân cảm thấy cánh tay mình như gãy mất, ngồi trên ghế than thở, cuối cùng Du Yến đồng ý cho một bó hoa to cho cô, cô nàng mới cười khanh khách.

Chờ đến khi Cố tiên sinh đến, Du Yến quả quyết rời bỏ mọi người, đi theo Cố tiên sinh cùng trải qua thế giới ngọt ngào của hai người.

Mà bên kia, trong phòng làm việc của trợ lý trên tầng cao nhất của tập đoàn Cố Thị, Triệu Thiêm nhìn đồng tài liệu chất thành núi phía trước, ngẩng đầu lên bốn mươi lăm độ, cạ lời nhìn trời.

Từ xưa đã nói hồng nhan họa thủy, anh hùng khó qua ải mỹ nhân, Cố tiên sinh anh minh thần võ của bọn họ, đã đi trên con đường hôn quân càng lúc càng xa rồi, hu hu hu... Lão Cố tổng, ngài hãy đến quản lý con trai ngài đi!

Đêm đó, đủ loại tin tức giải trí đều viết về tin này, nói về hội trường chen chúc chưa từng có, có rất nhiều fan cuồng đến, đông đến không vào được hội trường, tiêu đề của bài viết vô cùng thu hút người xem, người được trực tiếp phỏng vấn đều nói nhất định sẽ đến rạp xem bộ phim này.

Đều nói ngoài ngành xem náo nhiệt, trong ngành xem chuyên môn.

Nhìn thấy cảnh tượng này, người ngoài ngành đương nhiên cũng sẽ nhớ kỹ tên bộ phim, nói không chừng lúc đó cũng sẽ náo nhiệt tham gia, ủng hộ xem phim, mà người trong ngành sau khi xem đạo diễn và chủ đầu tư liền biết nội tình bên trong, nhưng giới giải trí chính là như thế, chuyện nhỏ nhặt như hạt đậu cũng có thể phóng đại thành chuyện lớn tày trời, bạn có bản lĩnh thì bạn thắng thôi.

Cho nên, hiệu quả tuyên truyền đợt đầu tương đối tốt đẹp.

...

Thời gian tuy đã tối, nhưng trong công ty giải trí Tinh Tinh, trong phòng tập vũ đạo nào đó, vẫn sáng rực đèn, vài thanh niên đang tập luyện dưới sự chỉ đạo của biên đạo nhảy, cố gắng đến mồ hôi nhễ nhại.

Đứng nhìn các ngôi sao trên sân khấu ánh đèn rực rỡ, xinh đẹp động lòng người, những cay đắng và hi sinh, đó đều là những thứ mà nhiều người không thể tưởng tượng được.

Như bây giờ, nhóm Tinh Tinh Boy đang trong phòng luyện tập, cả bài này họ đã tập suốt một ngày nhưng biên đạo vẫn chưa hài lòng, cho nên bọn họ cần phải dợt lại hết lần này đến lần khác, nhảy đến chân đau, tay mỏi, cũng chỉ có thể nghỉ được một lúc, sau đó lại tiếp tục tập.

Là một nhóm nhạc trẻ cho nên sản phẩm mà công ty tung ra có thể thu hút fan, kiếm tiền, thì là thành công. Dưới sự dẫn dắt của công ty, tuy họ vừa ra mắt hai năm nhưng đã làm điên cuồng vô số trái tim thiếu nữ, khán giả mục tiêu của họ vô cùng rõ ràng, đó chính là các fan tiểu học và sơ trung.

Thực tế chứng minh, họ đã thành công, trên Weibo và các trang mạng khác, đều có thể thấy được lượng fan hùng hậu của bọn họ, hiện tượng này cũng có thể chứng minh được họ được nhiều người yêu thích cỡ nào.

Vì để bộc lộ ra sức trẻ dồi dào của mình, nhóm họ tập trung vào vũ đạo, mỗi một bài hát họ đều phải vừa hát vừa nhảy, công ty đối với trình độ ca hát của họ không yêu cầu cao, nhưng đối với việc tập luyện vũ đạo của họ lại vô cùng nghiêm ngặt và hà khắc, cho nên chỉ cần không có chương trình, cần bản đều phải tập nhảy.

Cuối cùng cũng được biên đạo khen ngợi, cho nên mọi người sẽ có thời gian nghỉ ngơi một tiếng, các thành viên sắp mệt đến ngất rồi, vừa nghe có thể nghỉ ngơi, lập tức liền tìm một nơi nằm xuống duỗi thẳng tay chân.

Nhưng có một người ngoại lệ, cậu ta tìm khăn lông sạch sẽ lau đi mồ hôi nhễ nhại, lại lấy máy tính ra, lên mạng, mở tin tức giải trí, bên trong là bài viết về buổi tuyên truyền phim chiều nay, ngồi xem tỉ mỉ.

“Kỷ Hải, anh lại ngắm nữ thần của anh hả?” Nam sinh nằm cách đó không xa, đó là nhóm trưởng Trình Thành, cậu ta vừa nói vừa sát lại bên cạnh Kỷ Hải cùng xem video.

Nam sinh được gọi là Kỷ Hải kia quay đầu nhìn cậu ta một cái, cười khẽ đáp: “Đúng vậy, nữ thần hôm nay đẹp lắm.”

“Trong phòng kí túc dán đầy poster, ảnh nền máy tính vẫn chưa đủ, ngày ngày ngắm cô ấy anh cũng không thấy chán sao.” Trình Thành trêu anh.

Tuy Kỷ Hải gia nhập sau, hơn nữa cậu ta lớn hơn ba người còn lại một tuổi, nhưng thiếu niên mười bảy, mười tám tuổi làm sao biết những tâm cơ kia chứ, hơn nữa tính cách của cậu ta cũng cởi mở, năng động, lại rất hiểu chuyện, thế nên mọi người rất nhanh liền chấp nhận cậu, quen biết đến bây giờ, đều đã trở thành anh em thân thiết, nói đùa trêu chọc đều là những chuyện thường xuyên.

Bọn họ đều biết Kỷ Hải là fan của Du Yến, cả ngày cậu ta đều nói về nữ thần của mình, lâu dần, mọi người đều thích lấy điều này ra trêu cậu.

“Đã gọi là nữ thần, thì ngắm nhiều lần hơn cũng sẽ không ngán.” Kỷ Hải đáp lời Trình Thành, đôi mắt không rời khỏi màn hình máy tính, trên đó là gương mặt tươi cười xinh đẹp như hoa của Du Yến, đang nhún nhảy đáp lại câu hỏi của người dẫn chương trình.

“Phim của nữ thần anh nửa tháng sau công chiếu, anh có đi xem không?”

“Nếu không đi diễn, nhất định sẽ đi xem.”

“Em biết ngay mà, ây da, bụng đói chết rồi, mọi người có muốn ăn không, tớ đi gọi thức ăn.” Trình Thành không phải fan Du Yến, cho nên nói với cậu ta vài câu liền cảm thấy chán, đứng dậy bàn với những người còn lại muốn ăn gì.

Kỷ Hải không rời mắt khỏi Du Yến, ánh mắt phức tạp và si mê, vốn không phải là ánh mắt của một thiếu niên mười tám ngồi ngồi.

Cậu ta đưa tay, khẽ vuốt ve gương mặt của Du Yến trong màn hình, thấp giọng nói: “Nữ thần, tôi đang cố gắng để đến gần em, em chờ tôi thêm chút nữa.”

...

Hôm sau Du Yến theo đoàn phim bay đến Thượng Hải, Đỗ Phi Phi có chuyện không đi theo, cho nên cô chỉ dẫn theo Cảnh Hân và chuyên viên tạo hình Cát Mầu.

Đoàn phim sẽ ở lại Thượng Hải ba ngày, sau đó lại bay đến Hồ Nam, bên đó sẽ quay một chương trình giải trí rất hot gần đây, Cảnh Hân không nhờ làm phiền cô, trong lòng thầm nghĩ: Chị Yến đáng thương, chắc chắn không rời xa nhà, tối qua ưu buồn đến mất ngủ rồi, sáng nay mới có dáng vẻ không đủ tinh thần như thế.

Nếu Du Yến biết được suy nghĩ trong lòng cô nàng lúc này, chắc chắn sẽ lắc tay nói, cô bé em vẫn còn quá non rồi!

Tối qua cô thật sự mất ngủ, nhưng lại vì nguyên nhân khác, tối qua cô bận chiến đấu với Cố tiên sinh chơi đến cực high, sóng tình trào dâng, mãi không muốn dừng, cho đến khi trời sáng hai người mới ngừng chiến.

Cho nên bây giờ bước chân loạng choạng, toàn thân đau đớn, mí mắt thâm quầng, hốc mắt lõm vào, cả người đều viết rõ bốn chữ thật lớn - Phóng túng quá độ!

Vì đợt đầu tuyên truyền ở thành phố B rất thành công, cho nên giờ đây đoàn phim cũng rất nổi tiếng, thế là vì giữ hình tượng, đành nghiêng răng nghiêng lợi

đặt một khách sạn khá cao cấp để nghỉ lại.

Lúc đoàn phim đặt phòng khách sạn, liền có người đón tiếp bọn họ, nói là phòng của Du Yến đã được sắp xếp riêng. Lại không cần đoàn phim ra tiền, bọn họ cũng vui vẻ đồng ý, cho nên lúc mọi người đến nhận phòng khách sạn, Du Yến nhận được thẻ phòng tổng thống.

Thế là cô phóng khoáng nhận toàn bộ ánh mắt ghét người giàu có của mọi người hướng về hướng mình, cô thông thả đưa Cảnh Hân và chuyên viên tạo hình cùng với anh nhân viên bận rộn đẩy hành lý đi về hướng phòng tổng thống.

Thật ra tối hôm qua Cố tiên sinh đã chuẩn bị cho cô một căn biệt thự, còn nói sẽ cho người đến chăm sóc cô, nhưng Du Yến cảm thấy như thế quá phô trương rồi, sẽ ảnh hưởng không tốt, cho nên từ chối ý tốt của anh. Cố tiên sinh tuy thỏa hiệp, nhưng cuối cùng vẫn không thể chấp nhận điều kiện sinh hoạt của cô thấp hơn tiêu chuẩn phòng tổng thống, cho nên căn phòng mà mọi người cho rằng vô cùng phô trương, thật ra đã là tiêu chuẩn thấp nhất mà cô có gắng giành về rồi.

Buổi tuyên truyền vào chiều hôm nay, không khí cũng rất náo nhiệt, người đến xem cũng không ít, Du Yến bị hành vi mua fan của hai người đàn ông trong nhà gây vò đến bị ám ảnh tâm lý, sau khi kết thúc công việc, cô liền vội gọi điện cho bọn họ, rõ ràng là nói không mua fan, sao lại như thế này.

Thấy con gái nổi giận, bố Du vội phải sạch quan hệ, nói rằng ông chỉ mua có một lần, sau đó cô nói không cần mua, ông liền nghe theo cô. Thế là gọi cho bên Cố tiên sinh, anh trực tiếp nói mình không rõ, vì anh bảo Triệu Thiêm phụ trách toàn bộ.

Anh đã giao cho anh ta phụ trách toàn bộ, anh ta vẫn dám không mua sao?

Cho nên nói, có một ông xã quá nhiều tiền, cũng là chuyện rất phiền não!

Vì trailers của《Kì ngộ》liên tục được các truyền thông tung ra, còn đoàn phim không ngừng làm tuyên truyền, cho nên bộ phim này dần dần nổi tiếng, vì thế nên tạo ra hiệu quả tuyên truyền phim.

Trong trí nhớ của Du Yến, trước đây Kì ngộ không hề làm tuyên truyền hiệu quả như thế này, là sau khi công chiếu mới nhận được lời khen, từ một truyền mười, mười truyền trăm, dần dần mới hot lên, giờ vẫn chưa bắt đầu công chiếu đã có đủ loại danh tiếng, có thể biết được, chờ sau khi công chiếu, ảnh hưởng của phim sẽ càng lớn hơn nhiều lần.

Du Yến bên kia đang bay đi bay lại ở các thành phố, bận đến chân không chạm đất, mà người đàn ông rảnh rỗi trong nhà lại có chút khó chịu, đã quen với việc có cô bên cạnh làm loạn, âm ỉ, bỗng cả thế giới thoáng chốc yên tĩnh lại, thật là rất không thú vị.

Cuối tuần này không khí rất tốt, Cố tiên sinh cũng không có việc gì làm, ngồi ở trong nhà liền nhớ Du Yến, thế là anh quyết định sẽ đi thăm người lớn trong nhà.

Lão gia và lão phu nhân Cố gia đã đi du lịch vòng quanh thế giới lần thứ n rồi, cho nên anh chuẩn bị đi thăm bố Du, trước lúc Du Yến đi công tác cũng đã dặn anh, lúc cô không có ở nhà, phải thường xuyên đến thăm bố Du, cho nên lời dặn dò của vợ, anh đương nhiên không dám không nghe theo.

Tiếc là anh có lòng đi thăm người ta, người ta còn không rảnh kia, gọi điện cho bố Du, nghe ông nói đang chơi golf, còn nói nếu anh có hứng thú có thể đến chơi với ông.

Được thôi, cùng nhau nói chuyện cũng là thăm, cùng nhau chơi golf thì cũng là thăm, thế là Cố tiên sinh thay đồ chơi golf thoải mái, liền vui vẻ ra ngoài, kết quả vừa ra ngoài liền bị kẹt xe, tâm trạng vui vẻ của Cố tiên sinh tuột dốc không phanh.

Du Chính Thiên vì lý do sức khỏe, cho nên hiếm khi ra ngoài chơi, gần đây vì tình cảm của con gái và con rể hòa hợp, cũng khiến cho tâm tình của ông tốt lên, tâm trạng tốt lên, sức khỏe cũng tốt theo, cho nên nhân lúc trời đẹp, ông liền hẹn mấy người bạn già ra đánh golf, vận động một chút, sẵn tiện hít thở không khí trong lành vùng ngoại ô.

Vừa nhận được điện thoại của Cố Hành Viễn, tâm trạng của ông càng tốt hơn, lúc nói chuyện với mọi người, sẵn tiện nhắc đến chàng rể này, nói anh tính tình tốt, nhân phẩm tốt, sự nghiệp thành công, là một thanh niên hiếm thấy.

Người nhà thích khen người nhà mình, chuyện này cũng là chuyện bình thường, mấy người bạn già đều là những nhân vật có mặt mũi, đều ưa sĩ diện, nghe lời ông nói, cũng vội khen con rể con trai nhà mình, nói qua nói lại, cuối cùng còn đòi phân cao thấp.

“Công ty của con rể tôi năm ngoái đã lên sàn rồi, kinh doanh cũng được lắm.”

“Con trai nhà tôi tuy chỉ là làm thuê, nhưng tốt xấu gì cũng là một CEO, cũng có thể so sánh như mình là ông chủ vậy.”

“Nói với các ông, con tôi đang làm ở cục XX, cán bộ viên chức tuy không kiếm tiền nhiều như con các ông nhưng có quyền cao chức trọng đấy.”

...

Du Chính Thiên cảm thấy rất buồn cười, lại thầm đắc ý, thầm nghĩ con rể này của tôi, làm sao để đám người các ông có thể so được, bây giờ các ông mỗi người tự khoe khoang con nhà mình tâng bốc lên tận trời đi, đến khi gặp được con rể nhà tôi, đừng cảm thấy mặt mặt là được.

Cả đám người vừa nói vừa đi về, đang nói hăng say, lại nhìn thấy bên kia khởi động xe golf điện, trên xe có vài người đưa mắt nhìn nhau, bắt giác cảm thán: Thế giới này thật nhỏ, vẫn là oan gia ngõ hẹp.

Người ngồi trên đó chính là Luru Thiên Quyên của công ty Tinh Tinh.

Luru Thiên Quyên từ xa đã nhìn thấy Du Chính Thiên, đôi mắt mờ to, sau đó luru loát nhảy xuống xe, chạy bước nhỏ gọi: “Ây da, đây không phải là lão Du sao? Trùng hợp thế, chúng tôi cũng đến đây vận động.”

Một tiếng lão Du khiến các ông đều cảm thấy nổi da gà. Trước giờ, Luru Thiên Quyên ở nơi công cộng gặp Du Chính Thiên, vẫn là không thèm nhìn ông, giờ lại từ xa vừa thấy, liền trực tiếp nhảy xuống xe chạy đến chào hỏi, có phải thay đổi cũng hơi nhanh quá rồi không?

Khi không tỏ ra ân cần, không phải chuyện gian trá thì cũng là phùng trộm cắp!

Mọi người đều là người làm ăn, ít nhiều đều có giao tình, người ta đã chạy qua đây, dù sao cũng không tiện trưng mặt thôi ra chào hỏi, trong đám người Du Chính Thiên, cũng có người quen Luru Thiên Quyên, nên cũng nhiệt tình chào hỏi bà ta.

“Xa xa đã thấy các anh nói chuyện rất vui vẻ, đang nói gì thế, có thể chia sẻ cho tôi không?”

Du Chính Thiên thật sự không muốn để ý bà ta, cũng không muốn đứng ở đây, trong lòng vẫn nhớ đến chuyện con rể ông sẽ đến, muốn về lại chỗ cũ, tiếc là đám người này không hiểu ý ông.

“Chủ tịch Luru, bà không phải muốn đánh golf sao? Người trên xe vẫn đang đợi bà kia.”

Luru Thiên Quyên biết Du Chính Thiên không thích bà, nhưng từ trong yến tiệc nhìn thấy Du Yển, sau khi biết chồng của Du Yển là Cố Hành Viễn, đây là lần đầu tiên bà gặp Du Chính Thiên ở nơi thoải mái, cơ hội hiếm gặp như thế, bà phải nghĩ cách hóa giải mối quan hệ chiến tranh lạnh này mới được, dù sao chẳng nữa bà cũng là kẻ có chuyện nhờ cạnh người ta giúp đỡ.

“Đều là thanh niên trong công ty chúng tôi, để bọn họ tự chơi là được.” Luru Thiên Quyên nói như thế, lại xoay người gọi người trên xe, “Các cậu đi chơi đi, Tiểu Kỳ giúp tôi đem gậy qua đây.”

Nếu người ta đã nói rõ muốn ở lại đây, trực tiếp xua đuổi cũng không ổn lắm, Du Chính Thiên chỉ đành buồn bực, hiếm khi tâm trạng tốt ra đây đánh golf, còn gặp phải chuyện xui xẻo này, thật là rắc rối!

“Vừa rồi mọi người đang nói gì thế? Nếu là chủ đề thú vị, thế chúng ta tiếp tục đi.”

“Cũng không nói gì, chỉ là chủ tịch Du nói con rể nhà ông ấy chỗ nào cũng tốt cả, chúng tôi không phục, liền so sánh với ông ấy.” Có người tương đối quen biết Luru Thiên Quyên liền đáp lời bà ta.

Luru Thiên Quyên vừa nghe câu này, cảm thấy không phải đúng ý mình rồi sao? Lập tức cười nói: “Con rể của chủ tịch Du, các ông ai cũng không bì lại rồi, đó thật sự là một người cực tốt.”

“Tốt đến thế sao, bà gặp qua rồi?” Có người không phục hỏi.

“Gặp qua, nhưng người ta không biết tôi.” Luru Thiên Quyên tiếc nuối nói.

“Thế trùng hợp quá, chủ tịch Du vừa nhận điện thoại, nói con rể của ông đang trên đường đến đây, chờ lát nữa bà có thể gặp được rồi.”

“Thật sao?” Luru Thiên Quyên lập tức cười rạng rỡ như hoa cúc, kích động nói: “Thật đúng là đến sớm không bằng đến đến lúc, chủ tịch Du, lát nữa ông phải giới thiệu tôi làm quen đấy nhé.”

Mọi người đều không biết vì sao Luru Thiên Quyên bỗng hưng phấn như thế, xem ra, con rể của Du Chính Thiên thật sự không phải là người bình thường ư?! Lúc ấy hôn lễ của con gái ông ấy nhỏ như thế cơ mà, lòng hiếu kỳ của bọn họ đều nổi lên.

Cố tiên sinh bị kẹt xe gần một tiếng đồng hồ, chờ đến khi anh đến sân golf, mọi người đều đang ở khu vực nghỉ ngơi chờ gặp anh.

Từ xa đã thấy một đám đông, chẳng qua Cố tiên sinh tình thế nào mà chưa từng gặp qua chứ, nên anh thông dong đi về hướng họ, trên mặt là nụ cười tự tin.

“Bố, ngại quá, trên đường kẹt xe, đã để cho mọi người đợi lâu rồi.”

“Không sao, đúng lúc có vài người bạn già đánh golf với bố.” Du Chính Thiên cười ha hả, bảo Cố tiên sinh qua đây ngồi.

Những người khác vừa nhìn thấy Cố tiên sinh, liền hóa đá, gió vừa thổi, lập tức tan thành tro bụi.

Trong lòng mỗi người đều như có hàng vạn con ngựa đang không ngừng giẫm lên, mẹ nó! Sao không ai nói cho họ biết, con rể của Du Chính Thiên là Cố Hành Viễn vậy! Chuyện quan trọng như thế, lại không có một tin tức nào cả, mẹ nó! Vừa rồi họ còn đang tự khoe khoang con mình trước mặt Du Chính Thiên! Mẹ nó, vốn dĩ không thể bì được mà! Mẹ kiếp! Cảm giác bị tát đến xây xẩm mặt mày rồi! Thật sự rất đau đấy!

Xem ra chỉ có hai từ “mẹ nó” mới đủ diễn tả tâm trạng của họ lúc này.

Du Chính Thiên nhìn sắc mặt đỏ bừng của đám bạn già, trong lòng thầm sáng khoái không thôi, vừa rồi ông không muốn so sánh, chỉ là nhận được điện thoại của con rể, trong lòng cảm thấy rất vui, liền khoe vài câu, là mấy lão ngoan đồng này muốn so sánh thôi, bây giờ mặt hắc rất không dễ chịu chứ gì.

Sau khi nhìn bạn già cười chê, rốt cuộc Du Chính Thiên cũng vui vẻ giới thiệu mọi người làm quen nhau.

“Hành Viễn, đây đều là bạn già của bố, giao tình cả đời rồi, con gọi họ một tiếng chú là được.”

Cố tiên sinh rất lễ phép bắt tay từng người, đến lượt Lưu Thiên Quyên, anh dừng lại, cảm thấy người này có chút quen mắt, mà bố vợ không giới thiệu bà ta, có thể thấy người này không phải rất quan trọng, vừa nghĩ thế, anh cũng tùy tiện bắt tay bà ta, nhưng không nghĩ đến cái bắt tay này, lại hết như dính keo 502 vậy, kéo mãi không ra.

Di à, bà muốn ăn đậu hủ của thanh niên sao?!

“...” Cố tiên sinh cạn lời nhìn người phụ nữ nắm chặt tay anh, ám ảnh tâm lý tuyệt đối là hai trăm phần trăm.

Về mặt Lưu Thiên Quyên hiền hòa, cười rạng rỡ tự giới thiệu bản thân, “Cố tiên sinh, chào cậu, tôi tên Lưu Thiên Quyên, cậu gọi tôi là di Quyên là được, tôi là bạn già của bố vợ cậu.”

Du Chính Thiên suýt chút sắc chết, lần đầu gặp mặt liền trực tiếp tự xưng là di Quyên, mặt quá dày rồi!

Trong lúc đối phương kéo tay con rể không chịu buông, Du Chính Thiên giật đến không kiềm được, đi đến vung tay, cố gắng tách hai bàn tay đang dính nhau ra.

Cố tiên sinh thầm thở phào, đem tay giấu sau lưng, khẽ xoay cổ tay, bà di này tuổi cũng không còn trẻ, không nghĩ đến lực tay lại khỏe như thế.

Du Chính Thiên lạnh lùng nói: “Gi mà di Quyên chứ? Tôi với bà không quen, đừng ở đây mà thấy sang bắt quàng làm họ.”

“Haiz, tôi nói này lão Du, trước đây không phải chỉ có chút hiểu lầm nhỏ thôi sao? Sao ông nhỏ mọn thế, tính toán từng li từng tí với tôi.” Lưu Thiên Quyên mặt dày cười ha hả với ông.

Cố tiên sinh nhìn sắc mặt của Du Chính Thiên không tốt, sợ ông sẽ phát bệnh, liền chuyển chủ đề hỏi: “Bố, bố mệt chưa? Muốn đánh một trận với con không?”

“Đương nhiên là được rồi, thế đánh thêm một trận nữa.”

Thế là bố Du rất nhanh liền quăng hết buồn bực ra sau đầu, đưa Cố tiên sinh đi đánh golf, sau lưng hai người, có một ánh mắt hoang mang bất an dõi theo họ, rất muốn tiến gần bọn họ.

Kỷ Hải đứng sau lưng đám người, tầm mắt của anh dừng trên người đứng xa nhất - Cố Tiên Sinh, mang theo sự dò xét, nghi hoặc, nhiều hơn nữa là địch ý. Hôm nay bị đưa ra ngoài chơi, không nghĩ đến sẽ nhìn thấy người này, thật là kinh hi ngoài ý muốn, cảm thấy lại gần nữ thần của anh càng nhiều hơn nữa rồi.

...

10 giờ đêm là thời gian cố định mà Cố tiên sinh videocall cho Du Yến.

Bây giờ Du Yến đang ở Hồ Nam, nhiệt độ bên này vẫn rất cao, Du Yến mặc một chiếc váy ngủ hai dây rất mát mẻ, tóc búi cao, lớp trang điểm trên mặt đã được tẩy trang sạch sẽ, cánh môi hồng nhạt tự nhiên, chỉ cần cô hơi nghiêng người về trước, liền có thể nhìn thấy phong cảnh trước ngực vừa xinh đẹp vừa mê người.

Ánh mắt Cố tiên sinh cẩn thận đánh giá mỗi một chi tiết trên người Du Yến, phát hiện ra chỗ nào của cô cũng thật đẹp mắt, thế là anh nhìn đến ngẩn ngơ.

Ngôn ngữ cơ thể của Du Yến rất phong phú, đặc biệt là cô muốn làm Cố tiên sinh vui vẻ, cho nên lúc nói về những việc phát sinh trong việc tổ chức chương trình hôm nay, cô sẽ cố tình làm ra những động tác và vẻ mặt kì quái, Cố tiên sinh cũng rất thương thức, từ lúc bắt đầu videocall với cô, liền duy trì nụ cười tùm tùm.

“Em bây giờ mới biết, tham gia chương trình giải trí là một chuyện cực kì tốn thể lực, nhảy lên nhảy xuống, còn cần dùng cáp treo nữa, còn có trò chơi trên nước, thật sự là muốn gãy vò chết tại em rồi.”

“Bảo trợ lý của em xoa bóp cho em.”

“Cô bé đã giúp em xoa cả buổi tối rồi, vừa mới đi ngủ, Cố tiên sinh hôm nay anh đã làm gì?”

“Đi đánh golf với bố, cùng ông đi ăn tối.” Cố tiên sinh thành thật báo cáo lịch trình hôm nay của mình cho cô nghe.

“Ừm, bố có nanh tin cho em, ông ấy nói hôm nay anh khiến ông rất nản nản này.” Du Yến chống cằm, cười hi hi nháy mắt với anh.

Nghĩ đến chuyện hôm nay, Cố tiên sinh cũng cười, “Bạn của bố đều rất thú vị.”

“Bố bảo anh đưa nhiều danh thiếp như thế, sợ rằng đến lúc đó họ tìm tận cửa đó.” Du Yến biết tính anh thích yên tĩnh, nên cố ý dọa anh.

Cố tiên sinh không thay đổi sắc mặt, nói: “Nếu đã là bạn của bố, nhất định sẽ có chừng mực, cho dù thật sự có chuyện tìm anh, thì nhất định cũng sẽ nhờ bên bố trước, nên giúp hay không, để bố tự quyết.”

“Suy nghĩ thấu đáo quá nhỉ.”

Cố tiên sinh thoáng do dự: “Nhưng có một người là ngoại lệ.”

“Có phải là Lưu Thiên Quyên không, bố còn bảo bà ta nắm tay anh không chịu buông?”

Cố tiên sinh cười khẽ gật đầu, Du Yến lập tức hét lên, “Thế anh về có rửa tay nhiều lần không, toàn thân Cố tiên sinh đều là của em, không thể để bất kì phụ nữ nào chiếm tiện nghi được!”

“Ừ, thuộc về em cả, anh sẽ tự bảo vệ mình thật tốt.” Cố tiên sinh dịu dàng nói.

Du Yến bị sự dịu dàng của Cố tiên sinh giết trong giây lát, sau đó ngã lên giường, Cố tiên sinh cũng không quấy rầy cô, Du Yến ngây người, anh cũng im lặng theo cô.

Du Yến nằm một lúc, lại ngồi dậy, nói với màn hình: “Cố tiên sinh, anh sao có thể đáng yêu như thế này chứ, em càng lúc càng yêu anh rồi, làm sao đây?”

Cố tiên sinh cong môi: “Nên như thế.”

“Em nhớ anh lắm đó, anh có nhớ em không?”

“Ừ.” Cố tiên sinh thừa nhận, anh cũng rất nhớ cô, giường rộng như thế, không có tư thế ngủ bá đạo của cô, sự trống trải khiến người ta cảm thấy mất mát. Sáng sớm thức dậy, không thấy gương mặt ngủ say ngọt ngào của cô, chỉ có tấm chăn lạnh lẽo khiến anh cả ngày đều cảm thấy không thoải mái.

“Còn nhiều ngày như thế mới có thể về, Cố tiên sinh, em cảm thấy em sắp bệnh rồi, nó gọi là ‘chứng thiếu vắng Cố tiên sinh’.”

“Nghiêm túc làm việc, đừng nghĩ lung tung.”

Cố tiên sinh đã gần tuổi này, cũng không thiếu tiền, vốn dĩ không cần vợ ra ngoài làm việc, anh xúc động muốn chia nửa thế giới của mình cho cô, sau đó để cô vẫn luôn bên cạnh anh, không được đi nơi nào cả, ở bên cạnh anh là được rồi.

Nhưng anh biết làm như thế, Du Yến sẽ không vui, cho nên anh không nỡ.

Trước lúc Du Yến xuất hiện, thế giới của Cố tiên sinh vô cùng yên tĩnh, cũng rất đơn điệu, hết như một bức ảnh cũ trắng đen, mỗi ngày đều là đi làm, sống, cảm xúc chỉ là một đường thẳng.

Từ lúc khi gặp cô, tấm ảnh trắng đen của anh mới được phủ thêm sắc màu rực rỡ, cảm xúc của anh cũng biến thành đường sóng hình sin, phụ thuộc vào nhất cử nhất động của cô mà dậy sóng.

Trong lúc Cố tiên sinh không chú ý, Du Yến đã trở thành cuộc sống của anh, anh đã không cách nào quay về về với cuộc sống tĩnh lặng như trước kia nữa rồi.

Không phát hiện ra Cố tiên sinh đang ngây người. Du Yến vẫn trong videocall luyện thuyên: “Em không nghĩ lung tung, em chỉ nghĩ về anh thôi!”

Bất cứ lúc nào đều được tỏ tình, Cố tiên sinh cũng có chút chống đỡ không nổi, ho khan một tiếng, Cố tiên sinh vờ như không có chuyện gì cầm cốc uống nước.

Du Yến đột nhiên ở bên kia cảm thán: “Đêm dài chậm chậm trôi, không muốn đi ngủ, Cố tiên sinh chúng ta làm chuyện chút chuyện có ý nghĩa đi.”

“...” Cố tiên sinh nhìn cô, chờ cô nói tiếp.

Nhưng sau khi Du Yến nói xong câu này, liền nghỉ ngơi cả nửa ngày cũng không nói thêm câu nào, qua một lúc, cô đột nhiên bò dậy, cầm điều khiển trên đầu giường, tắt đi vài ngọn đèn, chỉ chừa lại chút ánh sáng, thế là trên màn hình bên này, cả người Du Yến như được ánh sáng vây quanh.

Du Yến đổi tư thế, nằm sấp trước máy tính, cố ý lộ ra phong cảnh trước ngực, đưa tay khẽ vờ về môi mình, thấp giọng hỏi: “Cố tiên sinh, em đẹp không?”

Cố tiên sinh nghiêm túc ngắm nhìn mỗi một động tác, thần thái của cô, đột nhiên lại cảm thấy miệng lưỡi khô khốc, anh lại cầm cốc uống hai ngụm nước, lúc này mới gật đầu, coi như trả lời câu hỏi của cô.

Du Yến lại nghiêng đầu sang một bên, khẽ ngước cao, lộ ra cằm cổ trắng ngần xinh đẹp, bàn tay từ cánh môi dần dần vuốt ve xuống, nghịch hai dây áo, yêu mị hỏi: “Vậy cái này thì sao?”

Cố tiên sinh không nhìn được nữa, chỉ đành cố nhìn xuống, cuối cùng vẫn không nhìn được, đưa tay tìm xuống bên dưới.

Một tiếng sau, Du Yến mặt mũi đỏ bừng, thở hổn hển ngồi dậy, ngượng ngùng vẫy tay chào Cố tiên sinh trên màn hình, chúc ngủ ngon, sau khi tắt máy tính, mới đi vào phòng tắm dọn dẹp tàn cục.

Cố tiên sinh tắt máy, cũng đi vào phòng tắm tắm nước lạnh, cố gắng bình ổn tâm trạng đập dềnh của mình, không cẩn thận lại nghĩ về những cảnh tượng lúc này, tiểu huynh đệ không dễ gì mới bình tĩnh, giờ lại lập tức chào cò, Cố tiên sinh bất đắc dĩ lại dùng tay phải tiếp xúc thân mật với tiểu huynh đệ của anh, lúc cao trào, Cố tiên sinh ảo não nghĩ: Ngày tháng không có bà xã bên cạnh, thật sự không dễ sống!

Hôm sau, Cố tiên sinh vừa rời giường, liền sửa soạn ổn thỏa, anh đặc biệt chọn một bộ âu phục thoải mái, nhạt màu, mặc lên liền trông rất có tinh thần.

Sau đó xuống lầu, chậm rãi xem xong báo mới bắt đầu ăn sáng, phát hiện trên bàn phần lớn đều là điểm tâm Du Yến yêu thích, thoáng trầm mặc, phát hiện không biết từ lúc nào mình cũng thích món ăn mà Du Yến thích.

Có phát hiện này, khẩu vị Cố tiên sinh cực tốt, ăn thêm một lồng há cảo, mới đặt đĩa xuống, bảo tài xế chuẩn bị xe, anh muốn ra ngoài rồi.

Dư quán gia vừa nãy tiễn anh ngoài cửa, giờ lại phát hiện Cố tiên sinh vòng về, thế là liền hỏi: “Quên thứ gì sao?”

Cố tiên sinh lắc đầu hỏi ông, “Trong nhà vẫn còn há cảo thủy tinh chứ?”

Quán gia gật đầu bảo còn, Cố tiên sinh liền nhờ ông bỏ vào hộp thức ăn, anh muốn đem theo.

Quán gia không hiểu, nhưng vẫn nhanh tay đựng vào hộp đem ra, nhìn theo bóng lưng của Cố tiên sinh cầm com hộp lên xe, Dư quán gia thảm xót xa, ngày cô chủ không có ở nhà, Cố tiên sinh lại trở nên trầm mặc kiêu kì rồi.

Dư quán gia rất muốn gửi một bài hát cho Du Yến: Em mau quay về đi...Một mình anh chịu đựng không nổi...*

(*Lời bài hát trong Em mau quay về của Trương Kiệt)

Lúc Cố tiên sinh ngồi trên xe đi đến con phố nào đó, chợt nói với tài xế: Đi sân bay.

Tài xế vội đổi tuyến đường.

Nhìn chiếc xe chạy về hướng sân bay, tâm tình của Cố tiên sinh mới sáng sủa lên, anh cầm điện thoại gọi cho Triệu Thiêm, sau khi đối phương bắt máy, liền nói với anh ta: “Hôm nay tôi nghỉ, cậu giúp tôi đặt vé bay gần nhất đến Trường Sa, cậu không cần đến, gọi một người được việc đến sân bay gặp tôi là được.”

Bàn giao xong công việc, Cố tiên sinh dứt khoát gác máy, Triệu Thiêm bên kia vẫn đang cầm điện thoại, trong vẻ mặt ngây ngốc thoáng chút ưu thương nhàn nhạt.

Sau khi học xong kỹ năng đi trễ về sớm, hôm nay Cố tiên sinh lại lĩnh ngộ được kỹ năng đình công.

Cố tiên sinh, anh thật là quá cừ rồi, anh học những kỹ năng này nhanh như thế, vợ anh có biết không?

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Sự nghiệp

Vì hôm qua vận động quá mạnh, thế là trong buổi sáng không có hoạt động gì, Du Yến chỉ muốn làm một ‘người đẹp ngủ trong rừng’, nhưng tiếc rằng người tỉnh không bằng trời tỉnh, vẫn có người dám phá đi mong ước của cô, giầy vò giấc mơ ngọt ngào của cô, đánh thức cô dậy.

Du Yến thức dậy trong sự bức bối, lúc ngủ không đủ, tỉnh xấu của cô bộc phát thì ai cũng không đỡ nổi, đặc biệt là lúc cô đang mơ đẹp thì bị gọi dậy, thật sự phải giết không tha.

Trong mơ cô đang cùng Cố tiên sinh anh anh em em em tâm tình, sau đó lại ngọt ngào XXOO, đúng lúc cô đang vòng qua vai Cố tiên sinh thì bị sự va đập đánh thức, lực va đập rất mạnh khiến cô cho rằng bị động đất.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cô thét lên, vội mở mắt, lại phát hiện gương mặt anh tuấn phi phàm của Cố tiên sinh đang gần trong gang tấc.

Nhất thời không phân biệt rõ là mơ hay thật?

Chờ đến khi Cố tiên sinh lại dùng sức xâm nhập vào trong, Du Yến bỗng tỉnh ngộ, thế là lại thét ra tiếng, lập tức hết như gấu túi, cả người quẩn lầy người Cố tiên sinh.

Tuy rằng trong lòng có hàng vạn lời muốn nói, nhưng lúc này lại thích hợp với sự im lặng.

Gì cũng không cần nói nữa, phải làm xong việc này trước đã.

Kết thúc việc này, hai người sẽ từ từ nói chuyện với nhau.

“Cố tiên sinh, em rất cảm động, em đang chuẩn bị xin đạo diễn Điền cho nghỉ một ngày phép, về thăm anh với bố nè, anh đến rồi, hu hu hu, em yêu anh chết mất.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cố tiên sinh dịu dàng nói: “Anh bay đến cũng không mệt.”

Đêm qua trong lúc videocall nhìn thấy dáng vẻ kẻ khổ đáng thương của cô, khiến Cố tiên sinh lòng đau như cắt, sáng sớm liền vội đến an ủi cô, đương nhiên, làm chút chuyện yêu kia, chỉ là thuận tiện mà thôi, nếu đến cũng đến rồi, không có lý do gì mà không làm cả, tiểu huynh đệ của anh bây giờ đã rất chê bai huynh đệ tay phải rồi.

“Anh vừa đến đây, hôm nay em không muốn làm việc nữa rồi.” Du Yến gối đầu lên ngực anh, làm nũng. “Muốn như thế này mãi với anh.”

Cố tiên sinh thấp giọng cười, nói: “Em xác định cả ngày đều như thế ư?”

Thân thể của hai người vẫn kết hợp, dính chặt vào nhau, hông Cố tiên sinh vừa động, cô lập tức có cảm giác.

Du Yến đỏ mặt, nũng nịu nói: “Em mới không có ý đó.”

Cố tiên sinh khàn giọng hỏi: “Phải không?”

Kết quả là hai người lại chiến nhau thêm một lần nữa, cho đến buổi trưa gọi xong thức ăn trưa, mới bắt đầu tắm rửa.

Tinh thần của Du Yến đã được lấp đầy, tiếp theo là đến lượt lấp đầy dạ dày, xong xuôi mọi việc mới nghĩ đến chuyện chính, “Anh bỏ bê công việc bay đến đây, thật sự là không sao chứ?”

“Không sao.” Cố tiên sinh an ủi cô.

Thật ra công việc mỗi ngày của Cố tiên sinh đều chất thành đống cần phải giải quyết, lúc trước không có chuyện phân tâm, anh đương nhiên cũng rất nghiêm túc xử lý công việc, bây giờ đã có người khiến anh đề tâm, anh cảm thấy không nên dành quá nhiều thời gian cho công việc, nên bên cạnh gia đình nhiều hơn chút, việc này cũng là trách nhiệm của anh.

Triệu Thiêm chưa quen với sự thay đổi này của anh, cảm thấy anh vì mê luyện sắc đẹp mà chậm trễ việc nước, nhưng thật ra không phải thế, anh chỉ là điều chỉnh lại kế hoạch cuộc sống của mình mà thôi.

Hai người đều là người nổi tiếng, nơi nào cũng không thể đi, ăn xong cơm trưa, chỉ đành tiếp tục ở trong phòng, ngồi trên sofa ngơ ngẩn một lúc, liền ai làm việc này.

Hai người tự giải quyết công việc của mình trong một không gian thân mật, không cảm thấy có chút kì quái này, thỉnh thoảng ngẩng đầu có thể giao mắt với đôi mắt người mình thích, lại nhìn nhau cười một cái, cảm giác này thật sự là tuyệt vời nhất.

Cố tiên sinh mở máy tính xử lý công việc, Du Yến ngồi bên cạnh anh đọc kịch bản, kịch bản này là hai ngày trước Đỗ Phi Phi cảm đến cho cô, tuy chỉ là vai nữ phụ, nhưng Du Yến vừa xem qua liền lập tức nhận vai.

Đây là phim chuyển thể từ một bộ tiểu thuyết, tên là《Bạn của năm đó》, kiếp trước cô cũng từng diễn qua, sau khi công chiếu đã đem lại rất nhiều danh tiếng cho cô, lúc ấy cô vẫn còn dương dương tự đắc, cảm thấy diễn xuất của mình thật sự rất tốt, diễn vai khó như thế rất xuất sắc, cho nên có thể lột tả tâm trạng của nhân vật.

Sau đó có lần tình cờ gặp được nguyên tác giả của bộ phim, đối phương không tham gia trong quá trình quay, hai người rất tự nhiên nói về bộ phim này, nguyên tác giả phân tích về vai diễn đó, Du Yến mới phát hiện, bản thân vẫn hiểu rất ít, tuy cô diễn cũng không tệ, nhưng nếu như dựa theo sự phân tích của tác giả, có lẽ hiệu quả sẽ càng tốt hơn, vai diễn sẽ càng thành công hơn, đáng tiếc chuyện này đã định, chuyện tiếc nuối này cũng chỉ đành cười trừ cho qua.

Lịch sử đang tái diễn trước mắt cô, cô đương nhiên phải bắt lấy cơ hội, bù lại những chuyện tiếc nuối trước kia.

Vì sự xuất hiện của Cố tiên sinh, Du Yến thật sự đã hủy đi lịch trình buổi chiều, may là chỉ có một buổi phỏng vấn, ít một người cũng không ảnh hưởng bao nhiêu, Điền Kì Lễ cũng không nói gì, thật ra anh cũng không dám nói gì, phần tuyên truyền lần này, cũng là nhờ có Du Yến, hiệu quả tuyên truyền mới tốt như thế, trong mắt anh, cô chính là một thần tài, đến đó còn không kịp nữa là.

Cho dù hai người không đi đâu cả, chỉ lẳng lặng ngồi bên nhau, vẫn cảm thấy thời gian trôi đi quá nhanh, vừa chớp mắt lại đến thời khắc chia xa.

Cố tiên sinh ăn tối xong liền phải bay về, cho nên Du Yến nhìn cả bàn đầy thức ăn, nhưng không có chút khẩu vị nào.

Cố tiên sinh nhìn cô không động đũa, cũng không hỏi cô, chỉ là thỉnh thoảng đút chút thức ăn cho cô, sau đó bản thân cũng không ăn gì, chỉ tập trung đút cô ăn cơm.

Du Yến vừa nhai vừa nói: “Cố tiên sinh anh còn chưa đi, em đã bắt đầu thấy nhớ anh rồi, sao em lại yêu anh như thế chứ!”

Cố tiên sinh tốt tính mỉm cười nói: “Thế anh đợi đến ngày mai mới lên máy bay về?”

Du Yến lắc đầu: “Em đã khiến anh trì hoãn công việc một ngày rồi, không thể tiếp tục trì hoãn nữa, Triệu Thiêm sẽ chạy đến khóc trước mặt em mất.”

Cô tuy vẫn là tính tình tiểu thư, thích làm nũng, thích vờ đáng thương nhưng cô cũng biết rõ lúc nào nên, lúc nào không nên bướng bỉnh, giống như người làm lãnh đạo tập đoàn như Cố tiên sinh, dành cả một ngày để bên cô đã là chuyện vô cùng hiếm thấy rồi, phải biết là vì một ngày không làm việc, anh về sẽ phải tốn thêm biết bao nhiêu tinh lực và thời gian để giải quyết những việc bị trì hoãn hôm nay.

Vừa nghĩ đến Cố tiên sinh có thể sẽ bận đến không ăn cơm, cô liền cảm thấy đau lòng, cho nên dù cô không nở thể nào cũng sẽ không bướng bỉnh năn nỉ Cố tiên sinh tiếp tục ở lại.

Hơn nữa dù không nở thể nào, thì thời gian vẫn cứ trôi đi, tối hôm ấy Cố tiên sinh bay về thành phố B, sau khi Du Yến tiễn anh ra ngoài, liền xoay người khóc ngất trong nhà vệ sinh, lòng nghĩ đến những ngày tháng xa cách như thế này sẽ càng nhiều hơn, cô làm sao chịu nổi đây.

Cố tiên sinh về nhà đã là nửa đêm, đến khi anh tắm rửa xong toàn thân phong trần, lúc chuẩn bị nghỉ ngơi thì nhận được điện thoại của Cố lão gia.

Cố lão gia vẫn đang du lịch vòng quanh thế giới, lúc này đang ở nước ngoài, vào giờ này gọi điện thoại về, vốn dĩ cũng không nghĩ đến việc quấy rầy thời gian nghỉ ngơi của con trai, dù sao ông cũng là người già, cho dù gọi điện vào ba bốn giờ sáng thì con trai ông vẫn phải ngoan ngoãn nhận điện thoại.

Cố lão gia vừa mở miệng liền chất vấn anh, “Con trai, nghe nói gần đây con cân mỳ nhân không cân gang son hả?”

Cố tiên sinh vừa nghe thấy giọng nói hào sảng của ông liền đáp: “Tin tức của bố vẫn khá nhanh nhạy nhỉ.”

“Nói như thế là thật ư, là người đẹp nhà nào vậy? Sao có thể quyến rũ được khối đầu gỗ cứng nhắc như con.”

Cả đầu Cố tiên sinh đầy vạch đen trả lời: “Là người đẹp nhà con.”

“Hóa ra là Tiểu Yến à, làm sao để người ta gần đây lại chịu để ý đến con rồi? Bố nhớ con bé ấy khá cá tính mà, không thềm để ý đến con dù chỉ một chút.” Nói đến lịch sử đen tối của cô con dâu này, Cố lão gia vẫn cười to ha ha ở đầu dây bên kia.

“...” Cố tiên sinh cạn lời cảm điện thoại, nhưng bố anh đang cao hứng, anh lại không thể gác máy.

Cố lão gia sớm đã quen với việc kiếm lời của con trai, không đợi anh trả lời ông liền tiếp tục cảm khái, “Chẳng qua nếu hòa hợp rồi, thì phải sống với nhau thật tốt đấy biết không? Bố nhớ lúc con bé còn nhỏ rất đáng yêu, không nghĩ rằng sau khi lớn lên cũng khá thú vị. Công việc là vinh viễn làm không xong, nhưng cuộc sống này là của con, phải biết điều tiết thích hợp, đối với việc con cân mỳ nhân không cân gang son, bố mẹ đều rất ủng hộ, tiền đủ tiêu là tốt rồi, đừng để nó điều khiển mình.”

“Con biết rồi ạ.”

“Lần này đợi bố mẹ về, con đưa Tiểu Yến về nhà ăn cơm.”

Con trai kết hôn hơn một năm, con dâu vẫn chưa gặp được mấy lần, thái độ nhắc đến cô vẫn tốt như thế, bố mẹ như thế không phải ai cũng có, trong lòng Cố tiên sinh có chút cảm động.

“Vâng, lúc đó con sẽ bảo cô ấy đến đón bố mẹ.”

“Ồi chao, con còn có thể sai sử được con bé ư?” Cố lão gia vẫn cố ý đùa nhây.

“...”

Cuối cùng Cố tiên sinh chỉ đành bất đắc dĩ mặc kệ bố mình đùa đến chán, mới nhắc nhở bọn họ ở bên ngoài phải chú ý sức khỏe, sau đó liền kết thúc cuộc trò chuyện, lòng nghĩ lần sau về nhà có nên nhắc bố mẹ đừng lấy chuyện lúc nhỏ của người ta nói ra hay không, dù sao lúc ấy Du Yến vẫn còn rất nhỏ, vốn dĩ không hiểu chuyện, nhắc ra cũng chỉ càng thêm lúng túng.

Không ngờ rằng lão gia và lão phu nhân vẫn nhớ chuyện Du Yển lúc còn bé, ấn tượng vẫn sâu sắc như thế, chuyện này cũng khiến anh cảm thấy bất ngờ.

Nhớ lúc ấy anh cũng đã mười một, mười hai tuổi, tiệc mừng thọ của Cố lão gia tổ chức ở nhà, lúc ấy Du Chính Thiên cũng đã là người có giao thiệp rộng rãi, được bạn bè giới thiệu nên ông cũng đến dự, lúc ông đến còn dẫn theo bánh bao thịt nho nhỏ, tầm ba, bốn tuổi, Du Chính Thiên xin lỗi mọi người, nói rằng bảo mẫu có việc nhà không ai trông coi bé, nên ông chỉ đành dẫn theo cô bé đến.

Bé con rất đáng yêu, mặc chiếc đầm công chúa màu đỏ, gặp ai cũng cười hi hi, cũng không sợ người lạ, Cố lão phu nhân rất thích cô, còn ôm cô một lúc lâu, chẳng qua lúc ấy Cố tiên sinh vẫn còn là một bé trai, đối với bé gái phần nào có chút sợ, nên liền rời khỏi đại sảnh tự đi chơi.

Sau đó lại ở trong vườn gặp được cô, lúc ấy cô cũng không hiểu chuyện, chắc là mắc tiêu, cho nên cô nhóc ngồi xổm bên gốc cây tè ra, màn này vừa khéo bị tiêu Cố tiên sinh nhìn thấy được, anh cũng rất lịch sự quay mặt đi, sau đó lại nghe thấy tiếng bé con khóc.

Hóa ra là vì váy của bé con xòe quá rộng, lúc đi tè đã tè ướt lên váy của mình, nhìn thấy khuôn mặt nhăn nhó òa khóc của bé con, tiểu Cố tiên sinh cũng không biết phải làm thế nào, cuối cùng chỉ đành nhờ người tìm Du Chính Thiên đến.

Trong lúc chờ đợi, bé con nhìn trúng một đóa hoa trên cây, liền quên khóc, nhồm nhèo đòi anh hái cho, giọng làm nũng vừa non nớt vừa ngọt ngào khiến tiểu Cố tiên sinh không còn sức chống đỡ, chỉ đành ngoan ngoãn cúi gầy, trèo lên cây, tiểu Cố tiên sinh không biết trèo cây, rất nhanh liền ngã xuống đất, còn không may bị trật chân.

Thấy anh từ trên cao ngã xuống, bé con lập tức oa oa khóc lớn.

Thế là lúc mọi người đến đây, nhìn thấy một màn này, tiểu Cố tiên sinh bị trật chân, ngồi yên ở đấy, bé con đang chu môi, cố gắng giúp anh thổi vết thương, thổi vài cái lại ngừng chút khóc một lúc, sau đó lại tiếp tục thổi, thật sự là vô cùng bận rộn.

Sau này người lớn hỏi Tiểu Du Yển, vì sao lại khóc? Cô bảo rằng anh trai đau, cho nên cô thay anh khóc.

Sau đó, Du Chính Thiên đến nhà cầu hôn, mọi người vẫn nhắc đến chuyện lúc nhỏ của bọn anh, đều cảm khái trẻ con ngây thơ lương thiện.

Cố tiên sinh cũng cảm thấy như thế, loại duyên phận này, dường như sớm đã định sẵn rồi.

Bé con lương thiện kia, sau khi trải qua năm tháng rột rữa, cuối cùng cũng trở thành vợ của anh, nghĩ lại thật khiến người ta cảm khái.

Nhưng những chuyện xa xưa này, Du Yển sau khi trưởng thành dường như đều quên sạch toàn bộ.

Nghĩ đến bé con hồi bé, lại nhớ đến cô vợ bé bóng cách xa nghìn dặm, Cố tiên sinh nằm trong căn phòng trống đêm nay, chắc chắn đây lại là một đêm mất ngủ.

Hai ngày trước khi công bố《Kì ngộ》, cả đoàn người Du Yển rút cuộc cũng về thành phố B, tuy thời gian tuyên truyền khá gấp rút, nhưng thành quả cũng không tệ, ít nhất là vào ngày công chiếu, giới truyền thông đến cũng khá đông.

Điều khiến Du Yển ngạc nhiên là Du Chính Thiên không chỉ xuất hiện trong buổi lễ công chiếu mà ông còn dẫn Cố tiên sinh nhà họ đi theo!!!

Đây là sự tiêu đề dư luận vẫn chưa đủ kịch tính hay sao, còn đưa Cố tiên sinh đến góp vui ư?

Mặc kệ thế nào chẳng nữa, nụ cười của Điện Kì Lễ tuyệt đối vẫn là cười không khép miệng lại, anh trực tiếp mời hai vị đại thần ngồi vài ghế khách quý - vị trí thu hút ánh nhìn người khác nhất, còn muốn Du Yển chiêu đãi khách quý.

Phóng viên có mặt lập tức nhảy dựng lên đoán mò, hận không thể hướng toàn bộ ống kính về phía hai người họ.

“Cố tiên sinh, hai người đến đây như vậy có ổn không? Đến khi anh rời đi, chắc chắn sẽ lên trang bìa của tạp chí giải trí rồi.” Du Yển đầu đầu nhìn bố Du đang cười tùm tùm cùng bộ dáng nghiêm túc của Cố tiên sinh.

“Không sao, họ không dám viết.” Cố tiên sinh cười đảm bảo với cô.

“Không sao, viết thì viết, quan hệ của các con còn sợ họ viết sao!” Bố Du lại trưng ra dáng vẻ sợ thiên hạ không loạn.

Có người bố và ông xã không hiểu chuyện thế này, cũng rất nhọc lòng.

Du Yển cũng không để ý nữa, trực tiếp mặc kệ mọi đồ vỡ, cả quá trình đều cùng ông xã và bố già tập trung xem phim, ngẫu nhiên sẽ nói với họ về những cảnh quay thú vị, cả nhà xem đến khá vui vẻ.

Chẳng qua là hết như lời Cố tiên sinh nói, truyền thông vốn dĩ không dám đăng chuyện của họ lên báo, chỉ là trong bài viết có nhắc đến khách quý Cố Hành Viễn đến dự.

Lúc nhìn thấy truyền thông không dám viết gì, Du Yển cảm thấy rất hả dạ, ha ha, tức chết các người.

Thật ra, từ lúc Cố Hành Viễn xuất hiện trong buổi lễ công chiếu, trong lòng mọi người liền biết chuyện gì xảy ra, nhưng bởi vì thân phận của anh quá lớn,

cho nên không có truyền thông nào dám mạo hiểm đung vào anh, cho nên mọi người đều yên phận, xem như không biết gì cả.

Đúng như dự đoán của Du Yến, ngày công chiếu《Kì ngộ》đã nhận được rất nhiều phản hồi tích cực, vào ngày sau càng nhận được nhiều tin tức tốt lành hơn, phòng vé lại đạt được kỉ lục mới, đồng thời khiến cho các nhà sản xuất các bộ phim chiếu cùng thời gian ấy nhìn đến đỏ mắt, đặc biệt là《Kì ngộ》chỉ dùng vốn thấp để quay, doanh thu thu về lại cao hơn những bộ phim đầu tư lớn kia, thật sự khiến cho người ta vừa hâm mộ vừa đổ kị.

Rất nhiều khán giả sau khi xem lần một lại cùng bạn bè đi xem lần hai, lần ba, Điền Kì Lễ chính là có bản lĩnh này, phim của anh luôn ẩn chứa nội hàm, lúc xem lại lần hai, lần ba khán giả vẫn sẽ cảm nhận được những ý vị khác biệt.

Cho nên,《Kì ngộ》đột nhiên trở nên rất nổi tiếng, các tạp chí và bình luận trên mạng đều nói về nó, nhất thời những chủ đề liên quan đến bộ phim nói mãi không dứt.

Thân phận của đạo diễn Điền Kì Lễ cũng theo đó mà nổi tiếng, hết như nước dâng thuyền lên, những bộ phim ngắn trước đây của anh cũng được đào lên, đều vô cùng thu hút người xem, thế là mọi người phát hiện ra người này thật sự là một đạo diễn tài năng, các nhà đầu tư cũng lũ lượt kéo đến.

Những diễn viên chủ chốt tham gia đóng phim, cũng nổi tiếng rất nhanh, lượng fan hâm mộ không ngừng tăng lên, đặc biệt là Du Yến - nữ diễn viên chính của bộ phim, về diễn xuất của cô, tuyệt đối là những lời bình luận khen ngợi, rất nhiều người trước đây từng xem qua phim cô đóng, đồng thời diễn xuất của cô trong bộ phim này tăng lên đáng kể, đã đạt được đến trình độ của một diễn viên chuyên nghiệp, khen cô lên đến tận trời xanh.

Có người khen cũng sẽ có người chê, có kẻ nhìn không quen cảnh cô nổi tiếng trong một đêm, cho nên đào lại lịch sử đen tối trước đây của cô, chuẩn bị lấy ra nói, lại bất ngờ phát hiện ra, đào thế nào cũng không đào được gì, giống như Du Yến là một người mới ra mắt, từ đầu chí cuối đều trong sạch, rất hoàn mỹ.

Sao có thể như thế được! Rất nhiều anti fan trước đây của cô vốn dĩ không dám tin chuyện này là thật, bọn họ từng tham gia ném đá Du Yến, sao những lời ném đá kia đều đột nhiên biến mất không chút dấu vết rồi? Thật sự quá kì lạ rồi.

Kết quả vẫn có không ít kẻ không cam tâm, nghĩ rằng tin tức trước kia tuy đã mất rồi, nhưng mọi người vẫn còn nhớ cả, viết lại lần nữa để mọi người đọc là được rồi, dù sao cũng không phải là bịa đặt, đó đều là những chuyện thật từng phát sinh, thế là, những lịch sử đen tối lúc Du Yến vừa ra mắt lại thấp thoáng xuất hiện, nhưng truyền được không bao lâu lại bị chặn, những người đó không chịu thua, tiếp tục đăng, lại tiếp tục bị chặn, cho đến khi cơ quan chức năng trực tiếp tìm đến cửa, tội danh xúc phạm danh dự của người khác, đem họ bắt về đồn, chuyện này mới ngừng lại.

Sau khi bị giam một đêm đi cải tạo, họ lại được thả ra, các anti fan nhận ra, cơm có thể ăn bậy nhưng lời tuyệt đến không thể nói bậy.

Sóng gió bão bùng trên mạng, Du Yến đều không hề hay biết, bởi vì cô bận sắp chết rồi, căn bản không có thời gian hóng hớt những chuyện nhảm chán này.

Du Yến nổi tiếng, Đỗ Phi Phi cũng mệt mỏi chờ người, một lượng lớn quảng cáo mời cô làm người đại diện chính thức, bất cứ lúc nào điện thoại đều vang lên không ngừng, Đỗ Phi Phi sau khi gác máy, quả quyết nói với Du Yến, “Thế này không ổn, chúng ta phải đi chậm lại, không thể chạy như bị họ xem như xua vệt được.”

Tuy bây giờ là thời đại thức ăn nhanh, rất nhiều chuyện đều chú ý đến hiệu quả, nhưng loại chuyện một đêm liền nổi tiếng như thế này, nếu lợi dụng tốt, nhất định sẽ công thành danh toại, song nếu như có chút bất cẩn, cũng sẽ khiến cho danh tiếng không dễ gì gầy dựng được thoáng cái tan thành mây khói, về điểm này, Du Yến nhất trí với cách nghĩ của Đỗ Phi Phi, hơn nữa cô cũng có trải nghiệm sâu sắc ở kiếp trước, cho nên cô ngộ ra nhiều điều sâu xa hơn so với Đỗ Phi Phi, thế là cô rất vui mừng khi Đỗ Phi Phi có thể nhìn ra chủ chốt của vấn đề.

Lúc nghe Đỗ Phi Phi nói thế, Du Yến cũng gật đầu đáp: “Chẳng qua nếu như nhận thì phải chọn lọc kĩ càng, nếu như toàn bộ đều không ổn, thế thì từ chối toàn bộ, chúng ta không sợ không có việc làm”

“Đúng, danh tiếng mới là quan trọng nhất.” Đỗ Phi Phi cũng cho là thế, liên tục gật đầu.

Du Yến giành lấy snack tôm trên tay Cảnh Hân, bỏ vào miệng hai miếng, nhai nhồm nhoàm nói: “Nhiều thời gian bên cạnh Cố tiên sinh là tốt nhất.”

Cảnh Hân cũng nhét đầy miệng, không ngừng gật đầu, “Đúng vậy, đúng vậy.” Cũng không biết cô nàng đang phụ họa lời nói của ai, hiển thị là gió chiều nào theo chiều nấy mà.

Đỗ Phi Phi tròn mắt, bảo: “Sao em không về nhà giúp chồng dạy con đi, làm một quý phu nhân, như thế em có thể hai mươi tư giờ quần lấy Cố tiên sinh rồi.”

Du Yến quả quyết lắc đầu, “Không không không, cho dù em rảnh rồi thì Cố tiên sinh cũng cần phải đi làm, cho nên vốn dĩ không thể hai mươi tư giờ quần lấy Cố tiên sinh.”

“...” Đỗ Phi Phi cạn lời, điểm cô quan tâm có phải hơi lệch hay không?!

Du Yến lại nói: “Em muốn cả tình yêu và sự nghiệp, hiểu chứ?! Em là phụ nữ thời đại mới, làm sao có thể ở nhà ăn bám được chứ, không thể vương chân Cố tiên sinh được!”

“Chị nghĩ Cố tiên sinh chắc chắn sẽ rất vui lòng để em vương chân anh ta.”

“Đỗ Phi Phi, tốt xấu gì chị cũng là người đại diện của em, chị bảo em giải nghệ, thế không phải chị cũng thất nghiệp sao.”

“Chị có thể hỗ trợ người khác.”

“Hừ, chị đi đâu tìm được người có tiềm năng như em chứ, tự dựa vào thực lực của mình, hơn nữa tài nguyên trong công ty còn tùy chị dùng, người tốt như thế để chị dẫn dắt, mà chị còn muốn tìm người khác, chị nói xem chị có phải là ngốc không?”

Đỗ Phi Phi thở dài: “Được rồi, chị ngốc, em cũng thế, chúng ta là trời sinh một đôi.”

“Cái này còn nghe được.” Du Yến đắc ý gật đầu, sau đó lại mãnh liệt lắc đầu, “Không, chị mới là cũng thế, cả nhà chị đều là cũng thế.”

Cảnh Hân ngồi bên cạnh đưa tay, “Chị Yến, em đói, em rất đói...”

Du Yến và Đỗ Phi Phi cùng lúc trừng mắt nhìn Cảnh Hân: Ai đó lời kẻ ngốc này ném ra ngoài ngay!

Thực lực diễn xuất của cô đã được chứng minh, mà hoạt động quảng cáo đại diện cũng phải nâng cao lên với danh tiếng, hai tay đan vào nhau, cần phải cứng rắn hơn, cho nên trong đồng giấy tờ chất cao như núi, cuối cùng lựa ra, hai bộ phim, ba cái hợp đồng làm người đại diện, vài quảng cáo và vài chương trình giải trí với phỏng vấn, hơn nữa trước đó Du Yến đã nhận một bộ phim, cho nên khoảng thời gian rất dài sau đó, lịch trình của cô đều được xếp kín lịch.

Bởi vì còn một tháng nữa sẽ bắt đầu quay《Bạn của năm đó》, cho nên trong một tháng này cô phải bận quay chương trình và quảng cáo.

Trong lúc này, cô còn đặt làm lễ phục để chuẩn bị cho buổi lễ trao giải Kim Quyển Bách Hoa, vì《Kì ngộ》gần đây rất nổi tiếng, Điền Kì Lễ đương nhiên là nhận được điện thoại mời tham dự, còn đạt được vài giải thưởng, cho nên anh vui mừng đến nhảy cẫng lên, chạy đến thông báo cho cô đến tham gia.

Du Yến vì đã sớm biết kết quả, cho nên vô cùng bình tĩnh, từ đặt lễ phục, chọn trang sức, cho đến việc trang điểm, tất cả đều như thường lệ, đến nửa điểm hưng phấn cũng không có.

Đỗ Phi Phi khó hiểu hỏi, “Em không khăn trương sao?”

“Khăn trương gì chứ, của em thì đương nhiên là của em rồi, không phải của em thì khăn trương cũng không phải của em.”

Đỗ Phi Phi hoài nghi nhìn cô, “Em thật sự nghĩ vậy sao? Hay là giả vờ?”

“Lười để ý đến chị.”

Hôm nay Du Yến quay hai quảng cáo, lúc về đến nhà đã chập tối, trực tiếp đậu xe ở khoảng đất trống trước nhà, lúc Du Yến xuống xe, vô ý quét mắt nhìn sang hồ bơi bên cạnh, cô thoáng dừng lại, sau khi đóng cửa xe, cũng không vào nhà mà đi đến bên cạnh hồ bơi.

Ngồi xổm xuống đưa tay vào trong hồ nước, mới phát hiện nước trong hồ khá lạnh, nhớ đến lần trước nhìn thấy Dư quân gia đang thay nước, liền muốn tìm hôm nào đó đi bơi, nhưng vừa chớp mắt, đã là mùa thu, mà cô chưa bơi qua lần nào cả, trong lòng có chút tiếc nuối, lần sau đi bơi, lại phải chờ đến năm sau.

Cố tiên sinh vừa xuống xe liền trông thấy bà xã thần thò bên hồ bơi, nghi hoặc bước đến hỏi cô: “Đang nghĩ gì thế?”

Du Yến đang xuất thần, cho dù giọng của Cố tiên sinh rất nhẹ nhưng vẫn khiến cô bị dọa đến giật mình, quay đầu nhìn thấy anh, liền đứng lên cười đáp: “Anh về rồi.”

Cố tiên sinh đưa tay khẽ vòng qua eo cô, lại hỏi: “Đang nghĩ gì thế?”

“Không có, chỉ cảm thấy đáng tiếc, mùa hè qua rồi, em vẫn chưa bơi qua.”

“Muốn bơi lúc nào đều được cả.” Cố tiên sinh không hiểu vì sao Du Yến lại trở nên đa sầu đa cảm như thế, anh thấy, nếu thật sự muốn bơi, đổi chỗ khác là được, có gì khó đâu.

Du Yến lắc đầu, cười bảo: “Là cảm thấy thời gian trôi qua quá nhanh rồi.”

Cố tiên sinh cúi đầu hôn lên môi cô, điểm này anh cũng đồng ý, cảm thấy mỗi ngày đều trôi qua rất nhanh, thời gian bên cạnh cô thật sự quá ít.

Du Yến bỗng trở nên nghiêm túc nhìn anh, nói: “Cố tiên sinh, công việc của em dần đi vào quỹ đạo, cho nên thời gian rảnh rỗi sẽ càng lúc càng ít. Em vẫn luôn muốn nói với anh, mong anh hãy cho phép em bốc đồng một lần nữa, đợi em thêm năm năm, năm năm sau, em nhất định sẽ giải nghệ, rời khỏi sân khấu quay về bên anh, đến lúc đó em sẽ sinh cho anh thêm vài bé con, cả nhà chúng ta sẽ vui vẻ bên nhau, được không anh.”

Cố tiên sinh ngắm nhìn cô gái nhỏ đang hứa hẹn với anh, thoáng cái cảm thấy mũi cay cay, anh hít sâu một hơi, ôm cô vào lòng thật chặt.

Cô còn quá trẻ, thế giới này vẫn còn quá nhiều thứ đang đón chào cô, anh không nỡ trói buộc cô bên cạnh mình, cho nên anh sẽ vì cô chống đỡ mảnh trời đất mệnh mông này, giúp cô tự do bay lượn.

“Được, anh chờ em.” Anh nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Nhận giải

Bố Du lẫn lộn trong giang hồ mấy chục năm, tuy không có nằm trong bảng xếp hạng những người giàu có, nhưng địa vị và quan hệ thì không hề kém, đặc biệt là trong giới giải trí, bố Du dù nói không thể đưa một tay che trời, nhưng vài tay che trời thì vẫn là miễn cưỡng có thể.

Bố Du gần đây cảm thấy niềm vui bị san sẻ, vì ông và con gái đã nhiều ngày không gặp nhau rồi, bây giờ ông muốn gặp Du Yến, không phải chỉ tùy tiện gọi điện là có thể gọi cô đến.

Ông tự đoán bảng xếp hạng quan trọng của con gái, đứng đầu là công việc, thứ hai là Cổ tiên sinh, thứ ba mới là ông.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Thật là con gái gả ra ngoài hết như nước đã đổ đi, có ông xã liền quên bố, con gái bất hiếu, đúng là con gái bất hiếu, bố Du vừa đếm tội con gái cung vừa ở trong phòng nghỉ của cô ngồi đợi cô, không sai chính là ngồi đợi, đáng thương thật, ông đường đường là chủ tịch của giải trí Du Thị, muốn gặp mặt con gái còn phải ngồi đợi. Càng nói càng muốn chấm nước mắt.

Sau nửa tiếng, Du Yến dẫn Cảnh Hân vội vã quay về, Đỗ Phi Phi đã hẹn với đại diện của một thương hiệu, nói sẽ gặp mặt ở công ty, Du Yến mặc trang phục thoải mái, bản việc công thì lộ rõ vẻ bất lịch sự, cho nên cô phải quay về thay quần áo.

Bước vào phòng nghỉ, Du Yến phát hiện bố Du đang ở bên trong, trong lúc chờ đợi nhàm chán, ông cầm quyển album cô vừa chụp không lâu, đang chăm chú xem từng ảnh.

“Bố, sao bố lại ở đây?” Du Yến rất ngạc nhiên hỏi bố cô.

“Không ở đây thì bố đến đâu để gặp con?” Bố Du bất đắc dĩ hỏi ngược lại cô, trước đó ông còn gọi điện cho cô, cô nói đang ở bên ngoài quay quảng cáo, không biết lúc nào mới quay về công ty, ông chỉ đành đến đây chờ cô, càng nghĩ càng cảm thấy uất ức.

Du Yến đã quen không lớn không nhỏ với bố mình, với sự lên án của bố Du cô vốn không để tâm, đi đến lay tay ông, tỏ vẻ thân thiết, sau đó hỏi ông: “Thế bố tìm con gặp thế có chuyện gì?”

Du Chính Thiên kéo con gái ngồi xuống sofa, vỗ tay cô hỏi: “Giải Kim Quyển Bách Hoa, có phải con được vào vòng giải nữ chính xuất sắc nhất không? Bố muốn hỏi con có suy nghĩ gì?”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Du Yến bĩu môi, nhìn bố cô đáp: “Suy nghĩ gì chứ, có phải là con có cách nghĩ đó, thì bố sẽ giúp con ôm cúp về nhà không?”

“Bây giờ không phải rất nhiều công ty đều làm như thế ư?” Bố Du hùng hồn trả lời cô.

“Người ta làm thế nào, thì bố phải làm thế này sao? Có thể nguyên tắc chút, có thể sáng tạo chút không?”

“Nếu người ta đã làm như thế, điều đó chứng minh là con đường kia dễ đi, nếu đã có con đường dễ đi, thì cần gì tìm lối đi khác chứ?” Bố Du nhẫn nại nói đạo lý với cô.

“Bố thật là vô lý, bố, bố có thể dừng nghĩ đến chuyện mua giải không?” Du Yến sợ bố cô lại muốn vì cô mà tiêu tiền, vội vàng giải thích: “Nếu bố mua giải, thế chính là bố xem thường con, chê cười con.”

Nghe cô nói thế, bố Du vội nói: “Bố thương con còn không hết, sao có thể xem thường, chê cười con chứ! Con đừng oan uổng bố.”

“Bố chính là chê cười con, không tin con sẽ dùng chính thực lực mình cầm được cúp, còn nói là không phải!”

Bố Du bị nói trúng tim đen, lúng túng cười hi hi hai tiếng, nói: “Bố không phải là sợ con cầm không được sẽ khóc đến chảy nước mũi sao, nên mới muốn giúp con.”

Bố Du cái gì cũng tốt, chính là chiều chuộng con gái thành ma, hận không thể đem toàn bộ thế giới đặt vào trong tay cô, kiếp trước cô có đạo hạnh kia, ít nhiều cũng liên quan đến sự cưng chiều của ông, nhưng kiếp này, Du Yến vừa hưởng thụ sự cưng chiều của ông, cũng đồng thời từ chối cách nghĩ muốn tốt cho cô của ông, thực tế không phải bất kì thứ gì đều có ích cho cô, cũng muốn bỏ cô ít lao tâm vì cô, yên ổn sống cuộc đời mình là được.

“Bố, con biết bố là muốn con vui nhưng trò chơi này, nó cũng có quy định của nó, chúng ta cứ dựa theo quy định để chơi, không phải sẽ càng vui hay sao? Người khác thế nào là chuyện của họ, con chỉ hi vọng có thể dựa vào sự cố gắng của mình để giành được giải, năm nay không được thì năm sau tiếp tục cố gắng, con gái bố ưu tú như thế, không thể không giành được giải đâu.”

Nghe thấy lời của Du Yến, bố Du suýt nữa đứng lên vỗ tay khen ngợi cô, nhưng bị cô khoác tay, không đứng dậy được, thế là chỉ đành đưa tay lên, rất nhiệt huyết nói: “Đúng vậy, con gái bố là cừ nhất, nhất định có thể ôm giải về!”

Dỗ dành xong lão ngoan đồng này, Du Yến thở phào nhẹ nhõm, lòng thầm nghĩ trong nhà vẫn còn có một người, hôm nay về nhất định phải phòng ngừa trước mới được, tránh đến lúc ấy Cố tiên sinh lại giao cho Triệu Thiêm thực hiện toàn bộ nữa, sẽ gây cho cô thêm phiền phức gì nữa cũng không chừng.

Làm ngôi sao như cô cũng khá khó khăn, người khác vất óc tìm cách nổi tiếng, bất kì thủ đoạn nào đều dám dùng, còn cô lại dùng trăm phương nghìn kế ngăn chặn người nhà giúp cô nổi tiếng, cũng bận tâm việc cô có thể yên ổn làm ngôi sao hay không!

Giải Kim Quyển Bách Hoa mỗi năm tổ chức một lần, là chương trình cực lớn trong giới giải trí, hội tụ đầy đủ những người nổi tiếng trên cả nước, chia sẻ vinh quang nhất trong giới điện ảnh Trung Hoa.

Mọi người đều là những gương mặt quen thuộc trong màn ảnh, cho dù không có giao tình, gặp mặt chào hỏi vẫn là chuyện bình thường, hoặc là tiến đến nói chuyện, không chừng cũng có thể tạo ra quan hệ, giao tiếp giữa người và người vốn là như thế, nói không chừng quan hệ này lại có tác dụng to lớn cho ngày sau.

Chẳng qua phần lớn mọi người đều chỉ là bằng mặt không bằng lòng, cùng vui vẻ với nhau nhưng thật ra sau lưng lại thầm so sánh tị nạnh, nâng cao giảm thấp.

Đây chính là giới giải trí, trông có vẻ nhỏ nhưng lại sâu không thấy đáy.

Đến tham dự buổi lễ long trọng này, không nhất định là để giành giải, phần lớn người đến đây đều là vì các mối quan hệ, trước hội trường có trải thảm đỏ rất dài, là nơi phong thủy bảo địa tập trung những người nổi tiếng, bạn có bản lĩnh ở lại đó càng lâu, mối quan hệ cũng sẽ cao hơn chút, cho nên đây không phải là một tấm thảm đỏ bình thường, mà đây tuyệt đối là một tấm thảm sặc danh tiếng quý báu và các mối quan hệ.

Cho nên mỗi năm các ngôi sao sẽ đi trên thảm đỏ, đó chính là màn quan trọng nhất trong buổi lễ trao giải, trên thảm đỏ, những ngôi sao hết như bát tiên qua biển vậy, vô cùng thần thông, có thể đề ống kính đứng trên người bạn thêm vài giây, thì bạn thắng rồi.

Mấy năm trước trên thảm đỏ lưu hành trào lưu té ngã, vì thế các ngôi sao nữ trước khi đến nhận giải đều sẽ tiến hành đặc huấn, làm sao để ngã được đẹp mắt, ngã được đặc biệt, ngã khác với những người khác, thậm chí còn có các lớp huấn luyện được mở ra vì trào lưu này, lớp bồi huấn làm sao để thành nữ thần, lớp bồi huấn làm sao để có tư thế chuẩn của nữ thần, còn có thêm lớp bồi huấn hôm nay bạn đã nghĩ ra tư thế gì chưa... vân vân, đủ để thấy hành động này đang hot thế nào.

Sau đó lại lưu hành thời trang xuyên thấu, các ngôi sao nữ có nhiều quan điểm khác nhau, người không mặc trang phục xuyên thấu, đi trên thảm đỏ lại lén lút lút sợ người ta nói mình bị out, người mặc trang phục xuyên thấu lại đi đứng ngang nhiên, sợ rằng người ta sẽ nhìn mình ít đi không bằng.

Tóm lại là vì chiếc thảm đỏ này, các ngôi sao nữ đều rất liều mạng.

Du Yến kiếp trước đi trên thảm đỏ cũng có rất nhiều lịch sử đen tối, người khác nói: Nước ngoài có Lady Gaga, trong nước có Du Yến. Câu này có thể chứng minh thời trang trước đây Du Yến mặc từng gây sốc như thế nào.

Cô thích màu hồng, cho nên lễ phục đi trên thảm đỏ trước đây của cô, căn bản là lấy màu hồng làm chủ đạo.

Màu hồng là một màu rất đẹp, nhưng lại quá ngây thơ, không đủ cao quý, trong buổi lễ thế này, màu hồng phần có vẻ lép vế, nhưng chỉ cần cô thích là được, cô thích không giống người khác, cho nên đơn độc một mình, không muốn đi theo trào lưu. Vì ít người mặc màu hồng, cho nên cô dùng màu hồng làm màu chủ đạo, không ngừng sử dụng màu này, kiểu dáng trang phục cũng không đi theo lối bình thường, tạo hình đặc biệt để thu hút ánh nhìn của người khác, mỗi lần xuất hiện, đều khiến những người xung quanh chấn động từ trong ra ngoài, nổi cả da gà. Nhưng Du Yến cảm thấy, đây chính là hiệu quả cô cần, còn cảm thấy khá đắc ý.

Bây giờ Du Yến không dám nhìn thẳng vào tủ quần áo của mình, những lễ phục màu hồng với kiểu dáng kì lạ kia cô để cho người làm xử lý sạch sẽ, nhìn thôi cũng cảm thấy dị hợm.

Dáng người Du Yến rất đẹp, đường cong thướt tha, rất chuẩn, cô còn có một đôi chân dài, mặc gì trông đều đẹp mắt, kiếp trước vì những giày vò kia, hoàn toàn lãng phí đi thân hình xinh đẹp này.

Lần này cô chọn một chiếc đầm đen, trên thân vẩy đính vô số hạt lấp lánh, tựa như ngôi sao trong đêm đen, khiến cho chiếc đầm tăng thêm phần ngây thơ, khiến cho màu đen trở nên không quá trầm buồn.

Kiểu dáng lễ phục cũng rất đơn giản, thân trên lộ vai cúp ngực, đường viền cũng đính hạt pha lê cùng màu nho nhỏ, làn váy xòe tương đối khoa trương, dưới cùng là lớp lụa đen, dùng pha lê đen tạo thành hình đóa hoa, vừa tinh xảo vừa phóng khoáng.

Bởi vì còn trẻ, cho nên kiểu váy xòe khá thích hợp với cô, cũng vì trẻ tuổi cho nên cần chọn màu đen để cô trở nên nổi bật hơn.

Lúc Du Yến trang điểm, thay xong lễ phục, đi xuống cầu thang, liền nhìn thấy Cố tiên sinh đang đứng dưới lầu nhìn lên, phát hiện ra bản thân vốn không thể dịch chuyển tầm mắt, cô hết như nữ thần làm người ta thần hồn điên đảo, vừa cao cao tại thượng lại đẹp đến kinh tâm động phách, khiến người khác không kiềm được muốn thành kính tôn sùng.

Cố tiên sinh đưa tay chào đón nữ thần của anh, Du Yến khẽ đặt tay lên tay anh, cười thẹn thùng hỏi, “Trông em đẹp không?”

“Cực kì đẹp.” Cố tiên sinh đáp.

“Cảm ơn anh.” Du Yến cười rạng rỡ, kiễng chân hôn lên cằm Cố tiên sinh, son môi nhạt màu dính lên mặt anh, khiến cô cười càng tươi hơn.

“Thật sự không cần anh đi cùng em ư?” Cố tiên sinh lần nữa muốn cô xác nhận, bà xã xinh đẹp thế này, anh thật sự có chút không nỡ để cô xuất hiện trước ông kính khắp nơi, tốt nhất là đem cô giấu ở trong nhà, để mình anh có thể ngắm là được rồi. Nghĩ như thế, anh bỗng có chút hối hận đã chấp nhận ước hẹn năm năm của Du Yến, anh thật sự có chút không đợi được, muốn cả thế giới đều biết, cô gái này là của anh.

“Không cần, em cùng đám người của đạo diễn Điền đi trên thảm đỏ.” Du Yến lần nữa từ chối anh.

Cố tiên sinh không còn cách nào với cô, chỉ đành đích thân tiễn cô lên xe, sau đó chờ xe dần dần đi xa, vô thức thờ dài, Dư quán gia nhìn theo chiếc xe rời đi, chỉ là ông nói thẳng: “Ồi, thật khiến người ta không yên tâm mà!” Nói xong còn có ý nhìn sang Cố tiên sinh.

Cố tiên sinh lạnh nhạt nhìn ông một cái, rồi xoay người bước vào trong nhà.

Dư quán gia sờ chiếc cằm nhẵn nhụi, thì thào: “Bản thân không có cách đi theo, trưng ra mặt thôi cho tôi xem thì có tác dụng gì chứ!”

Các thành viên chính trong đoàn phim《Kì ngộ》đều đến dự buổi tiệc trao giải, nhưng không phải tất cả đều đi trên thảm đỏ, chỉ có Điền Kì Lễ cùng với ba diễn viên đại diện cho đoàn phim bước lên.

Gần đây《Kì ngộ》đang rất nổi tiếng, lượng fan vô cùng cao, khi họ vừa bước xuống xe đứng trên thảm đỏ, lập tức có truyền thông cầm máy ảnh chụp lia lịa, Du Yến mặc lễ phục cao quý phóng khoáng, thoáng cái đánh gục cả đồng người đang quay phim, chụp hình trong tích tắc, tiếng bấm máy tách tách liên tục vang lên không ngừng.

Những người bên cạnh chưa từng nhìn thấy khung cảnh long trọng như thế này, đều lộ ra chút hoang mang, may là tuy Du Yến vẫn còn trẻ nhưng linh hồn lại đã trải qua thương hải tang điền, là một lão làng nhìn qua thế sự, cho nên lúc đối mặt với truyền thông, cử chỉ của cô ưu nhã, phóng khoáng, thu hút vô số ánh nhìn, mọi người đều chuyển sang chụp hình cô, cho nên cũng bỏ qua những diễn viên lúng túng bên cạnh.

Điền Kì Lễ thăm thò phào, lòng nghĩ Du Yến tuyệt đối là phúc tinh của anh, thế là ý niệm muốn ôm đùi cô càng kiên định hơn.

Cả đoàn người ung dung bước trên thảm đỏ, trên đường đi không ngừng có người hô tên Du Yến, muốn họ dừng lại chụp hình, nhưng đi trên thảm đỏ cũng có giới hạn thời gian, bọn họ không thể chậm trễ, đi thẳng vào trong hội trường, lối vào có một sân khấu nhỏ, cũng là địa điểm chụp hình đáng chú ý nhất, ngôi sao sẽ vừa kí tên, vừa tạo tư thế ưu nhã để truyền thông chụp đủ kiểu.

Vì gần đây rất nổi, cho nên lúc bọn họ kí tên xong, vẫn bị dẫn chương trình kéo đi phỏng vấn vài câu, nội dung phỏng vấn không chỉ hỏi cảm nghĩ của họ mà còn hỏi họ dự đoán hôm nay ai sẽ nhận giải, những điều này đều do Điền Kì Lễ đại diện trả lời.

Điều khiến mọi người ngạc nhiên là, người dẫn chương trình còn hỏi Du Yến, chỉ nghe cô ấy hỏi: “Du Yến gần đây được bầu chọn thành nữ thần mới trên mạng, tôi có thể hỏi thay các fan nam một câu hỏi hay không?”

Du Yến cười khẽ, gật đầu.

Người dẫn chương trình lại hỏi: “Chắc nữ thần Du vẫn độc thân, tiêu chuẩn lựa chọn của cô là gì nhỉ?”

Vừa đặt câu hỏi liền hỏi về chuyện tình cảm, người dẫn chương trình này cũng là thấy Du Yến còn trẻ, cho nên hỏi vấn đề này cũng không sao.

Du Yến cười dịu dàng đáp: “Tiêu chuẩn chọn lựa của tôi là: Thành thực, trầm ổn, tinh tế, còn biết dỗ dành.” Nói đến cuối cùng, cô cười càng ngọt ngào hơn, đây đều là những tiêu chuẩn dựa theo Cố tiên sinh đề nghị, chỉ chưa nói đến chuyện cao to, đẹp trai, giàu có, vì nói quá cụ thể sẽ không tốt, sẽ khiến cho mọi người đoán mò.

Sau khi bọn họ tiến vào bên trong, mọi người mới nhớ ra, Du Yến vốn dĩ không trả lời việc mình có độc thân hay không, thật là giao hoạt quá mà!

Đoàn phim được sắp xếp chỗ ngồi khá gần sân khấu, tầm quan sát khá tốt, Du Yến phát hiện chỗ bên phải của đoàn phim lại là thiên vương nổi tiếng Lưu Nghị Nhiên, mà tay trái lại là đạo diễn đức cao vọng trọng Trần Hạo Lâm, vừa rồi Điền Kì Lễ có đi qua bên cạnh ông, lúc bắt tay với ông, còn liếc mắt cúi đầu khom lưng, có thể thấy được vô cùng kính trọng Trần Hạo Lâm.

Xem ra chỗ này của họ cũng là phong thủy bảo địa.

Màn mở đầu buổi lễ rất đặc sắc, hai người dẫn chương trình cũng khá hài hước, trước đó không lâu Du Yến cũng từng tham gia qua tiết mục chương

trình của nam dẫn chương trình nọ, xuyên suốt quá trình đều khiến mọi người cười ha hả không ngừng, ấn tượng về anh ta khá sâu sắc.

Lúc vào hội trường, đều sẽ có quá trình buổi lễ, bên trên còn ghi rõ trình tự trao giải và biểu diễn kèm theo danh sách khách mời, trong lúc chờ đợi, Du Yến tiện tay mở ra xem, mượn ánh đèn trên sân khấu, quét mắt một lượt, phát hiện khách mời trong danh sách đều là những người nổi tiếng, hơn nữa còn có nhóm nhạc Tinh Tinh Boy, xem ra gần đây bọn họ cũng rất nổi.

Trước mắt đều là những giải không quan trọng, giải người mới xuất sắc nhất được trao cho một cô gái tên là Nhiếp Dao, tầm mười bảy, mười tám tuổi, gương mặt xinh đẹp ngọt ngào, Du Yến hồi tưởng lại, phát hiện cô bé này chỉ là nổi tiếng nhất thời, nhận giải không lâu sau, liền dính scandal, đối tượng còn là một người đàn ông đã có vợ, cho nên danh tiếng tuột dốc không phanh, sau đó không còn thấy cô nàng nữa.

Thế là Du Yến chợt phát hiện ra chuyện thú vị, thân là một người có năng lực tiên tri, đối với mỗi người lên sân khấu nhận giải, chỉ cần cô có ấn tượng, đều có thể nhớ ra tình trạng sau này của họ, dù sao chẳng nữa giới giải trí cũng không thiếu tin tức hóng hớt, thường ngày chỉ cần hơi để ý đến tin giải trí, sẽ có thể biết rất nhiều về hoạt động của các ngôi sao.

Du Yến bỗng tò mò nghĩ ngợi bản thân nên mở một bàn dự đoán tương lai của các ngôi sao hay không, lại tính phí thật cao, ngôi sao đều nhiều tiền như thế, chỉ cần cô nói chuẩn, bọn họ chắc chắn sẽ nguyện ý móc tiền ra? Nghĩ đến chuyện này, trong não tự nhiên xuất hiện ra hình ảnh ấy, cô tự cảm thấy vui không thể tả, lén cười thầm suốt nửa ngày.

Điền Kì Lễ nghiêng mắt nhìn cô đang vui vẻ, tò mò hỏi cô đang vui chuyện gì, Du Yến ra vẻ cao thâm khó lường nói: Thiên cơ bất khả lộ.

“Thế vị cao nhân này, anh có thể nhờ em dự đoán không, xác suất anh nhận giải là bao nhiêu?” Phòng chừng là Điền Kì Lễ cũng ngồi đến buồn chán, cho nên nhỏ giọng nói chuyện phiếm với cô.

Du Yến mỉm môi cười nói: “Xác suất nhận giải là một trăm phần trăm, hơn nữa không chỉ có một giải.”

Điền Kì Lễ cho rằng cô đang nói đùa, cũng cười đáp: “Thế thì đành tiếp nhận lời nói may mắn của em vậy.”

Sau khi người mới nhận giải, lại đến phần biểu diễn của khách mời, ánh sáng trên sân khấu được tắt hết, giai điệu vui nhanh vang lên trong bóng tối, bốn luồng ánh sáng chiếu lên bốn bóng người, di chuyển theo bước đi của họ, khiến người xem hoa cả mắt.

Cho đến khi toàn bộ ánh đèn đều sáng lên, lúc này mới nhìn rõ bốn dáng người trên sân khấu.

Lúc nhìn rõ gương mặt của người nào đó, Du Yến dường như nghe thấy tiếng sấm rền vang lên bên tai.

Tại sao là anh, tại sao lại là anh?!

Sau khi kinh ngạc, nhịp tim cô không chịu sự khống chế mà đập điên cuồng, nhịp đập điên cuồng ấy khiến cô muốn hét ra tiếng, Du Yến siết chặt nắm tay, cắn chặt hàm răng, cho dù thế nào cũng không thể khống chế được sự run rẩy của cơ thể, đến cả hô hấp bình thường cũng cảm thấy khó khăn.

Trong bóng tối, không ai chú ý đến biến hóa của cô, bao gồm cả Điền Kì Lễ bên cạnh cô, mọi người đều bị màn biểu diễn thanh xuân năng động thu hút.

Nhóm nhạc Tinh Tinh Boy vẫn đang trên sân khấu vừa hát vừa nhảy, gương mặt thanh niên chứa đầy nét tự tin cùng với nụ cười điển trai, nhưng nhìn thấy nụ cười quen thuộc sáng lạn như ánh dương của người kia, Du Yến lại cảm thấy như nhìn thấy ma quỷ.

Kí ức kiếp trước, dường như bao phủ toàn bộ tâm trí cô.

Lần đầu tiên gặp gỡ, là trong một vũ hội, cũng là nụ cười sáng lạn như ánh mặt trời ấy, cậu ta tự giới thiệu: Hi, nữ thần, tôi là Kỷ Hải.

Lần gặp gỡ tiếp theo là trong câu lạc bộ yêu xe, nụ cười cậu vẫn sáng lạn như thế: Hi, nữ thần, lại là tôi, Kỷ Hải đây, cô nhớ chứ?

Lần nọ, cậu liều mạng đua xe, để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng cô.

Sau đó, số lần hai người gặp nhau càng lúc càng nhiều, cậu ta vẫn gọi cô là nữ thần.

Kỷ Hải nói: Đêm nay tôi muốn vì nữ thần của mình mà hát một bài...

Kỷ Hải nói: Nữ thần, hôm nay em vẫn xinh đẹp như vậy...

Kỷ Hải nói: Thời tiết hôm nay thật đẹp, nữ thần, chúng ta đi ngắm biển đi...

Kỷ Hải nói: Hôm nay là sinh nhật của tôi, nữ thần, em có thể thực hiện cho tôi một điều ước được không?...

Kỷ Hải nói: Nữ thần, tôi yêu em, làm bạn gái tôi nhé...

Khi ấy, Kỷ Hải biết tình huống gia đình cô, cậu ta nói: Nữ thần, hãy buông bỏ xiềng xích kia đi, anh cho em một đời vui vẻ.

Khi ấy, cô mặc kệ mọi chuyện, bỏ mặc tất thảy, chỉ muốn dựa vào cậu.

Nhưng dù sao đi nữa cậu ta vẫn còn trẻ, cho nên giữa bọn họ không ngừng nảy sinh mâu thuẫn, cãi nhau không ngừng, bên nhau ba năm, cô muốn buông tay, nhưng Kỷ Hải không đồng ý, cậu thậm chí không từ thủ đoạn để cô nghiện ma túy, cậu ta nói: Cái này có thể giúp chúng ta rất vui vẻ, quên hết đi tất cả chuyện không vui, nữ thần, em không được đi đâu cả, em là của anh, chỉ có thể ở bên cạnh anh.

Lúc nói câu này, Kỷ Hải cũng cười, nhưng nụ cười lại dữ tợn dị thường.

Con nghiện phát tác, trong khoảng thời gian sống không bằng chết, cô bị thương phát hiện, cô đã bị hủy hoại bởi một ma quỷ rồi.

...

Du Yến gất gao trừng mắt nhìn người con trai đang tập trung nhảy trên sân khấu, tâm trạng tuyệt vọng bao phủ cả người cô, thoáng cái hận không thể bỏ nhào lên trên sân khấu, xé nát anh, cùng anh đồng quy vô tận.

Nhưng mà, hai bài hát rất nhanh liền hát xong, Tinh Tinh Boy cảm ơn xong liền đi xuống sân khấu, sân khấu hoa lệ lại lần nữa yên tĩnh.

Lúc đôi mắt bị nước mắt bao phủ mờ lung, lúc này cô mới tỉnh ngộ, cô đã là người chết qua một lần rồi, Du Yến bây giờ đã không còn là một Du Yến vùng vẫy đòi chết, mà Kỷ Hải bây giờ cũng không còn là Kỷ Hải dễ dàng thao túng cô nữa, bọn họ giờ đây, đã là hai người xa lạ, hoàn toàn không quen biết nhau.

Nhưng những chuyện trước đây từng chút một hiện hiện trước mắt cô, ác mộng Kỷ Hải đem đến cho cô quá trầm trọng, cô rất khó thuyết phục bản thân mình xem anh thành người lạ không quen.

Trước đây cô cho rằng sống lại lần nữa, cô đã được thoát khỏi ác mộng đeo bám, mà nay gặp lại kẻ gây ra ác mộng kia, cô mới phát hiện, cô tưởng rằng mình đã thoát ra kí ức đau khổ, nhưng kí ức ấy vẫn lặng lẽ nằm trong một góc, lặng lẽ sinh sôi nảy nở, sâu trong nội tâm của cô.

Du Yến lúc này, gặp đến độ muốn gặp Cố tiên sinh, nhưng buổi lễ tối nay vẫn đang tiếp tục, cô không thể lập tức rời đi.

Cô vội đến đứng ngồi không yên, khiến cho Điền Kì Lễ hiểu lầm, cho rằng cô vì muốn nhận giải mà khản trương, thế là thắm đưa tay nắm tay cô, an ủi, nhưng lại bất ngờ phát hiện ra lòng bàn tay cô đầy mồ hôi, nghi hoặc nhìn cô, thật sự khản trương như vậy sao? Vừa rồi biểu hiện trên thảm đỏ của cô rất trấn định? Chẳng lẽ đều là diễn tử?

Tuy Điền Kì Lễ hiểu lầm cô, nhưng anh nắm chặt tay cô, lại khiến cô cảm thấy có chút ấm áp, sự kinh hoàng trong lòng cũng dần lui đi một chút.

Không dễ gì cuối cùng cũng đọc được tên giải thưởng mà «Kì ngộ» đạt được, tâm trạng của những người chế tác trong đoàn phim đều trở nên nghiêm túc, «Kì ngộ» nằm trong giải Đại Hắc Mã, nửa tháng trước «Kì ngộ» mới báo danh tham gia, lại lập tức nhận được ưu ái từ giám khảo, tổng cộng đạt được năm hạng mục đề cử, hơn nữa đều là những giải thưởng quan trọng, gồm: Giải bộ phim xuất sắc nhất, Giải biên kịch xuất sắc nhất, Giải đại diện xuất sắc nhất, Giải nữ diễn viên xuất sắc nhất và Giải quay phim xuất sắc nhất.

Sau đó rất nhanh liền công bố giải quay phim và biên kịch xuất sắc nhất, hai giải này đều bị Kì ngộ giành được, cả nhóm chế tác đoàn phim đều vui mừng vỗ tay, đối với các giải thưởng tiếp thêm càng thêm tự tin.

Trong lòng Điền Kì Lễ thầm nghĩ, Du Yến hẳn sẽ không có vấn đề gì trong giải nữ diễn viên xuất sắc nhất, diễn xuất của cô như thế, mọi người đều thấy rõ, chỉ cần không có gian lận, hẳn sẽ là của cô, tuy cô đang tranh giấu với Lâm Ly - người được xưng là vô miện chi vương* nhưng mọi người đều biết, Lâm Ly được đề cử vô số lần, nhưng trước giờ chưa từng được nhận giải, cho nên lần này được đề tên, đến cả cô ấy cũng tự cười bảo mình chỉ là được đề cử cho đủ người thôi, hẳn là vấn đề không lớn.

(*Ấn dụ của vị vua không vương miện, chỉ những người dù không có chức danh cụ thể nhưng có quyền lực và sức ảnh hưởng cực lớn trong một lĩnh vực nào đó)

Ngược lại là bản thân Điền Kì Lễ có thể nhận được giải đạo diễn xuất sắc nhất được nhiều người khao khát hay không, đó vẫn là điều chưa thể nói rõ, vì lần này tranh giải với anh còn có đạo diễn danh tiếng như Trần Hạo Lâm, ông ấy chính là thần tượng của anh, việc đánh bại thần tượng, anh vẫn là không dám nghĩ đến.

Giải đạo diễn xuất sắc nhất được trao trước, đến khi khách mời đọc tên của Điền Kì Lễ, cả mặt anh vẫn vô cùng mơ hồ, cho đến khi Du Yến đẩy đẩy anh, nhắc anh mau lên nhận giải, anh mới bừng tỉnh bước lên sân khấu, lúc lên bậc thang còn suýt ngã sấp mặt, khiến mọi người đều phì cười, sau đó nói lời cảm ơn còn nói lắp, còn dứ khoát lời tờ giấy đã chuẩn bị sẵn ra đọc, khiến người bên dưới đều cười điên mất.

Du Yến bị không khí cảm nhiễm, cũng phì cười ra tiếng, nhưng cô biết, kể từ ngày hôm nay, một đạo diễn thiên tài chính thức lộ diện, sau đó vô số người muốn ôm đùi anh, cũng không biết sau này anh còn nhớ từng suốt ngày bảo muốn ôm đùi cô hay không.

Sau khi trao giải đạo diễn xuất sắc nhất, «Kì ngộ» đã phá vỡ kỉ lục từ trước đến giờ, sau đó là đến giải nữ diễn viên xuất sắc nhất.

Trên màn hình của hội trường hiện lên hình ảnh của các nữ diễn viên có tên, mọi người tuy đang cười nhưng trong mắt đều lộ ra vẻ khản trương không thể nghĩ ngờ.

Điền Kì Lễ nhìn dáng vẻ trấn định của cô, cho rằng cô cũng tự tin mình sẽ giành được, vô thức có chút ngưỡng mộ phản ứng ung dung của cô trong trường hợp này.

Lúc khách mời mở phong thư, chuẩn bị đọc tên diễn viên, mọi người đều nín thở, chờ đợi.

Bố Du, Cố tiên sinh và Du quân gia ngồi trước màn hình ti vi xem chương trình quay trực tiếp cũng nín thở khản trương theo...

“Giải nữ diễn viên xuất sắc nhất của Kim Quyển Bách Hoa năm nay là...”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

“Nữ diễn viên xuất sắc nhất là - Lâm Ly!”

Cả hội trường lập tức nhiệt liệt vỗ tay, ống kính liền hướng về Lâm Ly, chỉ thấy lúc nghe được tên mình, cô liền rơi lệ đầy mặt.

Lâm Ly đã hơn bốn mươi tuổi, cả đời vô số lần được nằm trong danh sách đề cử, nhưng từ đầu chí cuối đều là suýt chút nữa, cho nên vẫn luôn tự cười trêu mình là vô niện chi vương, dù gì đã là vương giả, ai lại không muốn mình vinh quang đội vương niện chứ?

Nữ diễn viên hơn bốn mươi tuổi, cô còn có thể làm nữ chính thêm bao nhiêu lần chứ? Cho nên đừng nói rằng bản thân cô ấy kích động, đến cả người bên cạnh cũng thay cô ấy cảm thấy vui mừng.

Du Yến sớm đã biết trước kết quả này, cho nên cũng không cảm thấy bất ngờ, vẫn còn quá trẻ, điều kiện tốt, cơ hội còn rất nhiều, cho nên có đoạt giải hay không, cô cũng không cảm thấy rất luyến tiếc.

Nhưng có người lại không nghĩ như thế, Điền Kì Lễ ngồi bên cạnh Du Yến cảm thấy bất bình, diễn xuất của Lâm Ly tuy không tệ, nhưng chắc chắn sẽ không bằng Du Yến, chẳng lẽ tiêu chuẩn chấm điểm còn có thêm mục đồng tình ư? Vì người ta nhiều lần đề cử không đoạt được giải, cho nên lần này cho cô ấy sao? Thật sự là buồn cười quá rồi!

Du Yến biết Điền Kì Lễ đang thay cô bất bình, cũng không nói gì, chỉ là vỗ vỗ tay anh, nói cô không sao.

Nhưng tâm trạng cô không vui là thật, không phải là vì không nhận được giải, mà là từ giây phút nhìn thấy Kỷ Hải, trong lòng cô liền cảm thấy nặng nề, hệt như chìm trong xi măng.

Gần đây vì bên cạnh Cố tiên sinh, cho nên cảm thấy cuộc sống tươi đẹp hệt như trong mơ, lúc này bất thành linh gặp được người không muốn gặp nhất, nghĩ đến quá khứ đáng sợ kia, cô vô thức chột dạ, bản thân từng xấu xa như thế, làm sao có thể xứng với Cố tiên sinh hoàn mỹ chứ?

Lễ trao giải sắp kết thúc, Du Yến muốn rời khỏi nơi này càng nhanh càng tốt, cô muốn lập tức về nhà, muốn xác nhận Cố tiên sinh dịu dàng thật sự thuộc về cô.

《Kì ngộ》giành được ba giải, chút nữa chắc chắn sẽ mở tiệc ăn mừng, Du Yến không dự, có chút không ổn.

Lúc cô đang muốn tìm cơ để về sớm, Điền Kì Lễ lại thi thảm bên tai cô: “Anh thấy sắc mặt của em rất không ổn, nếu thật sự thấy không khỏe thì chút nữa trực tiếp về nghỉ đi, trong tiệc ăn mừng bên kia, anh sẽ nói với họ.”

Du Yến cảm kích nhìn anh, đang muốn nói gì đó, lại nghe anh nói. “Anh đây là tìm cơ hội để ôm đùi em đấy, sau này có chuyện gì, em phải giúp đỡ anh đó.”

Đã sắp trở thành đạo diễn lớn rồi, anh khẳng định vẫn cần ôm đùi em ư?

“...”

Du Yến chỉ đành cạ lời nhìn anh.

Chẳng qua, mặc kệ quá trình thế nào, Du Yến vẫn muốn vừa kết thúc buổi tiệc liền rời đi ngay.

Điền Kì Lễ giúp cô ôm một phần váy, tiễn cô đến bãi đỗ xe, trong bãi đỗ xe, Du Yến bất ngờ nhìn thấy xe của Cố tiên sinh đỗ bên cạnh xe cô.

Cố tiên sinh trong xe hẳn cũng đã thấy cô rồi, lúc cô vừa đến gần, cửa xe lập tức mở ra.

Du Yến nhìn thấy Cố tiên sinh toàn thân mặc quần áo thoải mái, liền cố gắng đem chiếc váy xòe của mình tiến vào trong xe, ngồi vào xe liền vẫy tay chào tạm biệt Điền Kì Lễ, lúc này mới xoay người lại, vừa gọi “Cố tiên sinh”, ba chữ này vừa gọi ra miệng, nước mắt liền nổi đuôi nhau như chuỗi châu bị đứt, tí tách tí tách rơi xuống.

Cố tiên sinh vốn đang dịu dàng nhìn cô, bị cô đột nhiên òa khóc dọa đến trở không kịp tay, muốn lập tức ôm cô vào lòng, lại phát hiện vì váy của cô quá to, Du Yến bị kẹt trong chỗ ngồi, thử cả nửa ngày, chỉ đành chìa vai ra để cô tựa vào.

Cảm giác không thể ôm cô, thật sự khiến Cố tiên sinh cảm thấy rất buồn bực, đặc biệt là cô gái nhỏ vẫn đang rơi từng giọt từng giọt lệ to như hạt đậu nành, những giọt lệ ấy, từng giọt từng giọt rơi vào lòng anh, sắp khiến cõi lòng anh vỡ vụn.

“Ngoan, không sao cả, chúng ta không cần, lần sau chúng ta sẽ đoạt toàn bộ giải về.” Cố tiên sinh cũng bị cô khóc đến bó tay, chỉ đành vỗ tay cô, dỗ cô hết như dỗ dành con nít.

“Hu hu hu... Cố tiên sinh, em cảm thấy khó chịu lắm...Hu hu...”

Du Yến khóc càng lúc càng hăng, cô biết Cố tiên sinh cho rằng cô vì không giành được giải nên mới thương tâm, khó chịu, nào biết cô vì gặp người cũ, nghĩ đến những chuyện buồn ngày trước nên mới khóc.

Khóc vì bản thân ngốc nghếch, khóc vì mình không nhìn rõ tốt xấu, khóc vì bản thân không biết hối cải, cuối cùng từng bước từng bước bước vào vực sâu.

Nghe thấy tiếng khóc thút thít của cô, mày Cố tiên sinh càng nhíu chặt lại, anh đỡ người đang tựa vai anh ngồi dậy, đưa tay xé váy cô.

“...” Du Yến ngừng khóc, không nói gì nhìn chằm chằm Cố tiên sinh.

“...” Cố tiên sinh nhìn cô, cũng có chút lúng túng: Không phải em muốn thế nào sao.

Nhưng rất hiển nhiên, Du Yến vẫn là hiểu lầm anh, chỉ thấy cô vụng eo, đưa tay giành lấy làn váy sắp bị Cố tiên sinh xé nát, dùng giọng mũi, xấu hổ nói: “Cố tiên sinh, bây giờ em không muốn làm.”

Đã khóc thành lệ quỷ rồi, ai muốn làm với em chứ! Nội tâm Cố tiên sinh lúc này đang vỡ vụn.

“Không phải như em nghĩ cái đó.” Cố tiên sinh giải thích, lại đưa tay xé váy cô, lần này Du Yến nghe lời không phản kháng nữa, chiếc váy rất nhanh bị anh xé đến phần hông.

Vài tiếng xoạc xoạc vang lên, làn váy xòe bồng bênh từ eo bị tách ra, chiếc váy hơn trăm vạn, lập tức trở thành vài rách.

Cố tiên sinh đưa tay, trực tiếp ôm cô vào lòng, để cô ngồi lên chân mình, lại lấy từ trong hộp đựng đồ ra một chiếc chăn mỏng, che đi hai chân trắng nõn nà của cô, lúc này mới ôm cô thật chặt.

Sau khi hai cơ thể dính chặt nhau không còn khe hở, hai trái tim trống rỗng, lúc này mới bình tĩnh lại.

Cánh tay của Cố tiên sinh rất mạnh mẽ, động tác cũng thật bá đạo, thân thể của Cố tiên sinh rất ấm áp, cái gì của anh cô cũng thích cả, thích đến đau lòng.

Cố tiên sinh tốt như thế, nếu biết trước kia cô tệ thế nào, anh sẽ không cần cô đúng không?

Vừa nghĩ đến chuyện Cố tiên sinh có thể không cần cô, Du Yến lại cảm thấy còn khủng bố hơn ngày thế giới tận thế.

Thế là nước mắt lần nữa tuôn rơi.

Mắt thấy không dễ gì mới đỡ được cô nín khóc giờ nước mắt lại rơi, Cố tiên sinh lập tức bôi rối tay chân.

Trước giờ, anh đều cho rằng, cô làm nũng chính là từ huyết của anh, chỉ cần cô làm nũng hai tiếng, anh sẽ hận không thể đưa toàn bộ thế giới đem đến trước mặt cô, bây giờ anh mới phát hiện, nước mắt mới là vũ khí tối cao của cô, cô vừa khóc, anh đến cả tính mạng cũng có thể giao ra cho cô.

Chẳng trách người đời đều bảo phụ nữ được làm ra từ nước, thật sự khiến người ta đau đến tận xương tủy.

“Bảo bối, đừng khóc.” Cố tiên sinh ôm cô, nhẫn nại lại dịu dàng dỗ dành cô, “Ngày mai chúng ta đi giành lại giải về.”

Cố tiên sinh, giải Kim Quyển Bách Hoa là của nhà anh mờ sao? Giải này có thể cầm về được ư?! IQ thiên tài của anh đâu rồi? Bị Du Yến ăn mất rồi ư?!

Cho nên, sau khi bố Du cung chiều con gái thành ma, Cố tiên sinh cũng tiếp tục quang vinh chiều vợ thành ma!

Du Yến nghe anh nói như thế, lập tức vừa khóc vừa cười, “Em mới không cần.”

Cố tiên sinh ngắm nhìn cô cuối cùng cũng không khóc nữa, liền thờ phào nhẹ nhõm, lấy khăn tay cẩn thận lau đi nước mắt của cô, “Khóc nữa thì lớp trang điểm trôi hết đấy.”

“Rất xấu phải không?” Du Yến bĩu môi, nếu như anh nói phải, cô sẽ lập tức khóc cho anh xem.

Cố tiên sinh hôn lên trán cô, nhẹ giọng nói “Em là đẹp nhất, nhìn thế nào đều đẹp cả.”

Du Yến dựa vào vòm ngực Cố tiên sinh, cảm nhận thân nhiệt của anh, vừa rồi trong buổi lễ trao giải vẫn cảm thấy lạnh lẽo và sợ hãi, giờ thì tất cả cảm giác ấy đều tiêu tan, hơi ấm không ngừng phát ra từ trên người Cố tiên sinh bao phủ cả người cô, thoải mái đến độ khiến cô xúc động muốn khóc.

Hít một hơi, Du Yến ngẩng đầu, thâm tình nhìn Cố tiên sinh, càng nhìn càng nhịn không nổi, cô ngồi thẳng người, trực tiếp hôn lên môi Cố tiên sinh, vurun đầu lưỡi ra khẽ liếm môi anh, lại tiến sâu vào trong, Cố tiên sinh phối hợp với cô, hai người dần hôn sâu.

Kết thúc nụ hôn, hai người đều thở hồng hển, Du Yến thấp giọng nói, “Cố tiên sinh, em yêu anh nhất, rất yêu rất yêu anh.”

Cố tiên sinh lần nữa cúi đầu hôn lên môi cô, nói: “Anh cũng thế.”

Nghe thấy ba chữ khe khẽ này, Du Yến lập tức mở to mắt, không dám tin nhìn anh, “Cố tiên sinh, em không nghe lầm chứ!”

Cố tiên sinh khẽ cười, không đáp cô.

Du Yến không xấu hổ, còn được nước làm tới nói: “Cố tiên sinh, em không muốn nghe ‘anh cũng thế’, em muốn nghe anh nói trực tiếp.”

Cố tiên sinh vẫn cười khẽ, không đáp cô.

Du Yến lại bắt đầu làm nũng, “Nói đi, nói đi, nói đi mà...”

Cố tiên sinh không thể chống đỡ được, bị ép đến bại trận.

Cố định cả người cô, không để cô làm loạn, sau đó anh mới thấp giọng dịu dàng nói bên tai cô: “Anh yêu em.”

Câu nói này của Cố tiên sinh khiến cảm xúc của Du Yến bùng nổ, cả người tê dại, tứ chi vô lực, ngây ngốc ngồi trong lòng anh, không nhúc nhích.

Ngơ ngẩn một lúc, Du Yến vui lòng vào ngực anh, hạnh phúc đến nỗi không biết phải làm gì.

Tối nay cảm xúc của cô như đang ngồi xe lên núi, gấp ghềnh, mạo hiểm lại kích thích.

Đầu tiên là vô ý nhìn thấy Kỷ Hải, nghĩ đến quá khứ u ám, khó chịu muốn chết. Về sau lại ngồi bên cạnh Cố tiên sinh, lại bỗng nhiên nhận được lời tỏ tình, thật sự ngọt đến tim muốn tan chảy, hạnh phúc này đến quá ngỡ ngàng, khiến cô thật muốn khóc.

Trong lúc mơ hồ, cô bị Cố tiên sinh ôm lấy, Du Yến đôi tư thế thoải mái, tiếp tục thiếp đi.

Hôm nay bố Du ở lại nhà bọn họ, vốn nghĩ rằng chờ lúc Du Yến nhận giải, có thể cùng nhau ăn mừng, nhưng lúc quay trực tiếp biết cô không nhận giải, ông càng không dám ra về, ông còn muốn chờ con gái cưng về sẽ an ủi cô vài câu.

Chẳng qua lúc chờ đến khi Cố tiên sinh đón người về, lại phát hiện ra cô lại ngủ mất rồi.

Bố Du nhìn cô được Cố tiên sinh ôm trong lòng, gương mặt của con gái cưng ngủ đến vô cùng hạnh phúc, bất đắc dĩ nghĩ: Đứa nhỏ này thật rộng lượng!

Cố tiên sinh ôm Du Yến về phòng, một lúc lâu mới ra nói chuyện với bố Du.

“Sao rồi?” Bố Du lo lắng hỏi anh.

“Vừa rồi trên xe đã khóc rất lâu.” Nhắc đến chuyện này, Cố tiên sinh vẫn cảm thấy lòng âm ỉ đau.

Sau khi biết cô không nhận được giải, Cố tiên sinh liền lập tức đi hội trường đón cô, sợ cô khó chịu, cho nên Cố tiên sinh muốn lập tức bên cạnh cô, cũng may là anh đến kịp, lúc cô gái nhỏ khóc còn có một vòng ôm để cô dựa vào.

“Ôi, từ nhỏ con bé đã cứng cỏi rồi, chắc hẳn lần này rất khó chịu đây.” Bố Du cũng bất đắc dĩ lắc đầu nói: “Bố nói muốn đi cửa sau, nó lại không chịu, lần này tốt rồi, giải bị người ta giành đi rồi.”

Cố tiên sinh gạt đầu, nghĩ ngợi nói: “Lần sau con sẽ chú ý, sẽ không để loại chuyện này xảy ra nữa.”

Bố vợ con rể bọn họ đều cho rằng Kim Quyển Bách Hoa đều là do nhà họ mờ hay sao?!

Bố Du cảm khái vỗ vai anh, “Thế không còn chuyện gì nữa, bố về đây.”

“Tối nay bố ngủ lại đi bố, sáng mai có thể gặp bố, Tiểu Yến sẽ rất vui.” Cố tiên sinh lên tiếng giữ ông lại, lại cường thế bảo Dư quân gia đi chuẩn bị phòng cho bố Du, dọn dẹp ổn thỏa mọi thứ.

Bố Du cũng không từ chối nữa, vui vẻ ở lại.

Thời gian vẫn còn sớm, chưa đến giờ ngủ, cho nên bố vợ con rể hai người xuống quầy bar nhỏ trong phòng ăn làm một ly.

“Tiểu Yến vẫn luôn muốn đón bố đến đây ở, nói nhiều người có thể chăm sóc lẫn nhau.” Cố tiên sinh rót một ly rượu vang cho bố Du, thuận tiện tâm sự chút về Du Yến.

“Bố không muốn làm bóng đèn đầu, thanh niên các con phải có không gian riêng tư, thỉnh thoảng con cùng Tiểu Yến về nhà ăn cơm là được rồi.” Du Chính Thiên uống cạn ly rượu vang, lại ra hiệu bảo Cố tiên sinh rót thêm ly nữa.

Cố tiên sinh rót thêm một ly bảo: “Bố uống ít thôi.”

“Vẫn là con tốt, Tiểu Yến thường ngày đều không cho bố uống.” Du Chính Thiên sáng khoái cười to, lại uống một ngụm, híp mắt cảm nhận hương ngọt trong miệng, rượu vang thượng hạng thật sự khiến người ta hồi vị, ông hài lòng gật đầu.

Cố tiên sinh ngồi đối diện ông, nghe thấy bà xã không cho bố vợ uống rượu, thế là liến lạng lễ dọn dẹp, bảo Dư quản gia cất rượu vang đi.

Bố Du nhìn thấy hành động của anh, có ý kiến: “Không phải mới uống hai ly thôi sao? Sao lại cất vào rồi?”

Cố tiên sinh nghiêm túc nói: “Tiểu Yến không cho bố uống.”

“Cho nên chúng ta mới lên lút uống đấy!” Du Chính Thiên thần nhiên tiếp lời.

Cố tiên sinh cười không nói, khẽ lắc lắc ly rượu đế cao, lại nhấp một ngụm.

Bố Du rút cuộc hiểu được chuyện gì xảy ra, lập tức giận đến trừng mắt dưng râu.

Cố tiên sinh chính là trực tiếp dùng hành động để biểu đạt, anh và Du Yến chung một phe, chứ không muốn chung phe với một người già như ông.

Chẳng qua giận thì giận, nhưng trong lòng Du Chính Thiên lại thầm vui vẻ, người đàn ông ưu tú thế này cũng biết sợ vợ, xem ra Tiểu Yến thật sự là có thuật trị chồng.

Cho nên nói, những chuyện trí tưởng tượng này cũng không phải chỉ có ở thanh niên.

Hôm sau, liên quan đến tin tức Kim Quyển Bách Hoa bay đầy trời, trong đó bài viết được nhiều người quan tâm nhất chính là chuyện Du Yến không đoạt giải nữ diễn viên chính xuất sắc nhất, bài viết vô cùng sinh động, viết cô đã nắm chắc vương miện ảnh hậu trong tay, nhưng lại không nghĩ đến việc không được giải, cuối cùng còn vô cùng thất vọng rồi đi, thậm chí đến tiệc ăn mừng của đoàn phim cũng không tham dự.

Bài báo này còn viết rất nhiều chuyện về Du Yến, nói cô còn trẻ đã ra mắt với khán giả, thuận buồm xuôi gió, lại tham diễn bộ phim điện ảnh xuất sắc《Ki ngộ》, vốn có thể dễ dàng đoạt được giải ảnh hậu, nhưng không nghĩ đến cuối cùng lại bị Lâm Ly giành được.

Cả bài viết đọc lướt quá đều nghiêm túc nói cô tuổi trẻ tài cao, điều kiện tốt. Chỉ là khi cẩn thận đọc, sẽ thấy từng câu từng chữ đều là mỉa mai cô tuổi trẻ, kinh nghiệm nông cạn, khó đóng được vai chính lại hấp tấp, thích trào cao, ban giám khảo cũng nhìn ra điểm này, sau khi cân nhắc mới trao giải cho diễn viên có thực lực như Lâm Ly.

Không chỉ như thế, trong bài báo còn chỉ ra vài chỗ vi diệu, Du Yến chỉ là một cô gái trẻ vừa tốt nghiệp, tại sao quan hệ trong giới giải trí lại rộng như thế, rất nhiều người đều nể mặt cô, về điểm này, quả thật có ý sâu xa.

“Cả nhà ông mới có ý sâu xa!” Đỗ Phi Phi đọc bài viết này, nhin không được chữ bậy, giận đến quăng tờ báo vào trong thùng rác, mở cửa ngò vào trong ghế lái, sau đó lại cảm thấy bài báo vẫn chưa đọc xong, ném đi thế này thật tiếc, hôm nay cô còn phải khăn trương đem bài báo này đến cho bộ phận quan hệ công chúng mới được!

Thế là Đỗ Phi Phi bảo Cảnh Hân đang ngồi trên ghế phụ xuống nhặt.

“Em mới không thèm, chị đã quăng vào trong đó rồi, em không thèm đi lục thùng rác đâu.” Cảnh Hân đang ăn sáng, lục thùng rác sẽ khiến cô mất hết khẩu vị, cô mới không thèm làm.

“Không cần lục, đưa tay vào là nhặt được rồi.”

“Kiên quyết không đi, vừa nghĩ liền cảm thấy mất vệ sinh.” Cảnh Hân tiếp tục phản kháng.

Đỗ Phi Phi híp mắt uy hiếp: “Thật sự không đi?”

“Đánh chết cũng không đi.” Cảnh Hân cắn một miếng bánh xép lớn, mạnh mẽ chống đối đến cùng.

“Chị vẫn nhớ là trong phòng nghỉ của Du Yến, hộp sô cô la hai mươi bốn viên, bây giờ hình như chỉ còn lại bốn viên thôi...”

Chỉ nghe cách một tiếng, cửa xe bị mở ra, một con gió quét ra, rất nhanh con gió ấy lại ủa vào.

Cảnh Hân đã nhặt lại tờ báo, còn nịnh nọt phì cười sạch sẽ mới đưa cho cô.

Đỗ Phi Phi tiện tay ném tờ báo ra ghế sau, lại nghe Cảnh Hân nghi hoặc tự độc thoại: “Rõ ràng mình chỉ mới ăn mười hai viên thôi, sao lại chỉ còn bốn

viên nhĩ?”

Đỗ Phi Phi tốt bụng thay cô giải đáp, “Bởi vì những viên kia bị chị ăn rồi.”

“...”

Cảnh Hân thoáng roi lệ, Đỗ Phi Phi chị thật là một người xấu.

Đỗ Phi Phi vốn định đến nhà Du Yến nói cho cô biết chuyện này, nhưng xe còn chưa khởi động, Du Yến đã gọi điện đến.

“Phi Phi, mới sáng sớm đã có người mắng em trên báo rồi!” Du Yến ở đầu dây bên kia tức giận lên án.

“Chị đọc rồi, vừa định đến tìm em.”

“Không cần đến đâu, chị tự quyết là được rồi, còn nữa, hôm nay giúp em dẹp hết toàn bộ quảng cáo trong ngày nhé, em có việc.”

“Dẹp toàn bộ, một cái cũng không thừa ư? Có việc lớn gì hả!” Đỗ Phi Phi không tình nguyện hỏi, hoãn lại việc quay quảng cáo là một đồng chuyện rắc rối, cô chắc chắn không vui.

“Em phải đến sân bay đón bố mẹ chồng, gần một năm em không gặp họ rồi, chị nói chuyện này có lớn không?!” Du Yến hỏi ngược lại, thật sự nếu tính luôn chuyện kiếp trước, cô đã rất nhiều năm không gặp họ rồi.

“Rất lớn, lớn hơn trời!”

Thế là cô gác máy, vui vẻ đi theo Cố tiên sinh làm việc lớn.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Nhà của cố gia

Tuy nói là đến sân bay đón, nhưng bọn họ cũng chỉ là lái xe vào khu vực của khách VIP, ngồi trong xe, chờ đợi bố Cố và mẹ Cố đi đến mà thôi.

Du Yến đã rất lâu không gặp hai người, cho nên trong lòng có chút khẩn trương.

Kiếp trước, số lần gặp gỡ họ cũng không nhiều, vì hai ông bà thích đi du lịch, phần lớn thời gian trong một năm đều là đi đây đi đó trên thế giới, hơn nữa khi ấy Du Yến chưa từng xem mình là người của Cố gia, cô không thích Cố tiên sinh, huống hồ gì là người nhà của anh, cô xem họ không khác gì là người dung cả.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Trong ấn tượng của cô, tính cách của hai ông bà vô cùng tốt, rất ôn hòa, dễ gần, tuy Du Yến chỉ gặp họ vài lần, nhưng họ vẫn luôn ôn hòa với cô, cho dù sau đó, cô và Cố tiên sinh ly hôn, hai người họ vẫn không đỏ mặt tía tai, chỉ là luyến tiếc nói bọn họ hữu duyên vô phận.

Đó là một đôi người già rất đáng để người khác tôn kính.

Mà bây giờ, vì yêu Cố tiên sinh, muốn cùng anh sống trọn đời trọn kiếp, cho nên cũng yêu luôn cả bố mẹ anh, hi vọng có thể được hai vị người già xem trọng.

Trong lúc ngồi trong xe chờ đợi, Du Yến không ngừng trò chuyện với Cố tiên sinh, hi vọng có thể phân tán chút lực chú ý, giảm bớt sự khẩn trương, thế là chủ đề bắt đầu xoay quanh hai người già.

“Cố tiên sinh, mẹ biết nấu ăn chứ?”

“Biết, trù nghệ của bà rất tốt, món ta món tây đều nấu rất ngon, làm món ngọt là giỏi nhất, em nhất định sẽ thích bà ấy.”

Cừ quá, còn biết làm món ngọt, Du Yến có chút sùng bái, nhưng rất nhanh liền nghĩ đến việc: Nhưng em không biết! Em không biết nấu món ta, cũng không biết nấu món tây, càng không biết làm điểm tâm!

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn

nhé.

Xong rồi, đến lúc đó không còn gì để trò chuyện rồi.

“Thế mẹ thường ngày còn có sở thích nào không?” Du Yến tiếp tục thu thập tình báo.

Cố tiên sinh biết sự khẩn trương của cô, cũng rất nhẫn nại trả lời câu hỏi của cô, hi vọng sẽ giúp được cô gì đó, “Mẹ còn thích thể thao, cầu lông, tennis, bóng bàn đều đánh rất khá.”

Quá lợi hại, lại còn là một người giỏi thể thao, Du Yến càng thêm sùng bái, song rất nhanh cô lại nghĩ tiếp: Nhưng cô không biết! Những loại thể thao này cô đều từng chơi qua, nhưng vĩnh viễn là nhặt bóng, đến huấn luyện viên cũng chê bai cô, không thêm dạy cô.

Xong rồi, nếu bị mẹ Cố biết được, có phải sẽ chê bai cô hay không.

Du Yến không chết tâm, lại tiếp tục hỏi, “Ngoại trừ thể thao, bà còn thích gì không?”

“Thư pháp, cắm hoa, trà đạo đều biết chút đỉnh, bố thích uống trà bà pha.” Cố tiên sinh chất lọc trọng điểm nói với Du Yến, lại phát hiện ra sắc mặt của vợ anh càng lúc càng tệ, bất giác hỏi: “Sao vậy? Có phải trong người không khỏe không?”

Du Yến lắc đầu, trong lòng lại vỡ vụn, mẹ Cố không chỉ văn võ song toàn, tinh thông mười tám loại tài nghệ, mẹ Cố lợi hại thế này, biết nhiều thứ như thế, là chuẩn bị đi giải cứu ngân hà ư? Thân là một quý bà giàu có, bà không đi dạo shopping, không đi ăn đi chơi, bà biết nhiều như thế để làm gì chứ? Lại không thể nhận giải!

Vấn đề là, những gì bà biết, cô đều không biết, thư pháp lúc nhỏ cô từng luyện qua, nhưng ngoại trừ vài bức vẽ nhem nhuốc trong nhà, thì cô cũng không học gì, trà đạo cô cũng từng theo bố Du học qua, nhưng sau khi làm vỡ vài bình trà tử sa của ông, bố Du liền cấm chỉ cô chạm vào dụng cụ pha trà, thậm chí đến cả cắm hoa, cô từ trước đến giờ chỉ phụ trách nhận hoa, nào nghĩ qua việc học cắm hoa chứ.

Hết thuốc chữa rồi, mẹ Cố khẳng định sẽ chê bai cô đến chết mất.

Nghĩ đến cái này, Du Yến bất giác dùng ánh mắt đồng tình nhìn sang Cố tiên sinh.

Cố tiên sinh bị cô nhìn đến có chút khó hiểu, hỏi: “Sao vậy?”

Du Yến gục mặt lên vai anh, hu hu hu nói: “Cố tiên sinh, những thứ mẹ biết, em đều không biết, sao đây, hôm nay em phát hiện ra, Cố tiên sinh anh đã cưới một phế vật rồi!”

Cố tiên sinh bị đáng về chê bai bản thân của cô chọc cười, bảo: “Mỗi người có sở thích khác nhau, những thứ này không biết cũng không sao cả.”

“Nhưng em ngoại trừ đóng phim ra thì những thứ khác đều không biết, Cố tiên sinh anh có chê bai em không?!” Du Yến ưu buồn hỏi Cố tiên sinh.

“Em đóng phim rất cừ, không phải ai cũng làm được, hơn nữa, không phải có câu ‘Anh phụ trách kiếm tiền nuôi nhà, em phụ trách xinh đẹp như hoa’, anh cảm thấy câu nói này rất thích hợp với chúng ta.”

“Cố tiên sinh, sao anh lại có thể tốt như thế này nhỉ.” Không chỉ không chê bai cô, còn an ủi cô, cổ vũ cô tiếp tục làm bình hoa, hu hu hu, cô quyết định rồi, cô sẽ cả đời làm bình hoa của Cố tiên sinh.

Lúc Du Yến đang cố hiểu thêm về mẹ Cố, đã chịu đòn đá kích nặng nề, lúc cô hỏi Cố tiên sinh về tình trạng của bố Cố, vì để không để cô tiếp tục chịu đá kích, Cố tiên sinh quả quyết trả lời: “Bố anh cái gì cũng không biết.”

Bố Cố, ông bị con trai bôi nhọ rồi, ông biết không?!

Cũng không để hai người chờ quá lâu, máy bay hai người ngồi rất nhanh liền hạ cánh xuống sân bay.

Cả đoàn người thân thiết chào hỏi, không chút xa lạ, mẹ Cố vừa nhìn thấy Du Yến, còn ôm lấy cô, tặng cho cô hai nụ hôn nhiệt tình lên trên má, hệt như hai người giống như mẹ con ruột xa cách đã lâu.

Đến lúc này, Du Yến mới dần bỏ đi tảng đá to trong lòng, cùng với Cố tiên sinh, đón hai người về nhà của Cố gia.

Nhà của Cố gia tọa lạc ở Thành Nam, được xây dựng nương theo dốc núi, bên cạnh còn có một vườn quốc gia, phong cảnh hữu tình, không khí trong lành, là một nơi rất thích hợp để dưỡng lão, khuyết điểm duy nhất là giao thông không thuận tiện, từ đây đến trung tâm thành phố, ít nhất cũng phải cần ba tiếng đồng hồ.

“Hóa ra nhà tổ của chúng ta ở trong thành phố.” Lúc xuống xe đi qua rừng cây nhỏ của tiền viện, Cố tiên sinh nghe thấy câu cảm khái của Du Yến, liền giải thích cho cô nghe, “Sau đó anh dọn ra ở một mình, em gái lại ra nước ngoài, bố mẹ mới quyết định dọn đến đây, nơi này khá yên tĩnh.”

Du Yến đồng ý gật đầu, hóa ra đây không phải là nơi Cố tiên sinh lớn lên, trước giờ cô đều không biết.

Kiếp trước, cô thỉnh thoảng theo Cố tiên sinh đến đây vài lần, đều là không tình nguyện, vì mỗi lần đến đây, đi đường tốn rất nhiều thời gian, hơn nữa lại

quá yên tĩnh, không có gì để giải trí, vô cùng buồn chán, đến được vài lần, cô liền không muốn đến nữa, thỉnh thoảng gặp mặt bố mẹ Cố cũng là lúc ăn cơm trong nội thành, vội vã gặp một cái mà thôi.

Nghĩ đến chuyện này, mình của kiếp trước, tuyệt đối là một người vợ thất bại nhất, là cô con dâu thất bại nhất, không ai sánh bằng.

“Bữa khác anh sẽ dẫn em đến thăm nhà tổ.” Nhìn thấy cô ngây người, Cố tiên sinh liền nhẹ giọng đề nghị.

“Được.” Du Yến gật đầu, nhìn anh cười ngọt ngào.

Trong mắt của Cố tiên sinh, nụ cười rạng rỡ này hết như một mặt trời nhỏ, ấm áp sưởi ấm trái tim anh, cái tốt của Du Yến, ưu điểm của Du Yến, chỉ mỗi anh biết là đủ rồi, không cần phải chia sẻ với người khác.

Cách họ không xa có một lão quán gia đang đi đến, nghe lời họ nói, liền cười tủm tỉm nói: “Đừng trông bây giờ yên tĩnh như thế, lão tiên sinh và lão phu nhân vừa về, nơi này ba ngày hai hôm đều có họ hàng tìm đến, khá náo nhiệt đấy.”

Du Yến nghĩ ngợi cũng đúng thôi, người trong nhà này đều là thân phận tôn quý, chắc chắn sẽ có rất nhiều người đến kết giao, muốn yên tĩnh cũng không dễ, khó trách hai người bọn họ đều thích đi du lịch, có lẽ chỉ có như thế mới thật sự được thanh nhàn.

Tuy trù nghệ của mẹ Cố rất tuyệt nhưng vừa từ nước ngoài bay về, không ai dám để bà xuống bếp, cho nên hôm nay Du Yến vẫn không thường thức được tay nghề tuyệt vời trong lời đồn của bà, cảm thấy có chút tiếc nuối, nhưng mẹ Cố đã hứa, lần sau cô đến, sẽ làm cả bàn món ngọt để bù lại, trực tiếp xem cô thành trẻ con thích ăn món ngọt.

Mẹ Cố biết nhiều, cũng rất giỏi giao tiếp, biết Du Yến là diễn viên cho nên bà cũng không nhắc những thứ khác, cho nên chỉ nói với cô về điện ảnh, bàn về diễn viên, trong nước ngoài nước, bàn về những tư liệu điện ảnh nước ngoài gì đó, chỉ cần phát hiện Du Yến không biết, bà lại chuyển đề tài, bàn đến các điện ảnh mà Du Yến từng tham gia.

Sự tinh tế của mẹ Cố, hành động khéo léo hiểu ý người, khiến Du Yến rất cảm động, thoáng cái trở thành fan nhỏ của mẹ Cố, đôi mắt sáng lấp lánh, sùng bái nghe bà nói chuyện.

Cố tiên sinh đang ngồi trò chuyện với bố Cố, thỉnh thoảng sẽ chú ý đến cô vợ nhỏ của mình, phát hiện ra cô trung ra dáng vẻ fan cuồng, bất giác cảm thấy buồn cười, lòng thầm nghĩ: Hóa ra ngoài trừ là fan của anh, cô là có thể là fan của người khác nữa.

Nhận thức này khiến anh cảm thấy không vui.

Tối đó, bọn họ bị giữ lại qua đêm ở Cố gia, lâu ba có một sân thượng, đối diện với sau núi, có thể hóng gió núi, có thể ngắm cảnh đêm, Du Yến rất thích, chờ mọi người đều đi nghỉ, cô kéo Cố tiên sinh lên sân thượng lãng mạn ngắm sao.

Thật ra cảnh núi đêm khuya không có gì để ngắm, chỉ là một mảng tối tăm, bóng cây bị gió đêm thổi lay động, hết như quái vật rung chuyển đi đường, nhìn lâu khiến người ta ớn lạnh.

Nhưng sao rất dễ nhìn thấy, vì xa thành phố, không khí ít bị ô nhiễm, cũng ít đèn đèn, bầu trời đầy sao tỏa sáng lấp lánh, từng hạt đều tựa như kim cương, tô điểm cho nền đêm.

Du Yến say đắm ngắm nhìn biển sao vô tận, Cố tiên sinh lại bị ánh sao trong mắt cô mê hoặc.

Khẽ ôm lấy eo cô, khó lòng kiềm chế, cúi đầu hôn lên vành tai cô, lưng Du Yến vốn đang dựa vào người anh, vì đôi môi ấm nóng của anh mà khẽ run người, xoay đầu qua nhìn anh, vừa đúng lúc nhìn thấy đôi mắt sáng như sao của anh, trong lòng chợt rung động, cô liền đưa môi hôn lên môi anh.

Hai người trao cho nhau nụ hôn sâu triền miên, dịu dàng. Lúc động tình, thậm chí không kịp về phòng, dưới sự chứng kiến của bầu trời đầy sao, Cố tiên sinh ôn nhu đem cô ăn sạch.

Du Yến nghĩ không thông, Cố tiên sinh ôn văn ưu nhã, phong độ ngời ngời, tam quan ngay thẳng đến không ai bì kịp, vì sao lúc bên cạnh cô, lại có thể sóng tình dạt dào như thế, làm “chuyện yêu” cũng có thể làm đến không ai sánh bằng, cái này rốt cuộc là tại sao? Vì sao Cố tiên sinh khi bên cạnh cô lại không nghiêm túc, vì sao anh ở cạnh cô lại dạt dào sóng tình, chẳng lẽ Cố tiên sinh là bị cô dạy hư? Chẳng lẽ chính bản thân cô đã hư hỏng như thế rồi ư?

“Cố tiên sinh, em vừa rồi có phải rên quá lớn tiếng rồi không?” Du Yến sau khi vui vẻ mới nghĩ đến chuyện sợ hãi, vội hỏi Cố tiên sinh.

Tinh lực Cố tiên sinh vừa rồi đều tập trung trong việc cày cấy, cô rên có lớn tiếng hay không, anh thật sự không để ý, dù gì thì cô có rên thế nào, anh đều thích cả.

Du Yến cũng không để tâm đến vấn đề này nữa, hai người thu dọn sơ qua liền về phòng ngủ.

Hôm sau lúc hai người xuống lầu, bố Cố và mẹ Cố đã ở trong phòng ăn, lúc nhìn thấy bọn họ, sắc mặt của hai người đều lộ ra vẻ không tự nhiên, bố Cố trực tiếp cảm báo che mặt.

Du Yến bước vào phòng bếp, vốn muốn giúp đem điểm tâm lên, không ngờ lại bị mẹ Cố kéo sang một bên nói nhỏ.

“Thanh nhiên nhiệt tình không tránh được cũng là chuyện thường, nhưng phải cần chú ý chút về chuyện ảnh hưởng người khác, bố mẹ lớn tuổi rồi, rất khó vào giấc, tối qua cả đêm đều không ngủ được.”

“...”

Mẹ Cố sợ cô nghe không hiểu, lại thêm câu: “Động tĩnh quá lớn!”

Du Yến thật hận không thể đào hố chôn mình, không đứng, phải chôn cả Cố tiên sinh vào cùng nữa!

Thế là, suốt bữa sáng Du Yến nhanh chóng ăn xong, liền kéo Cố tiên sinh vẫn chưa ăn xong, muốn bỏ trốn.

Nhưng xe vừa khởi động, mẹ Cố liền dùng thân thể khỏe mạnh của mình đuổi ra, theo sau còn có người làm đang thở hổn hển kéo theo một chiếc vali to.

“Đây là món quà nhỏ mẹ ở nước ngoài mua về, Tiểu Yến con cầm chơi đi.”

Du Yến vội lễ phép nói lời cảm ơn, “Cảm ơn mẹ.”

Mẹ Cố cười nói với bọn họ, “Có rảnh thì đến đây chơi nhiều một chút, mẹ sẽ đích thân xuống bếp làm cơm cho các con.”

“Vâng ạ, chào mẹ.” Chờ đến khi xe khởi động, Du Yến vội vàng vẫy tay chào tạm biệt mẹ Cố, cười ngoan ngoãn khiến người khác thương yêu, nhưng xe vừa rời khỏi sân vườn, cô lập tức đổi thành vẻ mặt như muốn khóc.

“Cố tiên sinh, trong khoảng thời gian ngắn, em không có mặt mũi đến ăn cơm rồi.”

“Phi...”

Nhìn đáng vẻ xấu hổ, khó xử của cô, Cố tiên sinh rốt cuộc cũng không nhịn được cười ra tiếng.

“Anh còn cười, anh còn cười nữa, anh cũng là đồng phạm đó, có được không!”

“Không sao, bố mẹ rất thoáng.”

Cố tiên sinh, có phải anh chú ý sai trọng điểm rồi không, trọng điểm không phải là thái độ của bố mẹ, trọng điểm là chúng ta làm chuyện xấu hổ bị nghe thấy rồi aaa!

Cuộc sống là thế này, ngoài trừ ngọt ngào, thì cũng không thể thiếu được đau lòng, song cho dù thế nào, bên cạnh người mình thích, hai người cùng trải qua đủ loại hương vị cuộc sống, đó chính là một loại tốt đẹp.

...

Cuối tháng, Du Yến bắt đầu vào đoàn phim《Bạn của năm đó》, đây là một bộ phim đô thị công sở, Du Yến đóng vai nữ phụ, là một cô gái xinh đẹp đi từ thôn quê đến đô thị lớn, cả đường đi, cô vượt qua rất nhiều khó khăn trong đô thị, dần dần có chỗ đứng vững chắc, trở thành bạn của nữ chính, sau đó lại yêu nam chính, nhưng trong mỗi câu chuyện từ lúc bắt đầu đã định sẵn, nam chính sao có thể thích nữ phụ, cuối cùng cô chỉ đành thất vọng rời xa, trở về quê nhà.

Lúc nhận vai diễn này, cô cũng đã nghiên cứu rất lâu, còn thảo luận với đạo diễn qua, lúc ấy cô tự cho rằng mình đã diễn rất hoàn mỹ, nhưng sau khi gặp được nguyên tác giả, sau khi thảo luận, cô mới phát hiện mình vẫn đóng chưa đạt.

Nhân vật lúc vừa đến thành phố rất ngây thơ, thuần khiết, cô đã diễn được, sau đó trở nên thành thực thế sự, cô cũng diễn được, như liên kết giữa hai người này, cô biểu hiện không tốt, cô chú trọng là biểu hiện của một cô gái trong quá trình vượt qua khó khăn, cố gắng, cùng quyết tâm hướng về tương lai, lại quên mất cô gái nghênh hợp hiện tại, sự đau khổ và vùng vẫy trong lúc thay đổi mình, trở nên mạnh mẽ rất dễ dàng, nhưng sau khi mạnh mẽ vẫn muốn giữ lấy phần đơn thuần kia, lại không hề dễ một chút nào.

Du Yến từ bé đến lớn sống quá thuận buồm xuôi gió, cho nên sự đau khổ vùng vẫy và đấu tranh với thực tại với cô mà nói thật sự là rất khó, cô của kiếp trước, có lẽ sẽ không làm được, nhưng sau khi trải qua bao nhiêu giày vò, Du Yến cảm thấy không vai nào là cô diễn không được.

Cho nên lần này vào đoàn, cô cảm thấy tự tin tuyệt đối.

Du Yến trong phim này đóng một cô gái thôn quê, trong thành phố có một em họ làm côn đồ, đúng lúc không có gì làm, cả ngày bám theo cô, nhân vật này cũng có vài phân cảnh, diễn với cô được mấy cảnh.

Kiếp trước, nhân vật này được một người mới đóng, cụ thể tên là gì cô cũng không nhớ, chỉ nhớ diễn xuất của người đó ở tầm trung, không xuất sắc, cũng không quá tệ, khiến người ta không có ấn tượng sâu đậm.

Đạo diễn phim《Bạn của năm đó》tên là Lý Trung Sang, là một đạo diễn chú trọng diễn thực, ông đối với tạo hình của nhân vật có yêu cầu vô cùng nghiêm ngặt, cố gắng đạt được đến mức chân thực nhất, cho nên lúc thử tạo hình, vô cùng giày vò mọi người, quần áo, trang điểm, đều yêu cầu rất cao, thường phải làm đi làm lại mới hài lòng.

Hôm nay Du Yến vừa thử vai xong, đang cùng vài người bạn quen biết bàn đi chỗ nào ăn, thì nghe thấy một người nói với cô, Du Yến, em họ của cậu đến thử vai này.

Du Yến nghĩ đến việc về sau cũng phải diễn cùng với nhau, sớm quen biết cũng tốt, thế là bước vào phòng thử vai.

Điều khiến cô bất ngờ là, cô lại nhìn thấy Kỷ Hải.

Dưới tình huống không chuẩn bị tâm lý, lần nữa gặp cậu ta, cô lại bị lạnh lẽo giãy vò đến cực hạn.

Tại sao cậu ta lại ở đây?!

Không ai chú ý đến sự biến hóa trên mặt cô, đạo diễn thấy cô xuất hiện, liền vẫy tay ra hiệu bảo cô bước vào.

Thật ra Du Yến muốn xoay người rời đi, nhưng lại không muốn đạo diễn mất mặt, thế là đành hít thở thật sâu, điều chỉnh lại cảm xúc, mới bước vào trong phòng.

Nhìn thấy Kỷ Hải trẻ hơn trước đây rất nhiều, trong lòng cô vẫn chứa đầy hận ý.

Chẳng qua, lý trí nhắc nhở cô, người này tuy là Kỷ Hải nhưng đã không còn là Kỷ Hải mà trước đây cô từng quen, hơn nữa Kỷ Hải này, cũng không nhất định quen biết cô, cô không cần phải nghi ngờ, sợ hãi* như thế.

(* Nguyên văn: 草木皆兵 [thảo mộc giai binh]: trong 36 kế binh pháp tôn tử, lấy cây cỏ làm binh lính, dùng để chỉ những người dễ sợ hãi, nghi ngờ)

Hơn nữa Kỷ Hải của bây giờ vẫn trẻ như thế, nếu cậu ta dám làm ra chuyện vượt quá giới hạn, cô tùy tiện cũng có thể khiến cậu rút ra khỏi giới giải trí, cho nên, cô vốn dĩ không có gì phải sợ cả.

Không còn cách nào, vì Kỷ Hải kiếp trước ảnh hưởng sâu sắc đến cô, cho nên mỗi lần nghĩ đến đều khiến toàn thân cô ớn lạnh.

Chỉ đành không ngừng xây dựng tâm lý trong lòng, cô mới có thể miễn cưỡng bình tĩnh đối mặt.

“Du Yến, cô qua đây làm quen với em họ này của mình đi, thế nào, ổn chứ?” Đạo diễn Lý ngoắc tay với cô, ra dấu bảo cô đến gần làm quen.

Du Yến mím môi, tay nắm chặt thành quyền, chậm chạp bước đến.

Dưới yêu cầu của đạo diễn, cả người Kỷ Hải đều ra vẻ cả lơ phất phơ, đến cả quần áo cũng phải ăn mặc thành một thiếu niên hư đốn, nhưng cho dù như thế, cũng không che được vẻ khôi ngô, tuấn tú của cậu ta, mặt cậu rất sáng, khi cười lên đôi mắt cong cong, lúc nhìn thấy cô xuất hiện, nụ cười của cậu càng tươi hơn, còn không nhịn được mà gọi to một tiếng “Chị Yến!”

Du Yến bị dọa đến giật mình, nhìn cậu chăm chăm, bất giác mang theo giọng chất vấn: “Cậu biết tôi sao?”

Kỷ Hải cười ha hả vài tiếng, đáp: “Chị Yến, tôi đương nhiên biết chị rồi, tôi còn là fan của chị nữa, mỗi bộ phim của chị tôi đều xem cả.”

“Thế ư?” Du Yến lạnh lùng nhìn cậu ta, hết như hoài nghi lời cậu nói.

Kỷ Hải lại dường như không nhìn ra sự khác thường của cô, vẫn vui vẻ trả lời: “Chị Yến, chị có thể kí tên cho tôi được không, tôi muốn có chữ kí của chị từ rất lâu rồi.” Nói xong liền lôi ra một quyển sổ từ trong ba lô, dường như là lúc nào cũng chuẩn bị sẵn vậy, tiến lên vài bước đưa cho cô.

“Cậu đứng ở đó.” Du Yến chột quát cậu đứng lại, có lẽ giọng cô quá nghiêm khắc, tất cả mọi người đều nhìn về hướng cô, không hiểu vì sao một người thường ngày cười hi hi sao giờ lại trở nên hung dữ như thế.

Du Yến cũng phát hiện ra thái độ bất lịch sự của mình, hít sâu một hơi, tiến lên hai bước nhận lấy quyển sổ, xoạc xoạc ký tên, lại trả lại cho cậu, cũng mặc kệ phản ứng của người khác, trực tiếp ngồi xuống bên cạnh đạo diễn Lý, nói với Kỷ Hải: “Vừa rồi đến đâu rồi, tiếp tục đi.”

Mọi người lúc này mới khôi phục tinh thần lại, đạo diễn Lý bảo Kỷ Hải diễn lại đoạn vừa rồi thêm lần nữa, mà vài cô gái nhỏ bên cạnh lại nhỏ giọng bàn tán về Du Yến.

“Rõ ràng thường ngày vẫn hay tươi cười mà.”

“Đúng vậy, thế mà vừa nãy thật là khiến tôi hết hồn, hóa ra cô ấy cũng có thể hung dữ như vậy.”

“Đúng vậy, lông mày dựng lên, đôi mắt mở to, tôi lập tức bị dọa sợ.”

“Nhưng mà tại sao tôi lại thấy chị ấy rất ngẫu, đặc biệt là đáng về chị ấy cầm quyển sổ kí tên, trông vừa dữ lại vừa ngẫu.”

“Đúng vậy, đúng vậy, tôi cũng thấy vậy.”

Các cô gái à, chủ đề của các cô có phải đã đi quá xa rồi không?!

Du Yến im lặng ngồi trên ghế, trầm mặc nhìn Kỳ Hải.

Cậu của bây giờ hẳn mới mười tám tuổi chẳng, đó là khoảng thời gian thanh xuân đẹp đẽ nhất của thời niên thiếu, nhưng trong trí nhớ của cô, Kỳ Hải bắt đầu từ một cuộc thi tuyển, sao lại biến thành thành viên của nhóm Tinh Tinh Boy chứ? Hơn nữa kiếp trước Tinh Tinh Boy vẫn luôn là nhóm ba người, đến kiếp này lại biến thành bốn người, hơn nữa người dư ra lại là Kỳ Hải, tại sao lại là Kỳ Hải? Tại sao lần trọng sinh này, lại có rất nhiều chuyện bị thay đổi?

Du Yến mãi lo suy tư, cho nên Kỳ Hải trước mặt đang diễn gì, cô đều không chú ý, cuối cùng đạo diễn Lý hỏi cô cảm thấy thế nào, cô vốn không thể nào trả lời, cô có thể nói cậu diễn rất tệ không? Có thể nói cô không muốn người này đóng vai em họ được không? Thử vai không phải là ứng tuyển, sớm đã là chuyện định sẵn rồi, cho dù cô phát biểu ý kiến, cũng là chuyện vô ích.

“Đạo diễn anh cảm thấy ổn là được rồi.” Tùy tiện nói bừa một câu, Du Yến liền mượn cớ rời đi.

Trước đó cô còn nói với những người kia muốn mời khách, nhưng bây giờ không có tâm trạng đó nữa, trực tiếp lên xe ra về.

Cảnh Hân không biết vì sao tâm trạng cô đột nhiên không tốt, chỉ đành cầm túi theo cô lên xe, cầm chai sữa chua cẩn thận từng li từng tí hỏi cô, “Chị Yến, có cần uống một chai sữa chua không?”

Du Yến nhận lấy sữa chua, cầm xong ống hút hai ngụm, vị chua ngọt khiến cảm xúc của cô không còn căng thẳng như vừa rồi, liền cầm điện thoại gọi cho Đỗ Phi Phi.

“Chị đang ở đâu thế?”

“Đang ở công ty chỉnh sửa hợp đồng, sao vậy?” Đỗ Phi Phi ở đầu dây bên kia hỏi cô.

“Giúp em điều tra một người.”

“Điều tra một người? Điều tra ai?” Đỗ Phi Phi từ trước đến giờ đều không biết người đại diện còn có nhiệm vụ này.

“Kỳ Hải, chị giúp em xem thử cậu ta ra mắt khi nào, làm thế nào vào được giải trí Tinh Tinh, trở thành thành viên nhóm Tinh Tinh Boy.”

“Chị hai, những bộ phim tiếp theo của chị đều là phim đô thị, chứ không phải phim gián điệp.”

“Chị tra giúp em đi, tra không được thì nhờ Triệu Thiêm giúp đỡ.” Tâm trạng Du Yến không tốt, không muốn nói đùa với cô, dặn dò xong liền trực tiếp cúp máy.

“Chị Yến, chúng ta đi đâu thế?” Vốn là phải ở lại đoàn phim, xem đạo diễn có sắp xếp gì không, nhưng Du Yến lại mặc kệ tất cả thấy ra ngoài, trong lòng Cảnh Hân nơm nớp lo sợ, sợ bất cẩn chọc phải lửa giận của cô.

Du Yến nghĩ ngợi, nói với tài xế: “Về nhà.”

Tài xế không nói nhiều, trực tiếp đạp chân ga, lái xe đi.

Đỗ Phi Phi bên kia sau khi nghe máy xong, có chút hoang mang, nghĩ đến cô vẫn còn một đống chuyện phải làm, nào có thời gian điều tra Kỳ Hải gì đó chứ, thế là nhún sổ, trực tiếp tìm Triệu Thiêm, nói Du Yến muốn cô tìm một người, cô đã tìm rất lâu, nhưng không tra ra gì, cho nên Du Yến nhờ anh ta giúp đỡ...

Triệu Thiêm bên kia nhận nhiệm vụ, tuyệt đối là làm việc một trăm phần trăm, gọi vài cuộc, người bên dưới liền bắt đầu thu thập tư liệu, mà anh ta sau khi gác máy, liền trực tiếp đến phòng làm việc của Cố tiên sinh.

“Điều tra người ư? Kỳ Hải là ai?” Cố tiên sinh nhìn tên này, cũng nghi hoặc, sau đó nói: “Cậu đi tra đi, tra xong in thành hai bản, một bản đưa tôi.”

Cho nên không cần chờ đến tối, Cố tiên sinh đã biết được vợ anh đang điều tra một người đàn ông khác rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Bôi đen

Kỳ Hải bước ra trường quay, phát hiện bầu trời âm u, sắp đổ mưa, song dù mưa to gió lớn, cũng không thể ảnh hưởng tâm trạng vui vẻ của cậu ta.

Lấy quyển sổ mới tinh trong ba lô ra, lật đến trang có nét chữ cuồng thảo căn bản không nhìn rõ hai chữ ấy, Kỳ Hải dùng ngón trỏ vuốt ve nét chữ kia, bất đắc dĩ cười cười, tính tình vẫn tệ như thế.

Nhưng, vì sao em lại bài xích tôi chứ? Chúng ta vừa mới gặp nhau thôi, không phải thế sao? Nghĩ đến điểm này, Kỳ Hải lại cười vui vẻ.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Trợ lý bên cạnh cậu ta sau khi nghe điện thoại xong, liền đi đến nói với cậu: “Tur tổng gọi cậu qua đó.”

Tâm trạng tốt lập tức bị quét sạch, cậu lại nhìn nền trời âm u, buồn phiền lên xe công ty, không cần cậu lên tiếng, xe liền chạy về hướng biệt thự trong khu Ngũ Hoàn.

Mưa bắt đầu nặng hạt, lúc đi đến biệt thự, cả bầu trời mưa như trút nước, Kỳ Hải thăm mìa mai: Đúng là một ngày đẹp trời để gặp Tur tổng.

Biệt thự này thường ngày không ai ở, chỉ là lúc Tur tổng nổi hứng sẽ gọi cậu ta đến nơi này gặp mặt mà thôi.

Bởi vì không ai ở, cho nên cả tòa biệt thự đều chứa đầy sự u ám, Kỳ Hải quen thuộc bước qua đại sảnh, lên lầu, trực tiếp đến phòng sách ở lầu hai.

Tur Sùng Nghĩa mặc áo ngủ, nhàn nhã uống rượu vang, cử chỉ ưu nhã, tựa như một quân tử lịch thiệp, khiêm tốn.

Trong lòng Kỳ Hải lại thăm nghiệm rằng nghiệm lợi mắng: Mặt người dạ thú.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Thế nào rồi, gặp được người tình trong mộng của em rồi?”

“Đúng vậy, Tur tổng.”

“Có cảm nghĩ gì?” Tur Sùng Nghĩa ưu nhã uống một ngụm rượu vang, nhìn cậu cười, ánh mắt ấy, hệt như đang nhìn thú cưng vậy.

“Cô ấy rất chán ghét tôi, sự xuất hiện của tôi đã dọa cô ấy rồi, cô ấy hình như rất sợ tôi.” Kỳ Hải nói, đột nhiên lại vui vẻ phì cười.

“Cô ấy vừa chán ghét vừa sợ em, em có gì mà vui vẻ chứ.”

“Tất cả sự chán ghét tôi của cô ấy, là vì cô ấy vẫn nhớ tôi, ha ha ha ha...” Kỳ Hải đột nhiên cười lớn, gương mặt trở nên dữ tợn, cậu ta còn khoe khoang: “Cô ấy vẫn nhớ tôi, sẽ có một ngày, chắc chắn sẽ quay về bên tôi.”

Tur Sùng Nghĩa dường như nghe được chuyện rất buồn cười, ha ha cười lớn, đến khi anh ta cười đủ rồi mới nói: “Thế trước đó, em có phải nên hầu hạ tôi thật tốt hay không, dù sao đi nữa tôi mới kim chủ của em.”

Cả người Kỳ Hải chợt cứng, thoáng ngậy người, bất đắc dĩ đi đi qua, đây là lựa chọn của cậu ta, cho nên cậu phải cắn răng đối diện.

Mưa càng lúc càng lớn, không có ý ngừng lại, khiến người ta có cảm giác trời sắp sụp xuống rồi.

Sau khi Du Yến từ trường quay trở về, tâm trạng vẫn luôn sa sút, cho dù là Dur quản gia đem điểm tâm cô yêu thích nhất lên, cũng không thể khiến cô vui vẻ, cô ngồi bên ô cửa sát đất ở đại sảnh ngắm người ngắm mưa.

Dur quản gia sợ cô ngồi không thoải mái, lại tìm một cái gối to để cô dựa, sau đó lo lắng đi vào phòng bếp, lén lút gọi điện thoại báo tin.

Thế là Cố tiên sinh bất chấp mưa to gió lớn, mau quay về nhà, tuy từ lúc xuống xe bước vào nhà chỉ có vài bước, cũng có người cầm ô che, nhưng vẫn khiến anh toàn thân ướt sũng.

Du Yến trông thấy anh bước vào, liền rất ngạc nhiên, giờ vẫn chưa phải là giờ tan tầm, lại nhìn thấy Dur quản gia cầm khăn lông bên cạnh, liền hiểu ra, bĩu môi.

Đứng dậy nhận lấy khăn lông từ Dur quản gia, cô đi đến bên Cố tiên sinh, giúp anh lau đi vết mưa trên vai trên tay, nhú mồm đau lòng nói: “Sao không từ ga ra bước vào.”

“Quá xa.” Cố tiên sinh đáp, vì anh vội muốn gặp cô, cho nên vài bước cũng chê xa không chịu nổi.

Du Yến nhìn vai anh bị nước mưa làm ướt, liền kéo tay anh lên lầu, “Thay quần áo trước đã.”

Cố tiên sinh để mặc bàn tay nhỏ kéo tay to của anh, cùng nhau vào phòng thay đồ.

Ngắm nhìn cô gái nhỏ nghiêm túc giúp anh thay quần áo, trong lòng Cố tiên sinh liền mềm nhũn, cảm thấy rất ấm áp, chờ thay xong, liền ôm lấy cô vào lòng, khẽ hỏi: “Tâm trạng không tốt ư?”

Du Yến bên này vẫn chưa biết Đỗ Phi Phi đã bán đứng mình, thờ dài nói: “Có một chút, em ở trong trường quay nhìn thấy người mình ghét.”

Cố tiên sinh cúi đầu nhìn cô, “Người mình ghét? Ghét nhiều không?” Ghét đến cho người điều tra anh, phương thức chán ghét như vậy quá đặc biệt rồi.

Cố tiên sinh bình thường rất hiếm khi hùng hổ bức người như thế, Du Yến vô thức nhìn anh một cái, phát hiện anh cũng đang nghiêm túc, chăm chú nhìn cô.

Du Yến không biết giải thích thế nào, ân oán kiếp trước giữa cô và Kỷ Hải, nếu như nói ra, Cố tiên sinh nhất định sẽ cho rằng nào cô có vấn đề, có lẽ sẽ cho rằng cô mắc bệnh thần kinh, cô không muốn anh cảm thấy cô không bình thường.

Hơn nữa, cô nghĩ bây giờ Kỷ Hải tuy vẫn chưa nổi tiếng, nên cũng không đủ uy hiếp, với quan hệ của cô trong giới giải trí, loại trừ một người mới là một chuyện vô cùng dễ dàng, cô chỉ là có cảm giác kì lạ, trên người Kỷ Hải, cô cảm nhận được hơi thở vô cùng quen thuộc, ánh mắt, cử chỉ, tất cả đều giống hệt cậu của quá khứ, dù anh đã cố che giấu, nhưng vẫn có thể nhìn ra một chút dị thường, dù sao chẳng nữa, kiếp trước, hai người cũng đã thân mật thể kia.

Anh ta cũng giống với cô sao?

Tuy cô hoài nghi, nhưng lại không dám tin, nếu thật là như vậy, thế không phải là ác mộng sao.

Nhưng Cố tiên sinh vẫn đang chờ câu trả lời của cô, thế là cô nói: “Là một diễn viên mới, chắc là bất tự không hợp, cho nên vừa gặp anh liền cảm thấy chán ghét.”

Cố tiên sinh biết cô nói dối, nhưng cũng không nhẫn tâm tiếp tục chất vấn, cười nói: “Thế vẫn không phải quá đơn giản ư, khiến anh biến mất khỏi đoàn phim là được rồi.”

Du Yến ngoan ngoãn gật đầu, “Ừm, chuyện này em có chừng mực.”

“Gặp phải khó khăn phải nghĩ đến anh đầu tiên, anh là chồng của em.” Cố tiên sinh nắm tay cô, hôn lên mu bàn tay.

“Em biết rồi.”

Du Yến rất thích Cố tiên sinh làm ra bất kì hành động thân mật nào với cô, cô phát hiện ra Cố tiên sinh rất thích hôn cô, bất kể là trán, gò má, vành tai, tay vân vân cùng với những vị trí đều là những nơi được môi anh thường xuyên chăm sóc, cô yêu những hành động ngọt ngào như thế này đến chết mất.

Mỗi lần Cố tiên sinh hôn cô, cô đều không nhịn được muốn trực tiếp đè ngã anh, tuy rằng sau khi đè ngã đều là cô bị ăn sạch sành sanh nhưng Du Yến vẫn là vô cùng vui sướng.

Chẳng qua, bây giờ cô lại không muốn đè ngã Cố tiên sinh, cô muốn cùng anh làm chuyện lãng mạn.

“Cố tiên sinh, cùng em tiếp tục ngắm mưa đi, em phát hiện ra một chỗ phù hợp để ngắm mưa nhất.” Nói xong cũng không chờ Cố tiên sinh đáp lời, trực tiếp kéo anh xuống lầu.

Địa điểm phù hợp nhất chính là chỗ vừa rồi cô ngồi, thế là trước cửa sổ sát đất ở đại sảnh, vẫn đặt vài cái gối to, loạn thành một đống, tuyệt đối nó là kiệt tác của cô.

Cố tiên sinh tốt tính để mặc cô kéo đến trước cửa sổ, hai người ngồi xuống, cũng không cảm thấy như thế không ra thể thống.

Ngoài ô cửa, mưa vẫn như trút nước, giọt mưa quất vào ô cửa, phát ra tiếng tí tách tí tách, cách lớp thủy tinh, nước mưa khiến tầm nhìn của họ trở nên mờ lung, cũng khiến thế giới ngoài kia trở nên mơ hồ.

“Từ đây nhìn ra ngoài, có thể nhìn thấy cả sân trước, rất đẹp.” Du Yến nói, lại đưa tay chỉ ra đài phun nước, nơi họ thường xuyên ngồi ăn sáng, “Thật ra em càng muốn đến đó ngắm mưa, chỉ là Dư quản gia không đồng ý.”

Dư quản gia đang ôm bàn trà nhỏ đi đến, vừa hay nghe được cô đang cáo trạng, oan ức giải thích: “Cho dù ở đó có mái che, nhưng xung quanh không có gì che chắn, gió vừa thổi, mưa liền tạt vào.” Thân là một quản gia, ông không chỉ cần quản lý mọi chuyện trong nhà, còn phải chăm sóc mọi người, cũng rất khổ tâm.

“Ừ, bên đó không thể đi, sẽ rất lạnh.” Lần này Cố tiên sinh không bênh vực cô, rất công chính nói thay Dư quản gia, thế là Dư quản gia lập tức cảm động đến rơi nước mắt.

Du Yến mất hứng ngồi trong lòng Cố tiên sinh, tò vò mình không muốn nghe.

Động tác tuy buồn bã, nhưng trong lòng lại cảm thấy vô cùng ấm áp, chỉ khi ở bên cạnh Cố tiên sinh, cô mới có thể quên đi toàn bộ những chuyện không vui đi, trong lòng chứa đầy mật ngọt, Cố tiên sinh thật sự là linh đan diệu dược của cô.

Trước đó Dư quản gia đã bùng đến cho cô một ít điểm tâm, nhưng cô thật sự không có hứng ăn, bây giờ Dư quản gia lại đem điểm tâm đến, Du Yến vừa nhìn, lại cảm thấy hương vị rất ngon.

Cô bất giác ngấm nhìn Cố tiên sinh, lại nhìn đồng điểm tâm, thần kì phát hiện ra, Cố tiên sinh còn có thể làm món khai vị nữa.

Dư quán gia đem thức ăn đặt trên bàn trà nhỏ, ngay trước mặt Du Yến mách tội với Cố tiên sinh: “Nghe Cảnh Hân nói, bữa trưa cô chủ chỉ uống một bình sữa chua, trước lúc cậu về, cô ấy còn không chịu ăn, bây giờ cậu cho cô ấy ăn chút điểm tâm trước, nhà bếp đang nấu cháo tổ yến, khi nào làm xong tôi lại đem lên.”

Cố tiên sinh nghe xong, liền nheo mắt, lẳng lặng nhìn Du Yến, nhìn thấy cô ngượng ngùng cúi thấp đầu, nhỏ giọng nói: “Cố tiên sinh, anh đừng nhìn em như thế, em sẽ xấu hổ.”

“...”

Rõ ràng đây là ánh mắt trách cứ, năng lực của em thật sự giống như thần vậy!

Dư quán gia không muốn nhìn thấy cảnh này, đành quyết định xoay người rời đi, cho Cố tiên sinh không gian hai người, để anh thu thập yêu nghiệt này.

Cố tiên sinh giờ tay trực tiếp ôm cô ngồi lên chân mình, không nói hai lời liền cầm điểm tâm đưa cho cô ăn.

Được một đại soái ca đưa thức ăn như thế, cô nào dám không ăn chứ, tay Cố tiên sinh cầm bánh ngọt đưa đến, cô liền vội đến không chờ được, cắn một ngụm lớn, bánh vụn lập tức dính bên khóe môi cô.

Cố tiên sinh nhìn dáng vẻ phồng má nhai thức ăn của cô rất đáng yêu, liền không nhịn được đưa lưỡi ra, liếm sạch bánh vụn bên môi cô, đưa vào miệng mình, tí mĩ thưởng thức, phát hiện mùi vị rất ngon.

Ăn điểm tâm cũng có thể bị ăn đậu hủ, Du Yến ngấm Cố tiên sinh đang cười tủm tỉm, bỏ nhào về hướng anh, trực tiếp đẩy Cố tiên sinh ngã xuống một đồng gối, nhìn đôi môi xinh đẹp kia, cúi đầu hung hăng hôn lên, hôn xong một lượt liền hải lòng chống người dậy, lưu manh hỏi Cố tiên sinh, “Cảm giác bị cưỡng hôn thế nào?”

Cố tiên sinh dùng lưỡi liếm môi, nói: “Rất ngon, mùi đậu đỏ.”

Hành động này khiến Du Yến choáng váng, lại bỏ nhào lên người anh, hôn lên cằm anh hỏi: “Chúng ta có thể làm việc trước, rồi mới ăn cơm không.”

Cố tiên sinh lắc đầu, hiềm hoi cự tuyệt đề nghị của cô, cứng rắn nói: “Ăn cơm trước, rồi mới làm việc.”

Du Yến uốn éo, cảm nhận được độ nóng bên dưới của anh nói: “Đã thế này rồi, còn ăn cơm.”

“Anh không ngại để nó như thế, ăn cơm trước đã.” Không có nửa điểm thương lượng.

Thế là, bữa cơm trưa này, tuyệt đối là bữa cơm ăn tốc độ nhất của Du Yến, hết cách rồi, sức quyến rũ của soái ca quá lớn.

...

《Bạn của năm đó》kể về cuộc sống làm việc ở thành phố của những thanh niên, tìm được một chỗ đứng trong thành phố mà họ mong ước, nữ chính là diễn viên nổi tiếng Nghiêu Hàm Na, trước đây báo chí đều rầm rộ lễ cưới của cô ấy với ông xã ngôi sao của mình, vô cùng long trọng và lãng mạn, khiến mọi người đều ngưỡng mộ.

Có lẽ là vừa kết hôn, tâm trạng tốt nên Nghiêu Hàm Na đến trường quay gặp ai cũng cười tủm tỉm, còn mang theo rất nhiều món quà nhỏ, phân phát cho mọi người.

Cô và Du Yến phải đóng với nhau rất nhiều cảnh, vì để biểu đạt thành ý, cô nàng còn đặc biệt chạy đến tặng một hộp sô cô la cho Du Yến, Du Yến cũng rất nhiệt tình, cười ngọt ngào cảm ơn cô nàng, sau đó đưa sô cô la cho Cảnh Hân tham ăn.

Cô đối với một người phụ nữ từ tiểu tam thành vợ cả, thật sự không có thiện cảm.

Ngày đầu tiên bấm máy, vai diễn của Du Yến rất ít, lúc không có cảnh diễn, cô cũng không về khu vực nghỉ ngơi, mà ở bên cạnh đạo diễn Lý bàn kịch bản, có lúc cũng đưa ra ý kiến, nếu là bản thân, cô sẽ diễn như thế này, vừa nghiêm cứu, cô còn ngộ ra rất nhiều kĩ xảo nhỏ.

Cảnh trước mặt đang là cảnh Nghiêu Hàm Na cãi nhau với người khác, thậm chí còn bắt đầu đánh nhau, Du Yến bên cạnh thấy được cảnh thú vị, suýt chút muốn Cảnh Hân mua túi hạt dưa cho cô, vừa cắn vừa xem.

Đúng lúc này, Đỗ Phi Phi vừa họp trong công ty xong, đi đến trường quay, nhìn thấy dáng vẻ thích xem náo nhiệt của cô, bất giác cảm thấy buồn cười, liền kéo cô ra khỏi đám người, quay về khu vực nghỉ ngơi, nói cho cô tin tức bên công ty.

“Trần Hòa Gia bị đuổi việc rồi, không phải, hẳn nói là bị loại trừ rồi, trong giới giải trí nhất định góc đầu không nổi.”

Du Yến vẫn chưa nghĩ ra Trần Hòa Gia là ai, lập tức bị Đỗ Phi Phi và Cảnh Hân trừng mắt nhìn, thế là cô lập tức nhớ ra đó là người đại diện trước đây của cô.

Thoảng cái từ về mặt hoang mang biến thành vẻ hóng hót, “Sao lại như thế, sao lại như thế, nói ra nghe thử, anh vì sao bị đuổi việc, bị ai loại trừ vậy.”

“Bố em.” Đỗ Phi Phi nhìn cô một cái, súc tích đáp lời.

“Bố em ư? Sao lần này ngẫu thế, Trần Hòa Gia đã làm ra chuyện thiên lý bất dung gì rồi? Lại dám đắc tội với bố già nhà em.”

Bố Du đã lớn tuổi, còn có bệnh tim, cho nên ông sẽ không dễ nổi giận, lần này trực tiếp đuổi việc, hơn nữa còn loại trừ, chắc chắn là ông giận dữ lắm, không biết trái tim già của ông thế nào rồi, lát nữa phải gọi điện hỏi thử mới được.

“Chuyện này, vẫn là phải nói đến từ bài báo lần trước, chính là bài báo nói em còn trẻ tuổi, ít kinh nghiệm ấy.”

“Triệu Thiêm lúc điều tra về bài viết ấy, phát hiện người viết bài có quan hệ mật thiết với Trần Hòa Gia, anh ta biết Trần Hòa Gia là người đại diện trước đây của em, liền thuận tiện tra thử, thế là vừa tra liền phát hiện, bài viết bôi đen em, toàn bộ là kế hoạch của Trần Hòa Gia, bao gồm cả những bài viết nói xấu em trên mạng, cũng là do gã sai người đăng lên.”

“Rốt cuộc là có thù oán gì, gã phải bôi đen em như thế.” Du Yển buồn bực, người xấu đúng là người xấu, hai kiếp đều tránh không khỏi, kiếp trước muốn cưỡng bức cô, còn kiếp này cưỡng bức không thành thì liền bôi đen cô, Trần Hòa Gia này đối với cô mà nói cũng rất có lòng, có lòng hại cô!

“Hắn là giận thay chị nên mới loại trừ anh.” Cảnh Hân ngồi bên cạnh phân tích.

“Nhân phẩm người này như thế, đặt ở bên cạnh càng đáng sợ hơn.”

Xem ra bố Du tức giận cũng là chuyện đương nhiên, con gái cưng được ông nâng trên tay lại bị người xấu hãm hại, ông có thể không tức sao, không trực tiếp động thủ cho người diệt gã đã coi như là rất lý trí rồi.

“Chuyện này Cố tiên sinh hẳn cũng biết rồi.” Du Yển xoa cằm, nghĩ đến Cố tiên sinh im hơi lặng tiếng, ngày ngày ngủ cùng một giường, đắp chung một chăn với cô, khoảng cách thân thể giữa hai người vẫn thường là số âm, mà anh còn có thể giấu kỹ như thế, còn cô chuyện gì cũng nói với anh, đến cả bà đi đến hằng tháng không đúng ngày cũng nói cho anh nghe!

“Là Triệu Thiêm phụ trách điều tra, Cố tiên sinh nhất định biết.” Đỗ Phi Phi nói xong, nghĩ đến chuyện khác lại nói: “Đúng rồi, chuyện em nhờ chị điều tra Kỳ Hải, chị cũng nhờ Triệu Thiêm điều tra rồi.”

“Chuyện gì chị cũng để cho Triệu Thiêm làm, em cần chị để làm gì nữa!” Du Yển thẳng thắn chê cô “Thế chị nói với Triệu Thiêm thế nào?”

“Thì nói thật thôi, nói em nhờ anh ấy điều tra một người tên là Kỳ Hải, anh ta liền đồng ý.”

Đỗ Phi Phi nói rất đơn giản, Du Yển lại thoáng cái hóa đá, chỉ thấy mặt cô nhẵn lại, bàn tay run rẩy chỉ về hướng Đỗ Phi Phi, nửa ngày không thốt ra được câu nào “Chị...Chị...Chị chị chị..., thật sự là đồng đội như lợn.”

Đỗ Phi Phi bán đứng bạn bè mà vẫn không biết, cả mặt hoang mang “Không phải em nói tra không được thì tìm Triệu Thiêm sao?”

“Thế chị cũng có thể nói uyển chuyển chút mà.” Du Yển cào cào tóc, không nghĩ đến, đại diện Đỗ khôn khéo lời đời, anh minh thần võ, khi muốn chôn người khác cũng không hề nương tay.

Khó trách hôm trời mưa kia, phản ứng của Cố tiên sinh rất lạ, chắc chắn anh biết rồi.

Dù đã biết nhưng anh không tra hỏi, cô liền giả ngốc đến cùng, thế là liền nói: “Đã mấy ngày rồi, Triệu Thiêm đã tra ra tin tức liên quan đến Kỳ Hải không?”

“Tra thì cũng tra được chút, hình như Kỳ Hải kia có người chống lưng, thân thể cũng không nhỏ, trước mắt vẫn không tra ra là ai.”

Người chống lưng? Là ai? Sao lại phức tạp như thế?

Kiếp trước, Kỳ Hải chỉ là một chàng trai với hai bàn tay trắng, bởi vì tham gia tuyển chọn tài năng mới tiến vào giới giải trí, lúc bắt đầu đến tiền trợ cũng trả không nổi, sau khi cùng cô yêu nhau, cuộc sống mới được cải thiện rất nhiều.

Đến kiếp này, cậu ta lại có người chống lưng? Chuyện biến này có phải quá lớn rồi không.

Có lẽ thật sự như cô nghĩ, Kỳ Hải cũng giống như cô, đều sống lại lần nữa, cho nên cậu ta cũng nhìn rõ thời cuộc, cũng biết đường đi nước bước.

Vừa nghĩ đến khả năng này, cô liền cảm thấy cả người toát mồ hôi lạnh.

Cô từ đầu chỉ cuối cho rằng, đức hạnh sa đọa kiếp trước của mình, chỉ có mỗi mình biết rõ, bí mật này cô cũng chuẩn bị sẽ trực tiếp giữ nó cho đến khi xuống mồ, tuyệt đối sẽ không cho người thứ hai biết được, mà nay lại phát hiện có người biết được những chuyện xấu hổ của cô, chuyện này khiến cô cảm thấy sợ hãi.

Xem ra cô phải suy nghĩ thật kỹ, lập kế hoạch dài hạn mới được.

Vì trong lòng Du Yến có tâm sự, cho nên lúc cảnh diễn đến lượt cô, bởi cô có chút không tập trung, thế là quay đi quay lại rất nhiều lần, người diễn cùng cô chính là nữ chính Nghiêu Hàm Na, đau khổ nhất là cô ta phải làm động tác vấp ngã, sau đó Du Yến hoảng hốt chạy đến đỡ cô dậy.

Kết quả vì Du Yến quay đi quay lại, Nghiêu Hàm Na phải tốn công ngã sấp rất nhiều lần, tuy trên đất có lót đệm bông nhưng Nghiêu Hàm Na là ai chứ, ngôi sao lớn được nhiều người yêu thích lại bị vai phụ giầy vò không biết bao nhiêu lần, còn để mặt mũi của cô ta ở đâu đây, thế là sau lần ngã thứ tư, Nghiêu Hàm Na khoát tay không làm nữa, lý do đưa ra là: Cô ta bị thương rồi, nội thương!

Du Yến cũng là bất đắc dĩ, đột nhiên không có tâm trạng, cô cũng không còn cách nào. Nếu đổi lại là cô, cô cũng sẽ tức giận, thế là cô cầm hộp bánh đi đến phòng nghỉ ngơi của Nghiêu Hàm Na, định đưa quà xin lỗi với cô ta, dù sao đi nữa trong giới giải trí, ngáng đầu không thấy cúi đầu thấy, có thể đừng đắc tội ai thì không đắc tội.

Du Yến nghĩ như thế, nhưng chưa chắc người khác cũng nghĩ như vậy.

Cách một lớp cửa mỏng phòng nghỉ, đoạn đối thoại bên trong truyền rõ vào tai cô.

“Cô ta tính là thứ gì chứ, không biết diễn thì đừng chạy ra khiến người khác chướng mắt, lại dám bắt tôi ngã bốn lần, tay đều ngã đỏ rồi, giận chết tôi mất.” Giọng nói này có chút sắc bén, chính là giọng của Nghiêu Hàm Na, nhưng giọng điệu chua ngoa này khiến Du Yến vô cùng kinh ngạc, nơi này tuy là khu vực nghỉ ngơi nhưng cũng có người qua lại, nếu như nói xấu người khác, Nghiêu Hàm Na không sợ có người đứng bên ngoài nghe thấy sao? Hay nói là, cô ta cố ý nói cho người khác nghe?

Du Yến tức thời cảm thấy cõi lòng nguội lạnh.

Sau đó lại nghe người khác nói: “Na Na em đừng giận, chờ chút nữa chúng ta sẽ bàn bạc với đạo diễn, xem có thể đổi người không, thật là, sao có thể chọn bữa người vào đoàn phim chứ, phim này còn quay thế nào đây.”

Lúc này cõi lòng Du Yến không chỉ nguội lạnh mà cả người đều cảm thấy không thoải mái, ném hộp bánh vào trong thùng rác, liền trực tiếp xoay người rời đi, nếu nghe tiếp, đừng nói là xin lỗi, cô e rằng mình sẽ xông cửa vào, cào nát mặt Nghiêu Hàm Na với người đại diện của cô ta mất.

Kiếp trước không nảy sinh ra chuyện này, Du Yến với Nghiêu Hàm Na từ đầu chí cuối đều nước sông không phạm nước giếng, có lẽ vì không hợp tính nên hai người dù đóng chung phim, nhưng cũng không có bất kỳ giao tình gì, vừa ra khỏi trường quay, vẫn là người xa lạ, cho nên Du Yến không biết Nghiêu Hàm Na rốt cuộc là người như thế nào.

Mà nay may mắn nhìn thấy, tuyệt đối là cả đời khó quên.

Du Yến thở phò phò về phòng nghỉ chung, bên trong không có ai khác, chỉ có Đỗ Phi Phi và Cảnh Hân ngồi trước bàn đợi cô, nhìn thấy hai tay cô trống không, liền vội vàng hỏi: “Đã tặng hộp bánh đi rồi sao?”

Du Yến thoáng đen mặt đáp: “Không có, bị em vứt vào thùng rác rồi.”

Cảnh Hân liền hét lên: “Tại sao vậy, bánh ngon như thế, cho dù không tặng thì chị cũng không nên vứt nó.”

“...”

Chờ đến khi Du Yến bình phục cảm xúc, mới nói với Đỗ Phi Phi chuyện vừa nghe được khi nãy, hai người bọn họ nghe xong liền tức không chịu được.

Đỗ Phi Phi sau đó lại nói, “Chuyện này chắc sẽ không xong đâu.”

Thực tế chứng minh, miệng Đỗ Phi Phi thật sự là miệng quạ đen.

Hôm sau trang đầu tạp chí liền đăng: Nghiêu thiên hậu quay phim bị người ta gài bẫy, cánh tay ngã bị thương phải ở trong viện cả đêm. Hình ảnh minh họa thật sự là cảnh Nghiêu Hàm Na ôm tay bước ra khỏi bệnh viện.

Nhìn lướt qua tạp chí, Du Yến không nhận được vở bản, giận dữ nói: “Đây là cái quái gì vậy?!”

Cả năm nay cô gặp đủ chuyện xui xẻo, giờ còn bị sao quả tạ dè ư? Rõ ràng chỉ muốn làm một người đẹp tình lặng, sao lại có nhiều người không chịu buông tha cô đến thế.

Cố tiên sinh cũng xem qua bài báo này, nhưng anh không kích động như Du Yến, chỉ tiện tay ném tạp chí sang một bên, dõ dạc: “Cho dù là chuyện lớn, cũng nên ăn sáng trước, huống hồ đây chỉ là chút chuyện nhỏ.”

“Sao có thể là chuyện nhỏ chứ, họ bôi nhọ em” Du Yến bĩu môi, uất ức kháng nghị.

“Chờ ăn no có sức, thì em bôi nhọ họ lại.” Cố tiên sinh tiếp tục dỗ cô, múc một thìa cháo đưa đến bên môi cô.

“...”

Cố tiên sinh, anh thế này sẽ chiều hư trẻ nhỏ đấy!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Chỗ dựa

Bộ phim《Bạn của năm đó》vừa quay được một ngày liền truyền ra tin vai chính và vai phụ không hợp nhau, trong trường quay phát sinh mâu thuẫn, vai phụ thậm chí còn làm cho vai chính bị thương, không khỏi khiến người ta nghi ngờ về đạo đức nghề nghiệp của diễn viên này...

Bài báo này vừa xuất hiện, tính chất liền hoàn toàn thay đổi, vốn chỉ là vô ý lại bị nói thành cố ý, ý công kích quá rõ ràng.

Tuy trong bài viết không nói đích danh vai phụ là ai nhưng trong đoàn phim ai nấy đều biết, thậm chí có người nhiều chuyện còn đặc ý tiết lộ trên mạng, nói vai phụ mà bài báo viết chính là Du Yến đang liên tục nổi tiếng gần đây.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Mọi người thoáng xôn xao.

Có người nói nước trong giới giải trí quá sâu.

Có người nói tính cạnh tranh trong giới giải trí quá lớn, ai nấy đều là kẻ tâm cơ.

Có người nói nữ thần Du của tôi mới không phải loại người này, đây tuyệt đối là bịa đặt, là phi báng.

Có người lại nói đây rõ ràng là tin đồn do đoàn phim tung ra, vì để tạo danh tiếng cho bộ phim.

Tóm lại, vẫn chưa quay được bao nhiêu cảnh, đoàn phim《Bạn của năm đó》đã nổi tiếng, trên mạng có bình luận diễn viên, bình luận tình tiết phim, nhất thời không ngừng bình luận đủ loại chủ đề.

Du Yến ôm máy tính ngồi lướt tin tức, nếu không phải cô là đương sự trong chuyện này, thì cô cũng suýt cho rằng, đây đều là tin đồn thổi do đoàn phim đăng lên để lấy danh tiếng mà thôi.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Lúc sáng Cố tiên sinh đi làm, chỉ bình thân nói vài chữ: Đi theo con đường pháp luật.

Ý là kiện họ phi báng.

Nhưng đối phương lại không chỉ rõ họ tên của Du Yến, lúc ấy làm lớn chuyện, cũng càng thêm rắc rối.

Nhưng thái độ của Cố tiên sinh rất kiên quyết, mọi người đương nhiên không dám nói gì, trong đoàn luật sư cố vấn cho tập đoàn Cố Thị, anh giao nhiệm vụ này cho luật sư giỏi nhất.

Mà luật sư bị điểm danh, sau khi biết mình phải nhận vụ án này, không kiềm được lệ rơi đầy mặt, chủ tịch Cố anh muốn dùng dao mổ trâu giết gà ư? Anh đến cả muốn ăn bát tết cũng là dùng dao mổ trâu à?

Đề đại luật sư hàng đầu thế giới đi giải quyết vụ án cãi vã của hai cô gái, chuyện này mà nói ra chắc chắn sẽ bị bạn bè cùng ngành cười thúi mặt!

Tuy việc này gây ra rất nhiều xôn xao, nhưng Du Yến vẫn đứng gờ đến đoàn phim.

Sau khi tin tức tung ra, người trong đoàn phim âm thầm chia thành hai phe, người biết rõ chân tướng sự việc, bắt giặc thăm mắng Nghiêu Hàm Na nhỏ nhen, dùng thân phận của mình không chút lưu tình bắt nạt người mới. Mà hôm qua không phải ai cũng thấy tận mắt toàn bộ quá trình, cho nên sau khi nghe lời qua tiếng lại, thì bắt đầu theo bài viết kia cho rằng Du Yến ghen tị với vai chính người ta, cho nên mới dùng thủ đoạn hãm hại Nghiêu Hàm Na.

Cảnh Hân lượn một vòng trong trường quay, tức giận quay về khu vực nghỉ ngơi.

“Những người này thật đáng ghét, rõ ràng không nhìn rõ lại nói như tận mắt nhìn thấy vậy.”

“Đây chính là sức mạnh dư luận, lời đồn rất đáng sợ.” Đỗ Phi Phi cảm máy tính làm việc, bộ phận công chúng của công ty đã bắt tay vào làm việc.

Phương án trước mắt của bọn họ là khiến cho dư luận nghĩ rằng đoàn phim tung tin vịt, sau đó chờ luật sư vào cuộc, bọn họ mới thay đổi chiến lược.

Cảnh Hân lại nói: “Em vừa mới gặp Nghiêu Hàm Na. Tay cô ta vốn dĩ không bị thương, cũng không băng bó, cảnh trên báo rõ ràng là giả.”

Du Yến vốn đang học thoại, nhưng hai người bên cạnh cứ xì xào không ngừng, cô căn bản không thuộc nổi, thế là quăng kịch bản sang một bên, bắt đầu dạy dỗ Cảnh Hân.

“Trong giới giải trí này, có mấy ai sẽ để ý đến chân tướng chứ? Phần lớn mọi người đều chỉ là nghe theo tin tức lá cải mà thôi.”

“Thế cũng quá mù quáng rồi.” Cảnh Hân không tán đồng lên án.

“Là do em còn quá trẻ, nên theo bọn chị học nhiều một chút.” Du Yến vỗ đầu Cảnh Hân, hệt như an ủi trẻ nhỏ.

Cảnh Hân bĩu môi, vẻ mặt như muốn khóc: “Em không muốn học, cảm thấy học xong sẽ hư hỏng.”

Du Yến cạ lời nhìn cô, lập tức ôm cô vào lòng, vỗ vai cô an ủi: “Thế Hân Hân không cần thay đổi, như thế này là tốt rồi, chị Yến sẽ che chở cho em, che chở cho em cả đời luôn.”

Cảnh Hân cảm động đến phỉm mắt hồng hồng, cảm thấy có thể làm trợ lý của chị Yến, thật sự là chuyện hạnh phúc nhất trên đời.

Đỗ Phi Phi bên cạnh tàn nhẫn đá kích hai người, “Em bản thân còn chưa lo xong, lấy gì để che chở cho em ấy.”

Quả nhiên là soái không quá được ba giây!

Du Yến nhục chí, trừng mắt, nói với Đỗ Phi Phi, “Chút chuyện này sao làm khó được em, vài phút là giải quyết xong.”

“Thế em nhanh chóng giải quyết cho chị xem đi.”

Ba người đang trêu chọc nhau, bên ngoài chợt truyền đến tiếng động, Cảnh Hân vội vàng chạy ra ngoài cửa, trông thấy có vài cô gái đang chạy ra ngoài, cô nàng nhanh tay lẹ mắt kéo được một người hỏi chuyện: “Xảy ra chuyện gì vậy, sao lại chạy ra ngoài?”

Cô gái bị cô kéo lại hưng phấn nói: “Là ngôi sao lớn đấy, anh Lê đến thăm trường quay, thật sự là siêu cấp đẹp trai, mau đi ngắm đi, trễ chút là không còn chỗ chen vào đâu.”

Người nọ nói xong liền gạt tay Cảnh Hân ra, nhanh chóng chạy ra bên ngoài, không chút giữ kè!

Du Yến ngậy người nghĩ, “Anh Lê? Lê Hiểu? Chồng của Nghiêu Hàm Na?”

Đỗ Phi Phi gạt đầu, “Là anh ta, thiên vương nổi tiếng.”

Lần này ngược lại Du Yến phản ứng lại rất nhanh, nói: “Đến đây thăm phim trường là để uy hiếp em ư?”

“Có khả năng này.”

“Vừa đúng lúc, chúng ta đi xem thử đi.” Du Yến trước giờ không phải là người sợ chuyện, chỉ là làm gái ngoan quá lâu, người khác cho rằng cô là người dễ bắt nạt.

Ai bắt nạt ai vẫn còn chưa biết được đâu.

Du Yến thoáng cái nổi lên ý chí chiến đấu, mang theo Đỗ Phi Phi và Cảnh Hân, hùng hổ đi ra bên ngoài.

Nhưng mà...

Đám người này thật hay, bên trong trường quay đông nghẹt người, ba người bọn họ đến chậm, bị đám người kia chặn ở bên ngoài, cho dù có kiễ chân cũng không thấy được tình hình bên trong.

Mẹ nó, dù ý chí chiến đấu có cao hơn, không thể tiến vào cũng chỉ tổ tốn công!

Tình hình này, xem ra quay phim cũng bị gián đoạn, tình huống có chút mất kiểm soát.

Từ đây có thể thấy được, Nghiêu Hàm Na thật sự có vốn liếng nên mới kiêu ngạo, ai biểu cô ta có ông xã thiên vương vô cùng cao cấp làm gì.

Xem ra xã hội ngày nay, không chỉ dựa hơi bố, mà còn phải dựa hơi ông xã!

Du Yến có chút buồn bực nghĩ, thật muốn dựa bố, dựa ông xã, có hai người kia chắc chắn sẽ thắng cô ta, chỉ trách bản thân cô quá tự phụ, không cho phép người trong nhà giúp cô ra mặt, bây giờ xem ra thật là thất sách!

“Xem ra rất nhiều người yêu thích Lê thiên vương này.” Cảnh Hân vẫn cố gắng chen vào trong đám đông.

Lại bị Du Yến kéo ra, cô kéo Cảnh Hân đi, vừa đi vừa nói: “Chúng ta việc ai nấy làm, người ta thật sự có lòng muốn tìm chúng ta ra uy, nhất định sẽ xuất hiện trước mặt chúng ta, nếu chúng ta cũng chen lên thế này, chỉ khiến họ nghĩ rằng chúng ta kém cỏi thôi.”

Nghĩ như thế, ba người liền bước nhanh về phòng nghỉ.

Thế là, học thoại tiếp tục học thoại, làm việc thì tiếp tục công việc, không việc để làm thì tiếp tục rảnh rỗi.

Ba người tuy rằng ai làm việc nấy, nhưng lúc nào cũng lắng tai chú ý động tĩnh bên ngoài.

Chút gió thổi khiến cây cỏ lay động, Cảnh Hân cũng sẽ ngẩng đầu nhìn ra bên ngoài, cô cảm thấy mình sốt ruột sắp nôn rồi, nhưng nhìn thấy Du Yến và Đỗ Phi Phi, một người vẫn chuyên tâm học lời thoại, một người nghiêm túc làm việc, bọn họ thật sự là đang làm việc a!

Cảnh Hân khó hiểu, loại chuyện quan trọng như thế, họ sao có thể vẫn còn tâm trạng làm việc chứ? Rốt cuộc là vì tâm lý của họ quá mạnh mẽ hay là bản thân mình quá non nớt?!

Mà Cảnh Hân non nớt lại không nghĩ đến, hai người họ cũng chỉ là đang giả vờ mà thôi.

Lúc Cảnh Hân vẫn đang theo đuổi vấn đề mình quá non nớt liền nghe thấy tiếng cười nói của một đoàn người bước vào khu vực nghỉ ngơi.

Cô liền ngẩng đầu ra hiệu cho hai người kia, không hiểu vì sao trông mắt cô muốn trực tiếp bay ra bên ngoài, hai người kia vẫn đang tập trung làm việc của mình.

Không còn cách nào khác, Cảnh Hân đành tự lấy thức ăn ra ăn.

Sau đó liền nghe thấy có người ôn hòa nói: “Môi trường của khu nghỉ ngơi rất ổn.”

Sau đó là tiếng trả lời của đạo diễn Lý: “Đúng vậy, chúng tôi còn sắp xếp phòng nghỉ riêng cho Tiểu Nghiêu.”

“Đạo diễn Lý có lòng rồi.”

“Không có gì, không có gì.”

Sau đó liền nghe đến giọng của Nghiêu Hàm Na: “Các anh đừng khách sáo qua lại, em cảm thấy khu vực nghỉ ngơi này cũng không có gì đáng xem, quá lộn xộn.”

Lời này vừa nói ra, mọi người vừa đứng lúc dừng lại, ánh mắt của mọi người đều rơi trên mấy người Du Yến ở trong phòng nghỉ.

Chỉ thấy Du Yến đặt kịch bản xuống, phóng khoáng đứng dậy, đi ra cửa phòng nghỉ, cười đáp: “Đạo diễn Lý, đã ngừng quay rồi à?”

Tuy đạo diễn Lý dẫn Lê Hiểu đi tham quan nhưng thật ra trong lòng ông cũng là có chút phiền lòng, chuyện phát sinh hôm qua, trong lòng ông đều hiểu rõ, Nghiêu Hàm Na này thật sự đang làm quá chuyện lên, hôm nay Lê Hiểu lại không biết rõ trái phải đến đây làm chỗ dựa cho bà xã, đều là những người đáng lo ngại, hơn nữa ông còn ngầm biết, xuất thân của Du Yến lớn thế nào, không thể dễ dàng đắc tội, xảy ra chuyện này, ông làm đạo diễn bị kẹt ở giữa, trái phải đều đắc tội người khác, thật sự là phiền chết.

“Đúng rồi, ngôi sao lớn vừa đến đây, ai cũng không muốn làm việc nữa.”

“Tôi còn nói sao bên ngoài lại náo nhiệt như thế, hóa ra là có anh Lê nổi tiếng đến đây thăm trường quay, thật là ân ái nhĩ.” Du Yến cười như không cười nhìn Nghiêu Hàm Na cùng chồng cô ta.

Lê Hiểu cũng không khách khí đánh giá Du Yến: “Đây chính là cô gái phải quay đi quay lại nhiều lần ư?”

Thật sự là đã biết rõ còn cố hỏi, hơn nữa còn nhấn mạnh chữ “quay đi quay lại nhiều lần”, rõ ràng là muốn làm đến cùng mà, diễn viên nào lại không quay đi quay lại chứ, cho dù là Lê Hiểu - thiên vương nổi tiếng như hán cũng không thể chắc chắn là mỗi cảnh chỉ quay một lần, nhắc đến chuyện này, vốn dĩ là cố tình gán tội cô.

“Đúng vậy, chính là cô ta.” Nghiêu Hàm Na khinh thường nhìn Du Yến, cố ý giơ tay lên “Ông xã anh xem, hôm nay vẫn còn bầm đấy.”

Bầm em cô, tay cô rõ ràng hệt như đánh phẫn lên, cô cho rằng chúng tôi đều bị mù chấy!

Du Yến thầm liếc xéo cô ta vô số lần trong lòng, nói: “Hôm qua tâm trạng không tốt, thật sự liên lụy đến cô Nghiêu rồi, nhưng tôi lúc ấy cũng đã lập tức nói xin lỗi rồi, không biết hôm nay cô Nghiêu nhắc lại chuyện này là có ý gì?”

“Cô có nói lời xin lỗi sao? Sao tôi không nghe thấy, hôm qua không phải cô còn rất khoa trương sao? Hôm nay là vì nhìn thấy bài viết kia cho nên mới thay đổi thái độ chăng, cô nói cô xin lỗi tôi lúc nào?” Ý đồng người, lại có chồng chống lưng, Nghiêu Hàm Na bắt đầu hùng hổ bức ép.

Cũng không biết là ai khoa trương, Du Yến cười lạnh đáp: “Tôi có xin lỗi hay không, lúc ấy đạo diễn Lý có mặt ngay tại đó, cho dù đạo diễn Lý không có cách nào giúp tôi chứng minh thì còn có các máy quay giúp tôi chứng minh, có lẽ hôm qua cô Nghiêu vì ngã sắp mặt đến lạng tai rồi, thế tôi có thể

cùng cô xem lại đoạn quay để đối chứng.”

Nghiêu Hàm Na bị nói đến ghen hờn, càng tức đến gắt lên: “Các người xem thái độ này của cô ta đi, đã làm người ta bị thương còn nói như thế, đây là thái độ xin lỗi sao?”

Lê Hiểu bên cạnh cũng lạnh mặt, nói với Du Yến: “Cô Du, nể cô và Na Na làm việc cùng nhau tại một đoàn phim, chỉ cần cô hôm nay trước mặt mọi người xin lỗi lần nữa, chuyện này coi như bỏ qua.”

“Chuyện của hôm qua, hôm qua tôi đã xin lỗi rồi, hôm nay tại sao vẫn cần phải xin lỗi?” Du Yến ngẩng đầu ưỡn ngực, không hề yếu thế đối đáp với Lê Hiểu, khí thế cũng không hề thua kém.

Lại nghe cô nói: “Nói đến đạo đức nghề nghiệp của diễn viên, tôi ngược lại muốn hỏi thử, lúc diễn viên quay phim, ai lại không gặp đến chút thương tích, mùa hè thì phơi đến cháy da, mùa đông bị lạnh đến cảm cúm, ngã rách da, đến cười ngửa bị gãy chân cũng là chuyện thường thấy, thế tại sao các người lại ở đây bầm riết lấy chuyện này? Các người thân thể cao quý, còn những người khác thì không cao quý ư? Lời xin lỗi này tôi đã nói qua, dựa vào gì bắt tôi phải nói lại lần nữa, nếu như hôm nào đó mấy người tâm trạng không tốt có phải lại gọi tôi qua để nói lời xin lỗi nữa không?!”

Nghiêu Hàm Na bị cô thẳng thắn châm biếm, thoáng cái giận đến đỏ mặt, mất hết phong độ, muốn nhào đến đánh cô, Du Yến lùi về sau một bước, né đi.

“Miệng lưỡi thật lợi hại nhỉ.” Lê Hiểu ôm lấy vợ mình, cũng rất tức giận, quay đầu nói với đạo diễn Lý: “Đây là một diễn viên nhỏ không biết hối cải, nếu như đoàn phim tiếp tục dùng cô ta thì Nghiêu Hàm Na lập tức rút lui ra khỏi đoàn phim.”

Ý của Lê Hiểu rất rõ ràng, đoàn phim này, có Nghiêu Hàm Na thì không thể có Du Yến, hai người nhất định phải chọn ra một, đương nhiên, lúc nói lời này, Lê Hiểu cũng là dựa vào sự nổi tiếng của Nghiêu Hàm Na, cho nên đoàn phim chắc chắn không dám đắc tội, mà Du Yến chỉ là ngôi sao nhỏ hạng hai ba gì đó, chọn một trong hai, là một vấn đề rất dễ lựa chọn.

Nói ra câu này, rõ ràng là uy hiếp trắng trợn, đạo diễn Lý không muốn nhìn thấy nhất chính là tình cảnh này, hai diễn viên xung đột, cho dù là quá trình thế nào, vẫn phải có một người rời đi, vì đã cách mặt rồi, sao có thể tiếp tục hợp tác chứ, nghĩ đến đây, đạo diễn Lý cảm thấy may mắn, may vì bộ phim mới bắt đầu đóng máy, lúc này đối diễn viên cũng không có ảnh hưởng gì, nếu như chờ đến khi bộ phim quay gần hết mới cách mặt, chuyện này thật sự là muốn lấy mạng già của ông rồi.

Chẳng qua là trong lòng đạo diễn Lý, diễn viên như Nghiêu Hàm Na ông thật sự không muốn nhận, quá dễ gây chuyện, hôm nay có thể vì chút chuyện nhỏ mà gây chuyện với Du Yến, hôm sau đối người, xem không thuận mắt lại có thể gây chuyện, hôm nào đó ông thân là đạo diễn, nói cô ta thêm vài câu, phỏng chừng cô ta cũng sẽ gây chuyện lên người ông, cho nên nếu thật sự đối người, ông muốn đối Nghiêu Hàm Na.

Nhưng Nghiêu Hàm Na là vai chính do nhà sản xuất chỉ định, ông vốn dĩ không thể quyết định được, hơn nữa Nghiêu Hàm Na cũng rất nổi tiếng, có thể đảm bảo được doanh thu phòng vé.

Còn về Du Yến, tuy biết sau lưng cô có người chống lưng, nhưng lại không biết cụ thể người đó là ai, hơn nữa, cô chỉ là vai phụ, đối cô là chuyện dễ dàng, chỉ cần nói với bên đầu tư một tiếng là được.

Phân tích như thế, đạo diễn Lý thật sự muốn từ bỏ Du Yến, cho dù cô là vô tội nhưng quy tắc trò chơi trong giới giải trí là như thế, cũng không còn cách nào.

Sự do dự của đạo diễn Lý, cả hai bên đều nhìn ra, nhưng thái độ vô cùng khác nhau, Lê Hiểu và Nghiêu Hàm Na nắm chắc phần thắng trong tay, còn Du Yến lại vô cùng bình tĩnh.

Nhìn thấy sự rối rắm của đạo diễn Lý, Du Yến nói: “Đạo diễn Lý là một người biết rõ trắng đen thị phi, làm việc cũng thực tế, chắc hẳn sẽ không thiên vị giúp ai đâu, lần trước ăn cơm với Bùi lão, khi nhắc đến việc tham diễn vào phim của đạo diễn Lý, Bùi lão còn nhắc tôi phải khiêm tốn học hỏi đạo diễn Lý, còn nói trong giới giải trí hỗn tạp này, đạo diễn lý tuyệt đối là người trung lập.”

Mấy người trẻ tuổi lúc nghe lời Du Yến nói có lẽ sẽ cảm thấy cô vô danh tiểu tốt, sao lại nói đến chuyện đi ăn cơm, nhưng đạo diễn Lý và Lê Hiểu thì khác, bọn họ lăn lộn trong giới giải trí nhiều năm, quyền thế và cục diện bên trong hẳn là hiểu khá rõ, trong giới điện ảnh, có một người vô cùng có địa vị, nói một câu có thể hơn người khác nói hàng nghìn hàng vạn câu, người được ông ấy thường thức chắc chắn là thuận buồm xuôi gió, tiền đồ sáng lạn, có thể được ông ấy đề bạt, thật sự là hệt như ngồi tên lửa, bay thẳng lên trời, người này tên là Bùi Thời Chí, người trong giới đều tôn kính gọi ông ta là Bùi lão.

Bùi lão trong miệng Du Yến chính là Bùi lão mà bọn họ đang nghĩ, thế thì xuất thân của Du Yến thật sự không hề tầm thường, cần phải biết rằng, người không có chút thân phận địa vị muốn gặp Bùi Thời Chí là một chuyện vô cùng khó, cũng đừng nhắc đến lúc có thể cùng ông ta ăn cơm, lai lịch của cô thật sự là rất hiển hách!

Đạo diễn lý nhất thời có chút hoang mang, lắp bắp hỏi Du Yến: “Bùi lão biết tôi ư?”

“Vâng.”

“Ông ấy còn khen tôi trung lập ư.” Về mặt đạo diễn Lý chợt cảm động.

“Đúng vậy.” Về chuyện này, Du Yến thăm xin lỗi Bùi lão, tình thế bức ép, cũng là chuyện không còn cách nào khác, nhưng cô tuyệt đối không hề nói

đổi, trước khi quay bộ phim này, cô thật sự đã cùng bố Du và Cố tiên sinh, ba người cùng ăn cơm với Bùi lão, lúc ấy Bùi lão cũng bình luận về phim của đạo diễn Lý là: Miễn cưỡng đạt chuẩn.

Nếu như cô đem lời nói thật của Bùi lão nói ra, đạo diễn Lý chắc hẳn sẽ tổn thương, cho nên xem như đây là lời nói dối thiện ý đi.

Đạo diễn Lý nghe xong câu trả lời của cô, liền cười ha hả nói: “Tôi nhất định sẽ tiếp tục cố gắng, nhất định sẽ không phụ sự thương thức của Bùi lão.”

Du Yến cười hì hì, không nói chuyện.

Nghiêu Hàm Na bên cạnh nhìn thấy bọn họ đột nhiên trò chuyện với nhau, đã không vui đến đỉnh điểm, đến khi họ dừng lại, lập tức chen vào: “Đừng kéo những chuyện không liên quan vào, đạo diễn lý ông nói muốn giữ ai đi.”

Đạo diễn Lý lúc này như ăn phải đan định tâm, chắc chắn ông sẽ không đổi Du Yến, còn Nghiêu Hàm Na, cô ta là do nhà đầu tư chỉ định, nếu muốn đổi người còn phải do ông đích thân thương lượng với nhà đầu tư mới được, chuyện này cũng không phải không làm được.

Nghĩ như vậy, đạo diễn Lý nói: “Chuyện này chúng ta vẫn nên bàn bạc kỹ lại, lúc này kết luận có vẻ quá sơ sài, đổi người là một chuyện lớn, cần phải bàn bạc với các bên mới ổn, tôi còn có chuyện, phải đi trước rồi.”

Nói xong cũng không đợi mọi người phản ứng, cũng không tiếp Lê Hiểu nữa, trực tiếp xoay người rời đi, để lại hai nhóm người đứng yên nhìn nhau.

Lúc Lê Hiểu nghe Du Yến nhắc đến Bùi lão, khí thế của hắn lập tức suy yếu, lại nhìn thấy phản ứng của đạo diễn Lý, hắn cũng không nhẹ nhõm chút nào, thậm chí còn thăm đoán có phải là đã chọc nhăm người không nên chọc hay không? Suy nghĩ một lúc, cuối cùng kéo tay Nghiêu Hàm Na định rời đi trước, sau đó về cho người điều tra lai lịch của Du Yến.

Mà Nghiêu Hàm Na bị kéo đi, vẫn không cam tâm quay đầu nói với Du Yến: “Đội đấy!”

“...”

Du Yến bĩu môi, quay đầu nói với Đỗ Phi Phi, “IQ như thế cũng có thể nổi tiếng, thật là tổ tiên tích đức.”

Đỗ Phi Phi hiếm khi cười ra tiếng, nói: “Cô ta thật sự rất nổi tiếng, nổi đầy tiếng xấu đấy.”

Cảnh Hân xen vào nói: “Chị Yến, Bùi lão là ai thế.”

“Là một người rất lợi hại, người lẫn lộn trong giới giải trí đều phải nể ông ba phần.” Du Yến giải thích với cô nàng.

“Thế người lợi hại như thế sao chị quen được vậy?”

“Không phải chị quen, là Cố tiên sinh quen.”

Cảnh Hân nghe đến đây, vô thức cảm thán: “Đùi của Cố tiên sinh thật thô*.”

(*Ý khen Cố tiên sinh quá lợi hại, là người đáng để nịnh nọt ý.)

Du Yến đắc ý, tự hào nói: “Đùi Cố tiên sinh có thô hơn nữa, cũng chỉ có mỗi chị được ôm.”

Đỗ Phi Phi và Cảnh Hân rất ăn ý, cùng lúc làm động tác nôi da gà, nói: “FA không chịu nổi điều này.”

Vì Nghiêu Hàm Na “bị thương”, xin nghỉ phép, cho nên hôm nay đều quay những cảnh của người khác, sau cuộc đối thoại kia với Du Yến, thái độ của đạo diễn Lý đối với cô cũng tốt lên vài phần, lúc giảng kịch cho cô cũng vô cùng nhẫn nại, nhỏ nhẹ, khiến cho cả người Du Yến cảm thấy không thoải mái, rất là khó chịu.

Buổi trưa ba người cũng không ra ngoài ăn, nhận cơm hộp của đoàn phim liền về phòng nghỉ.

Thân là người thích ăn, Cảnh Hân đối với cơm hộp của đoàn phim có ý kiến rất lớn, cơm quá cứng, rau quá già, thịt quá mặn, canh hệt như nước lã, tuyệt đối là khó nuốt trôi.

Du Yến ăn hai ngụm cơm, nghe thấy Cảnh Hân chê bai nhiều như thế, liền nói với cô nàng: “Bên chị còn có thịt, em ăn không?”

“Ăn!” Cảnh Hân vội vàng đưa đũa qua, gấp hết thịt trong hộp cơm của Du Yến qua, hoàn toàn quên mất một giây trước mình còn chê thịt quá mặn.

“...”

Khẩu vị của Du Yến sớm đã bị đầu bếp trong nhà chiều hư rồi, hộp cơm này đối với cô mà nói, thật sự hệt như đồ ăn cho lợn, cho nên ăn được hai ngụm liền quăng đũa đi, tìm thức ăn dự trữ của Cảnh Hân quyết định xem đồ vật thành món chính.

“Hu hu hu, kia là điểm tâm chiều của em.” Cảnh Hân nhỏ mọn kháng nghị.

“Lần sau mua một xe trả cho em.”

“Thế thì còn được.”

Ba người vừa ăn xong cơm, đang ngồi trên sô pha nói chuyện phiếm để tiêu thực, đột nhiên nghe thấy bên ngoài xôn xao, Cảnh Hân liền chạy ra ngoài cửa, lập tức kéo một người hỏi: “Lại sao vậy, ồn ào như thế, xảy ra chuyện gì?”

“Có một nhân vật lớn đến đoàn phim của chúng ta, mọi người đều đi xem rồi.” Em gái bị Cảnh Hân kéo lại rất vô tội trả lời.

“Nhân vật lớn nào, lớn bao nhiêu?!” Sau khi trải qua sự giằng co ban sáng, bây giờ Cảnh Hân rất không muốn gặp nhân vật lớn này.

“Nghe nói là chủ tịch của tập đoàn Cổ Thị..., chính là đại soái ca thường lên tạp chí ấy, hu hu hu, thật sự đẹp ngất ngây, chị mau buông tay ra, em phải đi ngắm đại soái ca đây, trễ chút sẽ không chen vào được!”

Cảnh Hân buông người ra, lập tức quay đầu nhìn Du Yến, kích động gọi: “Chị Yến!”

Du Yến cũng nghe thấy lời người kia, vội vàng quay đầu nhìn Đỗ Phi Phi, tức giận gọi: “Đỗ Phi Phi!”

Đỗ Phi Phi cầm ly nước, bình tĩnh uống một ngụm, đáp: “Trước giờ cơm trưa chị gọi cho Triệu Thiêm, nói về chuyện công việc, sau đó thuận tiện đem chuyện xảy ra lúc sáng nói với anh ấy.”

Du Yến nghiêng răng nghiêng lợi, “Cho nên chị lại bán đứng em!”

Cố tiên sinh đến lúc này, chắc chắn là biết cô bị bắt nạt rồi, cho nên đến chống lưng cho cô đây mà.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Thăm trường quay

Cố tiên sinh đến lúc này, chắc chắn là biết cô bị bắt nạt rồi, cho nên đến chống lưng cho cô đây mà.

Du Yến mang theo hai chị em vội vàng đi ra trường quay, sợ đi chậm sẽ bị chật cứng như ban sáng, muốn nhìn thấy anh chắc phải bắt ghế đứng lên.

Nhưng đi được nửa đường, cô lại kéo hai người lại, không nói hai lời xoay người quay về.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Đỗ Phi Phi và Cảnh Hân bị cô làm cho hoang mang, không hiểu cô đang định làm gì, vừa định hỏi lại nghe cô nói: “Bây giờ em qua đó, phải dùng thân phận gì đây? Bà xã của Cố tiên sinh? Thế không phải những chuyện trước kia đều uổng công sao?”

Đỗ Phi Phi dừng lại, nhìn cô như nhìn kẻ ngốc, nói: “Cố tiên sinh nhà em là người lợi hại như thế, anh không nghĩ đến điểm này sao, nếu anh đã đến đây, đương nhiên đã có chuẩn bị, em không đi xem thử sao biết được?”

Du Yến lập tức cười đáp: “Chị nói rất có đạo lý.”

Thế là ba người vui vẻ đi đến trường quay.

Trường quay không hề chật cứng người, tuy nhìn có vẻ hỗn loạn nhưng vẫn là ai làm việc nấy, nhân viên xung quanh khá nhiều nhưng đều không dám lại gần, chỉ đứng từ xa nhìn theo mà thôi.

Cảnh Hân lại gặp phải em gái vừa rồi bị cô giữ lấy, nhỏ giọng hỏi cô nàng: “Sao đứng xa thế, có thể xem rõ hơn sao.”

Em gái kia cũng dè dặt giọng xuống: “Khí thế của đối phương quá cường đại, không dám tiến lên trước.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cảnh Hân thấu hiểu gật đầu, đừng nói những người này, cho dù là cô, vì có quan hệ với Du Yến, thường xuyên phải chạm mặt với Cố tiên sinh, nhưng mỗi lần gặp anh, cô đều giống hệt như chuột trông thấy mèo vậy, vô cùng sợ sệt, hai chân run lẩy bẩy, vì cả người Cố tiên sinh phát ra khí chất không

giận mà uy, khí thế quá cường đại khiến cô không dám ngẩng đầu lên.

Cũng chỉ khi bên cạnh Du Yến, Cố tiên sinh mới lộ ra vẻ ôn hòa, để mặc cho Du Yến tác oai tác quái trên người anh, có lần cô còn trông thấy Cố tiên sinh cật móng tay móng chân cho Du Yến, anh dịu dàng nâng lấy chân cô, cúi đầu cẩn thận cắt, đáng vẻ nghiêm túc kia, khiến Cảnh Hân nhớ mãi không quên.

Cảnh Hân nghĩ: Không biết bản thân phải tu bao nhiêu kiếp, mới có thể hết như chị Yến vậy, gặp được một người tốt như thế.

Cảnh Hân bên này đang ngây ngốc, Du Yến bên kia đã đi về hướng đạo diễn Lý của bọn họ.

Bởi vì không có đám người chen chúc cho nên cô từ xa đã trông thấy Cố tiên sinh của mình, dưới tán ô che nắng to, có đặt vài chiếc ghế mây, Cố tiên sinh đang nhả nhai ngồi đây, đạo diễn Lý ngồi một bên trò chuyện với anh, cho dù cách khá xa, cũng có thể thấy được động tác thận trọng của ông, mà bên cạnh Cố tiên sinh, hình như còn có thêm một người nữa, nhưng người kia bị Cố tiên sinh che mất, nhìn không rõ lắm.

Hệt như tâm linh tương thông, Du Yến vừa xuất hiện, Cố tiên sinh lập tức nhìn thấy cô, chỉ thấy anh nói gì đó với đạo diễn Lý, đạo diễn Lý liền xoay người qua, vẫy tay với Du Yến đằng sau, ra hiệu cô qua đó.

Du Yến khẽ cười, rất không nghĩa khí bỏ lại hai người sau lưng, chạy chậm qua bên kia.

Cố tiên sinh vẫn soái như thế, cho dù dưới ô che nắng, ngồi trên ghế mây không tao nhã thì anh vẫn ngồi rất có khí chất vương giả, không ai sánh bằng. Mà bên cạnh anh, một người đàn ông đeo kính đen, nửa nằm trên ghế mây, một chân còn đung đưa qua lại, sao trông người này hết như lưu manh vậy.

Chờ đã, hình như cô đã từng gặp qua người này rồi.

Du Yến vẫn chưa nghĩ ra là ai, đôi phương đã ngồi thẳng dậy, cười chào cô, “Ày da, Tiểu Yến, đã lâu không gặp, em lại càng xinh hơn rồi.” Sau khi nhìn thấy vẻ hoang mang của cô, người đàn ông đó lại hỏi: “Sao vậy, lần trước còn cùng nhau chơi mạt chược, quên nhanh vậy sao, em còn thắng của anh một số tiền mặt lớn đấy.”

Người đàn ông nói đến đây liền tháo kính mắt xuống, cười tùm tùm nhìn cô.

Du Yến lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, đây không phải là người đàn ông trung niên chuyên bị ừ ừ, hôm nay cả người ăn mặc rất mát, trông trẻ ra rất nhiều.

Du Yến quét tư liệu trong não một lượt, miễn cưỡng nhớ đến lúc chờ người đôi tiền mặt đến, có trò chuyện vài câu, người này hình như gọi là Bùi Thiếu Hoa.

Thế là lễ phép gọi: “Anh Hoa.”

Lúc hai người trò chuyện, Cố tiên sinh chỉ là lẳng lẳng ngồi thẳng người, cong môi nghe họ đối thoại với nhau, không hề xen vào.

Du Yến chào hỏi xong liền đưa mắt nhìn Cố tiên sinh, trong mắt anh mang theo ý cười, ầm ầm chăm chú ngắm cô, thế là cô ngoan ngoãn gọi một câu: “Cố tiên sinh.”

Câu Cố tiên sinh này bao hàm hương vị thân mật, nhưng chỉ có hai người biết rõ, mà những người bên cạnh khi nghe chỉ là cảm thấy đó là một cách xưng hô rất bình thường.

Đạo diễn Lý phát hiện ra Du Yến đều quen biết họ, vô cùng sốc, trước đó ông chỉ biết Du Yến là người có bối cảnh, không nghĩ đến đến cả Cố tổng và Bùi tổng cô đều quen, hơn nữa còn từng cùng nhau chơi mạt chược, giao tình này cũng quá tốt đi!

Cho nên, chỗ dựa của Du Yến, là núi Everest chăng?!

Đạo diễn Lý vừa phân tích như thế, lập tức bị dọa đến đổ mồ hôi lạnh, đoàn phim này của ông chỉ là một đoàn phim bình thường, bộ phim cũng bình thường, vì sao có thể thu hút nhiều nhân vật lớn như thế? Chẳng lẽ là tình tiết rất hấp dẫn ư?! Nghĩ như thế, đạo diễn Lý lập tức hưng phấn, tâm trạng rất kích động.

Sau khi Du Yến đứng dưới ô che nắng, mọi người từ xa liền bắt đầu bàn luận xôn xao, phỏng đoán quan hệ giữa cô với hai nhân vật lớn kia? Sao lại quen biết? Nhìn tình huống này, Du Yến và người bên cạnh Cố tổng hình như rất quen biết, còn cười cười nói nói, người lại khá dễ dặt với Cố tổng, chẳng qua là Cố tổng là người thế nào chứ, ai đối với anh đều phải thận trọng dè dặt thôi.

Cảnh Hân cùng Đỗ Phi Phi đứng trong đoàn người, nghe mọi người bình luận, vô thức cả đầu đầy vạch đen, bạn học à, các bạn đều bị bề ngoài lừa dối rồi, các người không thấy tia lửa trong mắt Cố tiên sinh đã sắp muốn thiêu rụi Du Yến hay sao!

Cảnh Hân chưa gặp qua Bùi Thiếu Hoa, nghi hoặc hỏi Đỗ Phi Phi: “Người bên cạnh Cố tiên sinh là ai vậy chị? Chưa gặp qua.”

Đỗ Phi Phi cũng lắc đầu, “Không biết, chẳng qua, chị đoán đây chính là lý do để Cố tiên sinh có thể quang minh chính đại đến đây tham quan phim trường.”

Lúc này ở lối ra vào của trường quay lại truyền đến tiếng xôn xao, vài chàng trai tinh anh mặc áo trắng tinh khôi đưa mấy cậu giao thức ăn bước vào, các

anh chàng tỉnh anh bước vào nói với Bùi Thiếu Hoa dưới tán ô vài câu, rất nhanh liền bước ra, sau đó nghe thấy đạo diễn Lý cầm loa, nói với mọi người: “Cố tổng và Bùi tổng đem thêm thức ăn cho mọi người, ai cũng có phần, mọi người đến bên kia nhận nhé.”

Đỗ Phi Phi nghe thấy thông báo của đạo diễn Lý, bất giác cười nói: “Cũng nhiều chiêu trò lắm.”

“Nhưng đã ăn no rồi, còn ăn thêm gì chứ.” Cảnh Hân xoa xoa bụng, vừa rồi ăn quá nhiều thịt, mặn đến cô uống liền tù tì hai bình nước, bây giờ bụng vẫn còn chướng đầy này.

“Thêm thức ăn chắc chắn chỉ là một cái cớ, quan trọng là muốn tuyên truyền.”

Cảnh Hân không tỉnh ranh như Đỗ Phi Phi, chỉ đành hỏi lại: “Tuyên truyền gì thế?”

Đỗ Phi Phi nhìn cô nàng ki thị, giải thích: “Tuyên truyền địa vị của Du Yến không thể lay động đó, nếu không chẳng phải Cố tiên sinh và Bùi tổng kia đến uống công rồi.”

Cảnh Hân đột nhiên hiểu ra, lại hỏi: “Thế em có cần đi nhận không?”

“Đồ Cố tiên sinh đưa đến, có thể tệ sao? Em mau đi nhận đi, tránh cho đến chậm sẽ hết đấy.” Đỗ Phi Phi tốt bụng nhắc nhở cô.

Thế là Cảnh Hân được nhắc nhở liền lập tức chạy như bay đến bên kia.

Lúc đạt được mục đích, một cô bé hưng phấn reo lên: “Aaa, là sushi của Tứ Diệp a, thức ăn Nhật ở đây cực ngon luôn đó, aaa, còn mỗi người một hộp lớn nữa, trời ạ, em quyết định bắt đầu từ hôm nay sẽ làm fan cuồng của Cố tổng!”

Cô gái bên cạnh cũng nhận được một hộp, rất hóng hớt nói: “Vừa rồi còn nghe người phát com hộp nói, Du Yến với Cố tổng và Bùi tổng, ba người họ rất thân nhau, thật lợi hại, hóa ra lai lịch của Du Yến lớn như thế.”

“Thế sao cô ấy còn diễn vai phụ, người lợi hại như thế, ít nhất vẫn phải diễn vai chính chứ.”

“Nói không chừng người ta thật sự nhìn trúng vai diễn này.”

“Nói cũng đúng...”

Đỗ Phi Phi không dễ gì mới đuổi kịp Cảnh Hân, vừa hay nghe được đối thoại này, liền phì cười nói, quả nhiên, tuyên truyền mới là trọng điểm.

Sau khi Cảnh Hân nghe được là sushi Tứ Diệp, tất cả những câu khác đều không lọt vào tai cô nữa, trong đầu chỉ còn lại sự quyến rũ của thức ăn, chỉ thấy cô nàng chen vào đám người như một chiếc máy khoan, thoáng cái liền biến mất khỏi tầm mắt của Đỗ Phi Phi.

Chờ đến khi Đỗ phi Phi tìm được cô, cô nàng đã vô cùng hài lòng ôm lấy mấy hộp thức ăn bước ra.

“Sao lại nhiều thế này.” Đỗ Phi Phi nhìn người khác, trên tay họ chỉ có một hộp, lại nhìn Cảnh Hân, cầm hẳn năm hộp, cô làm thế nào làm được!

“Em nói với họ em là trợ lý của chị Yến, còn đưa họ xem ảnh của em với chị Yến chụp chung.”

“...”

Nếu Du Yến biết con bé ham ăn này vì ăn mà sáng khoái bán đứng cô, không biết sẽ có cảm nghĩ gì.

Đỗ Phi Phi cảm thấy bản thân có thể hợp thành một nhóm với Cảnh Hân, nhóm “chuyên bán đứng bạn bè”!

Khác hẳn cảnh tượng ồn ào bên này, dưới ô che nắng, thật sự là một khoảng trời khác, yên tĩnh vô cùng.

Vị trí của Du Yến vốn vẫn cách Cố tiên sinh một khoảng nhỏ nhưng Cố tiên sinh lại lẳng lặng kéo ghế vào lần, bây giờ hai người đang ngồi sát cạnh nhau.

Cố tiên sinh dặn dò trợ lý nhỏ bên cạnh, bảo cậu ta đi vào trong xe đặc biệt lấy ra phần com hộp chuẩn bị cho Du Yến.

Quay đầu khẽ hỏi cô: “Com trưa ăn được bao nhiêu?”

Du Yến lè lưỡi, thật thà trả lời: “Com quá khó ăn, cho nên mới ăn được hai ngụm.”

Cố tiên sinh không tán thành nhú mày, nói “Nếu không lát về nhà ăn com nói với Dư quản gia, ông ấy sẽ đến đưa com cho em”

“Thế thì phiền ông ấy quá rồi.”

“Không thể làm phiền thì cần ông ấy làm gì nữa?”

“...”

Trong lúc hai người đang trò chuyện, trợ lý nhỏ đưa com hộp đến, Du Yến mở ra xem, bên trong là com tôm hùm thơm ngon, lúc này liền cảm động đến muốn khóc, lòng thầm nghĩ vẫn là Cố tiên sinh hiểu ý cô nhất.

Tiện tay đưa nắp hộp cho Cố tiên sinh cầm, cô liền không chờ được cầm thìa xúc một thìa to, miệng cô thoáng phồng lên chuột hamster vậy.

Cố tiên sinh đặt nắp hộp xuống, lại lấy khăn ăn bên trong lau đĩa rồi đưa cho cô.

Bùi Thiếu Hoa bên cạnh trông thấy hành động của hai người, chắc chắn lười nói “Kẻ quen biết thì cho rằng hai người là vợ chồng, không quen biết sẽ tưởng hai người là bố con! Hành Viển cậu làm như thế không ổn, trực tiếp xem vợ thành trẻ nhỏ, ngày nào đó cô ấy nhảy lên đầu cậu thì thế nào?!”

Nhưng lời này của anh lại không nhận được câu trả lời của hai người, Du Yến tiếp tục vui đầu ăn com, Cố tiên sinh tập trung bụng trà rót nước, vợ chồng hai người trực tiếp xem anh thành không khí.

Bùi Thiếu Hoa không cam tâm, anh không muốn làm kẻ tàng hình, thế là lại nói: “Nếu không có anh đến, hai người có thể quang minh chính đại ở đây ăn ái sao? Hai người không chỉ không cảm ơn anh, mà còn dám xem anh không ra gì! Thật là quá đáng mà, còn nữa, sushi kia đều là anh bỏ tiền túi ra mua đấy!”

Nghĩ đến đây đúng là tức thật, lúc trưa ăn com với chủ tịch Cố, vừa ăn được một nửa thì anh nghe điện thoại, xong liền nói muốn cùng anh dạo chơi phim trường, dù sao anh cũng không bận, liền đồng ý, sau đó mới biết là đến thăm em dâu, còn chủ động nói sẽ mời cả đoàn phim ăn, để cho em dâu nở mày nở mặt.

Kết quả là, tiền cũng đã tiêu, cũng đã chống lưng xong, đôi vợ chồng này liền gạt anh sang một bên không thèm chơi với anh, thật là tức tối mà!

Du Yến ăn liền mấy ngụm to, lúc này mới ăn chậm lại, nhận lấy ly trà mà Cố tiên sinh đưa đến, uống một ngụm, sau đó hỏi Bùi Thiếu Hoa, “Anh Hoa, anh quen đạo diễn Lý sao?”

Bùi Thiếu Hoa giận dỗi đáp: “Bộ phim này là công ty con của anh đầu tư, anh là ông chủ.”

Hóa ra là như thế, chẳng trách lúc Cố tiên sinh qua đây, còn dẫn theo anh đến để chắn tai mắt người khác, không đúng, anh là ông chủ của công ty đầu tư, thế anh không phải cũng quen biết Nghiêu Hàm Na sao, nên mới để cô ta làm nữ chính bộ phim này?

Nghĩ như thế, Du Yến âm ức hỏi: “Cho nên anh mới chỉ đích danh Nghiêu Hàm Na đến đóng ư, không nghĩ đến anh cũng dính dáng đến cô ta.”

Bùi Thiếu Hoa bị hỏi đến khó hiểu: “Anh dính dáng gì đến cô ta chứ? Còn nữa Nghiêu Hàm Na là ai? Anh vốn không quen, đã nói là công ty con của anh đầu tư, anh không có nhiều thời gian để chỉ này chỉ nọ như vậy.”

“Ồ, hóa ra là như thế.”

“Em còn chưa trả lời anh Nghiêu Hàm Na là ai.” Bùi tổng hóng hớt hỏi.

Thế là Du Yến kể về Nghiêu Hàm Na, sau đó sẵn tiện nói luôn xích mích giữa cô với cô ta, còn nói chuyện sáng nay, cô ta đánh phủ đầu cô, khiến cho Bùi tổng nghe đến vô cùng thích thú.

Mà Cố tiên sinh nghe xong, không tán thành nhìn cô nói: “Đã nói có chuyện phải nghĩ đến anh ngay, sao lại không nghe lời?”

Du Yến phụng phịu đáp: “Em tự có thể giải quyết được mà.”

Cố tiên sinh lại nói: “Người này đổi đi, tiền hợp đồng em đền.”

Bùi tổng chớp mắt nói: “Đổi cô ta đơn giản thế thôi sao, cô ta đã bắt nạt bà xã cậu đó.”

Cố tiên sinh nhàn nhạt đáp: “Thư luật sư đã gửi rồi.”

Bùi Thiếu Hoa gật đầu đã hiểu, cảm thấy thủ đoạn này quá nhanh rồi, giờ mới có chút giống với phong cách của chủ tịch Cố, nhưng chỉ cần anh gần bà xã mình, liền hoàn toàn không bình thường.

Du Yến ăn no rồi, liền đặt hộp thức ăn xuống, Cố tiên sinh cầm khăn ăn đưa cho cô, lại hỏi: “Ăn no chưa?”

“Ừm, no lắm rồi.” Du Yến thỏa mãn lau môi.

Tuy bọn họ chỉ là đang tiến hành đối thoại đơn giản nhưng Bùi Thiếu Hoa tuyệt đối cảm thấy có cảm giác chướng mắt, thái độ của hai người này quá sến rồi, thế là anh không nhịn được mở miệng phá vỡ thế giới hai người của bọn họ “Nếu đã đổi vai nữ chính, em dâu lên thay là được, vai chính vẫn hơn vai phụ nhiều.”

“Em không muốn, em chỉ muốn diễn vai phụ này, không thích vai nữ chính.”

Người khác đều cầu trời khấn phật, muốn diễn vai chính, đến lượt em còn muốn kén chọn, thật là quá bốc đồng rồi! Bùi Thiếu Hoa trừng mắt, không muốn nói thêm lời nào nữa, anh cảm thấy hôm nay đi cùng đôi vợ chồng này, không bị tức chết cũng bị nội thương.

Bùi tông bên kia sắp bị chọc tức đến không chịu nổi, Cố tiên sinh bên này còn nói với Du Yến: “Ừm, không thích diễn thì không diễn, em muốn diễn vai gì, cứ nói với Bùi tông, để anh ấy đầu tư.”

“Thế này cũng được sao?” Du Yến cười hì hì nhìn Bùi Thiếu Hoa.

“Anh có thể nói không được không?”

“Không thể.” Cố tiên sinh quả quyết từ chối.

Cố tiên sinh bá đạo nói một thì không được hai, thoáng cái lại khiến Du Yến càng thêm si mê, cong mắt say đắm ngắm anh, Cố tiên sinh bị cô ngắm đến trong lòng thoải mái, thật muốn mãnh liệt hôn cô, nhưng ở đây là nơi công cộng có người qua lại, đến cả ôm cô vào trong lòng cũng không thể.

Cố tiên sinh nhất thời cảm thấy có chút buồn bực.

Du Yến lại chợt nghĩ đến chuyện khác, nói với Bùi Thiếu Hoa: “Anh Hoa cũng họ Bùi, có phải là họ hàng của Bùi lão không?”

Không nghĩ đến Bùi Thiếu Hoa sáng khoái gật đầu, “Ông ấy là chú hai của anh.”

Du Yến kinh ngạc, lòng thầm nghĩ lai lịch của người này thật lớn.

Không nhận được lại cảm thán: “Không nghĩ đến bối cảnh của anh Hoa lớn thế này a!”

“Đương nhiên rồi.” Lúc này Bùi Thiếu Hoa mới tìm được chút cảm giác tồn tại, không nhận được có chút đắc ý.

“Nhưng bối cảnh lợi hại thế này, sao chơi mạt chược lại tệ thế.” Du Yến khó hiểu hỏi anh.

Bùi Thiếu Hoa bị giẫm trúng chân đau thoáng cái muốn lật bàn, mẹ nói, bối cảnh gia thế liên quan gì đến chuyện chơi mạt chược tệ chứ? Hai người này có phải là tâm linh tương thông không? Sao có thể nhắc đến cùng một chuyện như thế? Hừ!

Thế là, Bùi Thiếu Hoa ùng ùng nổi giận rồi đi.

Cố tiên sinh cần đi làm nhưng vẫn không rời đi.

Hai nhân vật lớn vừa rồi đi, mọi người trong trường quay liền thở phào nhẹ nhõm.

Đạo diễn Lý cùng Du Yến đi tiễn người, lúc quay về, ông nói với Du Yến: “Cô sớm quen biết ông chủ bên đầu tư, sao không nói sớm, cũng sẽ không xảy ra chuyện ban sáng, nhìn ý của Bùi tông, Nghiêu Hàm Na này bị đối chắc rồi, cô thật không muốn lên vai chính sao?”

“Đạo diễn Lý, tôi thật sự rất thích vai nữ phụ này, cũng rất giàu tính thách thức, tôi thật sự không muốn đổi.”

“Được được được, cô muốn vai nữ phụ thì là nữ phụ, cô vui là được.” Đạo diễn Lý vội phụ họa với cô, nói đùa chắc, ông chỉ là một đạo diễn nhỏ nhỏ, Du Yến này lại là một đại tổ tông, nếu đắc tội với cô, đoán chừng đến cả ông cũng bị đổi đi.

Sóng gió mà Nghiêu Hàm Na mang đến, dưới sự cường ngạnh trấn áp của Cố tiên sinh, mọi chuyện rất nhanh liền sóng yên biển lặng, tòa soạn đăng bài Nghiêu Hàm Na bị thương, hôm sau lập tức đăng bài xin lỗi, nói tin tức không xác thực, do người xấu tung tin sai sự thật, khiến cho đoàn phim《Bạn của năm đó》đã gặp nhiều rắc rối không cần thiết, đặc biệt phải đăng báo xin lỗi vân vân...

Mà bởi vì có người biết chuyện đứng ra làm chứng, chỉ thẳng người tung tin là đại diện của Nghiêu Hàm Na, thế là đại luật sư của tập đoàn Cố Thị lập tức kiện người đại diện của Nghiêu Hàm Na lên tòa.

Chuyện này bị lộ ra, truyền thông lại bắt đầu xôn xao.

Nghiêu Hàm Na đóng phim bị thương, dẫn đến cuộc đại chiến giữa vai chính và vai phụ, kết quả chưa phân thắng bại, lại phát hiện ra người đại diện của Nghiêu Hàm Na ác ý phi báng, trực tiếp bị kiện lên tòa, (tuy chỉ nói là người đại diện, nhưng người đại diện nhận mệnh lệnh của ai, không nói cũng đã biết rồi), chứng cứ vô cùng xác thực, người đại diện của Nghiêu Hàm Na lập tức bị tố cáo. Cho đến khi đoàn phim《Bạn của năm đó》đơn phương thông báo đổi vai nữ chính, đã xác định được người thế vai. Mà trong toàn bộ quá trình, Nghiêu Hàm Na từ đầu chí cuối đều không đứng ra nói đến nửa lời. Càng lý kỳ là nhân vật chính trong tin đồn lại không được báo chí đăng dù chỉ nửa chữ.

Quần chúng theo dõi tình tiết quanh co khúc khuỷu như thế này thật sự cảm thấy là hết như xem một vở kịch hay.

Mà khi tìm hiểu nguyên nhân dẫn đến sự việc này chỉ là vì trong quá trình quay phải quay đi quay lại vài lần, chuyện này không khỏi khiến người khác cảm thán, Nghiêu Hàm Na cũng quá không hiểu chuyện rồi, Lê thiên vương làm sao lại chịu nổi cô ta thế.

Đám sao nhỏ từng bị Nghiêu Hàm Na mâu thuẫn, tận mắt thấy cô ta bị chèn ép trong cả quá trình, liền vỗ tay khen hay.

Mà Lê thiên vương lúc này, cũng ngậm đắng, có khổ không thể nói.

Bất cần đắc tội đến nhân vật lớn, quảng cáo của anh bất giác giảm đi hơn phân nửa, đến cả bộ phim điện ảnh đã quay xong cũng không được duyệt, ngày công chiếu bị ngưng lại.

Nghiêu Hàm Na cả ngày trong nhà khóc gào, nói anh không giúp cô ta trút giận, trần mắt nhìn cô ta bị bắt nạt thành thế này, tuyệt đối là không yêu cô ta rồi.

Lê thiên vương cười phải cô vợ như thế này, thật phiền lòng!

Du Yến bị ép thành nhân vật chính, cô cũng rất phiền lòng!

Vai nữ chính trong《Bạn của năm đó》được thay là một người mới, vẫn còn là sinh viên, từ trong trường điện ảnh Bắc Kinh tìm về, gọi là Hà Hi, tuy là có chút thanh thuần nhưng diễn xuất không tệ, rất linh hoạt, lại còn có chút ưu tú. Phát hiện Du Yến học trên mình hai khóa, lúc không có cảm, rất thích quần lấy cô, miệng lưỡi ngọt ngào trước sau đều gọi học tỉ này học tỉ nọ.

Vai của Du Yến trong phim nhỏ hơn so với nữ chính, kết quả là trong phim cô gọi Hà Hi bằng chị, ngoài đời Hà Hi gọi cô là chị, sự xưng hô hỗn loạn này khiến cô suýt chút bấn loạn, hết cách rồi, chỉ đành nói với Hà Hi bảo cô gọi thẳng tên là được, kết quả là Hà Hi trực tiếp gọi cô là Yến Yến, Du Yến thật sự là cạn lời.

Cảnh Hân còn thì thầm bên tai Du Yến, nói Hà Hi này nhất định biết cô có bối cảnh, cho nên mới tìm cách ôm đùi cô.

Du Yến chỉ đành cười cười.

Thật ra trong những ngày ở đoàn phim, chỉ cần không ai có ý gây sự, đã là rất vui rồi, dù sao đi nữa mọi người đều là người trẻ tuổi cả, có rất nhiều vấn đề dễ dàng trò chuyện với nhau, cười cười nói nói, ôn ào náo nhiệt, như thế ngày tháng mới dễ trôi đi.

Du Yến vì là một đại gia hàng thật giá thật, còn thường mời mọi người ra ngoài ăn chơi, cho nên tình cảm với các chế tác đều rất tốt.

Cho đến nửa tháng sau, đến cảnh cô đóng cùng em họ côn đồ, trong lòng Du Yến mới trầm xuống.

“Chị thật sự đã hỏi? Không còn cách để đổi người sao?” Du Yến nhìn Đỗ Phi Phi, bất mãn bĩu môi.

“Đã hỏi rồi, người ta bên kia hình như có người chống lưng.” Đỗ Phi Phi cũng khó xử nhíu mày.

“Thật đúng là, anh Hoa bây giờ đã đi du lịch, còn chơi mất tích, thật sự là trời muốn diệt em.”

“Thật ra do em không đi tìm Cố tiên sinh thôi.” Đỗ Phi Phi đề nghị.

Du Yến đau khổ vuốt mặt: “Lần trước điều tra Kỷ Hải, đã khiến cho Cố tiên sinh chú ý, lần này lại tìm anh ấy, anh ấy nhất định sẽ hỏi quan hệ giữa em với Kỷ Hải.”

“Thế giữa em với Kỷ Hải rốt cuộc có quan hệ gì? Em vì sao không muốn đóng cùng cậu ta.” Không đợi Cố tiên sinh hỏi, Đỗ Phi Phi cũng vô cùng tò mò.

“...” Du Yến cạn lời nhìn Đỗ Phi Phi, buồn bực đáp: “Em và cậu ta không có quan hệ gì cả!”

“Thế tại sao lại bài xích như thế?”

“Haiz, lời nói ra rất dài.”

“Thế thì tóm tắt lại.”

“Em sao phải nói cho chị nghe, muốn nói cũng là nói cho Cố tiên sinh nghe!”

Hai người nói một đồng lời nhảm nhí, lại bàn không ra trọng điểm.

Du Yến tiếp tục vuốt mặt, cảm thấy chuyện này trốn tránh cũng không phải là cách, đành dứt khoát nhân cơ hội quay phim, tìm hiểu thân thể của Kỷ Hải, xem thử cậu ta có phải vẫn còn kìm ức trước kia không, bây giờ cũng chỉ có cách này mà thôi.

Nghĩ như thế, cả người Du Yến thoải mái hơn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Người cũ

Nếu đã quyết định sẽ đi thăm dò Kỳ Hải, Du Yến cũng không nghĩ đến việc đá anh ra khỏi đoàn phim, mà chuẩn bị lẳng lặng quan sát diễn biến.

Hai lần gặp trước, vì bị ám ảnh tâm lý kiếp trước ảnh hưởng, cô vô cùng không bình tĩnh, lộ rõ sự kích động, dưới cái nhìn của mọi người xung quanh, phản ứng khi đối mặt với người lạ như thế thật sự là rất kì quái. Nếu Kỳ Hải cũng có kí ức kiếp trước, thế sẽ dễ dàng nhìn thấy sự khác thường của cô, cho nên, muốn có được đáp án, cô phải càng bình tĩnh hơn mới được.

Thật ra cảnh quay của Kỳ Hải không nhiều, chỉ diễn cùng Du Yến vài cảnh, hơn nữa nhân vật này cũng không được yêu thích, nếu Kỳ Hải có lòng muốn tiến vào giới điện ảnh, thì đó không phải là một vai diễn bắt đầu tốt, đương nhiên, nếu như cậu ta vì cô mà đến, thế thì lại là chuyện khác rồi.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Nhóm nhạc Tinh Tinh Boy của Kỳ Hải vẫn luôn rất bận, tuyên truyền, biểu diễn ghi âm, tập nhảy, thậm chí còn có vài buổi offline fan nhỏ cần đến dự, cho nên thời gian Kỳ Hải đến đoàn phim vẫn luôn bị hoãn lại, cho đến khi đoàn phim sắp chuyển sang quay ngoại cảnh, tổ đạo diễn gửi tới hậu thư cho cậu ta, cậu mới phải tạm rời nhóm, một mình đến đoàn phim điểm danh.

Du Yến rất muốn nói với cậu ta rằng: Nếu thật sự không được, thì đôi người là ổn, cậu thật sự không cần phải chạy đến đây.

Nhưng giây phút cuối cùng, Kỳ Hải vẫn xuất hiện.

Du Yến đập quyền kịch bản xuống bàn, mắng thăm: Đúng là thánh phiền phức!

Cảnh Hân bên cạnh sột soạt nhai khoai tây lát, còn cho rằng bản thân phát ra tiếng động làm ồn cô học thoại, lập tức ngừng miệng, đến cả số khoai tây lát trong miệng cũng không dám nhai.

Nhìn thấy dáng vẻ sợ sệt của cô nàng, Du Yến phì cười, nhào đến nheo mắt Cảnh Hân nói: “Hân Hân, em thật sự là niềm vui của chị!”

Cảnh Hân tròn mắt, cả mặt bắt lức: Nữ thần, mỗi ngày chị đều cố tình chèn ép em như thế, được, xem như chị lợi hại!

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Đang chơi gì vậy, em cũng muốn chơi.” Hà Hi cười hi hi, bước vào phòng nghỉ riêng của Du Yến.

Sau khi Cố tiên sinh đến thăm trường quay, phòng nghỉ dùng chung với ba người khác của Du Yến, liền đổi thành phòng nghỉ nhỏ một người, đạo diễn còn sợ cô không hài lòng, có yêu cầu gì cứ nói ra, Du Yến ngược lại bảo không sao, người khác muốn vuốt mông ngựa, cô cũng nhận lấy, mọi người cùng vui.

“Chơi gì cũng không liên quan đến cô.” Cảnh Hân bằng tuổi với Hà Hi, hai người gần nhau vẫn thường đấu võ mồm.

Hà Hi bĩu môi không thèm để ý đến Cảnh Hân. Đi đến bên cạnh Du Yến muốn ôm tay cô lại bị Du Yến đánh lên tay, “Có chuyện cứ nói, đừng động tay động chân.”

“Chị Yến thật thiên vị, chỉ thân thiết với mỗi Hân Hân.” Hà Hi nhăn nhó vì bị đánh lên tay, đáng thương nhìn hai người.

Hai người bị nhìn đến cảm thấy ác cảm, cái này có thể so bì sao, Du Yến xem Cảnh Hân hết như người trong nhà, thân thiết thế nào cũng không sao cả, Hà Hi cô chỉ là một người ngoài mà thôi.

“Đừng rồi, vừa rồi có một tiểu soái ca, hai người muốn đi ngắm không?” Hà Hi cũng không để ý đến phản ứng của hai người, nói chuyện vừa hóng hớt được cho hai người nghe, “Vừa rồi em mới nhìn thấy, thật sự rất đẹp trai, cười lên như ánh dương rực rỡ, cute lắm.”

Du Yến đương nhiên biết cô nàng đang nói đến Kỳ Hải, nhưng cô thật sự không có cách nào tưởng tượng dáng vẻ “cute lắm” của Kỳ Hải, kiếp trước lúc cậu ta cười nhìn cô ngiên ma túy, thật sự là hóa thân của ác quỷ, người ác độc như thế, sao có thể cute nổi.

“Gặp làm gì, chờ lát nữa quay phim không phải liền gặp sao?” Du Yến không vui.

Đúng lúc cửa phòng bị gõ cửa, ba người trong phòng cùng lúc đi về hướng cửa, liền nhìn thấy Kỳ Hải đang cười tùm tùm đứng bên cửa ra vào, nhìn thấy ba người nhìn mình, liền vẫy tay với họ, nói: “Xin chào các chị gái xinh đẹp.”

“Xin chào.” Hà Hi và Cảnh Hân đều ngây ngốc vẫy tay.

Du Yến đứng yên, cười lạnh hỏi: “Ôi, Kỳ đại minh tinh còn rảnh rồi đến đoàn phim à?”

Kỳ Hải gãi đầu cười ngượng: “Chị Yến đừng trêu em, có thể diễn cùng với chị, dù bận hơn nữa cũng sẽ qua.”

Du Yến lườm khách khí với cậu ta, hỏi: “Cậu có việc tìm tôi sao?”

Kỷ Hải giờ tay còn lại lên một chiếc túi giấy, lắc lắc với họ, cười đáp: “Vừa rồi từ Quảng Đông vội quay về, nên đem chút thức ăn vặt cho mọi người.”

Du Yến nhú mày, đang định từ chối, lời còn chưa nói ra khỏi miệng, Hà Hi đã chạy qua đó nhận.

Kỷ Hải đưa túi cho Hà Hi, lễ phép chào tạm biệt họ, nói phải đi thay đồ, Hà Hi cầm túi giấy nhiệt tình vẫy tay với người ta.

Cảnh Hân thấy Du Yến không thích Kỷ Hải cũng bắt chước không thèm để ý đến anh.

Hà Hi nhảy nhót quay về sô pha, mở túi ra, vui mừng nói: “Ôi, rất nhiều thức ăn vặt đây, chị Yến, Hân Hân, mau qua đây ăn đi.”

“Em cầm về ăn đi, bọn chị không ăn.” Du Yến lắc đầu, sẵn tiện thay Cảnh Hân từ chối, Cảnh Hân tuy là kẻ ham ăn, nhưng lúc này cũng biết chừng mực, vội vàng lắc đầu theo.

Hà Hi lúc này mới phát hiện không khí có chút lạ, nói: “Nhưng...Kỷ Hải rõ ràng là đem đến tặng cho chúng ta mà.”

“Bây giờ bọn chị tặng cho em rồi, mau cầm về đi.” Du Yến xua tay, sẵn tiện kéo cô từ sô pha lên, xua như xua vệt đuôi cô ra ngoài.

“Này này...Thế em không khách khí đâu.” Hà Hi cầm thức ăn vặt, vui vẻ ra ngoài.

Tiện tay đóng cửa lại, Du Yến thờ phào nhẹ nhõm, nói với Cảnh Hân: “Nhớ kĩ, sau này tránh xa Kỷ Hải một chút.”

Thân là fan cuồng chân chính của Du Yến, Cảnh Hân không thấy kì lạ mà gật đầu, cũng không hỏi tại sao.

Du Yến hít sâu một hơi, cảm kích bản tiếp tục học thoại, nhưng trong đầu lại xuất hiện từng chút từng chút một bóng dáng của Kỷ Hải, mỗi lần nghĩ đến chuyện này, oán hận trong lòng lại nhiều hơn một phần.

Sống lại lần nữa, cô cho rằng sớm đã thoát khỏi ác mộng mang tên Kỷ Hải này, nhưng lại không ngờ đến giờ vẫn gặp lại cậu.

Mà nay cô đã có tình cảm với Cố tiên sinh, cho nên cô nhất định phải chôn vùi tất cả quá khứ xấu hổ này thật sâu thật sâu.

Cố tiên sinh đối với cô càng tốt, cảm giác tự trách trong lòng cô càng sâu, đặc biệt là sau khi Kỷ Hải xuất hiện, Du Yến liền biết sẽ có một ngày, cô sẽ đem những chuyện quái dị mình từng trải qua kể lại toàn bộ cho Cố tiên sinh nghe, nhưng không phải là bây giờ, ít nhất phải chờ đến sau khi cô làm rõ được ý đồ của Kỷ Hải, mới tính tiếp.

Nghĩ đến Cố tiên sinh, trong lòng cô chợt mềm mại, bỗng rất muốn nghe thấy giọng anh, thế là nhanh chóng lấy điện thoại ra, gọi vào số của Cố tiên sinh.

Cố tiên sinh bên kia đang họp với ban hội đồng quản trị, cần triển khai những hạng mục kinh doanh, ý kiến của các thành viên trong hội đồng không thống nhất, đang sôi nổi tranh luận, sau đó mọi người chợt nhìn thấy chủ tịch bỗng lấy điện thoại trong túi quần ra, điện thoại phát ra tiếng rung khẽ, hiển nhiên là có người gọi đến, giây phút quan trọng như thế này, không ai cho rằng Cố tiên sinh sẽ nghe máy, thế là vẫn tiếp tục không ngừng lại.

Nào ngờ động tác tiếp theo của Cố tiên sinh lại khiến cho cảm của các thành viên trong hội đồng quản trị đều rơi xuống đất.

Cố tiên sinh không chỉ nhận máy, còn thần nhiên trước mặt mọi người nói chuyện điện thoại với đối phương.

Triệu Thiêm tỏ vẻ, anh không chút bất ngờ đâu, cho nên cảm anh vẫn ở trên mặt.

“Sao rồi, không quay phim hả?” Cố tiên sinh thấp giọng hỏi, vừa rồi rõ ràng là còn ra dáng lãnh đạo, vẻ mặt cao thâm khó lường, vừa nói chuyện điện thoại, lập tức dịu dàng muốn chảy nước, sự thay đổi này có phải quá nhanh rồi không, có thể chậm lại một chút được không?

Các thành viên trong hội đồng quản trị đều chưa từng thấy qua dáng vẻ này của Cố tiên sinh cho nên nhất thời phần lớn mọi người đều cảm thấy hoang mang, cũng không bàn luận công việc nữa, im lặng tập trung nghe chủ tịch nói chuyện điện thoại.

Du Yến ở đầu dãy bên kia dịu dàng hỏi: “Cố tiên sinh, em rất nhớ anh, giờ này gọi điện cho anh có quấy rầy anh làm việc không?”

Giọng nói ngọt ngào khiến cõi lòng Cố tiên sinh chợt nóng lên, thế là liền đáp: “Không đâu, bây giờ anh không bận.”

Hội đồng thành viên quản trị vừa mới nhặt cảm lên, vẫn chưa gắp xong, nghe thấy câu này của Cố tiên sinh, thế là cảm lại rơi xuống đất lần nữa xem ra có nhặt cũng vô dụng thôi.

“Thế chúng ta trò chuyện chút nhé, lát nữa em phải ra trường quay rồi.”

“Ừ, trưa có về nhà ăn cơm không? Không về thì gọi quần gia đem đến.” Cố tiên sinh rất quan tâm đến việc dùng bữa của cô, sợ cô tùy tiện ăn chút ứng phó cho qua, hôm nào đó dạ dày không khỏe sẽ khiến cô rất khó chịu.

“Sáng sớm em ra khỏi nhà có dặn ông ấy, ông ấy sẽ mang qua đây.”

“Ăn nhiều chút nhé, gần đây em gầy đi rồi.”

“Không được, nếu béo lên, lên phim trông sẽ không đẹp nữa, hơn nữa vai diễn này của em cần dáng người gầy gò, đạo diễn còn muốn em gầy chút nữa.” Du Yến ở đầu dây bên kia đang lắc đầu, nói sự khổ cực khi đóng phim.

Cổ tiên sinh tức thì lòng đau như cắt, cảm thấy có nên đổi đạo diễn đi không, lại dám bắt bà xã của anh giảm béo, rõ ràng đã gầy như thân trúc rồi. Tội qua lúc hành sự trên giường, ôm lấy chiếc eo nhỏ nhắn của cô, cảm thấy chỉ hơi dùng sức một chút liền có thể bẻ gãy mất.

“Không được gầy nữa.” Cổ tiên sinh không vui ra lệnh, lần nữa cảm thấy thời gian đồng ý cho cô năm năm tự do, tuyệt đối là một quyết định sai lầm, làm diễn viên đúng là giày vò thân thể của chính mình mà, không làm diễn viên cũng chẳng sao, trong nhà cũng không thiếu chút đỉnh tiền đó cô kiếm được.

Sau đó Cổ tiên sinh lại nghĩ, có phải là nên thành lập cho cô một công ty, chuyên môn đầu tư chút phim thông thả để cô đóng chơi, cô có thể thoải mái chơi đủ năm năm.

Chẳng qua bỏ Du cũng là mở công ty giải trí, nếu như biện pháp này khả thi thì cũng sẽ không có tình hình như bây giờ.

Nghĩ đến chuyện này, Cổ tiên sinh đau đầu xoa xoa huyết thái dương, cảm thấy giải quyết vấn đề của Du Yến còn khiến anh bó tay hơn so với chuyện của hội đồng quản trị.

“Biết rồi, em bảo đảm, sau khi đóng xong phim này sẽ lập tức béo trở lại.”

Tuy biết sự bảo đảm của cô chẳng đáng mấy xu, nhưng trong lòng Cổ tiên sinh vẫn thoải mái hơn chút.

“Cổ tiên sinh, tối nay chúng ta đi ăn lẩu đi, đột nhiên em thèm quá.”

“Ừm.” Đối với yêu cầu của cô, Cổ tiên sinh không hề có nguyên tắc mà đồng ý.

“Quá tuyệt, thế tan làm anh đến đón em nhé, tối nay chúng ta đi hẹn hò.” Du Yến ở bên kia vui vẻ lên kế hoạch.

Trong não Cổ tiên sinh có thể dễ dàng hiện lên dáng vẻ vui mừng của cô, thế là anh cũng mong chờ tối nay như cô.

Du Yến rất nhanh liền bị gọi đi quay phim, hai người lúc này mới không nữa gác máy.

Cổ tiên sinh cắt điện thoại, phát hiện ra ánh mắt của mọi người đều nhìn chăm chăm anh, ánh mắt ấy hết như nhìn người ngoài hành tinh vậy, Cổ tiên sinh lần nữa ho khan hai tiếng, bình tĩnh nói: “Vừa rồi nói đến đâu rồi? Tiếp tục đi.”

Bộ nhớ CPU bên trong của các thành viên hội đồng quản trị đều không đủ dùng, sớm đã nóng đến chết máy rồi.

Sau khi Du Yến bên này gác máy, liền cảm thấy cả người tràn đầy năng lượng, Cổ tiên sinh tuyệt đối là bình nạp năng lượng tùy thân của cô, thế là tâm tình vui vẻ bước ra ngoài trường quay, cho dù là nhìn thấy Kỷ Hải, chỉ cần cậu ta không nhìn cô lộ ra vẻ cười kì quái, cô liền cảm thấy tất cả đều có thể chịu đựng.

Tuy trong lòng có muôn vàn chán ghét đối với Kỷ Hải nhưng lúc đạo diễn hô bắt đầu, Du Yến vẫn rất nhanh nhập vai.

Kỷ Hải đóng vai một côn đồ ăn chực uống chực, thường xuyên tìm người chị họ Du Yến này mượn tiền, cho nên trong lòng chị họ vô cùng chán ghét cậu ta, mỗi lần gặp đều không cho cậu sắc mặt tốt.

Du Yến cảm thấy, chuyện này thật sự quá đơn giản, đây tuyệt đối là diễn theo bản năng, ánh mắt động tác tùy tiện diễn cũng có thể khiến đạo diễn hài lòng không thôi.

Ngược lại là Kỷ Hải, có lẽ vừa tiến vào đóng phim, trạng thái vẫn chưa điều chỉnh, cho nên vừa bắt đầu liền liên tục phải quay đi quay lại.

Đạo diễn ngược lại cũng không trách cậu ta, dù sao đi nữa cũng là người mới, lần đầu đóng phim, quay đi quay lại là chuyện rất bình thường, đạo diễn Lý đã chuẩn bị tâm lý rồi. Giống như Hà Hi, lúc đầu vào ống kính cũng diễn không tốt, thường xuyên bị đạo diễn Lý mắng, bây giờ cũng diễn ổn hơn nhiều rồi.

Chẳng qua là lúc đạo diễn Lý giảng kịch cho Kỷ Hải vẫn là rất trực tiếp, “Kỷ Hải, ánh mắt này của cậu không đúng, lúc cậu nhìn Tiểu Yến, là mang theo một chút đắc ý, khinh nhờn, cô ấy càng xem cậu không ra gì nhưng cô ấy lại không thể không đưa tiền lương cho cậu, cho nên cậu rất đắc ý, còn nữa, nụ cười của cậu phải mang theo nét cười hư hỏng, lúc vừa rồi cậu nhìn Tiểu Yến cười, liền khiến tôi liên tưởng đến dáng vẻ hán si*.”

(*Chỉ phái nam, cũng giống như hoa si)

Đạo diễn Lý tuổi tác của ông cũng không nhỏ rồi, ông cũng hiểu hán si là gì sao, bắt trend cũng giỏi quá cơ.

Du Yến nghe được hai chữ hán si, càng cảm thấy buồn nôn không chịu được.

“Xin lỗi đạo diễn, vì chị Yến là nữ thần của tôi, tôi là fan của chị ấy rất lâu rồi, có thể tiếp xúc với chị ấy trong khoảng cách gần thế này khiến tôi có chút hưng phấn.” Thái độ nhận lỗi của Kỷ Hải rất tốt, mỗi lần quay lại đều lập tức xin lỗi rồi rít.

Du Yến cảm thấy, Kỳ Hải nhất định là cố ý, cố ý để mọi người biết cậu ta là fan cuồng của cô, cố ý làm ra những hành động fan cuồng, ví dụ như dùng ánh mắt si mê đầy tính chiếm hữu để nhìn cô, lâu dần, mọi người sẽ quen, cho rằng đó là điều bình thường.

Nhưng Du Yến không quen nổi, cô ghét ánh mắt quá mức trắng trợn của cậu ta, cảm thấy điều đó sẽ khiến cô nghĩ đến chuyện kiếp trước, lúc cậu gọi cô là nữ thần, cũng chính là ánh mắt đó.

Du Yến chán ghét chuyện kiếp trước của mình, đó là những hồi ức cô muốn cực lực xóa đi nhất, nhưng sự tồn tại của Kỳ Hải, lại từng giây từng phút nhắc nhở cô sự tồn tại của kiếp trước.

Nhân lúc nghỉ ngơi, đạo diễn Lý lại giảng kịch cho Kỳ Hải, theo thói quen minh họa vài động tác cho cậu ta xem, chờ đến khi bọn họ nói gần xong, giờ nghỉ ngơi cũng kết thúc.

Cảnh quay này là em họ lần nữa đến tìm chị họ, muốn cô đưa tiền, nhưng chị họ từ chối, thế là em họ động thủ giật túi của cô, hai người giành đi giành lại, cuối cùng chị họ giành không được, bị đẩy ngã trật chân, mà em họ liền ngang nhiên cầm túi tiền rời đi.

Đạo diễn hô bắt đầu, Du Yến chậm chậm bước vào ống kính, vừa tan làm, vẻ mặt của cô trông khá mệt mỏi, chỉ muốn về nhà trọ sớm hơn chút, lúc này, lại có người bước vào ống kính, Kỳ Hải dựa tường, phờ phạc chờ được một lúc, nhìn thấy chọ họ đã xuất hiện, cậu ta liền cười hi hi hai tiếng, nói: “Chị họ, sao giờ này mới về, muốn tôi đòi chết sao, có tiền không, cho tôi mượn chút đỉnh.”

Du Yến chán ghét trừng mắt nhìn cậu ta một cái, lạnh lùng nói: “Tôi không có tiền.”

Em họ lưu manh hừ một tiếng, bảo: “Tôi không tin.” Dứt lời liền trực tiếp nhào đến giật lấy túi của cô.

Túi của Du Yến là túi quai chéo, vừa bị cậu ta kéo một cái liền kéo dây đeo xuống, Du Yến thét lên, lập tức giữ lấy dây đeo, lên tiếng mắng: “Cậu thật là đồ lưu manh thôi, tiền lương tháng này của tôi đều bị cậu cầm đi rồi, nào còn tiền chứ.” Nói xong liền dùng tay còn lại nắm chặt cậu ta.

Du Yến nắm cậu vài phút này đều dùng hết lực bủi sừa để trút ra, hung hăng nắm xuống, đến cả nắm tay cô còn cảm thấy đau âm ỉ.

Kỳ Hải cũng nhìn thấy cô đánh thật, thậm chí cười một tiếng, đưa tay đẩy cô, dùng thân thể che chắn, thậm chí cậu ta khẽ sờ lấy eo Du Yến.

Du Yến thoáng cái như bị sét đánh, cả người ngây ra, gương mặt tức khắc trắng bệch không còn sắc máu, hệt như gặp quỷ nhìn Kỳ Hải.

“Cát...” Đạo diễn thấy Du Yến không ổn, cũng vội hô cắt.

“Tiểu Yến, sao vậy, không khỏe sao?” Trước đó vẫn diễn rất tốt, vốn cho rằng sẽ diễn một lần là qua, không ngờ Du Yến lại đột nhiên dừng lại, đạo diễn Lý cảm thấy rất là bất đắc dĩ.

Du Yến trần trần nhìn Kỳ Hải, ánh mắt hung dữ, sắc bén như lưỡi kiếm, hận không thể moi tìm cậu ra xem thử, xem thử cậu có phải là kẻ lòng dạ đen tối của kiếp trước hay không.

Kỳ Hải khẽ cười, không chút sợ hãi đón nhận ánh nhìn của cô, ánh sáng trong mắt thâm trầm phức tạp, đó đều là những cảm xúc mà Du Yến không thể hiểu nổi.

“Xin lỗi đạo diễn Lý, tôi có chút không khỏe, có thể nghỉ ngơi chút không?” Du Yến lùi đi vài bước, muốn cách xa Kỳ Hải.

“Được, nghỉ ngơi nửa tiếng đi, tôi quay các cảnh khác trước.” Những cảnh trước của Du Yến biểu hiện rất tốt, cho nên bây giờ thái độ này khiến đạo diễn Lý thật sự cho rằng cô không khỏe, cũng không dám nói gì, vội vàng cho cô đi nghỉ ngơi.

Du Yến ngồi xuống ghế nghỉ của mình, Cảnh Hân vội đổ canh trong bình giữ nhiệt ra đưa cho cô, đây chính là canh bổ dưỡng mà Dư quán gia cho người nấu.

Du Yến uống được vài ngụm, sắc mặt mới dần bình thường lại, môi cũng có chút huyết sắc.

“Chị Yến, sao vậy? Có phải là không ổn chỗ nào không?” Cảnh Hân nhìn không ra cô có chỗ nào không ổn, chỉ có thể ở bên cạnh sốt ruột.

Không thèm để ý đến câu hỏi của Cảnh Hân, Du Yến đột nhiên ngẩn người, cảm xúc trong lòng đang trào dâng, rất lâu vẫn không thể bình ổn lại, thật sự là cậu ta, Kỳ Hải cũng giống như cô vậy, đều có trí nhớ của kiếp trước.

Vừa rồi lúc Kỳ Hải sờ bên hông cô, cô liền nhìn rõ sự trêu chọc trong mắt cậu, nhưng cũng chỉ là thoáng qua, sau đó cậu ta liền che giấu rất tốt, nhưng sự quen thuộc ngăn ngui đó lại khiến cô dường như quay về kiếp trước, trong lúc họ vẫn đang yêu nhau, Kỳ Hải thích thân mật sờ eo cô, cũng là vị trí đó, lực đạo đó, cô thậm chí có thể nghĩ đến câu nói khi cậu ta làm động tác đó.

Sự thật đã bày ra trước mắt, Kỳ Hải vẫn còn giữ lấy kí ức của kiếp trước, cậu ta đến đây là có mục đích, cho nên cậu tìm chỗ dựa, còn trẻ đã lăn lộn ra tên tuổi trong giới giải trí mà không cần qua cuộc thi tuyển chọn nào, cậu ta còn có thể thuận buồm xuôi gió đến trước mặt cô, cô nhất thời vẫn không làm gì được cậu ta cả.

Cho nên, cậu ta đến đây để tìm cô, mục đích của cậu vô cùng rõ ràng, tiếp cận cô, muốn cô quay về bên cậu ta, cho nên cậu liền hệt như kiếp trước không từ thủ đoạn.

Nhưng mà, không có khả năng, kiếp này cô đã có người hoàn mỹ như Cố tiên sinh, mỗi ngày họ đều trôi qua vô cùng hạnh phúc, Cố tiên sinh mới là nơi yên ổn nhất để tìm về.

Cho dù là không có Cố tiên sinh, chuyện của Kỳ Hải cũng sớm không thể quay lại được nữa, lần đầu tiên anh trối cô tìm ma túy, bọn họ đã kết thúc rồi.

Không đúng, bọn họ không chỉ kết thúc, thậm chí còn là kẻ thù không đội trời chung!

Sau nửa tiếng, Du Yến tiếp tục diễn cùng Kỳ Hải.

Lần này Kỳ Hải cũng không giở trò xấu xa kia nữa, cho nên hai người diễn một lần liền đạt, đạo diễn rất hài lòng, nói hôm nay cảnh quay của họ có thể ngừng tại đây.

Sau khi đạo diễn hô cắt, Du Yến nhìn Kỳ Hải hỏi: “Là cậu sao? Kỳ Hải.”

Kỳ Hải cười híp mắt trả lời: “Vẫn luôn là anh, nữ thần của anh.”

Du Yến mỉm môi, ngây người, cũng không quay đầu nhìn cậu liền xoay người rời đi.

Tối nay Du Yến và Cố tiên sinh không đi ăn lẩu cũng không đi hẹn hò vì Du Yến trông không có chút tinh thần nào cả, cho nên Cố tiên sinh liền trực tiếp bảo tài xế lái xe về nhà.

Bữa tối cũng không có khẩu vị, sau không động vài đĩa, liền đặt đĩa xuống không nuốt trôi nữa, Cố tiên sinh nhú mày dứt cô uống một chén canh, mới để cô rời bàn ăn.

Sau khi Du Yến về phòng, Cố tiên sinh gọi điện cho Cảnh Hân hỏi chiều nay cô đã xảy ra chuyện gì, ngữ khí lạnh nhạt khiến Cảnh Hân bị dọa sợ, vội hết như trả bài kể hết toàn bộ chuyện cho anh nghe, đến cả Du Yến uống nước gì, uống mấy ngụm cũng không bỏ sót.

Cố tiên sinh nghe xong, mày càng nhíu chặt lại.

Lại là Kỳ Hải, người này rốt cuộc là ai?

Cho dù chưa từng gặp mặt nhưng bản năng anh khiến anh cảm thấy chán ghét.

Triệu Thiêm từng tra qua người này, nhưng cũng chỉ là tra được chút chuyện vặt, ngoại trừ biết được anh có kim chủ ra, bởi cảnh anh sạch như một tờ giấy trắng, chẳng lẽ vấn đề là trên người kim chủ của anh sao?

Nghĩ đến đây, Cố tiên sinh lại gọi cho Triệu Thiêm, lần này, anh ra lệnh cho Triệu Thiêm bất kể là dùng quan hệ gì đều phải tra ra thân phận kim chủ của Kỳ Hải, anh muốn biết người đó là ai.

Gọi điện xong, Cố tiên sinh về phòng xem Du Yến, Du Yến đã chui vào trong chăn, chỉ để lộ một chiếc mũi và đôi mắt lộ ra bên ngoài.

Nhìn thấy Cố tiên sinh bước vào, giọng ồm ồm trong chăn nói: “Cố tiên sinh, em có chút không thoải mái, em đi ngủ trước đây.”

Nhìn thấy cô gái nhỏ hết như đã điều, lời chất vấn bên môi vẫn là bị Cố tiên sinh nuốt về, ngồi xuống bên giường, dịu dàng vuốt tóc cô hỏi: “Rất không thoải mái sao? Có cần gọi điện thoại báo bác sĩ đến xem không?”

Du Yến lắc đầu nói: “Em ngủ chút là được.”

Cố tiên sinh bất đắc dĩ nói: “Thế em ngủ đi.”

Giấc ngủ này của Du Yến ngủ không ngon lắm, đến nửa đêm, cô bắt đầu nói mê, cả người ướt đẫm mồ hôi lạnh, Cố tiên sinh ôm cô vào lòng nhẹ giọng dỗ dành, nhưng căn bản vô dụng, vừa bắt đầu chỉ là nói mê, sau đó liền òa khóc, cuối cùng còn tay chân giơ loạn, Cố tiên sinh thậm chí bị cô đánh trúng sống mũi.

Sau đó, cô bị dọa đến giật mình tỉnh dậy.

Sau khi tỉnh dậy, ngây người nửa ngày mới nhận ra người bên cạnh là Cố tiên sinh.

“Cố tiên sinh, em mơ thấy ác mộng.”

“Anh biết, lại đây, uống chút nước.” Cố tiên sinh nửa ôm lấy cô, cầm ly nước dứt cô uống hai ngụm, nhìn thấy cô dần bình tĩnh, mới hỏi: “Mơ thấy gì vậy?”

Cô mơ đến chuyện kiếp trước, còn mơ thấy lúc cô nghiện ma túy, con nghiện tái phát, đáng về sống không bằng chết, nhưng cô không thể nói cho Cố tiên sinh biết được, Du Yến đau khổ nhắm mắt lại, nói với Cố tiên sinh: “Em quên rồi.”

Cố tiên sinh hôn lên vầng trán ướt đẫm mồ hôi của cô: “Chuyện không vui thì không cần nghĩ nhiều làm gì, anh vẫn luôn bên cạnh em.”

Du Yến ôm lấy Cổ tiên sinh, cảm thấy có anh bên cạnh, thật tốt.

Đột nhiên cô rất muốn “làm chuyện yêu” với Cổ tiên sinh, cô cần anh lấp đầy cả thân thể mình, cần sự va chạm mạnh mẽ của anh để khiến cô xác định đây không phải là mơ, mà là sự tồn tại chân thật.

Nghĩ như thế, cô liền bắt đầu cởi quần áo của Cổ tiên sinh.

“...”

Cổ tiên sinh cạn lời nhìn động tác của cô, bắt lấy tay cô hỏi: “Em làm gì vậy.”

“Làm - chuyện - yêu.” Du Yến tiếp tục không ngừng cởi.

“Cảm xúc bây giờ của em không ổn.” Cổ tiên sinh phản đối, anh cho rằng cô bây giờ cần nghỉ ngơi, chứ không phải là vận động kịch liệt.

“Làm xong cảm xúc sẽ ổn.” Du Yến mặc kệ tất thấy, bỏ nhào đến, đẩy ngã Cổ tiên sinh.

“...”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Cảnh cáo

Thế là đối với bà xã đột nhiên cố chấp đòi làm, Cổ tiên sinh cũng là bất đắc dĩ, sau khi phản kháng nho nhỏ vô hiệu, anh cũng thuận theo ngã xuống giường, để mặc cô ở trên người anh làm bậy.

Kết quả là cô gái nhỏ chỉ biết khơi mào mà không chịu dọn dẹp, sau khi khiến anh hứng tình liền sáng khoái phui mông chuẩn bị đi ngủ, Cổ tiên sinh sao có thể dễ dàng buông tha cô, thế là lại một đêm mất ngủ.

Hôm sau Du Yến liền được Cổ tiên sinh bồng ra cửa để đến trường quay. Chính xác mà nói, Du Yến là được anh bồng xuống lầu, bồng đi ăn sáng, sau đó bồng ra đến cửa, lúc Dư quân gia tiễn họ ra ngoài, không tán thành nói: “Một thành thế này, sao không nghỉ phép ở nhà nghỉ ngơi, có phải là trong người không khỏe cần khám bác sĩ không.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Du Yến được Cổ tiên sinh ôm ngang trong vòng tay, nhắm mắt ngủ bù, nghe thấy lời của Dư quân gia, cũng không mở mắt, chỉ xua tay bảo cô rất ổn. Lười nhắc nói: “Tôi chỉ là buồn ngủ mà thôi, đến trường quay liền ổn thôi.”

Người tới qua rất sớm liền quay về phòng ngủ, còn nói cô buồn ngủ, Dư quân gia thoáng cái liền hiểu ra, lại nhìn hai người bọn họ, ánh mắt trở nên thâm sâu khó lường.

Cổ tiên sinh quen với ánh nhìn này, không hề cảm thấy áp lực mà ôm người lên xe, sau khi lên xe cũng không đặt tâm can bảo bối xuống mà tiếp tục ôm trong tay.

Du Yến nằm trong lòng anh nhúc nhích vài cái, tìm chỗ ngủ thoải mái rồi nói “Đến nơi gọi em.” Lại tiếp tục ngủ bù.

Cổ tiên sinh khẽ vén tóc cô ra sau tai, lại hôn lên gò má của cô, ánh mắt dừng trên gương mặt xinh đẹp của cô, lòng thầm muốn ôm người này trong vòng ôm cả đời mà yêu thương cũng cảm thấy không đủ.

Lần đầu gặp cô, dáng vẻ nít ụt ất đã khiến anh có ấn tượng vô cùng sâu sắc, sau này gặp lại cô, là lúc anh vẫn còn là một thiếu niên mới lớn, trời xui đất khiến lại để anh hái được quả ngọt ngày hôm nay, sau đó còn đặc biệt tìm người điều tra, lại phát hiện ra đó chỉ là một hiểu lầm đẹp đẽ, anh canh cánh không quên, cô lại chỉ xem anh thành người tình một đêm, hết như một người xa lạ mà thôi.

Lần thứ ba gặp gỡ, cô trực biến trở thành vợ anh, lúc bố Du tìm đến cửa cầu hôn, phản ứng đầu tiên của anh là từ chối, xã hội bây giờ, ai còn đồng ý chấp nhận một cuộc hôn nhân bị ép buộc chứ, sau đó bố Du ba lần bốn lượt tìm đến nhà, có một lần anh nhìn thấy tám ảnh bố Du mang đến, vừa nhìn liền nhận ra cô.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn

nhé.

Năm đó, sự nghiệp của anh cũng đã tiến vào quỹ đạo, không cần ngày đêm bận rộn công việc, cho nên anh thật sự muốn kết hôn, bố Du đúng lúc này tìm đến cửa, anh vừa khéo để ý đến cô, do dự không lâu liền đồng ý, bởi vì anh cảm thấy hai người có duyên.

Chỉ là không ngờ đến, cô không hề chấp nhận cuộc hôn nhân này.

Trước khi kết hôn, anh đối với điều kiện của mình rất tự tin, nói về bề ngoài, thân phận, anh đều không thua người khác, anh thậm chí có chút tự mãn, cảm thấy cô nhất định sẽ rất hài lòng với hôn sự này, nào ngờ hoàn toàn ngược lại, lúc ấy anh mới biết, bản thân quá tự cho mình là đúng rồi.

Sau khi kết hôn, anh dốc cạn năng lực của mình để duy trì hôn nhân này, nhưng cô không tình nguyện, hai người mỗi lần tiếp xúc, cô đều hết như đang chịu hành hình vậy, dần dần, anh bắt đầu nguội lòng, anh thậm chí bắt đầu phỏng đoán, cuộc hôn nhân này có thể duy trì được bao lâu, không thể tay đan tay cùng nhau già đi, anh cảm thấy rất tiếc nuối.

Nào ngờ, có một ngày cô lại thay đổi thái độ, anh không rõ chuyện gì khiến cho cô hoàn toàn thay đổi thái độ, cô hết như là trong một đêm chợt biến thành một người khác.

Trở nên tình nghịch, khéo léo, hiểu chuyện, cũng trở nên càng thêm thu hút sự chú ý của anh.

Sau đó, từng chút từng chút tiếp xúc hằng ngày, khiến lòng anh cũng từng chút từng chút rơi vào bẫy tình, cho đến hôm nay, anh đã yêu cô sâu đậm, ước nguyện duy nhất của anh chính là phải đem đại bảo bối này nâng trong tay, bảo vệ cả đời.

Cho nên anh tuyệt đối không cho bất kì ai, bất kì việc gì phá vỡ tình cảm giữa hai người họ, tuyệt đối không cho phép.

Chiếc xe vàng rực dừng bên bãi đỗ xe gần sát trường quay, Cố tiên sinh nhìn đồng hồ, không ngờ đánh thức người đang chìm trong mộng đẹp, thế là lại ôm cô hơn mười phút, mới khẽ vỗ nhẹ mặt cô, dỗ dành bên tai cô: “Tiểu Yến, nên thức dậy thôi.”

Du Yến đổi tư thế khác, khó khăn mở một mắt, nhìn bên ngoài kính xe, nhú mồm nói: “Đều trách Cố tiên sinh không để em ngủ, giờ vẫn buồn ngủ quá.”

Cố tiên sinh khẽ cười, gật đầu, tiếp tục dỗ dành: “Là lỗi của anh, thế hôm nay không quay nữa, về nhà ngủ bù có được không?”

“Không được, hôm nay em có cảnh, không thể để bọn họ lại nói em chảnh chọe.” Du Yến chép miệng, từ trong lòng anh ngồi thẳng người dậy, dụi dụi mắt, ngáp một cái, dáng vẻ này khiến Cố tiên sinh nhìn đến cũng cảm thấy buồn ngủ.

“Chúng ta vốn là như thế, sợ gì người ta nói.” Cố tiên sinh không để ý những chuyện này, nếu thật sự có tin dám đăng như thế, phong tỏa là được, không gì là không làm được cả.

Du Yến nghe lời anh nói, phì cười hôn lên môi anh: “Cố tiên sinh, anh như vậy là không được nha, thật sự muốn chiều hư em.”

Cố tiên sinh thương thức nụ hôn của cô, đáp: “Em ngoan thế này, chiều không hư.”

Câu nói này khiến trong lòng Du Yến có chút buồn, cô có nhiều chuyện giấu anh như thế, sao gọi là ngoan được? Sau khi Cố tiên sinh biết được, chắc anh sẽ không cho rằng như thế nữa.

Hai người lại ở trong xe quán quýt thêm mười phút, Du Yến mới lưu luyến bước xuống xe.

Cửa xe vừa mở, đúng lúc có một chiếc xe đồ ừ đối diện đường, một chiếc Lamborghini vô cùng chói mắt, Du Yến đứng trước cửa xe, neho mắt nhìn chiếc xe đối diện, đột nhiên có dự cảm không lành.

Kiếp trước, lúc quen với Kỷ Hải, hai người vẫn trong giai đoạn yêu đương cuồng nhiệt, cô rất phóng khoáng mua một chiếc Lamborghini cho cậu ta, kiểu dáng và màu sắc đều giống hệt chiếc này.

Quả nhiên, khi cửa xe mở ra, cả người Kỷ Hải ăn mặc bánh bao từ trên xe đi ra, vừa nhìn thấy Du Yến, lập tức cười thật tươi, vẫy tay với cô gọi: “Nữ thần, chào buổi sáng.”

Tâm tình tốt vừa rồi quán quýt bên Cố tiên sinh, lập tức biến mất không chút bóng dáng.

Xe của Cố tiên sinh vẫn chưa đi, vì để che đậy tai mắt, Cố tiên sinh vốn không định xuống xe.

Nhưng vừa nhìn thấy Kỷ Hải xuất hiện, Cố tiên sinh không nói hai lời, mở cửa xe bước xuống, thoải mái đứng thẳng người sau lưng Du Yến, quý khí bức người.

Tầm mắt dừng trên người Kỷ Hải, lạnh lạnh đánh giá anh.

Kỷ Hải chỉ mới mười tám tuổi, bề ngoài tuy lộ ra vẻ ngây thơ nhưng ánh mắt lại không thua kém người thành niên.

Chỉ thấy cậu ta không hề áp lực đưa mắt nhìn thẳng Cố tiên sinh, ánh mắt mang theo sự khinh thường rõ ràng, cậu ta mở miệng nói “Ồ, tình cảm cũng thật tốt, còn đưa chị Yến đi làm nha.”

Du Yến nhú mày, “Liên quan gì đến cậu?”

Kỷ Hải khoanh tay trước ngực, dựa lên cửa xe, khó hiểu nói: “Tôi chỉ là tò mò, nữ thần không phải ghét nhất là hôn nhân bị ép cưới sao? Bây giờ lại là chuyện gì đây?”

“Cậu là ai? Chuyện của chúng tôi không đến lượt cậu bình luận.” Lúc nói câu này, trong lòng có chút bất an, Cố tiên sinh đang đứng sau lưng, cô thật sự rất sợ Kỷ Hải sẽ đột nhiên nói ra những chuyện trước đây, hậu quả sau đó cô thật sự không dám nghĩ đến.

“Tôi là ai, em không phải đã quá rõ ràng rồi sao?” Kỷ Hải cong mắt cười đáp.

Cố tiên sinh đứng đằng sau nghe thấy cuộc đối thoại giữa hai người, sắc mặt dần lạnh lại, chỉ thấy anh chậm rãi cởi cúc âu phục, tao nhã đưa áo khoác ngoài cho Du Yến cầm, sau đó cởi cúc áo, cúc áo đất tiền bị anh tùy ý ném đi, không biết đã lăn vào góc nào, sau đó xắn tay áo, vừa xắn vừa đi về hướng Kỷ Hải.

Kỷ Hải thu lại nụ cười, trực tiếp nhìn chằm chằm anh hỏi: “Anh muốn là gì?”

Cố tiên sinh hừ lạnh một tiếng nói: “Thằng khốn lắm lời.” Vừa dứt lời, chân dài nhanh chóng đạp lên bụng của Kỷ Hải.

Kỷ Hải trở tay không kịp, bị đạp đến trực tiếp đụng vào thân xe, lực đạo khá lớn khiến cậu ta bị văng ngược về, theo phản xạ có điều kiện cậu cong người ngã chúi, Cố tiên sinh giơ tay trái ra, bắt lấy đằng sau cổ áo của cậu ta, kéo cậu đứng lên, tay phải cuộn lại thành nắm đấm, hung hăng đấm một quyền vào mặt cậu, động tác của Cố tiên sinh quá nhanh, Kỷ Hải vốn không có sức đề đỡ, chỉ đành cắn răng lại ăn một đấm, cậu hự một tiếng, máu mũi lập tức phụt ra.

Cố tiên sinh buông tay trái ra, Kỷ Hải vô lực mềm oặt ngã trên mặt đất.

Lùi về sau vài bước, Cố tiên sinh chợt nhớ ra chuyện chính vẫn chưa làm, thế là lại đi đến bên Kỷ Hải, từ trên cao nhìn xuống nói với cậu: “Cách xa vợ tôi một chút.”

Kỷ Hải ôm mặt không đáp.

Cố tiên sinh hài lòng gật đầu, bước về chỗ Du Yến, nhận lấy áo khoác ngoài vắt bên khuỷu tay, hỏi Du Yến, “Cần anh đưa em vào trong không?”

Du Yến ngậy ngốc lắc đầu, Cố tiên sinh cúi đầu hôn lên mặt cô, dỗ dành: “Thế em vào đi, anh ở đây trông cậu ta.”

Du Yến ngậy ngốc gật đầu, máy móc xoay người, từng bước bước vào trong trường quay, về mặt có chút mơ hồ.

Cố tiên sinh thấy cô đã đi xa, thấp giọng cười ra tiếng, thầm nghĩ hình như đã dọa ngốc cô rồi.

Quay đầu lại nhìn Kỷ Hải, thằng nhãi kia đang cố gắng bò dậy, xem ra anh rất lâu cũng không ra tay, võ nghệ lui đi không ít, Cố tiên sinh ung dung chờ cậu đứng dậy, nhàn nhạt nói: “Đây chỉ là cảnh cáo.”

Kỷ Hải loạng choạng đứng dậy, hung hãn nhìn Cố tiên sinh.

Cố tiên sinh khinh thường nhìn cậu ta, xoay người bước vào trong xe, xe lập tức lăn bánh rời khỏi bãi đỗ xe.

Nhìn chiếc xe đã đi xa, Kỷ Hải đột nhiên cười lớn vài tiếng, tự độc thoại: “Nữ thần là của tôi, cô ấy là của tôi.”

Du Yến mơ màng bước vào trong trường quay, Cảnh Hân đang đứng ở cửa phòng nghỉ chờ cô, vừa thấy cô xuất hiện, liền vội vàng chạy qua nói: “Chị Yến, sao chị giờ mới đến, đạo diễn vừa đến đây, chị chưa đến, Kỷ Hải cũng chưa đến, bọn họ chỉ đánh quay cảnh của những người khác trước.”

Du Yến xua tay, ra hiệu cho Cảnh Hân im lặng, nào cô bây giờ chỉ chứa toàn bã đậu, vốn không nghe lọt bất kì lời nào.

Tiến vào trong phòng nghỉ, cô bắt đầu đi lại trong phòng, vốn dĩ không ngừng lại được.

Cố tiên sinh lại biết đánh người, anh lại biết đánh người, hơn nữa còn hung bạo như thế, hai cái liền đánh cho người ta gục trên mặt đất, như thế này là không đúng?!

Nhưng cho dù là không đúng, cô vẫn cảm thấy, Cố tiên sinh thật sự là đẹp tàn bạo, aaa...!!! Cô vừa rồi lại quên mất cảm di động quay lại, đây tuyệt đối là một cảnh mạng tính lịch sử!

Cố tiên sinh đáng về nghiêm túc, bình tĩnh, lý trí, siêu phàm thoát tục lại vì cô mà đánh người!

Mà ngay giây phút quan trọng như thế, cô lại không đứng bên cạnh vỗ tay khen hay, hơn nữa còn đứng ngây ra, biểu hiện này tuyệt đối kém cỏi!

Làm sao đây, cô thật muốn chạy hai vòng trường quay.

Húp một ly nước to, lúc này Du Yến mới dần bình tĩnh lại, cầm điện thoại gọi cho Cố tiên sinh.

Điện thoại vừa thông, cô lập tức kích động nói: “Cố tiên sinh, anh đánh người rồi.”

Cố tiên sinh bị lời này của cô chọc cười, thầm nghĩ cung thần kinh phản xạ của cô cũng thật dài, anh sắp đến công ty rồi, cô mới nghĩ đến chuyện này.

“Ừ, đánh rồi.”

“Nhưng anh sao lại có thể đánh người chứ? Anh tiên thế này mà.” Du Yến đều không biết bản thân đang nói gì nữa.

“Tiên?”

“Chính là, chính là, không giống tác phong của anh, Cố tiên sinh là người cao quý, ưu nhã như vậy.”

Lần này Cố tiên sinh thật sự là cười ra tiếng, lòng thầm nghĩ đúng là đại bảo bối của anh, nói chuyện cũng đáng yêu thế này, “Không có gì không đúng cả, nhìn thấy anh không thoải mái, liền đánh thôi, trước đây anh cũng thường đánh nhau.”

“Trước đây? Thế là cách đây bao lâu.” Du Yến ngây ngốc sẵn tiện hỏi anh.

Cố tiên sinh cố gắng nhớ lại, “Hắn là lúc bảy, tám tuổi chẳng.”

“...” Du Yến trực tiếp im lặng.

Cố tiên sinh lại cười nói: “Sau này có học võ, học đủ thứ đánh đấm, chỉ là không có cơ hội luyện tập thôi, cho nên anh cũng xem như biết đánh nhau đấy.”

Được rồi, nam thần anh cái gì cũng biết cả, anh có thể thắng thiên rồi.

Hai người thoáng im lặng, sau đó Du Yến lại nghe thấy giọng nói dịu dàng của Cố tiên sinh ở đầu dây bên kia: “Tiểu Yến, anh đang đợi lời giải thích của em.”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Sự cố

“Tiểu Yến, anh đang đợi lời giải thích của em.”

Nghe xong lời này của Cố tiên sinh, tâm trạng vui vẻ của Du Yến thoáng trầm xuống.

Phải giải thích từ đâu đây? Chuyện hai kiếp dài như thế, đâu thể nào trò chuyện điện thoại vài ba câu có thể nói rõ được, hơn nữa, cô vẫn chưa chuẩn bị tâm lý.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cô không dám tự suy đoán phản ứng của Cố tiên sinh khi biết được chân tướng, cũng không dám cược, nếu Cố tiên sinh thật sự chấp nhận, như thế sẽ rất vui nhưng nếu anh không cách nào chấp nhận được thì sao? Sẽ xem cô như quái vật, trở thành người xa lạ sao? Khả năng này cô không cách nào chấp nhận nổi.

Cô lưu luyến sự cưng yêu của Cố tiên sinh, cũng quen với việc cưng yêu của anh, cô thật sự bị Cố tiên sinh chiều hư rồi, cho nên cô không dám tương trọng ngày tháng không có anh sẽ như thế nào.

Cô bây giờ hạnh phúc như thế, mỗi ngày trôi qua đối với cô đều hết như đang mơ, cô thật sự không muốn phá hoại loại tốt đẹp này.

Nhưng sự xuất hiện của Kỳ Hải, nói rõ bí mật này không còn cách nào giữ được nữa, điểm nào cô hiểu rõ, chỉ là cô muốn tìm thời cơ tốt nhất, bình tĩnh nói toàn bộ đầu đuôi cho Cố tiên sinh nghe.

Nhưng không phải lúc này, ít nhất không phải là nói qua điện thoại.

Vấn đề trầm trọng này cô nên nói ngay trước mặt Cố tiên sinh, cô rất muốn tận mắt nhìn thấy phản ứng của Cố tiên sinh sau khi biết chuyện này, đó là điều cô quan tâm nhất.

Nghĩ lại thôi cũng cảm thấy buồn như thế, cô e rằng khi nói ra sẽ biến thành một loại tổn thương khác.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Những quá khứ khó coi ấy, bị cô chôn vùi vào đáy lòng, thời gian lâu dần, liền biến thành vết sẹo xấu xí, mà nay muốn cô lại cạy vết sẹo ra, tuyệt đối là một quá trình máu chảy đầm đìa, hại người hại mình.

Dùng sức cắn môi, cô ép mình ra quyết định, thế là nói với Cố tiên sinh: “Cố tiên sinh, gọi điện thoại như vậy không rõ ràng, chờ về nhà, em lại giải thích được không?”

Nghe thấy cô gái nhỏ cuối cùng cũng chỉ nói, Cố tiên sinh cũng thờ phào nhẹ nhõm, anh không nỡ ép cô dữ quá, nếu lúc này cô từ chối giải thích, anh cũng không còn cách nào khác.

“Được.” Cố tiên sinh ôn hòa đồng ý, anh thấy chỉ cần lòng hai người đều kiên định, không có vấn đề nào không giải quyết được. “Hôm nay ngoan nhé, chiều nay anh đến đón em.”

“Ừm, Cố tiên sinh, em yêu anh.” Cho dù có chuyện gì xảy ra, tình yêu của cô vẫn sẽ không thay đổi.

“Anh cũng vậy.” Cố tiên sinh vẫn không quen nói lời yêu bên môi, nhưng anh không ngại việc luyện tập nhiều hơn, vì người anh yêu thích nghe.

Thật ra Kỷ Hải cũng chỉ có vài cảnh quay, nhưng vì bị Cố tiên sinh đánh trọng thương, phải đi bệnh viện, cho nên hôm nay không đến quay.

Cảnh Hân không tận mắt nhìn thấy màn uy phong của Cố tiên sinh, chỉ nghe những người khác trong đoàn phim kể về chuyện Kỷ Hải, liền chạy đến nói với Du Yến, “Chị Yến, chị nghe chuyện gì chưa, Kỷ Hải ở bãi đậu xe bị đánh rồi, sống mũi bị đánh gãy, bây giờ đang ở trong bệnh viện.”

Du Yến đang trang điểm, nhắm mắt để chuyên viên trang điểm giũa vò mặt mình, nghe thấy tin tức này, thảm ngạc nhiên hỏi: “Sao em biết?”

“Người trong đoàn phim đều biết mà, hình như là người đại diện của cậu ta nói, trước đó đã xem lại camera bãi đậu xe.”

“Camera bãi đậu xe?!” Du Yến tròn to mắt, dọa chuyên viên trang điểm đang vẽ lông mày cho cô giật cả mình.

Cảnh Hân không biết vì sao cô kích động như thế, nói: “Vâng ạ, nhưng phát hiện ra đoạn phim lúc ấy bị xóa đi rồi, bảo vệ nói trước khi họ đến, đã có một đám người đến nói Kỷ Hải bị đánh ở bãi giữ xe, muốn lấy đoạn phim trên camera giám sát, bảo vệ không nghi ngờ gì, liền đưa cho bọn họ xem, không ngờ họ lại là bên đánh người kia.”

Du Yến nghe đến chỗ này, trong lòng không nhịn được cho Cố tiên sinh một trăm like, làm việc cẩn thận vô cùng, thật là hoàn mỹ.

“Nhìn thấy kì này Kỷ Hải không thể nào tiếp tục công việc.”

Du Yến nhắm mắt, nhẹ nhõm nói: “Thế không phải càng tốt sao, đỡ phiền lòng.”

Trong lòng lại nhớ đến dáng vẻ đánh người cực ngầu của Cố tiên sinh, tức thời cảm thấy đẹp không tả xiết.

Sau đó còn có cảnh sát đến tìm chất vấn, nhưng đều không có kết quả, lúc này Du Yến mới yên tâm, chuyên tâm đóng phim.

Cảnh của Kỷ Hải vốn đã kéo dài tiến độ của đoàn phim, bây giờ lại phải chờ thêm mười ngày nửa tháng nữa, đoàn phim căn bản không đợi nổi, thế là quyết định đổi địa điểm quay trước, sau cùng mới bổ sung phân cảnh của anh sau.

Thật ra thì cũng chỉ là một vai nhỏ, lúc nào đổi người cũng không có vấn đề gì cả, nhưng Kỷ Hải có người chống lưng, lại bám riết lấy vai này không chịu buông, đạo diễn Lý cũng khóc không ra nước mắt, chỉ muốn quay xong bộ phim thôi, sao lại khó khăn thế kia?

Vì ngày mai phải đổi nơi quay phim, cho nên buổi chiều không có nhiều phân cảnh, Du Yến cùng Hà Hi ngồi trên ghế ngồi nghỉ, chờ đợi đến cảnh của bọn họ.

Sau đó, cảnh này là khoảng thời gian bọn họ thuê chung một phòng, chủ nhà muốn thêm tiền, hai cô gái cảm thấy quá đắt không thể nào gánh nổi, muốn chuyển đi nơi khác, thế là dưới lời giới thiệu của môi giới, bọn họ đến một khu nhà vắng vẻ, phòng ốc đồ nát không chịu nổi, đó là một ngôi nhà thấp bé kiểu cũ, bên trong rất ít hộ ở, hai người chỉ đành đi vào trong khu nhà dạo một vòng, xem xét hoàn cảnh, cảm khái cuộc sống khó khăn, liền xong chuyện, vì cuối cùng bọn họ vẫn chọn phòng trọ trước đó.

Tổ đạo cụ đang sắp xếp cảnh quay, khiến cho căn phòng trông càng đồ nát.

Tất cả đều đã chuẩn bị xong, trường quay yên ắng, đạo diễn hô bắt đầu, Du Yến và Hà Hi cùng anh môi giới đẹp trai bước vào ống kính, bắt đầu diễn.

Lúc nhìn thấy hoàn cảnh đồ nát trước mặt, hai người đều có ừ ừ, đưa mắt nhìn nhau, do dự đi theo môi giới lên lầu, anh đẹp trai đi phía trước nói đến vô cùng hoành tráng, hoàn cảnh khu vực tốt, tiền thuê nhà rẻ, vân vân, nhưng hai cô gái sau lưng anh to leo cầu thang leo đến run rẩy, bởi vì tay vịn cầu thang ở đây đã hỏng một nửa, đứng trên cầu thang nhìn xuống dưới, liền cảm thấy nhũn chân.

Du Yến đứng sau lưng anh đẹp trai, đi đến lầu hai, cô ngược lại không cảm thấy có gì đáng sợ cả, vấn đề là Hà Hi sau lưng cô sợ độ cao, leo cầu thang thế này, thật sự là muốn lấy mạng của cô ấy.

Kết quả là càng sợ càng có chuyện, lúc Hà Hi bước lên một bậc thang, không ngờ lại bước hụt, cô ấy sợ hãi quá độ liên thết lên, Du Yến quay người thấy cô nàng sắp ngã, theo bản năng muốn kéo cô ấy lại, kết quả là không đủ sức, ngay cả cô cũng bị kéo xuống theo, Hà Hi chỉ ngã vài bậc liền bị lan can chắn lại, thoát khỏi nguy hiểm, mà Du Yến bị kéo từ bên trên xuống, lại không may mắn như thế, trực tiếp ngã ra góc rẽ, sau não đập mạnh vào vách tường, trực tiếp hôn mê.

Màn này diễn ra quá nhanh, cho nên mọi người tức thời bị dọa ngây người, đạo diễn Lý cũng sợ hãi, vội gọi người cấp cứu, nhưng vì Du Yến va trúng não bộ, mọi người đều không dám di chuyển cô.

Bác sĩ trưởng quay vội đến cấp cứu, Du Yến vẫn hôn mê không tỉnh, đạo diễn Lý vội cho người lái xe, đưa cô đến bệnh viện gần trường quay nhất.

Rất nhanh liền có kết quả chụp CT, bị chấn thương não nhẹ, không quá nghiêm trọng, nhưng tại sao vẫn hôn mê lâu như vậy, bác sĩ cũng không rõ lý do, chỉ là hàm hồ nói hẳn là sắp tỉnh lại rồi.

Mọi người chỉ đành chờ đợi.

Cảnh Hân hoang mang lo lắng, sau đó mới nghĩ đến việc gọi cho Đỗ Phi Phi, vừa gọi vừa khóc, suýt nữa làm Đỗ Phi Phi sốt ruột chết.

Chờ đến khi Đỗ Phi Phi phóng nhanh đến bệnh viện, Du Yến đã được chuyển vào trong phòng bệnh.

Đỗ Phi Phi lập tức thông báo cho Cố tiên sinh, chẳng bao lâu sau, Cố tiên sinh liền đến bệnh viện, lúc này Du Yến vẫn chưa tỉnh lại.

Gương mặt Cố tiên sinh âm trầm, không nói lời nào, nghe xong mọi người giải thích, liền quả quyết chuyển viện, cơ sở vật chất của bệnh viện này quá tệ, hoàn cảnh lại phức tạp, khiến người ta không thể chịu nổi.

Du Yến vẫn đang hôn mê, không biết bên cạnh mình xảy ra chuyện gì, cô giống như ngủ mê, đang nằm mơ.

Cô trong giấc mơ, lại có cảm giác bay bổng nhẹ tênh, hết như kiếp trước cô trong trại giam bay ra, lúc đến bệnh viện tìm bố Du vậy, không có thân thể chỉ có linh hồn.

Trạng thái này khiến cô bị dọa đến giật nảy mình, cô rõ ràng là đang đóng phim, trước khi mất đi ý thức, hình như là từ trên cầu thang ngã xuống, nhưng cầu thang cũng không cao, không thể trực tiếp ngã chết đâu nhỉ!

Hay là, chuyện trọng sinh này, chỉ là do cô tự tưởng tượng ra? Thật sự cô không hề trọng sinh, cũng không hề yêu đương với Cố tiên sinh, cô vốn chỉ là linh hồn mà thôi?

Suy nghĩ này khiến cô có chút tan nát.

Sao có thể như vậy? Cô với Cố tiên sinh rõ ràng yêu nhau như thế, họ còn đã nói rõ với nhau, chờ khi về nhà cô sẽ đem chuyện này kể với anh, sao giờ lại trở thành như vậy? Cô vẫn có thể về nhà không?!

Đột nhiên, trước mắt cô xuất hiện một tang lễ, Du Yến không biết đó là tang lễ của ai, cũng không biết đây là đâu, càng không biết là kiếp nào, cô đã hỗn loạn vô cùng rồi.

Chờ đến khi cô đến gần chút nhìn xem, suýt nữa bị dọa đến hôn phi phách tán, đây lại là tang lễ của cô, trên bia đá còn có bức ảnh của cô, người trong ảnh cười rất ngọt, đó là tám năm khi cô còn rất trẻ.

Tang lễ không long trọng, cũng không có nhiều người đến dự, cô trông thấy Đỗ Phi Phi, Cảnh Hân và Cố tiên sinh nhưng lại không thấy bố Du.

Về mặt Cố tiên sinh nghiêm túc lại không có nhiều bi thương, ánh mắt ấy hết như là đang nhìn một người bạn bình thường, có lẽ có tiếc nuối nhưng vẫn chưa đủ khiến anh đau lòng.

Nhìn thấy Cố tiên sinh như thế này, Du Yến chợt hiểu ra, đây là tang lễ kiếp trước của cô.

Cảnh Hân khóc đến trời đất rung chuyển, Đỗ Phi Phi vẫn bình tĩnh như trước, chỉ là vành mắt đỏ đỏ bán đứng tâm trạng của cô.

Du Yến cách rất gần, cô nghe được Đỗ Phi Phi nói với bức ảnh của cô: “Tiểu Yến, em an nghỉ đi, nơi này là một nơi rất tốt, non xanh nước biếc, là Cố tiên sinh chọn giúp em, thầy nói, nơi này là phong thủy bảo địa tập trung linh khí của đất trời, có thể tích phúc kiếp sau, bảo đảm kiếp sau em sẽ bình an vui vẻ. Nếu như thật sự hết như lời thầy nói, có kiếp sau, hi vọng em có thể hiểu chuyện nghe lời, an ổn vui vẻ cả đời.”

Du Yến ngây người đứng bên cạnh nghe cô nói, cảm thấy xót xa, kiếp này phải may mắn như thế nào để có bọn họ tham dự tang lễ của cô đây? Có thể làm được chuyện này, cũng đã vô cùng kỳ rồi.

Lúc bọn họ rời đi, Du Yến vô thức nhìn theo, sau đó ở bãi đậu xe, cô nhìn thấy một cô gái rất xinh đẹp đang đứng bên đó chờ Cố tiên sinh, đến khi anh xuất hiện liền tự nhiên đi đến khoát tay anh, Cố tiên sinh cũng rất ôn hòa nhìn cô ấy, sau khi chào tạm biệt Đỗ Phi Phi, bọn họ liền chia thành hai xe, rời

khỏi bãi đỗ xe.

Du Yến đột nhiên không muốn nhìn theo nữa, Cố tiên sinh của kiếp trước, hoàn toàn xem cô là người dưng, anh đem sự dịu dàng và cung chiều dành cho một người con gái khác, thực tế này khiến cô cảm thấy rất đau lòng, cũng đổ kị đến điên dại, nhưng còn có thể làm gì cô, là cô chính tay đẩy anh ra, là cô tự chọn đâm đầu vào ngõ cụt, không thể oán trách người khác.

Không biết thời gian trôi qua bao lâu, cô vẫn đứng bên bia mộ, sau đó cô nhìn thấy Kỷ Hải.

Cậu ta cầm một tờ giấy, vừa đi vừa tìm, rất nhanh liền tìm đến mộ cô.

Sau đó nhìn bia mộ của cô, vừa khóc vừa cười, hết như một kẻ điên.

Du Yến vẫn luôn tin rằng, Kỷ Hải yêu cô sâu đậm, nhưng tình yêu của cậu ta quá méo mó, sức sát thương quá mạnh, một khi đã yêu chính là hủy trời diệt đất, tình yêu thế này, từ lúc bắt đầu đã định sẵn là một bị kịch.

Thử hỏi tình yêu như vậy, có bao nhiêu người có thể tiếp nhận chứ?

Sau đó cô nhìn thấy Kỷ Hải đứng trước mộ cô, cười rồi tự sát.

Hành động này không dọa cô, mà khiến cô cảm thấy đó là điều hiển nhiên, Kỷ Hải biến thái thế này, còn có chuyện gì mà cậu ta không làm ra chứ?

Nhưng sự cố chấp của cậu ta vẫn khiến cô ngạc nhiên, cậu ta vì cô mà chết, lại vì cô mà sống lại, cho nên kiếp trọng sinh này, muốn thoát khỏi cậu, làm sao có thể là chuyện dễ dàng chứ?

Không ngờ đến Cố tiên sinh vì cô mà chọn phong thủy bảo địa, lại khiến cho cô và Kỷ Hải gặp được kì tích.

Con đau đầu kịch liệt khiến cô không còn cách nào suy nghĩ nữa, giây tiếp theo, tất cả ý thức của cô đều biến mất.

Lúc tỉnh lại, sau gáy âm ỉ đau, Du Yến nhũn mảy lẳng lẳng chịu đựng một lúc, mới chậm chạp mở mắt ra, đập vào mắt cô là ánh mắt vừa lo lắng vừa đau lòng của Cố tiên sinh.

“Cố...” Muốn mở miệng gọi người, lại phát hiện ra cổ họng khô khốc, Du Yến chỉ đành ừm khuất nhìn anh.

Cố tiên sinh vội giúp cô rót nước, cầm ống hút, để cô nằm uống nước, chờ đến khi cô uống xong mới đặt ly nước sang một bên.

Làm xong việc này, anh mới ngồi xuống chiếc ghế bên giường, khẽ nắm lấy tay cô, khàn giọng gọi tiếng “Bảo bối”, sau đó cũng im lặng.

Du Yến nhìn gương mặt điển trai tiêu tụy của anh, vừa nghe thấy tiếng bảo bối của anh, vành mắt liền phấp phồng, chợt nghĩ đến cô gái mà cô nhìn thấy đứng gần mộ kiếp trước của mình, chợt cảm thấy vô cùng ừm khuất.

Thế là bật khóc: “Cố tiên sinh, em đau lắm.”

Cố tiên sinh dùng ngón cái khẽ vuốt ve trán cô, bảo: “Anh biết, ngoan, sẽ nhanh không đau nữa.”

“Em còn cảm thấy buồn nôn nữa.” Cô tiếp tục làm nũng.

Cố tiên sinh tiếp tục dỗ, “Anh biết, không sao rồi, rất nhanh liền khỏe lại.”

“Thế anh ôm em đi.”

Hôn lên mu bàn tay của cô, Cố tiên sinh nói với bảo bối của anh: “Hôm nay nằm đây một ngày, mai ôm em, được không, ôm suốt một ngày luôn.”

Du Yến lúc này mới hài lòng cười, sau đó lại nói: “Chuyện này đừng để bố biết nha.”

“Anh không nói cho bố biết.”

“Ừm, tim của ông ấy không tốt, đừng dọa đến phát bệnh.”

Nhìn Cố tiên sinh nghịch tay cô, lòng Du Yến chợt bình ổn lại, nói với Cố tiên sinh: “Xin lỗi, đã khiến anh lo lắng rồi.”

“Biết anh lo lắng thì nhanh khỏi một chút.”

Hôm qua lúc chạy đến bệnh viện, trông thấy dáng vẻ cô hôn mê bất tỉnh, Cố tiên sinh lập tức cảm thấy hoang mang, nỗi sợ như dòi núi lấp biển không ngừng trào dâng, khiến anh không thể nghĩ được gì nữa.

Bảo bối của anh nâng niu trong tay còn sợ chạm vỡ, vừa sợ ý cô liền té ngã hôn mê bất tỉnh, khoảnh khắc ấy, Cố tiên sinh thật sự có ý định giải tán cả đoàn phim, đoàn phim rách nát, cả ngày đều có chuyện làm phiền người khác, điều kiện bảo đảm an toàn tối thiểu cũng không có, để lại còn có tác dụng gì chứ!

Nhưng sau khi bình tĩnh lại, Cố tiên sinh lại không hành động theo suy nghĩ trong lòng, anh biết, đó là sự nghiệp của bảo bối anh, nếu anh giải tán đoàn phim, chẳng phải là phủ nhận sự cố gắng của cô sao.

Cô đã bị thương rồi, anh không nỡ để khiến cô cảm thấy khó chịu.

Phòng bệnh Du Yến nằm là phòng cao cấp, bài bố hết như khách sạn, còn có một khoảng ban công rộng. Sau khi chuyển viện, Cố tiên sinh vẫn luôn bên cạnh cô, không hề rời khỏi phòng bệnh nửa bước, bây giờ cô tỉnh lại, anh càng không nỡ rời đi, công việc cũng làm trên máy tính xách tay, chuyện gì có thể phân công liền phân công, không thể phân công thì bảo Triệu Thiêm mang vào trong phòng bệnh, ở trong phòng bệnh giải quyết.

Hôm sau Du Yến tỉnh lại, phát hiện Đỗ Phi Phi, Cảnh Hân đều không ở đây, lòng thầm nghĩ chắc là Cố tiên sinh đang bận rộn họ, mới không để bọn họ đến thăm, vì vậy nên cô cũng không nhắc đến bọn họ, cũng không nhắc đến công việc, tự cho mình một kì nghỉ phép, yên tâm nghỉ ngơi vài ngày.

Nhưng hôm qua đã đồng ý sẽ giải thích với Cố tiên sinh, lại cũng vì chuyện ngoài ý muốn, mà bị hoãn lại, sau khi cô tỉnh lại, Cố tiên sinh cũng không nhắc đến nữa, Du Yến đoán mò, có phải Cố tiên sinh quên rồi hay không? Hay là vẫn đợi sau khi cô xuất viện mới từ từ chất vấn? Nhưng mặc kệ thế nào, cô đều đã chuẩn bị nói rõ với anh bất kì lúc nào, cho nên cũng không lo lắng chuyện anh bất giác hỏi cô, vừa nghĩ như thế, cả người cũng thoải mái hơn nhiều.

Du Yến nằm trên giường, lẳng lặng ngắm nhìn Cố tiên sinh đang bận rộn ngồi trước máy tính, lòng thầm nhớ đến chuyện nhìn thấy trong lúc hôn mê.

Hóa ra cô trọng sinh là vì mảnh đất phong thủy bảo địa mà Cố tiên sinh giúp cô chọn, mà thầy kia cũng không gạt anh, mà Kỷ Hải trọng sinh cũng là vì mảnh đất kia.

Trên đời này, thật sự có chuyện thần kì như thế, trước đây cô tuyệt đối là người không tin thần phật, nhưng giờ đây, cô lại tin chuyện nhân quả luân hồi, vì đây là chuyện mà cô tự thân trải nghiệm.

Du Yến cảm thấy, cô với Cố tiên sinh hẳn là vô cùng có duyên, kiếp trước bọn họ bắt hạnh bỏ lỡ nhau, cho dù kiếp trước cô có vô tri và khó lòng tha thứ như thế nào, Cố tiên sinh hẳn cũng sẽ không quá chê bai cô, Cố tiên sinh hẳn là sẽ không vì quá khứ của cô mà chán ghét cô của hiện tại.

Nghĩ đến chuyện này, cô bất giác phì cười ra tiếng.

Cố tiên sinh dừng công việc lại, ngẩng đầu nhìn cô, nghi hoặc nhìn cô, dùng ánh mắt hỏi cô đang cười chuyện gì.

Du Yến ngoác tay với Cố tiên sinh, ra dấu bảo anh lại gần thêm chút, “Cố tiên sinh, em có chuyện muốn nói nhỏ với anh.”

Cố tiên sinh nghe xong liền ghé sát tai lại, Du Yến “moah” một tiếng, hung hăng hôn lên mặt Cố tiên sinh, khiến anh đưa mắt nhìn cô, chỉ thấy anh cười mỉm, mặt đối mặt với cô, dùng đôi môi dịu dàng chạm lên môi cô, hôn khẽ một cái liền ngừng lại.

Du Yến vội đưa tay ôm lấy cổ anh, không để anh rút đi, nhiệt tình hôn lên môi anh, tách môi anh ra, biến nụ hôn khẽ trở thành nụ hôn nồng nhiệt, triền miên không dứt.

Lúc hai người mãnh liệt hôn nhau không buông, cửa vốn gỗ nhẹ vài tiếng, Dư quản gia đứng bên ngoài không nghe thấy bên trong đáp lại, do dự một chút, liền chậm chậm mở cửa ra, vừa đưa mắt nhìn vào bên trong, lập tức nhanh chóng đóng chặt cửa lại.

Triệu Thiêm bên cạnh nhìn thấy hành động của ông, khó hiểu nhỏ giọng hỏi: “Sao vậy?”

Dư quản gia đáp: “Nhìn vào sẽ mù.”

Thế là hai người ngoan ngoãn đứng bên ngoài đợi, sau nửa tiếng sau, Dư quản gia sợ cháo trong hộp sẽ nguội đi, bắt đầu gõ cửa lần nữa, mà lần này có tiếng gõ thật lớn tiếng, phòng chừng cả tầng đều nghe được.

Lần này không để họ đợi lâu, Du Yến bên trong sáng khoái đáp “Vào đi.”

Giọng vô cùng khỏe mạnh, xem ra là được nghỉ ngơi rất tốt.

Quản gia cầm hộp thức ăn bước vào, Triệu Thiêm ôm tài liệu vào trong.

Lúc Dư quản gia múc cháo cho Du Yến, Triệu Thiêm bên tai Cố tiên sinh báo cáo, Cố tiên sinh gật đầu, sau đó quay đầu nói với Du Yến “Em từ từ ăn, anh ra ban công nói chuyện với Tiểu Triệu.”

Du Yến biết là bọn họ có chuyện quan trọng, cũng không hỏi nhiều, vui đầu ăn cháo, hôm nay cảm giác buồn nôn đã giảm đi không ít, cho nên cô vẫn có chút khẩu vị để ăn.

Mà ở bên ban công, về mặt hai người nghiêm túc bắt đầu bàn chuyện chính.

“Tôi đã tra ra người đứng sau lưng Kỷ Hải.” Triệu Thiêm đưa tài liệu trên tay đưa cho Cố tiên sinh.

Cố tiên sinh vừa mở ra xem, liền nhíu mày lại, nghi hoặc hỏi: “Tư Sùng Nghĩa?”

“Vâng ạ.”

“Là con của Tư lão gia ư?”

“Vâng, Tư Sùng Nghĩa là con trai thứ hai của Tư gia, vì là con riêng, cho nên từ nhỏ đã đưa ra nước ngoài bồi dưỡng, mấy năm gần đây mới bắt đầu về nước phát triển, năm ngoái Tư lão gia sau khi bệnh nặng, anh vẫn luôn ở lại trong nước, xem ra cũng là dòm ngó tài sản Tư gia.”

“Lòng lang dạ sói, anh và Kỳ Hải rốt cuộc là có quan hệ gì?”

Triệu Thiêm bĩu môi: “Quan hệ của họ rất đơn giản, chính là giao dịch tiền bạc, đòi tư của Tư Sùng Nghĩa rất đồ sộ, nam nữ không tha, ở trong giới cũng khá nổi tiếng, Kỳ Hải vì muốn leo cao nên tìm đến anh cũng là chuyện rất bình thường.”

Cố tiên sinh chán ghét ném tài liệu về cho Triệu Thiêm, nói: “Loại người này, hẳn không nên để cậu ta xuất hiện trước mặt Tiểu Yến nữa.”

“Tôi đã dặn xuống, chẳng qua, có chút quái lạ.”

“Hừm?”

“Kỳ Hải này vẫn còn rất trẻ, ngoài trừ việc làm ngôi sao ra, cũng không có kinh nghiệm gì, nhưng tin tức từ tâm phúc của Tư Sùng Nghĩa, lại thấy anh rất tín nhiệm Kỳ Hải, có hạng mục quan trọng đều nghe ý kiến của cậu ta rồi mới quyết định, ví dụ như có một lần Tư Sùng Nghĩa nhìn trúng một mảnh đất, cấp dưới của anh cũng đã bắt đầu làm thủ tục thu mua nhưng Kỳ Hải lại ngăn anh lại, sau đó anh cũng thật sự đã từ bỏ.”

Cố tiên sinh nghe đến đây liền hỏi: “Thế sau này mảnh đất đó thế nào?”

“Không bao lâu, bên cạnh mảnh đất kia bắt đầu xây một cây cầu vượt, mà nơi đó bị cây cầu chắn ngang, nơi này không còn đáng một đồng nữa rồi.”

“Một kẻ không có bối cảnh gì, thậm chí là một thanh niên chưa từng học đại học, cậu ta biết được những chuyện này, còn được Tư Sùng Nghĩa coi trọng, thật sự là kì tích.”

“Cố tiên sinh, anh nói cậu ta có phải là người có năng lực biết trước tương lai không? Nếu không thì nói không rõ được.” Triệu Thiêm đùa nói ra phán đoán của mình, nhưng nói xong lại cảm thấy mình điên rồi, bất giác cười rộ lên.

Nhưng Cố tiên sinh nghe xong lời anh nói, lại chìm vào trầm tư.

Trước đó, Kỳ Hải không hề có chút quan hệ gì với Du Yến cả, nhưng cậu ta vừa xuất hiện, Du Yến lại trở nên vô cùng nhạy cảm, còn cho người đi điều tra cậu ta, chẳng lẽ Du Yến cũng phát hiện ra gì đó trên người Kỳ Hải sao?

Nghĩ đến đây, Cố tiên sinh cảm thấy, anh thật sự nên hỏi thật kĩ vợ của anh rồi.

Nhưng vẫn chưa thể bắt đầu hỏi vợ được, vì công ty còn có chuyện quan trọng phải làm, không thể không đi công tác vài ngày, chuyện này, đành gác lại sau vậy.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Đôi đầu

Ba ngày sau Du Yến xuất viện, Cố tiên sinh bắt cô phải tiếp tục nghỉ ở nhà vài ngày mới có thể đi đóng phim, còn bắt cô phải đảm bảo nghe lời, thế là Du Yến ngoan ngoãn đảm bảo.

Cố tiên sinh cần phải đi công tác, nhưng lại không yên tâm, sợ cô lén lút chạy ra ngoài, liền dặn đi dặn lại Dư quán gia phải cẩn thận trông coi cô.

Dư quán gia trịnh trọng hứa: Tôi sẽ đi tìm vài cô gái cơ bắp đến nhà trấn lấy, nhất định không phụ đi sứ mệnh.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“...” Du Yến cạn lời nhìn Dư quán gia, lòng thầm nghĩ ông là xem tôi như tội phạm mà chấn giữ đúng không?!

Chỉ có Cố tiên sinh hài lòng, gật đầu bảo: “Không cần nhiều, một hai người là đủ rồi.”

Tìm một hai người đến trông cô, liền xem là ít rồi, nhưng tính chất cũng không hề thay đổi mà!

Du Yến tiếp tục cặn lời.

Cho dù không nở hơn nữa thì Cố tiên sinh vẫn phải ra ngoài, hơn nữa còn đi mất mấy ngày, Du Yến cảm thấy bản thân sẽ trương thành bệnh mất. Lúc tiễn anh ra ngoài, nhìn anh ngồi vào trong xe, Du Yến đỏ mắt cúi người hôn anh.

Mặc kệ xung quanh có rất nhiều người, nhưng trong mắt của người đang yêu cuồng nhiệt lúc phải chia xa, nào dễ dàng chứa được những người xung quanh chứ.

Lúc Du Yến sát lại hôn lên môi anh, hương thơm trên người như có như không quấn lấy người Cố tiên sinh, Cố tiên sinh cũng bất giác hôn lại cô, hai người thoáng cái lại ôm nhau.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Thế là dưới ban ngày ban mặt, ánh nắng rực rỡ, Dư quán gia cùng một đám người bị chọc đến mù mắt.

Cố tiên sinh đi công tác, Du Yến không có người thương yêu nên cả ngày liền nghĩ cách giày vò Dư quán gia, nguyên nhân là vì ông thật sự tìm hai nữ hán tử lực lưỡng về nhà, nói hay chính là giúp cô giải khuây, thực tế lại là vì để giám sát cô.

Thật sự là: Không thể nhìn nổi nữa!

Thế là dưới sự giày vò của Du Yến, Dư quán gia cảm thấy bộ xương già của mình cũng sắp vụn vỡ mất.

Ngày đầu tiên Cố tiên sinh đi công tác, Du Yến cảm thấy bụi trong nhà quá nhiều, bảo Dư quán gia cho người dọn dẹp sạch sẽ cả nhà, còn cô lười nhác ôm ghế ra ngoài vườn ngồi, vừa uống trà vừa phơi nắng.

Ngày thứ hai Cố tiên sinh đi công tác, Du Yến cảm thấy hoa cỏ trong vườn quá nhiều, liền bảo Dư quán gia cho người sửa lại khu vườn, cô ôm máy tính lướt Weibo, sẵn tiện xem tin tức truyền thông đăng về tai nạn ngoài ý muốn của cô, bên ngoài vừa có điểm tâm, nước trà và thức ăn vặt.

Ngày thứ ba Cố tiên sinh đi công tác, Du Yến cảm thấy sách trên kệ của phòng sách sắp xếp không đúng, bảo Dư quán gia cho người xếp theo đúng mã sách, những kệ sách mà Cố tiên sinh thường dùng tuyệt đối không được đụng vào, hôm nay cô đứng bên cạnh giám sát, cô sợ mọi người bất cẩn đụng hư thứ gì trong phòng.

Vốn ngồi trước bàn sách giám sát nhưng phát hiện mọi người đang bận rộn, mình lại không làm việc thì sẽ rất chán, thế là tự mình bắt đầu tìm việc làm, lúc nhìn thấy những ngăn kéo bên dưới bàn làm việc của Cố tiên sinh, bất giác cảm thấy tò mò, liền tiện tay mở ra xem hai cái, phát hiện ra đều là những đồ vật làm việc, thật sự quá chán, lúc mở ra ngăn thứ ba, nhìn thấy có một túi tài liệu, bên trên viết hai chữ Kỷ Hải, nét chữ này không phải là của Cố tiên sinh, nhưng nhìn thấy cái tên quen thuộc lẽ nào lại không xem.

Vừa mở ra xem, đây là bản báo cáo của Triệu Thiêm về việc điều tra Kỷ Hải, nhưng phần báo cáo này so với phần đưa cho cô càng chi tiết hơn, xem lại ngày tháng, hẳn là sau đó lại tiếp tục điều tra, nhưng không hề thông báo cho cô biết.

Dư quán gia đang bận rộn, vô ý quay đầu nhìn thấy cô chủ đang xem tài liệu, lòng nghĩ những tài liệu không được khóa chắc chắn không quá quan trọng cũng không để ý đến cô, tiếp tục vui đầu dọn sách.

Sau khi xem bài báo cáo này, lòng Du Yến liền cuộn cuộn nổi sóng, tuy sớm biết sau lưng Kỷ Hải có người chống lưng, nhưng cô vẫn ngây thơ nghĩ rằng, chắc chắn cậu đi theo một phú bà nào đó, thậm chí còn thăm đoán có thể là Lưu Thiên Quyên bà chủ của công ty giải trí Tinh Tinh, xem ra cô vẫn còn quá ngây thơ, cho nên nghìn vạn lần không ngờ, kiếp trọng sinh này, Kỷ Hải lại chạy đi hầu hạ đàn ông?!

Thật sự là vừa hoang đường vừa buồn cười.

Nhưng cẩn thận nghĩ lại, đây thật sự là chuyện Kỷ Hải có thể làm ra được, cậu ta có thể cười mà tự sát, còn có chuyện gì không dám làm chứ?

Chỉ là cậu ta cũng rất có bản lĩnh, có thể cấu kết với người của Tư gia.

Lớn lên trong giới người giàu có, Du Yến đương nhiên nghe nói qua Tư gia, sự giàu có và địa vị của gia tộc này không hề thua kém so với Cố gia, thậm chí có thể nói là ngang hàng.

Nhưng đa số nghe người ta nhắc đến đều là con trai trưởng của Tư gia Tư Sùng Chí, rất ít khi nghe đến Tư Sùng Nghĩa này.

Du Yến cảm thấy, cô hẳn nên tìm lúc nào đó, ngả bài với Kỷ Hải, sau đó kết thúc chuyện của hai người.

Chẳng lẽ sau khi anh làm nhiều chuyện buồn nôn như thế, vẫn muốn hàn gắn lại với cô ư? Cô cũng không phải là kẻ ngốc càn không phải kẻ mù, là tốt hay xấu, cô sao có thể không nhìn rõ chứ!

Tuy cô thật sự mù qua một lần nhưng không có nghĩa là cô mù mãi.

Ngày thứ tư Cố tiên sinh đi công tác, Du Yến gọi Dư quản gia đến sau vườn, chỉ mặt cỏ rộng thênh thang, cười bảo chúng ta cắt cỏ đi, sau đó trồng vài loại rau củ ở đây.

Dư quản gia bận rộn suốt ba ngày, vừa nghe được câu này, suýt chút gục ngã.

Du Yến vội an ủi ông: “Không cần ông làm, ông gọi người đến làm là được, chúng ta quyết định cần trồng loại rau củ nào.”

“Nhưng thời tiết bây giờ, không thích hợp để trồng rau.” Dư quản gia phản đối, cảm thấy tính tình nắng mưa thất thường này của cô nhất định là do Cố tiên sinh dung túng ra. Đã vào cuối thu rồi, mọi người đều đang chuẩn bị sang đông, ai còn đi trồng rau chứ!

“Bây giờ ai trồng rau còn xem thời tiết chứ? Cũng không phải có trái cây trồng trái mùa sao, rau củ trồng trái mùa thì sao chứ? Nếu thật sự không được thì chúng ta ở sau vườn làm nhà kính trồng rau.”

Nội tâm lúc này của Dư quản gia tan nát, Cố tiên sinh cậu không về, nhà của cậu sẽ bị phá mất cậu biết không?

“Chờ trồng ra rau xanh, chúng ta cũng ăn yên tâm hơn, không phải sao!” Cuối cùng Du Yến hài lòng nghĩ đến tương lai.

Còn chưa bắt đầu trồng đã nghĩ đến việc ăn, đi siêu thị mua rau cũng không nhanh như thế đâu!

Cuối cùng Dư quản gia vẫn phải thỏa hiệp, cho người ra ngoài ngoại ô tìm về vài loại hạt giống, Du Yến vô cùng hưng phấn, cầm di động đứng một bên trực tiếp gọi cho Cố tiên sinh.

“Em muốn trồng chút rau củ, trồng một ít cà chua với cà rốt, Cố tiên sinh, em còn muốn trồng cây ăn quả nữa.”

Cố tiên sinh ở đầu dây bên kia, nghe vợ đang ríu rít kể chuyện, không ngừng tưởng tượng những chuyện không thực tế, anh còn rất nghiêm túc nên chú ý trồng loại cây nào, cuối cùng còn nói nếu như không đủ chỗ sẽ mua luôn khu nhà bên cạnh, để cô tùy ý trồng cây.

Thế là Du Yến hài lòng, vui vẻ gác máy.

Sau đó liền gọi cho Cảnh Hân, mấy ngày nay hai người bọn cô cũng không liên lạc với cô, không biết họ như thế nào.

Cảnh Hân bắt máy, khóc hu hu làm nũng, nói mình nhớ Du Yến tương tự muốn thành bệnh, nhưng Cố tiên sinh không cho phép bọn họ đến thăm cô, cho nên cô nàng và Đỗ Phi Phi đều không dám xuất hiện.

Điểm này Du Yến sớm đã đoán ra, sẵn tiện an ủi cô nàng vài câu liều hỏi chuyện của đoàn phim, Cảnh Hân vội báo cáo với cô những chuyện xảy ra gần đây, Du Yến nghe xong đều cảm thấy đó là những chuyện vặt.

Chuyện ngoài ý muốn này, cô vẫn sợ Cố tiên sinh sẽ truy cứu trách nhiệm của ai đó, may mà anh vẫn nghĩ cho cảm nhận của cô, không làm khó đạo diễn Lý của bọn họ.

Nhưng Cảnh Hân cũng nói, tổ đạo cụ đổi vài người đến đây, những người mới đổi đều nổi tiếng trong giới chuyên môn, hơn nữa còn cử thêm vài bác sĩ đến, xem ra Cố tiên sinh tuy không truy cứu trách nhiệm nhưng đối với chuyện ngoài ý muốn kia vẫn chấn cánh trong lòng, nên mới cử thêm vài người vào trong đoàn phim.

Sau đó, Du Yến lại kể cho Cảnh Hân nghe cách bài bố vườn hoa sau nhà cô, không đúng phải là vườn rau sau nhà, nói không lâu sau, vườn rau sau nhà sẽ có rau sạch xanh biếc có thể ăn được.

Du Yến bàn với Cảnh Hân về vườn rau cũng là có nguyên nhân, vì trong một lần trò chuyện, Cảnh Hân nhắc với cô bà của cô nàng tự trồng rau trong mảnh đất hoang kế bên trường đại học, thứ rau xanh ấy không hề giống với loại rau bán bên ngoài, không chỉ ăn ngon mà còn an toàn, sau đó Cảnh Hân còn thật sự hái một bó đến đưa cô ăn thử, đem khoe thứ rau xanh mà bà cô bé trồng khen đến tận trường.

Kì nghỉ ngơi ở nhà lần này đúng là rảnh đến nhàm chán, bỗng nghĩ đến chuyện này, thật sự muốn giày vò người khác mà, cho nên sau khi giày vò đủ rồi, cô liền không nhịn được mà khoe với Cảnh Hân.

Cảnh Hân ở đầu dây bên kia nghe cô nói trồng rau, liền trưng ra vẻ mặt —!

Lúc nghe Cố tiên sinh nói nếu không đủ trồng sẽ mua luôn biệt thự kế bên, cô xúc động muốn gác máy, lòng nghĩ thế giới người có tiền thật sự khiến mình đau tim quá, cho nên phải yêu quý mạng mình, cách xa người có tiền!

Sau đó hai người lại nói đủ chuyện vặt vãnh, lúc Du Yến muốn kết thúc cuộc gọi, Cảnh Hân bỗng nghĩ ra một chuyện nói với cô: “Đúng rồi, người đóng vai em họ của chị đã đổi người rồi, Kỳ Hải kia sẽ không đến nữa.”

“!!!!” Du Yến chợt trừng to mắt, dường như não bị ai đó cầm búa hung hăng vung mạnh một nhát, suýt nữa khiến cô hoa mắt chóng mặt.

Mẹ nó, chuyện này rất quan trọng đấy, Hân Hân thôi lại đem nó đặt ở cuối cùng, hơn nữa còn suýt nữa quên mất chứ, thật sự là thiếu ăn đòn mà!

“Đó là chuyện lúc nào vậy?”

“Chắc là ngày chị xuất viện đó, có người đến đoàn phim báo danh, đạo diễn Lý giới thiệu với mọi người, nói là sau này sẽ thay vai Kỳ Hải.”

Du Yến cắn môi, trước đây mình lợi dụng quan hệ, muốn đổi vai Kỳ Hải lại không thành công, nào ngờ lúc nào, ngược lại lại dễ dàng đổi vai anh như thế, chắc hẳn là do Cố tiên sinh ra tay rồi.

Du Yến không thể không thừa nhận, chỉ cần có quan hệ với Cố tiên sinh, quả nhiên giúp được cô rất nhiều chuyện.

Chỉ là, trong lòng Cố tiên sinh hẳn cũng chứa đựng rất nhiều câu hỏi chẳng, chỉ là anh là một người rất khoan dung, cho nên sẽ không nghiêm hình bức cung cô, chỉ là sắp đến giới hạn rồi, có lẽ lần này anh đi công tác về sẽ hỏi cô cũng không chừng.

Cho nên trước khi Cố tiên sinh về, cô phải gặp Kỳ Hải mới được.

Hôm sau, cũng chính là ngày Du Yến được tự do, cô từ sớm đã gọi tài xế đưa cô đến đoàn phim, không phải là cô vội muốn quay phim, mà là muốn đi gặp Kỳ Hải.

Sáng sớm, cô liền thông qua Đỗ Phi Phi để liên lạc với Kỳ Hải, hẹn cậu ta đến trường quay.

Hẹn cậu đến trường quay, cũng là quyết định sau khi tính toán, hai người bây giờ đều đã có danh tiếng, đến đâu cũng bất tiện, mà trường quay nhiều người hỗn tạp, càng an toàn hơn.

Kỳ Hải không phải là người khó hẹn, vừa nghe nói Du Yến tìm cậu ta, không nói hai lời liền đồng ý đến.

Hai người trong phòng nghỉ đơn độc gặp nhau, Đỗ Phi Phi đứng ngoài cửa chờ, chứ không đi xa.

Nói thật thì, sau khi tận mắt nhìn thấy cảnh Kỳ Hải tự sát, Du Yến có chút sợ cậu, kết giao với người xấu vẫn không sợ hãi như thế, điều cô sợ chính là, người xấu này còn là một kẻ biến thái, không ai biết giây tiếp theo cậu ta có thể làm ra chuyện gì.

“Chúng ta nói chuyện chút đi.” Du Yến mở miệng trước, cô cảm thấy Kỳ Hải kiếp này, tuy nhìn trẻ hơn nhưng cảm thấy so với kiếp trước càng khó đối phó hơn, có lẽ kỹ năng biến thái của cậu ta đã sắp đến level max rồi, cho nên dù nụ cười thường trực trên mặt, nhưng Du Yến lại cảm thấy nụ cười này rất méo mó.

“Em không phải rất không muốn nhìn thấy tôi sao?” Kỳ Hải ngồi xuống sofa, chăm chú nhìn cô, ánh mắt ấy, hệt như muốn ăn thịt người vậy.

“Hóa ra cậu vẫn biết rõ đấy à.” Du Yến hừ lạnh, nói: “Nếu đã nhớ được chuyện trước kia, chúng ta cũng không cần giả vờ nữa, nói thẳng mục đích của anh đi.”

Nghe lời của cô, Kỳ Hải cười ha ha: “Quả nhiên là như thế, xem ra chúng ta thật sự rất có duyên phận, hai kiếp đều không tách rời.”

“Sau khi trải qua nhiều chuyện như thế, cậu vẫn còn có mặt mũi để nói chuyện duyên phận với tôi ư, nếu thật sự nói thứ giữa hai chúng ta thì đó chỉ còn lại thâm thù đại hận mà thôi.”

“Thâm thù đại hận? Là vì tôi để em nghiện ma túy ư? Sau đó em có biết bao nhiêu cơ hội cai nghiện, chẳng phải em đã từ chối ư, em còn rất hưởng thụ, không phải sao?”

Những chuyện xấu hổ này bị đem ra nói, thật sự không khác gì tát thẳng vào mặt cô, hơn nữa Kỳ Hải lại nói ra điểm mấu chốt khiến cô hận đến nghiến răng nghiến lợi.

“Tôi vừa cai nghiện được, cậu lại đem ma túy đến mê hoặc tôi, cách cai nghiện này sẽ thành công sao?” Du Yến cắn răng nói: “Kỳ Hải, cậu thật sự là một ma quỷ.”

Kỳ Hải thấp giọng cười, đáp: “Tôi là ma quỷ, em không phải còn yêu đương với ma quỷ suốt mấy năm trời sao, chị Yến, ngoài trừ chuyện hút ma túy không nhắc đến, thời gian chúng ta bên cạnh nhau, còn có rất nhiều chuyện vui vẻ, không đúng sao?” Nói đến đây, Kỳ Hải thu lại nụ cười, thâm tình nhìn cô, “Chị Yến, em biết vì sao tôi lại trọng sinh không? Tôi tìm mộ của em, đứng trước mộ em cắt mạch máu, nhìn thấy máu tươi chảy đầy đất, tôi rất vui, bởi vì tôi có thể lập tức đi tìm em rồi, không ngờ rằng ông trời cho tôi bất ngờ lớn như thế, chúng ta lại vẫn sống, chuyện hiếm như thế này còn không đủ chứng minh chúng ta là trời sinh một cặp sao?”

Du Yến không nhịn được cười lạnh, “Trời sinh một cặp? Cùng cậu ư? Chẳng lẽ cậu không phải là trời sinh một cặp với Tư Sùng Nghĩa ư?”

Du Yến vừa nhắc đến Tư Sùng Nghĩa, sắc mặt Kỳ Hải thoáng cái trở nên rất khó coi.

“Em điều tra tôi?”

“Chuyện cậu có thể làm ra, còn sợ bị tra ra? Kỳ Hải, thật không ngờ cậu vì nổi tiếng, đến mộng cũng có thể bán đi, chuyện buồn nôn như thế, còn xứng nói chuyện trời sinh một cặp với tôi ư?” Du Yến vô cùng chán ghét nhìn cậu ta, nếu như ánh mắt có thể giết người, cô sớm đã đem cậu băm thành hàng nghìn hàng vạn mảnh.

Kỳ Hải hệt như dã thú bị giẫm phải đuôi, thoáng cái liền trở nên điên cuồng, cậu ta từ sofa nhảy dựng lên quát: “Đúng vậy, tôi bán mộng mình thì thế

nào, vì sao tôi phải làm như thế, chẳng lẽ em còn không rõ hay sao? Tôi từ nhỏ đã nghèo khó, vì để theo đuổi em, vì để xứng với em, tôi nhẫn nhịn chấp nhận những đau khổ mà người khác không thể nào chịu được, những chuyện này em lại biết được bao nhiêu?” Kỳ Hải quát xong những lời này, vành mắt đỏ hoe, lồng ngực mãnh liệt phập phồng, có thể thấy được cảm xúc của anh kích động bao nhiêu, lại nghe cậu nói, “Không ngờ, kiếp này em lại nhìn trúng gã họ Cố kia, em không phải bài xích gã ta nhất sao? Tại sao lại nhìn trúng gã rồi! Tôi cố gắng leo lên như thế, em lại vì sao đều không nhìn thấy?!”

“Kiếp trước là tôi bị mù, không nhìn rõ cái tốt của Cố tiên sinh, kiếp này tôi nhìn rõ rồi, làm sao có thể còn giẫm vào sai lầm.” Du Yến hít thật sâu, nhìn người đàn ông cô từng yêu, nói: “Cậu cho rằng cậu nói một câu yêu tôi, liền có thể bỏ đi những lỗi lầm cậu gây ra ư? Hôm nay tôi nói thẳng với cậu rồi, chỉ cần cậu biến mất trước mặt tôi, tôi sẽ không truy cứu những thương tổn trước đây cậu từng gây ra với tôi, nếu không...”

Kỳ Hải dừng nhìn cô, “Nếu không thì thế nào?”

“Thế cậu chờ sự báo thù của tôi đi, cậu cho rằng mình có nui dựa rất kiên cố ư? Cho dù thật sự tôi không động nổi cậu, chồng tôi cũng sẽ không buông tha cho anh đâu.”

Kỳ Hải ha hả cười lớn: “Chồng em? Ha ha, chồng em! Nếu như gã biết em là trọng sinh đến đây, em cảm thấy gã còn dám đối tốt với em không? Gã nhất định sẽ xem em là quái vật!”

“Những điều này không cần cậu bận tâm, tôi đã không còn gì để nói với cậu nữa, cậu có thể đi được rồi.”

“Sao lại không còn gì để nói chứ? Tôi vẫn còn một đồng lời chưa nói với em đây, chị Yến, sao em lại tuyệt tình như thế? Gã họ Cố ấy thật sự tốt như thế sao? Kiếp trước sau khi hai người ly hôn, gã không phải vẫn tái hôn sao, ngoài trừ có tiền ra, gã còn có điểm gì tốt sao?”

“Cái tốt của Cố tiên sinh, cậu không xứng để biết.” Du Yến nói xong, chuẩn bị đi ra ngoài.

Lúc Kỳ Hải thấy cô muốn bước đi, đột nhiên bước nhanh đến muốn đẩy ngã cô, nhưng thoáng cái, chỉ thấy Kỳ Hải bị hất ra sau, trực tiếp ngã lăn ra đất.

Du Yến cảm thấy chích điện nhỏ, hươu hươu nói: “Gặp mặt loại người như cậu, không chuẩn bị vài thứ sao được chứ? Đây là lần cuối cùng tôi cảnh cáo cậu, từ nay về sau, đừng xuất hiện trước mặt tôi.”

Kỳ Hải bị điện giật đến cả người mềm nhũn nhưng vẫn cố chấp nói: “Nếu tôi không làm theo thì sao?”

“Thế thì, bắt đầu từ hôm nay, chúng ta sẽ là kẻ thù không đội trời chung.”

Nói xong câu này, Du Yến quả quyết mở cửa ra nói với cậu ta: “Tạm biệt, Kỳ đại minh tinh.”

Kỳ Hải chặt vật một hồi mới chậm chạp từ dưới đất bò lên, nghiêng răng nhìn cô một lúc mới yếu ớt bước đi, không cam tâm đi ra phòng nghỉ.

Đến khi cậu ta rời đi, Du Yến mới thở phào nhẹ nhõm, dựa cửa ngáy người, Đỗ Phi Phi vội chạy đến hỏi: “Em không sao chứ.”

Du Yến cảm thấy chích điện cười: “Không sao, uy lực khá mạnh.”

“Dùng được là tốt rồi, cậu ta không làm gì với em chứ?” Đỗ Phi Phi tuy không biết ân oán giữa bọn họ nhưng lại thay cô lo lắng.

“Cậu ta có thể làm gì em chứ, chị không thấy cậu ta suýt nữa bị điện giật chết đấy.”

Nói đến đây, hai người đều phì cười ra tiếng.

Du Yến cảm thấy tảng đá nặng nề trong lòng rốt cuộc cũng được dời đi, cuối cùng cô cũng thoát khỏi ác mộng Kỳ Hải này, thấy được ánh sáng nơi chân trời, trước mắt là khoảng trời bao la.

Nếu như sau này cậu ta vẫn còn dám xuất hiện thì đừng trách cô không khách khí, cho dù cô thật sự giải quyết không nổi cậu, cô vẫn có Cố tiên sinh đây thôi.

Hạnh phúc kiếp này, là dành cho Cố tiên sinh, cô có trách nhiệm bảo vệ hạnh phúc này, ai cũng đừng hòng muốn phá hoại, cho dù là Kỳ Hải cô từng yêu qua, cũng không được lại gần.

Tối nay Cố tiên sinh bay về thành phố B, Du Yến sớm đã đến sân bay đón, vài ngày không gặp, cô nhớ anh đến sắp phát điên rồi, hơn nữa cô cũng muốn đem bí mật chôn sâu trong lòng nói ra với anh, cho nên trong quá trình chờ đợi, tâm trạng cô vẫn vô cùng sốt ruột, rối loạn.

Nhưng khoảnh khắc nhìn thấy Cố tiên sinh, tất cả sốt ruột, bất an và rối loạn, đều biến mất không còn tung tích, Cố tiên sinh chỉ dùng một nụ cười mỉm, quét đi toàn bộ cảm xúc của cô, sau đó trong mắt, trong lòng đều là anh.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Hồi ức

Ngồi vào trong xe, Du Yến đặt tay mình lên thanh vịn liền bị Cổ tiên sinh nắm lại, nhẹ nhàng vuốt ve hai cái, sau đó lại nắm chặt. Du Yến cảm thấy, đây không phải là đang vuốt ve tay cô đây rõ ràng mà muốn vuốt ve tim cô, bất kì động tác nhỏ nào của anh đều có thể khiến cô tim đập thình thịch rối loạn.

Du Yến chòm qua hôn lên má Cổ tiên sinh, Cổ tiên sinh trông thấy động tác tình nghịch này của cô, mỉm cười khẽ, đưa tay giữ lấy cằm cô, xoay mặt cô lại sau đó dịu dàng hôn lên môi cô, cũng không vội công thành đoạt đất mà tình tứ khẽ hôn trôn cánh môi cô.

Du Yến nhắm mắt, cảm nhận sự dịu dàng như nước của Cổ tiên sinh, ôn tình chảy mãi không dứt, hơi thở mát lạnh dễ người của anh vây quanh cả người cô, thoáng cái, cô có chút say.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Khi đôi môi của Cổ tiên sinh rời đi, cô mới mở mắt, hai người chăm chú nhìn nhau.

Cổ tiên sinh vốn định hôn khẽ rồi dừng lại, những chuyện nhiệt tình hơn phải về nhà giải quyết, nhưng chạm phải ánh mắt của cô, anh dường như nghe thấy tiếng tường vỡ sập đổ trong lòng, đầm nước tương tư thoáng dâng cao, âm âm cuộn trào, mạnh mẽ tràn ra.

Giây trước hai người còn thâm tình nhìn nhau, giây sau, Du Yến đã bị Cổ tiên sinh ôm vào lòng.

Trong lòng Du Yến cảm khái, nghiệp vụ này Cổ tiên sinh càng lúc càng thuần thục, sắp trở thành người kinh nghiệm đầy mình rồi.

Cơ thể quen thuộc thoáng cái liền tìm được tư thế thích hợp hoàn mỹ, hai người bắt gặp đều thở ra một hơi.

Du Yến hết như một con chim nhỏ nép vào trước ngực anh, nghe nhịp tim trầm ổn hữu lực của anh, vành mắt khẽ nóng lên, lúc cảm xúc dâng cao sẽ xúc động đến bật khóc.

Người đàn ông này, thật sự là cái gì cũng tốt cả, học thức uyên bác, thấu hiểu lòng người lại tỉ mỉ săn sóc, rõ ràng đã nhìn ra sự giấu giếm của cô, lại không hùng hổ bức ép, biết được cô có tâm sự cũng không phá vỡ, chỉ lặng lẽ kề cạnh, âm thầm giúp đỡ, cho cô không gian tự do lớn nhất.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Càng phát hiện điểm tốt của anh, Du Yến càng áy náy, áy náy quá khứ của mình, áy náy sự che giấu của mình.

Tuy bản thân cũng yêu anh toàn tâm toàn ý, nhưng tình yêu mang theo giấu giếm, cũng hết như một tác phẩm nghệ thuật có khiếm khuyết, tuy đẹp nhưng càng có nhiều sự nuối tiếc.

Cổ tiên sinh ôm cô thật chặt, bên tai truyền đến hô hấp trầm thấp của anh, Du Yến ngẩng đầu nhìn anh, một nụ hôn cuồng nhiệt liền rơi xuống, nụ hôn này không hề ảm áp dịu dàng mà hết như mưa to gió lớn ập đến, Du Yến không có sức chống đỡ, chỉ đánh liên tục rút lui.

“Cổ tiên sinh.” Du Yến bị sự nhiệt tình của anh bao phủ, hết như một người đuối nước nghệt thở, đáng thương gọi tên anh.

Cổ tiên sinh liếm mát lấy cổ cô, khàn giọng nói: “Bảo bối, anh rất nhớ em.”

Anh tự nhận mình là một người vô cùng bình tĩnh, nhưng khi tâm trạng hết như mũi tên đã phóng đi, anh vốn dĩ không cách nào khống chế, lúc vừa xuống máy bay trông thấy cô gái anh yêu, mới phát hiện ra bản thân đang khát vọng nhiệt độ ấm áp của cơ thể cô như thế nào, không biết từ khi nào, anh đã trở thành kẻ nghiện, con nghiện ấy mang tên là Du Yến, không có cô, lúc nào cũng cảm thấy bị giày vò.

Chiếc xe vững vàng đậu trước cửa nhà, tài xế đợi một lúc mới lên lút nhìn vào gương chiếu hậu, hai người vẫn ôm nhau thật chặt, do dự một lúc, tài xế quả quyết mở cửa xuống xe, chờ lát nữa sẽ lái xe vào ga ra sau.

Dư quán gia mang theo vài người ở cửa đợi, nghênh đón vợ chồng cậu chủ, nào ngờ chờ cả nửa ngày lại thấy tài xế bước xuống, ông liền vẫy tay ra hiệu tài xế qua đây, nhỏ giọng hỏi: “Họ lại quần lấy nhau à?”

Hết như ám hiệu của đặc vụ, tài xế nhỏ giọng đáp: “Đã quần nhau suốt cả đường đi rồi, rằng tôi cũng ê mệt rồi.”

Hai người nhìn nhau cười, sau đó không nói lời nào nữa.

Dư quán gia cho mọi người giải tán, chờ lát cần mới gọi họ lại, chờ mọi người giải tán xong, ông còn rất lịch thiệp tắt đèn ở cổng lớn, cả sân vườn thoáng cái chìm vào bóng tối.

Lúc tiến vào nhà, Dư quán gia vô thức cảm khái: Tuổi trẻ thật tốt, đến cả bộ xương già này của ông cũng muốn tìm mùa xuân thứ hai rồi, nếu không đêm dài đằng đẵng, giường đơn gối chiếc, cũng thật khó khăn.

“Ông ấy tắt đèn làm gì vậy.” Du Yến ngồi trong lòng Cố tiên sinh không nổi đứng lên, không ngờ Dư quân gia lại không đợi họ, còn trực tiếp tắt đèn, thật là quá đáng mà.

Quay đầu nhìn Cố tiên sinh, phát hiện ánh mắt trong đêm tối mông lung của anh lại hệt như ngôi sao đang tỏa sáng trên nền đêm.

Cố tiên sinh thấp giọng cười hai tiếng, nói bên tai cô: “Ông ấy đang giúp chúng ta tạo không khí.”

Du Yến thoáng cái hiểu ra, đột nhiên có chút xấu hổ, nhưng có sự che phủ của bóng đêm, vẫn không tính là quá lúng túng, không nhận được mĩa mai: “Người đen tối nhất trong nhà là Dư quân gia!”

Cố tiên sinh phì cười, hôn lên tai cô, còn quẹo rừ thờ ra một hơi, cảm giác tê dại lập tức truyền từ sau lưng lan ra cả người, hơi thở thoảng cái trở nên dồn dập.

Chẳng lẽ thật sự muốn làm trên xe sao?

Rõ ràng đi thêm vài bước là có thể vào nhà rồi, lại ở ngay trước cửa nhà mình làm gì, có phải quá bậy rồi không?! Nhưng càng nghĩ lại càng kích động, cô cũng sắp hỏng mất rồi.

Cố tiên sinh cũng có chút kích động, vội vàng hôn sâu, hai người không lãng phí thời gian cởi quần áo, dù sao cô cũng mặc váy, chỉ cần vén váy lên, cởi quần lót là có thể ‘làm việc’.

Thế là, trong không gian chật hẹp ở ghế sau, thoáng cái lại vang lên tiếng trao đổi nước bọt, còn có tiếng thờ hỗn hển vui sướng nặng nề của họ, tiếng va chạm thân thể của hai người cùng hòa quyện vào nhau, hình thành một bản giao hưởng mê hoặc động lòng người.

Gió đêm lướt qua, bóng cây lay động, thế giới nhỏ trong vườn lặng lẽ ẩn nấp trong màn đêm, đến cả vầng trăng khuyết cùng ngôi sao trên nền đêm cũng xấu hổ nấp vào trong mây, chỉ để lại khoảng đất trống trong vườn, chiếc xe sang trọng đang khẽ rung lắc.

Bởi vì Du Yến dám làm không dám nhận, sau khi sung sướng xong lại biến thành đà điểu, nấp trong lòng Cố tiên sinh không dám gặp ai, Cố tiên sinh chỉ đành bế cô như bế trẻ nhỏ, vừa dặn Dư quân gia chuẩn bị thức ăn khuya đem đến phòng bọn họ, vừa ôm Du Yến lên lầu, suốt quá trình, Du Yến đều nằm trong vòng tay anh giả chết.

Lúc vào phòng, Cố tiên sinh trực tiếp bế cô vào trong phòng tắm, kết quả ở trong phòng tắm lại làm thêm một lần nữa.

Dư quân qua mạng hai bát mì đứng ngoài cửa, gõ cửa suốt nửa ngày cũng không ai ra mở, đến khi bát mì nước thơm ngon nở ra hết, ông lặng lẽ xuống phòng bếp đổi thành điểm tâm, yêu cầu duy nhất là không được nở ra như mì.

Đến khi nhưng nhớ khát khao được an ủi, hai người mới dừng lại, ăn chút điểm tâm, chờ tiêu thực một chút, liền lên giường ngủ.

Hai người quen ôm nhau khi ngủ, cho nên vừa nằm xuống, liền rất tự nhiên ôm lấy nhau.

Nằm một lúc, xác định là người bên cạnh vẫn chưa buồn ngủ, Cố tiên sinh hỏi: “Em có chuyện muốn nói với anh?”

Du Yến thờ ra một hơi, nằm trong lòng anh lặng lẽ chuẩn bị tâm lý: Vừa rồi Cố tiên sinh đã ăn cô ăn đến no, lại ăn chút điểm tâm, dạ dày cũng đã ăn no, thân thể và tinh thần đều đã no, chắc hẳn tâm trạng của Cố tiên sinh rất tốt, cho nên lúc này nói những chuyện ly kỳ cổ quái với anh, hẳn sẽ tương đối dễ dàng tiếp nhận chẳng.

“Cố tiên sinh, hôm nay em đi gặp Kỷ Hải.”

“Ừm.” Cố tiên sinh vuốt ve tóc cô, không phát biểu ý kiến, chỉ là lặng lẽ chờ cô nói tiếp.

“Chuyện liên quan đến Kỷ Hải, giữa em và cậu ta, đã xảy ra một số chuyện ly kỳ, chuyện tiếp theo em nói với anh, nếu anh không thể nào hiểu nổi hoặc là nổi giận, thì nhất định phải nói cho em biết, nhưng xin anh tuyệt đối không được chán ghét em.”

“...” Cố tiên sinh nhất thời im lặng, chẳng lẽ giữa cô và Kỷ Hải đã xảy ra chuyện gì không thể tha thứ sao? Không thể, Triệu Thiêm đã cử người vẫn luôn theo dõi Kỷ Hải, ngoại trừ hôm nay buổi sáng hai người có gặp nhau cũng không phát hiện ra chuyện khác thường nào.

“Nếu như anh không hiểu, em hãy giải thích lần nữa cho anh nghe.” Cố tiên sinh tự nhận mình là người có tâm lý vững chắc, chỉ cần Du Yến không ở bên ngoài làm ra chuyện kia, những chuyện khác hẳn đều không có vấn đề gì.

“Cố tiên sinh, trước tiên em sẽ kể cho anh nghe một câu chuyện.”

Câu chuyện rất dài, hơn nữa còn liên quan đến chuyện kiếp trước, cô gái ấy gọi là Du Yến, bố cô rất cưng chiều cô, ngoại trừ việc không có mẹ, cô không thiếu gì cả, cô là một công chúa nhỏ được nâng niu trong tay mà lớn lên.

Bình an suôn sẻ, vô lo vô ưu mà lớn lên, bên cạnh cô có rất nhiều bạn bè, những bạn bè đó đưa cô ra làm quen với thế giới phồn hoa, cô thoáng cái liền bị mê hoặc, cuối cùng cô bước vào thời kỳ phản nghịch, năm mười tám tuổi, vì ăn mừng thành niên, bạn bè thậm chí giúp cô tìm trai gọi, mà cô cũng không để ý, uống đến say bí tỉ, sau đó mất đi lần đầu tiên, nhưng sau khi tỉnh lại cô cảm thấy không vui chút nào, thế là nhân lúc người kia đang trong

phòng tắm rửa liền vội vàng rời đi.

Cô còn rất trẻ, chuyện này tuy vẫn luôn để trong lòng, cũng không tạo thành ám ảnh tâm lý quá lớn, nhưng cô vô thức tránh né sự tiếp xúc thân mật với nam giới, cô của lúc này, vẫn đang chờ đợi tình yêu đích thực,

Vì trong nhà có tiền, cô chơi đến rất điên, đến quán bar là chuyện thường xuyên, cô còn thích đua xe, theo một đám bạn ban đêm chạy đi đua xe.

Cô cho rằng thanh xuân phải sống thật thoải mái.

Sau đó cô thích đóng phim, nên tiến vào giới giải trí, nhưng tính cô quá nổi loạn, không có người bình thường nào thích nổi, nhưng điều kiện gia đình cô rất tốt, cho nên vẫn bước vào con đường nổi tiếng.

Năm hai mươi hai tuổi, người bố vẫn luôn cưng chiều cô, đột nhiên lại muốn cô kết hôn với người đàn ông tên Cố Hành Viễn, cô trời mới biết, khi ấy cô hoàn toàn không biết Cố Hành Viễn là ai.

...

Du Yến nói đến đây, dừng lại một chút nhìn Cố tiên sinh nói: “Cố tiên sinh, nếu chúng ta không dùng phương thức này bắt đầu, có lẽ sẽ càng hoàn mỹ.”

Cố tiên sinh dịu dàng nhìn cô, những chuyện cô vừa nói, anh đều sớm biết, nhưng những chuyện anh biết, cô chưa chắc đã biết, cũng không sao, anh quyết định chờ cô nói hết chuyện của mình rồi mới từ từ giải thích cho cô nghe.

Câu chuyện vẫn tiếp tục. Du Yến trẻ tuổi ấy vẫn luôn chờ đợi tình yêu đích thực, cô hi vọng nửa kia của mình sẽ là kị sĩ anh dũng cô tự chọn lấy, chứ không phải là một người đàn ông xa lạ mà bố cô đột nhiên chọn cho cô, người đàn ông kia còn lớn hơn cô tám tuổi. Thế là cô phản kháng kịch liệt, thậm chí cô còn cãi nhau với bố, sau đó bố cô bệnh tim tái phát phải nhập viện, cô sợ mất đi ông cho nên thỏa hiệp, cô nghĩ là trước tiên sẽ đối phó với bố trước, sau đó lại nghĩ cách bàn bạc chuyện ly hôn với Cố Hành Viễn.

Nhưng cô đã nghĩ mọi chuyện quá đơn giản, người đàn ông kết hôn với cô là một người vô cùng cường đại, cô ghét anh lại sợ anh, lần đầu tiên kiểm soát cãi nhau với anh, thật ra cô cũng bị dọa đến cả người run rẩy.

Trong cuộc sống hằng ngày, Du Yến phát hiện ra người đàn ông đó còn rất lo lắng cho gia đình, anh sẽ trong bất kì ngày lễ nào tặng quà cho cô, đều là quà tặng quý giá. Nhưng Du Yến của lúc ấy, vốn dĩ không hề để ý đến, cô cho rằng người đàn ông này đang thu mua lòng người, lại không ngờ, chỉ vì Cố Hành Viễn muốn lấy lòng cô, cho nên mới cố gắng sống chung với cô.

Từ lúc bắt đầu, cô đã từ chối anh tiến vào thế giới của cô.

...

Du Yến nằm trong lòng Cố tiên sinh bất an ngồi dậy, dựa lưng vào đầu giường, cô thăm dò nhìn anh một lúc, chuyện tiếp theo, đều là những chuyện Cố tiên sinh không biết, cũng không thể nào hiểu nổi, nhưng cô nhất định phải nói rõ chuyện này, cô đã đồng ý giải thích cho anh, cho nên cô phải kể toàn bộ, không giấu giếm kể cho anh nghe.

Năm thứ hai, cô được như ý muốn chia phòng ngủ với người đàn ông đó, chuyện này vừa chia phòng liền chia suốt bốn năm liền, cô vẫn luôn cố gắng khiến Cố tiên sinh chủ động nhắc đến chuyện ly hôn, nhưng trách nhiệm của người đàn ông này quá cao, cô không cách nào lay động được anh, cô thậm chí thuê người theo dõi Cố Hành Viễn, hi vọng sẽ bắt được chút dấu vết vụng trộm của anh, cô không tin rằng một người đàn ông thành niên lại có thể chịu đựng được dục vọng nguyên thủy nhất.

Nhưng không, một lần đều không có, mỗi ngày Cố Hành Viễn đi làm, ngoại trừ phải xã giao, những khi khác đều đứng giờ về nhà, người đàn ông vừa mới ba mươi tuổi này lại sống một cuộc sống như cao tăng khổ hạnh, chuyện này ngoài trừ khiến cô cảm thấy kinh ngạc, càng khiến cô oán trách sự kiên trì của anh.

Trong vài năm này, sự nghiệp của cô phát triển vô cùng thuận lợi, càng lúc càng nổi tiếng, sau đó trong một lần quay phim, cô gặp được người tên là Kỳ Hải.

Kỳ Hải nhỏ hơn cô năm tuổi, là một chàng trai như ánh dương rực rỡ, cả ngày đều cười hi hi, lúc bắt đầu cô không chú ý đến cậu, nhưng cậu ta lại tìm đủ mọi cơ hội để nói chuyện với cô, thường xuyên kể chuyện vui đùa cô cười, còn đích thân làm đồ handmade tặng cô, ngẫu nhiên còn làm điểm tâm đưa cho cô ăn, Kỳ Hải biết rất nhiều thứ, cũng rất biết chơi, mỗi lần theo cậu ta ra ngoài chơi, cô đều cảm thấy rất mới mẻ.

Cô thích nghe Kỳ Hải hát, mỗi lần tiếp xúc, cậu ta sẽ hát tình ca cho cô nghe, có lần cậu bị đau họng, vẫn kiên trì hát, nhưng bị cô ngăn lại, Kỳ Hải như thế khiến cô vô cùng cảm động.

Sau đó, Kỳ Hải nói thích cô, cô cảm thấy bản thân cuối cùng cũng tìm được chàng kị sĩ của mình.

Sau cùng cô nhắc đến chuyện ly hôn, cô cảm thấy hôn nhân năm năm này chính là một xiềng xích nặng nề, dè cô đến không thờ nổi, cô muốn tự do, muốn có tình yêu, muốn bên cạnh Kỳ Hải.

Mặc kệ bệnh của bố, cô cần phải vì tình yêu của mình mà phản kháng đến cùng, thậm chí muốn chống lại cả thế giới.

Sau đó, mọi người đều thỏa hiệp, cô thắng rồi, cô được tự do cũng có được tình yêu.

Cô cho rằng, từ đây về sau, cô có thể trải qua cuộc sống hạnh phúc mỹ mãn.

Nhưng thực tế tàn khốc nói cho cô biết, cô quá ngây thơ rồi.

Kỷ Hải xác thực rất thích cô, nhưng cậu ta vẫn còn rất trẻ, lúc hai người sống chung, cậu còn thích làm nũng hơn cô, còn cần cô đi dỗ dành, nhưng thân là một công chúa được dỗ dành quen, cô làm sao có thể đi dỗ người khác chứ? Lúc bắt đầu có lẽ cảm thấy tươi mới, nhưng sau khi dỗ qua vài lần, cô liền không chịu nổi, thế là bọn họ bắt đầu cãi nhau, chiến tranh lạnh, làm hòa, tiếp tục cãi nhau, chiến tranh lạnh, làm hòa, thật sự tiến vào một vòng luẩn quẩn không lối thoát.

Năm thứ hai, Du Yến mệt rồi, cô cảm thấy Kỷ Hải có lẽ không phải người mà cô tìm kiếm, cho nên cô đề nghị chia tay, nhưng Kỷ Hải đã quen với cuộc sống ưu việt làm sao có thể dễ dàng buông tay, thế là giữa bọn họ bắt đầu nổ ra giằng co.

Một người kiên quyết muốn đi, một người lại liều chết giữ lại, cuối cùng Kỷ Hải thậm chí tiêm ma túy cho cô, lúc này cô mới biết, cậu ta vẫn luôn nghiện ma túy, chỉ là giấu cô mà thôi, bây giờ cậu ta cũng đã kéo cô vào trong địa ngục của cậu ta rồi.

Lúc bắt đầu cô cũng có phản kháng qua nhưng một khi con nghiện tái phát, cô liền không chịu nổi, đành phải thỏa hiệp, sau đó thậm chí cô cảm thấy kinh tế mình có thể chi cho việc mua ma túy cho nên càng phóng túng bản thân, trải qua vài năm đồ đốn nghiện ngập.

Lúc này, tình cảm giữa cô với bố đã dần dần xa cách, sau khi bố giúp cô cai nghiện thất bại, cũng dần chết lòng, vì vấn đề sức khỏe, ông đã không còn cách nào giải quyết công việc của công ty, mà Du Yến lại là con nghiện, ông lo lắng công ty giao cho cô, rất nhanh sẽ phá sản, cuối cùng ông quyết định đem công ty giao cho họ hàng quản lý, nhưng những người này đều là lòng lang dạ sói, công ty vừa đến tay họ, liền không thể lấy về được nữa.

Không lâu sau chuyện cô hít ma túy bị bại lộ, cô và Kỷ Hải đều bị tạm giam, mà người đại diện của Kỷ Hải vì để bảo vệ anh, thậm chí ở bên ngoài nói rằng cô sử dụng nguyên tắc ngầm với anh, khiến cô càng thêm chật vật.

Vì bệnh tình của bố nguy cấp, cô ở trong phòng giam phát điên, giãy giụa muốn đi thăm ông, cuối cùng lại hồ đồ trở thành quỷ hồn, mà cô cũng được toại nguyện đến thăm bố mình, người già một mình cô độc nằm chết trên giường bệnh, mà bên cạnh ông lúc đó chỉ có Cố Hành Viễn sớm đã bị cô lãng quên.

Sau đó cô chết đi, lại không ngờ đến, thời gian đã ban cho cô một đặc ân lớn nhất, để cô quay về bảy năm trước, vẫn nhớ được những đớn đau khó coi và kí ức chất đầy sọ, quay về cuộc sống trước khi tiến vào ngã rẽ, lần này, cô sẽ chọn cho mình một cuộc sống khác, một người yêu Cố tiên sinh, một kiếp người bình thường và an ổn.

Nghe đến đây, Cố tiên sinh hỏi: “Cho nên, lần nọ em nửa đêm gọi điện thoại cho anh, nói cảm ơn anh đến thăm bố em, lúc ấy em đã quay về rồi đúng không?”

Du Yến gạt đi nước mắt vì kể lại quá khứ mà trào ra, hít nước mũi gạt đầu, “Có một hôm sáng sớm, sau khi em tỉnh dậy, phát hiện mình đang nằm trong nhà của chúng ta bây giờ, sau đó xuống lầu còn đến trước bàn ăn cầm một lát bánh mì.”

Cố tiên sinh đã hiểu gạt đầu, tỉ mỉ nghĩ lại, thật sự là từ sau lúc ấy, thái độ của cô đối với tất cả mọi người trong nhà, bắt đầu dần dần thay đổi.

“Cố tiên sinh, anh có cảm thấy em là quái vật không, hoặc sẽ cảm thấy em là một kẻ thần kinh, những chuyện này đều là do em hoang tưởng ra không?” Du Yến bất an nhìn anh.

Cố tiên sinh lắc đầu, “Anh tin em, Kỷ Hải là một chứng cứ có sức thuyết phục, anh cũng giống như em đúng không?”

“Đúng vậy, sau này em mới biết, chính là hôm nọ em ngã từ cầu thang xuống hôn mê bất tỉnh, lúc ấy em lại quay về đó, mới phát hiện ra lúc em chết, Cố tiên sinh đã vì em mà chọn ra một mảnh đất phong thủy bảo địa, vì mảnh đất này, em quay về đây, mà Kỷ Hải cũng đến trước mộ em tự sát, cho nên cũng quay về rồi.”

Nghe xong lời này, Cố tiên sinh lại rơi vào trầm tư, anh cảm thấy thật sự mình đã tiêu hóa lời cô nói, vợ anh thật ra là từ tương lai quay về, bọn họ trong năm kết hôn thứ năm đã ly hôn, trọng điểm là: Kết hôn năm năm, anh lại không làm cho vợ yêu thích mình, mà là lựa chọn ly hôn, năm năm này, anh đã làm gì vậy? Càng trọng điểm là: Cô không yêu mình, lại còn yêu người khác, khoảng thời gian đó, anh đã làm gì thế? Cố tiên sinh không cách nào tưởng tượng được mình khi đó.

Kể từ ngày kết hôn, anh đã chuẩn bị xong chuyện muốn sống cả đời cùng Du Yến, Du Yến của năm đầu tiên thật sự khiến anh có chút khó hiểu, cũng có chút thất vọng.

Nếu như hết như lời cô kể, hai người là sau năm năm mới ly hôn, như vậy, anh lại có thể kiên trì năm năm, chứng minh anh đối với Du Yến vẫn là có tình cảm, tại sao sau năm năm mới buông tay nhỉ? Chẳng lẽ Du Yến lúc ấy, thật sự đáng ghét như vậy sao?

Nghĩ đến chuyện này, Cố tiên sinh nhìn cô gái nhỏ trong lòng mình, phát hiện nhìn thế nào cũng thấy thuận mắt, nhìn thế nào cũng yêu không nỡ buông tay, vốn dĩ không có chút đáng về nào của người đáng ghét cả.

Mà sự im lặng của Cố tiên sinh khiến Du Yến hiểu lầm là vì anh đang giận rồi, thế là dọa đến cô nửa ngày không dám lên tiếng, chỉ dám dùng vài ngón tay cẩn thận, lén lút nắm lấy quần áo anh.

Một lúc sau, cô mới nhỏ giọng hỏi: “Anh đang giận em ư?”

Cố tiên sinh đang trầm tư, nhất thời không nghe rõ cô nói gì, “Hừm?”

“Anh có phải cảm thấy em rất hư hỏng, uống rượu, đua xe, còn hít ma túy, loại người hư đốn như em, vốn dĩ không nên được tha thứ phải không, nhưng bây giờ em đã không đụng vào những thứ này nữa, em thề, em đã được bài học rồi, cho nên sẽ luôn rất ngoan, rất nghe lời, em đã hiểu chuyện, Cố tiên sinh, anh đừng giận.” Nói xong câu này, nước mắt lại tí tách rơi xuống.

Cố tiên sinh ngồi dậy ôm lấy cô, nói: “Anh biết em sẽ không đụng vào những thứ ấy nữa, cho dù em không nhận được muốn đụng, anh cũng sẽ trông coi em.”

“Cố tiên sinh, anh vẫn bằng lòng tiếp tục trông coi em sao?”

“Đồ ngốc, em là vợ anh, anh không trông em thì phải để em học thói hư tật xấu hay sao?”

Nghe anh nói như thế, Du Yến càng khóc như mưa, Cố tiên sinh không chỉ không chán ghét cô, còn nói sẽ trông cô, cô cảm thấy bản thân sắp hạnh phúc chết mất.

Cố tiên sinh lại dặn dò cô: “Tiểu Yến, chuyện này, em đừng nói cho ai nghe cả, bên bố cũng không được nói, hãy xem nói là bí mật giữa chúng ta, còn bên Kỷ Hải, anh sẽ giải quyết.”

Du Yến mơ màng gật đầu đồng ý, sau đó ôm lấy Cố tiên sinh của cô, thoải mái khóc to, giây phút này, cô thật sự cảm thấy Cố tiên sinh là thần hộ mệnh của mình, có khả năng bảo vệ cô, khoan dung cô, là thiên thần cứu rỗi cuộc đời cô.

“Cố tiên sinh, em vốn muốn ôm lấy bí mật này cho đến khi chết đi, cũng sẽ không nói với bất kì người nào, nhưng Kỷ Hải xuất hiện rồi, em rất sợ, những chuyện ngu dốt em từng làm trong quá khứ, em sợ anh sẽ biết từ miệng kẻ khác, vừa nghĩ đến chuyện này, em liền sợ muốn chết, muốn chính miệng nói cho anh, lại không dám nói cho anh biết.”

“Em rất ngoan, cũng làm rất đúng, rất dũng cảm nói ra, sức của hai người vẫn lớn hơn so với một người, gặp được chuyện cũng sẽ dễ dàng giải quyết hơn.”

Cố tiên sinh hôn lên trán cô, Du Yến không thấy vành mắt anh khẽ đỏ lên, anh dịu dàng nói: “Anh chỉ cảm thấy rất có lỗi, xin lỗi vì năm năm ấy không yêu em, cũng không trông coi em, để em gặp được người xấu như thế, trải qua bao nhiêu chuyện đau khổ, thật sự rất xin lỗi.”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Câu chuyện

Trong mắt Cố tiên sinh, vợ của anh là một người rất yếu đuối, tính cách yếu ớt, tâm địa cũng rất mềm yếu. Không đủ kiên cường, năng lực phòng vệ cũng yếu, rất dễ bị thế giới bên ngoài ảnh hưởng, cho nên kiếp trước mới ép mình vào tuyệt cảnh.

Bây giờ có anh bên cạnh bảo vệ cô, cho nên sẽ không để những kẻ lòng dạ bất lương đến gần cô nửa bước.

Anh chỉ là có chút khó chịu, bọn họ lại từng ly hôn, chẳng qua bây giờ anh tuyệt đối sẽ không cho phép chuyện như thế xảy ra.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Du Yến vẫn đang thút thít khóc, Cố tiên sinh dỗ dành nửa ngày, cũng không thể dỗ cô ngừng khóc, liền nói: “Em đừng khóc, anh cũng kể chuyện cho em nghe, được không?”

Du Yến lau đi nước mắt, mở to mắt nhìn anh, vẻ mặt mong đợi, chỉ cần Cố tiên sinh kể chuyện cho cô, cô đều muốn nghe.

Cố tiên sinh hôn lên đôi mắt đỏ hoe của cô, điều chỉnh lại tư thế ngồi của hai người, lúc này mới thoải mái ôm cô kể chuyện.

“Anh và vợ anh rất có duyên, duyên phận của chúng ta không phải bắt đầu từ hôm kết hôn, mà là từ lúc rất lâu rất lâu trước đó đã bắt đầu rồi, khi ấy vợ anh khoảng bốn tuổi, cô ấy đến nhà anh làm khách, rất đáng yêu, má phúng phính, mặc đầm công chúa, rất xinh, khiến anh có ấn tượng rất sâu sắc, suốt một khoảng thời gian dài, anh từ đầu chí cuối đều cảm thấy con gái mặc đầm công chúa mới xinh đẹp.”

“Sau đó anh muốn giúp cô ấy hái một đóa hoa, nhưng kỹ thuật không đủ, bị ngã xuống, hơn nữa còn làm chân bị thương, vợ anh rất đau lòng khóc lớn, sau đó có người hỏi cô ấy vì sao lại khóc, cô ấy nói chắc canh anh ngã rất đau, nên cô khóc thay anh.”

Nói đến đây, Cố tiên sinh lại hôn lên trán cô, bảo: “Đó chính là lần đầu tiên anh cùng vợ anh gặp mặt, rất đẹp, phải không? Cô ấy là một cô bé rất lương thiện.”

Du Yến ngơ ngẩn nửa ngày, không dám tin hỏi: “Cố tiên sinh, chuyện này sao em lại không nhớ vậy? Hơn nữa sao bố không nói với em nhỉ?”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cố tiên sinh lắc đầu, ra ý anh cũng không rõ.

“Không được, ngày mai em phải gọi điện hỏi bố, chuyện quan trọng như thế, sao ông ấy lại không nhắc đến.” Vừa nghĩ đến cảnh Cố tiên sinh khen lúc nhỏ cô đáng yêu, Du Yến liền bất giác nhìn Cố tiên sinh, “Có phải lúc nhỏ anh đã thích em rồi không?!”

“...”

Cố tiên sinh cảm thấy đầu óc đen tối của vợ mình cũng không nhỏ, ít nhất là so với Dư quán gia càng lớn hơn.

“Khi ấy em mới bốn tuổi.”

“Lúc ấy anh lại không nhìn trúng em, thật không có mắt nhìn.”

Lúc ấy nhìn trúng em mới là có vấn đề đó!

Cố tiên sinh quyết định không bàn về vấn đề này nữa, liền nói tiếp “Còn muốn nghe chuyện nữa không?”

Du Yến có dự cảm, chuyện của Cố tiên sinh kể sẽ liên quan đến cô, chỉ là những chuyện đó cô đều không biết, thế là liền gật đầu, ra ý cô đang nghiêm túc nghe.

“Vợ anh năm mươi tám tuổi, chúng ta đã gặp nhau ở khách sạn, cô đã từ một cô bé bốn tuổi trưởng thành một thiếu nữ như hoa như ngọc, lúc ấy anh không nhận ra, cũng là sau đó tìm người tra mới biết được, đêm ấy cô ấy uống say, cực kì mê người.”

“Cố tiên sinh!” Du Yến bỗng bật dậy, ngồi đối diện anh, gương mặt nghiêm túc lại không giấu nổi kích động, “Đêm đó là anh? Anh không lừa em chứ?!”

Sau khi yêu đương với Cố tiên sinh, cô vẫn hối hận vì lúc trẻ không biết yêu bản thân, mà không thể cho Cố tiên sinh một con người hoàn mỹ, tuy không nói ra nhưng chuyện này tuyệt đối là cái gai lớn nhất trong lòng cô.

Cố tiên sinh cũng ngồi thẳng người, nghiêm túc nhìn cô nói: “Loại chuyện này sao có thể lừa được chứ?” Đưa tay xoa tóc cô, “Lúc đấy anh đang cùng Bùi Thiếu Hoa xã giao, sau khi tan tiệc, bọn họ đi khách sạn, Bùi Thiếu Hoa còn nói đã sắp xếp cho anh một người...” Cố tiên sinh nói đến đây, hai mắt chợt sáng lên, lại bổ sung thêm: “Đều là người thành niên rồi, đã từ chối vài lần, cũng không tiện từ chối nữa.”

Trong lòng Du Yến cười thầm, hóa ra là Cố tiên sinh cũng sẽ ngại ngùng, thật đáng yêu.

“Lúc ấy tiến vào, anh nhìn thấy em cả người toàn mùi rượu, anh vốn muốn rời đi, nhưng bọn họ sớm đã đoán ra chiều này của anh, đều đứng bên ngoài chờ anh, sau đó anh vẫn là quay lại vào phòng.”

“Hôm sau sau khi bước ra khỏi phòng tắm, liền không thấy em đâu, sau đó mọi người mới biết là hiểu lầm.”

Du Yến há hốc, cảm thấy chuyện này thật sự quá ly kì rồi, so với chuyện cô trọng sinh còn ly kỳ hơn, hai người có tình một đêm, hôm sau mới biết là ngủ nhầm, sau đó một trong hai đương sự còn không biết, vẫn luôn cho rằng là làm cùng với trai gọi.

“Sau đó anh có điều tra, biết là em, nhưng thấy em cũng không để ý, cũng đành thôi vậy.”

Cô tuy đã quên đi chuyện này nhưng mỗi lần tỉ mỉ nhớ lại, vẫn cảm thấy rất ngượng ngùng, sao có thể không để ý chứ, “Hôm ấy là sinh nhật thứ mười tám của em, bọn Tề Diễm Diễm nói đã giúp em sắp xếp một tiệc mừng đặc biệt, chúc mừng em thành niên, lúc ấy em quá không hiểu chuyện.”

“Đây nói rõ là chúng ta có duyên, không phải sao? Trời xui đất khiến còn có thể gặp nhau.” Cố tiên sinh cười an ủi cô.

Du Yến cười khúc khích “Cố tiên sinh, anh thật là phúc tinh của em.”

Cố tiên sinh đột nhiên thì thầm bên tai cô: “Anh vẫn luôn muốn nói với em rằng, đêm ấy, em rất đẹp.”

Du Yến ngượng ngùng nhìn anh, lập tức nhào vào lòng anh.

“Cho nên, sau đó anh đồng ý kết hôn, cũng là vì chuyện này sao?” Du Yến rất tò mò tâm tư lúc ấy của Cố tiên sinh.

“Một nửa thôi, lúc bắt đầu anh không đồng ý, sau đó bố em đưa anh xem ảnh của em, phát hiện là em, anh cảm thấy chúng ta rất có duyên.”

Du Yến ôm chặt lấy Cổ tiên sinh của cô, tựa đầu vào vai anh, lẳng lặng chìm đắm trong thế giới của Cổ tiên sinh.

Có thể tìm được một người đàn ông như thế này, thật sự là phúc phận tu suốt mấy kiếp, nếu như kiếp trước sớm phát hiện ra, chỉ là dù khuất phục dưới trướng của Cổ tiên sinh, cô cũng cam tâm tình nguyện chịu đựng.

“Cổ tiên sinh, em yêu anh.” Du Yến thâm tình bày tỏ với Cổ tiên sinh, sau đó lại cười nói: “Nếu đã không ngủ được, chúng ta đến làm chuyện có ý nghĩa hơn nhé.”

Cổ tiên sinh hôn cô, bảo: “Anh cũng yêu em, bảo bối.”

Thời gian đối với con người mà nói là chuyện không thể thay đổi được, nhưng người anh yêu lại có thể xuyên qua dòng chảy của thời gian đến đây tìm anh, hẳn là chuyện vô cùng may mắn, Cổ tiên sinh thỏa mãn ôm lấy cô, cảm thấy mình như đang ôm cả thế giới.

Hôm sau Du Yến thức dậy rất sớm, tâm trạng u ám đêm qua đã bị Cổ tiên sinh lau sạch triệt để, cô của bây giờ chỉ cảm thấy cả người thoải mái, tinh thần vui vẻ, toàn thân đều nhẹ nhõm.

Thế là sau khi hôn Cổ tiên sinh một nụ hôn khẽ liền nhẹ nhàng bước xuống giường.

Thật ra thì trong lúc cô hôn anh, Cổ tiên sinh đã thức rồi, chỉ là án binh bất động xem cô muốn làm gì, nào ngờ cô chỉ hôn anh một cái liền rời giường, trông thấy cô thật khẽ tiến vào trong phòng thay đồ, sau khi thay xong lại lên lút đi ra ngoài.

Thường thức xông màn xuống giường lên lút của Du Yến, Cổ tiên sinh cảm thấy tâm trạng rất tốt.

Du Yến chạy vài vòng trong vườn trước, sau đó nhìn thấy Dư quán gia đang bận rộn ở sau vườn liền cười tủm tỉm đi đến, “Dư quán gia, thật cần mẫn quá nha.”

Dư quán gia cầm một cái cuốc nhỏ, đang xới đất, nhìn thấy cô xuất hiện, chào một tiếng, liền tiếp tục bận rộn, lòng thầm nghĩ ông cần mẫn như thế này không phải đều là do cô ban cho ư, đột nhiên lại muốn trồng rau!

Cổ tiên sinh cũng không biết quản những chuyện này, mỗi lần cô muốn làm gì đều không thèm suy nghĩ, liền trực tiếp giúp cô làm.

Haiz, có một đôi cô cậu chủ không đáng tin cậy, cũng thật khổ tâm.

Du Yến cũng không để ý đến sự nhỏ mọn của ông, tò mò hỏi: “Hôm qua không phải đã xới đất rồi sao? Hôm nay ông còn xới.”

“Tôi đây giờ đang xới đất để lát bón phân, như thế là có thể trồng cây rồi.”

Du Yến chút hiểu chút không gật đầu, “Không ngờ ông lại biết nhiều như thế.”

“Tôi đã tìm chuyên gia để hỏi qua.” Dư quán gia không quá muốn nhắc đến chuyện này, nghĩ đến ông là một quản gia cao cấp trong hiệp hội quản gia chuyên nghiệp của nước Anh, lại phải cầm cuốc xới đất, còn đi đến nông trại trồng rau để học hỏi, vừa nghĩ vừa liền cảm thấy bất hạnh chưa xới.

Đội một chiếc mũ rom, cầm một chiếc cuốc, khom người cuốc đất, tư thế này đều không giống là việc của một người lịch thiệp như ông nên làm. Thật sự là si nhục lớn nhất trong đời ông.

Du Yến đọc không hiểu sự sụp đổ trong thế giới nội tâm của Dư quán gia, đứng bên cạnh nhìn nửa ngày nói với Dư quán gia: “Đưa cuốc cho tôi, tôi muốn thử.”

Dư quán gia do dự một chút, bảo: “Cái này có chút nặng.”

“Không sao, để tôi thử.” Du Yến xắn tay áo, cố chấp muốn thử.

Dư quán gia đành đưa cuốc cho cô, Du Yến đứng chân trước chân sau, gập cuốc lên thật cao sau đó nặng nề hạ xuống, lưỡi cuốc rơi cách bàn chân cô vài centimet, Dư quán gia đứng bên cạnh nhìn đến khóe mắt giật giật, thêm vài centimet nữa là không còn ngón chân rồi!!!

Dư quán gia vội vàng giật lấy cây cuốc, ông không muốn sáng sớm liền nhìn thấy cảnh máu đỏ thành sông, hơn nữa cô còn là bảo bối của cậu chủ, Du Yến nếu bị thương, ông sẽ phải trực tiếp giao mạng nhỏ của mình cho anh mất!

Hai người liền đứng trên vườn rau diễn trò giành cuốc.

Du Yến vừa giành vừa nói: “Rất vui a, ông để tôi thử chơi một lúc.”

Dư quán gia vừa giành vừa khóc, cô còn dám ấu trĩ hơn chút nữa không?!

“Hai người đang làm gì vậy?” Cổ tiên sinh ra sau vườn tìm Du Yến liền trông thấy màn này, khó hiểu hỏi bọn họ.

Lúc này giọng của Cổ tiên sinh đối với Dư quán gia mà nói, thật sự là tiếng của ông trời, ông nhanh chóng nhân lúc Du Yến phân tâm, lên lúc giật chiếc

cuộc qua, sau đó vội xách mõng chạy đi.

“Thật nhỏ mọn.” Du Yến cười mắng một tiếng, liền vẫy tay với Cố tiên sinh, “Cố tiên sinh anh qua đây xem, nơi này sau này sẽ là vườn rau của chúng ta, tuyệt đối là thực phẩm xanh an toàn không độc hại.”

Cố tiên sinh nhìn mảnh đất trọc, phát hiện ra bãi cỏ ngập khẩu nước ngoài về đã bị xói lên, chỉ thấy mảnh bùn đất đen thui, trông thảm không tha nổi.

Anh mặt không đổi sắc hỏi: “Đã xói xong rồi, em chuẩn bị trồng gì?”

“Mùa đông sắp đến rồi, phải trồng loại chịu được rét trước đã.”

“Có thể cho người đến lấp lông kính.” Cố tiên sinh gợi ý, vì chuyện này, anh còn tra qua tư liệu, sợ Du Yến nhất thời cao hứng, lúc trò chuyện với cô, bản thân sẽ không biết đáp lời.

“Em cũng nói như thế, dù sao Dư quân gia phải biết làm thế nào, chúng ta chỉ cần đợi ăn là được.”

Một cơn gió lạnh thổi đến, khiến hai người đều cảm thấy lạnh lạnh, Cố tiên sinh nhìn trán cô lấm tấm mồ hôi liền ôm chặt cô bảo: “Về tắm thôi, đừng để bị lạnh.”

“Ừm.”

Thế là hai người tay nắm tay quay về phòng.

Đến lúc họ ngồi xuống bàn thưởng thức bữa ăn sáng ngon lành, Dư quân gia đem tạp chí giải trí đến, tin tức trang bìa đăng lên khiến Du Yến không còn tâm trạng ăn sáng nữa!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Phiên ngoại

Ba ngày trước, Cố tiên sinh bảo Triệu Thiêm để trống ngày một tháng sáu cho anh, anh muốn cùng các bảo bối nhà anh đi chơi ngày ấy, cho nên dù có nhân vật hay hội nghị quan trọng hơn đi nữa cũng không cần nổi quyết tâm muốn vui chơi thoải mái của Cố tiên sinh.

Cố tiên sinh đã trịnh trọng căn dặn như thế, Triệu Thiêm cũng không dám chậm trễ, có thể từ chối liền từ chối, có thể đổi lịch liền đổi lịch, anh có nhiệm vụ là phải giúp Cố tiên sinh trải qua ngày lễ một tháng sáu thoải mái vui vẻ.

Cố tiên sinh bên này đã chuẩn bị xong mọi thứ, thế nhưng ngọn gió đông Du Yến lại nói với anh hai ngày này cô không rảnh, cần phải ra ngoài dự hoạt động công ích, đến cả nhân vật quần chúng cũng phải tham gia, cô không thể không đi.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cố tiên sinh cảm thấy quyền lợi của mình bị chiếm đoạt, vô cùng không vui.

Mà nay Du Yến đã là nhân vật thiên hậu nổi tiếng, cô vẫn giữ lời hứa với anh, đến năm thứ năm liền công bố rút lui khỏi giới giải trí, lúc ấy danh tiếng của cô đã vô cùng nổi rồi, nhưng cô không chút do dự rút lui, rất nhiều người cảm thấy đáng tiếc, Điền Kỳ Lễ càng là khóc ngất trong nhà vệ sinh, anh cảm thấy không thể tìm được diễn viên này thích hợp hơn Du Yến nữa.

Vẫn may là Du Yến tuy đã rút lui nhưng ngẫu nhiên vẫn sẽ tham gia một số hoạt động, lúc gặp được kịch bản hay sẽ nhận một bộ phim, điều kiện tiên quyết là rất hợp với sở thích của cô, cho nên mấy năm gần đây Điền Kỳ Lễ đều đang nghiên cứu sở thích của thiên hậu Du.

Sau khi thiên hậu Du rút lui, phần lớn thời gian của cô đều là dùng thân phận Cố phu nhân để dự các hoạt động, cho nên danh tiếng trong giới thương gia cũng vô cùng cao, vì vậy dù cô không làm diễn viên nữa, nhưng thời gian rảnh rỗi cũng không nhiều.

Sau khi Du Yến rút lui, cô và Cố tiên sinh đã có hai trai một gái, hai cậu con trai lớn và một cô con gái nhỏ, thật ra ban đầu Du Yến có ý định chỉ sinh hai đứa con là đủ rồi.

Nhưng nhìn thấy hai cậu con trai nghịch ngợm, Cố tiên sinh rất không vui, anh nằm mơ cũng muốn có một bảo bối con gái ngoan ngoãn, đáng yêu giống như bà xã vậy.

Vì để đạt được mục đích, Cố tiên sinh có thể không từ thủ đoạn, từ uy hiếp đến dụ dỗ đều dùng, chỉ thiếu điều ăn vạ khóc lóc mà thôi, cuối cùng cũng

được như ý muốn, có được một cô con gái bảo bối.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Nghe nói con gái là áo bông nhỏ của bố, là người tình kiếp trước của bố, con gái nhỏ từ ngày chào đời, liền đứng vững vàng vị trí được cưng chiều thứ hai trong nhà họ Cố.

Còn có người hỏi vì sao lại đứng thứ hai, thế chính là quá không hiểu biết rồi, người đứng vị trí thứ nhất đương nhiên là Cố phu nhân của chúng ta rồi.

Thật ra đứng vị trí thứ hai đã rất lợi hại rồi, phải biết rằng, lúc hai cậu con trai chào đời, đều bị Cố tiên sinh ném cho bố Cố mẹ Cố trông con, nửa điểm đều không cần Du Yến phải làm gì, hai người chỉ cuối tuần ở cùng con trai hai ngày, bởi đáp tình cảm, liền xem như hoàn thành nhiệm vụ.

Hỏi Cố tiên sinh vì sao lại phải làm như thế, anh nhất định sẽ nghiêm túc trả lời: “Con trai không được cưng chiều.”

Nhưng thực tế là, Cố tiên sinh chê bai hai cậu bé chiếm quá nhiều sự chú ý của Du Yến, khiến anh bị ghen ghét, điều này khiến anh rất không thoải mái, cho nên liền trực tiếp đem con cho bố mẹ giữ.

Hai người già ngày ngày chơi cùng cháu đến vui quên trời đất, mà Cố tiên sinh ngày ngày độc chiếm bà xã cũng rất mỹ mãn, thật sự là hai bên đều có lợi, Cố tiên sinh không nhận được mà khen mình quyết định sáng suốt.

Sau đó con gái ra đời, bố Cố mẹ Cố rất tự giác đến đón cô bé, cho rằng lần này vẫn để bọn họ đưa về, nào ngờ bị Cố tiên sinh từ chối, anh bảo: Con gái phải được cưng chiều, cho nên sẽ để bên mình yêu thương.

Hai cậu con trai nhà họ Cố, Cố Kiệt và Cố Tuấn nghe xong lời của bố, liền dắt tay nhau vào nhà vệ sinh khóc một trận, đều là con nhà họ Cố khoảng cách sao lại cách nhau xa đến thế?

Bởi vậy có thể thấy được, trong Cố gia, đãi ngộ giới tính được phân biệt rất rõ ràng, chính là trọng nữ khinh nam!

Giáo dục của Cố tiên sinh đối với con trai chính là – Mẹ là lớn nhất, em gái là lớn nhất!

Giáo dục của Cố tiên sinh đối với con gái chính là – Các anh trai đều dùng để nô dịch cả!

Hai anh trai lần nữa dắt tay nhau vào nhà vệ sinh khóc một trận.

Du Yến đối với chuyện này tỏ ý, có ông xã như thế này, cô cũng rất buồn lòng.

Hoạt động từ thiện lần này của Du Yến đã được sắp xếp từ hai tháng trước, vốn dĩ không cách nào từ chối, đối với việc không thể cùng người nhà ăn lễ ngày một tháng sáu, cô cũng cảm thấy tiếc nuối, nhưng cô đảm bảo ngày ấy sẽ phải về đây.

Ba đứa nhỏ đều rất hiểu chuyện gật đầu tỏ vẻ thấu hiểu.

Chỉ có bố là trưng ra gương mặt không vui, suốt hai đêm không được ôm thân thể ngọc ngà thơm tho của bà xã, anh vui mới là lạ.

Ba đứa nhỏ đều nhìn bố với ánh mắt: Bố thật không ngoan!

Cho nên sáng ngày một tháng sáu, Du Yến không xuất hiện trên bàn ăn, Cố tiên sinh và ba đứa nhỏ đều cảm thấy không có khẩu vị, bình thường mẹ vẫn là món khai vị của bọn họ a!

Không có khẩu vị chỉ là chuyện nhỏ, Bùi Thiếu Hoa vừa sáng sớm liền dẫn theo con trai nhỏ của mình xuất hiện ở Cố gia, mới là chuyện lớn.

Vì sao lại nói bọn họ đến đây là chuyện lớn nhỉ? Lý do chính là do con trai nhỏ của Bùi Thiếu Hoa, cậu nhóc này đã ba bốn tuổi rồi nhưng vẫn thích chảy nước miếng, mỗi lần nhìn thấy em gái Cố liền nước miếng chảy rào rào, cậu không chỉ chảy nước miếng, còn thích đưa tay lên nhéo má phúng phính của em gái, cho dù là anh cả và anh hai Cố ra tay đánh cậu nhóc thì cậu ấy vẫn mãi không chừa, mỗi lần xuất hiện đều chảy nước miếng, nhéo má cô bé.

Cho nên nói, đây tuyệt đối là chuyện lớn!

“Anh đến đây có chuyện?” Cố tiên sinh rất không muốn nhìn thấy bố con bọn họ, vội ôm con gái vào lòng, về mặt phòng bị.

Bùi Thiếu Hoa bị kì thị đến quen rồi, sáng đã luyện qua mình đồng da sắt, bị anh hỏi như thế, cũng không giận, chỉ nói: “Hôm nay không phải là quốc tế thiếu nhi sao, anh nghĩ nhà cậu chắc chắn sẽ ăn mừng lễ này nên đưa Bùi Văn đến đây hóng náo nhiệt, sao nào, có sắp xếp gì không?”

“Không có sắp xếp gì hết.” Cố tiên sinh trực tiếp đánh vỡ bàn tính của ông ấy.

Thân là một người giàu có trong top bảng xếp hạng, mỗi lần đều đến nhà người ta ăn tiệc chơi tiệc, anh thật là mặt dày a.

“Lừa ai chứ, đến ngày quốc tế phụ nữ còn cả nhà cùng nhau ăn mừng, ngày một tháng sáu quan trọng như thế, sao có thể không tổ chức chứ!” Bùi

Thiếu Hoa ra về đánh chết cũng không tin.

Cố tiên sinh bắt đắc dĩ, nói ra sự thật: “Tiểu Yến có hoạt động, chiều mới về.”

Bùi Thiếu Hoa chợt hiểu ra, anh nói rồi, sao vừa vào nhà, lại thấy cả nhà đều có vẻ chán chường, hóa ra là trụ cột tinh thần không có ở nhà!

Sau cùng hai bố con nhà họ Bùi còn mặt dày mày dạn ăn chực ở đây, hai cậu anh trai nhà họ Cố liêu minh trông coi Bùi Văn, không để cậu nhón đến gần em gái Cố dù chỉ nửa bước.

Chẳng qua em gái Cố cũng xấp xỉ tuổi với Bùi Văn, cô bé rất thích chơi với cậu bé, nhưng không hiểu vì sao hai anh trai lại đứng ngăn ở giữa, thành hai tòa núi sừng sững không thể vượt qua, cho nên cô và Bùi Văn chỉ đành cách núi nhìn nhau.

Bùi Thiếu Hoa đứng bên cạnh vừa nhìn liền cười cảm khái nói với Cố tiên sinh: “Cậu xem bọn trẻ chơi vui chưa kìa, trông giống hệt chúng ta lúc nhỏ vậy.”

Cố tiên sinh không thể hiểu nổi, bọn trẻ rõ ràng chia thành hai phe đối đầu, anh rốt cuộc làm sao nhìn ra bọn nhỏ chơi đến rất vui thế.

Buổi trưa, Du Yến mới về, chờ cô thay bộ đồ nghiêm túc thành quần áo thoải mái, cả người sáng lạn xuống nhà, mọi người trong Cố gia đều thoáng cái như được nạp đầy điện, ai nấy đều phấn chấn lên hẳn!

Du Yến phát hiện Bùi Thiếu Hoa cũng ở đây, nhiệt tình chào hỏi anh, còn mời anh cùng đi chơi.

Bùi Thiếu Hoa khóc ròng, Cố gia vẫn còn có một người bình thường.

Nghỉ ngơi xong, cả đoàn người bắt đầu lái xe ra ngoài, bọn họ đến một công viên trò chơi để qua lễ.

Tuy Du Yến và Cố tiên sinh cũng tính là nhân vật công chúng nhưng chỉ cần hóa trang che giấu một chút, sẽ không bị người khác nhận ra, đương nhiên là hóa trang che giấu của bọn họ không phải là đeo kính mát, khẩu trang gì đó, như thế mới càng khả nghi đấy, bọn họ chỉ là sửa soạn cho mình rất bình thường, bình thường hòa vào đám người, cũng không ai chú ý đến.

Lúc đi đến công viên trò chơi, Dư quán gia mang theo hai cô người làm đi cùng, ông tiên đoán rất chuẩn, cho rằng chờ đến khi đến công viên, hai người này nhất định sẽ phát huy tác dụng.

Sự thật chứng minh, quả là gừng càng già càng cay, đến nơi, quả nhiên không ngoài dự đoán của ông, Cố tiên sinh và Cố phu nhân đem con nhỏ đẩy cho bọn họ, tự mình chạy đi chơi.

Cố tiên sinh thâm tình nhìn bà xã, “Chúng ta đi ngồi đu quay đi.”

Nghे nói hai người yêu nhau có thể hôn nhau trên đỉnh cao nhất của đu quay chọc trời thì tình yêu của bọn họ có thể thiên trường địa cửu, thế là Du Yến nhanh chóng trả lời “Được đấy.”

Cố Kiều, Cố Tuấn và em gái Cố buồn bã nhìn Dư quán gia, Dư quán gia mở hôi chảy đầy mặt, bảo “Ông cũng dẫn các cháu đi ngồi!”

Bùi Thiếu Hoa ôm con trai, ra về không muốn nhìn.

Ngồi xong đu quay, Du Yến muốn ngồi cáp treo, Cố tiên sinh đương nhiên không chối từ, đi theo cô.

Ba đứa nhỏ tiếp tục buồn bã nhìn Dư quán gia, Dư quán gia khóc ròng, bảo: “Các cháu còn quá nhỏ, không thích hợp ngồi cáp treo, ông đưa các cháu ngồi ngựa gỗ.”

Bùi Thiếu Hoa không chỉ không muốn nhìn, mà anh trực tiếp bế con trai tự tìm niềm vui.

Từ trên cáp treo xuống, Du Yến rốt cuộc cũng phát hiện ra mình bỏ bê con cái, thế là gọi cả nhà đi chơi xe điện đụng, mọi người đụng qua đụng lại, tiếng cười không dứt, cả nhà đều vui.

Chơi cả buổi chiều, cả đoàn người đi ăn tối rồi mới về nhà.

Trên đường về nhà, ba đứa nhỏ đã chơi mệt, ngồi trong xe rung chuyển nhẹ nhàng, liền chìm vào giấc ngủ ngọt ngào, Cố tiên sinh và Du Yến đưa mắt nhìn nhau cười, nhìn thấy hạnh phúc ngập tràn trong mắt đối phương.

Cố tiên sinh tỏ ý: Một tháng sáu này trời qua rất có ý nghĩa.

Du Yến tỏ ý: Hôm nay chơi rất vui.

Ba đứa nhỏ tỏ ý: Zzz...

Bùi Thiếu Hoa ôm con trai tỏ ý: Mắt bị chọc mù.

Dur quần gia tỏ ý: Rất mệt tim, ông cần nhanh chóng nghỉ hưu sớm về nhà dưỡng lão!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Phục thù

“Du Yến ngồi sao điện ảnh có tiếng, đang bí mật hẹn hò với tiểu thịt tươi Kỳ Hải.”

Một hàng chữ cỡ lớn màu đỏ tươi nằm ngang trong trang bìa tạp chí giải trí, bên dưới còn kèm theo ba tấm ảnh, tấm ảnh đầu tiên là Du Yến bước vào trong phòng nghỉ, gương mặt một nhìn nghiêng có thể thấy rõ, tấm thứ hai là hình ảnh Kỳ Hải tiến vào trong phòng nghỉ, ngũ quan điển trai dù không có trang điểm nhưng vẫn rất ăn ảnh, tấm ảnh thứ ba là Du Yến mở cửa, Kỳ Hải bước ra ngoài, hai người cùng lúc lọt vào tầm kính, tấm này chụp từ xa, về mặt của hai người đều nhìn không rõ.

Kỹ thuật chụp lén này thật sự là level max, ba tấm ảnh đơn giản đủ để trí tưởng tượng của con người bay xa!

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ đề đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Kỳ Hải và Du Yến có phải là có tư tình không? Bọn họ tại sao lại gặp mặt? Cô nam quả nữ cùng ở trong một căn phòng, bọn họ đã làm gì rồi? Nơi này không giống khách sạn, bọn họ ở nơi nào gặp mặt? Du Yến có phải là trâu già muốn gặm cỏ non không, Kỳ Hải mới vừa mười tám tuổi thôi!

...

Du Yến vừa nhìn thấy tờ báo này, phản ứng đầu tiên là: Đỗ Phi Phi đang ở đâu? Cô ấy rõ ràng là vẫn luôn đứng bên ngoài? Nhưng tấm ảnh này lại không chụp được cô ấy.

“Hắn là bị photoshop rồi.” Cố tiên sinh nhìn xong đưa ra kết luận.

“Photoshop đến không còn tung tích, kỹ thuật cừ như vậy, sao không đi quay phim 3D luôn đi, cần gì ở đây lãng phí tài năng!” Du Yến giận đến muốn lật bàn.

Cô chính là sợ gặp ở bên ngoài bị chụp lén nên mới chọn trong phim trường, nào ngờ đến là vẫn bị chụp được, đội chó săn này đúng là không gì không làm được, bọn họ sao không lên trời đi.

“Bình tĩnh chút, ăn sáng trước đã.” Cố tiên sinh cầm bánh bao đưa đến bên môi cô, ra hiệu cô cắn một miếng.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ đề đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Du Yến đã bị tức đến no rồi, lắc đầu nói: “Em ăn không nổi nữa rồi.”

Lên báo với ai cũng được cả, nhưng Kỳ Hải này thật sự khiến người ta buồn nôn.

Cố tiên sinh thở dài, nói với Dur quần gia bên cạnh: “Sau này chờ ăn xong hẳn cầm tạp chí vào.”

Lại trách tội rồi!

Dur quần gia cảm thấy rất vô tội, rõ ràng là Du Yến bảo không nhìn thấy tạp chí giải trí ăn không ngon, ông mới ngày ngày đứng giờ mang đến.

Nhưng Cố tiên sinh lại trút giận, ông cũng không còn cách nào, bà xã trong lòng Cố tiên sinh là bảo bối, quần gia trong lòng Cố tiên sinh là cọng cỏ...

Nhìn Du Yến không muốn ăn, Cố tiên sinh chỉ đành đặt thức ăn xuống, phân tích với cô: “Thời gian hai người gặp mặt rất sớm, có thể loại trừ khả năng ngẫu nhiên bị chụp được, chỉ có người đang cố ý theo dõi em hoặc là Kỳ Hải mới chụp được cảnh này, còn có một khả năng nữa là do Kỳ Hải cố ý cho người chụp.”

Nghe xong phân tích của Cố tiên sinh, Du Yến mở to mắt, tức giận nói: “Chuyện này thật sự là chuyện Kỳ Hải có thể làm ra, cậu ta muốn người khác cho rằng em có quan hệ âm mưu với cậu ta, muốn tạo scandal?! Chẳng trách hôm ấy cậu ta bước đi sáng khoải như thế, hóa ra là có chiêu sau.”

“Chuyện này giao cho anh xử lý là được.” Cố tiên sinh vỗ tay cô đỡ dành.

“Thế em cần làm gì không?”

“Em cần ngoan ngoãn ăn cơm, đây là chuyện em nên làm nhất.”

Thế là Du Yến ngoan ngoãn cầm chén cơm, tiếp tục ăn sáng. Cố tiên sinh hài lòng nhìn cô, đối với chuyện trông tap chỉ không hề để ý chút nào.

Phương pháp để đối phó với kẻ dám nhìn trộm vợ anh sẽ có kết cục như thế nào anh cũng đã nghĩ xong, cần thế nào để biến mất trong giới giải trí, làm sao để biến mất khỏi thành phố này, thật ra anh càng muốn làm người này trực tiếp biến mất khỏi thế giới, nhưng tàn bạo như vậy không phải là phong cách của anh.

Hơn nữa sau khi biết Du Yến trọng sinh về, anh bắt đầu tin nhân quả báo ứng, cho nên anh phải tích đức thật nhiều để cho anh và Du Yến có thể đời đời kiếp kiếp đều ở bên nhau.

Chỉ là Tư Sùng Nghĩa sau lưng Kỳ Hải, muốn thoải mái xử lý Kỳ Hải cũng không phải là chuyện dễ dàng, Tư Sùng Nghĩa muốn trọng dụng anh, chắc chắn sẽ bảo vệ anh.

Nghĩ đến điểm này, Cố tiên sinh rất tự nhiên nghĩ đến con trai lớn của nhà họ Tư - Tư Sùng Chí, vì lĩnh vực liên quan không giống nhau, tuy anh và Tư Sùng Chí có quen biết nhưng không thân.

Ấn tượng đối với Tư Sùng Chí là một người rất có cá tính, thuộc loại dễ dàng kết giao, nhưng nghe bạn bè nhắc về anh lại nói anh tính tình nóng nảy, thấy việc gì không thuận mắt liền mắng, còn nghe anh tuy nhiên đối với người ngoài không tốt, nhưng đối với vợ lại cung chiều đến tận trời, trước giờ chưa bao giờ thấy anh nổi giận với vợ mình, Cố tiên sinh cảm thấy, về điểm cung chiều vợ, anh với Tư đại thiếu thật sự là tư tưởng lớn gặp nhau.

Cố tiên sinh cảm thấy, hẳn phải tìm lúc rảnh rỗi gặp mặt Tư Sùng Chí, bàn bạc về chuyện của Tư Sùng Nghĩa, sau đó sẵn tiện thăm dò về việc cung chiều lấy lòng bà xã, như thế cũng không tệ.

Cố tiên sinh bên kia đã bắt đầu đối phó với Tư Sùng Nghĩa, Du Yến bên này vẫn đang buồn bực về chuyện trên tap chỉ.

Công ty giải trí Du Thị lập tức lên tiếng, thanh minh bọn họ chỉ là có quan hệ công việc, không hề có bất kì quan hệ âm mưu nào, lúc hai người gặp mặt còn có người thứ ba có mặt, chỉ là ông kính không chụp đến mà thôi.

Tuy thái độ bên phía Du Yến rất rõ ràng nhưng thái độ bên Kỳ Hải từ đầu chí cuối đều im lặng, bất giác khiến người ta tiếp tục đoán mò.

Tin mới này ở trên mạng bị truyền đến rất hot, là thành viên của nhóm Tinh Tinh Boy, Kỳ Hải trong hai năm nay cũng có rất nhiều fan trung thành, càng không thiếu fan cuồng, các cô bé từ mười tuổi đổ lên đều là lực lượng chính trong nhóm fan cuồng, phần lớn mọi người đều xem Kỳ Hải là chồng họ.

Scandal này vừa nổi lên, fan cuồng của Kỳ Hải liền phát điên, đồng loạt đứng ra mắng Du Yến, đủ dạng mắng chửi, từ ngữ cũng vô cùng phong phú đa dạng, một đồng tử ngữ thô tục rất hiếm tìm ra câu chữ lặp lại, khiến cho quần chúng không ngừng vây xem.

Có người mắng Du Yến mặt dày, có người mắng Du Yến cút ra khỏi giới giải trí, càng có nhiều người mắng cô già như thế, lớn tuổi còn muốn nói chuyện yêu đương với tiểu thít tươi, thật là không biết xấu hổ.

Du Yến vừa mới tốt nghiệp đại học, còn chưa qua sinh nhật hai mươi ba, sau khi đọc xong những bình luận này, xúc động muốn đập cả máy tính, những điều khác cô đều có thể nhin, mắng cô già như vậy cô tuyệt đối không thể nhin!

“Lại nói chị lớn tuổi, còn nói chị già, ha ha, đứng cùng Kỳ Hải chị so với anh còn trẻ hơn nhiều đấy!” Du Yến vừa đọc bài viết trên mạng vừa mỉa mai.

Cảnh Hân nghe thấy lời cô nói, hỏi: “Chị Yến, chị đây là đang nói xứng mình xứng đôi với Kỳ Hải ư?”

Du Yến thoáng cái hết như buồn nôn như nuốt phải mấy con ruồi, “Oe, ai thêm xứng đôi với anh!!!! Chị với Cố tiên sinh mới là xứng đôi nhất biết chưa!”

Du Yến sau đó bảo Cảnh Hân đem thêm một chiếc máy tính đến, hai người đăng kí máy chục tài khoản, dưới bình luận chửi hăng nhất, dùng thân phận fan Du Yến mắng lại fan của Kỳ Hải.

Còn nam thần nữa, rõ ràng là mắt to nhỏ, cằm lệch, tai không đối xứng, còn bị sâu răng, người như thế làm sao có thể xứng với nữ thần nhà tôi!

Cả ngày chỉ biết nhảy nhót, nhảy giống như cương thi, hát hết như zombie, đứng dưới ánh đèn hết như xác chết, xin đừng ra ngoài dọa người nữa.

Tướng mạo, giọng hát, diễn xuất đều không đạt tiêu chuẩn, vẫn là quay về sửa lại, tạo ra một tác phẩm thất bại như thế đến thượng đế cũng phải khóc thét.

...

Hai người đang cùng một đám người đầu vô mồm, mắng người mắng đến nghiện.

Chờ đến khi Đỗ Phi Phi bước vào phòng làm việc, nhìn cảnh tượng lửa đỏ bùng trời, cả đầu đầy vạch đen, xen đầu vào, “Hai người ngừng một chút đi, người ta là fan nào tàn nhưng không có nghĩa thật sự là nào tàn, cũng là có kĩ thuật để trở thành fan nào tàn đấy, chờ đến khi tra được địa chỉ IP, lại kéo dài thêm hồi lâu.

Hai người bị Đỗ Phi Phi giáo huấn xong, bĩu môi không đáp lại, qua một lúc, Cảnh Hân nhỏ giọng nói: “Em về nhà sẽ tiếp tục mắng bọn họ.”

Du Yến cảm động nói: “Em đúng là chân ái của chị.”

Ba người ở công ty cả buổi sáng, sau khi họp xong liền về đoàn phim.

Đối với scandal của Du Yến, thủ đoạn thường dùng của Cổ tiên sinh vẫn sẽ là không để bài báo viết xấu Du Yến có thể tồn tại hơn hai ngày, trên mạng cũng bị phong tỏa, xóa đi, cho dù là diễn đàn nhỏ có thoát được chẳng nữa thì cũng không nhiều người biết đến, một cây làm chẳng nên non.

Đến cả Cảnh Hân vô cùng nhiệt tình muốn tìm người trên mạng mắng chửi cũng không tìm ra đối tượng.

Cho nên đến ngày thứ ba sau khi scandal tung ra, Du Yến đã có thể yên tâm ngồi trước bàn ăn sáng.

《Bạn của năm đó》vẫn đang trong quá trình quay, tuy không ngừng xảy ra nhiều chuyện phiền phức, còn từng trải qua sóng gió thay diễn viên, nhưng rất nhanh liền quay đến cuối phim, phân cảnh của Du Yến cũng rất nhanh liền kết thúc, Đỗ Phi Phi đang giúp cô sắp xếp lịch làm việc sau khi kết thúc bộ phim.

Lúc này, có một chương trình thực tế tìm đến Du Yến, hi vọng cô có thể tham gia chương trình.

Trước đó không có loại hình chương trình như thế, cũng là lần đầu tiên do đài truyền hình thử sức thực hiện, trong lòng mọi người đều không có lòng tin, Đỗ Phi Phi sau khi dẫn đo, cuối cùng cũng từ bỏ, cũng không nhắc với Du Yến chuyện này.

Nhưng Du Yến sau khi đọc báo liền tùy tiện nói với Đỗ Phi Phi: “Chị đừng xem thường loại chương trình này, sau khi phát sóng nhất định sẽ hot, cực hot!”

Đỗ Phi Phi ngạc nhiên nhìn cô, hỏi: “Sao em biết?”

Du Yến lờ miệng rồi, cô đương nhiên biết chứ, nhưng chắc chắn cô không thể nói chuyện này với Đỗ Phi Phi, nghĩ một lúc, đáp: “Nội dung tuy hơi thái quá, nhưng lại rất mới mẻ, trí tuệ kết hợp với thể lực, hiệu quả nhất định sẽ không tệ.”

Đỗ Phi Phi nghe xong, nói: “Trước đó bọn họ có tìm qua chị, nhưng chị cảm thấy không hay nên không đồng ý.”

Du Yến mở to mắt nhìn Đỗ Phi Phi, đưa hai tay bóp cổ cô, sau đó lắc lắc: “Sao chị lại từ chối?! Em muốn tham gia, muốn tham gia, muốn tham gia!”

Đỗ Phi Phi cảm thấy bản thân sắp bị lay đến nôn rồi, nói: “Được được được, em buông tay ra, chị giúp em liên lạc, xem họ còn cần em không.”

“Không cần cũng phải cần, em muốn tham gia chương trình này.”

Chương trình《Ánh sao rực rỡ》là chương trình trong nước thu hút rất nhiều người xem, có năm ngôi sao hợp thành một nhóm nhỏ, ở những nơi khác nhau hoàn thành đủ loại nhiệm vụ thú vị, trong quá trình ấy sẽ xảy ra vô số chuyện đặc sắc, những khoảnh khắc thực tế ấy đều được quay lại, sau đó sẽ cắt ngắn, cuối cùng sẽ phát sóng lên với khán giả.

Chương trình này tuy là mô phỏng nước ngoài, nhưng kỹ thuật quay độc đáo và mang tính giải trí cao, sau khi phát sóng nhận được sự nhiệt liệt chào đón của khán giả, chương trình nhanh chóng nổi tiếng khắp cả nước, mà những ngôi sao tham gia chương trình, ban đầu khán giả đều không nhớ hết tên họ, nhưng sau khi chương trình phát sóng, bọn họ đều rất nhanh liền nổi tiếng, danh tiếng cùng lượng fan thoáng cái liền tăng lên vượt bậc.

Du Yến lúc này cũng được tham gia một kì quay với thân phận khách mời liền cảm thấy chương trình này rất thích thú, cũng rất thú vị, sau đó nhớ mãi không quên, vẫn muốn tham gia thêm một lần nữa, nhưng sau khi chương trình nổi tiếng, các ngôi sao nổi tiếng đều xếp hàng muốn tham gia chương trình, cô vốn dĩ không có cơ hội, nào ngờ lại có được lần này, còn được mời làm ngôi sao chủ trì, thật sự là quá hạnh phúc rồi!

Sau đó Đỗ Phi Phi quay về tổ chức chương trình bàn bạc việc hợp tác, người làm chương trình còn bị dọa đến giật mình, vì tiết mục này vốn không có ngôi sao nổi tiếng nào đồng ý tham gia, cho nên trước tiên, chương trình này chỉ mời được những người không có tên tuổi đến tham gia, hơn nữa, vì thời gian quay tương đối lâu, nên không giống như quay những chương trình khác, lúc nào quay xong là có thể đi, cho nên rất nhiều người không thể cố gắng xếp lịch để tham gia, vì vậy trong những người chương trình có thể liên lạc, đều là những ngôi sao nhỏ hạng ba hạng bốn, ngôi sao hạng hai như Du Yến vốn không có một ai.

Lúc nghe nói Du Yến sẽ tham gia, đạo diễn còn cảm động đến đặc biệt gọi điện cảm ơn Du Yến, cảm ơn sự ủng hộ to lớn của cô.

Du Yến trầm nghĩ, bây giờ anh cảm ơn tôi, chờ sau khi chương trình nổi tiếng, một đồng sao nổi tiếng tìm đến cửa, lúc ấy anh đừng quá kiêu ngạo là được.

Cổ tiên sinh nghe cô nói muốn tham gia chương trình thực tế, lại nghe cô giới thiệu đủ loại quy tắc trò chơi, càng nghe sắc mặt càng trầm xuống, hỏi: “Nghe qua có chút nguy hiểm?”

“Không đâu, các loại trò chơi đều đã được thử nghiệm, sau đó mới cho ngôi sao chơi, khá an toàn đấy.”

“Nghe qua còn rất mệt?”

“Đúng vậy, thể lực kết hợp với trí tuệ, có thể không mệt sao.”

“Còn phải đi rất nhiều nơi.” Đây mới là trọng điểm mà Cố tiên sinh quan tâm.

“Vâng, đi những nơi có phong cảnh xinh đẹp, đặc sắc, như thế em có thể đi chơi, vện cả đôi đường mà.”

“Em vui là được rồi.” Cố tiên sinh tuy miệng nói thế nhưng thật ra trong lòng rất không vui, anh cũng có thể hiểu, làm một diễn viên nhất định sẽ phải đi đây đi đó, mà làm người nhà của diễn viên, phải học cách nhẫn nại với cuộc sống đi nhiều ở nhà ít này của cô.

Nhưng mà, anh thật muốn biến cô trở thành người tí hon, như thế có thể đặt vào trong túi, lúc nào cũng mang bên người, muốn gặp liền gặp được cô, cũng không lo lắng cô ở nơi mình không nhìn thấy, có bị đói không, có bị thương ở đâu không.

Du Yến cũng nhìn ra tâm trạng anh không vui, liền làm nũng với anh: “Mỗi tập quay tầm ba ngày thôi, cho nên sẽ không xa Cố tiên sinh quá lâu đâu.” Nói xong lại hôn anh.

Cố tiên sinh ôm cô vào lòng thật chặt.

Lúc Du Yến đang cao hứng quay chương trình, Cố tiên sinh cùng Tư Sùng Chí gặp mặt nhau.

Hai người đều là nhân vật phong vân tung hoành ngang dọc trên thương trường, trong mắt mọi người họ là những người thành công trong xã hội, nhưng khi ngồi cùng một bàn, chủ đề trò chuyện lại không phải là xu thế kinh tế, cũng không phải là tình hình tăng trưởng GDP bình quân của quốc gia.

Mà là...

“Vẫn không thích ăn cơm, quá kén ăn, món thịt cày không thể xuất hiện trên bàn, còn nói đang giảm cân gì đó.” Tư Sùng Chí đau đầu xoa huyệt thái dương, về mặt này của anh ta, một chữ sầu vẫn không thể tả hết.

“Anh thế này là không được, phải đồ dành, chỉ cần đồ chút ít nhất có thể ăn hơn nửa chén cơm.” Cố tiên sinh đang nói ra kinh nghiệm của mình.

“Thế là vợ anh hiểu lí lẽ rồi, còn bà nhà tôi, đừng nói là đồ dành, có quý xuống cầu xin cũng không thềm liếc mắt một cái, lần trước tôi đồ thêm vài câu, cô ấy liền phạt tôi đi dọn vệ sinh, anh nói có quá đáng không, mỗi lần cô ấy giận liền bắt tôi dọn phòng vệ sinh, phòng vệ sinh trong nhà đều được tôi bao thầu hết rồi.” Tư Sùng Chí kể khổ với Cố tiên sinh, dáng vẻ này, nào có chút khí chất của ông chủ lớn trong ngành truyền thông điện tử đứng đầu cả nước chứ?! Đây chỉ là một người đàn ông to xác bị vợ phạt dọn vệ sinh mà thôi? Nói ra đây tuyệt đối là chuyện hài nhất năm, có một không hai đấy!

“Anh đừng cung chiều cô ấy quá, chiều nhiều sẽ hư.” Cố tiên sinh chân thành gợi ý, nếu như Du quán gia có mặt ở đây, chắc canh sẽ mỉa mai anh: Cậu vốn dĩ không có tư cách nói câu này, Du Yến đã bị cậu chiều hư rồi!

Tư Sùng Chí xua tay đáp: “Hết cách rồi, nhiều năm cung chiều, sớm đã quen thói rồi.”

“Hai người ở cùng nhau bao lâu rồi?” Cố tiên sinh thuận miệng hỏi một câu.

Nào ngờ Tư Sùng Chí lại bày ra vẻ mặt cảm khái, ánh mắt xa xăm hết như giữa bọn họ có quá nhiều kỉ niệm, khiến anh nhất thời không biết phải bắt đầu nói từ đâu, im lặng một lúc, anh mới nói: “Tôi đã bắt đầu theo đuổi vợ tôi khi cô ấy mười sáu tuổi, đến bây giờ cũng đã được mười sáu năm rồi.”

Cố tiên sinh có chút ngạc nhiên, lại nói: “Thật tuyệt, anh có được năm tháng đẹp nhất của cô ấy, có cung chiều thế nào chẳng nữa cũng không quá đáng.”

Tư Sùng Chí gật đầu, “Còn anh?”

“Chúng tôi sau khi kết hôn mới yêu nhau, rất tiếc nuôi vì thiếu mất quá trình theo đuổi.”

“Cũng không sao cả, sau khi kết hôn hai người có thể yêu nhau là tốt rồi.”

Thế là, hai người tiếp tục nói về chủ đề chiều vợ, càng nói càng hăng, nói đến giờ cơm vẫn chưa nói xong, sau đó còn đưa nhau cách thức liên lạc, hẹn nhau hôm khác sẽ tiếp tục trò chuyện.

Cuối cùng hai người mới nói đến mục đích gặp mặt hôm nay.

“Liên quan đến em trai kia của anh, bên tôi có một số tư liệu muốn đưa anh xem.” Cố tiên sinh cười đưa tài liệu đẩy đến cho anh xem, “Có câu trộm nhà khó phòng, chủ tịch Tư vẫn là nên đề ý một chút.”

“Thật ra lúc trước đó nó có tư tưởng xấu xa với Tiểu Vi, tôi đã không cho phép nó ở lại, không nghĩ rằng nó còn đắc tội với Cố tiên sinh, thật sự là tự tìm đường chết.”

“Cho nên chuyện này tôi tìm đến anh, nếu bên anh có thể giải quyết, thế đương nhiên là quá tốt rồi, còn không, tôi cũng không ngại giúp chủ tịch Tư thanh lý môn hộ.”

Tư Sùng Chí đứng dậy bắt tay với Cố tiên sinh: “Chuyện này nhất định sẽ cho Cố tiên sinh một kết quả rõ ràng, nhưng vẫn là hi vọng Cố tiên sinh đừng

nhúng tay vào.”

Cố tiên sinh bắt tay với anh, nói: “Thế hôm khác tôi lại mời anh uống rượu.”

Tư Sùng Chí cười nói: “Đương nhiên, tôi còn có rất nhiều vấn đề muốn thỉnh giáo anh đấy.” Nói xong, hai người nhìn nhau cười.

Sau cuộc đối thoại ấy, bên Tư Sùng Chí bắt đầu ra tay, Cố tiên sinh cũng quan tâm đến chuyện này, thật ra anh muốn đích thân đối phó với bọn Tư Sùng Nghĩa hơn, nhưng Tư Sùng Chí đã nói trước như thế, anh cũng không thể nhúng tay vào.

Mà bên Tư Sùng Chí vừa ra tay, bên này của Tư Sùng Nghĩa sống cũng không tốt chút nào.

Tư Sùng Nghĩa tự hô hào là tự mình lập nghiệp nhưng phần lớn vẫn là dựa vào quan hệ của Tư gia, mà người hợp tác với anh ta, cũng là vì xem trọng thân phận là người Tư gia, nên mới to gan đầu tư.

Cho nên khi bên Tư Sùng Chí nói tình cảm anh em nhà họ Tư bất hòa, sau khi thu về một phần quyền lợi của Tư Sùng Nghĩa, danh tiếng giàu có của Tư Sùng Nghĩa lập tức giảm hơn phân nửa.

Mà thái độ người hợp tác cùng cũng bắt đầu trở nên vi diệu, không ngừng ngừng lại toàn bộ hoạt động, chờ xem thêm một khoảng thời gian nữa hẳn quyết định.

Cố tiên sinh đồng ý không nhúng tay vào việc của Tư Sùng Nghĩa nhưng không có nghĩa là anh sẽ không đụng vào Kỷ Hải, Tư Sùng Nghĩa đang bị anh trai anh đè chặt, chờ đến khi Kỷ Hải bên này mất đi chỗ dựa lớn nhất, chỉ còn đơn độc một mình, cho dù cậu ta có lợi hại hơn chăng nữa, biết được tương lai thì thế nào? Có được năng lực này còn không bằng đi mua vé số, để lại cậu ta nhảy nhót trong giới giải trí thì thật lãng phí đi bàn tay vàng của cậu rồi.

Bây giờ, Cố tiên sinh muốn giải quyết cậu ta, thật sự là đơn giản như giẫm chết một con kiến vậy.

Sáng hôm nay, trang bìa tạp chí lộ ra tin tức chấn động, tiểu thít tươi Kỷ Hải bị nghi ngờ buôn bán ma túy, đã tìm được bằng chứng, bị cảnh sát bắt giữ.

Giới giải trí lập tức xôn xao, không ngờ đến Kỷ Hải vừa tròn mười tám tuổi, lại dám làm ra chuyện này, những người bạn thân chơi với cậu, nhất thời đều cảm thấy bản thân gặp nguy, không ít người đứng ra tung tin, còn tự bảo mình với Kỷ Hải chỉ là quen biết thôi, sớm đã không nhìn quen hành động ấy của cậu ta.

Ba thanh niên cùng nhóm càng bị khán giả nghi ngờ hơn, Kỷ Hải đã như thế, bọn họ chẳng lẽ lại trong sạch, nhưng sau khi cảnh sát điều tra, xác định người có vấn đề chỉ có một mình Kỷ Hải.

Thế là truyền thông không ngừng đứng ra chỉ trích, có người nói về vấn đề giáo dục thanh thiếu niên, có người quan tâm đến vấn đề tâm lý của thanh thiếu niên, có người bắt đầu suy nghĩ về những vấn đề tồn tại trong mặt trái của xã hội.

Sau đó lại có người tung tin, Kỷ Hải bước vào trong giới giải trí, còn có kim chủ bao nuôi, hơn nữa người này còn là một người đàn ông.

Đến lúc này, fàn cuồng của Kỷ Hải đều nổi giận, họ không ngờ người khiến mình điên cuồng lại là một người bản thủ như thế, vì nổi tiếng, tình nguyện để đàn ông bao nuôi, còn trưng ra dáng vẻ thuần khiết lừa gạt tình cảm của bọn họ, thật sự là không biết xấu hổ.

Tóm lại, gió xoáy dư luận nổi lên, mà Kỷ Hải lại bị đẩy lên đầu ngọn sóng.

Tối hôm nay lại là Cố tiên sinh một mình ngồi ăn, anh cảm thấy rất cô đơn, sau bữa ăn liền gọi Dư quản gia pha một bình hồng trà, vừa uống trà vừa đọc tin tức giải trí mấy ngày hôm nay, phát hiện dường như truyền thông hiện tại đều bị tên Kỷ Hải này che phủ.

Anh cười nói với Dư quản gia bên cạnh: “Ác giả ác báo, quả báo luân hồi, Dư quản gia, ông nói có đúng không?”

Dư quản gia không hiểu vì sao Cố tiên sinh đột nhiên nói ra những lời lẽ mang tính phật giáo như thế, ông có chút mơ hồ, nhưng vẫn rất biết nhìn sắc mặt tiếp lời: “Vâng.”

Du Yên ở phương nam xa xôi quay chương trình, sau khi nhìn thấy báo chí đều đăng tin về Kỷ Hải, cô liền nhớ đến trạng thái trước lúc chết của mình.

Bị truyền thông không ngừng chỉ trích, bị bạn thân tung tin bán đứng, nhất thời mất đi tất cả, trở thành tấm gương xấu bị các phụ huynh lấy ra dạy con, mà người chân chính đẩy cô xuống địa ngục, lại có người đại diện nói thay cậu ta, nói cậu ta bị cô ép quy tắc ngầm, đẩy phần lớn trách nhiệm cho cô, mà cuối cùng cô cũng không có cách nào gấp mặt bỏ lần cuối, kết cục là chết đi trong ngục giam lạnh lẽo.

Mà nay, tất cả những đau khổ của cô phải chịu, Cố tiên sinh đều giúp cô trả lại cho Kỷ Hải, để cậu ta cảm nhận toàn bộ đau khổ, giày vò, sống không bằng chết.

Nếu cậu ta đã thuộc về địa ngục, thế hãy để cậu ta mãi mãi trầm luân ở đó.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Soái khí

Mấy ngày nay cuộc sống trong tù không hề dễ chịu, bạn trong đó đều là người xấu, có người thấy cậu đẹp trai thậm chí động tay động chân với cậu, cậu thử phản kháng nhưng lại bị đánh đến mặt mũi sưng bầm, Kỳ Hải cảm thấy từng giây từng phút ở trong này đều là cảm giác tuyệt vọng.

Kiếp trước tình yêu của cậu có được quá dễ dàng, cho nên không biết trân trọng, kiếp này cậu cố gắng tìm lại tình yêu của mình, sao lại khó đến như vậy, cậu vốn cho rằng sống lại là do trời cao thương xót, bây giờ xem ra, chỉ là ông trời muốn trêu đùa cậu mà thôi, để cậu quay về nhìn xem, người yêu của mình trải qua cuộc sống hạnh phúc như thế nào.

Điều cậu hoài niệm chính là Du Yên thích cười với cậu của kiếp trước.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Nhưng sống lại một kiếp, Du Yên đối với cậu là muôn vàn chán ghét.

Cậu sao không nhìn ra chứ, chỉ là cậu vờ không nhìn ra mà thôi.

Sai một bước, đi vạn dặm.

Kiếp này, giây phút cậu theo Tư Sùng Nghĩa, bước vào giới giải trí, kết cục định sẵn là thất bại.

Đi một vòng luân hồi thật to, cậu lại quay về với chốn ngục tù, có lẽ, đây mới là chỗ thuộc về cậu, giam cầm cậu, giam cầm lòng cậu, cũng giam cầm sự điên cuồng của cậu.

“9527, có người đến thăm.” Quản giáo đứng bên ngoài gọi một tiếng, mở cửa ra hiệu cậu ra ngoài.

Kỳ Hải cảm thấy rất bất ngờ, lúc này cư nhiên còn có người muốn đến thăm cậu sao, cậu có chút tò mò đi theo quản giáo ra ngoài, trong lòng đoán mò xem ai đến thăm cậu.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Lúc nhìn thấy Tư Sùng Nghĩa, cậu có chút ngây người, lòng thầm nghĩ đến trước lúc xảy ra chuyện tình không thấy người, mọi chuyện đã kết thúc mới xuất hiện, có cần không? Nếu bắt đầu đã muốn bỏ mặc cậu, thì không cần giả vờ đến đây thăm cậu, như thế chỉ khiến cả hai đều thêm lúng túng mà thôi.

Nào ngờ Tư Sùng Nghĩa vừa gặp cậu vẫn còn khá quan tâm, nói vào micro: “Gần đây bên tôi thật sự xảy ra chút chuyện, đến thân mình còn không lo xong, nào ngờ em lại vào đây nhanh như thế, xem ra thật sự là đắc tội người ta khá nặng rồi.”

Kỳ Hải cười lạnh đáp: “Cảm ơn anh vẫn còn nhớ đến tôi.”

“Tôi biết em oán trách tôi, nhưng gần đây tôi không cách nào phân thân cả.” Tư Sùng Nghĩa nhăn trán, gần đây anh ta rất buồn bực, không ngờ Tư Sùng Chí sẽ trở mặt với mình nhanh như thế, sức mạnh của anh ta vốn không thể chống lại Tư Sùng Chí, cho nên đành phải chịu đòn.

“Tôi không mong anh làm giúp tôi việc gì cả, bây giờ ở trong đây cũng khá tốt.”

Người cậu thích có thể thấy được nhưng không chạm được. Rất muốn có được nhưng lại không có cách nào chạm được, Kỳ Hải vô cùng hiểu mình, nếu như vẫn luôn ở trong trạng thái này, cậu thật sự có thể làm ra những chuyện rất điên rồ, cho nên, ở nơi này cũng tốt, cho dù có một ngày cậu phát điên, cũng không thể nào chạy ra ngoài thương tổn đến cô ấy.

Tư Sùng Nghĩa thờ dãi nói: “Tôi nghĩ mình không thể sống trong nước được nữa, chờ tôi sắp xếp xong, sẽ đưa em ra ngoài, khoảng thời gian này, em an phận chút đi.”

“Anh muốn đưa tôi ra nước ngoài?” Kỳ Hải ngờ ngàng nhìn anh ta.

Tư Sùng Nghĩa không kiên nhẫn hỏi: “Thế nào, em không nỡ rời xa nữ thần của em sao? Nhìn đáng vẻ bây giờ của em đi, ai cần chứ? Tinh táo chút đi.”

“Ra nước ngoài rồi, sẽ cách xa cô ấy càng xa càng tốt.” Kỳ Hải có chút mơ hồ, cậu chưa từng nghĩ đến chuyện đi ra nước ngoài, sau khi cậu trọng sinh, mục đích của cậu chính là tiếp cận Du Yên, mặc kệ làm gì, mục đích duy nhất của cậu là tiếp cận cô, có được cô.

Nhưng bây giờ cậu không có cách nào tiếp cận cô mà còn rất có khả năng sẽ phải cách xa cô, Kỳ Hải cảm thấy lòng mình chợt trống rỗng.

“Ngu ngốc.” Tư Sùng Nghĩa cũng không muốn dài dòng với cậu nữa, chờ bản thân giải quyết xong mọi chuyện, sẽ quyết định sắp xếp cho cậu thể nào cũng không muộn, nghĩ như thế, anh ta liền đứng dậy rời đi.

Kỷ Hải nhìn theo bóng lưng của Tư Sùng Nghĩa, đột nhiên cảm thấy rất xa lạ.

...

Tập một của chương trình thực tế mà Du Yến tham gia được quay ở hai thành phố phía nam, địa điểm là công viên nước quy mô lớn, có rất nhiều trò chơi hiện đại, nên rất dễ thu hút mọi người đến chơi.

Thời tiết tuy đã vào thu nhưng mùa thu của phương nam vẫn nóng như lửa, chơi các trò chơi trên nước vẫn không có áp lực gì cả.

Du Yến trong đám ngôi sao, có lượng fan và danh tiếng đều cao nhất, cho nên tổ chương trình sau khi xem xét về vấn đề tỉ lệ người xem, đã cho cô là nhân vật chủ chốt trong nội dung tập một, ống kính cũng hướng về phía cô rất nhiều, cô biết được sức ảnh hưởng sau khi chương trình phát sóng nên cũng vô cùng phối hợp, rất cố gắng hoàn thành các nhiệm vụ mà tổ chương trình quy định.

Bốn nghệ sĩ nhỏ thường không có cơ hội lên màn ảnh, thế nên khi có được cơ hội lần này cũng rất cố gắng, muốn biểu hiện thật tốt, nhưng lại ngại ảnh hưởng đến hình tượng, cho nên lúc chơi cũng có chút bó tay bó chân, cho nên mang theo hành lý nặng nề.

Du Yến kiếp trước từng tiếp xúc vài lần với chương trình thực tế, nên cô biết rõ khi quay chương trình này sẽ không thể đem theo một đồng hành lý, nên liền không mang theo khi quay. Các fan đã quen với dáng vẻ xinh đẹp chói lọi của họ lúc bình thường rồi, cho nên mọi người muốn nhìn thấy vẻ không chói lọi của họ, nhìn ra dáng vẻ hài hước buồn cười, đây gọi là tác dụng của sự tương phản.

Cho nên lúc Du Yến chơi trò chơi nào đều vứt bỏ hình tượng, không hề áp lực mà vui chơi thoải thích, đạo diễn xem đến rất vui, quay phim cũng vui, chỉ có những người khác lại xem đến nội tâm gào thét.

Nữ hán tử hô to hét lớn này, thật sự là Du Yến – ngôi sao đang hot mà các trạch nam trên mạng bình chọn ra nữ thần thời hiện đại ư? Nữ thần kinh thì còn nói được.

Chẳng qua sau khi mọi người cũng phát hiện, chỉ cần thả lỏng chơi trò chơi, chỉ cần cười tươi là máy quay sẽ đi theo họ, cho nên dưới sự dẫn dắt của Du Yến, bọn họ đều chơi đến rất điên.

Nhưng điên thì điên, nhiệm vụ phải hoàn thành thì vẫn cần hoàn thành xong, chủ đề của tập chương trình này là “Ai là nội gián”.

Đến trò chơi cuối cùng, tổ chương trình sẽ đổi địa điểm quay, mọi người ăn mặc cũng rất nghiêm túc, không khí trò chơi cuối cùng trở nên vô cùng khàn trương.

Trò chơi này, có ba trận, mọi người hỗ trợ nhau hoàn thành, mỗi trận sẽ loại một người, mặc kệ là trận nào, chỉ cần loại đi nội gián thì trò chơi kết thúc, những thành viên khác sẽ thắng, mà nếu đã loại còn hai người, mà nội gián vẫn chưa bị loại, thì xem như nội gián thắng.

Quy định xem như đơn giản nhưng đây tuyệt đối là trò chơi đấu trí đấu dũng.

Du Yến vừa bắt đầu chơi liền biết mình là nội gián nhưng rất bình tĩnh, cần chơi sẽ chơi, cần cười sẽ cười, âm thầm hoàn thành nhiệm vụ của tổ chương trình đưa ra không chút áp lực, vẫn thường ra ám thị tâm lý với các bạn trong nhóm, ví dụ như cô sẽ nói với thành viên Lục Tiểu: Cậu xem Lưu Cảnh kia, động tác rất kì lạ, không biết cậu ấy tại sao lại làm như thế.

Sau đó lại nói với Lưu Cảnh: Cậu xem Lục Tiểu kia, sao cứ nhìn chăm chăm chúng ta, lén lén lút lút.

Cứ như vậy, dễ dàng khiến cho mọi người phòng bị lẫn nhau.

Cho đến tiết mục loại người, mỗi người đều có lòng hoài nghi riêng.

Cũng có người hoài nghi Du Yến, trong đội chỉ có một cô gái khác tên là Ngô Ly Ly, nói ra hoài nghi của mình: “Mục đích của Du Yến quá rõ ràng, bị nghi là nội gián quá lớn.”

Du Yến nghe xong, cười hỏi: “Bởi vì quá rõ ràng, mới không thể là tôi đó.”

“Tôi cảm thấy sẽ không phải là Du Yến, nếu cô ấy hồi hộp sợ hãi, thế thì sẽ không chơi được nhiều thế đâu.” Lưu Cảnh trực tiếp nói.

Kết quả trận này sau khi bàn bạc, Lục Tiểu bị loại, trò chơi tiếp tục.

Không khí bắt đầu càng lúc càng căng thẳng, đến lượt thứ hai, Du Yến bắt đầu chỉ người, nói cô nghi ngờ Ngô Ly Ly, bởi vì lần thứ nhất mọi người vẫn chưa bắt đầu thảo luận, Ngô Ly Ly đã nói ra người nghi ngờ, đây rõ ràng là dương đông kích tây, gây hiểu lầm cho người khác.

Cho nên lần này mọi người loại Ngô Ly Ly, Ngô Ly Ly tức đến dậm chân.

Trò chơi tiếp tục.

Trò chơi chỉ còn ba người cho nên mọi người đều căng thẳng, nếu lần này không tìm ra nội gián, mọi người sẽ thua.

Đến lúc này, phân tích gì đã không còn hữu dụng, phải nhờ vào diễn xuất thôi, mà dựa vào phương diện này, tuyệt đối là thế mạnh của Du Yến, từng nụ cười, ánh mắt đều vô cùng có sức thuyết phục.

Kết quả là Du Yến đã thắng.

Lưu Cảnh trở thành đại công thần giúp Du Yến thắng lợi, mấy lần loại người, cậu ta đều kiên định nghe theo quyết định của Du Yến, đem đồng đội của mình đều loại sạch, thật sự là đồng đội như lợn trong truyền thuyết!

Cuối cùng bị mọi người đuổi theo đánh, Lưu Cảnh lúc này mới nói lên tiếng lòng, “Du Yến là nữ thần của tôi a! Sao tôi có thể loại nữ thần của mình được chứ.”

Mọi người nhất thời cạn lời.

Đến mục nhận giải, tổ chương trình còn tổ chức vô cùng long trọng, tìm một bộ nữ quân phục thời dân quốc cho Du Yến mặc, lúc cô đứng trên bục của người chiến thắng, đều nhận được sự chúc mừng của mọi người.

Dáng người cô cao gầy, đường cong hoàn mỹ, sau khi mặc quân phục vừa người vào, rất có khí chất, hơn nữa còn đội nói lưỡi trai, soái khí thật sự lấn át mọi người.

Lưu Cảnh vốn đã là fan cuồng của cô, vừa nhìn cảnh này, lập tức muốn quỳ xuống, lè lưỡi liếm chân nữ thần.

Du Yến hiển nhiên cũng rất hài lòng về tạo hình này của mình, sau khi ngồi lên ghế của người thắng cuộc, còn không quên bày ra vài kiểu dáng rất ngẫu, cuối cùng còn dùng ngón tay tạo thành dáng bắn súng, hướng về ống kính “biubiubiu~~~~” hai phát, sau đó còn không quên thổi lên họng súng một cái.

Cảnh này quá đẹp, phần lớn mọi người đều không dám nhìn.

Lưu Cảnh ôm ngực, ra dáng vẻ cần cấp cứu, dường như mấy phát súng vừa rồi của cô thật sự bắn vào tim cậu vậy.

Cuối cùng Du Yến tìm đạo diễn đoàn phim, ra ý vô cùng thích bộ đồ này, muốn mua về làm kỉ niệm, đạo diễn rất sáng khoái đồng ý.

Buổi tối ngày chương trình phát sóng, Du Yến rủ bố Du, Đỗ Phi Phi, Cảnh Hân, còn có Triệu Thiêm tụ tập về nhà, mọi người cùng ngồi xem chương trình.

Dư quán gia còn chuẩn bị rất nhiều đồ ăn vặt cùng điểm tâm để mời khách, nghiêm nhiên trở thành một buổi tiệc nhỏ.

Nhìn thấy trên bàn đầy thức ăn ngon, Cảnh Hân hỏi hận hết to, sớm biết sẽ không ăn tối rồi! Còn rất mặt dày hỏi Du Yến có thể gói về ăn không.

Lúc chương trình phát sóng, theo sự triển khai của trò chơi mọi người đều không ngừng gặp phải tình huống, cười nghiêng ngả, Du Yến trong đó càng chiếm phần lớn cảnh quay, sau khi đã hiệu chỉnh cũng trông rất đáng yêu, hiệu quả cười rất tốt.

Mọi người trong nhà xem Du Yến chơi các trò chơi nhảy nhót, không ngừng phá chiêu của các đồng đội, không còn hình tượng gì để nói, đều cảm thấy xem thế là đủ rồi, Cảnh Hân cười ra nước mắt, còn thường nói với Du Yến: “Chị Yến, chị đáng yêu quá.”

Du Yến ngồi dựa vào người Cố tiên sinh, đang bóc đậu phộng dứt Cố tiên sinh ăn, nghe lời Cảnh Hân nói, liền đắc ý đáp: “Đương nhiên rồi.”

Cố tiên sinh thì thầm bên tai cô: “Xuống nước không tốt, quần áo quá dính chặt người.”

Chương trình rất hay, điều duy nhất không ổn là đường cong của cô đều phơi bày ra hết rồi, mà lúc ở trong nước giành đồ vật, còn tiếp xúc quá gần với thân thể của những người đàn ông khác, điều này khiến Cố tiên sinh cảm thấy rất chướng mắt.

Du Yến biết người đàn ông của cô đang âm thầm ăn giấm chua rồi, thế là liền cười nói bên tai anh: “Chờ lát về phòng, em có quà tặng anh.”

Nhìn thấy dáng vẻ tinh nghịch của cô, cổ họng của Cố tiên sinh có chút khô, khàn giọng hỏi: “Quà gì?”

“Đêm nay sẽ biết, đảm bảo anh hài lòng.”

Trong lòng Cố tiên sinh bị trêu đến ngứa ngứa, rất muốn bây giờ liền về phòng.

Lúc Cố tiên sinh nhìn thấy dáng vẻ Du Yến mặc quân phục, thoáng cái liền bị mê hoặc, cánh tay đặt trên eo cô, bắt giác ôm chặt lại.

Du Yến nhỏ giọng hỏi: “Có phải là rất soái không? Anh cũng rất thích đúng không?”

Cố tiên sinh trực tiếp hôn lên môi cô.

Sau khi chương trình phát sóng, Đỗ Phi Phi liền nhận được điện thoại tổ chương trình báo tin vui, nói rằng trong số các chương trình phát sóng cùng lúc,

chương trình của họ đạt được lượt view cao nhất, còn phá vỡ kỷ lục, khán giả quả nhiên rất thích.

Đạo diễn còn gọi điện cho Du Yến, nói mọi người đều rất vui, quyết định tổ chức tiệc ăn mừng.

Du Yến cũng nói vài câu dễ nghe, sau đó rất nhanh liền gác máy, nói với Cố tiên sinh, “Em về phòng chuẩn bị quà, mười lăm phút sau anh hân lên nhé.”

Cố tiên sinh gật đầu đồng ý, sau đó lại cảm thấy mười lăm phút quá dài, sau vài phút anh liền ngồi không yên, bỏ mặc mọi người trong nhà, theo bước chân của Du Yến đi lên lầu.

Vừa mở cửa phòng, Cố tiên sinh bị Du Yến ngồi ở giữa phòng dọa đến giật mình, nhìn kĩ lại, phát hiện ra Du Yến cư nhiên mặc quân phục, rõ ràng là bộ vừa rồi anh thấy trên tivi.

Du Yến nhìn thấy anh bước vào, liền đứng dậy, hất cằm, cao ngạo liếc nhìn anh, hỏi, “Món quà này có hài lòng không, Cố trưởng quan.”

Cố tiên sinh nhất thời không nói gì, Du Yến trước mặt đẹp đến khiến anh không thở nổi.

Du Yến cong môi, cười kéo anh ngồi lên ghế, sau đó cúi người cong eo, nói với anh: “Trưởng quan, nhiệm vụ lần này thất bại là lỗi của thuộc hạ, mong trưởng quan trách phạt.”

Cô diễn đến rất giống, khiến Cố tiên sinh cũng có chút nhập kịch, bắt lấy cổ tay cô hỏi: “Sự trách phạt của tôi, em chịu nổi không?”

“Thuộc hạ nguyện ý chịu phạt.”

Cố tiên sinh buông tay cô ra, chỉ lên đùi mình: “Ngồi xuống, cỡi cúc áo.”

Du Yến nghe lệnh, ngồi lên đùi anh, đưa tay chậm chậm cỡi cúc áo, một cúc, hai cúc, ba cúc..., mỗi lần cỡi một cúc đều lâu như một thế kỉ vậy, khiến Cố tiên sinh không nhịn nổi nữa.

Đưa tay vừa kéo, những chiếc cúc còn lại liền lộp bộp rơi xuống, trong lớp áo liền lộ ra cảnh xuân tươi đẹp, thoáng cái thu hút ánh nhìn của người khác.

Tiếng cười lạnh lạnh của Du Yến vang lên bên tai Cố tiên sinh, hết như một yêu tinh câu mắt linh hồn của anh.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Chương trình

Cả hai chìm đắm trong cuộc hoan. Sau khi làm “chuyện yêu” xong, cảm nghĩ của Du Yến là: Cố tiên sinh có thể chọc vào, nhưng tuyệt đối phải cẩn thận khi chọc, nếu không hậu quả khó lường.

Cảm nghĩ của Cố tiên sinh là: Quân phục gì đó, có thể làm thêm vài hiệp.

Sau khi người dưới nhà xem xong chương trình mới phát hiện ra là vợ chồng chủ nhà đã sớm không thấy tung tích, cũng không ở lại lâu, sau khi chào tạm biệt bố Du, liền cùng nhau rời đi, Dư quân gia vô cùng lịch thiệp đưa mỗi người một hộp thức ăn, có thể cầm về ăn khuya.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Bố Du đương nhiên là ở lại qua đêm, cùng với Dư quân gia một người cầm một tách trà vừa nhâm nhi vừa đánh cờ tướng.

Tay cầm cờ của quân gia, do dự không biết đặt nơi đâu, vốn dĩ đã bày xong cả rồi, lại lập tức cầm lên, dáng vẻ này khiến bố Du rất muốn đánh ông ấy.

“Cừ kì không hỏi đại trưởng phu*, cậu chưa nghe qua sao? Một bàn cờ cậu bày nửa ngày rồi, sao cậu không bày lên bàn bên cạnh luôn đi!”

(*Cầm cờ không hỏi hận mới là đại trưởng phu)

Dư quân gia vô tội nhìn ông, “Bàn bên cạnh không có kẻ bàn cờ, tôi làm sao bày đây? Tôi vừa rồi nói với ông rồi, cờ tướng tôi chỉ biết quy tắc vốn không biết đi, bảo ông chơi cờ vua ông lại không chịu.”

“Cờ tướng của Trung Quốc hay như thế lại không học, đi học cờ vua, cậu là kẻ chuộng đồ ngoại.” Bố Du không vui trừng mắt nhìn ông.

Dư quân gia ngậm miệng lại, ông rất sớm đã ra nước ngoài du học, học chơi cờ vua cũng rất bình thường thôi, sao lại thành kẻ chuộng đồ ngoại rồi, “Cố

tiền sinh cũng rất giỏi chơi cờ vua.” Ý của câu này chính là, sao ông không đi nói anh chuộng đồ ngoại đi.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Nó gọi lại bác học đa tài, cờ tướng của nó chơi cũng rất tinh thông.” Bố Du đặc ý khen con rể mình.

Dư quán gia không còn gì để nói nữa.

Chờ đến khi Du Yến đói bụng, lúc đi xuống tìm thức ăn, liền nhìn thấy bố mình với Dư quán gia đang hòa hợp chơi cờ Aeroplane.

“Bố ơi, sao muộn thế này rồi bố vẫn chưa ngủ?” Du Yến bước vào phòng bếp mang chút điểm tâm ra, đứng trước cờ nhìn xem, sẵn tiện chia sẻ thức ăn khuya cho bố Du.

“Trò Aeroplane này khá thú vị, con yêu, con cũng qua đây chơi một ván đi.”

“Quá con nít rồi.” Du Yến cười đáp.

Cố tiên sinh ở trong phòng chờ mãi không thấy vợ lên, liền xuống lần tìm, phát hiện ba người ngồi quanh bàn chơi cờ Aeroplane, chơi đến vui vẻ vô cùng.

“Bố ơi, mau diệt ông ấy, ông ấy vừa diệt con rồi.” Du Yến hưng phấn chỉ vào quân cờ của bố Du mà âm ỉ.

Dư quán gia: ==!

“Con yêu đừng vội, bố diệt ngay đây.”

Cố tiên sinh “...”

Cố tiên sinh sau khi coi một hồi, cũng vào trận, thế là cờ Aeroplane có đủ bốn màu máy bay giăng đầy, một lúc sau, trận cờ nổi lên sóng gió, máy bay chiến đấu bay tán loạn.

Thoáng cái liền chơi đến mười một giờ hơn, bố Du xoa xoa chiếc eo già, nói không được rồi, tuổi cao cần nghỉ ngơi sớm, mọi người lúc này mới vẫn chơi chưa đã liền dừng cuộc chơi.

Ai về phòng này, ngủ một giấc ngon.

Sáng hôm sau, bố Du dưới sự dẫn dắt của Dư quán gia, tham quan vườn rau sau nhà của họ.

Nhà kính đã xây xong, những mầm rau gieo xuống cũng đã nảy mầm, xem ra cũng rất ra dáng, bố Du nghĩ đến thím Lưu ở nhà cũng rất rảnh, hay là cũng làm một mảnh đất để bà ấy trồng chẳng, cũng xem như là để giết thời gian, còn sẵn tiện giảm béo luôn.

Lúc bắt đầu quán gia còn cảm thấy bị ép buộc nhưng từ khi các mầm rau bắt đầu nảy mầm, ông hết như uống nước tăng lực vậy, gặp ai đều nói chuyện vườn rau, còn thường dẫn người đến tham quan, đừng nói có bao nhiêu đặc ý, thậm chí đến gọi điện cho lão quán gia bên nhà họ Cố cũng nhắc với bố Cố mẹ Cố đừng quên đến thăm vườn rau này của bọn họ, còn thông qua cuộc trò chuyện điện thoại của Du Yến nói khi nào rau có thể ăn được, sẽ đem qua cho bọn họ nếm thử sự tươi xanh an toàn của rau ông trồng.

Thân là người chịu toàn quyền phụ trách vườn rau, Dư quán gia cảm thấy rất kiêu ngạo.

Lúc ăn sáng, Du Yến chợt nghĩ đến chuyện bị gác lại rất lâu, liền hỏi bố cô vì sao không nhắc với cô chuyện lúc nhỏ từng đưa cô gặp mặt Cố tiên sinh, loại chuyện mang tính lịch sử trọng đại như thế mà cô lại không có chút ấn tượng nào cả.

Bố Du nghe xong câu hỏi của cô, không ngờ giận đến trợn mắt, “Sao bố lại chưa từng nhắc qua chứ, trước khi con kết hôn, lần đó chúng ta cãi nhau, bố đã nói với cô rồi, chỉ là khi ấy cảm xúc con quá kích động, nói chuyện mấy trăm năm trước còn đem ra nói, ai còn nhớ chứ.”

“Lúc ấy con thật sự nói như vậy sao?” Du Yến có chút không đáng tin, chẳng lẽ lúc mình nổi giận, còn kèm theo chứng mất trí ư?

“Đúng vậy.” Bố Du chắc nịch gật đầu.

“Chắc lúc ấy con tức đến điên rồi.” Du Yến tổng kết.

Bố Du nhìn Cố tiên sinh tỉ mỉ gấp thức ăn cho cô, ông như được an ủi, gật đầu, “May mà nha đầu con vẫn còn có thể nghĩ thông.”

Du Yến và Cố tiên sinh đưa mắt nhìn nhau, bên trong có bí mật mà bọn họ cùng giữ lấy.

Cô thật sự đã nghĩ thông rồi, nhưng lại dùng thời gian hai kiếp để nghĩ thông, may là quá trình này tuy dài nhưng lúc cô quay đầu lại, Cố tiên sinh vẫn đứng ở đây.

Sau khi phát sóng kì đầu của《Ánh sao rực rỡ》，nhận được sự chào đón nhiệt liệt, nghênh đón một bắt đầu tốt đẹp, đêm nay, đạt được tỉ lệ người xem đến 3.1, phá vỡ lịch sử thành tích tốt nhất trong các chương trình phát sóng của đài truyền hình, giám đốc đài truyền hình mừng rỡ gọi chúc mừng tổ chương trình, nói nhất định sẽ ăn mừng một phen.

Nào ngờ, đến hôm sau phát lại, có người xem vì danh tiếng của chương trình, có người là vì thích thú nên xem lại, nhận được tỉ lệ lại tăng lên, đến 4.5, so với lần phát sóng đầu còn cao hơn, lúc này mọi người mới ý thức được, chương trình này hot rồi, cực hot luôn!

So với thành viên trong tổ chương trình không giữ được bình tĩnh, thì Du Yến đã biết trước kết quả hiển nhiên vô cùng bình tĩnh, cô ở bên Cố tiên sinh lâu dần, tính cách cũng bắt đầu bị đồng hóa, không bị thế sự mê hoặc cùng với tính cách bất động trước giông bão của Cố tiên sinh, đối với cô ít nhiều có chút ảnh hưởng.

Hôm nay có một buổi chụp ảnh làm người đại diện tuyên truyền cho một thương hiệu thời trang, nhân lúc họ đang sắp xếp máy móc, Du Yến nhàn nhã ngồi ăn vặt, lướt Weibo.

Cảnh Hân bên cạnh liền hô to gọi nhỏ, “Chị ơi, mau qua đây xem, Weibo của chị trong một đêm tăng lên triệu fan!”

Du Yến tò mò đưa mắt quét qua vài cái.

—— Nữ thần của anh, sao lại xinh thế này chứ! Sao em có thể cười đến yêu nghiệt như thế! Tiểu tâm can của anh a~~

—— Thật sự thích Du Yến, hôm qua xem xong chương trình, bà tôi còn hỏi tôi cô gái này tên gì nữa, Du đại minh tinh, chị có bà tôi làm fan nữa đó.

—— Bố mẹ tớ hôm qua cũng cùng với tớ xem chương trình của nữ thần, đều nói chưa gặp qua ngôi sao nào cười mở như thế này, tặng like.

—— Tôi là fan bác gái đây, hôm qua sau khi xem chương trình xong, quyết định sẽ là fan của cháu đây!

—— Tuy ở nữ thần rơi xuống nước không xinh lắm nhưng lại khiến tôi càng thích nữ thần hơn!

—— Về mặt của nữ thần đáng yêu như bánh bao, muốn chọc vào (liên kết)

—— Nữ thần xinh quá!

—— Quý liếm nữ thần, nữ thần và tôi sinh khi con!

...

Nhìn thấy những bình luận này, Du Yến cũng cảm thấy rất vui.

“Chị ơi, chị hot rồi!”

“Chị không phải vẫn luôn hot sao?” Du Yến không vui phản bác cô.

“Không giống nhau, danh tiếng trước đây của chị chỉ là trong giới điện ảnh, chị xem bây giờ đến cả người dân bình thường đều biết đến chị rồi.”

Du Yến bất giác nhìn Cảnh Hân thêm hai cái, cô nhóc này thường ngày vẫn là đứa nhỏ tham ăn, nhưng nhìn nhận vấn đề cũng rất thấu triệt.

Tuy bây giờ điện ảnh và mạng internet đều rất phổ cập, nhưng phần lớn những người dùng bình thường đều là quen xem tivi là chính, bận cả một ngày, về nhà nghỉ ngơi thật tốt, nói chuyện với người nhà lại xem chương trình giải trí là lựa chọn giải trí tốt nhất.

Ngày lễ hoặc là hẹn với bạn bè hoặc với người yêu đi đến rạp phim, nhưng sau khi phải gánh vác gia đình, ai còn rảnh rỗi ngày ngày chạy đến rạp phim chứ?

Cho nên muốn thu hút fan, chỉ có thể xuống tay trong nhóm khán giả thích xem tivi.

Dựa theo đường đi chính quy của diễn viên, chắc chắn là quay phim truyền hình trước, chờ sau khi tích lũy được lượng khán giả nhất định mới chuyển đến việc đóng phim trên màn ảnh lớn, phần lớn diễn viên đều dựa theo con đường này để phát triển.

Nhưng Du Yến không như thế, bởi vì cô có một ông bố tốt, cho nên điểm xuất phát của cô cao hơn người khác, thậm chí cao hơn rất nhiều.

Từ lúc cô vào nghề, cô đã lăn lộn trong giới điện ảnh, vài năm tích lũy này cũng xem như là có chút danh tiếng, nhưng sự nổi tiếng này, tùy tiện tìm một người trong siêu thị để phỏng vấn, chắc chắn sẽ không có mấy người biết đến.

So với phương thức tham gia các chương trình giải trí bước vào màn ảnh nhỏ, chưa chắc đã là cách không tốt.

Đỗ Phi Phi tuy lợi hại, nhưng cô ấy vẫn còn quá trẻ, vẫn luôn muốn để cô nhận những bộ phim lớn, nhưng nếu không có lượng fan vững chắc, thì cho dù có đóng những bộ phim lớn hơn, cũng chỉ có thể nổi tiếng nhất thời, giống như hoa phù dung sáng nở tối tàn mà thôi.

Vì có kinh nghiệm và giáo huấn của kiếp trước, khiến cô hiểu ra rất nhiều nhiều, cũng học cách nhìn nhận bản chất của vấn đề.

Có lẽ nhiều chuyện đều không thể nóng vội, cần phải có một quá trình tích lũy dày dặn, mà bây giờ, đây chính là thời điểm tốt nhất để cô tích lũy, cho nên cô không để Đỗ Phi Phi tiếp tục nhận kịch bản, cho dù có nhiều kịch bản thật sự rất hay, cô cũng chỉ đành đi từng bước một, chuyện trước mắt cô nên làm nhất chính là tích lũy lượng fan.

Thật ra, quay phim truyền hình là lựa chọn tốt nhất để tích lũy lượng fan, Du Yến không phải chưa từng nghĩ qua, nhưng quay phim truyền hình thật sự là mất quá thời gian, chuyện này sẽ ảnh hưởng rất nhiều đến thời gian giữa cô với Cố tiên sinh, cho nên cô có chút không đành lòng.

Vì vậy tham gia chương trình giải trí trên tivi, thành lựa chọn tốt nhất của cô, trước khi tham gia chương trình thực tế này, cô đã bắt đầu để ý vài chương trình, nhưng đều không lý tưởng, nào ngờ chương trình thực tế này lại tự dưng đến cửa, đây thật sự là kinh hỉ bất ngờ.

Trong một đêm, các cô các chú, đều nhớ kĩ cô gái trẻ vui vẻ cười to, nhanh nhẹn tinh quái lại vô cùng thông minh ấy.

Chương trình vừa nổi, đến cả danh tiếng của bốn ngôi sao khác cũng được nâng lên, fan Weibo cũng tăng đáng kể, đặc biệt là Luru Cảnh, đáng về góc nghề, chất phát lại năng động của cậu ta, đáng về góc nghề nghe theo lời nữ thần Du Yến của cậu ta khiến mọi người đều rất vui, cũng thoáng cái thu về không ít fan.

Thậm chí có người còn trên Weibo của Luru Cảnh hô “Bên nhau, bên nhau, bên nhau!”

Khiến Luru Cảnh bị dọa chết khiếp, vội đáp lại: “Nữ thần là dùng để sùng bái, không phải dùng để ở bên nhau!”

Thuộc tính chất phác không thể giấu được.

Trên Weibo của Du Yến cũng tương tác với vài người, vừa thấy màn này, cô bất giác trêu cậu ta, “Tiểu Luru à, lần sau còn nghe lời chị nữa không?”

Tiểu Luru ngoan ngoãn đáp lại: “Nghe!”

Hoạt động của hai người khiến cả đám fan hô to bảo chịu không nổi, tiếng gọi đầy thuyền bên nhau càng dâng cao hơn.”

Không chờ Du Yến vui xong, liền nhận được cuộc gọi Cố tiên sinh gọi đến, anh trực tiếp hỏi cô: “Luru Cảnh là ai?”

“...”

Cố tiên sinh hệ thống giám sát thần tốc này của anh có phải là hoạt động không ngừng nghỉ 24/24 không? Nếu không sao cô vừa bình luận trên Weibo anh liền biết chứ!

“Cố tiên sinh, anh có theo dõi Weibo của em ư?”

“Ừ, cho nên có thể thấy được em đi ghẹo người ta?” Giọng của Cố tiên sinh nhàn nhạt, hiển nhiên đối với cô rất có ý kiến.

Du Yến vội làm nũng nói: “Nào dám ghẹo người khác, em chỉ chuyên nghiệp ghẹo Cố tiên sinh thôi, trăm năm không dao động! Cố tiên sinh tên Weibo của anh là gì thế, em cũng theo dõi anh luôn.”

Cố tiên sinh cực thích nghe giọng nói mềm mại làm nũng của cô, mỗi lần nghe thấy giọng điệu này, anh liền cảm thấy cả người thoải mái.

“Là tài khoản của Triệu Thiêm.” Lúc Cố tiên sinh phát hiện ra Weibo của Triệu Thiêm đang theo dõi bà xã anh, liền quả quyết tịch thu tài khoản của Triệu Thiêm, sau đó lúc nào cũng đăng nhập vào đó theo dõi bà xã mình, vừa xem một lần liền trở nên nghiện, mỗi ngày không lướt sẽ cảm thấy thiếu gì đó, hôm nay vừa lướt, liền nhìn thấy Du Yến bình luận vào bài của Luru Cảnh, mới gọi điện thoại chất vấn.

Chẳng qua bị Du Yến làm nũng như thế, anh đã sớm quên đi mục đích ban đầu gọi điện cho cô.

Hai người anh em nói chuyện một hồi lâu, cho đến khi Cảnh Hân vào hỏi cô đi quay, lúc này cô mới không nữa gác máy.

Lần này Du Yến làm người đại diện cho một thương hiệu nổi tiếng của Pháp, ban đầu đối phương cảm thấy cô quá trẻ, có thể không cách này thể hiện được bề dày lịch sử của bọn họ, nói thẳng ra chính là sợ Du Yến không đủ khí chất, lúc hai bên bàn bạc chuyện hợp tác, người phụ trách đối phương vẫn cảm thấy có chút do dự.

Chuyện này bị Du Yến biết được, cô cũng không giận, mà là bảo Đỗ phi Phi tìm một chiếc đầm mới nhất mùa này của thương hiệu đó, so với một chiếc đầm kiểu dáng khá bình thường, sau khi mặc lên tạo dáng chụp hình, hình cũng không thêm sửa liền đưa cho Đỗ Phi Phi cầm đi cho người phụ trách đó xem.

Người phụ trách xem xong cũng không nói gì nữa, trực tiếp kí hợp đồng, mà vốn dĩ là hợp đồng một năm, đến lượt Du Yến là thành hợp đồng ba năm.

Chuyện này khiến Đỗ Phi Phi vô cùng cảm khái, Du Yến thường ngày không hề nghiêm túc, làm việc cũng lười biếng không đứng đắn, còn thích làm nũng nhưng lúc quan trọng, vẫn là rất có tính trông cậy, làm được việc. Nhưng thái độ này lại không thường thấy, cơ bản là thường ngày quá nhiều người cưng chiều cô, gặp chuyện gì vốn dĩ không cần cô ra tay liền có người giúp cô giải quyết xong.

Du Yến thay xong quần áo, liền đứng trước ống kính, cầm hắt lên, ánh mắt khẽ nheo lại, thoáng cái quý khí bức người, hết như một gái chơi ngạo mạn.

Nhiếp ảnh gia nổi tiếng đến từ nước ngoài, bấm máy liên tục, thỉnh thoảng còn giơ ngón cái khen cô tạo hình rất tốt, trong miệng không ngừng khen cô đẹp, hoàn mỹ.

Du Yến liên tục thay mười bộ quần áo, chụp xong mới tuyên bố kết thúc.

Từ ống kính bước xuống, Du Yến vỗ vỗ gương mặt cương cứng của mình, trò chuyện rôm rả với nhiếp ảnh gia một lúc, ông ấy còn khen cô đứng trước ống kính tạo dáng rất tốt, rất tự biết chú ý tiểu tiết, căn bản không cần ông nhắc nhở, còn hỏi cô làm sao lại làm được.

Du Yến khiêm tốn xua tay nói cái này không có gì đặc biệt cả, rất nhiều người đều làm được.

Hai người đang trò chuyện, người phụ trách thương hiệu đến tìm Du Yến, đưa cho cô hai thiệp mời, là một buổi tiệc từ thiện công ích do thương hiệu tổ chức, cuối tuần này sẽ tổ chức tại một khách sạn trong thành phố, cô thân là người đại diện, nên cần phải đến dự hoạt động này.

Còn một cái là tuần lễ thời trang vào tháng sau ở Paris, với thân phận là người đại diện nên cần đến dự buổi họp báo của thương hiệu,

Cả hai đều là hành trình rất quan trọng, Du Yến vui vẻ nhận hai thiệp mời.

Du Yến cười nói: “Rất vinh hạnh có thể nhận được thiệp mời.”

“Mong cô Du nhất định phải đến dự.”

“Đây là chuyện đương nhiên rồi.”

Hai người chỉ nói xã giao vài câu, Du Yến liền về phòng nghỉ, lúc không có người ngoài ở đây, cô bủn xỉn, không vui oán trách: “Thật đúng là, cuối tuần này Cố tiên sinh rảnh, vốn muốn bay đến bãi biển chơi hai ngày, xem ra hành trình lại bị hỏng rồi.”

Cảnh Hân an ủi cô: “Cuối tuần này không đi được thì đi tuần sau.”

“Đến lúc ấy nhất định là Cố tiên sinh không rảnh đâu.”

Tuy có chút oán trách nhưng chuyện công việc, Du Yến vẫn không hàm hồ, trước khi quay kì thứ hai của《Ánh sao rực rỡ》, cô liền chọn xong lễ phục, chờ quay xong về, sẽ trích thời gian rảnh rỗi đi spa, nhất định đêm đó sẽ đẹp đến không ai sánh bằng.

Hôm sau, kì hai của《Ánh sao rực rỡ》phát sóng trong sự chờ mong của khán giả, có kì đầu mở màn sáng chói, nên mọi người vô cùng kì vọng vào kì hai, chương trình vừa bắt đầu, tỉ lệ người xem liền không ngừng tăng lên, vừa chiếu một tiết mục nhỏ đã thu được lượt xem hơn 6.5, sau khi tổ chức chương trình diễn cường liệt để, đều bình tĩnh xuống, vì mọi người đều tin, với khí thế này, phá vỡ 10 là tuyệt đối không có vấn đề gì cả!

Sau một kì phát sóng này, tên tuổi của Du Yến cũng nổi lên như cồn, không chỉ có người trẻ yêu thích, đến người già và con nít cũng thích xem, tuy gần đây ngoài trừ chương trình này, cô cũng không tham gia tác phẩm khác, nhưng đã âm thầm tăng lên thành ngôi sao nổi tiếng loại một rồi, điện thoại của Đỗ Phi Phi cũng cả ngày không ngừng reo lên, hẹn đóng phim, hẹn quảng cáo, hẹn đại diện, không ngừng gọi đến, khiến Đỗ Phi Phi suýt nữa thần kinh suy nhược.

Giá trị của Du Yến càng tăng lên vượt bậc, đến cả bố Du gọi điện đến hỏi thăm cô cũng nói, “Nghe nói dạo này con rất hot, đến cả phim của đạo diễn nổi tiếng con cũng dám từ chối, người ta tìm đến nơi của bố rồi.”

“Con cũng không còn cách nào, thời gian không đủ sắp xếp, một ngày con chỉ có hai mươi tư tiếng đồng hồ không đủ nghỉ ngơi nữa là, hơn nữa cũng không thể ném Cố tiên sinh của con sang một bên không quan tâm được.” Du Yến bất đắc dĩ làm nũng với bố cô, “Con gần đây bận hơn rất nhiều, Cố tiên sinh rất có ý kiến, hôm qua anh ấy còn không thêm ôm con ngủ.”

Khoe ân ái với bố mình, cũng không phải là với ai khác.

Bố Du cũng không để ý, mà nghiêm túc truyền thụ kinh nghiệm cho con gái: “Con đừng thấy đàn ông thường ngày đình thần lập địa, đáng vẻ trông rất bao dung con, cũng cần có lúc phải dỗi dành nhiều hơn có biết không? Sau khi dỗi xong, con nói gì nó đều nghe theo con cả.”

Du Yến che miệng cười lén, cố ý nói: “Bố ơi, chiều này có phải thích hợp áp dụng lên người bố không?”

Bố Du đáp: “Con không phải vẫn luôn dùng chiêu này để đối phó với bố sao?”

Sau đó bố Du vẫn chân thành nói với cô: “Bố biết bây giờ con còn trẻ muốn tập trung sự nghiệp, nhưng nếu đã có gia đình rồi thì phải lo cho nhà nhiều hơn chút, công việc có thể nhận ít lại, nhưng người nhà nhất định phải dành thời gian bên nhau nhiều chút.”

Du Yến nghe xong cũng không đùa nữa, mặt đo đỏ nói “Con biết rồi, còn nữa, bố ơi con xin lỗi, gần đây con không có thời gian bên cạnh bố.”

Bố Du ở đầu dây bên kia cười sảng khoái đáp: “Biết là tốt, rảnh rỗi cùng Hành Viễn đến đây ăn cơm, bố kể cho con nghe, bố và thím Lưu của con gần đây cũng đang xới đất tự trồng rau đấy.”

Chuyện này còn có thể lây nhiễm nha.

“Xới đất bỏ có thể không cần động vào mà, tìm người chuyên nghiệp làm, còn nếu không được thì bố gọi Dư quản gia làm đi.”

“Bố vốn dĩ không có đất dụng võ, thím Luru của con lúc còn trẻ cũng trồng rau, tư thế bà ấy cầm cuốc con không thấy đầy thôi, rất ngẫu, thật sự là hết như chong chóng quay vậy.”

Cầm cuốc xới mà có thể quay như chong chóng sao, cảnh tượng này khiến cô không dám nghĩ, thím Luru quả thật là nhân tài kỹ thuật rồi.

“Nếu không chờ sau khi thím Luru giảm béo xong, bố cưới người ta vào nhà luôn đi.”

“Đứa nhỏ này, nói bậy gì thế!” Bố Du nói xong câu này liền trực tiếp gác máy.

“...”

Con cũng chỉ là tùy tiện nói thôi, bố cần gì kích động như thế, điện thoại gác nhanh như thế, rõ ràng là trong lòng có quỷ!

Du Yến cắt điện thoại, trong đầu nghĩ về cảnh tượng bố Du và thím Luru nắm tay nhau bước lên lễ đường. ==! Cảnh tượng ấy quá đẹp rồi, cô không dám nhìn!

Về vấn đề Cố tiên sinh đêm qua không ôm cô ngủ, Du Yến cảm thấy nên nghiêm túc nghiên cứu, cô cho rằng anh hẳn là giận rồi, gần đây cô thật sự khá bận, Cố tiên sinh rất uyển chuyển đề nghị làm “chuyện yêu” nhưng đều bị cô lừa gạt cho qua, hôm qua thật sự lừa không được, cắn răng chịu đựng sự molest xâm chiếm, cùng Cố tiên sinh hi hục hi hục, nhưng cô thật sự quá mệt, hi hục được một nửa, cô lại ngủ quên mất! Đến nửa đêm tỉnh dậy, liền phát hiện ra hai người ngủ xoay lưng với nhau, không hề ngọt ngào ôm nhau ngủ.

Đây tuyệt đối là một vấn đề lớn!

Chiều hôm nay Du Yến có một cuộc họp báo, xem ra còn chút thời gian nên bảo tài xế đưa cô đến tập đoàn Cố thị, nhân lúc bây giờ còn có chút tinh thần, phải vội đi đỡ dành ông xã thôi.

Đi đến phòng làm việc của Cố tiên sinh, cô lại bị thư kí nhỏ thông báo chủ tịch Cố vẫn đang họp, cho nên cô chỉ đành vào phòng làm việc của anh đợi.

Chẳng qua trong lòng Du Yến có chuyện, nên cô ngồi không yên, lúc thì đi lại trước cửa sổ sát đất, cảm nhận hương vị thoải mái khi nhìn ra thế giới bên ngoài, lúc lại ngồi trước bàn làm việc của Cố tiên sinh, trải qua cảm giác làm ông chủ, sau đó rất tự nhiên nhìn thấy thiệp mời trên bàn.

Tấm thiệp này rất quen mắt, bởi vì cô cũng có một tấm.

Là thiệp mời dự buổi tiệc từ thiện tối mai.

Cố tiên sinh có thiệp mời, lại nói với cô buổi tối hôm ấy không có lịch gì, xem ra Cố tiên sinh không định đến dự buổi tiệc này rồi, Cố tiên sinh quả nhiên là người đàn ông tốt yêu gia đình nha, những buổi tiệc xã giao có thể từ chối đều từ chối cả, không chút do dự, nghĩ như thế, trong lòng cô chợt đẹp không tả xiết.

Nhưng bản thân phải tham dự, thế đành rừ Cố tiên sinh cũng đến dự, hẳn sẽ rất thú vị, hai người rõ ràng thân đến không thể thân hơn, nhưng ở bên ngoài lại vờ như không quen biết, vừa nghĩ liền cảm thấy hưng phấn rồi.

Du Yến sau đó nhét thiệp mời xuống tài liệu bên dưới, vờ như cô chưa từng thấy nó.

Cố tiên sinh rất nhanh liền họp xong, lúc nhìn thấy Du Yến, vẫn rất kinh ngạc, “Hôm nay em rảnh rồi ư?”

Vừa mở miệng, liền đầy oán niệm a!

Du Yến cười nhào đến, “Sáng nay kết thúc công việc, em lại rất nhớ anh, nên liền qua đây, lát nữa em mời anh ăn thế, thế nào, đi đến nhà hàng lãng mạn nhất nhé.”

Cố tiên sinh ôm eo cô, cúi đầu nhìn cô, mỉm cười bảo: “Vô sự hiến ân cần*.”

(*Trong câu “Vô sự hiến ân cần, phi gian tức đạo”: Không có chuyện mà tỏ ra ân cần, không phải có chuyện gian trá thì cũng là phường trộm cắp.)

Cố tiên sinh lắc đầu, không tán đồng, “Em giờ nào phút nào đều hiến ân cần mới đúng.”

“Cố tiên sinh, anh đừng giận em nữa nha.”

Cố tiên sinh nghiêm túc nhìn cô “Anh không giận.”

“Thế sao đêm qua anh không ôm em ngủ.”

“...” Cố tiên sinh thoáng cái im lặng.

Người trong nóng ngoài lạnh đến cả lúc nổi nóng cũng che giấu như thế, bị nhìn thấu rồi chứ gì.

Du Yến đương nhiên sẽ không để Cố tiên sinh quá lúng túng, liền ra tuyệt chiêu – làm nũng.

“Cố tiên sinh, đừng giận nữa mà đừng giận em nữa được không? Tối nay muốn diễn vai gì, bày ra tư thế gì em đều phối hợp cả, được không, được không anh.”

Cho nên nói, vợ quá nhiệt tình cũng là một chuyện rất mệt người.

Cố tiên sinh ôm cô, lẳng lặng chịu đựng sự giãy vò ngọt ngào này.

Lúc hai người thưởng thức bữa tối dưới ánh nến của nhà hàng xa xỉ nhất, Du Yến vờ như tùy tiện nhắc đến lịch trình tối mai, nói là phải đi tham gia buổi tiệc từ thiện, muốn Cố tiên sinh ngoan ngoãn ở nhà chờ cô về.

Mà Cố tiên sinh nghe cô nhắc đến tiệc tối này, có chút bất ngờ, cũng lẳng lặng điều chỉnh lại lịch trình tối mai của mình.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Buổi tiệc

Tiệc đêm từ thiện này do thương hiệu nổi tiếng thế giới tổ chức, yêu cầu đương nhiên không thấp, đại sảnh tổ chức buổi tiệc, từ nội thất trang trí lớn đến những ngọn đèn nhỏ, không có cái nào là không thời thượng nhất cả.

Vì vậy nên tiệc đêm từ thiện được thương hiệu mỗi năm tổ chức một lần cũng thu hút không ít các ngôi sao trong giới giải trí đến, nhưng không phải ai cũng nhiệt tình tham gia hoạt động công ích, mà là vì danh tiếng của thương hiệu cùng với việc đuổi kịp xu hướng của mọi người, đến dạo một vòng buổi tiệc, cũng xem như đã đi liên quan đến thời trang rồi sao.

Nhưng tiệc đêm thời thượng hơn nữa thì cũng không thể tránh được việc trải thảm đỏ, khách mời có thiệp mời, mặc kệ là người trong ngành thời trang, thương gia nổi tiếng thế giới hay là ngôi sao nổi tiếng đều có thể từ thảm đỏ bước vào đại sảnh buổi tiệc.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Đối với những ngôi sao thích được chú ý, đây đương nhiên là cơ hội tốt nhất để thể hiện sức hút của mình, nhưng đối với những người ngoài mà nói, đây chính là giây phút lúng túng nhất.

Cố tiên sinh mỗi năm đều nhận được thiệp mời của thương hiệu, vì không thích hình thức tổ chức của họ, nên mỗi năm chỉ cử Triệu Thiêm tham dự, Triệu Thiêm thường ngồi vào vị trí đề tên Cố Hành Viễn, sau khi ngồi qua vài lần, có vài người thậm chí cho rằng anh là Cố Hành Viễn, còn ồn ào ra không ít chuyện cười, tuy như vậy nhưng Cố tiên sinh vẫn làm theo ý mình, nên quyền góp thì quyền góp nhưng không dự tiệc thì vẫn không đến dự.

Nhưng hôm nay không giống như xưa, bà xã của anh đến dự tiệc với thân phận là người đại diện, anh ở nhà vốn dĩ ngồi không yên.

Buổi chiều Triệu Thiêm mới nhận được điện thoại của boss Cố nói rằng anh sẽ tự đến dự tiệc tối nay, không cần anh nữa. Triệu Thiêm bất ngờ, còn mặt dày hỏi boss, lễ phục tôi đã chuẩn bị xong rồi, phí lễ phục có được chi trả hay không?

Tâm trạng boss Cố rất tốt, sáng khoái đồng ý.

Không chỉ Triệu Thiêm cảm thấy bất ngờ mà phóng viên truyền thông đứng gác trước thảm đỏ cũng vô cùng ngỡ ngàng.

Bọn họ lại nhìn thấy Cố Hành Viễn trong truyền thuyết bước trên thảm đỏ?! Cảnh tượng này không đúng lắm, chẳng lẽ hôm nay ống kính của họ khởi động sai cách ư, xuất hiện ảo giác?

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Anh mặc lễ phục đen vừa người, lộ ra bờ vai rộng hoàn mỹ, eo thon và chân dài, kết hợp với gương mặt điển trai, thật sự so với những thiên vương nổi tiếng, chỉ có hơn chứ không kém.

Chỉ trông thấy anh ung dung, không nhanh không chậm bước đi trên thảm đỏ, ngoại hình cùng khí chất ấy, thật sự hệt như vương giả quân lâm thiên hạ.

Mọi người lắng lắng dùng ánh mắt sùng bái nhìn theo, có người hồi thần lại, liền vội vàng gọi Cố tiên sinh nhìn bên này, Cố tiên sinh nhìn bên này.

...

Mà Cố tiên sinh lại hết như xem đây là chốn không người, dù cho ánh đèn xung quanh đang nháy liên tục nhưng không hề ảnh hưởng đến bước đi của anh, ở cửa vào có bảng kí tên, Cố tiên sinh cũng không nhìn đến, bước nhanh vào trong sảnh tiệc, nhân viên phục vụ vô cùng có mặt nhìn, vội bước lên trước nghênh đón, dẫn anh vào vị trí đã sắp xếp sẵn.

Cố tiên sinh đưa mắt đánh giá một vòng sảnh tiệc, sảnh tiệc được chia làm ba phần, sát bên tay phải là khu vực nghỉ ngơi, ở giữa là một sân nhảy lớn, còn bên trái là bàn ghế bày tiệc buffet, trên bàn đã bày sẵn đủ loại điểm tâm và thức ăn tinh tế.

Sân khấu được đặt ngay trước sân nhảy, mà vị trí của khán giả đều đặt ở giữa sân nhảy, có lẽ sau khi tiệc đêm nay kết thúc, ghế của sân nhảy đều được dọn đi, để sân nhảy có thể phát huy công dụng, trở thành vị trí tốt nhất để mọi người cùng nhau giao tiếp.

Thân là người đại diện, Du Yến được sắp xếp ngồi ngay vị trí quan trọng nhất.

Lúc này cô đang ở trong phòng nghỉ được ban tổ chức sắp xếp sẵn chờ lúc nhập tiệc.

Lễ phục đồ rực như lửa là tác phẩm thiết kế của thương hiệu dựa theo số đo của cô mà làm, phía trước vẫn duy trì kiểu dáng đơn giản bảo thủ, sau lưng lại khoét sâu, lộ ra da thịt sau lưng trắng nõn hoàn mỹ, kiểu dáng này là do nhà thiết kế sau khi nhìn thấy đường cong xinh đẹp sau lưng cô, liền nảy ra ý tưởng này.

Chiếc váy dài màu đỏ rực phối với lớp trang điểm điểm lệ, khiến Du Yến đẹp không tả xiết, đặc biệt là màu môi đỏ trùng với màu váy, càng khiến người ta xúc động muốn đến gần người đẹp, vừa rực rỡ lại quyến rũ, vu vạ vật thể này vừa xuất hiện sẽ thu hút không biết sự say đắm của bao nhiêu đàn ông.

Mà vu vạ quyến rũ này bây giờ đang trong phòng nghỉ không có chút hình tượng nào, vén hết váy lên, lộ ra quần mặc trong váy, ngồi trên ghế nhìn màn hình.

Trên màn hình là cảnh Cảnh Hân vừa ra ngoài quay lên toàn bộ quá trình từ lúc Cố tiên sinh bước xuống xe đến khi anh bước thẳng vào trong hội trường.

Du Yến si mê ngắm nhìn Cố tiên sinh trên màn hình, “Đẹp trai quá, Cố tiên sinh sao có thể soái như thế này chứ? Chị sắp thờ không nổi rồi, anh ấy thật sự đẹp trai hơn bất kì sao nam này, liếm màn hình, liếm màn hình!”

Cảnh Hân ngồi bên cạnh cả đầu đầy vạch đen “Chị ơi, chị có thể giữ kẽ chút không?”

Du Yến vẫn đang ngồi đấy che miệng, dáng vẻ hết như bị mê hoặc đến thần hồn điên đảo, một trăm phần trăm là fan cuồng hàng đầu của Cố tiên sinh, sau khi xem xong clip đó, cô tự tin nói với Cảnh Hân: “Chờ lát nữa chị nhất định phải quang minh chính đại khiêu vũ với Cố tiên sinh.”

Cảnh Hân khinh thường mỉa mai cô: “Chị dám sao?”

Du Yến đắc ý nói: “Em quên rồi sao? Trong hội trường không cho truyền thông tiến vào, tại sao chị lại không dám?”

“Còn có một loại hành động không cho người ta biết, được gọi là chụp lén.”

Du Yến chợt hiểu ra, buồn bực nói: “Phiền chết được, sớm biết thế chị sẽ công bố quan hệ của mình với Cố tiên sinh rồi.”

Cảnh Hân lắc đầu, cảm khái nói: “Lòng dạ đàn bà như kim đáy biển.”

Vì để dòi đi sức chú ý của cô, Cảnh Hân lại nói: “Vừa rồi em cũng nhìn thấy Cố nữ vương rồi, thật là một người đẹp, dù đã sinh hai con vẫn đẹp như vậy.”

“Thật sao?” Du Yến đương nhiên biết Cố Vi – Cố nữ vương, đó là một nhân vật truyền kì đặc sắc, nhưng lúc Du Yến bắt đầu lẫn lộn trong giới giải trí thì Cố nữ vương đã dần rút lui ra giới giải trí, hai người không hề có tiếp xúc qua, nhưng ấn tượng đối với cô ấy khá sâu, chẳng qua trong kí ức của cô, Cố Vi của kiếp trước chỉ được đồn là có người yêu, nhưng không kết hôn, mà kiếp này lại nghe nói cô đã kết hôn, còn sinh con, sự thay đổi trong hai kiếp này thật sự rất lớn.

“Chị Yến, chờ lát nữa có cơ hội chị giúp em xin chữ kí nhé, em rất cuồng chị ấy.”

Du Yến trừng to mắt hạnh, hưng dữ nói: “Em lại ở trước mặt chị nói là fan của người khác, có phải chán sống rồi không!”

“Ây da, fan chị với fan của chị ấy cũng không có xung đột mà, chị là ngọt ngào, ngốc nghếch, chị ấy là cao quý lạnh lùng, không chung loại hình mà.”

“Hóa ra trong lòng em, chị là một con ngốc sao!” Du Yến cũng không giận, trực tiếp nhào đến bóp cổ cô.

“Chị ơi, đừng bóp a...Bây giờ rất thịnh hành ngọt ngào, ngốc nghếch đấy, chị không biết sao? Ý là chị rất đáng yêu đấy!!!”

Du Yến buông tay, vẫn không quên uy hiếp, “Lần sau còn nói chị ngốc nghếch, ngọt ngào thì chị bóp chết em, không cần giải thích!”

Hai người ồn ào một hồi, ban tổ chức cuối cùng cũng mời Du Yển ra ngoài.

Du Yển để chuyên viên trang điểm giúp cô chỉnh lại lớp trang điểm, sửa soạn xong lễ phục, thu lại khí chất ngọt ngào, ngốc nghếch liền ngồi lên chiếc xe sang trọng mà bên tổ chức đã chuẩn bị sẵn.

Lúc cửa xe được mở ra, giây phút giày cao gót giẫm trên thảm đỏ, Du Yển nghe được rất nhiều tiếng thét chói tai, khoe môi cong lên thành nụ cười tiêu chuẩn, cô thông thả bước xuống xe, phóng khoáng vẫy tay với mọi người.

Thảm đỏ trước mặt tuy không dài nhưng lại là sân khấu chính của cô, tối nay, nhiệm vụ của cô là trở thành nữ hoàng của tấm thảm đỏ này.

Bước đi tao nhã, khéo léo lộ ra đường cong hoàn mỹ và gương mặt xinh đẹp, nghe thấy tiếng fan cuồng vui vẻ thét chói tai, khung cảnh này khiến Du Yển cảm thấy vô cùng hưởng thụ.

Đam mê hai kiếp mà bản thân theo đuổi, không phải là tiếng hò hét yêu thích của khán giả dưới ánh đèn rực rỡ hay sao?

Được chấp nhận, khẳng định và yêu thích, đó đều là những mục tiêu mà cô từng cố gắng, kiếp trước cô hối hận vì bỏ lỡ quá nhiều, nhưng kiếp này, cô đang cố gắng tìm về từng chút một, cô tin, sẽ có một ngày, cô sẽ đứng trên đỉnh cao nhất của giấc mơ lý tưởng của mình, cho nên mọi người đều vì thành công của cô mà hò hét.

Đi đến cuối thảm đỏ, ban tổ chức còn chuẩn bị cho cô một đoạn phỏng vấn ngắn, các phóng viên tranh nhau đặt câu hỏi, câu hỏi nhiều nhất được đặt ra là hỏi suy nghĩ và cảm nhận của cô khi quay chương trình《Ánh sao rực rỡ》, Du Yển bất giác hoài nghi những người này là do Đỗ Phi Phi mua chuộc, lại nói lời hay như thế, chỉ hỏi về công việc, không hỏi đời tư.

Những câu hỏi chuyện đời tư cũng có nhưng rất ít, hình như cô nghe trong đám người có người nói Kỷ Hải vào tù rồi, hỏi cô có suy nghĩ gì, nhưng cô trực tiếp lơ đi người đó, vờ như không nghe thấy.

Thân là người đại diện, Du Yển vẫn rất có trách nhiệm, cuối cùng vẫn quay lại thương hiệu mình, vô cùng chân thành khen thương hiệu đến tận trời cao, sau đó kết thúc buổi phỏng vấn, bước vào trong hội trường.

Những phóng viên truyền thông sau khi bị dắt mũi mới chột kinh ngạc, không ngờ một cô gái trẻ khi đối phó với truyền thông, tư thế lại vô cùng lão luyện, còn vô cùng cẩn thận không để lộ ra tin gì cả, thật sự không hề đơn giản.

Ai cũng không thể ngờ rằng, cô gái nhỏ ấy đã đối phó với truyền thông hai kiếp rồi, không lão luyện mới lạ đó.

Sau khi Du Yển bước vào hội trường, liền được dẫn đến phòng nghỉ của giám đốc thương hiệu, CEO phụ trách thị trường Trung Quốc nhiệt tình ôm cô, còn chủ động giải thích chương trình tiệc tối hôm nay.

Thật ra trước đó cô đã nghe Đỗ Phi Phi giới thiệu qua, thân là người đại diện, chuyện cô cần làm cũng không nhiều, chỉ là lúc mở màn, đi theo CEO bước lên sân khấu phát biểu rồi nói vài câu chúc mừng là được, sau đó cô thậm chí không làm gì.

Cho nên bây giờ là chuyện duy nhất cô làm là nhớ kĩ bài phát biểu mà Đỗ Phi Phi đưa cho cô, đảm bảo lúc lên sân khấu sẽ không xảy ra sai sót.

Mà không khí trong hội trường, lại vô cùng thoải mái, thân thiện, đến tham dự không phải là người giàu có thì đều là ngôi sao nổi tiếng, đây tuyệt đối là cơ hội tốt để giao thiệp, rất nhiều người nhân lúc tiệc tối chưa bắt đầu, đã vô số người nâng ly rượu đến đây chào hỏi, chỗ của Cố tiên sinh được xếp ở hàng đầu tiên, tuy anh trung ra bộ mặt lạnh lùng khó gần nhưng vẫn có người không có mặt nhìn, liên tục bước đến chào hỏi.

Vừa bắt đầu chỉ là một số doanh nhân, nhìn thấy anh cũng ở đây nên vội vàng đến đây chào hỏi, sau đó có một số ngôi sao tương đối to gan, cũng đi qua tiếp cận anh.

Cố tiên sinh là một người rất lịch sự, anh ngoài trung ra vẻ mặt lạnh lùng cũng không đến mức dùng lời nói vô tình đuổi người khác đi, nhìn thấy người khác tiến lên chủ động nói chuyện với anh, anh không thể từ chối, cũng chỉ đành đáp lại mà thôi, mà những người khác cảm thấy anh thật ra cũng không cao ngạo, liền kéo nhau đến bắt chuyện.

Liên tục có người kéo đến khiến Cố tiên sinh cảm thấy rất phiền, cuối cùng vẫn là nhờ người quen giải cứu anh.

“Anh vừa rồi còn cho rằng mình bị hoa mắt đấy, cậu sao lại có thể xuất hiện ở đây vậy, thật không ngờ đến lại là sự thật.” Bùi Thiếu Hoa còn mang theo bạn nhảy, sau khi nhìn thấy Cố tiên sinh, vội kéo anh vào phòng nghỉ thiếu ánh sáng.

“Cậu là mục tiêu lớn như thế còn ngồi ngay chỗ chói mắt như thế, còn sợ người ta không để ý đến cậu sao? Anh nói cậu biết, cậu trong mắt đám người đó, thật sự là miếng thịt Đường Tăng tươi ngon, ai lại không muốn cắn một ngụm chứ, cậu ngồi ở đó, còn sợ không bị chết chìm trong nước bọt sao.”

Cố tiên sinh mặc kệ lời nói nhảm nhí của anh, trực tiếp xen ngang, “Sao anh lại đến đây?”

Bùi Thiếu Hoa trừng mắt, đáp: “Chẳng lẽ chỉ cậu mới có thể được mời? Anh đây tốt xấu gì cũng là xuất thân danh gia, thân phận tôn quý, bọn họ không mời anh mới cảm thấy lạ đó.” Sau đó còn nói: “Anh đoán chắc là em theo em dâu đến đây chứ gì, anh thấy poster tuyên truyền rồi, em ấy làm người đại diện.”

Bùi Thiếu Hoa lắc đầu, chắc chắn vài tiếng, nói: “Vợ chồng các người cũng thật là kì lạ, còn không công khai quan hệ, đường đường là chủ tịch của Cổ Thị, lại vì cô gái nhỏ mà lưu tình, anh thật sự muốn phỏng vấn cậu, cảm nhận của cậu như thế nào?”

Cổ tiên sinh nhàn nhạt nhìn anh, đáp: “Không thể nói.”

Bùi Thiếu Hoa mất hứng bữu môi, chỉ về cô gái đi cùng: “Cậu thấy cô ấy thế nào? Chờ lát nữa sẽ cho cậu mượn làm bạn nhảy nhé?”

“Không cần.”

“Không có bạn nhảy sẽ rất đáng thương đó, chủ tịch Cổ tham gia buổi tiệc mà lại lẻ loi một mình, những người khác sẽ xem cậu như là một trò cười đó.”

Cổ tiên sinh cười lạnh, “Chắc người cười em chỉ có mỗi anh thôi.”

Bùi Thiếu Hoa che miệng cười, nhần nhó bảo: “Đáng ghét, cái này cũng bị cậu nhìn ra nữa.”

“...”

Chương trình của buổi tiệc chia làm ba phần, phần đầu tiên là tiệc buffet, khách đến dự có thể thưởng thức thức ăn ngon miệng, phần thứ hai là đấu giá thời thượng, có đủ các tác phẩm nghệ thuật quý giá từ các nước trên thế giới, trừ đi số tiền vốn, thì phần dư ra đều quyên góp từ thiện, cuối cùng là vũ hội giao lưu hữu nghị, khách tham dự có thể thoải mái vui chơi.

Lúc ăn tiệc buffet, Cổ tiên sinh không ăn gì cả, chỉ cầm ly sâm banh, cùng Bùi Thiếu Hoa đi xã giao, phần lớn những lời nói khách sáo đều là Bùi Thiếu Hoa nói, Cổ tiên sinh chỉ phụ trách đứng bên cạnh lạnh lùng gạt đầu là được.

Lúc Du Yến xuất hiện, Cổ tiên sinh lập tức nhìn thấy cô, đêm nay cô mặc chiếc váy dài đỏ rực như ngọn lửa, đôi môi đỏ tươi, cả người đẹp đến chói mắt, tùy tiện đứng ở đâu, các cô gái xung quanh lập tức bị cô làm lu mờ, trở nên mờ nhạt.

Vợ anh thật đẹp!

Cổ tiên sinh khẽ ngậy người, người bên cạnh đang nói gì, anh đều không nghe thấy, Bùi Thiếu Hoa lay nhẹ anh, lúc này anh mới hồi hồn lại.

Bùi Thiếu Hoa thăm lắc đầu bảo: “Nếu tôi nay anh không xuất hiện, thì cậu phải làm sao đây, thật là khiến người ta bận tâm mà.”

Cổ tiên sinh không thèm để ý anh, tiếp tục ngắm bà xã của mình, lúc nhìn thấy Du Yến khoác lấy cánh tay CEO của thương hiệu, ánh mắt anh chợt tối sầm lại.

“Chúng ta qua đó chào hỏi đi.” Bùi Thiếu Hoa phát hiện ra ánh mắt của Cổ tiên sinh căn bản không rời khỏi người Du Yến, thế là liền cùng anh đi qua đây, sau khi nhìn rõ trang điểm và áo váy của Du Yến, anh còn huyết sáo khen Du Yến đẹp đến độ khiến anh giật mình.

Rõ ràng CEO cũng biết hai người Cổ tiên sinh, vội nhiệt tình bắt tay với họ, nhân lúc Bùi Thiếu Hoa khách sáo với CEO thương hiệu, Cổ tiên sinh nhỏ giọng nói với Du Yến: “Hôm nay em đẹp lắm.”

Du Yến ngẩng đầu nhìn anh, dưới sự phản chiếu của ánh đèn, trong mắt cô lấp lánh ánh sáng, khiến Cổ tiên sinh như bị mê hoặc, muốn cúi người hôn lên đôi mắt hút hồn của cô, mặc dù biết rõ ở đây không được như thế.

“Cảm ơn lời khen của anh, Cổ tiên sinh.”

“Hình như em không hề bất ngờ rằng anh sẽ xuất hiện?” Cổ tiên sinh lúc này mới phát hiện, từ lúc hai người gặp nhau, mắt cô không hề lộ ra vẻ bất ngờ.

Du Yến mỉm môi cười, đáp: “Em phát hiện ra anh có thiệp mời.”

Cổ tiên sinh sùng nịch nói: “Giả hoạt.”

Thấy hai người đàn ông bên cạnh đã ngừng nói, Cổ tiên sinh ho khan một tiếng, nói với Du Yến: “Không biết lát nữa sẽ có vinh hạnh mời được cô Du Yến nhảy một bản với tôi không.”

Du Yến muốn đáp lời, nào ngờ CEO lại liên tục xua tay: “Không được không được, bản đầu và bản thứ hai đều được tôi đặt trước rồi.”

Cổ tiên sinh đột nhiên có loại cảm giác xúc động muốn giết người diệt khẩu.

Không khí lúc này chợt lạnh, Bùi Thiếu Hoa sỗ khổ ha ha cười nói: “Cô Du là người đại diện thương hiệu, hai bản đầu cô ấy đương nhiên phải nhảy với CEO rồi, sau hai bản này, cậu cũng có thể đặt trước mà đúng không?”

CEO cười đáp: “Đương nhiên đương nhiên.”

CEO còn phải chào hỏi những người khác nên chào tạm biệt họ, đi sang chỗ khác, lúc xoay người rời đi, cô quay đầu nói với Cổ tiên sinh: “Anh ăn chút gì trước đi.”

Cố tiên sinh đang giận đến nghẹn họng, bảo anh ăn thức ăn, cô không phải vẫn không ăn đó sao, chờ lát về phải dạy dỗ cô một phen mới được, nghĩ đến chuyện này, trong lòng Cố tiên sinh vô cùng buồn bực, nhảy với vợ mình còn phải xếp hàng, trước giờ cũng chỉ có anh thôi.

Sau đó trong lòng Cố tiên sinh không vui, mặc kệ là ngôi sao thiên hậu nào tìm anh trò chuyện, anh đều không thèm để ý, nhìn thấy Cố Vi anh mới đứng lại nói vài câu với cô ấy.

Từ lần vì chuyện của Tư Sùng Nghĩa, anh đi gặp gỡ Tư Sùng Chí, sau đó hai người cũng có hẹn nhau gặp mặt vài lần, cho nên có lần Tư Sùng Chí gặp anh còn dẫn theo Cố Vi, cho nên xem như quen biết, hơn nữa hai người lại trùng hợp cùng họ, nên nói chuyện nhiều hơn vài câu.

Bây giờ gặp nhau ở chỗ này, Cố Vi rất tự nhiên tiến đến hỏi han.

Chỉ là hai người đều là người kiệm lời, nên chào hỏi xong liền không biết nói gì nữa.

“Chủ tịch Tư không đến cùng chị sao?”

“Anh ấy đi công tác rồi.”

“Không thể trở thành hộ hoa sứ giả, chắc anh ấy cũng giận lắm.” Tuy chỉ gặp nhau vài lần nhưng Cố tiên sinh khá hiểu Tư Sùng Chí, tính tình rất nóng nảy nhưng lại là một thê nô.”

Cố Vi cười cười bảo: “Cậu với vợ cùng đến dự tiệc, cũng không thể trở thành hộ hoa sứ giả.”

Cố tiên sinh bị giẫm vào nỗi đau rất bất đắc dĩ, bây giờ anh chỉ muốn tìm một nơi thật yên tĩnh mà thôi.

Cảnh Cố tiên sinh và Cố Vi trò chuyện bị Du Yến nhìn thấy, tuy không cảm thấy gì, nhưng cô vẫn tò mò đi đến, nhìn dáng vẻ của Cố tiên sinh, hình như anh với Cố Vi quen nhau.

“Ồ, nữ chính của buổi tiệc tối nay xuất hiện rồi.” Cố Vi nhìn thấy Du Yến bước qua, khóe môi cong lên, cười khẽ, giọng cười của cô ấy trầm thấp, khiến người khác cảm thấy cô khá lạnh lùng.

“Cố nữ vương, thật trùng hợp, trợ lý của em vừa rồi còn dặn em nhất định phải giúp cô bé xin tên của chị đấy.” Du Yến cười chào hỏi Cố Vi.

Cố Vi đưa tay ra bắt tay cô, nói: “Không có bút.”

Du Yến chớp mắt, lòng nghĩ đây là bị từ chối sao, chẳng qua Cố tiên sinh bên cạnh cô không nỡ để cô khó xử, liền gọi phục vụ, mang giấy bút đến cho anh.

Du Yến nhỏ giọng nói cảm ơn với anh, Cố Vi cười như không cười nhìn bọn họ, nói với Cố tiên sinh: “Cậu hết như đạo hạnh của Tư Sùng Chí đấy.”

Cố tiên sinh lễ phép đáp: “Cảnh giới kia của chủ tịch Tư, không ai có thể đạt đến được.”

“Hai người rất quen nhỉ?” Du Yến lẳng lặng hỏi Cố tiên sinh.

“Xem như quen biết, chồng của Cố Vi là Tư Sùng Chí, anh trai của Tư Sùng Nghĩa.” Cố tiên sinh giới thiệu với cô.

Du Yến vốn cùng kinh ngạc, trước đây Cố tiên sinh từng nhắc Tư Sùng Chí với cô nhưng anh ta là chồng của Cố Vi, cô lại không hề nghĩ đến.

Lúc cô mất, hình như Cố Vi vẫn độc thân, sao kiếp này lại thành bà xã của Tư Sùng Chí nhỉ? Tình tiết này đi đến quá sai trái rồi.

Phục vụ rất nhanh liền đem giấy bút đến, Cố Vi sáng khoái kí tên đưa cho Du Yến, lại thấy vẻ mặt ngưỡng mộ của nhân viên bê khay bên cạnh, nên cô lại kí thêm một tờ để cậu cất đi, vẻ mặt của phục vụ lập tức cảm động đến vành mắt đỏ lên.

Kí tên xong, Cố Vi mới nói với bọn họ: “Nếu đã quen biết, lần sau lại tìm thời gian tụ tập đi.”

Du Yến vội gật đầu: “Đương nhiên, đương nhiên rồi.” Được tiếp xúc với thiên hậu trong khoảng cách gần như thế, cô vẫn có chút khấn trương.

Sau đó lại phát hiện ra tờ giấy có chữ kí trên tay không biết nên để đâu, thế nên cô bấu môi nhìn Cố tiên sinh.

Cố tiên sinh thờ dài, nhận lấy tờ giấy, gấp lại, đặt vào trong túi quần.

“Cố tiên sinh là tốt nhất.”

“Tiệc tối bắt đầu rồi, em không đi chuẩn bị sao?” Nhìn mọi người bắt đầu tiến lại gần sàn nhảy, Cố tiên sinh nhắc nhở cô.

“Ừm, em qua đó trước.”

Trước khi cô đi còn dặn dò Cố tiên sinh: “Lát nữa nhất định phải nhảy với em, không được phép nhảy với người khác!”

Chương 41: Vũ hội

Cố tiên sinh ngắm nhìn cô gái xinh đẹp tuyệt trần trên sân khấu, lúc cô dí dỏm đối đáp với người dẫn chương trình lộ ra sự cơ trí thông minh, khiến cho khách đến dự tiệc đều cười không ngừng, quả nhiên là người dẫn chương trình có ý làm khó, cô liền trưng ra dáng vẻ ngây thơ, đáng yêu, dường như đang nói tôi nhỏ như thế này, anh sao lại đành lòng bắt nạt tôi chứ?

Cô tuyệt đối là một người rất mâu thuẫn, tuổi vẫn rất trẻ, đương lúc thanh xuân nở rộ, nhưng ánh mắt lại không thể giấu được sự lồi đời, cùng với sự quyến rũ mê người khiến người khác say đắm.

Trước đây Cố tiên sinh đọc không hiểu sự thành thực của cô từ đâu ra, cho rằng đó là thành quả cô đạt được trong quá trình diễn, sau này khi biết được chuyện của cô, mới biết trong thân thể cô đã là một linh hồn suýt nữa lớn tuổi hơn cả anh, anh mới chợt hiểu ra khí chất mâu thuẫn trên người cô.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cô có thể vô ngây thơ, thanh thuần nhưng lại không giấu được đôi mắt của mình, ánh mắt từng trải qua thương hải tang điền ấy, chính là ánh mắt bình tĩnh khi gặp qua sóng gió bão tố, khí chất này của cô hấp dẫn toàn bộ sự chú ý của anh.

Vị trí của Bùi Thiếu Hoa vốn ở hàng thứ hai nhưng anh lợi dụng da mặt dày và sự hấp dẫn của mình, thành công đổi chỗ ngồi bên cạnh Cố tiên sinh.

Nhìn thấy dáng vẻ phóng khoáng của Du Yến trên sân khấu, không nhịn được thì thầm bên tai Cố tiên sinh: “Em dâu thật xứng với cậu.”

Cố tiên sinh đưa mắt nhìn anh một cái, cuối cùng cũng cười với Bùi Thiếu Hoa đáp: “Rốt cuộc cũng chịu nói tiếng người rồi.”

“Nếu những lời anh nói trước mặt cậu đều là không phải tiếng người à, cũng không thấy cậu nghe không hiểu đấy!” Bùi Thiếu Hoa không vui, châm chọc, lại nói: “Hai người cứ thế này cũng không phải là cách, chuẩn bị khi nào công khai đây?”

Cố tiên sinh chặc một tiếng, nhiu mày, “Em đồng ý chờ năm năm.”

Bùi Thiếu Hoa lắc đầu, thay bạn thân thờ dài, “Vợ có thể cung nhưng không thể cung lên trời, bây giờ cậu không công khai, thì hôm nào đó lại có người dính scandal với cô ấy, chẳng phải người tức chết vẫn là cậu hay sao?”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cố tiên sinh im lặng nhìn Du Yến trên sân khấu, không đáp lời anh, nhưng Bùi Thiếu Hoa biết anh đã nghe thấy rồi.

“Cho dù không công khai quan hệ hôn nhân, nhưng cậu vẫn có thể cùng cô ấy tạo scandal nha, ví dụ như doanh nhân giàu có Cố Hành Viễn đang theo đuổi ngôi sao điện ảnh Du Yến gì đó, hoàn toàn có thể có mà, bây giờ đã là thời đại nào rồi.” Bùi Thiếu Hoa tiếp tục gợi ý.

“Scandal không có lợi cho cô ấy.” Cố tiên sinh không dám nghĩ đến, liền phản bác.

“Scandal xấu đương nhiên là không tốt, cậu có năng lực phong tỏa tin tức, còn không có năng lực điều khiển tin tức sao, để bài báo viết theo hướng cậu muốn phát triển, đây mới là cách làm thông minh, cứ phong tỏa tin tức cũng không phải tốt, hôm nào đó lại lộ ra, tổn hại với Du Yến càng lớn hơn.”

Cố tiên sinh mím môi, rất tự tin phủ định suy đoán của anh, “Sẽ không có ngày đó.”

Bùi Thiếu Hoa tròn mắt, “Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất thôi.”

Chờ một lúc sau không thấy Cố tiên sinh đáp lời, Bùi Thiếu Hoa chỉ đành đưa mắt nhìn theo sân khấu, lòng thầm nghĩ cho dù đàn ông có IQ cao hơn nữa thì khi yêu cũng trở nên đàn độn, mình chứng xác thực là thứ đáng sợ biết bao nhiêu chứ, may mà anh với vợ mình chỉ là liên hôn kinh doanh vốn không có phương diện nguy hiểm kia.

Món đầu giá đầu tiên là một bộ trang sức bằng ngọc tinh xảo, là tác phẩm nhà thiết kế trang sức Kester. Wu nổi tiếng thế giới, được làm từ ruby kết hợp với những viên kim cương nhỏ mà tạo thành, vừa sang trọng vừa trang nhã.

Thế là món đầu giá đầu tiên, CEO còn đặc biệt để Du Yến làm người mẫu, đeo bộ trang sức này, màu đỏ của ruby phối hợp với chiếc váy dài đỏ của cô, vô cùng nổi bật, thật sự là sự kết hợp hoàn mỹ nhất.

Bùi Thiếu Hoa lại không nhận được nhò giọng huyt sáo, nói: “Mau mua đi, đây thật sự là tạo ra vì bà xã của cậu đấy.”

Cổ tiên sinh nhìn người đẹp trên sân khấu, không thèm quay đầu lại nói với Bùi Thiếu Hoa: “Giờ bằng.”

Bùi Thiếu Hoa sớm đã nghe sai bảo quen liền ngoan ngoãn giờ bằng lên, vừa giờ vừa nói: “Tôi có thể giờ nhưng cậu bỏ tiền đấy nhé.”

Cổ tiên sinh gật đầu, cái này đương nhiên là anh thanh toán rồi, anh không muốn bắt kì người đàn ông nào mua trang sức tặng cho vợ anh cả.

Giá khởi điểm của món trang sức này là tám trăm nghìn, cuối cùng Cổ tiên sinh đã chỉ năm triệu để mua nó về.

Đầu giá xong món trang sức đầu tiên, Du Yến liền xuống sân khấu nghỉ ngơi, chờ cô lần nữa xuất hiện trước mặt khán giả, cô đã thay lễ phục khác, màu vẫn không thay đổi, là một chiếc váy dài màu đỏ rực, có thể là nhà thiết kế cũng muốn cô có thể hot lên như ngọn lửa đỏ, chiếc váy dài đến mắt cá chân, nhưng kiểu dáng thiết kế tạo cảm giác dài hơn một chút, cổ áo khoét chữ v sâu quyến rũ, lộ ra đường cong đáng ngực hoàn mỹ của cô, lúc ngồi xuống, Du Yến vẫn rất cẩn thận dùng tay che ngực, sợ bất cẩn sẽ bị lộ hàng.

Chỗ ngồi của Du Yến cũng ở hàng đầu tiên, cách Cổ tiên sinh ba người, ngẫu nhiên nghiêng mặt vẫn có thể nhìn thấy gương mặt nhìn nghiêng của đối phương, thế là thỉnh thoảng, hai người lén lút liếc mắt đưa tình.

Sau đó Cổ tiên sinh cũng không mua thêm vật nào nữa, chỉ là đại diện tập đoàn quyền góp mười triệu, đây cũng là con số mà mỗi năm anh quyền góp, không nhiều cũng không ít.

Sau khi đầu giá từ thiện kết thúc, chính là vũ hội mà mọi người mong chờ nhất, rất nhiều tia lửa tình yêu đều nảy sinh trong tình huống thế này.

Được nổi tiếng, gả vào nhà giàu, có lẽ là mục tiêu cuối cùng của rất nhiều cô gái, thế là vũ hội vừa bắt đầu, rất nhiều nữ ngôi sao đều đi tìm đối tượng.

Cũng có người sớm đã xác định xong mục tiêu, chỉ chờ âm nhạc vừa vang lên liền bắt đầu ra tay.

Cổ tiên sinh vừa qua ba mươi tuổi, liền đã nắm được quyền lớn trong tay, lại thường nằm trong bảng xếp hạng người giàu có, danh tiếng vẫn luôn rất tốt, đương nhiên liền trở thành ông chồng hoàn mỹ nhất trong lòng của rất nhiều cô gái.

Vũ hội vừa bắt đầu, anh lập tức bị các cô gái vây quanh, bọn họ cứng rắn gạt Bùi Thiếu Hoa bên cạnh anh sang một bên, Bùi Thiếu Hoa vô cùng buồn bực, thầm nghĩ: Tuy anh đây hơi lớn tuổi chút, nhưng anh cũng là người có thân phận có địa vị đấy, các người có mục mắt hay không!

Du Yến nhảy mở màn với CEO, quay đầu liền nhìn thấy Cổ tiên sinh bị cả đám người vây quanh, không nhận được mà nhủ mảy, nói xin lỗi với CEO, không còn cách nào nhảy với anh được, nói phải đi giải cứu bạn mình.

CEO bất ngờ, hỏi: “Em với Cổ tiên sinh là bạn thân ư?”

Du Yến gật đầu, “Là bạn rất thân rất thân.”

Người đàn ông phía sau rất có phong độ để cô đi, để cô đi giải cứu bạn thân của mình.

Nếu không phải đã hẹn nhảy với Du Yến, Cổ tiên sinh thật sự rất muốn trực tiếp rời khỏi hội trường, anh từ chối rất thẳng thắn, tại sao đám người này lại nghe không hiểu vậy, người bây giờ đều coi mờ thế này sao? Mà với tu dưỡng của anh, căn bản không thể nào nổi nóng với phụ nữ, thế là chỉ đành tự mình buồn bực.

Nhưng cũng không buồn bực lâu, anh liền nghe thấy giọng nói của thiên sứ anh.

“Xin lỗi, bản nhảy đầu tiên của Cổ tiên sinh đã được tôi đặt trước rồi.” Du Yến chen vào đám người, cười tủm tỉm nói với Cổ tiên sinh bên cạnh.

Đối với cô gái giành hết sự chú ý trong suốt đêm nay, ngoại trừ ngưỡng mộ và đố kị, cũng không ít người nhìn không vừa mắt cô, rất không phục.

Không phải chỉ là nhận được một chương trình hot thôi sao? Nếu không còn chưa biết ai sẽ là người đại diện thương hiệu đâu? Có gì hay ho chứ, cô gái như cô, vô lễ với tiền bối như thế này, dựa vào cái gì mà công nhiên tranh giành đàn ông với bọn họ!

Thế là trong đám người, chỉ nghe có người bực bội hỏi, “Cô là ai chứ? Cô nói đặt trước là đặt trước sao, có chứng cứ gì không?”

Du Yến bị nói thẳng như thế, nụ cười có chút khựng lại, “Chị này thật là hài hước, chẳng lẽ nhảy với Cổ tiên sinh còn cần phải lấy số sao? Chứng cứ gì chứ, hỏi Cổ tiên sinh không phải là càng tốt sao?”

Cổ tiên sinh sớm đã cảm thấy rất phiền, kéo tay Du Yến, nói tiếng xin lỗi, liền kéo cô ra ngoài đám người.

Hai người đi đến nơi ít người mới thở phào nhẹ nhõm.

Du Yến che miệng cười lên, sau đó nói: “Cổ tiên sinh, ủy khuất em rồi.”

Cổ tiên sinh bất đắc dĩ nhìn cô nói: “Cho nên lần sau đến dự những buổi tiệc như thế này, anh hi vọng mình sẽ đi dự tiệc với thân phận là bạn nhảy của

em”

Du Yến nhướn mày, nghiêng đầu nhìn anh, tinh nghịch nói: “Chuyện này thật sự có chút khó, nhưng cũng không phải là không có khả năng.”

Hai người vẫn đang thì thầm to nhỏ với nhau, thì Bùi Thiếu Hoa tìm đến, lắc lắc hộp trang sức trên tay, bảo: “Nhìn xem anh mang gì đến cho hai người này.”

“Là hộp trang sức vừa đấu giá! Bộ này em cực thích đó.” Du Yến cười hi hi muốn nhận lấy chiếc hộp màu đỏ, nhưng Bùi Thiếu Hoa cố ý không đưa cho cô.

“Đây rõ ràng là anh giờ băng, em nghĩ là cho em sao?”

“Cho dù là anh giờ băng, cũng là Cổ tiên sinh móc tiền, em đeo lên đẹp như thế, Cổ tiên sinh làm sao có thể để nó rơi vào tay nhà khác được chứ?!” Du Yến tự tin phân bác anh.

“Em nói cũng rất có đạo lý, anh không còn gì để nói nữa.” Bùi Thiếu Hoa nhún nhún vai, đưa hộp cho cô.

Du Yến thích chí mở hộp ra, nói với Cổ tiên sinh: “Anh giúp em đeo lên đi.”

“Không sao chứ?” Cổ tiên sinh không nghĩ đến cô trực tiếp muốn đeo trên vũ hội.

“Nhiều người như thế, sẽ không ai nhìn chăm chăm em đâu.”

Thế là Cổ tiên sinh rất vui vẻ giúp cô đeo lên, sau đó liền gạt Bùi Thiếu Hoa sang một bên cùng bà xã đi khiêu vũ.

Một đen một đỏ, theo điệu nhạc mà cất bước nhảy, lúc họ hòa theo nhịp điệu vui vẻ xoay vòng, hai màu sắc không giống nhau thoáng cái hòa quyện vào nhau, tạo thành một màu sắc hoàn mỹ nhất.

Mọi người xung quanh cảm thấy, bọn họ lúc này vô cùng xứng đôi.

Nụ cười của Du Yến vẫn thường treo bên môi, cô đã thực hiện lời hứa trước đó với Du Yến, quang minh chính đại nhảy với Cổ tiên sinh, dưới ánh đèn rực rỡ, thân nhiên tiếp xúc thân mật nhất. Bàn tay to của Cổ tiên sinh đặt sau eo cô, cảm giác ấm nóng truyền từ váy đến da thịt, khiến tim cô cũng run rẩy theo.

Vũ đạo của Cổ tiên sinh đã trải qua đào tạo chuyên nghiệp, mỗi động tác của anh đều hoàn mỹ ưu nhã, Du Yến dưới sự dẫn dắt của anh, thông thạo di chuyển, hết như một tinh linh đang nhảy múa, lại tựa như công chúa cao quý trong lâu đài, khiến người khác kinh ngạc.

Đến bản nhạc tiếp theo, họ nghiêm nhiên trở thành tiêu điểm của mọi người.

“Cổ tiên sinh, hôm nay anh rất soái.” Trong lòng Du Yến vui vẻ, không nhịn được mở miệng khen ngợi người đàn ông của mình, đối mặt với anh, cô vẫn thường rất thẳng thắn, thích gì sẽ nói cho anh biết, cảm thấy gì đẹp cũng nói với anh, đây là một loại tâm trạng vô cùng vui vẻ, cô vẫn là không nhịn được muốn đem chuyện này chia sẻ ngay cho anh.

“Hôm nay em cũng rất đẹp.” Cổ tiên sinh cũng chân thành khen cô.

“Cho nên chúng ta rất xứng đôi.” Du Yến đắc ý tổng kết.

“Ừ, vẫn luôn như vậy.”

Hai người bắt đầu nói những lời sến súa, đến con muỗi bắt cắn bay bên cạnh họ cũng cảm thấy bị ngứa đến chết, mà họ hoàn toàn không cảm nhận được chuyện này.

“Anh nói những người khác có thăm đoán mò quan hệ của chúng ta không?” Xung quanh sàn nhảy khá nhiều người, tin là sẽ không ít người đang nhìn họ, dù sao đi nữa họ vẫn là người vô cùng nổi bật.

“Em đề ý sao?” Cổ tiên sinh dịu dàng hỏi cô.

“Đương nhiên không đề ý, chỉ cần ngày mai không có scandal nói bậy nói bạ là được rồi.”

“Có anh ở đây, họ không dám nói bừa.”

“Em cũng cảm thấy như thế đó!” Du Yến cong môi cười ngọt ngào, khiến cho Cổ tiên sinh suýt nữa không biết phải bước chân nào.

Một bản nhảy rất nhanh liền kết thúc, nhưng hai người rõ ràng không định kết thúc, sau đó hai bản tiếp theo đều có thể nhìn thấy hình bóng họ đang ôm chặt nhau.

Người bên cạnh bất giác thăm đoán mò, chẳng lẽ hai người thật sự là nhìn trúng nhau rồi sao? Lúc Cổ tiên sinh từ lúc bước vào hội trường, cũng không thấy anh đưa mắt nhìn cô gái nào, đối với các nữ ngôi sao tiến lên hỏi thăm cũng rất lạnh nhạt, nào ngờ trên vũ hội, lại nhảy với Du Yến liên ba bản, hơn

nữa nhảy xong liền lập tức rời đi, vốn dĩ không cho người khác chút cơ hội nào.

Cũng có người tinh mắt nhìn thấy bộ trang sức trên người Du Yến đang đeo chính là tác phẩm quý giá bán trong buổi đấu giá, bộ trang sức này là người bạn vừa rời ngồi cạnh Cố tiên sinh mua, chẳng lẽ đây chỉ là màn che mắt thiên hạ sao, trang sức thật ra là Cố tiên sinh mua, mà mục đích của anh là tặng cho Du Yến? Có người đã mơ hồ đoán ra được chân tướng sự thật, bất giác thầm kinh ngạc.

Du Yến này, thật sự đặc biệt như thế sao?

Mọi người nhìn vào đôi mắt của cô, bất giác muốn nghiền cứu thêm vào phần.

Cố tiên sinh nhảy với Du Yến ba bản liền rời đi, nhưng Du Yến lại không tốt số như thế, thân là người đại diện, cô không thể không ở lại xã giao.

Chẳng qua là sau khi cô nhảy xong với Cố tiên sinh, ánh mắt mọi người nhìn cô cũng khác đi, đặc biệt là trong giới doanh nhân, đều tìm cơ hội tiến lên để bắt chuyện với cô, thực tế là đang âm thầm muốn nghe ngóng quan hệ giữa bọn họ.

Du Yến giả ngốc cười ha hả với họ, kéo đủ chuyện nhằm để nói, cuối cùng họ thật sự không tìm được chút tin có giá trị nào cả.

Sáng hôm sau, Du Yến chưa ăn sáng xong, liền tìm Dư quân gia đưa báo, Dư quân gia lắc đầu, Cố tiên sinh có lệnh, cô phải ăn sáng xong mới được xem tạp chí.

Thái độ này của Dư quân gia chính là gián tiếp thừa nhận báo chí hôm nay lại có tin tức của cô.

Du Yến giận đến dậm chân, lòng thầm nghĩ ông không cho tôi đọc báo, chẳng lẽ tôi không tìm được cái khác để đọc sao? Thế là liền cho người đem máy tính của cô đến, nhanh chóng mở máy lên mạng.

Kết quả là mạng load nửa ngày cũng mở không lên, Du Yến mò mẫm một hồi, có chút hoang mang.

Ánh mắt nhìn Dư quân gia chợt trở nên sắc bén, cô nhướn mi, hỏi: “Có phải ông làm không?”

Dư quân gia ngẩng đầu nhìn trời, vờ như không biết.

Du Yến nhảy dựng lên, hệt như ngựa hoang, “Ông lại dám cắt mạng, còn muốn sống hay không!”

Dư quân gia tiếp tục ngẩng đầu nhìn trời, vờ như ông đã bị lãng tai.

Lúc này Cố tiên sinh xuống lầu, nhìn thấy tình hình chiến đấu bùng phát, khó hiểu hỏi: “Sao vừa sáng sớm lại nổi giận?”

Du Yến giận đến đỉnh đầu bốc khói, vội vàng cáo trạng, “Còn không phải là do quân gia thói này sao, ông ấy không cho em xem báo thì thôi, còn dám cắt mạng của em! Thật sự là vô pháp vô thiên, em muốn trừ tiền lương của ông ấy, muốn đuổi việc ông ấy.”

Dư quân gia không thèm để ý, trực tiếp quay về phòng bếp mang bữa sáng lên, để cơ hội dỗ dành này nhường lại cho Cố tiên sinh.

“Ngoan, chờ ăn xong rồi hãy đọc.”

Du Yến dựa vào người Cố tiên sinh, cọt cọt làm nũng: “Nhưng em thật sự rất muốn đọc, nếu không đọc báo em sẽ rất khó chịu, cả người ngứa ngáy, vốn không nuốt trôi.”

Cố tiên sinh nhíu mày, “Sao lại nghiêm trọng như vậy?”

Dư quân gia đem thức ăn lên bàn, sau khi bày xong, lại tiếp tục đứng bên cạnh ngẩng đầu ngửa mặt nhìn trời.

Du Yến nghiêng răng nghiêng lợi, trừng mắt nhìn ông một cái, “Ông ra xa một chút, tôi không muốn nhìn thấy ông nữa!”

“Trên người tôi có tạp chí.” Dư quân gia điềm đạm đáp.

Du Yến lập tức bị KO, buồn bực gục mặt xuống bàn.

Cố tiên sinh tốt tính kéo cô ngồi dậy, cầm thìa bắt đầu đút cô ăn như con nít, Du Yến ăn được hai ngụm, nói với Cố tiên sinh: “Vẫn là để em tự ăn, nếu không mọi người sẽ cười em mất, anh xem, bây giờ chút uy nghiêm em cũng không có, Dư quân gia lại dám giấu báo của em đi!”

“Ông ấy không dám giấu, chỉ cần em ăn xong, ông ấy lập tức giao ra.”

Du Yến không còn cách nào, mở miệng cố gắng ăn, miếng cuối cùng còn chưa ăn xong, Dư quân gia đã đem tạp chí đưa đến trước mặt cô, Du Yến hải lòng cầm lên lay lay, lại căn dặn: “Nhanh nói lại đây mạng đi, tôi cần phải lướt Weibo.”

Cô gần đây nghiện lướt Weibo.

“Ngôi sao điện ảnh Du Yến nổi tiếng dự buổi tiệc đêm từ thiện, cùng với doanh nhân có tiếng trong thương trường Cố Hành Viễn nhảy ba bản với nhau,

tài tử giai nhân khiến người khác ngưỡng mộ.”

Bên dưới tiêu đề là bức ảnh do một người khách tham dự buổi tiệc cung cấp, được biết người đó còn tỉ mỉ thuật lại tình hình hai người, bình thường đều biết Cố tiên sinh không thích giao tiếp với người khác nhưng trò chuyện với Du Yển lại rất vui vẻ, từ cử chỉ thân mật của hai người có thể thấy được rõ ràng không phải là ở trong hội trường mới quen biết, hẳn đã quen biết nhau trước đó.

Sau lưng tờ báo còn bình phẩm về trang phục của Du Yển, khen ngợi rất hợp với khí chất của cô, còn rất xứng với lễ phục đen của Cố tiên sinh, tấm ảnh hai người cùng khiêu vũ khiến người khác cảm thấy xứng đôi, là một bức tranh đáng để thưởng thức.

Bài viết rất uyển chuyển thuật lại, không chỉ ra quan hệ âm mưu giữa hai người nhưng lại khiến cho không gian tưởng tượng của người đọc càng rộng hơn.

Du Yển đọc xong, cũng không nhịn được cất giọng khen, “Bức ảnh này chụp đẹp quá, không biết có thật là chụp lén hay không? Thật sự so với dân chuyên nghiệp còn chuyên nghiệp hơn.”

“Em không sợ scandal sao?” Sau khi Cố tiên sinh đọc báo xong, sẵn miệng hỏi cô.

“Nhưng đây cũng không giống scandal, nội dung chủ yếu vẫn là viết về tiệc tối từ thiện, rõ ràng là thuận tiện nói về chúng ta mà thôi.” Du Yển chu môi hỏi Cố tiên sinh, “Cố tiên sinh anh thấy thế nào?”

Cố tiên sinh lại cầm báo lên xem vài cái, mới cười nói: “Anh cảm thấy bài viết này khá thú vị.”

Nói bọn họ xứng đôi gì đó, đọc xong thật khiến cả người thoải mái.

Du Yển đọc nửa ngày, nhất thời muốn biết thêm các bình luận khác liền lên lướt Weibo.

Triệu Thiêm rất nhanh liền gọi điện đến, hỏi Cố tiên sinh có cần làm theo cách cũ với tin này không, Cố tiên sinh vội chen ngang, nói tin này cũng không nói gì cả, không cần đề ý, còn dặn anh phải cập nhật tin tức, nếu nói quá đáng liền xóa đi.

Triệu Thiêm ở đầu bên kia sau khi gác máy vẫn có chút mờ mịt, đã nói đến “tài tử giai nhân khiến mọi người ngưỡng mộ” rồi, còn nói là không nói gì cả, chẳng lẽ thật sự phải gắn hai chữ “Scandal” to tướng lên mới xem như đã nói gì sao?

Cố tiên sinh, rốt cuộc là tiêu chuẩn giới hạn của việc này ở đâu vậy?

Chẳng lẽ anh đã quên đi mệnh lệnh trước đây rồi sao? Phàm là bài viết liên quan đến anh và Du Yển đều phải phong tỏa hết.

Hôm nay người ta đã nói bọn họ cùng nhau nhảy ba bản, còn nói không nói gì, thế rốt cuộc nói quá đáng của anh là thế nào đâu, có cần phải cho ra một tiêu chuẩn xác thật hay không đây?!

Thường ngày giải quyết công việc đã đủ phiền rồi, bây giờ còn phải xử lý cả scandal của ông chủ, xem ra anh phải nghiêm túc bàn về việc tăng lương với ông chủ rồi.

Cố tiên sinh sau khi gác điện thoại của trợ lý liền cùng Du Yển lướt Weibo.

Bài viết này vừa đăng ra, Weibo của Du Yển đã có rất nhiều bình luận.

—— Váy đỏ của nữ thần thật đẹp quá.

—— Nữ thần chị định cướp chồng em rồi sao?

—— Nữ thần, em không thể gạt bọn trạch nam tội anh đi, chạy theo gã cao phú sao kia nha!

—— Mỗi ngày đều liếm màn hình, nữ thần lộ lưng lại lộ ngực, màn hình bị liếm hỏng rồi...

—— Các người không cảm thấy rất đáng yêu sao? Tổng tài bá đạo yêu tôi gì đó, thật sự là cute đến muốn khóc!

—— Cute đến muốn khóc, ánh mắt Cố tổng nhìn nữ thần rất sai trái nha, có gian tình.

—— Chồng tôi lại nhảy với cô gái khác, khóc ngất trong nhà vệ sinh.

—— Thân là nhân viên của tập đoàn Cổ Thị, tôi dám đảm bảo, dáng vẻ thường ngày của chủ tịch Cổ tuyệt đối không phải là thế này đâu!

—— Hai người này thật sự rất xứng đôi!!!!

—— +1 Xứng đôi

—— +10086 Xứng đôi

—— Nếu đã xứng đôi như thế thì đến bên nhau đi!

...

Du Yến nhìn thấy bọn họ nói hai người xứng đôi liền không nhịn được phì cười, quay đầu nhìn Cố tiên sinh, gật đầu nói: “Thật sự rất xứng.”

Cố tiên sinh ôm cô, nhiệt tình trao cho cô một nụ hôn mãnh liệt.

Sau khi hôn xong, Du Yến thỏa mãn nói: “Em cảm thấy bây giờ hạnh phúc lắm.”

Cố tiên sinh cũng cười rồi lại cười, ôm cô chặt hơn nói: “Nhưng anh vẫn cảm thấy có chút tiếc nuối.”

“Tiếc nuối?” Du Yến khó hiểu quay đầu nhìn anh.

“Giữa chúng ta thiếu mất quá trình theo đuổi, chẳng lẽ em không cảm thấy tiếc nuối sao?”

“Cái này có là gì chứ, dù sao chúng ta đã ở bên nhau, em liền cảm thấy không tiếc nuối.”

Cố tiên sinh lắc đầu, tỏ vẻ không đồng tình, nói: “Em không phải nói chúng ta lần nữa làm lại hôn lễ sao? Thế trước đó, anh muốn theo đuổi em lần nữa, muốn tất cả mọi người đều biết, anh đang cố gắng theo đuổi em.”

Du Yến bị dọa đến giật mình, “Anh muốn công khai quan hệ của chúng ta ư?”

“Anh chỉ là đang theo đuổi em, đồng ý hay không còn phải xem ý kiến của em.”

“Được người hoàn mỹ như anh theo đuổi, em có thể không đồng ý sao?” Du Yến cảm thấy đề nghị này của anh không hay chút nào, anh vừa mở miệng đề nghị, cô liền lập tức muốn đồng ý, nào cần phải theo đuổi chứ, ngược lại cô còn không chút do dự muốn bám sát theo anh nữa là.

“Em có thể vờ như không đồng ý, anh sẽ vẫn luôn cố gắng theo đuổi em.” Tâm trạng của Cố tiên sinh rất tốt, cười thật rạng rỡ.

Hôm qua lúc nói chuyện với Bùi Thiếu Hoa, khiến anh nghĩ thông một số thứ, trong quan hệ với cô, anh vẫn luôn ở trạng thái rất bị động, năm năm quá dài rồi, anh thật sự không dám đảm bảo rằng có thể vẫn lẳng lặng đứng yên sau lưng cô, như lời Bùi Thiếu Hoa nói, nếu sau này cô thật sự dính scandal với ai đó, thế thì anh cũng chỉ lẳng lẽ từ thân mà thôi.

Không công khai quan hệ cũng không sao, nhưng anh có thể sử dụng phương thức khác để công chúng tiếp nhận bọn họ, mà không cần phải giấu giếm gì nữa.

Cho nên, anh nhất định phải biến bị động thành chủ động, để mọi người biết, là Cố Hành Viễn anh rất nghiêm túc theo đuổi cô gái này.

Dư quân gia đứng trong góc tường, lẳng lặng nghe xong cuộc đối thoại này, sau đó liền lau lau khuôn mặt già nua, xoay người rời đi.

Sến quá, thật sự là quá sến rồi!

Người trái đất biết đùa quá rồi, ông cần về sao hóa ngay!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Đề ý

Du Yến im lặng nhìn Cố tiên sinh, tâm trạng nặng nề, cô biết từ lúc bắt đầu, Cố tiên sinh vẫn luôn nhường nhịn, quan tâm đến cảm nhận của cô, sợ cô bị tổn thương nên đáp ứng không công khai tình cảm này.

Thật ra cô thật sự rất ích kỷ, sợ áp lực của dư luận, sợ sự hiểu lầm của công chúng, sợ bối cảnh hào nhoáng sẽ ảnh hưởng đến sự nghiệp của cô, những thứ cô sợ quá nhiều đi.

Cô hằng ngày nói yêu Cố tiên sinh nhất nhưng tình yêu của Cố tiên sinh dành cho cô so với tình yêu của cô dành cho anh, rõ ràng sâu đậm hơn nhiều, cô chỉ biết nói lời ngon ngọt dỗ dành Cố tiên sinh mà anh lại dùng hành động thực tế để cưng chiều, bảo vệ cô, nghĩ đến những điều này đều khiến cô bất giác cảm thấy hổ thẹn.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cố tiên sinh tốt như thế, cô không chỉ không đối xử tốt lại như thế, mà còn chỉ biết ý vào sự cung chiều ấy, tùy ý phung phí đi tình cảm của anh, bản thân như thế, thật sự là đáng ghét đến cùng cực.

Kiếp trước cô lấy cố không có tình yêu, nên ghẻ lạnh Cố tiên sinh.

Kiếp này cô lại lấy danh nghĩa của tình yêu, tiếp tục xem nhẹ anh.

Nghĩ như thế, Du Yến bất giác cảm thấy đau lòng, đau lòng vì sự hi sinh của Cố tiên sinh dành cho cô, đau lòng vì anh không nhận lại được như thế.

Đưa tay ôm chặt Cố tiên sinh, tựa đầu lên vai anh, mắt cô đỏ lên: “Cố tiên sinh, em yêu anh, rất yêu rất yêu anh.”

Bắt đầu từ hôm nay, cô sẽ cố gắng dụng tâm mà yêu anh, sẽ không xem nhẹ cảm nhận của anh, cũng sẽ cung chiều anh hết như anh cung cô, để anh biết được, cô cũng xem trọng tình cảm này.

“Thế anh theo đuổi em đi, để em nhìn thấy được bản lĩnh tán gái của anh như thế nào.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cố tiên sinh muốn dùng cách của anh để công chúng tiếp nhận tình cảm của bọn họ, mà cũng không để họ hiểu lầm, càng không tổn hại đến sự nghiệp của cô, thế thì cô đành chờ anh sẽ thực hiện như thế nào.

Cô thật sự từ tiếc nuôi vì không cùng Cố tiên sinh trải qua giai đoạn theo đuổi, yêu đương, nhưng sống lại một kiếp, có thể tiếp tục bên cạnh Cố tiên sinh, cô đã vô cùng mãn nguyện cũng không có yêu cầu nào khác, nào ngờ Cố tiên sinh lại muốn bù đắp tiếc nuôi của cô, thật sự là không còn gì tốt đẹp hơn thế.

Sáng hôm nay cũng không có nhiều việc, Du Yến không vội ra cửa, lúc Cố tiên sinh đi làm, cô rất chu đáo tiễn anh lên xe, chờ xe rời đi, cô vẫn đứng yên không nỡ nhìn theo đuôi xe, vẫy tay chào tạm biệt.

Cô chủ vẫn chưa bước vào nhà, Dư quán gia cũng không tiện tự rời đi nên cũng đứng nguyên vị trí cũ nhìn chiếc xe đi xa.

“Cô chủ, cô sao không đi theo?” Dư quán gia quay đầu nhìn cô.

“Đi theo?” Du Yến cũng khó hiểu hỏi.

“Tôi nhìn thấy dáng vẻ không nỡ rời xa của cô, thế sao lại không đi cùng Cố tiên sinh đến công ty, còn có thể có nhiều chút thời gian ân ái.”

“Sáng kiến hay như thế sao ông không nói sớm.” Du Yến trừng mắt.

“..” Ông rõ ràng đang mỉa mai, sao cô chủ lại đón nhận một cách thần nhiên như thế chứ, hại ông chẳng có chút cảm giác thành tựu gì cả!

“Dư quán gia, ông năm nay bao nhiêu tuổi rồi?” Du Yến đột nhiên chuyển chủ đề.

Dư quán gia tuy khó hiểu nhưng vẫn thành thật trả lời: “40.”

“Hóa ra ông trẻ như thế sao!” Du Yến rất kinh ngạc đánh giá ông ấy.

“...” Trông ông rất già sao? Đáng ghét!

“Đã già như thế sao còn độc thân vậy? Không nghĩ đến việc tìm đối tượng sao? Tôi nghe nói rất nhiều người đều đang quan tâm đến tình trạng hôn nhân của ông đấy.”

==! Dư quán gia không muốn nói chuyện với cô nữa, nhưng đối phương là cô chủ của ông, không thể mặc kệ được, “Rất nhiều người quan tâm sao? Sao tôi lại không biết nhỉ.”

“Một đám người đang đề ý đến ông đấy, ông biết không, bọn họ cảm thấy ông rất cute đấy.” Du Yến cười ha hả tiếp tục trêu ông, cô thích nhất là nhìn thấy vẻ mặt buồn bực của Dư quán gia.

“Xin đừng dùng từ ‘cute’ với một người đàn ông 40 tuổi, còn nữa, ‘bọn họ’ là ai?” Ông rất tò mò với những người đề ý đến ông.

“Thì chính là thím Vương lao công ở khu A1, chị bếp Lưu Hoa khu A6, còn có chị Hác làm vườn khu D5, còn có chị Triệu quản lý, bọn họ đều rất đề ý ông đó.”

“...”

Thím Vương khu A1 năm nay đã 50, bà ấy muốn trâu già gặm cỏ non ư? Lưu Hoa khu A6 nặng hơn 100 kí đấy, đáng người này còn muốn tìm đối

tượng ư? Còn chị Hắc khu D5 không phải đang rất ân ái với ông xã của mình sao? Để ý ông làm gì!!! Còn chị Triệu quản lý, tuy được gọi là chị nhưng đã là người hơn 60 tuổi rồi, bà ấy định là gì?!

“Chị Triệu đã 65 tuổi rồi.” Dư quản gia không nhịn được nói.

“Ây da, chị Triệu người ta là thay con gái của chị ấy để ý đó, con gái bà ấy năm nay mới 35, vừa ly hôn, vừa xứng với ông, tôi đã nhìn thấy ảnh chụp rồi, gương mặt ưa nhìn, chỉ là hơi cao chút.”

“Cao bao nhiêu?”

“Nghe nói là trên 1m8.”

“...”

Còn có thể tìm ra người bình thường hơn chút không?

Dư quản gia mặc kệ chuyện có thất lễ hay không, xoay người, nhanh chóng bước vào nhà, hôm nay ông không muốn nói chuyện với cô chủ nữa.

Thân làm một ngôi sao lớn, không đi đóng phim đi, mà cả ngày rảnh rỗi lại đi nghe ngóng, hóng hớt chuyện hàng xóm, không biết lại muốn phá phách gì đây!

Du Yến nhìn thấy bóng lưng hoảng hốt, chạy trốn của Dư quản gia, cười đến đau bụng, cô còn cố chấp đuổi theo gọi: “Nếu không vừa mắt tôi giới thiệu Cảnh Hân cho ông được không, tuy cô bé ăn nhiều một chút nhưng dù sao vẫn rất trẻ tuổi nha!”

“Rầm...” Quản gia dùng sức đóng chặt cửa lớn, Du Yến chạy nhanh đến đây rồi đấy, phát hiện ra cổng lớn đấy không được.

“...”

Du Yến vừa đập cửa vừa bảo: “Ông lại dám nhốt chủ của ông ở ngoài cửa, ông còn muốn làm nữa hay không!”

Cửa lớn vẫn tiếp tục kiên cố như sắt...

Được rồi, quản gia nhà họ không dễ chọc vào, cô đã nhìn thấy rất rõ ràng rồi!

Năm phút sau, một em người làm sợ sệt mở cửa, nhìn thấy Du Yến đứng ngoài cửa hệt như hung thần ác sát, cô bé vội xua tay, “Không liên quan đến em”

...

Cố tiên sinh vừa đến công ty, liền gọi điện thoại cho Bùi Thiếu Hoa, trực tiếp hỏi: “Bài viết trên báo có phải do anh làm không?”

Bùi Thiếu Hoa ở đầu dây bên kia vui vẻ cười ha hả, “Sao lại nghi ngờ đến chỗ anh rồi?”

“Tin tức giải trí lương thiện như thế này thật sự là hiếm gặp, trừ phi là người có lòng làm chuyện này thôi.”

“Quả nhiên thông minh.” Bùi Thiếu Hoa nói xong lại ha ha cười to, “Anh không nhìn quen dáng vẻ chán chường này của cậu, nên lúc ra tay thì phải ra tay hiểu không? Chuyện này cậu vẫn nghe lời anh đi.”

Cố tiên sinh đứng trước cửa sổ sát đất, ngắm nhìn khoảng trời xanh vắng, lộ ra nụ cười nhàn nhạt, “Tóm lại, cảm ơn anh.”

“Mau nhân cơ hội này, công khai cho rồi.” Bùi Thiếu Hoa ở đầu dây bên kia tiếp tục đề ra sách lược.

“Không vội.” Anh từ tốn đáp hai chữ liền gác máy, hít sâu một hơi, tâm trạng vô cùng thoải mái, sự nghiệp cần dốc lòng gầy dựng, tình cảm cũng như vậy, không chỉ là một bên cho đi, mà còn phải học cách gầy dựng, bảo vệ, như vậy mới là kế dài lâu.

Triệu Thiêm gõ cửa tượng trưng, liền tiến vào bên trong, nói với Cố tiên sinh: “Chủ tịch, bên tôi có tin tức của Kỳ Hải.”

Nghe thấy hai chữ Kỳ Hải, tâm trạng đang vui vẻ của Cố tiên sinh lập tức âm trầm xuống, anh vô cùng chán ghét khi nghe thấy người này, “Chuyện gì?”

“Vụ án của Kỳ Hải, được lật án rồi, trước mắt cậu ta đã cùng Tư Sùng Nghĩa rời khỏi thành phố B, theo ghi chép bên xuất nhập cảnh là đi sang Mỹ.”

Cố tiên sinh không vui nhìn anh, “Làm việc sao thế? Việc dễ thế này cũng để cậu ta lật được án?”

Bị Cố tiên sinh chất vấn, Triệu Thiêm tức khắc toàn thân chảy đầy mồ hôi lạnh, vội đáp: “Tư Sùng Nghĩa hẳn đã đi cửa sau rồi, hơn nữa nhanh như thế đưa Kỳ Hải rời đi, chắc chắn là sợ chúng ta truy cứu.”

“Nếu đã đi rồi, tốt nhất đừng quay về nữa.”

“Có cần cử người sang Mỹ không ạ?” Triệu Thiêm hỏi.

Cố tiên sinh im lặng một lúc, nói: “Không cần, nhưng để ý hành động bên cậu ta.”

“Đã rõ.”

Sau khi Triệu Thiêm đi ra, Cố tiên sinh ngồi trước bàn làm việc, xoa huyết thái dương, liên quan đến Kỳ Hải, có phải anh đã ra tay quá nương tình rồi không? Kỳ Hải đối với anh mà nói, không chỉ đơn giản là tình địch, chính xác mà nói hẳn là kẻ thù, đối với kẻ thù ra tay nương tình, sau này nhất định có hậu quả khó lường.

Nghĩ đến chuyện này, Cố tiên sinh tiếp tục thở dài, sau đó cầm một xấp tài liệu lên xem.

Nhưng nghĩ đến cuộc đối thoại sáng nay với Du Yến, anh lại cảm thấy đau đầu, tuy anh nói rất tự tin sẽ theo đuổi cô, thật ra trong lòng rất không chắc chắn, lớn như thế rồi, anh chưa từng theo đuổi con gái, đối với chặng đường theo đuổi này, càng không thông thạo, sau khi yêu Du Yến, anh cũng chỉ biết cung chiêu cô, chưa từng phí tâm tư làm một chút chuyện lãng mạn để dỗ cô vui vẻ.

Cố tiên sinh cảm thấy lấy lòng người trong lòng còn khó hơn với việc làm ăn gấp n lần.

...

Cuối thu, thời tiết đã vô cùng lạnh, trước đó Du Yến có nhận một bộ phim cổ trang, địa điểm là phim trường ở Hoành Điểm, điều này nói rõ là Du Yến lại phải rời nhà, xa Cố tiên sinh vài tháng liền.

Trong lòng tuy vạn lần không nỡ, nhưng đến lúc phải đi cô vẫn là bị Đỗ Phi Phi kéo lên máy bay.

Lúc Du Yến đến Hoành Điểm, lúc lạnh đến nước mũi chảy ròng, thật hận không thể lập tức đáp máy bay bay về nhà cho xong, cô không cần lo ăn, lo mặc, còn có người chiều chuộng, sao lại phải đến đây chịu tội chứ!

Đỗ Phi Phi nghe xong lời oán trách của cô, mĩa mai: “Là do em tự chuốc lấy thôi.”

Du Yến tự làm tự chịu chỉ đành xách hành lý vào đoàn phim, nào ngờ đến đoàn phim còn gặp người quen, diễn viên chính của bộ phim《Bạn của năm đó》- em gái Hà Hi, em gái này lần đầu đóng phim đã trực tiếp đóng vai chính nên khởi điểm này quá cao, có chút giới hạn đường diễn xuất tiếp theo của cô nàng, vẫn may đây là một em gái co được dân được, bộ phim này liền thành vai phụ bên cạnh Du Yến, đóng vai là em gái của nữ chính.

Hà Hi là một em gái khá nhiệt tình, vừa thấy cô xuất hiện, lập tức ôm cô làm nũng, nói mình nhớ cô lắm, lại oán trách Du Yến không cho cô nàng số điện thoại cá nhân, chỉ cho số của Đỗ Phi Phi, mỗi lần gọi đến đều chỉ có thể nghe thấy giọng nói lạnh nhạt của Đỗ Phi Phi, một chút ý tứ cũng không có.

Du Yến không cho số Hà Hi là có lý do, em gái Hà Hi này trông có vẻ hoạt bát, đơn thuần nhưng thật ra cũng có lòng riêng, ở đoàn phim trước kia, cô phát hiện Hà Hi đối với những vai phụ khác đều không thêm quan tâm, vậy mà đối với cô lại vô cùng nhiệt tình, Du Yến nhìn thấy loại người thích nâng cao giảm thấp quá nhiều rồi, cho nên đối với Hà Hi, cô thật sự không có bao nhiêu thiện cảm.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Nhà mới

“Trước đây không nghe nói em cũng tham gia đoàn phim này?” Du Yến nhân lúc Cảnh Hân đang sắp xếp phòng cho cô, cùng Hà Hi nói chuyện phiếm, Hà Hi cầm gói khoai tây lát nhai đến rất vui vẻ.

“Em cũng là cuối tuần này mới xác định là vào đoàn phim, diễn viên trước đó diễn vai em gái bị vướng lịch.”

Gần đến lúc quay mới phát hiện bị vướng lịch, cái cơ này quá gượng rồi, không thể tìm được lý do mới mẻ hơn chút sao!

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Du Yến mím môi, cười như không cười ha ha hai tiếng.

Lòng thầm nghĩ em gái này vẫn rất có năng lực, sau khi đóng xong một bộ phim liền đi tìm chỗ dựa, cũng là một người có bản lĩnh.

Lần này cần đóng phim cổ trang, bối cảnh lịch sử là thời Đường, tên là《Đại Đường》, hơn nữa không phải là phim cung đình truyền thống, mà là một bộ phim trình thám phá án, kiếp trước Du Yến chưa từng đóng vai này, cũng chưa từng nghe qua, phim này là do Đỗ Phi Phi nhận về, cô cũng cảm thấy nội

dùng rất thú vị, cảm thấy vai diễn cũng rất nhiều tính thách thức cho nên nhận vai.

Nữ chính trong phim có hai thân phận, vốn là tiểu thư khuê các, con gái nhà quan, lại từ nhỏ thích nữ phần nam trang, mà võ nghệ lại rất cao cường. Sau khi lớn lên cô lại trở thành hiệp đạo, chuyên cướp giàu giúp nghèo, là đạo tặc khiến quan phủ đau đầu.

Trong phim cô cùng với quan phủ đầu trí đầu mưu, lợi dụng thân phận tiểu thư nhà quan, thám thính đủ loại tin tức, lại dùng thân phận hiệp đạo, giúp đỡ bá tánh nghèo khổ, quan phủ không biết đã hạ bao nhiêu cáo thị truy nã, đều không bắt được cô về, sau đó cô gặp được người sẵn giải thưởng rất lợi hại, chính là nam chính, hai người anh đuổi tôi chạy, không ngừng so tài, cuối cùng lại thành một đoạn nhân duyên tốt, vạch trần âm mưu của tham quan, cùng nhau ngao du thiên hạ, trở thành một đôi tình lữ thần tiên.

Tóm lại, đây là một bộ phim hiệp khách tương đối duy mỹ.

Tuy không phải bị kíp tác phẩm lớn nhưng từ trang phục đạo cụ mà nhìn, đều rất tinh xảo, sau khi công chiếu, hiệu quả khẳng định sẽ rất tốt.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Tạo hình hiệp đạo của Du Yến rất soái, khiến cô liên tưởng đến Đông Phương Bất Bại, vừa ác độc vừa tiêu sái, sau khi mặc trang phục vào người, cô đều không nở cười ra.

Từ trước đến giờ, cô đều cảm thấy mình là một cô gái tương đối ngọt ngào, càng thích hợp đóng vai phụ nữ dịu dàng, nào ngờ tạo hình lần này mà nhà tạo mẫu làm xong, cô lại tự kinh ngạc, hóa ra cô vẫn rất thích hợp với dáng vẻ trung tính.

Du Yến chụp hình gửi cho Cố tiên sinh, “Bà xã anh rất đẹp trai!”

Cố tiên sinh cũng đáp lại cô bằng một câu rất teen, “Bà xã anh bá khí bức người*.”

(* Nguyên văn 霸气侧漏 [Bá khí trắc lậu]: Chỉ người rất có khí thế, nhìn ngang nhìn dọc đều có khí tức bức người.)

Sau đó trọng điểm mà Cố tiên sinh quan tâm chính là quần áo trên người cô, “Quần áo quá ít, có bị lạnh không?”

Du Yến kéo váy mình ra, chụp tấm ảnh quần áo bông bên trong, còn có miếng giữ ấm, lại chụp cho Cố tiên sinh nhìn, “Có chút lạnh, chẳng qua em có dán miếng giữ ấm, bộ váy kia càng lạnh hơn, lộ ra phần lớn ngực, không còn cách nào, con gái thời Đường đều ăn mặc như thế cả.”

“...” Cố tiên sinh cảm thấy cả người đều không vui.

Bà xã anh lại mặc quần áo lộ ngực đi qua đi lại trên màn ảnh, thiết thời này có phải quá lớn rồi không!

Sau đó anh càng nghĩ ra vấn đề quan trọng hơn, “Có cảnh hôn không?”

Du Yến lập tức đáp: “Có một hai cảnh, nhưng sẽ mượn thế, không hôn thật.”

Cố tiên sinh cảm thấy, có một bà xã là diễn viên, anh sớm muộn cũng sẽ chết chìm trong hủ giấm.

Anh vô cùng buồn bực nghĩ: Bà xã anh đến nơi rất xa để quay phim, nấy tháng không bên cạnh mình, chuyện này cũng cho qua đi, cô lại còn mặc quần áo lộ liễu như thế đi đóng phim, đây thật sự là chuyện không thể nhận được nữa.

Nghĩ đi nghĩ lại, Cố tiên sinh càng nghĩ càng cảm thấy đau đầu, thế là liền gọi điện thoại cho Tư Sùng Chí hỏi chuyện, dù sao vợ của Tư Sùng Chí – Cố Vi cũng là một diễn viên, về phương diện này anh hẳn rất có kinh nghiệm.

“Làm sao để điều chỉnh các tình huống không thể tránh khi xuất hiện trong phim?” Cố tiên sinh thẳng thắn hỏi.

Tư Sùng Chí bên kia vừa đập bàn, sau đó hùng hồn hỏi: “Tại sao phải điều chỉnh? Kiên quyết không điều chỉnh, không cho phép hôn môi, không được ăn mặc hở hang, đây là yêu cầu cơ bản nhất của tôi.”

Cố tiên sinh thăm bệ phục sự quyền đoán của chủ tịch Tư, lại hỏi: “Cố Vi đồng ý với yêu cầu của anh sao?”

“Đương nhiên là đồng ý, không đồng ý liền âm ỉ đến khi cô ấy đồng ý mới thôi, bất quá thì bị phạt đi dọn vệ sinh thôi, lại không phải chưa từng dọn qua!” Tư Sùng Chí tiếp tục uy vũ bá khí chỉ giáo cho Cố tiên sinh.

Cố tiên sinh nghe xong cả đầu đầy vạch đen, bắt đầu có chút hối hận có phải là bản thân đã tìm sai người rồi không? Lòng thầm nghĩ vợ mình sẽ không phạt mình đi dọn toilet đấy!

Chủ tịch Tư vẫn ở đầu dây bên kia nhiệt tình diễn thuyết, “Tôi nói với anh, biên kịch hay đạo diễn gì đó đều là hổ giấy mà thôi, đừng thấy họ rất nhiều nguyên tắc chỉ cần bị hét vài tiếng, bọn họ liền ngoan ngoãn ngậm miệng lại, chúng ta lại cầm chút tiền ra đầu tư, bọn họ lập tức nghe lời thôi.”

“Đầu tư? Anh cũng liên quan đến mảng này sao?”

“Không có, đây không phải là tốn chút tiền để bà xã trong đoàn phim được thoải mái hơn chút sao? Mấy năm nay, tôi đầu tư khá nhiều vào đoàn phim, hơn nữa lúc tiêu tiền, có thể muốn mất liền mất, rất sáng khoái.”

Cố tiên sinh cảm thấy cả người mình lập tức đầy khí thế, chủ tịch Tư đã giúp anh mở ra một cánh cửa lớn của thế giới mới.

Tư Sùng Chí ở đầu dây bên kia nói đến nghiện, lại tiếp: “Đúng rồi, nghìn vạn lần đừng để cô ấy ở chung phòng của đoàn phim, điều kiện trong đó hết như là dành cho lợn ở vậy, cũng đừng ở khách sạn, những nơi đó tự xưng là năm sáu sao nhưng thực tế chỉ có hai ba sao mà thôi.”

“Thế anh làm sao giải quyết những chuyện này.”

“Đương nhiên là đến gần đó mua nhà rồi, lại để người giúp việc trong nhà đến đó ở cùng, chúng ta hề rảnh rồi cũng có thể qua đó chơi vài ngày.” Tư Sùng Chí đã cho hết vốn liếng của mình cho anh rồi.

Cố tiên sinh lại lần nữa mở ra một cánh cửa lớn của thế giới mới, hóa ra còn có thể như thế, chủ tịch Tư không hổ là người đàn ông sau lưng của ảnh hậu, khí thế này, hành động này, đều không ai bì được.

Cố tiên sinh bắt đầu suy nghĩ đến tính khả thi về việc mua nhà ở phía nam.

“Bà xã anh lần này đến đâu quay phim.”

“Hoành Điểm.”

“Tôi ở Kim Hoa có một căn nhà, cách đó không xa, bây giờ vẫn đang trống, nếu không cho hai người mượn ở cũng được.”

“Không cần, tôi sẽ cho người đi xem những ngôi nhà được trang trí đẹp ở bên đó.”

Thế là hai người đàn ông cùng vợ thành ma kết thúc cuộc gọi.

Một tuần sau, Dư quản gia xuất hiện ở phim trường, lúc bắt đầu Du Yến còn cho rằng mình nhìn lầm, vội vàng bảo Cảnh Hân qua đó xác nhận mới biết đó thật sự là ông ấy.

Dẫn người vào phòng nghỉ, Du Yến vội hỏi, “Sao ông lại qua đây? Trong nhà phải làm sao? Ai chăm sóc cho Cố tiên sinh.”

“Cố tiên sinh bảo tôi đến đây, tôi còn mang theo hai người làm và một đầu bếp nữa.” Dư quản gia nghiêm túc trả lời.

Du Yến càng không hiểu gì hết, “Mang theo nhiều người đến đây để làm gì?”

“Chăm sóc cô, Cố tiên sinh đã mua xong căn nhà ở gần đây, lúc nào cũng có thể dọn đến, cho nên tôi đã sắp xếp xong cả căn nhà liền đến đón cô về.” Dư quản gia bình tĩnh đáp, dường như mua nhà, mang theo người làm đến để quay phim chỉ là một chuyện rất bình thường, về mặt này, thật sự khiến cho Du Yến tự cảm thấy mình chuyện bé xé ra to vậy.

Thế là cô xin nghỉ nửa ngày phép với đạo diễn, mang theo Cảnh Hân theo Dư quản gia cùng đi xem nhà.

Mà sau khi nghe thấy chuyện này, Cảnh Hân vẫn luôn ở trạng thái mộng lung, trong lòng thầm xác nhận lần nữa, thế giới của người giàu có quả nhiên quá hung tàn.

Ra khỏi trường quay, Du Yến mới phát hiện Dư quản gia lại đem cả xe chuyên dụng của cô đến, chiếc xe trắng nổi bật đang đậu ở bên ngoài, quả nhiên là một quản gia vạn năng thần thông quán đại.

Nhà mới là một biệt thự cỡ nhỏ kiểu châu Âu, diện tích nhỏ hơn so với nhà cô ít nhất là hai lần nhưng trang trí rất ấm áp, Dư quản gia sau khi đến đây, nội thất đều được thay mới, thần kì nhất là, phòng ngủ chính còn bố trí hết như phòng ngủ ở nhà của cô, từ rèm cửa, ga giường, cùng với vật trang trí cũng giống hệt, thật sự hết như là đem cả phòng ngủ trong nhà dọn đến đây vậy.

Tham quan xong nhà mới, Du Yến quả nhiên bội phục Dư quản gia sát đất, không nhịn được hỏi: “Ông thật sự không cần tôi giúp ông tìm đối tượng sao, ông thấy Cảnh Hân rất không tệ nha, muốn ngực có ngực, muốn hông có hông, nhất định có thể sinh đẻ!”

“=! Dư quản gia không thèm để ý đến cô, xuống lầu bảo phòng bếp chuẩn bị bữa tối.

Cảnh Hân vẫn luôn duy trì trạng thái mộng lung, sau khi phát hiện bản thân còn được chuẩn bị phòng ngủ riêng, liền hạnh phúc đến nỗi ngã nhào lên giường.

Du Yến gọi điện cho Cố tiên sinh, Cố tiên sinh ở bên kia đang họp nhưng anh không hề để ý mà nhận điện thoại của vợ, mà cấp dưới của anh đã quen với tình huống này rồi.

“Cố tiên sinh, nhà mới thật đẹp!”

“Thích không?”

Du Yến cười nói: “Em rất thích, phòng ngủ hết như ở trong nhà vậy, em không cần mất ngủ nữa rồi. Cố tiên sinh, đây là cách anh theo đuổi em hả?”

“...” Cố tiên sinh hoàn toàn không nghĩ đến chuyện này, anh thật ra muốn bản thân qua đó có không gian riêng tư với cô, có thể thoải mái hơn chút mà thôi! Nhưng anh lập tức thuận theo suy nghĩ của cô hỏi: “Cho nên có hiệu quả không?”

“Hiệu quả rất tốt, em muốn lập tức đồng ý sự theo đuổi của anh!”

“Em có thể tiếp tục câu dẫn anh.” Cố tiên sinh gợi ý.

Du Yến phụng phịu nghĩ: Sao cô lại cảm thấy người bị câu dẫn là mình nhỉ?!

Cố tiên sinh ở đầu dây kia nói lịch trình của anh: “Cuối tuần này anh sẽ qua đó hai ngày.”

Nghे anh nói sẽ đến đây, cô lập tức rất vui vẻ, mới xa nhau vài ngày, cô đã nhớ anh muốn chết rồi.

Giờ ăn tối, Cảnh Hân mới rời giường, mơ hồ đi đến trước bàn ăn, nhìn thấy vài người đi lại quanh Du Yến, rót trà bung nước, sắp xếp chén đĩa, khăn ăn, thật sự hết như đóng phim vậy, cô cảm thấy mình hình như chưa tỉnh ngủ.

“Chị Yến, em thật sự có thể ở trong này sao?”

Du Yến đùa dai chớp mắt, cố tình nói với cô: “Chuyện này em có thể hỏi Dur quản gia đấy, là ông ấy sắp xếp phòng cho em.”

Dur quản gia bị điểm danh, không tự nhiên ho khan hai tiếng, nghiêm túc đáp: “Vì tiện cho công việc, cô có thể ở lại đây.”

Đều tại Du Yến loạn điểm uyên ương, hại ông giờ đây đối mặt với Cảnh Hân cảm thấy cả người không tự nhiên.

Sau đó đối diện với một bàn đầy thức ăn tươi ngon, Cảnh Hân phát hiện ra bản thân có chút nuốt không trôi.

Ăn cơm còn bị người khác nhìn, cô thật sự là rất không quen, đặc biệt là Dur quản gia mặt không biểu cảm, ông còn dùng ánh mắt kì lạ để nhìn cô, thật sự khiến cô cảm thấy rất đáng sợ a!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Đóng phim

Thời tiết lạnh lạnh nhưng cũng không ngăn được sự nhiệt tình trong lòng cô, quay phim tuy cực nhưng mỗi ngày sau khi quay xong liền có xe riêng đến đón, vừa về nhà liền có thể thưởng thức thức ăn ngon miệng, còn những người vây quanh mình đều là người nhà mình, cảm giác này, hết như chưa từng rời khỏi nhà vậy, thoải mái lại tự do.

Hôm nay nhân lúc nghỉ giữa giờ, Dur quản gia đem chút điểm tâm đến cho cô, là cháo tổ yến thơm ngon, trong thời tiết này, ăn cháo có thể làm ấm dạ dày.

Du Yến mở hộp thức ăn ra, bên trong còn có hai phần, thoáng nhìn Dur quản gia, Dur quản gia ho khan một tiếng, ngẩng đầu nhìn trời, vờ như không thấy ánh mắt trêu chọc của cô.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cảnh Hân hai ngày nay đã ăn nhờ ở đậu quen rồi, không nghĩ đến hàm ý sâu xa dưới đó, vừa thấy có phần cô liền cười hi hi, đưa cho Du Yến một chén, lại cầm chén mình, sau đó rất không có hình tượng bắt đầu ăn, ăn xong một ngụm còn vô cùng cảm động khen: “Ngon quá đi...”

Du Yến vẫn chưa ăn được nửa chén, Cảnh Hân đã tiêu diệt xong một chén to, sau đó còn xoa bụng mình, cảm khái nói: “Trước đây theo chị Yến đi quay, em sẽ gầy đi, lần này không chỉ không gầy mà còn béo lên vài cân.”

Du Yến nghe thế liền cười bảo: “Thế em phải cảm ơn Dur quản gia nha, sẵn tiện vỗ béo em luôn, thật sự là không thể bỏ qua công lao của ông ấy được.”

Cảnh Hân nghe cô nói như thế, cảm thấy rất có đạo lý, liền cười tươi nói với Dur quản gia: “Cảm ơn chú Dur!”

...

Dư quán gia đang đứng bên cạnh làm nền, lúc này nghe thấy cách xưng hô của cô nàng, lập tức hóa đá.

Chú Dư, chú Dư, chú Dư..., hóa ra ông đã là chú rồi!!!!

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Chú Dư vừa chịu mười nghìn điểm tổn thương, dường như nghe thấy tiếng tim mình vỡ vụn, mệt, cảm thấy không muốn yêu nữa rồi...

Du Yến lúc đầu còn nhin cười như nghe xong chữ chú, lập tức không nhin được mà ha hả cười lớn không còn chút hình tượng nào, cười đến chén còn suýt cầm không vững.

Cảnh Hân bị cười đến về mặt mơ hồ, Dư quán gia lẳng lẳng nhặt lại trái tim pha lê của ông.

Bởi vì là phim võ hiệp nên sẽ có rất nhiều cảnh đánh nhau, Du Yến cũng có thể thân, rất giống thân hình của cô ấy, đến gương mặt cũng có vài phần giống, tuy có thể thân nhưng cũng có một số cảnh cần cô phải diễn.

Du Yến cả người mặc nam trang rất soái, tay cầm trường kiếm đứng trong gió lạnh, vạt áo phấp phới, uy vũ lẫm liệt, lúc đánh nhau với kẻ thù càng lưu loát như mây trôi nước chảy, đường kiếm tựa như du long.

Đương nhiên, đây đều là cảnh tượng cuối cùng công chiếu với khán giả,

Thực tế là, vì phải cười điệu sự phiêu dật thoát tục của hiệp khách nên trên người bọn cô đều là tơ tổng hợp, tầng tầng lớp lớp, tuy đẹp nhưng không thể chống lạnh được.

Một trận gió lạnh thổi đến, Du Yến liền suýt chút không cầm chặt được thay kiếm.

Đạo diễn còn chê gió không đủ to, không đạt được hiệu quả ông mong muốn, thế là lại tìm thêm vài quạt gió to đến, thổi vào các diễn viên.

Dư quán gia đứng bên cạnh nhìn đến há hốc mồm, “Thôi như thế này, thổi đến cảm thì thế nào.”

Cảnh Hân lắc lắc bình giữ ấm bên cạnh, “Sáng sớm ra cười không phải là đã nói ông nấu canh gừng sao, chờ lát nữa nghỉ cảnh quay, sẽ để chị Yến uống cái này.”

Dư quán gia lắc đầu, lòng thầm nghĩ đến cả ông còn không nhin được, nếu là để Cố tiên sinh nhìn thấy cảnh này sẽ đau lòng chết mất.

“Nghỉ cảnh quay được nghỉ rồi chứ?” Dư quán gia cảm thấy bản thân là người ngoài ngành, bất giác hỏi nhiều thêm vài câu.

Cảnh Hân lại lắc đầu, “Nghỉ ngơi nhiều nhất làm mười phút, sau đó vẫn còn những cảnh treo cáp nữa.”

“Chính là mấy sợi dây cáp bay qua bay lại trên không hả?”

“Đúng rồi.”

“Không phải có thể thân sao?”

“Rất nhiều cảnh chính diện không thể thay được.”

“...”

Đây rõ ràng không phải là chịu tội sao, Dư quán gia nhú mày hệt như nuốt phải con ruồi chết vậy, loại tình huống này, ông có cần phải báo với Cố tiên sinh không, biết tình hình mà không báo có phải là tội tăng một bậc không?!

Du Yến dày vò vài lần, lúc này mới xem như xong, nghỉ cảnh quay, Cảnh Hân vội mang canh đến cho cô, Du Yến uống cả bình mới cảm thấy ấm áp.

Sau đó lại có cảnh treo dây cáp, thật sự là đủ loại dày vò.

Lúc một ná thở, Du Yến bị sự yêu nghiệt của mình làm cho cảm động.

May là tối về nhà, Cố tiên sinh cho cô một sự bất ngờ lớn, anh đã đến trước vài ngày.

Du Yến vừa nhìn thấy Cố tiên sinh liền không nhin hết to nhào đến, nhảy lên người Cố tiên sinh, ôm chặt anh.

Sau đó Dư quán gia và Cảnh Hân bước vào cửa liền cùng lúc trợn mắt, vội vàng tìm nơi tránh đi, xem như không nhìn thấy.

“Em nhớ anh lắm.” Du Yến sau khi trao cho Cố tiên sinh một nụ hôn cuồng nhiệt liền bắt đầu bày tỏ nhớ nhung trong lòng.

Cố tiên sinh hôn cô, khàn giọng nói: “Anh cũng thế.”

Hai người quán quýt nhau một lúc, Cố tiên sinh mới hỏi về chuyện nhà cửa, “Em ở thoải mái chứ? Bởi vì thu mua quá vội, cho nên không tìm được căn to hơn.”

“Đã tuyệt lắm rồi, em rất thích.”

Lúc tối làm ‘chuyện yêu’ trên giường, Cố tiên sinh nhìn thấy vài vết đỏ nhạt sau lưng cô, hỏi cô xảy ra chuyện gì, Du Yến xua tay không để ý nói: “Là lúc treo dây cáp nên bị đẩy, qua hai ngày liền biến mất, không sao cả.”

Cố tiên sinh nghĩ đến lần đầu tiên nhìn thấy cánh vai cô bị cháy nắng, người con gái này, bình thường thích làm nũng, nhưng đối với sự nghiệp lại kiên trì không thua bất kì người đàn ông nào cả, cho dù là ngẫu nhiên bị thương, cô đều không than một tiếng.

Cố tiên sinh hôn lên những vết hằn ấy, dịu dàng thì thầm bên tai cô: “Mỗi tác da thịt trên người em đều là báu vật của anh, cho nên xin em, giúp anh bảo vệ thật tốt nhé.”

Du Yến cong mắt cười: “Em thường vô tâm sợ ý, anh nhờ em như thế, em sợ mình không giúp được.”

Cố tiên sinh trách yêu cắn lên lưng cô một cái, nói: “Thế em phải nhớ nhớ kĩ, em bị thương anh sẽ đau lòng, nếu em khiến cho cả người đầy vết thương, anh sẽ nhốt em ở nhà, cũng không để em ra ngoài nữa.”

“Bá đạo quá đi.” Du Yến cười kháng nghị.

“Bá đạo như thế đấy.” Cố tiên sinh nói xong, kéo cô vào lòng, lần nữa đem cô ăn sạch sành sanh.

Vì Cố tiên sinh qua đây nên Du Yến vốn không muốn rời anh dù chỉ một giây phút nào, cô thậm chí muốn xin nghỉ phép, nhưng bị Cố tiên sinh từ chối.

Cố tiên sinh tự có lịch trình của mình: “Anh đưa em sang đó, em đi đóng phim, anh có thể đi dạo trường quay, trưa sẽ mời dạo diễn đi ăn cơm.”

“Sao phải mời ông ấy đi ăn cơm chứ, tính tình của ông ấy rất thất, nếu như quay đi quay lại nhiều lần, sẽ bị mắng banh xác đó.”

“Thế thì càng nên mời, dọa nạt ông ta, bắt ông ta không được hung dữ với em như thế nữa.”

“Cố tiên sinh, anh đột nhiên trở nên giao hoạt rồi.” Du Yến trưng ra vẻ mặt như bị dọa, Cố tiên sinh bị chọc cười.

“Trước giờ không gian không thương.”

Quả nhiên gần mực thì đen gần đèn thì rạng, Cố tiên sinh ở cạnh cô lâu ngày nên cũng học được thói dè dặt, thật là cũng cừ lắm cơ!

Cố tiên sinh sau khi đưa cô đến phim trường, quyết định sẽ đi dạo quanh, rồi đi tìm Du Yến thăm trường quay, giữa trưa còn mời dạo diễn bọn họ đi ăn cơm làm quen.

Tuy anh cảm thấy chỉ dạy của Tư Sùng Chí khá hữu hiệu nhưng mắng người, nổi nóng gì đó, không phải là phong cách của anh, Cố tiên sinh thích lấy đức phục người hơn.

Hiếm khi được một lần đến đây, Cố tiên sinh liền dẫn theo Dư quán gia, nhàn rỗi đi dạo quanh phim trường, vì là cuối tuần nên người qua lại khá nhiều, cho nên Cố tiên sinh liền cùng với Dư quán gia đi đến nơi ít người.

Tuy chỉ là những kiến trúc mô phỏng nhưng nhìn nhiều sẽ cảm thấy hoa mắt, cũng cảm thấy không có gì để xem.

Ngẫu nhiên có vài người qua đường lướt qua người Cố tiên sinh, vẫn quay đầu nhìn thêm vài cái, cảm thấy người này có chút quen mắt, gương mặt khí chất đều rất tốt, hẳn sẽ không phải là ngôi sao lớn ở đây quay phim chứ.

Có vài cô gái gặp anh, cũng lặng lẽ nhìn Cố tiên sinh, nhỏ giọng bàn luận, “Các cậu có cảm thấy, người này rất giống doanh nhân Cố Hành Viễn không?”

Một người khác nói: “Có chút giống, nhưng hình như so với ti vi còn đẹp trai hơn.”

Sau đó còn có người mỉa mai: “Các người thật sự cho rằng người giàu có đều giống trong phim truyền hình sao, rảnh rỗi thì đi tán gẫu, yêu đương sao? Người giàu đều rất bận được chưa, sao lại rảnh rỗi ra ngoài chơi, không việc gì thì ít xem đọc ngôn tình, đọc nhiều tin kinh tế đi!”

“...”

Các em gái tuy không bị ngôn tình tẩy não nhưng cậu rõ ràng là bị tin kinh tế tẩy não rồi được không!

Chẳng lẽ các người giàu có đều bận tới mặt tối mày, từ sáng đến tối đều bận rộn trên thương trường? Người giàu có cũng có cuộc sống riêng tư chứ!

Dư quán gia lẳng lặng thăm mĩa mai trong lòng, quay đầu nhìn Cố tiên sinh, “Người càng lúc càng nhiều, chi bằng chúng ta đến phim trường thăm cô chủ đi.”

Cố tiên sinh nhìn ông một cái, “Sao vậy, ông cảm thấy những địa điểm quay này không đẹp ư?”

Dư quán gia nghiêm túc trả lời: “Địa điểm cũng đẹp, nhưng tôi cảm thấy xem quá trình cô chủ đóng phim sẽ có ý nghĩa hơn.”

“Thế thì đi thôi.”

Gần đây Dư quán gia thường đến phim trường đưa thức ăn, đưa điểm tâm đến còn thường xuyên đem trái cây và thức ăn vặt đến tặng cho những người khác, nên mọi người đều khá quen ông, ông vừa dẫn thêm một người đến mọi người cũng không để ý cho rằng ông lại đến mang thức ăn đưa cho Du Yến.

Lại quay đến cảnh Du Yến đầu kiếm, bị treo trên dây cáp hơn nửa còn là cảnh cô bị đánh, chỉ thấy cô ở trên không bị nam chính chém một đao, cả người ngã ra sau, sau đó ngã xuống tấm nệm bông bên dưới.

Màn này khiến cho Cố tiên sinh xem đến ngỡ ngàng, quay đầu hỏi Dư quán gia: “Gần đây cô ấy đều đóng những cảnh này sao?”

Dư quán gia gật đầu, nếu là Cố tiên sinh tự mình nhìn thấy, cũng không tính là ông cáo mật.

“Như thế này không bị thương mới lại.” Cố tiên sinh hiển nhiên rất giận.

“Phim võ hiệp đều là quay như thế.” Dư quán gia giải thích với anh, đây đều là những chuyện ông nghe được từ Cảnh Hân.

“Ông đi gọi cho người đại diện của cô ấy, sau này không cho phép đóng phim võ hiệp nữa.” Dao kiếm không có mắt, lỡ như thật sự bị thương thật thì thế nào, anh không cho phép chuyện như thế xảy ra.

“Vâng.”

Vì trước đó quay những cảnh quan trọng, Cố tiên sinh cùng Dư quán gia yên tĩnh đứng một bên nhìn, đột nhiên từ bên cạnh xuất hiện một cô gái, dùng giọng ngọt ngào, hưng phấn hỏi: “Đây không phải là Cố tiên sinh sao? Hai người lại đến thăm chị Yến à.”

Nhìn đối phương nhiệt tình như thế, hiển nhiên là rất thân với Du Yến, Cố tiên sinh nhìn cô nàng, phát hiện ra bản thân căn bản không hề quen.

“Em là Hà Hi, cùng chị Yến lần trước đóng《Bạn của năm đó》, em đóng vai nữ chính.” Hà Hi đặc biệt cường điệu ba chữ ‘vai nữ chính’.

Cố tiên sinh nhìn cô ấy, gật đầu, cũng không đáp lại, rất nhanh liền quay đầu tiếp tục ngắm Du Yến.

Hà Hi vẫn ở bên cạnh tiếp tục nói: “Em với chị Yến khá thân, lần trước em ngã xuống cầu thang, chị ấy còn bắt chấp kéo em lại khiến cho bản thân bị thương, đến bây giờ em vẫn rất cảm động.”

Hà Hi vốn muốn tìm chủ đề để nói, nào ngờ Cố tiên sinh nghe xong câu đó, sắc mặt lập tức thay đổi, nét mặt trầm xuống nhìn cô nàng, “Người khiến cô ấy bị thương, chính là cô?”

Câu hỏi này hỏi rất lạ, giống như cô cố ý làm người khác bị thương vậy.

“Lúc ấy em cũng bị dọa, nhưng chị Yến thật sự rất trọng nghĩa, không nói hai lời liền giơ tay kéo em.” Hà Hi nói những lời này, lại cười hỏi Cố tiên sinh, “Nghe nói anh với chị Yến là bạn thân ư?”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Tâm cơ

Cố tiên sinh đang nghe Du Yến là vì cô ta mà bị ngã đến hôn mê, lòng thầm trực tiếp liệt kê người này vào trong danh sách đen.

Nhưng anh là người hi lộ đều không lộ ra ngoài, cho dù Hà Hi là người biết nhìn sắc mặt đi nữa thì cũng không có cách nào nhìn thấy được Cố tiên sinh, thế nên cô nàng vẫn bên ngoài luyện thuyết không ngừng nghỉ.

“Chị Yến rất biết chăm sóc người khác, bọn em thường hay đi chơi, sao lại không thấy anh cũng đến chơi nhỉ?”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ đề đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Dư quán gia bên cạnh càng nghe càng không lọt tai, những ngày không quay phim, Du Yến là hận không thể hai mươi bốn giờ bám sát Cố tiên sinh, sao có thể đi chơi với người khác rất vui chứ? Ngoại trừ cần đi xã giao, cô cần bản không ra khỏi cửa, có người đến tìm cô, cũng bị từ chối, không cho ai mặt mũi cả. Cho dù là đi xã giao, cô cũng sẽ báo cáo với Cố tiên sinh, đi đâu xã giao, gặp ai, những chuyện của cô đều báo cáo cực tỉ mỉ.

Cô gái này lại trước mặt bọn họ nói hai người thường hay đi chơi, Du Yến trích đâu ra thời gian đi cùng cô ấy chứ? Rõ ràng là mở to mắt nói dối mà.

Thật ra lời này của Hà Hi nói cũng rất cao minh, không đặc biệt chỉ ra quan hệ giữa bọn họ thân đến mức nào, lại nói là thường đi chơi cùng, nói tình bạn của họ rất mơ hồ lại khiến người ta có vô vàn liên tưởng, nếu như nói lời này với những người khác nghe, chắc chắn sẽ cho rằng hai người rất thân, vấn đề là Cố tiên sinh và Dư quán gia căn bản không phải là những người khác mà là người nhà của Du Yến, cho nên nghe lời này của cô ta, lập tức biết cô gái này đang nói dối, dễ dàng thấy được tâm tư của cô ta.

Vẫn còn trẻ như thế lại không đi học thứ tốt, làm một tâm cơ girl liền cảm thấy rất có tiền đồ sao?

“Hai người đến tham quan, chị Yến biết không? Em dẫn mọi người qua đó.” Hà Hi vẫn ở bên cạnh nhiệt tình nói, không hề cảm thấy lúng túng, nhưng hai tòa núi to kia nói thế nào cũng bắt đi bất dịch.

Cố tiên sinh nhú mày, lạnh lùng từ chối: “Không cần.”

Cảnh Hân lúc này từ xa đã nhìn thấy hai người bọn họ, vừa chạy đến vừa vỗ tay, “Cố tiên sinh, Dư quán gia, chị Yến rất nhanh quay xong rồi, em dẫn hai người qua đó.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Thế là hai người đàn ông rất nhanh liền theo Cảnh Hân vào trong phim trường, không hề nhìn về hướng của Hà Hi.

Hà Hi dậm chân, hít sâu một hơi, cũng theo bọn họ tiến vào trong.

Cố tiên sinh tuy rằng lẫn lộn trong thương trường nhưng tên tuổi của anh khá nổi tiếng, thường hay lên ti vi và báo chí, những người không lẫn lộn trong giới kinh doanh, cũng nhiều người biết anh.

Cho nên lúc Du Yến giới thiệu anh với đạo diễn, đạo diễn lập tức nhiệt tình bắt tay anh, cúi đầu khom lưng, thật sự là nhiệt tình quá rồi.

Mà sau đó ban chế tác cũng lượn sang được Cố tiên sinh mời đi ăn cơm.

Hà Hi lẫn trong đám người, vốn muốn nhân cơ hội đi theo, lại bị Cảnh Hân chặn lại, nói: “Cô không thích hợp đi theo.”

“Tại sao chứ, mọi người đều biết tôi với chị Yến quan hệ rất tốt mà.”

“Mọi người đều biết nhưng tại sao tôi lại không biết.” Cảnh Hân trực tiếp vạch trần lời nói dối của cô nàng, nhìn cô ấy nói: “Hà Hi, đừng tự khiến mình không vui.”

Cảnh Hân nói xong liền xoay người đi theo đám người Dư quán gia, để lại Hà Hi với gương mặt đầy oán niệm đứng nguyên tại chỗ.

Lúc này bên ngoài có hai phóng viên bước vào, bọn họ vốn là đã hẹn xong với đạo diễn, chuẩn bị phỏng vấn diễn viên, tuyên truyền cho bộ phim, nào ngờ lại trùng hợp, đúng lúc bắt gặp đạo diễn đang muốn ra ngoài.

Thời điểm gặp nhau ngoài cửa, đạo diễn còn rất nhiệt tình giữ họ cùng đoàn phim ăn cơm, nói ông sẽ đi với bạn ra ngoài ăn rồi sẽ quay lại, bảo họ ở phim trường chờ.

Phóng viên nhìn thấy Hà Hi có ý đứng lại nên đi đến chào hỏi cô nàng.

Trước đó Hà Hi cũng có nói chuyện qua với hai người này, cho nên cũng xem như quen biết, thu lại tâm trạng, cười tủm tỉm với họ.

“Không phải nói ăn cơm sao, sao em còn ở đây?” Phóng viên A tò mò nhìn cô.

“Vừa tiễn đạo diễn xong, đang định vào trong đây, các anh cũng vào cùng đi.” Hà Hi nhiệt tình mời phóng viên theo cô vào khu nghỉ ngơi.

“Anh thấy nhiều người đều đi theo ăn cơm, sao em không đi cùng thế?” Phóng viên B hỏi.

“Lát nữa em còn có việc nên không đi theo.”

Phóng viên B lại nói: “Anh vừa rồi hình như nhìn thấy Cố Hành Viễn cũng trong đám người, có phải là anh ấy không?”

“Là Cố Hành Viễn, anh ấy đến thăm phim trường.”

Phóng viên A nhảy cảm hỏi: “Thăm ai trong đây thế?”

Hà Hi nháy mắt, che miệng cười: “Đương nhiên là thăm Du Yến và em rồi, bọn em ở trong đoàn phim《Bạn của năm đó》quen biết nhau, lần này Cố tiên sinh đến công tác, sẵn tiện đến thăm bọn em, đáng tiếc em có chút việc, không thể đi ăn cùng.”

Hai phóng viên đều rất ngạc nhiên, “Em với Cố tiên sinh quen nhau? Rất thân ư?”

“Vấn ỏn đi, mọi người đều là bạn bè cả, đừng thấy Cố tiên sinh là một người nổi tiếng, thật ra anh ấy rất dễ thân cận.” Hà Hi nói, đến bản thân còn cảm thấy mình nói không tẽ, bất giác thẳm ấc ý.

Hai phóng viên vốn không hề hào hứng khi đến phỏng vấn lấy tin tức của đạo diễn, nào ngờ lại vô tình nghe ngóng được một tin tức không thể tin nổi, nhất thời kích động muốn nhảy cẫg lên.

Vội vàng hỏi Hà Hi đủ thứ.

“Lúc trong đoàn phim, em và chị Yến cũng là bạn diễn chung, chẳng qua lúc đó chị ấy là vai phụ, em là vai chính, có một lần Cố tiên sinh đến thăm Du Yến, em cũng ở đó nên rất tự nhiên mà quen biết.” Nói đến đây, cô nàng cũng không nói gì thêm, như thế đủ để họ tự bổ sung thêm rồi.

Cô thật sự là lúc ấy có làm quen với Cố tiên sinh, nhưng đáng tiếc là anh không nhận ra cô mà thôi, cô cũng không phải nói dối.

Bên này Cố tiên sinh dẫn theo một đám người đến khách sạn tốt nhất ăn cơm, mọi người đều là người giỏi xã giao, cho nên vẫn thường nâng ly cạn chén, không để không khí trở nên nhạt nhẽo, mọi người đều cười nói rôm rả với nhau.

Cố tiên sinh thậm chí bày tỏ nếu đoàn phim thiếu kinh phí có thể tùy lúc nói với anh, bao nhiêu anh cũng sẽ đồng ý đầu tư, không chỉ là vì anh và Du Yến là bạn thân mà là xem trọng đoàn phim rất có triển vọng này, lời nói hào phóng của anh khiến tổ đạo diễn đều cảm động không thôi, không ngừng tự cạn ba ly, bày tỏ lòng cảm ơn sự thương thức của Cố tiên sinh.

Cố tiên sinh cạn một ly với đạo diễn nói: “Tiểu Yến thường ngày vô tư vụng về, mong mọi người chiếu cố nhiều hơn.”

Đạo diễn xoa tay đáp: “Nào có chuyện đó, Du Yến đóng phim rất nghiêm túc cũng rất cẩn thận, là diễn viên khiến tôi yên tâm nhất.”

Nghe người khác khen bà xã mình lợi hại, Cố tiên sinh thẳm vui về lại ấc ý, tâm trạng rất tốt, bất giác uống thêm vài ly.

“Không ngờ hai nhà của Du Yến và Cố tiên sinh lại có quen biết, thật sự chưa từng nghe Du Yến nhắc đến.” Đạo diễn cảm khái nói, nếu biết bọn họ là bạn bè, ông chắc chắn từ sớm đã ôm đùi to của Du Yến này, chẳng qua bây giờ biết được cũng không tính là muộn.

Cố tiên sinh cười rồi cười, bất ấc dĩ nói: “Cô ấy cảm không cho nhắc đến, cô ấy còn nói nếu không sẽ cách tôi xa chút.”

Mọi người tò mò, “Tại sao?”

Du Yến cũng rất tò mò nhìn Cố tiên sinh, không biết tiếp theo anh sẽ nói gì.

“Tôi đang theo đuổi cô ấy, cô ấy lại không muốn có scandal.” Cố tiên sinh nhìn Du Yến, trong mắt chứa đầy sự sùng nịch.

Đạo diễn bừng tỉnh đại ngộ, cười nói: “Nam chưa cưới, nữ chưa gả, quang minh chính đại qua lại với nhau, gọi là yêu đương, không phải là scandal.”

Cố tiên sinh cũng cảm khái nói: “Tôi cũng nói như thế, nhưng cô ấy vẫn không đồng ý.”

Thế là mọi người đều nhìn Du Yến trách móc, lòng thẳm nghĩ cô gái này sao lại không muốn công khai, có người đàn ông xuất sắc như thế theo đuổi, cô ấy còn dám chê bai, có phải là yêu cầu quá cao rồi không?! Thật sự khiến mọi người phẫn nộ mà.

“Du Yến à, chuyện này cô không đúng rồi, sự nghiệp tuy là quan trọng nhưng đối tượng thì vẫn phải tìm, điều kiện giống như Cố tiên sinh, tuyệt đối là thấp đèn lồng cũng không tìm ra đâu, tốt bậc nhất rồi, cô sao còn chê bai thế?”

Du Yến im lặng nhìn mọi người lại nhìn Cố tiên sinh, không biết nên có phản ứng gì, chỉ đành hi hi cười trừ.

Sau bữa trưa, Du Yến và Cố tiên sinh cùng nhau ngồi chung xe về đoàn phim, vừa lên xe liền nhéo tay Cố tiên sinh, “Nói, tại sao đột nhiên lại nói ra những lời kia.”

Cố tiên sinh ôm cô: “Anh không phải là dựa theo tiến trình theo đuổi em sao? Để người khác biết được mong ước của anh và phản ứng của em, chiêu này không đi sai nha.”

“...” Du Yến nhìn anh, bĩu môi nói: “Cố tiên sinh, anh thật là một tâm cơ boy.” Nói xong liền hung hăng hôn lên môi anh, còn đưa lưỡi vào trong khuấy động.

Cố tiên sinh vừa bắt đầu là vẻ mặt say đắm hưởng thụ, nhưng sau khi tiếp tục hôn sâu, vẻ mặt của anh lại bắt đầu trở nên vi diệu.

Du Yến hôn anh thật lâu, mới buông anh ra cười hỏi: “Sao nào, mùi tôi thơm không?”

Vừa rồi đĩa nghiêu xào cháy tỏi, đặt trước mặt cô, mọi người đều lo uống rượu, kết quả là cả đĩa nghiêu to đều là cô ăn sạch, ăn đến trong miệng đầy mùi tỏi, cho dù đã nhai kẹo thơm miệng cũng không giảm được bao nhiêu.

Cho nên cô hôn Cổ tiên sinh để trừng phạt, mục đích là để anh thưởng thức mùi tỏi, thật sáng khoái!

Cả đoàn người quay về đoàn phim, hai phóng viên trước đó vẫn chưa đi, nhìn thấy Cổ tiên sinh xuất hiện, vội vàng đi đến trước mặt anh, hỏi: “Cổ tiên sinh, chúng tôi là phóng viên của báo XX, nghe nói anh đến đây thăm cô Du và cô Hà, ba người có phải là bạn thân không? Xin hỏi anh đánh giá thế nào về hai người họ?”

Đối với một đồng câu hỏi của phóng viên, mọi người đều có chút không hiểu, Cổ tiên sinh rõ ràng là đến thăm Du Yến, lúc nào lại thành thăm Du Yến và Hà Hi, chuyện này liên quan gì đến Hà Hi chứ?

Du Yến cũng cảm thấy có chút kì diệu, đang nghĩ lại họ nói gì lại bị Cổ tiên sinh chặn lại, chỉ nghe anh hỏi phóng viên: “Cô Hà là ai?”

Sau đó đến cả phóng viên cũng trở nên mông lung.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Rạn nứt

Cổ tiên sinh bảo Du Yến vào phim trường trước, lại quay đầu nhìn hai đám người đang mơ hồ, cười mỉm đáp, “Tuy không biết cô Hà là Ai nhưng tôi thật sự đến đây để thăm Du Yến, tôi là fan của cô ấy, diễn xuất của Du Yến rất đỉnh, phim mới cũng rất đỉnh, hi vọng mọi người đến lúc đó có thể đến rạp phim để ủng hộ.”

Có thể nói, đây là lần đầu tiên Cổ tiên sinh đối diện với truyền thông giải trí, cũng là lần đầu tiên chấp nhận phỏng vấn của phóng viên giải trí, sau khi hai phóng viên ý thức được điểm này, suýt nữa kích động đến điên.

Tuy Cổ tiên sinh đã đem chủ đề nói về bộ phim mới của Du Yến, nhưng hai người kia kích động cuồng cả người rồi, không còn bao nhiêu lý trí nữa, rất nhanh lại hỏi: “Hà Hi nói hai người quen biết trong đoàn phim trước, chính là《Bạn của năm đó》, anh có ấn tượng không?”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“《Bạn của năm đó》lúc ấy tôi cũng có đến thăm, nhưng tôi thật sự không biết người mà hai anh nói.”

Hai phóng viên đến lúc này mới ý thức được, trong đó nhất định có ẩn tình, một là Hà Hi đang nói dối, hai là Cổ tiên sinh không muốn thừa nhận, chẳng lẽ giữa Hà Hi với Du Yến, có bí mật gì đó không thể để cho người khác biết được ư?

Chẳng qua Cổ tiên sinh là một nhân vật lớn như thế, chấp nhận phỏng vấn, đã xem như là hôm nay họ gặp được vận may lớn rồi, lại tiếp tục hỏi đến ngọn nguồn, chắc chắn hậu quả sẽ không ổn đâu.

“Xin hỏi Cổ tiên sinh với Du Yến có phải là bạn thân của nhau không?”

“Chúng tôi thật sự quen biết nhau, tôi là fan của cô ấy, gần đây đang theo dõi chương trình《Ánh sao rực rỡ》của cô ấy.” Cổ tiên sinh nói xong lời này liền đưa mắt nhìn Dư quán gia một cái, Dư quán gia hiểu ý lập tức tiến lên chặn hai người kia lại, Cổ tiên sinh liền xoay người tiến vào trong phim trường.

Phóng viên cảm thấy mới hỏi được hai ba câu thật sự là quá ít, thế là muốn vượt qua người Dư quán gia đuổi theo, nhưng đừng trông Dư quán gia gầy gò, ông ấy thật sự dư sức để chặn hai người nọ.

Hai phóng viên ý mình đồng người hơn nên muốn tiến lên, quán gia nheo mắt, từ trên cao nhìn xuống họ, hỏi: “Tôi là quán quân của kick boxing ở Anh, hai người có muốn thử một chút không?”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Trong xã hội pháp chế, lại vẫn có dạng uy hiếp trắng trợn như thế này sao, phóng viên có chút phẫn nộ bất bình, nhưng nghĩ đến đối phương là người của Cổ tiên sinh, cũng không dám làm gì.

Đem những tin tức thu được hôm nay về, chắc chắn sẽ khiến tòa soạn xôn xao, nói không chừng chủ biên cao hứng, tiền lương tháng này của bọn họ cũng sẽ tăng lên! Nghĩ đến đây, hai người cũng không nghĩ đến việc hỏi được ít hay nhiều gì nữa, vui vẻ rời đi.

Vì đạo diễn bọn họ đều biết Cố tiên sinh đang theo đuổi Du Yến, cho nên buổi chiều Cố tiên sinh ở lại trường quay, mọi người cũng không cảm thấy kì lạ, ngược lại đưa mắt nhìn Du Yến, tỏ ý: Cô gái nhà cô thật không biết tốt xấu rồi.

Du Yến bị nhìn đến cả người không thoải mái, liền bàn bạc với Cố tiên sinh, bảo anh rời đi trước, cô nhất định sẽ về sớm một chút.

Cố tiên sinh đối với việc cô làm nũng không có sức phản kháng, chỉ có thể bất đắc dĩ đồng ý, trước khi đi còn không cam lòng hỏi: “Bộ quần áo em mặc thật sự rất đẹp, có thể mua về không?”

“...”

Tư tưởng của Cố tiên sinh tà ác như thế, cả ngày nhìn xuyên bộ quần áo của cô, làm sao tiếp tục đóng phim đây.

Cố tiên sinh vừa rời đi, Hà Hi cũng từ bên ngoài quay về, buổi trưa cô nằng vì che giấu sự lúng túng của bản thân khi không cách nào đi ăn cơm cùng, nên cũng mang theo trợ lý ra ngoài ăn, lúc này mới ung dung trở về.

Đoạn phỏng vấn ngắn vừa rồi ở trước cửa trường quay, lúc này đã truyền cho mỗi người trong đoàn phim, nên những ánh mắt nhìn Hà Hi đều có chút kì diệu.

Ban đầu Hà Hi vẫn không rõ tình huống gì, cảm thấy có chút kì lạ, sau đó âm thầm bảo trợ lý đi nghe ngóng có chuyện gì phát sinh, lúc này mới ngỡ ngàng.

Cô cho rằng hai phóng viên cùng lắm là chờ đạo diễn về rồi phỏng vấn liền rời đi, nếu bọn họ hỏi đạo diễn chuyện này, đạo diễn cũng không thân với họ, nhất định sẽ không trả lời loại vấn đề này, chờ ngày mai phỏng vấn được đăng lên, cô có thể giải thích với Du Yến là phóng viên đang nói bừa, đến lúc đó đã có nhiều người đọc được tin, trách cô cũng vô dụng.

Chỉ là, cô nghĩ nhiều rồi, mọi chuyện lại không diễn ra như những gì cô đã nghĩ.

Nghìn lần không ngờ hai phóng viên kia lại lợi hại như thế, đến cả Cố tiên sinh cũng dám phỏng vấn, càng không ngờ, Cố tiên sinh lại còn chấp nhận phỏng vấn, loại tình huống này đối với cô mà nói, thật sự là quá bị động rồi.

Hà Hi cảm thấy hình tượng hoạt bát mà mình gây dựng trước mặt Du Yến đã sụp đổ rồi, bây giờ phải khẩn trương nghĩ cách vớt vát mới được.

《Bạn của năm đó》cô là được thay vai, vai chính trước đó bị loại thế nào, sau khi vào đoàn phim cô cũng đã nghe ngóng, cho nên cô biết thực lực chỗ dựa của Du Yến, cũng biết quan hệ không bình thường giữa Du Yến và Cố tiên sinh, nhưng cô không nghĩ đến muốn như thế nào, nhiều nhất chỉ là mượn danh tiếng của Cố tiên sinh để nổi tiếng mà thôi, những chuyện khác cô đều không dám nghĩ đến.

Vai phụ này cũng là cô không dễ gì mới giành được, liên tục dự tiệc rượu mấy ngày, mỗi lần uống đều muốn nôn ra mặt xanh mặt vàng, cuối cùng mới đòi được diễn viên kia ra chỗ khác.

Nếu Du Yến thật sự tính toán với cô, thế thì cơ hội không dễ gì mới có được, có thể sẽ bị thu lại.

Lúc chuyên viên trang điểm giúp Hà Hi sửa lại lớp trang điểm, cô ta liền nhắm mắt nghĩ kế sách.

Sau khi trang điểm xong, cô trực tiếp đến gần ghế nghỉ của Du Yến, phát hiện Du Yến vẫn chưa nghỉ cảnh quay, liền yên lặng đứng đó chờ.

Hà Hi vừa xuất hiện, Cảnh Hân liền trông thấy cô ta, trước đó hai người vẫn khá ồn ào, nhưng vừa trải qua sóng gió phỏng vấn lúc trưa, Cảnh Hân đến cả khóe mắt cũng không muốn nhìn thấy cô.

Du Yến quay liền mấy cảnh, đạo diễn cuối cùng cũng cho phép cô nghỉ cảnh, vừa rồi có mấy cảnh đánh nhau, tuy không kịch liệt, nhưng quay đi quay lại vài lần, khiến cô mệt đến đờ người.

Vừa quay về ghế nghỉ ngơi, Hà Hi liền đi đến, cả mặt lo lắng, uất ức.

“Chị Yến, chuyện trưa nay em có nghe nói rồi, xin lỗi chị, nhưng em thật sự không nói như thế, là hai phóng viên kia hiểu lầm rồi.”

Du Yến nhận lấy bình nước mà Cảnh Hân đưa, sau khi uống một ngụm, nghiêng mặt nhìn Hà Hi, vẻ mặt rất bình tĩnh, không vui không buồn, ánh mắt cũng có chút lạnh nhạt, nhưng bình thường cô vẫn nhìn Hà Hi như thế.

“Lúc ấy hai phóng viên hỏi em có quen Cố tiên sinh không, em nói là ở trong《Bạn của năm đó》quen anh ấy, lúc ấy em chỉ là đùa nói với bọn họ Cố tiên sinh đến thăm chúng ta, nào ngờ bọn họ lại tưởng thật, em thề, em thật sự chỉ là đùa thôi, chị Yến chị phải tin em, cho dù có cho em mười cái gan, em cũng không dám đem chị và Cố tiên sinh để gây chú ý của dư luận đâu.” Hà Hi giải thích xong, nước mắt lập tức rơi xuống, đáng vẻ hết như như lê hoa đá vụn, thật sự rất có tính lừa gạt.

Du Yến tiếp tục uống nước, chờ đến khi cô khóc không bao nhiêu nữa, mới nói: “Mặc kệ là đùa thật hay đùa giả, chuyện này coi như bỏ qua đi, lần sau nếu dám dùng tên của Cố tiên sinh để bịa đặt nữa, tôi sẽ không tha cho cô đâu, nên tốt nhất cô hãy tự giải quyết đi.”

Nói đến đây, quan hệ của hai người cũng coi như rạn nứt rồi, Du Yến rõ ràng không muốn Hà Hi tiếp tục bám lấy mình, mà Hà Hi cũng không còn mặt

mũi tiếp tục giả ngốc đi ôm đùi cô nữa.

Nhưng trong lòng Hà Hi vẫn là thâm thù phào nhẹ nhõm, Du Yến không truy cứu, thế thì vai diễn này của cô cũng xem như được bảo toàn.

Hà Hi dù sao đi nữa vẫn còn trẻ, cô nàng có lý tưởng, có tâm cơ, muốn leo cao, dùng chút thủ đoạn cũng là vô cùng bình thường, trong ngành giải trí, chuyện muốn giẫm lên người khác để đi lên quá nhiều rồi, trước giờ chỉ thấy người mới cười, nào nghe người cũ khóc? Lòng đồng tình ở trong giới giải trí này thật sự không đáng được vài xu tiền.

Có tâm cơ không sai, nhưng sai ở chỗ cô quá không tự lượng sức mình, biết rõ đối phương lai lịch lớn, chọc không nổi, lại cố tình chọc vào, cuối cùng chịu giáo huấn, cũng là chuyện đương nhiên mà thôi.

Hà Hi vui vẻ cho rằng chuyện này đã trôi qua nhưng hiện thực vẫn tàn khốc so với tưởng tượng rất nhiều.

Du Yến tuy nói rằng cô không truy cứu những thái độ của cô đối với Hà Hi, lại quyết định vận mệnh Hà Hi ở trong đoàn phim.

Từ sau chuyện này, sự lạnh nhạt của Du Yến đối với cô, mọi người đều thấy rõ, cảm thấy hai người đã cách mặt, điểm này đến cả các chế tác trong đoàn phim cũng có thể nhìn ra.

Sau khi nhận được một khoản tài trợ khá lớn từ Cố tiên sinh, vì để cảm ơn sự nhiệt tình giúp đỡ của Cố tiên sinh, đạo diễn nói với biên kịch, sửa lại toàn bộ cảnh của Hà Hi, vốn là một nhân vật phụ khá quan trọng, lại biến thành một vai có cũng được không có cũng không sao, hơn nữa cảnh diễn ít đi hơn phân nửa, làm như thể xem như là gián tiếp lấy lòng Du Yến.

Chuyện này khiến Hà Hi không cách nào chấp nhận nổi, dẫn người đại diện đến trước mặt đạo diễn âm ỉ một phen, nhưng đạo diễn đã có lòng muốn sửa, dù âm ỉ thế nào cũng vô ích cả.

Cả chuyện này, Du Yến chỉ lạnh lùng đứng ngoài xem kịch, cô biết rõ đạo diễn làm như thế là vì lấy lòng cô và Cố tiên sinh, cho nên cũng không nói gì, dù sao cũng không phải yêu cầu của cô, chuyện này từ đầu chí cuối đều không liên quan đến cô.

Du Yến tuyệt đối sẽ không giúp Hà Hi cầu tình, nếu Hà Hi là một người an phận, nghiêm túc đóng phim, cũng không xảy ra nhiều chuyện như thế, nhưng cô ta lại muốn chơi trên đầu cô, chuyện này khiến cô rất buồn bực.

Thế nên người gây khó dễ với cô, Du Yến cũng sẽ không cho đối phương có sắc mặt tốt, càng không đi giúp Hà Hi cầu tình, cô cũng không phải là thánh mẫu bạch liên hoa gì đó, bị người ta chơi còn có thể rộng lòng khoan dung đi giúp người ta.

Hà Hi trước mặt đạo diễn âm ỉ nửa ngày, phát hiện không có chút công dụng, thế là đối phương thức, đến tìm Du Yến.

“Chị Yến, em biết chị lợi hại nhất, em như chúng ta từng đóng qua ở hai đoàn phim, giúp em được không? Em biết sai rồi, thật sự biết sai rồi, em không dễ gì mới có được cơ hội này, chị giúp em có được không?” Hà Hi khóc đến nước mắt nước mũi tèm nhem, lớp trang điểm đều trôi đi, khiến gương mặt thâm hại vô cùng.

“Tự mình gieo nhân thì phải tự chấp nhận hậu quả, tôi sẽ không giúp cô, cô đi chỗ khác nghĩ cách đi.” Vừa nghĩ đến chuyện Hà Hi muốn mượn danh tiếng của Cố tiên sinh để nổi tiếng, Du Yến lần hạn đến nghiêng răng ken két, không đích thân truy cứu đã xem như cô nhân từ, nhưng muốn cô đi giúp cầu tình, nghĩ cũng đừng nghĩ.

Có giáo huấn này, cô mong Hà Hi lần sau lúc giờ chiều trò, có thể tự lượng sức mình, nghĩ bản thân có năng lực đó hay không, mà không phải trở thành một tâm cơ girl nông cạn mù quáng. Trong lòng Du Yến tuy nghĩ như thế nhưng lại lười mở miệng nói với Hà Hi, còn nói những lời này, cô không phải là thánh mẫu bạch liên hoa.

Hà Hi khóc lóc sụt sùi trước mặt Du Yến, cũng không thấy cô mềm lòng, bất giác cảm thấy buồn bực, lòng thầm nghĩ người thường ngày cười hi hi ha ha không nghĩ đến sau khi trở mặt sẽ vô tình thế này, thật sự là hết như hai con người khác vậy.

Hà Hi không còn cách nào, cuối cùng không cam tâm rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Bị thương

Hà Hi khóc lóc quay về phòng nghỉ, đó là một phòng nghỉ lớn ở cùng vài người, chẳng qua lúc này trong phòng không có ai, Hà Hi cầm điện thoại muốn gọi cho bạn trai, thật ra một câu bạn trai này là do cô nàng tự mặc định mà thôi, đối phương là một công tử nhà giàu ham chơi, thông qua bạn bè giới thiệu mà quen biết, rất nhanh liền đi chơi với nhau, sau đó hai người phát sinh quan hệ, Hà Hi liền tự cho mình là bạn gái của anh ta, nhưng đối phương không hề thừa nhận qua, Hà Hi vẫn cảm thấy anh ta không thể không thừa nhận, chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Hà Hi nghĩ đến bạn trai vẫn trước mặt cô khoắc lác, nói anh ta quen biết rất rộng, bạn bè phủ khắp thiên hạ, trong giới giải trí cũng biết rất nhiều người, điểm này Hà Hi cũng không hề nghi ngờ, vì vai diễn lần này, là anh kết nối cho cô.

Điện thoại vang lên nửa ngày cũng không hai bất, Hà Hi cố chấp gọi thêm vài cuộc, cuối cùng bạn trai cô cũng nghe máy, buồn bực hỏi: “Có chuyện gì?” Nghe giọng điệu này, hẳn là đang ngủ bị tiếng ồn làm tỉnh giấc, lửa giận vô cùng lớn.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Hà Hi mím môi, đáng thương nói: “Anh Dương, anh đang làm gì thế? Em bị bắt nạt rồi.” Nói đến đây cuối cùng cũng òa khóc.

Anh Dương bên kia vẫn xem như là trạng nghĩa, nghe thấy cô kể khổ, vội vàng nói: “Xảy ra chuyện gì, ai bắt nạt em? Lại dám bắt nạt người anh giới thiệu vào?”

“Em hình như đắc tội người ta rồi, cuối cùng đạo diễn còn xóa đi rất nhiều cảnh diễn của em, bây giờ đến vai phụ cũng không được, cùng lắm là diễn viên quần chúng thôi.” Nói đến đây Hà Hi không nhịn được bật khóc, cô vào giới giải trí tuy ngắn nhưng lại chưa từng chịu qua chút uất ức nào, lần đầu tiên đóng phim đã đóng vai chính, mọi người đều nâng đỡ cô, nào nghĩ đến đây lại bị bài xích và ghê lạnh như thế, thật sự là uất ức muốn chết.

“Anh quen đạo diễn, ông ấy lại dám xóa cảnh của em, em chờ anh gọi điện thoại tìm ông ta, còn nữa, em đắc tội ai rồi, anh nghĩ cách giúp em đòi công bằng.” Anh Dương nghĩ đoàn phim của cô cũng không tính là quy mô lớn, quan hệ nhân vật cũng sẽ không quá phức tạp, thay ngôi sao nhỏ ra mặt chuyện này, anh ta cũng là thường làm.

Hà Hi do dự nửa ngày, mới nói: “Em đắc tội với nữ chính Du Yến, còn có bạn của cô ấy Cố tiên sinh.”

Anh Dương cho rằng mình nghe lầm, hỏi lại lần nữa: “Bạn của cô ấy là Cố tiên sinh nào?”

“Cố Hành Viễn – Cố tiên sinh.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Cái gì?!” Anh Dương ở đầu dây bên kia nhảy dựng lên: “Em nói Cố Hành Viễn? Chủ tịch tập đoàn Cố Thị?”

Hà Hi dẫu môi, ừ một tiếng.

Kết quả người đàn ông kia không nói lời hào khí gì nữa, thái độ quay ngoắt một trăm tám mươi độ, ở đầu dây bên kia bắt đầu mắng cô.

“Hà Hi, em rất cuộc là điên hay ngốc hay uống nhầm thuốc vậy? Em lại dám đi đắc tội với Cố Hành Viễn, là chê mình sống quá lâu thì sớm nói một chút, anh vẫn có thể giúp em trực tiếp kết liễu đấy.”

“Em cũng không làm gì cả, chỉ là muốn mượn danh của anh ta, thu hút tin tức mà thôi.” Hà Hi ở bên này bao biện cho mình, trong mắt cô, cách này cũng chỉ là một chuyện nhỏ, cô không biết tại sao mọi người lại phản ứng lớn như thế, đến cả bạn cô cũng chỉ trích cô.

Anh Dương trực tiếp muốn phun máu, “Cô muốn dựa tên tuổi của người ta còn nói là không có gì, chẳng lẽ thật sự muốn bò lên giường anh mới gọi là có gì sao? Hà Hi à Hà Hi, không nghĩ đến cô còn trẻ như vậy, lòng dạ lại không nhỏ, cô đắc tội người ta rồi, bị xóa vai diễn cũng là đáng đời, có gì để oán trách chứ.”

“Nhưng mà, vai diễn của em thật sự là bị xóa đi rất nhiều, anh Dương, anh giúp em lần này thôi, giúp em cầu tình với đạo diễn đi, được không anh?” Hà Hi làm nũng với anh ta.

“Chuyện này ai cũng không giúp được em đâu, ngoan ngoãn chịu giáo huấn lần này đi, có chút tâm cơ cũng không phải sao nhưng cả người đều toàn tâm cơ thì chính là quái vật, sau này lăn lộn trong giới này cần phải khiêm tốn một chút, không chỉ chuyện này anh không giúp được em, chuyện sau này của em anh đều không giúp được, em tốt nhất là tự giải quyết đi, sau này đừng gọi điện thoại tìm anh nữa.” Anh Dương nói xong câu này, lập tức gác máy.

Hà Hi hoàn toàn bị dọa ngây, cô không hiểu thái độ của một người sao lại thay đổi nhanh như thế, cô cố chấp lại gọi thêm vài cuộc, điện thoại lại không thể nào gọi được.

Thất hồn lạc phách ngồi trên ghế, nửa ngày không hề nhúc nhích, Hà Hi không hiểu, chỉ là làm sai một chuyện rất nhỏ mà thôi, tại sao bây giờ lại đem đến đòn công kích cực to về phía cô như thế, Du Yến cạch mặt cô, đạo diễn xóa cảnh quay của cô, đến cả bạn trai nói biến mất liên biến mất.

Tại sao như thế chứ, cô cũng không phải lại chuyện thương thiên hại lý gì, cũng không giết người phóng hỏa, tại sao lại đối xử với cô như thế? Trong giới giải trí, cô gái nào lại không có tâm cơ, người không động não mới không có cách nào đứng vững trong giới này! Muốn leo cao có gì sai chứ!

Từ bé đến lớn, cô đều là người xuất sắc nhất, thành tích học tập tốt, lúc thi nghệ thuật cũng đạt được thành tích nổi bật, đại học còn chưa tốt nghiệp đã được chọn làm vai nữ chính, từ nhỏ đến lớn vàng hào quang luôn phủ quanh người cô, khi nào lại gặp được những trở ngại như thế này chứ? Chưa bao giờ lại phải chịu sự xem thường như thế này?!

Cô vẫn còn trẻ, tiền độ vẫn vô cùng sáng lạn, cô không thể thất bại ở đây, tuyệt đối không thể.

Hà Hi nghiêng răng nghiêng lợi nghĩ, toàn bộ những chuyện này, chắc chắn là kế hoạch của Du Yến.

Lần trước trong đoàn phim《Bạn của năm đó》, sau khi bản thân hại Du Yến bị thương, thái độ của cô đối với mình vô cùng lạnh nhạt, cô chắc chắn đã ghi thù vào lúc đó, giờ đây lại bất cần đắc tội với cô, Du Yến tuy miệng nói là tha cho cô, không tính toán, nhưng xoay người lại bảo đạo diễn xóa đi vai diễn của cô, đòn công kích này đối với một diễn viên mà nói, tuyệt đối là một đòn nặng nề.

Không phải chỉ là có chỗ dựng vững chắc thôi sao, nếu như không có chỗ dựa, Du Yến cũng sẽ giống như cô thôi, nghĩ đủ mọi cách để leo cao, đâu thể như hôm nay, muốn bắt nạt ai liền bắt nạt được người đó?

Nghĩ đến đây, Hà Hi cảm thấy vô cùng không cam tâm.

Mà bài phỏng vấn Cố tiên sinh hôm sau liền đăng lên báo, bài viết vừa ra quả nhiên thu hút rất nhiều sự chú ý, công chúng liên tục bày tỏ sự kinh ngạc, không nghĩ đến chủ tịch Cố Thị lạnh lùng, cao quý lại là cũng đi theo đuổi idol, hơn nữa cách theo đuổi idol của anh hiển nhiên càng lợi hại hơn người bình thường nhiều lần, không chỉ là đến thẳng trường quay tham quan, còn có thể được lên báo, thật cao chiêu nha.

Thế là mọi người liền nghĩ đến những tin tức sớm nỡ tối tàn trước đó, lại còn những tin rất nhanh bị phong tỏa, hiển nhiên là Cố tiên sinh đã xuất hiện từ rất sớm xung quanh Du Yến, chỉ là khi ấy anh không muốn lộ diện, cho nên phong tỏa tin tức mà bây giờ lại thân nhiên đối mặt với truyền thông, trong chuyện này nhất định là có ẩn tình.

Chẳng lẽ hai người họ đang yêu đương?

Không chỉ báo chí thu hút sự quan tâm mà trên mạng cũng nổi lên không ít sóng gió, rất nhiều người liên tục tìm Du Yến, nói đã gặp được người đàn ông như Cố tiên sinh thì nhanh chóng gả cho anh đi.

Tuy cũng không ít người thăm trào phúng cô được bao nuôi, bị dùng quy tắc ngầm, nhưng càng nhiều fan hò hét “Bên nhau đi”.

Rất nhiều fan từ trước đó đã đẩy thuyền hai người, thấy tin này càng giúp họ tưởng tượng ra tình tiết câu chuyện rất dài, đều là dạng ‘bá đạo tổng tài yêu tôi’ gì đó, đều là những câu chuyện dài chưa có hồi kết!

Tóm lại, mọi người đều đoán mò, đây chính là muốn công khai quan hệ.

Sau đó không lâu, trên Weibo của Du Yến đăng lên một dòng trạng thái, “Cảm ơn anh đã đến thăm em, người bạn thân nhất của em” sau đó còn tag Cố Hành Viên vào, mọi người lúc này mới phát hiện, chủ tịch tập đoàn Cố Thị tác phong hành sự khiêm tốn, cũng lăng lăng dùng Weibo, anh và Du Yến còn lăng lè theo dõi nhau, hơn nữa Weibo của Cố tiên sinh ngoại trừ theo dõi những trang hệ thống mặc định ra, chỉ theo dõi mỗi mình Du Yến.

Fan của Cố tiên sinh đột nhiên tăng lên không ngừng.

Bạn mạng liên tục để lại bình luận.

—— Lượng tin tức này hơi lớn nha!

—— Bên trong nhất định có bí mật không thể nói cho người khác biết!

—— Nữ thần vẫn là theo tình tiết gả cho người giàu có ư?

—— Nữ thần, em không thể bỏ mặc chúng tôi!

—— Nhất định là bên nhau rồi!

Sau đó còn có cả đám người hò hét “Bên nhau đi, bên nhau đi.”

Du Yến gửi tin nhắn hỏi Cố tiên sinh: Nhiều người bảo bên nhau đi như thế, có bao nhiêu người là do Triệu Thiêm tìm về thế?

Cố tiên sinh cũng rất thành thật đáp: Phần lớn.

“...”

Cố tiên sinh có phải anh mua fan mua đến nghiện rồi không? Fan Weibo của anh tăng nhanh như thế, có phải cũng là mua fan hay không!!!!

Hà Hi đọc xong tin tức giải trí, liền vo tròn rồi xé nát, thậm chí còn ném xuống đất giẫm vài cái.

Có người muốn lên báo cũng khó, có người lại bất cứ lúc nào cũng có thể lên, còn có thể thu hút được dư luận, giới giải trí này, thật quá không công bằng rồi, sau khi lên cao đứng là phong quang vô tận, người leo không lên được, chỉ có thể lăng lạng bị cười nhạo.

Hôm nay, Hà Hi buổi chiều có kịch, sau khi trang điểm xong đến trường quay, phát hiện ra nhân viên công tác đang điều chỉnh máy móc, nhìn có vẻ anh

là chuẩn bị quay cáp treo, nhưng lại không giống lắm, tìm nhân viên công tác sau khi hỏi rõ mới biết đây là dây cáp tân tiến nhất từ nước ngoài nhập về, vì ngày mai có cảm quay chiến đấu mô hình lớn, Du Yến cần phải đích thân quay, cho nên đoàn phim bảo tổ kĩ thuật mượn dụng cụ mới nhất, bảo đảm không bị thương ở đâu cả.

Nhân viên công tác này chỉ vào một trong những dây cáp treo nói: “Nghe nói dây cáp số sáu là chuyên dùng chuẩn bị cho Du Yến.”

Hà Hi suy tư gật đầu, lại nhìn thiết bị một cái, xoay người bước vào trong trường quay.

Cảnh hôm nay là cảnh cuối cùng của cô, một cô gái nhỏ vì lợi ích của gia tộc bị gả đi nơi xa, cũng không còn cơ hội quay về, cuối cùng là lúc chị gái đi ngao du thiên hạ, từng muốn đi tìm cô nhưng không tìm thấy, cho nên cảnh xuất giá này chính là cảnh xuất hiện cuối cùng của em gái này.

Trước lúc sửa kịch bản, cô vốn không có phần cảnh này, cô là một cô gái hoạt bát, sau khi phát hiện bí mật của chị gái, đối với chị gái càng sùng bái hơn, sau đó trong rất nhiều vụ án thâm lên giúp đỡ chị mình, đối với nữ chính mà nói đây là một nhân vật có sức tồn tại quan trọng, nhưng bây giờ, một đồng phân cảnh bị bỏ đi, đổi lên người vai phụ khác, mà cô lại bị gả đi xa quê nhà, vận mệnh u ám rồi màn ảnh.

Hà Hi mặc hi phục đồ tươi, vẻ mặt u sầu, đạo diễn cho rằng cô đang vào kịch, rất hài lòng khen ngợi gật đầu, cô gái nhỏ không đồng ý bị gả xa nhà, cho nên lúc xuất giá ừ ừ không vui, là lẽ đương nhiên, Hà Hi lúc này biểu hiện vô cùng tốt.

Chỉ là không ai ngờ đến, sự ừ ừ không vui của cô, không phải là vì sự cần thiết của cảnh diễn, mà là sự rối rắm trong lòng cùng với đau khổ, vai diễn của cô hôm nay đã kết thúc rồi, rất nhiều người đều biết cô đã đắc tội phải người không nên đắc tội, ai nấy đều đứng bên cạnh cười nhạo cô, Du Yến từ đầu chí cuối không nói giúp cô một câu, chỉ là lạnh lùng nhìn xem, đoán chừng cũng là hi vọng cô lập tức biến mất.

Cảnh cuối cùng này rất trôi chảy, rất nhanh liền quay xong, Hà Hi gượng cười cùng người quen chào tạm biệt nhưng từ đầu chí cuối đều không nhìn Du Yến lấy một cái, sau khi chờ trợ lý dọn dẹp xong đồ đạc, lập tức rời khỏi đoàn phim, không có nửa phần lưu luyến.

Du Yến ngồi trong ghế nghỉ nửa nằm nửa ngồi học thoại, Cảnh Hân bên cạnh mang túi nước ấm đến để cô sưởi ấm tay, nói: “Hà Hi đi rồi.”

“Ừ.” Du Yến bất đắc dĩ đáp một tiếng, tiếp tục xem thoại.

“Những cái khác không nói, nhưng thức ăn vật cò ta đưa đều rất ngon.” Cảnh Hân cười nói.

Du Yến lườm cô một cái, cười mắng: “Tham ăn.”

“Chị Yến, lần này, chị rút cuộc là có giận không? Sao không nghe chị nhắc đến.” Thật ra Cảnh Hân đến bây giờ vẫn có chút không hiểu suy nghĩ của cô.

“Trong giới này, những chuyện như thế này quá nhiều rồi, cũng chai rồi, nhưng cô ta lại đem chủ ý này đặt lên Cố tiên sinh, chị nhất định là rất giận, cho nên lúc đạo diễn xóa cảnh phim của cô ta, chị cũng không ngăn cản, xem như là cho cô ta một giáo huấn là được.”

“Lòng tự tôn của Hà Hi rất cao, chắc trong lòng sẽ không phục đâu.”

“Thế thì cần phải xem cô ta nghĩ thế nào, nếu như cô ta có thể ý thức được sai lầm của mình, hẳn có thể buông bỏ, nếu cô ta cố chấp mê muội, nhất định sẽ hận chết chị.”

Du Yến nói xong liền đem kịch bản giao cho Cảnh Hân, bảo cô đối thoại với mình, sau khi gạt khỏi vấn đề của Hà Hi, bọn họ bắt đầu tới một câu cô một câu nhập kịch diễn với nhau.

Buổi tối trò chuyện videocall với Cố tiên sinh, Du Yến đem cách nghĩ của cô đối với Hà Hi nói ra, Cố tiên sinh cười nói: “Chuyện của người khác, không cần để ý.”

Sau đó lại nói với anh sáng mai có cảnh quay, hơn nữa còn là cảnh đánh nhau quan trọng, Cố tiên sinh nhắc cô nhất định phải cẩn thận một chút.

Cảnh sáng hôm sau được sắp xếp vào lúc sáu giờ rưỡi, Du Yến bốn giờ liền bị Cảnh Hân kéo rời giường, khí trời lạnh, nhưng trong nhà phải mở máy sưởi, Du Yến mơ màng rời giường đi tắm rửa, sau đó ăn hai chén cháo ấm áp, cả người mới thanh tỉnh hơn chút, cho đến khi cửa lớn bị mở ra, không khí lạnh ập đến, cô lúc này mới ý thức được thế giới bên ngoài đã bị mùa đông bao phủ.

Du Yến bị lạnh đến tỉnh, hí hục leo lên xe, đóng cửa xe xong liền than mình số khổ, ngày lạnh như thế vẫn không thể nằm trong chăn ngủ, còn phải bốn giờ sáng ra ngoài cửa hóng gió lạnh, thật sự là không có gì bi thảm hơn.

Cảnh Hân phải dậy sớm cùng với cô và tài xế lẳng lặng cho like vào phần nản của cô.

Vì quay cảnh mặt trời mọc, cho nên trời còn chưa sáng, trường quay đã bắt đầu làm việc, điều chỉnh máy móc, bài trí hiện trường, mọi người đều bận rộn vô cùng, Du Yến đến từ rất sớm để trang điểm, ngồi gần một tiếng đồng hồ, đạo diễn liền hỏi người đến, kết quả là chuyên viên trang điểm cũng là người rất cứng, bị hỏi hai lần liền nổi nóng, “Hối hối hối, hối gì chứ! Tôi trang điểm chị Yến trở nên xấu xí rồi ai đến chịu trách nhiệm hả?!”

Du Yến mỉm cười trộm, chờ trang điểm xong, cô vội vàng chạy đến bên cạnh đạo diễn, vì trời lạnh nên động tác của mọi người đều không linh hoạt, chờ đến mọi người đều vào vị trí, mặt trời đã bắt đầu nhú lên.

Hôm nay nhiệt độ tuy thấp, nhưng lại là một ngày đẹp trời hiếm thấy.

Nhân viên công tác bắt đầu gắn cáp treo cho các diễn viên, tuy Du Yến phải tự diễn, nhưng vì suy nghĩ đến tính an toàn và thể lực của cô, nên đạo diễn đã chuẩn bị nửa cảnh đầu để cô diễn, còn phía sau để thể thân lên, Du Yến cuối cùng cũng đồng ý.

Đây là cảnh chiến đấu quan trọng nhất, đạo diễn hi vọng có thể quay cảnh này càng hoàn mỹ càng tốt, cho nên nhất định phải chuẩn bị trước khi mặt trời lên, toàn bộ diễn viên đều phải chuẩn bị xong.

Lúc được dây cáp kéo lên, Du Yến cảm thấy có chút rung lắc rất khê, nhưng những lần trước đó có xuất hiện tình huống này hay không, cô cũng không quá rõ, sau đó phải quay cảnh Du Yến dùng khinh công nhảy lên nóc nhà sau khi đánh nhau với nam chính, lại nhảy sang nóc nhà khác, sau lưng có vài người đuổi theo cô.

Đạo diễn vừa hô bắt đầu, thư kí trường quay gấp bảng cách một tiếng, Du Yến thuận theo cáp treo làm tư thế nhảy lên, đã quen với động tác cáp treo, nên cô làm động tác rất giống.

Trên nóc nhà, cô so chiêu cùng nam chính cao thủ, động tác cũng rất là tiêu sái điển trai, đến cả các cô gái nhỏ có mặt ở đó cũng xem đến mê hoặc, lòng thầm nghĩ Mộ Dung công tử phiêu dật, thoát tục thật sự cũng là như thế thôi!

Du Yến so vài chiêu với nam chính, tung người nhảy xuống, liền nhảy lên nóc nhà tiếp theo, nào ngờ lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn, cáp treo của Du Yến bị lỏng, cả người cô lập tức đập mạnh vào mái nhà đối diện, sau đó ngã xuống đất, lực va đập rất mạnh, cho nên lúc Du Yến rơi xuống đất liền hôn mê bất tỉnh.

Sự cố chỉ xảy ra trong nháy mắt, rồi lập tức dừng lại, người có mặt trong hiện trường đều ngỡ ngàng, vừa phản ứng xong lập tức chạy lên trước.

Rất nhanh mọi người liền vây quanh Du Yến.

Lúc Du Yến ngã xuống còn đập đầu xuống đất, máu tươi chảy đầm đìa, mà khi nãy phần lưng của Du Yến va vào nóc nhà, cho nên không biết có bị nội thương hay không, thương thế trông vô cùng thê thảm, Cảnh Hân chứng kiến toàn bộ quá trình sự cố, thật sự muốn hồng cả tim.

Đạo diễn lập tức gọi xe cấp cứu, đồng thời thông báo cho Cố Hành Viễn.

Cố tiên sinh trước đó vẫn luôn bất mãn với việc cô phải đóng phim võ hiệp, cho nên trên đường chạy đến, anh nghĩ: Sau này đã có cơ để không cho cô đóng thể loại phim này rồi.

Lúc đến bệnh viện, Du Yến đã tỉnh lại, trên đầu quấn một lớp băng gạc, tay phải bó bột, chân phải cũng quấn băng gạc, cả người đều bị thương, xem ra thương thế không nhẹ.

Tuy sắp bị gói thành đòn bánh tét, nhưng tinh thần Du Yến rất tốt, vừa thấy Cố tiên sinh xuất hiện, liền cười thật tươi, nhưng trên mặt cô có vết thương nhỏ, vừa cười liền chạm đến vết thương, thoáng cái đau đến nhăn mặt.

Dư quán gia và Cảnh Hân vẫn luôn ở phòng bệnh cùng cô, nhìn thấy Cố tiên sinh đến lập tức đứng lên, Dư quán gia báo cáo chi tiết tình trạng bị thương bây giờ của Du Yến, Cố tiên sinh nghe xong, liền bảo họ ra ngoài.

Du Yến nhân lúc anh chưa mở miệng, vội vàng nói: “Ngoại trừ bị gãy xương có chút nghiêm trọng, còn lại đều là bị xây xát thôi, không phải rất nghiêm trọng, anh đừng giận.”

Cố tiên sinh ngồi bên giường, hôn lên môi cô một cái, mới hỏi: “Em đã thế này rồi, sao anhỡ giận chứ, tay đau không?”

Du Yến vội vàng dấu môi làm nũng: “Rất đau!”

“Ngoan, sau này chúng ta sẽ không đóng loại phim này nữa, mấy ngày nữa xuất viện rồi chúng ta về nhà, tay này của em cần phải nghỉ dưỡng vài tháng.”

“Không cần vài tháng lâu như thế chứ!” Du Yến tròn to mắt, nghỉ ngơi vài tháng liền qua năm rồi, rất nhiều kế hoạch trong năm nay của cô đều phải bỏ show sao.

Vốn là tuần sau còn phải đến Paris, Đỗ Phi Phi cũng đã bay sang đó làm công tác chuẩn bị, chuyện này lại không thành, tổn thất thật lớn!

Cố tiên sinh căn bản không để ý đến kháng nghị của cô, nói: “Không được thương lượng, đều phải nghe anh.”

Được rồi, thân thể bị thương bây giờ có kháng nghị cũng vô dụng, Du Yến cảm thấy mục đích cần thiết bây giờ là phải an ủi Cố tiên sinh thật tốt, đừng nhìn vẻ mặt anh vẫn đạm mạc khinh như thế, vừa rồi nắm tay cô, cô còn cảm nhận được anh đang khê run.

“Cố tiên sinh, em thật sự không sao, nếu không anh có thể đi hỏi bác sĩ chủ trị cho em.”

Cố tiên sinh thấp giọng nói: “Ừ, may mà em không sao.”

Anh tuy biết bây giờ cô rất ổn, rất an toàn, ngoại trừ cánh tay bị gãy xương, những nơi khác chỉ là rách da ngoại thương, nhưng khoảnh khắc nghe cô bị thương, lòng anh vẫn thấp thỏm, chỉ cảm thấy đường đi càng lúc càng xa, hô hấp từng phút từng giây đều cảm thấy đau đớn không chịu nổi, cho dù bây giờ có đứng trước mặt cô, vẫn không thể nào biến mất.

“Diễn viên đều giống như em sao?” Cổ tiên sinh không nhận được hỏi cô.

“Sao thế?” Du Yến bị hỏi đến có chút không hiểu.

“Bộ phim trước, em ngã cầu thang hôn mê, bộ phim này lại từ nóc nhà ngã xuống, gãy xương tay, mỗi bộ phim đều có nhiều chuyện ngoài ý muốn thế này sao, khiến anh làm sao yên tâm đây?”

Du Yến tinh nghịch lè lưỡi: “Không sao đâu, xác suất xảy ra chuyện ngoài ý muốn rất nhỏ.”

“Từ hai bộ phim này để tính, xác suất xảy ra chuyện ngoài ý muốn là một trăm phần trăm” Cổ tiên sinh nghiêm túc nhìn cô.

Bị Cổ tiên sinh nói như thế, Du Yến cũng cảm thấy vận may lúc đóng phim của mình rất không tốt, vừa cách mặt, vừa có vấn đề, lại còn bị thương, thật sự là phải về nhà thôi.

Cuối cùng cô nghiêm túc nói với Cổ tiên sinh: “Lần này xuất viện, chúng ta đi chùa cúng đi, nói không chừng có thể xua đi vận xui.”

“...”

Thật ra Cổ tiên sinh dẫn dắt này giờ, chỉ là muốn cô giảm thiểu số lượng phim phải đóng mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Năm viện

Du Yến bắt đầu nói đến ngôi chùa nào đi cúng bái sẽ tương đối linh nghiệm, nói một lúc, cô đột nhiên ngừng lại, lẳng lặng nhìn Cổ tiên sinh, Cổ tiên sinh từ lúc cô bắt đầu lái nhai liền ngồi bên cạnh lẳng lặng gọt táo, chờ cô ngừng nói, liền gọt một miếng nhỏ đưa cho cô.

Nhìn thấy cô im lặng, anh liền hỏi: “Sao không nói tiếp rồi?”

“...”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cổ tiên sinh cảm thấy, cho dù là anh hiểu biết nhiều hơn nữa, thì loại chủ đề này anh cũng không thể thuận lợi nhận biết, nhưng nhìn thấy dáng vẻ ưu sầu của cô gái nhỏ, anh vẫn là rất nghiêm túc vì cô mà đưa ra kế hoạch, “Em không phải nói là kiếp trước anh mời thầy tìm cho em một mảnh đất phong thủy bảo địa sao? Thế chúng ta đi tìm thầy này, hỏi một cái liền biết ngay.”

Du Yến cười rạn rở, “Anh thật thông minh, em làm sao không nghĩ ra nhỉ? Thế anh mau cho người đi tìm đi.”

Đối với tính cách nắng mưa thất thường của cô, Cổ tiên sinh cũng là rất khoan dung, sau khi đặt dao trái cây xuống, đặt dao gọt trái cây xuống, cầm điện thoại gọi cho Triệu Thiêm, “Cậu đi nghe ngóng một chút, có ai biết thầy phong thủy tương đối linh nghiệm không.”

Dặn dò xong liền gác máy, quay đầu nhìn Du Yến, “Kiên nhẫn chờ tin tức.”

Du Yến tỏ ý anh lại gần một chút, liếm môi anh một cái, cười nói: “Cảm ơn.”

Đỗ Phi Phi sau khi biết Du Yến xảy ra sự cố, lập tức từ Paris quay vội, xuống máy bay liền đến thẳng bệnh viện, nhìn thấy trạng thái quần băng trắng hết như nửa xác ướp của cô, Đỗ Phi Phi lập tức ngồi xuống bên giường bút tóc.

Cái gì đều không cần hỏi, tình huống này của Du Yến, không nghĩ năm ba tháng, Cổ tiên sinh chắc chắn sẽ không đồng ý để cô ra ngoài cửa làm việc.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Nào là tuần lễ thời trang ở Paris, tham gia tiệc mừng, các lễ trao giải cuối năm,... tất cả đều biến thành mây trôi bên trời, đến bộ phim đang đóng bây giờ chắc chắn cũng đổi người, Cổ tiên sinh nhất định sẽ không để cô quay về.

Bút tóc nửa ngày, chỉ suýt nữa bút luôn da đầu lên, Đỗ Phi Phi lau mặt, cố gắng bình tĩnh lại, đứng dậy nói, “Em cứ ngoan ngoãn dưỡng bệnh ở đây đi,

chị đi qua đoàn phim, thương lượng vấn đề tiếp theo, lúc nào sẽ về thành phố B.”

“Cố tiên sinh nói xuất viện liền trực tiếp quay về.” Du Yến nhìn Đỗ Phi Phi có chút u buồn, liền không nhịn được nói: “Em vẫn chưa chết đâu, chị thế này hệt như tất cả ý nghĩ đều hóa thành tro tàn vậy, yên tâm đi, năm sau mới là năm huy hoàng của chúng ta.”

Ngày mai tươi đẹp mà Du Yến miêu tả, Đỗ Phi Phi vẫn chưa nhìn thấy, cô chỉ trông thấy hiện thực mông lung mà thôi!

Bất đắc dĩ xua tay nói: “Thật là hoàng đế không gấp thái giám gấp muốn chết, chị đi trước đây, chiều còn có buổi họp báo, chị phải đến dự.”

Du Yến gật đầu bảo cô đi nhanh đi.

Lúc này Cố tiên sinh dẫn theo Triệu Thiêm tiến vào, Đỗ Phi Phi cung kính chào hỏi Cố tiên sinh, đang chuẩn bị rời đi, lại bị Cố tiên sinh gọi lại, “Cô đi đến đoàn phim sao? Dẫn Triệu Thiêm đi cùng đi, cậu ấy đưa người đến điều tra sự cố này.”

Du Yến và Đỗ Phi Phi đều có chút bất ngờ, nhưng Đỗ Phi Phi biết cô không có quyền phát ngôn, thế là gật đầu dẫn Triệu Thiêm đi.

Sau khi chờ bọn họ đi, Du Yến mới hỏi Cố tiên sinh: “Anh hoài nghi đây không phải là sự cố ngoài ý muốn sao?”

“Phải hay không, chờ sau khi điều tra sẽ biết, anh nghi ngờ chuyện này có người đứng sau giở trò.” Cố tiên sinh ngồi xuống bên cạnh cô giải thích: “Thiết bị tân tiến, đã trải qua nhiều lần thử nghiệm, trong lúc sử dụng lại xảy ra sự cố, điểm này vô cùng khả nghi.”

“Nhưng người trong đoàn phim đều đối với em khá tốt.” Du Yến nói xong, do dự một chút, nói: “Ngoại trừ Hà Hi, nhưng Hà Hi đã rời khỏi đoàn phim một ngày trước rồi.”

Cố tiên sinh nghe đến đây, nheo mắt lại, gương mặt thoáng phức tạp, liền nói với Du Yến: “Em nghi ngại đi, đừng nghĩ nhiều như thế, tất cả đều chờ kết quả điều tra rồi hẵng nói tiếp.”

Sự cố ngoài ý muốn này của đoàn phim rất nhanh liền bị báo chí lộ ra ngoài, Du Yến vốn dĩ ôm tâm lý cầu may, nghĩ rằng có thể giấu bố Du, nào ngờ sáng hôm sau, bố Du liền xuất hiện trong phòng bệnh, tay còn cầm một bình canh xương hầm do thím Lưu đích thân hầm

“Hai đứa thật là không nghe lời, chuyện lớn như thế, lại dám giấu bố!” Bố Du đặt bình giữ nhiệt lên trên bàn, cả gương mặt già trầm xuống, bày tỏ vẻ không vui.

Cố tiên sinh kéo ghế cho bố vợ ngồi, giải thích: “Bọn con sợ bố lo lắng, cho nên muốn chờ xuất viện mới nói cho bố biết.”

“Truyền thông báo chí giăng đầy trời rồi, có thể giấu được sao? Ấu trĩ!” Bố Du cũng không thật sự nổi giận, biết bọn họ là vì muốn nghỉ cho sức khỏe của ông, không muốn ông sốt ruột. Sau đó lại hỏi Cố tiên sinh: “Bác sĩ nói thế nào?”

“Những chỗ khác không sao, chỉ là gãy xương cần phải nghỉ dưỡng một thời gian, không thể đi làm.” Cố tiên sinh đáp, cố tình nhấn mạnh chuyện không thể đi làm.

Bố Du nghe xong gật đầu, “Bảo người đại diện hoãn lại toàn bộ công việc của mấy tháng sau, không hoãn được thì để công ty giải quyết.”

Hai người đàn ông trước mặt Du Yến, rất nhanh liền quyết định xong chuyện này, còn không thèm hỏi qua ý kiến của đương sự, mà Du Yến cả quá trình đều duy trì vẻ mặt: ==!

Bố Du bảo Cố tiên sinh đổ canh xương hầm cho Du Yến, Du Yến nhũn mảy, từ lúc vào viện, cô bị đút uống rất nhiều canh rồi, bây giờ ngửi thấy mùi canh hầm liền muốn nôn, cảm thấy ở cử cũng không ăn như cô.

Cố tiên sinh cầm chén canh chuẩn bị đút cô, Du Yến liều mạng nháy mắt với anh, nhỏ giọng nói: “Em nuốt không trôi.”

Cố tiên sinh dỗ dành: “Chỉ uống vài ngụm thôi.”

“Vài ngụm cũng không trôi.” Du Yến kiên quyết phản kháng đến cùng.

Bố Du nhìn nửa ngày, phát hiện hai người không có động tác nào, nghi hoặc hỏi: “Sao vậy? Nhân lúc nóng mau uống đi.”

“Bố ơi, trước đó Tiểu Yến mới ăn no rồi, uống thêm sẽ không tiêu hóa, chờ lát nữa để cô ấy uống được không.”

Bố Du gật đầu đáp: “Cũng được, thế mau đổ vào bình giữ nhiệt.”

Ba người ngồi với nhau một lúc, Dư quán gia đến đón bố Du về căn biệt thự nhỏ để nghỉ ngơi, chờ bọn họ vừa đi Du Yến liền nhìn Cố tiên sinh cười tủm tỉm: “Canh xương hầm không thể lãng phí, anh giúp em giải quyết đi.”

Cố tiên sinh bất đắc dĩ nhìn cô, “Người cần bồi bổ là em.”

“Hai ngày nay em uống canh bồ, ít nhất cũng đã bằng liều lượng cả năm rồi, anh tội nghiệp em đi mà, chồng yêu dấu!”

Cuối cùng canh xương hầm trong bình giữ nhiệt kia đều tiến vào trong bụng của Cố tiên sinh, không còn cách nào, anh không chống đỡ nổi sự làm nũng của bà xã, bất kì nguyên tắc gì đó đều đứng không vững.

Trong ngày Cố tiên sinh chuẩn bị đưa Du Yến quay về thành phố B, kết quả điều tra cũng đã có, thiết bị cáp treo quả nhiên đã bị người ta động tay chân, mà kẻ giờ trò chính là Hà Hi, Triệu Thiêm và đoàn phim sau khi thương lượng đã báo cảnh sát, nhưng sau khi Hà Hi rời khỏi đoàn phim, liên mất tích, không liên lạc với người đại diện, cũng không liên lạc với người nhà, chỗ tạm trú cũng không có, hiển nhiên đã dự đoán được hậu quả sau đó, nên bỏ trốn rồi.

Du Yến vô cùng ngỡ ngàng, không ngờ một cô gái vừa mới bước chân vào xã hội, lại có thể làm được đến trình độ này, thật sự không biết nói là cô nàng to gan hay là nói cô ta ngu dần nữa.

“Cô ta là làm thế nào vậy?” Du Yến tò mò hỏi Cố tiên sinh.

“Trong tối ngày rời đoàn phim, cô ta mượn cớ để quên đồ, quay về phim trường, sau đó mua chuộc bảo vệ để cô ta vào hiện trường quay tìm đồ, chính là lúc này đã ra tay.”

“Cô ta làm sao hiểu được những thiết bị đó?” Du Yến càng nghe càng cảm thấy hoang đường, thật sự hết như đóng phim vậy.

“Ban ngày cô ta tìm nhân viên kĩ thuật hỏi qua, đối phương thấy cô ta là diễn viên, nên giải thích trọng điểm cho cô ta nghe.”

Nghe xong lời giải thích của Cố tiên sinh, Du Yến thờ dài, cảm khái nói: “Cho nên nói, em suýt nữa bị Hà Hi hại chết rồi!”

Lần này ngã gãy xương đã xem như là rất may mắn rồi, nếu treo cao hơn chút nữa, lúc nào cũng có thể khiến cô ngã đến bán thân bất toại, đến lúc ấy sao cô có thể cùng Cố tiên sinh ân ái cả đời, càng nghĩ càng cảm thấy đáng sợ.

Chẳng qua cô thật sự không ngờ đến Hà Hi lại ghì thủ như thế, lòng báo thù nặng như thế, hậu quả sau khi nổi giận lại tùy tiện muốn đi làm hại người khác, tính cách này thật sự là rất không ổn.

Nghĩ đến điểm này, Du Yến lại có chút hối hận, nếu như lúc ấy cô đứng ra nói giúp cô ta một câu, chắc Hà Hi sẽ không có kết cục như thế này, cô ta vẫn sẽ tiếp tục đóng vai nữ phụ quan trọng, tuy có chút tâm cơ, nhưng cũng xem như là một cô gái nhỏ hoạt bát, mà không phải như giờ đây, trở thành một tội phạm cố ý gây thương tích đã bỏ trốn.

Du Yến đem cách nghĩ của mình nói cho Cố tiên sinh nghe, Cố tiên sinh lắc đầu cười, bảo: “Chuyện này không liên quan đến em, cho dù em giúp cô ta cầu tình lần này, lần sau gặp chuyện, vẫn sẽ xảy ra chuyện, tính cách của cô sớm đã hình thành rồi, người khác không thể thay đổi được.”

Cố tiên sinh nói rất có đạo lý, nhưng Du Yến vẫn cảm thấy lòng mình nặng trĩu.

Cô vẫn luôn biết đầu đá trong giới giải trí rất tàn khốc, chỉ là mình tốt số, có một người bố tốt giúp đỡ cô, bây giờ lại có một ông chồng tốt cung chiều cô, nhưng không phải tất cả mọi người đều giống như cô vậy, không lo không nghĩ một đường đi lên.

Các ngôi sao bề ngoài hào nhoáng, nhưng lúc leo cao, cái giá phải trả chưa xót thế nào rất nhiều người đều không thể biết được, nhưng trả giá không nhất định sẽ có được đáp trả, trong giới giải trí liều mạng cả một kiếp, lại từ đầu chí cuối không nghe người khác nhắc đến tên tuổi là có thật.

Đây chính là nơi cực kì không công bằng.

Nghĩ đến chuyện này, Du Yến đột nhiên có chút hoang mang.

Trọng sinh một kiếp, cô lại lần nữa đem năm tháng tuổi trẻ rực rỡ của mình tiến vào chum nhuộm lớn này, rốt cuộc là đúng hay là sai.

Cho dù là bố Du hay Cố tiên sinh, bọn họ nhất định đều hi vọng cô có thể sớm rút lui ra khỏi giới giải trí, không cần vất vả cực khổ, không cần phải chạy khắp nơi lăn lộn, an nhiên trôi qua cuộc sống thoải mái.

Nhưng kiếp cục bi thảm kiếp trước lại khiến cô vô cùng không cam lòng, cô có ngoại hình xinh đẹp, gia cảnh tốt, tại sao lại không thể lăn lộn trên con đường ngôi sao rực rỡ này chứ?

Hai kiếp, ngoài trừ đạt giải vai phụ xuất sắc nhất, cô còn chưa chạm được đến giải nữ chính xuất sắc nhất mà cô hằng ao ước, cô thật sự không nỡ mang theo tiếc nuối mà giải nghệ.

Cho dù ngày nào đó cô phải giải nghệ, thế cũng hẳn phải mang theo muôn trùng ánh sáng cảm ơn rồi mới rút lui.

Ba ngày sau Du Yến quay về thành phố B, Cố tiên sinh nhận được tin Hà Hi bị bắt rồi, cô ta cũng không trốn đi rất xa, sau khi về nhà, bố mẹ của Hà Hi giấu cô ta trong nhà của một họ hàng nào đó.

Vì sau khi cố ý gây thương tích lại còn bỏ trốn, cô ta bị phán bảy năm tù giam, lập tức được thi hành.

Sau đó, Du Yến hỏi Cố tiên sinh: “Có phải phán tội có chút nặng không? Em chỉ bị thương nhẹ, hẳn không tính là nghiêm trọng.”

Cố tiên sinh nhìn cô, nghiêm túc nói: “Nếu như dây treo cao hơn một chút, em không chỉ bị thương nhẹ đơn giản thế này đâu, cho nên hình phạt này với

anh mà nói, đã là quá nhẹ rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Dưỡng thương

Du Yến bắt đầu chuỗi ngày hết như ở cữ, ở cữ cũng không cần kĩ như vậy, nói chính xác hơn, hẳn là cô bắt đầu cuộc sống của người tàn phế.

Mà nhân vật phong vân Cố Hành Viễn, Cố tiên sinh lại thành bảo mẫu toàn năng.

Buổi tối đi ngủ, Cố tiên sinh cẩn thận ôm lấy cô, sợ tư thế ngủ của cô không tốt, sẽ đè lên tay phải.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Sáng sớm rời giường, Cố tiên sinh phục vụ cô tắm rửa thay quần áo, thậm chí còn muốn phục vụ cô đi vệ sinh, bị cô kiên quyết phản kháng, mới có thể giành được thắng lợi cuối cùng.

Lúc ăn cơm, Cố tiên sinh đút cô ăn, vô cùng nhẫn nại, hận không thể đem thức ăn nhai nát mới đút vào miệng cô, để cô không cần phí sức nhai.

Đây là chăm sóc cho người bệnh sao? Đây rõ ràng là chăm sóc cho cuộc sống của phế nhân không có khả năng tự giải quyết vấn đề cuộc sống của mình!

Sau khi trải qua cuộc sống như thế qua một tuần, Du Yến cảm thấy cả người đều không khỏe, đi đến đâu cũng có người đi theo, muốn cảm thử gì liền có một đám người giành cầm giúp cô, mọi người đều cẩn thận, nghiêm túc cung phụng cô như bò tót, khiến cô cảm thấy càng ngày càng nóng nảy.

Nhưng dù nóng nảy hơn nữa, cô cũng không thể nổi nóng với họ, bọn họ vây quanh chăm sóc cho cô đều là vì muốn cô tốt, cô không có cách thể nào trách móc, chỉ là ngày ngày đều như thế, khiến cho mọi người đều rất phiền, gần đây cô nhìn thấy Cố tiên sinh cũng không muốn nói những lời yêu đương sến sẩm, mà hỏi anh: “Hôm nay không đi làm à?”

Cố tiên sinh sẽ rất nhẫn nại đáp cô: “Ở trong nhà làm việc cũng như vậy thôi.”

Làm sao có thể giống chứ! Ngày ngày gọi điện không ngừng, công việc nói qua điện thoại nói nửa ngày không rõ, còn lãng phí thời gian, Triệu Thiêm mỗi ngày đều chạy qua chạy lại giữa công ty với biệt thự, đôi mắt đầy tơ máu, về mặt đây về ai oán, bất cứ lúc nào đều có thể khóc trước mặt cô.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cả tuần lễ này, bọn họ đàm phán thất bại hai mỗi lần ăn, mà các mối làm ăn của họ đều là các đơn hàng tính bằng trăm triệu cả.

Tất cả những chuyện này, chỉ là vì cô gãy tay, Du Yến thật sự có chút hoài nghi, có phải là xương của cô làm bằng kim cương hay không, cho nên mới quý giá như vậy, cho nên Cố tiên sinh mới xem trọng chuyện này như thế!

Sáng hôm nay, Cố tiên sinh thường tỉ mỉ giúp cô tắm rửa.

Du Yến đưa mắt nhìn người đàn ông đang cầm khăn bông giúp cô rửa mặt, gương mặt điển trai cương nghị như trước, chỉ là dưới cằm lộ ra một lớp râu xanh, khiến anh trông có vẻ có chút tiêu tụy nhưng lại càng có hương vị đàn ông. Du Yến thương thức một lúc lâu, sau đó chú ý đến vết xanh nhàn nhạt dưới đáy mắt anh, đây chính là túi mắt để chứng minh việc ngủ không đủ giấc, người đàn ông này nói rõ là gần đây rất bận, không chỉ bận công việc mà còn phải chăm sóc sinh hoạt thường ngày của cô.

Cho dù anh cường tráng hơn cũng không phải là mình đồng da sắt, Du Yến cảm thấy vô cùng đau lòng, thế là bắt đầu lảng lạng nghĩ đôi sách, đến lúc xuống lầu ăn cơm, cô chợt nghĩ ra chủ ý.

Cố tiên sinh theo thói quen cầm chén cơm của cô, thuận thực thử độ ẩm, sau đó bắt đầu đút cô.

Bình thường Du Yến khá phối hợp, nên ăn cơm sẽ ăn, nên uống canh sẽ uống, thậm chí không nói hai lời, nhưng hôm nay Cố tiên sinh lần lượt thử hết các món đút cô ăn, Du Yến cũng không chịu há miệng ăn cơm.

Cố tiên sinh đặt chén cơm xuống, ôm cô vào lòng nhỏ giọng hỏi: “Sao thế, thức ăn không hợp khẩu vị ư? Anh bảo họ làm món khác, được không?”

Du Yến lắc đầu.

Cố tiên sinh tiếp tục đoán: “Thế là không có khẩu vị, không muốn ăn?”

Du Yến tiếp tục lắc đầu.

Lòng nhẩn nại của Cố tiên sinh thật sự là không gì sánh bằng: “Thế em có muốn tự ăn không, em có thể dùng tay trái, trước đây không phải đã thử rồi sao?”

Du Yến vẫn lắc đầu, lần này không chờ Cố tiên sinh đoán, cô đã tự nói: “Em muốn Cố tiên sinh, không muốn anh ở nhà với em, trong nhà nhiều người như thế, nhất định có thể chăm sóc tốt cho em.”

“Nhưng anh không yên tâm.” Bảo bối của anh, nâng trên tay thương còn không hết, thế mà cô lại bị thương ở chỗ anh không nhìn thấy, hơn nữa không chỉ một lần, Cố tiên sinh tự nhận mình là người có trái tim đủ mạnh mẽ, lại cũng bị dọa được, nếu như thêm một lần nữa, chắc chắn sẽ bị dọa đến ngã bệnh không chừng.

Du Yến lắc đầu, từ chối lời anh nói.

“Cố tiên sinh, anh không cần nói lí lẽ với em, hôm nay em kiên quyết đến cùng, anh không đi làm em không ăn cơm, một ngụm cũng không ăn.”

Hai người giằng co một lúc, Cố tiên sinh vẫn là bại trận, ăn xong sáng, sau đó bản thân sắp xếp ổn thỏa xong mọi việc, rồi ra ngoài đi làm.

Du Yến và Dư quân gia cùng nhau tiễn anh lên xe, Cố tiên sinh vẫn còn dằn dò, không được nghịch ngợm, không được chạy lung tung, phải nghe lời, phải đúng giờ uống thuốc, anh sẽ gọi điện thoại kiểm tra.

Cách nói này, giọng điệu này, nào giống dằn dò vợ chứ, đây rõ ràng là đang dằn dò con gái!

“Bên ngoài quá lạnh, mau vào trong đi.” Cố tiên sinh cuối cùng cũng ngồi vào trong xe.

Du Yến nhìn chiếc xe từ từ ra khỏi biệt thự, mới thở phào nhẹ nhõm.”

“Cứ thế này, mọi người đều sẽ thần kinh suy nhược mất!”

Dư quân gia cũng thở dài, “Cô lần này dọa cậu ấy rồi, đừng thấy như trước đó không có chuyện gì, cậu ấy bây giờ hẳn vẫn đang bị ám ảnh, có chút sợ hãi rồi.”

“Nhưng anh ấy nghi ngờ, sợ hãi* vô cô, ông cũng không phải không thấy, anh ấy hận không thể bao bọc tôi cả ngày, hôm nay bắt đầu phát hiện túi mắt của anh ấy thâm quầng cả rồi, tôi đau lòng muốn chết.”

(* Nguyên văn: 草木皆兵 [thảo mộc giai binh]: trong 36 kế binh pháp tôn tử, lấy cây cỏ làm binh lính, dùng để chỉ những người dễ sợ hãi, nghi ngờ)

Không chút phòng bị, cứ như thế Dư quân gia bị cô chủ mình bôi hồ khắp mặt.

Cô chủ của ông chính là người không nói lời ân ái thì sẽ chết.

Dư quân gia lẳng lặng khinh bỉ cô trong lòng.

Hai người vừa nói vừa vào nhà, trong nhà đang mở máy sưởi với nhiệt độ cao nên khiến cả người Du Yến ấm dần lên, vội cởi lớp áo khoác dày ra.

Lúc này chỉ lo giám sát Cố tiên sinh ăn sáng, nên chính mình vẫn chưa kịp ăn, bây giờ Cố tiên sinh vừa rời đi, cô đột nhiên cảm thấy nhẹ nhõm thoải mái, rất hợp khẩu vị, nghĩ đến cả tuần này thật sự bị quản đến sợ rồi.

Bây giờ người quản lý cô không ở bên cạnh, cô cuối cùng cũng có cảm giác giải phóng, thế là dùng tay trái cầm thìa, chậm chạp ăn, tương ăn rất xấu nhưng ăn lại rất ngon.

Sau khi ăn cơm không bao lâu, Cố tiên sinh liền gọi điện hỏi cô đã ăn sáng xong chưa, Du Yến vội đáp là ăn ngon lắm, hơn nữa còn ăn rất no, Cố tiên sinh có chút hoài nghi thế là cô liền đi tìm Dư quân gia làm chứng.

Sau đó Du Yến lại bàn bạc với Cố tiên sinh, cả ngày ở nhà rất buồn chán nên cô muốn đi tìm bố Du chơi.

Cố tiên sinh không cản cô, nhưng dằn dò cô phải cẩn thận không được đụng trúng tay phải, chơi đủ thì về nhà sớm một chút, Du Yến ha ha vui vẻ đồng ý, cô thật sự là sắp chán đến hỏng mất.

Vừa về đến nhà mẹ, bố Du đã chuẩn bị một bát canh bỏ to chờ cô, Du Yến nhìn thấy bát canh đó, không thèm chào hỏi liền xoay người muốn chạy.

Bố Du vội hô to, gọi cô lại.

“Sao vậy, còn chưa vào nhà đã muốn chạy?!” Bố Du nhìn thấy con gái cúi đầu ủ rũ, khó hiểu hỏi.

Du Yến trung ra dáng vẻ như không muốn sống, thờ dài nói: “Bố yêu dấu của con, con ở nhà đã bị bọn họ một ngày dứt sáu bữa, bây giờ đến chỗ bố cũng không tránh được, bố lại cũng y như thế, có phải là muốn con không có nhà để về không!”

Bị cô chất vấn như thế, bố Du cảm thấy mình có chút quá đáng, vội cho người đem canh bồi bổ xuống, lại hỏi: “Tay còn đau không? Lúc nào có thể gỡ thạch cao?”

“Hết đau rồi, nghe nói cần bốn tuần là có thể gỡ.”

Bố Du lo lắng hỏi: “Mới bốn tuần đã gỡ à, có quá nhanh không?”

Du Yến lắc đầu, trở thành phế nhân dưỡng bệnh cả tuần rồi, cô cảm thấy sức khỏe hồi phục rất tốt, đoán chừng hai mươi ngày liền có thể gỡ thạch cao rồi, nhưng bị Cổ tiên sinh kiên quyết bác bỏ.

“Thứ này vừa cứng vừa xấu, vẫn là sớm gỡ xuống sẽ tốt hơn.”

Bố Du cười mắng, “Bướng bỉnh.”

Du Yến ở nhà mẹ không lâu, cô lại nhận được điện thoại của Viên Viên, Viên Viên gần đây đang bận quay phim, cũng không quan tâm đến tin tức mới nhất của giới giải trí, cho đến hôm nay mới biết cô bị thương phải ở nhà nghỉ ngơi, vội gọi điện thoại hỏi thăm cô.

Du Yến lúc này mới nhớ ra, Viên Viên hẳn là đang quay bộ phim《Vào hè》.

Kiếp trước, bản thân mắc kẹt sự chênh lệch tuổi tác mà giành bộ phim này, kết quả bộ phim bị cô phá hoại, mà kiếp này cô lại thuận nước đưa thuyền, đem bộ phim này đến trước mặt Viên Viên.

Viên Viên có thể sẽ ngồi được vị trí ảnh hậu, năng lực nhất định không kém, vừa nhìn thấy bộ phim này, cũng biết là một cơ hội hiếm gặp, thế là thông qua quan hệ, nhận được vai chính, mà thái độ của cô đối với Du Yến cũng hoàn toàn thay đổi, từ việc cô ấy thường xuyên gọi điện cho Du Yến có thể nhận ra, Viên Viên thật sự có lòng muốn kết thân với cô.

Chị đại của công ty bố Du muốn kết thân với cô, Du Yến đương nhiên không lý nào lại từ chối, hai người trong điện thoại trò chuyện một lúc, Du Yến liền cao hứng muốn đến thăm phim trường.

Mà Viên Viên biết cô đến thăm liền rất vui vẻ đón tiếp.

Nhìn theo bóng lưng vui vẻ của cô, bố Du lắc đầu nói với thím Lư: “Quả nhiên là con gái gà ra ngoài như bát nước đổ đi, ghé vẫn ngồi chưa nóng, liền đi rồi.”

Thím Lư đồng cảm sâu sắc gật đầu.

《Vào hè》là tác phẩm lớn, cho nên trường quay rất to, Du Yến vừa xuống xe, trợ lý của Viên Viên đã đứng trước nghênh đón, nói là đưa cô vào trong.

Du Yến vừa xuống xe bị gió lạnh thổi vào đến cả người run lấy bầy, đột nhiên có chút hối hận vì bản thân nhất thời xúc động, thật sự là rất lạnh nha.

Du Yến được dẫn đến bên Viên Viên, Viên Viên đang đối kịch với một diễn viên nào đó, vừa nhìn thấy cô vào, đối kịch lập tức bị ngắt quãng.

Du Yến xua tay ra hiệu bọn họ tiếp tục, Viên Viên cười nói không sao, thấy cô ngồi xuống còn phát run, liền đem tấm thảm lông phủ trên ghế nghỉ của mình đưa cho Du Yến đắp.

“Em đã bị thương thành thế này còn chạy ra ngoài, người trong nhà không để ý chứ?” Viên Viên nhìn tay thạch cao của cô, lo lắng hỏi.

Du Yến cũng không giấu nói: “Chắc chắn là có ý kiến, chẳng qua là em lên trốn ra, ở trong nhà đến sắp phát điên rồi.”

Đang nói chuyện với Viên Viên, tầm mắt của Du Yến lơ đãng quét qua trên người diễn viên nào đó, sau đó lại nhìn một cái, kinh ngạc hỏi: “Người kia là Tề Diễm Diễm ư?”

Viên Viên nhìn về hướng cô chỉ, sau đó gật đầu, “Là cô ấy, em quen biết cô ấy sao?”

Du Yến bĩu môi đáp: “Cũng xem như quen biết.”

Bọn họ không chỉ quen biết, mà còn là người quen cũ, đã quen biết hai kiếp rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Bạn thân

Nhìn thấy Tề Diễm Diễm để tránh nghĩ đến những chuyện không vui, ví dụ như cô ta nghĩ ra cách giúp cô đi tìm trai gọi, ví dụ như cô ta đưa cô đi kết giao với một đám bạn xấu, ví dụ như không ngừng khuyên cô ly hôn, ví dụ như sau khi cô ly hôn, cô nàng chạy đi quyến rũ Cố tiên sinh...

Vừa nghĩ đến những chuyện này, Du Yến phát hiện, kiếp trước, Tề Diễm Diễm lại chiếm một vị trí rất quan trọng trong cuộc sống của cô, phát hiện này khiến Du Yến cảm thấy rất khó chịu.

Từ lần gặp mặt trước đó, cô về sớm cho họ tự thanh toán, sau đó Tề Diễm Diễm cũng có hẹn cô vài lần nhưng đều bị cô lấy lý do công việc để từ chối, nào ngờ hôm nay lại gặp ở đây, gặp nhau chào hỏi là việc không thể nào tránh được.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Vị trí của Viên Viên rất nổi bật, mà Du Yến ngồi kế chỗ cô ấy, rất nhiều người đều đã chú ý đến sự xuất hiện của cô ấy, cho nên Tề Diễm Diễm hẳn cũng rất nhanh nhìn thấy cô.

Du Yến dẫu môi, vui mặt mình vào sâu trong thăm lóng một chút, bắt đầu hết như đã điều.

Viên Viên thấy Du Yến sắp đem mình bao thành quả bóng, liền cười nói: “Nếu lạnh quá thì em về đi.”

Du Yến lắc đầu đáp: “Đã nói là đi thăm trường quay, sao có thể đến một chút liền rời đi chứ, em đã bảo tài xế đi mua chút thức ăn nóng về, để mọi người làm ấm dạ đây.”

Viên Viên không nhịn được vẹo má cô: “Hiểu chuyện như vậy, thế chị cảm ơn em trước nhé.”

“Cảm ơn gì chứ.” Du Yến xoa xoa gương mặt bị vẹo của mình, nhỏ giọng hỏi cô, “Chị ơi, Tề Diễm Diễm ở trong đây đóng vai gì thế?” Kiếp trước cô tham gia đóng《Vào hè》, không hề có vai diễn của Tề Diễm Diễm, lần này cô không đóng, Tề Diễm Diễm ngược lại giành được vai diễn rồi.

“Một vai phụ nhỏ, cảnh không nhiều, nhưng không có cảnh diễn cô ấy cũng sẽ đến, cảm thấy khá nghiêm túc.” Viên Viên nói lên những lời đánh giá về Tề Diễm Diễm.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Du Yến khó hiểu, “Không có cảnh của cô ấy, còn đến đây làm gì?”

Viên Viên đáp: “Nghe nói là đến đây để học hỏi kinh nghiệm”

Không có cảnh còn đến để học hỏi kinh nghiệm? Tề Diễm Diễm lúc này trở nên hiểu học như thế rồi?

Thời cao trung cô ngồi cùng bàn với cô ta suốt ba năm, Tề Diễm Diễm trước giờ chỉ có nghĩ cách trốn học, hoặc là kéo cô cùng trốn học, nếu không thì chính là lên lớp đọc tạp chí, đọc tiểu thuyết, Du Yến chưa từng thấy cô ta chăm chỉ học hành, ngày ngày tiến bộ.

Chẳng lẽ thật sự là đã nghĩ thông suốt, biết được lợi ích của việc học tập rồi sao?

Du Yến sẵn tiện hỏi Viên Viên, “Chị, ấn tượng của chị đối với cô ta như thế nào?”

Viên Viên lắc đầu, “Chị với cô nàng không tiếp xúc nhiều, cũng không có ấn tượng gì, chẳng qua thấy cô ấy với vài cô gái cùng tuổi chơi khá thân, cũng rất nhiệt tình, à đúng rồi, hình như quan hệ giữa cô nàng với phó đạo diễn Trương khá tốt.”

“Phó đạo diễn Trương?”

“Chính là người đó.” Viên Viên chỉ về người đàn ông mặc áo gió đỏ: “Trương Dự.”

Đó là người đàn ông hơn ba mươi tuổi, có chút xuề xòa, trông khá trải đời.

Tám chuyện là yêu thích của tất cả các cô gái, ảnh hậu cũng không ngoại lệ, chỉ thấy cô lại thấp giọng nói: “Chị nghe trợ lý nói, thường thấy cô ấy ngồi xe của Trương Dự đến trường quay.” Viên Viên nói xong, còn tình nghịch nháy mắt với cô.

Du Yến phút chốc chợt hiểu ra, xem ra thật sự là có quan hệ với nhau.

“Quan hệ giữa hai người khá thân ư?” Viên Viên quay đầu hỏi cô.

Du Yến cũng không giấu giếm, “Em và cô ta là bạn học cao trung, là em giới thiệu cô ấy tiến vào giới giải trí, chẳng qua bây giờ không còn liên lạc gì

nữa.”

Viên Viên nhìn cô cười, “Làm bạn học của em thật tốt, để ôm đùi em.”

“Làm chị của em càng tốt, em lúc nào cũng có thể đưa đùi đến, không chỉ có đùi, còn có chân gà chân vịt, thịt ngỗng nữa*.” Du Yến cười hì hì trêu cô.

(*Bò tiếng Trung, đùi (大腿), chân gà (鸡腿), chân vịt (鸭腿), thịt ngỗng (火腿), ở đây Du Yến đang chơi chữ, liệt kê các món thức ăn liên quan đến chữ 腿)

Viên Viên quả nhiên bị cô chọc cười.

Rất nhanh, tài xế liền mang thức ăn nóng đến, sau khi phân phát cho mọi người, người trong phim trường mới biết Du Yến đến thăm Viên Viên, đều rất ngạc nhiên về quan hệ thân thiết giữa họ.

Những người quen biết với cô, đều qua chào hỏi.

“Chị Yến thường ngày rất chiều cổ tôi, có thời gian cứ qua tìm chị ấy chơi đi.” Du Yến cười tuyên truyền giao tình giữa cô với Viên Viên.

“Nghe nói cậu đóng phim bị thương rồi, có nghiêm trọng không?” Người bên cạnh lại hỏi về tình hình vết thương của cô, vài ngày trước tin tức giải trí truyền ra vô cùng xôn xao, người có chút để ý đều biết được.

Du Yến chỉ vào cánh tay phải bó thạch cao treo trước ngực mình: “Chỗ này khá nghiêm trọng, những chỗ khác đều không nặng.”

“Tiểu Yến, thật sự là cậu ư!” Tề Diễm Diễm từ trong đám người tiến vào, cả mặt vui mừng, “Gia hóa nhà cậu, sao gần đây không gọi điện cho tớ!”

Tề Diễm Diễm nói xong câu này, liền rất thân thiết ngồi xuống bên cạnh cô.

Du Yến ha ha hai tiếng, lảng lạng dịch mông ra một chút.

“Tôi đến thăm chị Yến, mới biết cậu cũng ở đây.”

Có người bên cạnh hỏi Tề Diễm Diễm: “Hai người cũng quen biết hả.”

“Đương nhiên quen rồi, chúng tôi là nhóm bạn cao trung chơi với nhau, là bạn thân không gì không nói được.”

Bạn thân mà đến cả chuyện cô trong đoàn phim cũng không biết, mọi người nghe cô nàng giới thiệu xong cũng chỉ là cười thầm trong lòng.

Tề Diễm Diễm lại quay đầu nói với Du Yến: “Trước đây tìm cậu, cậu cứ nói là mình bận, mọi người đều nhớ cậu lắm, lúc nào mới ra ngoài tụ họp đây?”

Du Yến khẽ nâng tay phải nói: “Tôi đã thành người tàn phế rồi, nào có lòng muốn chơi chứ.”

Tề Diễm Diễm lúc này mới nghĩ ra chuyện Du Yến bị thương vội đổi thành vẻ mặt lo lắng: “Thế làm sao đây, tay còn đau không?”

Du Yến lắc đầu, “Chỉ cần không động đến, sẽ không đau.”

“Trước đây tớ cũng đọc được tin tức, vốn định đến nhà thăm cậu, nhưng không có thời gian, cậu xem gần đây tớ ở trong đoàn phim, khá bận đấy.”

“Không sao,《Vào hè》là một bộ phim lớn mà, cậu phải cố gắng lên.”

“Đúng vậy, tớ cũng không nghĩ đến có cơ hội tốt như thế này, tớ nhất định sẽ trân trọng cơ hội này.”

“Nói chuyện lâu như thế, không sao chứ? Cậu đi làm việc của mình đi, không cần để ý đến tôi.” Du Yến hỏi cô, thật ra là muốn đuổi Tề Diễm Diễm đi, cô ứng phó có chút không còn kiên nhẫn nữa rồi.

Nào ngờ Tề Diễm Diễm lại không chịu rời đi, “Hôm nay tớ không có cảnh, ở cùng cậu lâu chút cũng không có vấn đề gì, tớ đến đây là để quan sát học hỏi, nơi này rất nhiều diễn viên đều đáng để tớ học hỏi.”

Tề Diễm Diễm hiển nhiên không cảm thấy hành động của mình sẽ khiến người khác chán ghét, cô ta thấy, tình bạn giữa mình với Du Yến vẫn rất bền chắc, dù sao đi nữa trừ lần trước Du Yến đề bọn họ tự thanh toán ra, bọn họ vẫn chưa trở mặt lẫn nhau cả.

Cô nào nghĩ đến tình bạn giữa bọn họ như một chiếc thuyền nhỏ, kiếp trước đã sớm lật thuyền rồi.

“Học nhiều chút cũng tốt, có thực lực mới là quan trọng.”

“Có thực lực có tác dụng gì chứ, có quan hệ mới quan trọng, nếu cậu không dẫn tớ vào, sao tớ có thể lẫn lộn trong giới giải trí chứ.”

Viên Viên bên cạnh không xen miệng vào, cầm kịch bản xem, Du Yến phát hiện ra vội nói với Tề Diễm Diễm, “Cậu đi học hỏi đi, tôi nói với chị Viên chút cũng phải đi rồi.”

Tề Diễm Diễm đầu môi, do dự nói với Du Yến: “Thật ra tớ còn có một chuyện muốn nói với cậu.”

Nhìn vẻ mặt của cô ta, chắc chắn là có chuyện nhờ vả cô, thăm trợn mắt, Du Yến vẫn hỏi: “Có chuyện gì?”

“Gần đây có một bộ phim truyền hình, kịch bản rất hay, tớ muốn đóng vai nữ phụ đã giành rất lâu, cũng đi thử vai qua, nhưng vẫn không có cách nào tiến vào đoàn phim, cậu biết nhiều người như thế, có thể giúp tớ tìm quan hệ không?” Tề Diễm Diễm nói xong, vẻ mặt mong đợi nhìn cô.

Nếu đổi lại là trước đây, Du Yến nhất định sẽ không nói hai lời liền đồng ý, sau đó nghiêm túc giúp cô tìm quan hệ, nhưng giờ đây đã không giống như trước kia nữa, cô đã không còn là Du Yến để mặc bọn họ điều khiển nữa.

“Người trong giới phim truyền hình tớ không quen lắm” Du Yến khó xử nhún mày, nhìn về sót ruột của cô nàng, sau đó cô lại nói: “Tớ nhờ người nghe ngóng giúp cậu.”

“Nhờ vào cậu đấy.” Tề Diễm Diễm chu môi làm nũng hôn lên mặt Du Yến một cái.

Du Yến lập tức cảm thấy ớn lạnh, tấm thảm lông cũng không thể nào cứu vớt nhiệt độ trên người cô.

Tề Diễm Diễm nói xong chuyện này rất nhanh liền rời đi, Viên Viên nói: “Bên mảng phim truyền hình chị có chút quan hệ, có thể sẽ giúp được chuyện của em.”

Du Yến vội vàng lắc đầu, “Đừng chị ạ, chuyện này làm hay không đều được, thuận theo tự nhiên.”

Viên Viên là một người rất khôn khéo, nghe cô nói thế, biết Du Yến căn bản không muốn giúp Tề Diễm Diễm, khó hiểu hỏi, “Không phải cô ấy vừa rồi nói là bạn thân của em sao?”

“Bạn thân cũng chia thành rất nhiều loại.” Có một loại chuyện đi đào góc tường của bạn. Câu này cô không nói ra, dù sao đi nữa cô và Viên Viên vẫn không thân đến mức có thể nói ra lời trong lòng.

Hai người lại trò chuyện với nhau một hồi, Du Yến liền đứng dậy chào tạm biệt, cô nghĩ bây giờ chắc Cố tiên sinh hẳn đã nhận được tin tức rồi, biết cô chạy ra ngoài chơi, cho nên cô phải nhân lúc Cố tiên sinh về nhà, quay về diễn vai cô gái ngoan ngoãn.

Lúc rời trường quay, Tề Diễm Diễm lại chạy đến tiễn cô, nhìn thấy chiếc xe của Du Yến, liền cảm thán cô thật tốt số. Du Yến cười hi hi hai tiếng, ngồi vào trong xe, bảo tài xế vội đạp chân ga chạy đi.

Vừa vào đến nhà, Dư quán gia đã chuẩn bị xong bàn thức ăn chờ cô.

“Cô chủ, Cố tiên sinh bảo cô uống chén canh này rồi, cậu ấy sẽ không truy cứu chuyện hôm nay trời lạnh như thế mà cô chạy ra ngoài chơi nữa.”

Du Yến nhìn thấy chén canh bỏ đen sì sì, mếu máo hỏi: “Thế thì bảo Cố tiên sinh đến trừng phạt tôi đi.”

“Tiên sinh nói, sự trừng phạt của cậu ấy là: Trước ngày gờ thạch cao không được phép ra khỏi nhà.” Dư quán gia mặt không cảm xúc truyền đạt ý chủ của Cố tiên sinh.

“Cố tiên sinh tại sao phải nói với ông nhiều chuyện như thế!”

“Tiên sinh đã biết trước, thật sự là cao nhân.” Dư quán gia bắt đầu ra vẻ nghiêm túc nịnh nọt Cố tiên sinh.

Thật sự là không thể nghe tiếp nữa! Du Yến bĩu môi, tay trái cầm chén, vài ngụm to liền uống sạch, canh bỏ có mùi thuốc nồng đậm, hương vị kì quái khiến Du Yến muốn nôn ra, lập tức nôn khan vài tiếng, khiến Dư quán gia bị dọa đến giật mình, vội bung ly nước ấm đến để cô uống.

Du Yến uống nước sâu, hít sâu vài hơi, mới cảm thấy đỡ hơn.

“Hôm nay canh này thật quá khó uống, gọi là gì thế?”

“Xua đi khí lạnh, đề phòng bị cảm.”

Du Yến trừng mắt, “Tôi đâu có bị cảm!”

Vừa dứt lời, cô liền ho hai tiếng.

Dư quán gia liền trưng ra vẻ mặt quả nhiên như thế.

Du Yến dậm chân nói: “Đây là Cố tiên sinh muốn tôi bị đấy!”

Dư quán gia trưng ra vẻ mặt cô tanh rồi, sau đó cầm chén xoay người vào trong phòng bếp.

Du Yến cảm thấy thế này không ổn, cô phải lập uy, nếu không Dư quán gia sẽ leo lên đầu cô ngồi mát!

Cố tiên sinh hôm nay về sớm, lúc vừa nghe Du Yến chạy đến phim trường thăm người, anh liền muốn đến, nhưng sau đó lại nghĩ đến dáng vẻ tức giận của cô, anh lại cố kiềm chế sự xúc động này, ngồi trước bàn tiếp tục làm việc.

Anh biết mấy ngày nay mình quan cô có chút hơi quá, Du Yến vốn là người năng động, cả ngày bị anh nhốt trong nhà, thời gian lâu dần nhất định sẽ buồn chán, nhưng anh không thể không chế được sự độc chiếm cô trong lòng mình, dù biết như thế là không tốt, lại vẫn mặc kệ cảm xúc ấy sinh sôi nảy nở, muốn trói buộc cô, khiến cô lúc nào cũng ở trong nơi anh có thể nhìn thấy, như thế cô mới không chịu bất kì thương tổn nào.

Hôm nay Du Yến dùng cách tuyệt thực, ép anh quay về công ty làm việc, lúc này anh mới ý thức được, bản thân mình như có chút hơi quá đáng rồi.

Yêu cô chứ không phải là giam giữ tự do của cô, sợ cô bị thương, thế hẳn nên lập ra kế hoạch chu toàn để bảo vệ cô, chứ không phải là đem cô giấu đi, cô vẫn trẻ như thế, sáng lạn như thế, cô có sẵn khẩu thuộc về cô, anh không nên quá ích kỉ.

Lúc Cố tiên sinh về nhà, Du Yến đang ngồi trên sofa đọc tạp chí, nhìn thấy anh bước vào, vội ném tạp chí sang một bên, nhảy đến chào đón anh, “Chồng yêu dấu, anh về rồi à.”

Du Yến phát hiện, vừa tách Cố tiên sinh một ngày cô lại tự động khôi phục dáng vẻ thích nói lời yêu đương sến sẩm, quả nhiên là tiểu biệt tanh tân hôn.

Cố tiên sinh tránh tay phải của cô, cẩn thận ôm lấy cô, hỏi: “Ngoài trời lạnh như thế, sao còn chạy ra phim trường?”

“Ở nhà chán lắm, đi đến chỗ bố, ông ấy còn bắt em uống canh bổ, cho nên đi tìm bạn chơi.”

“Hay là chúng ta đến căn nhà ở ngoại ô của bố mẹ ở vài ngày?” Cố tiên sinh đề nghị.

Du Yến nghĩ một chút, lắc đầu bảo: “Thôi, đến đó anh đi làm không tiện, đừng lo cho em mà, bất quá trong khoảng thời gian này em ở trong nhà là được rồi.”

Lời hứa của cô khiến Cố tiên sinh rất vui, thế là cúi đầu hôn cô.

Lúc ngủ, Du Yến nằm bên Cố tiên sinh cọ cọ nửa ngày, Cố tiên sinh vẫn không có động tĩnh gì, cô không từ bỏ dùng chân vuốt ve đùi anh, kết quả là đại gia hỏa của anh bị vuốt ve đến cứng ngắc, nhưng anh vẫn không có phản ứng.

Du Yến nhỏ giọng thì thầm bên tai anh gọi: “Ông xã...”

Cố tiên sinh cuối cùng cũng có phản ứng, đưa một tay bịt miệng cô lại, bảo: “Ngoan ngoan ngủ đi.”

Du Yến bị bịt miệng không nói được, thế là đưa lưỡi liếm lòng bàn tay anh, cả người Cố tiên sinh như bị điện giật, vội thu tay lại, bắt đầu đi giật dỗi nhìn cô.

Đây thật sự là một yêu tinh.

“Cố tiên sinh, chúng ta đã rất lâu không làm chuyện đó rồi.” Du Yến lại quấy rầy bên tai anh.

“Ngoan ngoan đi ngủ đi, chờ em gờ thành cao rồi hẳn làm chuyện đó.”

Cố tiên sinh cũng là có khổ khó nói, ngày ngày ôm bảo bối trong lòng, lại không dám chạm vào cô, đây thật sự là một hình phạt tàn khốc, cô gái nhỏ này không hiểu cho anh thì thôi, còn ở bên cạnh liều mạng chà sát anh, căn bản là châm dầu vào lửa mà.

“Ông xã...” Du Yến tiếp tục làm nũng, “Tay em bị thương, lại không phải là chân bị thương, căn bản không liên quan.”

Cố tiên sinh không chịu nổi nữa, cuối cùng cũng bại trận, trực tiếp cố định người xong, cời quần liền ăn sạch cô,

Du Yến ban đầu vẫn cố ý rên rỉ trước anh, còn thỉnh thoảng nói ra câu “Ông xã tuyệt lắm” gì đó, nhưng bị Cố tiên sinh giữ chặt làm hai lần, cô thật sự không còn sức để kêu, chỉ đành dựa vào vai chạm của Cố tiên sinh mà thờ dốc.

Du Yến lại tiếp tục ở trong nhà đến mốc, thỉnh thoảng Đỗ Phi Phi và Cảnh Hân cũng sẽ qua đây chơi cùng cô, nhưng hai người vô lương tâm này, miệng đến nói chơi cùng cô, nhưng thật ra lại vứt cô sang một bên, tự chơi.

Đỗ Phi Phi phát hiện trong nhà bọn họ có phòng nghe nhìn, mỗi lần đến đây liền trực tiếp vào trong xem phim, Du Yến vốn nghĩ hai người ngồi xem phim cũng khá thú vị, kết quả là những phim Đỗ Phi Phi xem đều là phim cũ, thậm chí là bản trắng đen, khiến Du Yến hít thở không thông, cô vẫn thích xem phim của Châu Tinh Trì hơn.

Cảnh Hân còn khoa trương hơn, mỗi lần đến đây liền dính sát vào tivi to của nhà cô, kết nối với máy game chơi không ngừng, một tay của Du Yến bị thương, căn bản không có cách nào cùng cô đánh game, kết quả là Cảnh Hân liền kéo Đur quản gia, hai người vui vẻ cùng nhau đánh máy bay! Du Yến rốt cuộc trở thành khán giả, bị ép xem “show ân ái” của bọn họ.

Bọn họ chơi game chơi đến vui như thế, sao bọn họ còn không ở bên nhau! Đáng khinh!

Cho nên nói, nếu hai cô gái này đến đây cũng như không đến, cô vẫn là cảm thấy vô cùng nhàm chán.

Sáng hôm nay, Cảnh Hân đến tìm cô chơi, kết quả lại cùng Dư quản gia ra nhà kính sau vườn chăm sóc vườn rau, ném Du Yến một mình cô đơn lẻ loi ngồi trong phòng khách.

Du Yến cảm thấy gần đây giữa Cảnh Hân và Dư quản gia rất kì lạ, tần suất hai người ở bên nhau tăng lên, hơn nữa còn rất vui nữa, cho dù Cảnh Hân nói gì đi nữa, Dư quản gia vẫn có thể đáp lời.

Chẳng lẽ bản thân trước kia đùa hơn quá, thành sự thật rồi? Du Yến thoáng cái bị suy đoán của mình dọa giật mình, nghĩ rằng phải tìm thời gian thăm vấn Cảnh Hân mới được, nhóc con này không có tâm cơ, tùy tiện mọi chút liền có thể biết được.

Nào ngờ chưa chờ Du Yến tìm được ngày trò chuyện với Cảnh Hân, bố Du đã gọi điện báo Du Yến ra ngoài.

Bố Du trong điện thoại nói với cô, trong nhà có họ hàng đến, bảo cô qua đây gặp mặt.

Kiếp trước, giải trí Du Thị cuối cùng bị đám họ hàng lòng lang dạ sói kia cướp mất, tâm huyết bố Du vất vả cả đời đến cuối cùng lại rơi vào tay của kẻ khác.

Mà lúc ông mất, cũng không có họ hàng nào đến thăm ông.

Cho nên lúc Du Yến nghe bố Du nhắc đến hai chữ họ hàng, trong lòng vô cùng chán ghét, cô thật sự hận không thể tiêu diệt toàn bộ họ hàng, kiếp này tốt nhất đừng đến làm phiền họ.

Chẳng qua người ta đã tìm đến cửa, Du Yến cảm thấy vẫn là nên đi xem thử.

Lúc ra ngoài cô còn rất ngoan ngoãn gọi điện cho Cố tiên sinh báo một tiếng, thậm chí Cảnh hân đến tìm cô chơi, tin rằng cũng sẽ chơi với Dư quản gia rất vui vẻ.

Họ hàng mà bố Du nói là cả nhà cô hai từ Mỹ về thăm nhà, điều này khiến Du Yến rất bất ngờ, bởi vì kiếp trước, cả nhà cô hai rất sớm đã ra nước ngoài, vẫn luôn không về, chứ đừng nói đến lúc này đột nhiên về thăm nhà.

Mà họ hàng độc chiếm công ty của bố Du, là bác cả và cô út của Du Yến, không phải là cả nhà của cô hai.

Nhưng cả nhà cô hai kiếp trước không tham gia vào việc tranh đoạt gia tài của họ, không có nghĩa là Du Yến sẽ cho họ sắc mặt tốt, vì lúc bố Du còn trẻ, sự nghiệp vừa bắt đầu, vốn ít, từng nhờ anh chị em của ông giúp đỡ, nhưng không ai để ý đến ông, thậm chí còn cố tình cách xa ông, trong số đó cũng bao gồm cả nhà cô hai có kinh tế khá nhất, sau đó, bố Du rất ít qua lại với bọn họ, cuối cùng sự nghiệp của bố Du càng lúc càng phát triển mới qua lại lại với họ hàng, nhưng quan hệ đã vô cùng nhạt nhòa rồi.

Kiếp trước cuối cùng bố Du nhờ đến bác cả và cô út bọn họ, thật sự cũng là không còn cách nào mà thôi.

Cô hai Du Chính Mỹ cùng dựng hai Lý Kinh Nghiệp sớm đã du học ở Mỹ, sau khi tốt nghiệp cũng lập nghiệp ở đó, sau khi có được thẻ xanh cũng chưa từng quay về qua, bọn họ có một đứa con trai gọi là Lý Quân Sơn, năm nay ba mươi ba tuổi, lớn hơn Cố tiên sinh hai tuổi, nghe nói vẫn chưa kết hôn.

Cho dù là chị ruột của bố Du, nhưng nhiều năm chưa từng gặp mặt như thế, cũng không lời qua tiếng lại được mấy câu, lúc này đều đang ngồi trên sofa, cảm thấy không khác gì người lạ cả, hơn nữa còn không biết phải nói gì.

Du Yến là một người hoạt bát nhưng đối diện với cả nhà này, cô cũng không có hứng mở miệng, chỉ là ngồi bên bố Du, yên lặng nghe họ nói chuyện.

“Năm nay Quân Sơn đã ba mươi ba tuổi rồi, hôn nhân đại sự vẫn chưa có, bọn chị cũng gấp sắp chết rồi, nhưng con gái nước ngoài nó lại không thích, nghĩ đi nghĩ lại, cũng chỉ đành về nước tìm thôi.” Du Chính Mỹ giải thích mục đích họ đến đây.

Bố Du gật đầu đáp: “Về nước tìm cũng tốt, dễ dàng giao lưu với nhau hơn.”

Du Yến ngồi nghe, trong lòng thầm buồn cười nghĩ, tiêu chuẩn của Lý Quân Sơn là ABC, từ nhỏ đã lớn lên ở nước ngoài, tiếp nhận văn hóa giáo dục đều rất khác với trong nước, anh với con gái trong nước giao lưu chỉ có càng thôi khó khăn mà thôi, thật sự không biết Du Chính Mỹ đang nghĩ gì.

“Quân Sơn của bọn chị học thức cao, lại đẹp trai, có quốc tịch Mỹ, cho nên tìm đối tượng cũng không thể sơ sai, chuyện này vẫn phiền Chính Thiên giúp đỡ bọn chị nghe ngóng chút.”

Bố Du gật đầu nói: “Em sẽ để ý.”

Du Chính Mỹ lại dặn dò: “Chỉ là để ý cũng không ổn, chú phải có tâm chút.”

“Chuyện duyên phận này không thể gấp được.” Bố Du nói thế.

Du Yến cũng có chút nghe không lọt tai, cô chưa từng gặp nhà nào lại kì lạ như thế này.

Từ đầu chí cuối Du Chính Mỹ ở đây khen Quàn Sơn nhà bà ta ưu tú như thế nào, thế mà Lý Quàn Sơn được khen ngợi lại không lên tiếng, rõ ràng là vô cùng không nhẫn nại, mà chủ một nhà Lý Kinh Nghiệp cũng chỉ mở miệng nói vài câu, sau đó liền hết như khói gỗ, ngồi bên cạnh lẳng lặng ngáy người.

Du Yến cảm thấy bà già đang lải nhải không ngừng này rất phiền, đã nhiều năm như thế không qua lại rồi, bà ta dựa vào cái gì để chỉ thị bố Du tìm đối tượng cho con trai bà ta chứ? Ai cho bà ta cái quyền đó?

Chẳng lẽ họ hàng lâu năm không gặp, chuyện gặp mặt đầu tiên không phải là nhớ lại chuyện cũ, giao lưu tình cảm hay sao?

“Đúng rồi, con gái chú Tiểu...” Du Chính Mỹ nhìn Du Yến, nửa ngày không gọi ra tên, rõ ràng vừa rồi có giới thiệu qua.

“Tiểu Yến.” Bố Du lại lặp lại lần nữa.

“Đúng, Tiểu Yến, kết hôn chưa?” Du Chính Mỹ lúc này mới nhớ đến chuyện hỏi thăm tình hình của em trai.

“Đã kết hôn rồi.”

“Điều kiện của đôi phương thế nào?”

Chẳng lẽ bà từ Mỹ về, chỉ muốn nói về việc con gái người ta tìm chồng hay sao? Du Yến cướp lời bố cô: “Làm việc trong công ty.”

“Dân trí thức à?” Du Chính Mỹ tỏ vẻ chê bai, “Thu nhập thế nào, có thể tự mua nhà, hay là bố cháu mua cho cháu?”

Du Yến chớp mắt, mở miệng nói: “Cô hai, cháu cảm thấy nói chuyện này rất vô vị, cháu vẫn thích nghe chuyện của cô cùng bố cháu trước kia hơn.”

Sắc mặt của Du Chính Mỹ thoáng trở nên không được tự nhiên, nói: “Đứa nhỏ này, chuyện trước kia qua lâu thế rồi, có gì để nói đâu chứ.”

Bố Du biết Du Yến muốn mĩa mai, liền mở miệng nói: “Đến giờ cơm rồi, vẫn là ăn cơm trước, ăn xong lại nói.”

Du Yến làm mặt quỷ với bố cô, nhỏ giọng nói bên tai ông: “Có gì để nói đâu, ăn xong tiễn khách.”

Bố Du cứng chiều vẹo má cô: “Con đấy!”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Kỳ lạ

Bữa trưa phòng bếp chuẩn bị món Trung, bố Du nghĩ cả nhà Du Chính Mỹ ở Mỹ nhiều năm như thế, hiếm khi về nước, đương nhiên là dùng món ăn chính thống nhất của quê nhà để tiếp đãi họ.

Thế là bảo phòng bếp nấu một bàn ăn đặc sắc của Trung Quốc, mặc kệ là đông tây nam bắc, nơi nào có món ăn nổi tiếng thì làm, kết quả là năm người ăn cơm, trên bàn lại lục tục bày lên hơn mười món.

Trù nghệ của đầu bếp nhà họ Du cũng rất tốt, các loại món ăn đều làm rất ngon, Du Yến tuy dùng tay trái không quen, nhưng vẫn ăn rất ngon miệng.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Bố Du vừa phục vụ cô ăn, vừa nhiệt tình tiếp đãi cả nhà Du Chính Mỹ, “Ăn nhiều một chút, không cần khách sáo.”

Du Chính Mỹ chọn đi chọn lại cuối cùng gấp một miếng thịt quay, sau khi cắn một miếng, liền đặt đĩa xuống, bảo: “Thịt quay này quá nhiều dầu rồi, ăn nhiều sẽ không khỏe, Chính Thiên, không phải chị nói chứ, chú xem thức ăn cả bàn này, dường như đều là thịt, nhìn ngấy như thế, bọn chị vẫn luôn đề cao việc ăn uống lành mạnh, ít ăn dầu mỡ, ít ăn thịt, điểm này, món tây làm rất tốt, không có nhiều dầu, ít mặn mới tốt, nấu ăn đều dùng dầu ô liu...”

Bà Du Chính Mỹ rõ ràng xem bàn ăn thành sân khấu diễn thuyết của mình, thao thao bất tuyệt nói về lý tưởng dưỡng sinh của mình, lúc nào cũng không ngừng quát tháo chồng bà ta ăn ít thịt thôi, cuối cùng còn đóng vai lòng mẹ khổ tâm bắt con trai bà ta ăn ít chút.

Du Yến vốn khá có khẩu vị, nhưng sau khi bà ta bắt đầu nói câu đầu tiên, cô liền đặt thìa xuống, bà già này vốn dĩ không phải đến đây thăm họ hàng, mục đích bà ta đến đây chắc chắn là khiến cô ăn không ngon miệng đây.

Vừa ngồi vào bàn ăn liền nói không ngừng, nước bọt bay tán loạn, hại người khác đều không dám ăn, bà ta còn vui mừng tự cho rằng người khác bị bà ta cảm hóa rồi.

Bố Du cũng là người nóng tính, tốt bụng có ý mời bọn họ ăn cơm, giờ lại bị nói thành như vậy, bất kì ai đều không vui, ông ném đĩa, nói: “Chỉ, nếu như thật sự ăn không quen, em bảo tài xế đưa nhà chị ra ngoài ăn món tây đi, những thứ ấy em ăn không quen, không thể đi cùng rồi.”

Du Chính Mỹ bị ông nói như thế, mới ngừng lại, bảo: “Bàn thức ăn to như thế, không ăn sẽ rất lãng phí, lần sau chú ý hơn là được.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Du Yến thở phào nhẹ nhõm, nhưng lại không cảm thía lên, cô đã bị ghen no rồi.

Bố Du không vui, tuổi tác đã cao nên coi trọng tình thân, xem ra ông đối với họ hàng ở xa mà nói cũng ôm kì vọng rất cao, nhưng hiện thực vẫn luôn không đẹp như tưởng tượng, hi vọng càng nhiều, thất vọng càng lớn. Du Chính Mỹ này vừa về, liền khiến cho bố Du nản lòng.

Du Yến tuy có chút khó chịu thay bố mình nhưng cũng cảm thấy như thế cũng tốt, ít ra vừa bắt đầu có thể nhìn rõ được tính tình của đối phương, sau này lúc gặp phải chuyện lạ lùng hơn cũng không cần quá ngỡ ngàng.

Tuy trong nhà đủ lớn, nhưng sau khi trải qua buổi sáng và cơm trưa, bố Du không dám giữ người ở lại trong nhà, ông có bệnh tim, vì sức khỏe của mình mà nghĩ, ông quyết định phải cách xa nhà của Du Chính Mỹ.

Sau cơm trưa, ông liền bảo tài xế đưa người về khách sạn nghỉ ngơi.

Chờ xe đưa người đi rồi, Du Yến và bố Du đều thở phào nhẹ nhõm, Du Yến quay đầu nhìn bố Du cười nói “Cô hai thật sự là một người kì lạ.”

Bố Du cảm khái gật đầu đáp: “Bà ấy từ nhỏ đã thích ra về, bên ngoài nhiều năm như thế này, mà tính tình vẫn không thay đổi chút nào.”

“Dượng hai và anh họ sao lại không lên tiếng nhỉ.” Du Yến cảm thấy hai người đàn ông này rất kì lạ, đến nhà người ta, thậm chí là lời khách sáo cũng phải có chứ, bọn họ lại có thể từ đầu chí cuối vờ làm người gỗ, cũng thật là nhân tài.

“Tất cả lời nói đều bị cô hai của con một mình nói hết rồi, họ còn nói gì với nhau chứ?”

Nói đến đây, hai bố con đều phì cười.

Du Yến lại nghĩ đến một chuyện, nói với bố cô: “Người nhà cô hai đã đến rồi, thế bác cả và cô út cũng đến đây à?” Nhắc đến hai người nhà này, cô cảm thấy rất buồn bực.

“Hắn sẽ đến thôi, cô hai con hiếm khi về đây, người một nhà dù sao cũng cần tụ tập.”

Nhà tổ của bố Du ở thành phố C, cách thành phố B khoảng hai trăm cây số, bố Du sau khi học xong liền ở lại thành phố B làm việc, hiếm khi quay về, sau đó bố mẹ đều mất, quan hệ giữa anh chị em trong nhà ảm ỉ đến căng thẳng, ông càng không muốn quay về, nhưng mỗi năm đều về giúp ông Du, bà Du quét mộ, chỉ là chọn tránh ngày thanh minh mà thôi.

Bây giờ, quan hệ giữa bố Du với anh chị em trong nhà cũng xem như là có qua lại, thỉnh thoảng cũng sẽ gọi điện chào hỏi một câu, chẳng qua cũng chỉ như thế mà thôi.

Kiếp trước vì Du Yến cuối cùng trở thành kẻ nghiện ngập không chống nổi, sức khỏe của bố Du lại càng lúc càng tệ, thật sự không còn cách nào để quản lý công ty, bất đắc dĩ mới đi tìm Du Chính Khoan và Du Chính Lệ về, giúp ông quản lý.

Du Chính Khoan và Du Chính Lệ vốn có sự nghiệp của mình, nhưng so với công ty giải trí của Du Chính Thiên, thật sự là một trời một vực, lúc Du Chính Thiên tìm đến cửa, bọn họ không nói hai lời liền đồng ý, sự việc phát triển sau đó lại vượt quá tầm kiểm soát của Du Chính Thiên.

Nhưng nếu như lúc ấy Du Yến có thể bước vào một chút thôi, cũng sẽ không rơi vào kết quả cuối cùng kia.

Cho nên họ hàng rất đáng hận, nhưng quy đến cùng, vẫn là lỗi lầm của Du Yến tạo thành, mới khiến cho kẻ gian có cơ hội.

Kiếp này, cô nhất định phải đảm nhiệm nhiệm vụ của cô, không để họ có cơ hội làm bậy.

Đối với Du Yến mà nói, nhìn thấy họ hàng của mình thật sự là chuyện không vui, cho nên lúc cô về nhà vẫn có chút bực mình.

Cố tiên sinh đối với sự biến hóa tâm trạng của cô càng ngày càng nhạy cảm, cô mảy mòi chưa bắt đầu nhũ, anh liền đoán được cô có tâm sự rồi. Cô từng đùa với Cố tiên sinh, nói anh có thể treo cờ bát quái, có thể mở bàn bói làm ăn, thần thông thế này, bảo đảm khách đến liên tục, Cố tiên sinh lắc đầu cười bảo là vì bọn họ tâm linh tương thông.

Vì trời lạnh, nên hai người ăn xong cũng không ra ngoài tản bộ, Du Yến cùng Cố tiên sinh vào phòng sách giết thời gian, cùng nhau làm ỏ trên sô pha, Cố tiên sinh đọc sách, cô đọc tạp chí.

Cố tiên sinh nhìn cô nửa ngày không lật một trang, liền ôm cô hỏi: “Hôm nay em không vui ư.”

Du Yến ngồi trong lòng Cố tiên sinh cảm nhận cơ thể ấm áp rất thoải mái của anh, không nhận được cọ cọ người anh, tìm chỗ thoải mái, hài lòng thở ra một hơi.

“Có một chút.” Du Yến dẫu môi, “Nhớ chuyện kiếp trước em từng nói qua với anh không? Giải trí Du Thị cuối cùng bị bác cả và cô út của em độc chiếm, nhưng cuối cùng bọn họ lại không đến thăm bố em một lần nào cả.”

“Hôm nay người đến là cô hai của em, tuy bà ta không tham gia vào nhưng đối xử với bố em cũng không tốt, lúc bố cần họ giúp đỡ nhất, họ từ chối ông, cách xa ông, cho nên ấn tượng của em đối với họ đều không tốt.”

Cố tiên sinh lắng lắng nghe cô nói, thỉnh thoảng sẽ cúi đầu hôn nhẹ lên trán cô, an ủi, vợ của anh thật sự là bị kiếp trước dày vò đến sợ rồi, cho nên dù sống lại lần nữa, ám ảnh trong lòng cô cũng không dễ gì tiêu tan, nhưng những điều này đều không là vấn đề gì cả, anh tự tin mình có năng lực này, chắc chắn sẽ dần xóa tan ám ảnh của báo bố anh.

“Không thích thì đừng để ý đến họ.” Trong mắt Cố tiên sinh, trong thế giới trời rộng đất dày này, báo bố anh là lớn nhất, bất kì người hay vật mà cô không thích, anh đều có thể thay cô loại trừ.

“Thật ra đều trách em, nếu như em không sa đoạ như thế, bố cũng sẽ không thương tâm tuyệt vọng, cũng sẽ không đi tìm những kẻ kia.” Du Yến thở dài, quay đầu nói với Cố tiên sinh, “Cố tiên sinh, em định nhân khoảng thời gian này theo bố học chuyện quản lý công ty, tranh thủ nhanh chút có thể giúp bố giải quyết công việc, cũng giúp giảm nhẹ gánh nặng của ông.”

Cố tiên sinh trực tiếp ôm cô lên đùi, ôm chặt hơn chút, nói: “Bảo bối, em còn có anh, những chuyện này em đều không cần bận tâm, nếu như lo lắng sức khỏe của bố, anh có thể cử một giám đốc đến giúp ông ấy quản lý, em tin anh chứ.”

Du Yến phì cười: “Chẳng lẽ em còn sợ anh độc chiếm công ty sao?”

Cố tiên sinh cũng cười khẽ vài tiếng, hơi thở ấm áp phả vào cổ cô, khiến vành tai của Du Yến thoáng đỏ lên, cũng khiến cô cảm thấy ấm lòng.

“Vẫn là nên học gì đó, nếu không chờ sau khi em giải nghệ, không còn việc làm, thật sự là ăn con sâu ăn bắm trăm phần trăm.”

“Được, em thích học thì học, không thích thì giao cho anh, thế nào?”

“Cố tiên sinh anh là tốt nhất rồi.”

“Thế những họ hàng kia của em, em định đối phó thế nào?” Cố tiên sinh lại nói về cuộc đối thoại bị cắt ngang trước kia.

Nói đến hai chữ họ hàng, Du Yến cảm thấy đau đầu, “Còn có thể làm sao, bình đến tướng chặn, nước đến đất dâng, đi bước nào nhìn bước ấy thôi, dù sao không thể trực tiếp đuổi họ cút về nước Mỹ, tuy em thật sự muốn đuổi đi, nhưng không có quyền này.”

“Một người đàn ông có học thức, ngoại hình và công việc tốt, ở Mỹ không tìm được đối tượng, còn đặc biệt về nước để tìm, em không cảm thấy có chút kì lạ sao? Cho dù là tìm người Trung Quốc thì ở bên đó cũng không ít.”

“Đúng vậy, em cảm thấy cả nhà bọn họ đều rất kì lạ.”

Cố tiên sinh trầm tư một lúc, nói: “Em đưa thông tin căn bản của nhà cô hai em cho anh, anh sẽ cho người đi Mỹ điều tra.”

Cô vốn dĩ không biết bất kì tin tức nào về nhà cô hai cả, “Ngày mai sau khi em hỏi bố, sẽ nói lại cho anh biết.”

“Em nói với cô hai là anh đi làm ở công ty, cô ấy rất là chê bai.” Du Yến nghĩ đến chuyện này, cảm thấy buồn cười, cười hi hi nói với Cố tiên sinh, “Nào ngờ lại còn có người chê bai anh, ha ha...”

“...”

Cố tiên sinh chờ cô cười đủ, mới tiếp: “Nghề nghiệp không phân cao sang thấp hèn, cho nên đừng xem thường nghề chủ tịch này.”

Du Yến vốn đã cười đủ, nghe xong câu nói của anh lại cười sảng sặc, nhỏ giọng nói, “Cố tiên sinh, anh học hư rồi, lại còn biết nói đùa nữa, ha ha... Thật biết đùa.”

“Có thể khiến người đẹp cười, thật sự là một vinh hạnh.” Cố tiên sinh nói xong, vội khóa chặt môi cô, ngăn lại tiếng cười của cô.

Nụ hôn cuồng nhiệt triển miên đốt cháy sự nhiệt tình ẩn giấu trong người hai người, vừa hôn xong, hai người thở hổn hển nhìn nhau, đôi mắt Du Yến trong veo, cong mắt cười nhìn anh: “Cố tiên sinh, trời lạnh rồi, chúng ta sớm về phòng nghỉ ngơi thôi.”

Cố tiên sinh cong môi, khẽ ôm lấy cô, bảo: “Thật là một chủ ý sai lầm.”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Thăm dò

Đêm trước Du Yến mới tràn đầy tự tin nói muốn đi học tập quản lý công ty của bố, nhưng sáng thứ hai vừa dậy, phát hiện thế giới bên ngoài trở thành thế giới phủ đầy tuyết trắng, ý niệm muốn ra ngoài của cô lập tức tiêu tan.

Lúc ăn sáng, Du Yến vừa gặm bánh bao vừa thưởng thức bông tuyết rơi ngoài cửa sổ, Cố tiên sinh cầm theo bát canh, thỉnh thoảng dứt cô uống một ngụm.

“Chồng yêu dấu, đây là trận tuyết đầu mùa của năm nay.” Du Yến cười quay đầu nhìn anh.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cố tiên sinh nhìn đôi mắt rực sáng của cô, cho rằng sau đó cô sẽ nói lời yêu thương với anh, trong lòng có chút mong đợi, nụ cười khẽ treo bên khóe môi.

Du Yến nói tiếp: “Tuyết lớn như thế, chờ lát nữa có thể đắp người tuyết rồi!”

Lời tình tứ mà anh mong đợi không thấy đâu, Cố tiên sinh thu lại nụ cười, tiếp tục dứt cô uống canh.

“Tuyết to thế này, không biết Tiểu Hân có qua đâu không, gần đây ở nhà rảnh quá không làm gì, hay là để cô bé sang đây ở vài ngày, người đông nào nhiệt, anh nói được không anh?”

Cố tiên sinh trước mặt cô trở thành người không có chút nguyên tắc nào, nghe cô nói xong liền gật đầu đáp: “Được.”

“Thế tìm Dư quán gia hỏi thử, xem Cảnh Hân đến đây không.”

Cố tiên sinh khó hiểu: “Vì sao chuyện của Cảnh Hân, lại đi hỏi quán gia?”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Du Yến nhìn anh cười rạng rỡ, đáp: “Bọn họ hai người có gian tình, tìm quán gia để hỏi chắc chắn sẽ không sai.” Vừa nói xong, liền đặt bánh bao xuống, anh giọng gọi: “Dư quán gia~”

Dư quán gia nghe thấy cô gọi mình, rất nhanh liền đi đến trước bàn ăn. “Cô chủ, có dặn dò gì sao?”

“Tiểu Hân hôm nay có đến không?”

Dư quán gia từ trong mắt cô nhìn thấy một chút ý vị trêu chọc, gương mặt già thoáng đỏ lên, không tự nhiên trả lời: “Hôm qua nói sẽ qua, hôm nay rơi tuyết rồi không biết kế hoạch có thay đổi hay không.”

Du Yến gờ tay trái vỗ xuống bàn, hỏi: “Kế hoạch của cô ấy ông cũng biết thật rồi! Nói, hai người có phải có chuyện không?!”

“Rầm” một tiếng, dọa hai người đàn ông có mặt đều giật mình, Cố tiên sinh buông chén xuống, xoa tay trái cô, quả nhiên vỗ đến đỏ rồi, không tán đồng nhìn cô, “Nhẹ chút.”

Du Yến lè lưỡi với anh, cô bên này bày ra vẻ, chồng cô lại ở bên cạnh giảm khí thế của cô, cảnh này thật sự không thể diễn tiếp được nữa.

Dư quán gia ho khan một tiếng, so với cô còn nhập vai hơn nói: “Tôi và Tiểu Hân không có chuyện gì cả, trước mắt chúng tôi vẫn rất trong sạch, mong cô chủ mình giám.”

“Trước mắt là trong sạch, thế là tương lai hai người chuẩn bị không trong sạch ư?!” Du Yến lại muốn vỗ bàn nhưng chỉ là cánh tay lạnh lặn của cô đang nằm trong tay Cố tiên sinh, không có cách nào vỗ.

Cố tiên sinh rất biết điều, về mặt nghiêm túc giúp cô vỗ xuống một cái.

Thế là chiếc bàn bị Cố tiên sinh vỗ, khí thế hoàn toàn khác với trước đó Du Yến vỗ, Dư quán gia rụt cổ lại, thành thật nói: “Tôi có cách nghĩ này nhưng vẫn phải nhìn ý của Tiểu Hân, cô ấy vẫn luôn gọi tôi là chú, có phải là chê tôi già không?”

“Tuổi tác thật sự chênh lệch quá lớn, Dư quán gia, tôi cảnh cáo ông nha, Tiểu Hân có đồng ý hay không đều là tự do của em ấy, ông không thể ý mình

lớn tuổi, giờ trò lừa gạt cô ấy, biết chưa?”

Nói giống như ông là ông chú biến thái* chuyên lừa gạt các cô gái nhỏ vậy, Dư quán gia ủy khuất nhỏ giọng giải thích: “Cô chủ, tôi là người tốt.”

(*Nguyên văn 怪蜀黍 [quái thúc thúc], đọc trại âm)

“Sao tôi lại thấy không giống nhỉ.” Du Yến lại trêu chọc, lúc này mới nghiêm túc nói: “Ông lái xe đưa Tiểu Hân qua đây ở vài ngày đi, thời tiết lạnh thế này cô bé một mình ở trong kí túc xá của nhân viên cũng rất chán.”

Dư quán gia linh mệnh, rất nhanh liền đi đón người đến.

Nhìn thấy bóng lưng chạy trốn của ông, Du Yến lo lắng nói với Cố tiên sinh: “Em làm thế này, có phải sẽ hại Tiểu Hân không? Tuổi tác bọn họ chênh lệch lớn như thế.”

Cố tiên sinh nghịch tay cô, đáp: “Thu nhập của quán gia hằng năm là hai triệu, bố Dư quán gia ở bên Cố gia, cũng có thu nhập này, hơn nữa Dư quán gia cũng tự có hạng mục đầu tư riêng.”

Du Yến tròn to mắt, “Ông ấy còn được bao ăn, bao ở, bao cả tiền bảo hiểm, thậm chí còn được đi BMW cho ông ấy đi! Quán gia này có phải là quá đắt giá rồi không?”

Cố tiên sinh nghe cô châm chọc, không nhịn được cười ra tiếng nói: “Ông ấy có thể khiến cuộc sống của chúng ta thoải mái vô âu vô lo, quả cấp lễ lộc cho tất cả các mối quan hệ cá nhân đều do quán gia giải quyết cả.”

Nghe ra lượng công việc của quán gia cũng không tính là ít, Du Yến cảm thấy như vậy cũng rất công bằng, thế là lại hưng phấn nói: “Nói như thế này, Dư quán gia cũng là người giàu ngầm ư?”

Cố tiên sinh không biết Dư quán gia có tính là người giàu có hay không, thế là cho cô một so sánh nói: “Biệt thự cách vách bên nhà chúng ta, Dư quán gia có thể mua một cách dễ dàng.”

“Nói như thế, ông ấy còn có thể đưa Tiểu Hân đi ăn khắp thế giới rồi?”

“Tại sao lại phải đi ăn khắp thế giới?”

“Đây là ước mơ của Tiểu Hân.”

“Thế hẳn cũng không khó.”

Nghe Cố tiên sinh giải thích như thế, Du Yến đột nhiên cảm thấy, nếu Cảnh Hân không vội gả cho Dư quán gia, chắc chắn là một tổn thất lớn.

Sau buổi sáng, Du Yến kéo Cố tiên sinh ra ngoài mái hiên trước cổng lớn, hai người thân mật ôm nhau, đối diện với gió tuyết giăng kín trời, lại cảm thấy không lạnh chút nào, vì trong lòng đang vô cùng ấm áp.

Cả buổi sáng của Cố tiên sinh đã lãng phí trên người Du Yến, chờ anh ra cửa đi làm, đã là mười giờ hơn, thời tiết khắc nghiệt thế này, giao thông chắc chắn không ổn, chờ đến khi anh đến công ty, cũng đã đến giờ ăn trưa.

Sau khi chờ Cảnh Hân thích chơi đến đây, quả nhiên cô nàng hưng phấn đề nghị đáp người tuyết.

Nhưng tay Du Yến không tiện, chỉ đành đứng bên cạnh trông mắt nhìn Cảnh Hân chơi vui vẻ với Dư quán gia, lòng thầm nghĩ bản thân cuối cùng cũng trải nghiệm cảnh giác ăn cầu lương rồi.

Kết quả, hai người chơi tuyết lại không bị gì, mà Du Yến chỉ là khán giả đứng bên cạnh nhìn lại đột nhiên đổ bệnh.

Chập tối, Du Yến cảm thấy cả người nhẹ tênh, rất không ổn, đến lúc Cố tiên sinh về nhà, cô đã bắt đầu phát sốt, cả người lúc nóng lúc lạnh, mơ mơ màng màng.

Cố tiên sinh rất sốt ruột, ánh mắt nhìn Dư quán gia càng thêm lạnh lùng, thậm chí trách ông quản lý không nghiêm, may mà Dư quán gia kịp thời tìm bác sĩ gia đình đến, cũng xem như là lấy công chuộc tội.

Sau khi tiêm xong uống thuốc, cơ thể Du Yến rất nhanh hạ sốt, cả người cũng tỉnh táo không ít.

Cố tiên sinh nhìn cả người Du Yến toàn mồ hôi nóng, khiến cho quần áo đều ẩm ướt cả, liền cẩn thận giúp cô thay áo ngủ, sau khi làm xong mọi chuyện mới ôm cô vào trong lòng.

“Em đây, thật sự là không để người ta bớt lo mà.”

“Em không sao.”

“Trời lạnh như thế, mấy hôm nay em phải ngoan ngoãn ở trong nhà đây.”

“Em biết rồi.” Biết Cố tiên sinh thật sự lo lắng cho cô, cho nên cô cũng ngoan ngoãn đồng ý,

Bệnh của Du Yến đến rất nhanh, đi cũng nhanh, hôm sau cô liền không còn chuyện gì, vô cùng có tinh thần, chẳng qua là nằm trên giường đến mười giờ sáng mới thức dậy.

Tối qua mọi người đều bị cô dọa sợ cũng bị Cố tiên sinh dọa sợ, thường ngày Cố tiên sinh tuy là trưng ra dáng vẻ lạnh nhạt nhưng trước giờ không nổi nóng, tối qua nhìn thấy anh lạnh lùng nhìn Dư quán gia thật sự khiến mọi người đều sợ đến không dám nhúc nhích.

Hôm nay mọi người phục vụ Du Yến đều vô cùng cẩn thận, hoàn toàn xem cô như búp bê giấy, vừa chạm vào sẽ hỏng.

Vì đêm trước vừa mới phát sốt, Du Yến buổi sáng không có khẩu vị gì, chẳng qua lúc quán gia mang một chén cháo trắng với dưa chua cô vẫn ăn sạch một chén.

Cảnh Hân ngồi bên cạnh nhìn cô ăn, cảm thấy kịp thời giúp cô gấp dưa chua vào trong chén, nịnh nọt nói: “Chị Yến chị phải ăn nhiều một chút, đây là món mà Cố tiên sinh trước khi ra cửa bảo người chuẩn bị đấy, anh ấy nói chị nhất định không có khẩu vị, dưa chua có thể giúp ngon miệng hơn.”

Du Yến cảm thấy, một ngụm cháo một ngụm dưa chua, cảm thấy ăn khá ngon.

Sau khi ăn cơm, Dư quán gia nói cho cô biết, bạn cô Tề Diễm Diễm đến đây thăm cô.

Nghe Tề Diễm Diễm đến đây, Du Yến không vui bừa bãi nói: “Tối qua tôi mới đổ bệnh, cô ấy hôm nay liền biết? Tốc độ cũng nhanh quá nhỉ.”

“Cô ấy vừa sáng sớm đã gọi đến nhà, nói có chuyện tìm cô, lúc ấy cô chưa xuống lầu, tôi nói cô ngã bệnh cần phải nghỉ ngơi, có chuyện tôi sẽ truyền đạt giúp, cô ấy nghe xong lập tức nói phải đến thăm cô.”

Du Yến nghe xong liền trừng mắt, “Đến nhà tìm tôi, chắc chắn là không có chuyện tốt.”

Cảnh Hân làm trợ lý của Du Yến cũng được hai năm, cho nên cô nàng đối với bạn bè của cô cũng khá hiểu biết, nghe cuộc đối thoại của hai người liền nói ra tin tức trước kia cô từng nghe được, “Nghe nói Tề Diễm Diễm tên tuổi trong giới giải trí không được tốt lắm.”

“Tên tuổi của cô ta ở chỗ chị cũng rất tệ, chờ lát nữa cô ta đến, hai người đều không cần cho cô ta sắc mặt quá tốt.”

“Là vị tiểu thư trước kia đến nhà chơi sao?” Dư quán gia đứng bên cạnh hỏi.

Du Yến thật sự bội phục trí nhớ của Dư quán gia, cô nhớ mang máng trước đây Tề Diễm Diễm cũng đến đây một hai lần thôi, hơn nữa mỗi lần đến đều trực tiếp về phòng cô, thậm chí không chào hỏi ai cả, không nghĩ đến Dư quán gia vẫn nhớ ra.

“Chính là cô ta.”

Dư quán gia cảm thấy hơi lạ, trong ấn tượng của ông, vị tiểu thư kia với cô chủ tình cảm hẳn phải là rất tốt, sao bây giờ đến đây, cô chủ lại không muốn gặp mặt?

Quả nhiên là lòng dạ nữ nhân như kim đáy bể!

Dư quán gia thâm cảm thán trong lòng, sau đó lại nhìn sang Cảnh Hân bên cạnh, cảm thấy vẫn là người không tìm không phôi như Cảnh Hân tốt hơn, ít nhất lúc hai người tiếp xúc không cần phải phí tinh lực đi suy đoán tâm tư của đối phương, tâm sự của Cảnh Hân đều viết rõ trên mặt cả, vừa nhìn liền thấy rõ.

Trước bữa cơm trưa, Tề Diễm Diễm quả nhiên xuất hiện trong Cố gia, thời điểm này đến thăm bệnh, rõ ràng là tính sẵn chủ nhà nhất định sẽ không đuổi người trong giờ cơm.

Du Yến tuy không muốn gặp cô ta nhưng vẫn tiếp khách theo lễ cơ bản, hơn nữa lúc này cô với Tề Diễm Diễm vẫn chưa thẳng thắn cạch mặt nhau, cho nên vẫn nhẫn nại chiêu đãi cô ta.

Cảnh Hân vì không quen Tề Diễm Diễm cho nên cô nàng trực tiếp tránh đi, cũng không biết là theo Dư quán gia trốn đến đâu chơi rồi.

“Buổi sáng tớ nghe quán gia nhà cậu nói, thật sự là bị dọa đến giật mình, cậu nói cậu vừa gãy xương, lại vừa phát sốt, thật là tội nghiệp quá.” Tề Diễm Diễm lo lắng nhìn cô.

“Đã không sao rồi, cảm ơn.”

Du Yến làm ỏ trên sofa, ôm gối, lười nhác trò chuyện với cô ta, người làm đem chút trái cây, điểm tâm lên, còn hỏi Du Yến có muốn ăn gì, bất cứ lúc nào phòng bếp đều sẽ làm cho cô, Du Yến xua tay nói nhiều đây đủ rồi.

Chờ người làm rời đi, Tề Diễm Diễm bỗng từ sofa đứng dậy, đi đến ngồi xuống bên cạnh cô, nhỏ giọng nói: “Cậu càng ngày càng ra dáng rồi.”

Du Yến đem gối chặn giữa hai người, lại từ bên cạnh lấy một cái khăn để ôm, rất tự nhiên đổi tư thế thoải mái khác, cũng không chút dấu vết cách xa cô

ta một chút.

Sau đó nói: “Ra đáng gì?”

“Cậu bây giờ càng lúc càng ra đáng của phu nhân nhà giàu đấy.” Tề Diễm Diễm cười nói.

Du Yến của trước đây, ghét nhất chính là đáng về của các phu nhân nhà giàu, ai gọi cô như thế, cô sẽ cãi với người đó, thế nên trong lòng cô, bọn họ đều là đáng người béo tròn, không gì để làm, cả ngày chỉ biết đánh mặt chược, là phụ nữ trung niên thích dạo phố mua sắm, làm sao có thể đem đáng về như thế đặt lên người trẻ tuổi xinh đẹp như cô được chứ?

Chẳng qua, bây giờ dù cho Tề Diễm Diễm nói như thế, cô cũng không nổi nóng.

Cô gả cho Cố tiên sinh, vốn đã là phu nhân giàu có hàng thật giá thật, trước đây bài xích, là vì cô bài xích với hôn nhân này, mà bây giờ cô hận không thể đòi đòi kiếp kiếp đều trở thành vợ của Cố tiên sinh, nào còn để ý cách xưng hô này chứ.

Thế là liền nói: “Tôi cảm thấy khá tốt.”

“Cậu trước đây không nói như vậy.” Tề Diễm Diễm nhíu mày nói: “Cậu trước đây ghét nhất là bị xem thành cỏ thỏ ty*, loại phụ nữ cần phải dựa vào đàn ông mới sống được.”

*(*Loại cỏ thuộc giống tâm gửi, chỉ người ăn bám)*

Du Yến gật đầu, rất tán đồng nói: “Tôi bây giờ vẫn ghét loại người này, tự mình có tay có chân, sao vẫn thích bám vào người khác mà sống nhỉ?”

Nói đến đây, Du Yến đưa mắt nhìn Tề Diễm Diễm, khiến cho cô nàng chợt có cảm giác là Du Yến đang nói mình.

Tề Diễm Diễm gạt đi cảm giác kì lạ này, nói: “Thế cuộc sống bây giờ của cậu, không phải là Cố Hành Viễn cho sao, cậu thế này không tính là ăn bám anh mà sống ư?”

Du Yến cảm thấy buồn cười, xem ra Tề Diễm Diễm sẽ không bỏ qua bất kì cơ hội này không cô lỵ hôn, cũng xem như đủ cố chấp đấy.

“Tôi có sự nghiệp của mình, tự có thu nhập riêng, tôi còn là người thừa kế của công ty giải trí, cần đi ăn bám ai chứ? Tôi là vợ của Cố Hành Viễn, anh ấy có năng lực cho tôi cuộc sống ưu việt, chẳng lẽ đây không phải là lẽ đương nhiên sao? Mà anh ấy cần gì, nếu tôi có, cũng đều có thể cho anh ấy, vợ chồng vốn là một thể, sao có thể nói ai ăn bám ai chứ.”

Nghe những lời Du Yến nói về cuộc sống hôn nhân và quan điểm giữa vợ chồng với nhau, Tề Diễm Diễm chợt cảm thấy rất hoang đường, Du Yến mà cô quen biết là một người con gái khao khát tự do và tình yêu, mãnh liệt xem nhẹ hôn nhân của mình, mà Du Yến trước mắt này, hết như đã đổi thành một người khác vậy, cô thậm chí cảm thấy cuộc sống hôn nhân này là lẽ đương nhiên, còn có chuyện càng hoang đường hơn thế này không?

Tề Diễm Diễm hết như nhìn thấy một người xa lạ vậy, nói với cô: “Tớ phát hiện cậu thay đổi rất nhiều.”

Du Yến nghịch một góc gối ôm, cười đáp: “Con người đều sẽ trưởng thành, không ai có thể mãi không thay đổi được.”

Tề Diễm Diễm tỉ mỉ nhìn người con gái trước mặt, ngũ quan tinh tế vẫn là người cô quen biết, nhưng tại sao những lời cô nói ra hết như sách trời vậy, khiến cô ta hoàn toàn không hiểu nổi.

“Cậu yêu Cố Hành Viễn ư?” Câu này chính là câu mà Tề Diễm Diễm không muốn hỏi nhất, nhưng đây là câu nhất định phải hỏi.

Tề Diễm Diễm vẫn luôn rõ lòng mình, lần đầu tiên gặp Cố Hành Viễn, liền biết mọi chuyện đã được định sẵn.

Người đàn ông tên là Cố Hành Viễn ấy, trên người anh tụ tập đủ điểm nên yêu của đàn ông khắp thiên hạ, trên đời này cũng không thể có người đàn ông nào có thể lọt vào mắt của Tề Diễm Diễm nữa.

Cô luôn cho rằng, ngoại trừ điều kiện xuất thân của mình kém một chút, trên người mình không điểm nào thua kém Du Yến cả, cô cố gắng lẫn lộn trong giới giải trí là vì có thể đứng ở một chỗ cao hơn, nổi bật hơn để Cố Hành Viễn có thể trông thấy cô.

Từ ngày bắt đầu quen biết Du Yến, cô biết Du Yến là một phú nhị đại lắm tiền bướng bỉnh, kiêu ngạo, nóng nảy, nhiều năm sau, khi biết cô chê bai loại đàn ông như Cố Hành Viễn, Du Yến trong mắt Tề Diễm Diễm chỉ là một kẻ ngốc, thật sự là ngốc đến hết thuốc chữa, người đàn ông ưu tú như thế này còn có thể chê bai, sau này còn muốn tìm người như thế nào?

Mà bây giờ, Du Yến lại ngoan ngoãn làm Cố phu nhân, đột nhiên như vậy, kì diệu đến thế.

Chẳng qua là tất thảy đều có dấu hiệu cả.

Tề Diễm Diễm nhíu mày, sau lần tụ họp kia, mọi chuyện bắt đầu thay đổi theo hướng không đúng.

Trước giờ đều là người không say không về, tối hôm ấy lại trực tiếp bỏ rơi bọn họ, sau đó thể thành viên của Du Yến lại không thể dùng được, lúc ấy mọi người còn thật sự cho rằng Du Yến quên đóng phí.

Hóa đơn đêm ấy là Tề Diễm Diễm tự mình thanh toán, phí hết tiền nửa tháng sinh hoạt của cô, lúc ấy Tề Diễm Diễm vẫn oán trách Du Yến nỡ cá vàng thẻ hội viên cũng quên đóng phí.

Sau đó lúc bọn họ lại đến hội sở, phát hiện ra tấm thẻ kia của Du Yến từ đầu chí cuối không đóng phí, có người còn đoán mò là Du Yến bận đến quên mất.

Bây giờ nghĩ lại, hẳn là Du Yến tự chủ động phết đi thẻ thành viên của mình, mục đích là sẽ không tiếp tục để người khác tùy tiện sử dụng nữa.

Về sau, Du Yến cũng không gọi điện hẹn bọn họ ra ngoài chơi nữa, cho dù bọn họ hẹn cô, cô cũng thường lấy cớ bận công việc để từ chối, thái độ xa cách kia càng ngày càng lộ rõ.

Giờ đây, hai người họ rõ ràng đang đối mặt với nhau nhưng cảm thấy giữa bọn họ nhưng có một khoảng cách ngăn cản.

Chẳng lẽ Du Yến đã phát hiện ra gì rồi ư?

Không thể nào, điểm tâm tư này của cô, chưa từng nói ra ngoài, không có người thứ hai biết chuyện, Du Yến càng không thể nào biết được, nghĩ đến điểm này, cô lại có chút tự tin.

“Có phải cậu đã yêu Cố Hành Viễn rồi không?” Tề Diễm Diễm hỏi cô lần nữa.

Du Yến im lặng một lúc, cong môi cười: “Người đàn ông giống như Cố Hành Viễn, yêu anh là chuyện rất đơn giản, phàm là người có lòng, chỉ cần nhìn anh thêm vài cái, chú ý anh một chút, lúc nào cũng có thể rơi vào lưới tình với anh cả, Diễm Diễm, cậu nói đúng không?”

Bị cô hỏi ngược như thế, Tề Diễm Diễm chột chột dạ, lắp bắp đáp: “Cậu...Cậu hỏi tớ làm gì...Tớ làm sao biết được.”

Du Yến cười như không cười nhìn cô ta nói: “Tôi chỉ là bồng rất tò mò cậu cảm thấy Cố tiên sinh thế nào mà thôi.”

Tề Diễm Diễm nuốt nước bọt, gật gật mắt nói: “Tớ không quen anh, có thể có cảm nghĩ gì chứ.”

“Đừng trả lời có có lệ vậy, nói thử xem ấn tượng đầu tiên của cậu xem.”

“Là một người đàn ông khá nghiêm túc, hẳn...hẳn là rất vô vị nhỉ.” Tề Diễm Diễm nói ra những quan điểm này, chính là những thứ lúc đầu Du Yến nói cho cô ta nghe, cô ta đang muốn nhắc nhở Du Yến, ban đầu là cô tự chê người ta vô vị.

Du Yến đưa tay trái lên, khẽ lắc lắc ngón trỏ, nói: “Đây chỉ là cảm nhận sai lầm trước đây của tôi, thật ra người như Cố tiên sinh, là người rất có tình cảm, có tình thú, lại lãng mạn, còn rất biết cách lấy lòng người khác nữa.”

Tim Tề Diễm Diễm đập càng nhanh hơn, nghe Du Yến nói như thế, tình yêu của cô ta đối với người đàn ông kia càng thêm sâu đậm vài phần.

Cô ta ngây người sẵn tiện hỏi Du Yến: “Cậu chỉ phương diện nào?”

Du Yến thấp giọng cười một lúc, ghé sát vào tai Tề Diễm Diễm, nhỏ giọng nói: “Không nói cho cậu biết, đoán xem?”

Tề Diễm Diễm có chút ngỡ ngàng, là ảo giác của cô ư? Sao đột nhiên lại cảm thấy Du Yến thật ra là một người vô cùng giáo hoạt?!

Tâm tình của Du Yến rất tốt, ngồi dậy, cầm thìa, xắn một miếng bánh ngọt nhỏ bỏ vào miệng phát hiện ra mùi vị còn khá ngon, lại xắn thêm một thìa nữa, sau khi ăn xong mới phát hiện ra khách của cô vẫn còn bên cạnh, thế là hỏi Tề Diễm Diễm, “Có muốn ăn chút gì không? Hương vị rất ngon, chẳng qua là không thể ăn nhiều, sắp đến giờ ăn cơm trưa rồi, ở lại ăn xong rồi hẳn đi.”

“Đừng rồi, hôm nay cậu tìm tôi có chuyện gì?” Du Yến đột nhiên nghĩ đến chuyện này, quay đầu hỏi cô ta.

Tề Diễm Diễm hỏi thần, vội nói: “Lần trước chuyện tớ nhờ cậu, cậu có hỏi giúp tớ không, đột tuyển chọn gần hết rồi, tớ đang gấp muốn chết.”

Du Yến khổ não lắc đầu, nói: “Người bên phim truyền hình tôi thật sự không quen, chuyện này quá khó rồi.”

Tề Diễm Diễm sắp khóc đến nơi: “Đến cả cậu cũng nói không có cách, tớ không biết phải đi nhờ ai nữa.”

“Nghe nói cậu với phó đạo diễn của《Vào hè》khá thân, cậu không đi tìm anh giúp sao?”

Du Yến chỉ là tiện miệng nói lại khiến cho Tề Diễm Diễm bị dọa đến nhảy dựng lên, hệt như bị giẫm phải chân đau, vội thanh minh: “Tớ với anh đâu có thân, cậu nghe ai nói thế.”

“Ồ.” Du Yến không đáp lời cũng không nói gì thêm.

Trước lúc ăn trưa, Cố tiên sinh đột nhiên quay về.

Sau khi tiến vào cửa đem áo khoác đưa cho quản gia, chuyện đầu tiên anh làm chính là dùng trán mình để thử nhiệt độ trên trán Du Yến, phát hiện nhiệt

độ như ngày thường, lúc này mới yên tâm chào hỏi với Tề Diễm Diễm.

Tề Diễm Diễm phát hiện, đây là lần đầu tiên cô ta ở gần người đàn ông này như thế.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Tâm cơ

Tiếp xúc với Cố tiên sinh trong cự ly gần, Tề Diễm Diễm cảm thấy mình có chút khó thở, chẳng qua Cố tiên sinh sau khi chào hỏi Tề Diễm Diễm, sức chú ý đều dành cho Du Yến, hoàn toàn không có ý định trò chuyện với cô ta.

Tiếp đãi khách như thế có lẽ có chút thất lễ nhưng Cố tiên sinh đối xử với người ngoài luôn lạnh lùng như thế, phản ứng này cũng là chuyện đương nhiên.

Du Yến cũng không muốn hâm nóng bầu không khí, cho nên sau khi hai người giới thiệu xong, liền hỏi Cố tiên sinh sao đột nhiên quay về?

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cố tiên sinh nói buổi chiều không có việc làm, nên quay về xem cô có ngoan không.

Tề Diễm Diễm ở bên cạnh nhìn hành động thân mật của hai người, trong lòng thầm kinh ngạc, hóa ra vợ chồng bọn họ đã đạt đến trình độ này rồi, chẳng trách Du Yến không còn ra ngoài ăn chơi điên cuồng, hóa ra đã có người khiến cô giữ trong lòng rồi, mà bản thân không hề biết chuyện này, lại còn khuyên cô ly hôn, cũng chẳng trách Du Yến lại xa lánh cô.

Nhìn Cố tiên sinh cứ chỉ ôn văn tao nhã, phong độ ngời ngời, Tề Diễm Diễm có chút không cam tâm, càng nhiều hơn là sự bất lực, bối cảnh gia đình quyết định khởi điểm cao thấp của một người, khởi điểm của cô quá thấp, cho dù cô cố gắng leo cao như thế nào, cũng không thể chạm tới được độ cao của Du Yến, đây chính là sự bi ai lớn nhất của cô, cho nên nguyện vọng tốt đẹp nhất đối với cô của lúc này mà nói là khát vọng không có cách nào đạt được.

Mình của hiện tại muốn tiến vào đoàn phim còn phải nhờ Du Yến, chỉ là dựa vào điểm này, cô so với Du Yến chính là cách xa mười vạn tám nghìn dặm.

Lúc ăn cơm, Tề Diễm Diễm càng chán chường hơn, Du Yến toàn bộ quá trình đều không cần động tay, đều là do Cố tiên sinh từng thìa một đút cô ăn, mà những người xung quanh đều không cảm thấy kì lạ, ngược lại đều trung ra vẻ mặt hiền hòa, thậm chí có người còn giúp việc gấp thức ăn đưa vào trong mâm, lại để Cố tiên sinh đút vào miệng Du Yến.

Tề Diễm Diễm cảm thấy rất cạn lời, lại không phải là Từ Hi thái hậu, có cần khoa trương như vậy không?

Du Yến nhìn ánh mắt kì lạ của Tề Diễm Diễm, ít nhiều vẫn phải lo cho thể diện của mình, thế là liền giải thích với cô ta: “Tay phải tôi ăn không được, nên bọn họ mới giúp, bình thường cũng sẽ không như vậy đâu, để cậu chê cười rồi.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Tề Diễm Diễm cười khan hai tiếng, nói: “Thật khiến người ta ngưỡng mộ, mọi người đều cưng chiều cậu quá nha.”

Cố tiên sinh đút một ngụm cơm vào, Du Yến liền không rảnh nói chuyện.

Sau bữa trưa, Tề Diễm Diễm chào tạm biệt rồi khỏi Cố gia, khoảnh khắc bước ra cổng lớn, trong lòng cô ta nghĩ sau này cũng không đến đây nữa, cuộc sống của Du Yến thật sự khiến người ta đổ kị đến phát điên, đến đây vài lần nữa, cô thật sự sợ mình sẽ không khống chế được lòng đổ kị của chính mình mà làm ra chuyện điên rồ gì nữa.

Tuy Du Yến nói hai ngày nay sẽ đi chạy giúp quan hệ cho cô, nhưng cuối cùng cũng không cho cô một kết quả xác thực, đến giây phút này, Tề Diễm Diễm mới thật sự nhận thức được, Du Yến thật sự đã trở nên giảo hoạt rồi.

Thật ra Tề Diễm Diễm cũng có thủ đoạn có thể ép Du Yến, chính là nói chuyện của Du Yến ra, vì trước mắt Du Yến vẫn giấu tình trạng hôn nhân của mình, cô ta lại vô cùng rõ tình huống của cô, có thể dùng để trao đổi làm tin tức hàng đầu.

Nếu như bán cho truyền thông, có thể thu hút dư luận xôn xao dữ dội, nhưng như thế có ích lợi gì với Tề Diễm Diễm chứ? Cô ta không ngốc như thế, đây chính là con át chủ bài trong tay cô ta, có thể trong thời khắc quan trọng giúp cô ta trở người, cô ta sao có thể tùy tiện đem ra được chứ.

Trong lòng Tề Diễm Diễm rất rõ ràng, ngày cô ta đánh ra con át chủ bài này, chính là ngày mà cô ta cách mặt với Du Yến, cho nên cô ta vẫn cần cẩn thận chờ đợi, trừ phi có chuyện trọng đại xảy ra, nếu không cô ta cũng sẽ không dễ dàng giết chết tình bạn này.

Vì bị cuộc sống ưu việt của Du Yến ở Cổ gia công kích, Tề Diễm Diễm cả ngày đều buồn bực không vui, tâm tình đặc biệt tệ, đêm nay có hẹn ba người bạn đi bar uống rượu, sẵn tiện nhìn xem có thể gạ được chàng trai ngốc nghếch nào đó, giúp cô ta bù đắp sự cô đơn, trống trải trong người.

Trước đây Du Yến cũng rất nhiệt tình đi bar, một tuần đi ba bốn lần, hẹn một đồng bạn bè, tụ tập ăn chơi, cuối cùng đều là cô sáng khoái thanh toán, đối với kẻ ngốc còn hào sảng hơn. Lúc ấy đối với bạn bè của Du Yến mà nói, thật sự là hết như sống trên thiên đường, được ăn, được uống, được chơi, quan trọng là toàn bộ đều miễn phí.

Những ngày tháng như thế sẽ không quay lại nữa, Du Yến giờ đây đã thu lại tính tình, ngoan ngoãn làm phu nhân giàu có rồi.

Tề Diễm Diễm uống sạch rượu trong ly, thấp giọng cười vài tiếng, cười đến người xung quanh đều cảm thấy kì lạ.

Thân phận phu nhân nhà giàu ai lại không muốn? Tề Diễm Diễm cô cũng muốn, còn là muốn mà không được! Không cần phải lăn lộn trong giới giải trí này, không cần phải nhìn sắc mặt người khác, không cần vì cơ hội thử vai mà cầu cạnh.

Nhưng cuộc sống là như thế, ai cũng muốn vạn sự như ý, nhưng người được toại nguyện lại được mấy người, nếu không thì sao có sự chênh lệch giữa giàu nghèo sang hèn chứ.

“Diễm Diễm, đừng uống rượu buồn nữa, chúng ta đi nhảy thôi.” Bạn bè lôi kéo cô, âm thanh đỉnh tai nhức óc sập sinh vây bủa khắp nơi, muốn nói chuyện cũng đều phải hét lên.

Tề Diễm Diễm xua tay, ra về bọn họ tự đi chơi đi, sau đó cầm ly rượu lên uống cạn.

Qua một lúc, hai người bạn nhảy nhót về, ngồi về vị trí cũ gọi Tề Diễm Diễm: “Diễm Diễm, bên kia có một anh cực phẩm rất đẹp trai, chị em bọn tớ đều quyến rũ không thành, cậu có muốn thử không?”

“Soái ca gì chứ?” Tề Diễm Diễm uống không ít, đầu có chút choáng, trong đầu cô bây giờ chỉ chứa đầy dáng vẻ của Cố tiên sinh, đối với những soái ca khác vốn dĩ không có hứng thú.

“Vừa rồi trò chuyện nghe em gái kia nói, soái ca đó là một người đạt tiêu chuẩn cao phú soái đấy, cậu của anh ta còn mở công ty giải trí nữa.”

Nghe đến chữ công ty giải trí, Tề Diễm Diễm lập tức thanh tỉnh vài phần, ngẩng đầu nhìn xung quanh, “Soái ca đó ở đâu? Tớ đi nhìn thử.”

Thế là vài người họ kéo cô đến bên kia.

Người đàn ông đó trông khá cao lớn, có hai cô gái ngồi cùng trò chuyện với anh, gương mặt anh bình thường nhưng quần áo trên người lại thật sự là hàng hiệu.

Tề Diễm Diễm gỡ tay hai người bạn đang diu mình, cười nói: “Các cậu ở đây chờ, tôi đi thăm dò thực hư.”

Vài người bạn còn hồ cớ lên, đem soái ca về, Tề Diễm Diễm bước vào trong đám đông, nụ cười trên mặt lộ rõ vẻ tự tin.

...

Ngày hôm nay không có tuyết rơi, Du Yến chuẩn bị đến công ty, trước khi ra cửa Cố tiên sinh còn bọc cô thành một quả bóng tròn vo, Du Yến muốn trực tiếp lăn ra ngoài có lẽ thuận tiện hơn, Cảnh Hân bên cạnh che miệng cười thầm.

“Chỉ có thể đến công ty, nhưng nơi khác không được đi.” Cô vừa bị gãy tay vừa ngã bệnh, Cố tiên sinh thật sự không yên tâm, rất muốn hai mươi tư giờ đều trôi cô bên người, đi đâu cũng mang theo.

“Em bảo đảm chỉ đi công ty thôi.” Du Yến ngoan ngoãn đảm bảo.

“Tư gia sẽ mang cơm đến, không được ăn bữa.” Cố tiên sinh tiếp tục dặn dò.

“Em bảo đảm, không ăn bữa.”

“Ngaoan, chờ anh đến đón em.”

“Em bảo đảm sẽ ngoan, chờ anh đến đón em, bố, con có thể đi được chưa?” Du Yến giả giọng con gái, nháy mắt cười hỏi anh.

Cố tiên sinh cảm thấy bất lực, mang theo bà xã còn mệt hơn con gái, không muốn nói gì nữa, trực tiếp đưa cô lên xe, sau khi đóng cửa xe lại, ra hiệu cho tài xế chạy đi.

Du Yến ở bên trong xe tặng anh một nụ hôn gió, cười vẫy tay chào anh.

“Cô chủ là một người rất đặc biệt.” Dư quán gia cũng ra ngoài tiễn hai vợ chồng cậu chủ, nhìn thấy hành động này của bọn họ, cảm khái nói.

Cố tiên sinh quay đầu nhìn ông một cái nói: “Thích cô ấy thì ít trên cô ấy lại.”

Dư quản gia khom lưng cúi đầu, ra dáng cung kính đáp: “Tôi biết, tiên sinh.”

Cố tiên sinh khẽ ừ một tiếng, ngồi vào xe mình, nghĩ đến nụ hôn gió vừa rồi của Du Yến, không nhịn được cong môi lên.

Xe đến công ty, Du Yến trực tiếp lên phòng làm việc của chủ tịch ở lầu cao nhất, bố Du đã ở bên trong uống trà.

Du Yến ngọt ngào gọi bố, phát hiện ra một tay không thể cởi áo khoác chỉ đành nhờ Cảnh Hân giúp cô cởi, Cảnh Hân đem áo khoác móc lên giá rồi bước ra ngoài.

“Qua đây uống ngụm trà nóng.” Bố Du vẫy tay với cô, ra hiệu cô ngồi xuống bên cạnh ông.

“Bố, cuối tuần này có phải bố phải đi làm kiểm tra định kì không?”

“Ừ, đã hẹn xong với lão Lý rồi.”

“Đến lúc ấy con đi cùng bố nhé.” Du Yến cầm tách trà lên uống một ngụm, vị chát của trà khiến cô nhúm mày nhưng sau khi uống một ngụm, cả người từ trong ra ngoài đều trở nên ấm áp.

Bố Du lắc đầu nói: “Con là nhân vật công chúng, đến những nơi ấy không tiện, chỉ là tiến hành kiểm tra mà thôi, con không cần đi, bố và lão Đàm đi cùng là được.”

Nhìn thấy bố Du đã quyết định, Du Yến cũng không nói thêm nữa, đổi chủ đề khác, “Cả nhà cô hai mấy ngày nay đang làm gì thế ạ?”

“Đang tìm nhà.”

“Tìm nhà ạ? Không phải nói tìm vợ cho Lý Quần Sơn sao, tìm nhà làm gì?”

“Nghe cô hai con nói, Quần Sơn muốn về nước phát triển, bọn họ chuẩn bị thuê một căn nhà tốt một chút, để nó có thể an tâm làm việc.”

Du Yến nhúm mày, lo lắng nhìn bố, “Thế lúc ở trong nhà, sao họ không nói ra quyết định này?”

Bố Du cũng không quá rõ, đáp: “Nói là phát hiện trong nước cũng có không gian khá lớn để phát triển, cho nên muốn ở lại đây.”

“Thế công việc của Lý Quần Sơn kia phải làm sao? Từ chức rồi ư?”

“Hắn là vậy.”

Du Yến nhún vai nói: “Thật là một nhà kì lạ, bố ơi, bố đừng tham gia vào chuyện của họ đấy, nhiều năm không gặp mặt, chúng ta vốn dĩ không hiểu tình hình của họ.”

“Yên tâm đi, bố tự có chừng mực.” Bố Du rót trà, sau đó nhìn con gái, hài lòng gật đầu nói: “Con gái bố cuối cùng cũng hiểu chuyện rồi.”

“Hả?” Du Yến được bố cô khen đến không hiểu chuyện gì đang diễn ra.

“Con không phải nói trong điện thoại muốn theo bố học quản lý công ty sao? Đồng ý tiếp quản công việc của bố rồi ư?”

“Thế bố đồng ý cho con tiếp quản chứ?”

“Cậu còn không được, đoạn thời gian này con cũng không thể đóng phim, thế thì ở bên cạnh bố học hỏi đi.”

“Thật ra ý của Cố tiên sinh, là đến lúc đó sẽ tìm người đến quản lý, bố không cần vất vả, con cũng không cần học phiền phức như thế, nhưng con cảm thấy tìm người đến quản lý hẳn là con cũng cần phải hiểu mới được, không thể cái gì cũng không biết làm được, bố nói đúng không?”

Bố Du gật đầu, vui vẻ nói: “Con nghĩ như thế là đúng, bố ủng hộ con.”

“Bố, việc của công ty bố cũng không cần quá bận tâm nữa, cho dù không kiếm được tiền, bố con mình cũng có tòa núi to Cố tiên sinh để dựa mà, bố cần dưỡng cho sức khỏe mình thật tốt mới là quan trọng nhất.”

Hai người uống trà xong, bố Du liền mang chút tài liệu đến, vừa đọc vừa giải thích cho Du Yến, Du Yến cũng rất nhẫn nại ngồi nghe, vì cô vốn lăn lộn trong giới giải trí nên rất nhiều chuyện đều hiểu, không cần tốn nhiều sức mà học cũng rất nhanh.

Lúc trưa nghỉ ngơi, Du Yến mới phát hiện di động có tin nhắn, vừa mở ra xem, lại là Tề Diễm Diễm gửi đến, nội dung tin nhắn thật sự dọa cô giật mình.

Tề Diễm Diễm trong tin nhắn nói, cô ta ở trong quán bar biết người đàn ông tên là Lý Quần Sơn, anh tự nói là cháu trai bên ngoại của chủ tịch công ty giải trí Du Thị, cô ta không quen họ hàng này của Du Yến, sợ anh là kẻ lừa đảo, cho nên gửi ảnh cho Du Yến tìm cô xác thực.

Du Yến nhìn Lý Quần Sơn trong ảnh ăn mặc hết như công tử ăn chơi, lập tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, lòng thầm nghĩ những họ hàng này thật sự không tốt đẹp gì, ngày đầu tiên còn tỏ ra ra dáng lắm, mới vài ngày liền lộ nguyên hình rồi.

Du Yến không chút do dự trực tiếp đưa ảnh cho bố Du xem.

Bố Du xem xong cũng lắc đầu nói biết người biết mặt không biết lòng, nghĩ đến Lý Quần Sơn này cũng không tốt như lời Du Chính Mỹ khen ngợi.

Du Yến lại ở bên cạnh châm dầu vào lửa, “Bố, Lý Quần Sơn này vừa về nước liền dùng danh bố đi xung quanh tán gái, nghĩ cũng không phải là người tốt gì, chắc danh tiếng bên Mỹ cũng rất tệ, thật sự là sống không nổi ở bên đó mới về nước, con thấy nhà của cô hai chắc chắn còn rất nhiều chuyện giấu chúng ta.”

Bố Du thất vọng thở dài, nói: “Thứ tình thân này ở trên người bọn họ là không thể trông mong được gì.”

“Bố, bố có con là đủ rồi, con là con gái của bố, Cố tiên sinh là con trai của bố, hai người bọn con sẽ hiếu thuận với bố, tình thân của người khác, chúng ta cũng không cần ngóng mong gì hết, được không bố?”

“Được, đều nghe lời con hết, chẳng qua là tuần sau bác cả và cô út của con cũng đến đây, nói là muốn gặp mặt với cô hai con, đến lúc đó con cũng cần đến dự, nhớ để lại mặt mũi cho họ, những chuyện này chúng ta tự biết là được.”

Du Yến lè lưỡi nói: “Bố dạy phải, con đảm bảo sẽ không nói bậy.”

Giờ trưa, Dư quán gia mang com đến, ông ấy mang cho rất nhiều người, đến bố Du, Đỗ Phi Phi, Cảnh Hân cũng có phần, vài hộp thức ăn chồng lên nhau, thật sự hết như là thức ăn ở bên ngoài bán vậy.

Du Yến tinh mắt phát hiện, hộp com mà Dư quán gia đưa cho Cảnh Hân cùng với những người khác có chút không giống, thế là cô liền giành qua, vừa mở ra xem lại là món mà Cảnh Hân thích nhất, tuy không phải là thức ăn quý giá gì nhưng mỗi thứ đều rất dụng tâm, xem ra cũng rất ngon.

Du Yến đưa hộp thức ăn trả lại cho Cảnh Hân, hứng thú hỏi, “Quán gia, ông lại mở bếp nhỏ cho Cảnh Hân, những nguyên liệu nấu ăn này có phải là sẽ trừ vào tiền lương của ông không?”

Dư quán gia mặt không đổi sắc hỏi: “Cô chủ là người hào phóng, nhất định sẽ không để ý những chuyện nhỏ này.”

Còn nghiêm túc nhìn nọt cô như vậy, cũng không ai bì nổi với ông.

Sức khỏe của bố Du không tốt, thường chỉ là đến công ty làm việc vào buổi sáng, sau khi ăn com xong, ông liền về nhà nghỉ ngơi, Du Yến cũng không để gì đến đây, không muốn về sớm như vậy, hơn nữa Cố tiên sinh nói chiều anh sẽ đến đón cô, cho nên cô nói gì cũng phải đợi anh đến rồi mới cùng về được.

Du Yến đang ngây ngốc trong phòng làm việc của chủ tịch, thì Đỗ Phi Phi tìm đến, nói đạo diễn Điền Kì Lễ trước đây đến tìm cô, chẳng qua nghe cô nói ở nhà dưỡng thương, liền nói sẽ đến tìm cô nói chuyện sau.

“Có nói gì không?”

“Không có, chẳng qua anh là đạo diễn, tìm em chắc chắn là nói về chuyện phim ảnh.”

Du Yến gật đầu, muốn nói: “Em vẫn là nên gọi điện cho anh ấy.”

Đỗ Phi Phi cũng không làm phiền cô, xoay người đi ra phòng làm việc.

Du Yến không lập tức gọi cho Điền Kì Lễ ngược lại bấm số của Tề Diễm Diễm.

“Du Yến, người đó cậu biết không?” Tề Diễm Diễm vừa nghe máy, lập tức hỏi cô chuyện trước đó, xem ra, cũng là khá để ý.

Du Yến ngừng một chút, nói: “Người này tôi có biết, anh là con trai của cô hai tôi.”

“Nói thế, anh ta cũng không phải là kẻ lừa đảo.”

“Nhưng chúng tôi và anh không thân, bọn họ vừa từ nước ngoài về, cũng được vài ngày rồi.”

Nghe Du Yến nói như thế, Tề Diễm Diễm dường như khá thất vọng, nói: “Thế anh ta thật không biết điều, ở ngoài nói với mọi người là cháu trai bên ngoài của bố cậu.”

“Sao thế? Cậu thân với anh lắm sao?”

Tề Diễm Diễm do dự, nói: “Quen ở quán bar, hôm ấy tởn uống say, nên đã làm chuyện đó...”

Du Yến trong lòng cười lạnh, trước đây trong đám bạn cô, Tề Diễm Diễm là người phóng túng nhất, không nghĩ đến nhiều năm như vậy, vẫn không thay

đổi, hơn nữa còn trở nên xằng bậy hơn, cũng không sợ bị bệnh.

“Cậu chơi với ai cũng không liên quan đến tôi, nhưng tôi vẫn muốn nhắc nhở cậu một câu, chúng tôi chỉ là mang danh họ hàng với Lý Quần Sơn mà thôi, tuyệt đối không có qua lại nào cả, cậu là một người thông minh, chắc chắn sẽ hiểu.”

Tề Diễm Diễm im lặng một lúc nói: “Tớ hiểu rồi.”

Du Yến nheo mắt nghĩ một chút nói: “Cậu muốn vào đoàn phim kia cũng không phải là chuyện khó gì, hai hôm nay tôi cũng giúp cậu nghe ngóng rồi, chẳng qua, tôi muốn cậu giúp tôi giám sát của Lý Quần Sơn, nhất cử nhất động của anh đều phải nói cho tôi biết, thế nào?”

“Du Yến, cậu thật sự thay đổi rất nhiều.”

Du Yến khẽ cười một tiếng, hỏi: “Cậu chỉ cần nói có làm hay không mà thôi.”

“Chuyện này đối với tớ mà nói là điều rất dễ lựa chọn, yên tâm đi, tớ sẽ giám sát anh ta.”

“Thế cậu dọn đồ chờ vào đoàn phim đi.” Du Yến sáng khoái nói.

Tề Diễm Diễm là loại người gì, Du Yến chơi với cô ta nhiều năm như thế, đương nhiên là hiểu vô cùng rõ ràng, trước đây lúc đưa vai cho cô ta, Du Yến cũng có để ý, không đưa vai diễn tốt nhất cho cô ta, chính là sợ sau khi cô ta nổi tiếng sẽ lật mặt không nhận người, thậm chí còn có thể tung lịch sử đen tối của mình ra ngoài.

Bây giờ, bản thân tuy chán ghét Tề Diễm Diễm, nhưng chưa cắt đứt quan hệ với cô ta, chỉ vì Tề Diễm Diễm đối với cuộc sống riêng tư của cô quá rõ ràng, nếu bức ép cô ta quá, nói không chừng Tề Diễm Diễm sẽ quay lại cắn cổ một phát, cho nên đối với Tề Diễm Diễm, vẫn cần để ý mới được.

Thật ra, nếu không có chuyện của Lý Quần Sơn, Du Yến cũng sẽ giúp Tề Diễm Diễm, để cô ta vào đoàn phim, muốn sai liền sai, chỉ là để Tề Diễm Diễm nhìn rõ một chuyện, bây giờ muốn Du Yến giúp cô ta không còn dễ dàng như thế.

Vai diễn cô vẫn sẽ cho Tề Diễm Diễm, nâng đỡ giúp cô ta nổi tiếng, cuối cùng sự nổi tiếng lại biến thành vòng kim cô, kiềm chặt Tề Diễm Diễm, chỉ cần cô ta quan tâm đến một chút danh tiếng, hành sự tuyệt đối không dám quá tùy tiện, đến lúc đó Du Yến muốn điều khiển cô ta, càng dễ dàng hơn.

Chẳng qua, Du Yến thật sự có chút khen ngợi Lý Quần Sơn, gia hỏa này, thật sự là xứng với câu đồng đội như heo, Du Chính Mỹ vừa ở trước mặt bọn cô khen anh đến trên trời có dưới đất không có, kết quả là vừa xoay người, anh liền trực tiếp bán đứng Du Chính Mỹ.

Thanh niên có sự nghiệp thành công gì đó? Còn không phải là thứ phế vật mang tên tuổi của họ hàng đi lừa gái sao?

Gì còn nói là về nước phát triển, thật ra là nhìn trúng công ty của bố Du, cho nên muốn ở lại để hưởng tí lợi ích.

Du Yến trước kia còn đang sầu não nghĩ, làm sao để nói với bố Du biết là anh chị em của ông đều là hàng cực phẩm, để ông đừng dễ bị lừa, bây giờ tốt rồi, Lý Quần Sơn trực tiếp đem nhân chứng vật chứng đưa đến trước mặt bố Du, để ông nhìn rõ gương mặt thật của bọn họ.

Lý Quần Sơn xem như đã giúp cô giải quyết được một mối bận tâm, cho nên cô tuyệt đối phải tặng like cho anh, quả thật là công thần.

Nghĩ đến điểm này, trong lòng Du Yến liền trở nên vui vẻ, gọi điện cho Điền Kì Lễ, ngữ khí khi nói chuyện đều là cười ha hả, dọa Điền Kì Lễ đến giật mình.

“Anh chỉ là nghe em nói tay bị gãy xương, không nghe nói em ngã hổng não? Không phải ngã đến ngốc rồi chứ, em còn được không đấy, anh bên này còn có chuyện muốn nói với em”

Du Yến bị anh nói đến cả đầu đầy vạch đen, “Có lời mau nói, có rắm mau thả.”

Điền Kì Lễ quái gở nói: “Haiz, em tốt xấu gì cũng là nữ thần, nói chuyện phải chú ý khí chất!”

“Nói chuyện với dạng người nào thì sẽ nói lời nấy, em rất có chừng mực.” Ý cô rõ ràng là chê anh không có khí chất.

Điền Kì Lễ phát hiện bản thân không đấu võ mồm lại cô, thế là liền chuyển đề tài, nói đến chuyện chính, “Trên tay anh có một kịch bản rất hay, muốn em đến đóng vai nữ chính.”

“Thế loại gì?”

“Phim chiến tranh.”

“Ồ, còn là chủ đề khá hot nữa, không phải là loại tình tiết rẻ nát chứ.” Du Yến trêu anh, không biết tại sao, cô không thể nói chuyện bình thường với Điền Kì Lễ được, có thể là vì hợp tác lần trước quá vui vẻ, hai người tương đối thân thiết, cho nên lúc nói chuyện cũng tùy ý hơn, không lớn không nhỏ.

Nghe cô nói thêm Điền Kì Lễ ở bên kia quả nhiên xù lông lên, “Đùa chắc, kịch bản anh nhìn trúng có thể là loại rẻ nát sao? Em phải tin tài hoa và năng lực của anh.”

“Phải phải phải, em vô cùng tin tưởng năng lực và tài năng của anh, nhưng em vẫn muốn xem kịch bản trước.”

“Hừ, vẫn là không tin anh, em ở đâu, anh lập tức mang qua, xem xong đảm bảo em tâm phục khẩu phục.”

“Em đang ở công ty, chờ anh đến đây, chẳng qua là năm nay em không thể nhận phim được, muốn đóng cũng phải chờ năm sau.” Vết thương của Du Yến không khỏi nhanh như thế, cho dù có, Cố tiên sinh cũng sẽ không tha người đi.

Điền Kì Lễ không thêm nghĩ ngợi liền nói: “Biết rồi, bao lâu anh cũng sẽ đợi em.”

“Haiz, đột nhiên sến quá vậy, em có chồng rồi, xin tự trọng nhé!”

“Tút TUT TUT TUT...” Người ở đầu dây bên kia trực tiếp gác máy.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Cực phẩm

Điền Kì Lễ rất nhanh liền đến công ty, nhìn tốc độ này có thể thấy được, tâm trạng muốn chia sẻ kịch bản hay với Du Yến là nhiều thế nào.

Du Yến bảo Cảnh Hân xuống đón Điền Kì Lễ, trực tiếp gặp anh trong phòng làm việc của bố Du.

Điền Kì Lễ cởi áo ngoài, quét mắt nhìn phòng làm việc một vòng, vẻ mặt lộ rõ quả nhiên như thế, nói: “Trước đây anh có hỏi em, em còn tỏ thái độ, hôm nay lại sáng khoái như thế đưa anh xem lai lịch của mình, có mục đích gì đây?”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Du Yến cười, trực tiếp đáp: “Mục đích quá nhiều, không biết phải nói như thế nào.”

Điền Kì Lễ xì một tiếng, ngồi xuống sofa ngăn đối diện cô.

Du Yến ngồi trước bàn trà pha trà, dáng vẻ rõ ràng không dùng quen tay trái, kết quả là suýt làm vỡ bình tử sa của bố Du, tự dọa mình giật mình, vội gọi Cảnh Hân vào giúp cô pha trà.

Cảnh Hân khó xử nói: “Em không biết.”

“Em đổ nước nóng trong bình thủy vào bình trà, lại đổ nước trà trong bình trà rót ra bình lọc là được.” Du Yến nói những bước làm đơn giản cho Cảnh Hân.

Điền Kì Lễ khinh thường, “Đừng lừa anh là người ngoài ngành, công phu pha trà nào có đơn giản như thế.”

“Anh không uống thì thôi, lá trà này đều là bảo vật của bố em đấy.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Chủ tịch Du là bố em, hẳn là chuyện rất nỏ mặt nỏ mày, em tại sao lại phải giấu giấu giếm giếm? Lại không phải không thể gặp người được?” Điền Kì Lễ tò mò hỏi cô.

Du Yến phì cười nói: “Em khiêm tốn không được sao, đây chính là không muốn dựa vào bố để có thể nỏ mặt nỏ này, chờ sau này em để ông ấy nỏ mặt mới phải.”

Điền Kì Lễ gợn ngón cái, “Có chí khí!” Dừng chút, lại nói: “Phải rồi, vừa rồi trong điện thoại em còn nói em có chồng rồi?” Trên đường đến đây anh đã liên kết xong vấn đề này, cho nên lái xe đến nhanh hơn chút, trước đây chỉ nghe cô có scandal với Cố Hành Viễn, nhưng chưa nghe nói cô đã kết hôn!

Du Yến lè lưỡi, vừa rồi tâm trạng quá tốt, lại không hề đề phòng với Điền Kì Lễ nên nhất thời nhanh miệng nói ra, chẳng qua cô cũng không định giấu anh, dù sao đi nữa cơ hội hai người hợp tác hẳn sẽ rất nhiều.

“Chuyện này nói ra càng thêm nỏ mặt nỏ mày.” Du Yến tinh nghịch cười, nói: “Cố Hành Viễn là chồng em.”

“...” Điền Kì Lễ há hốc mồm, nửa ngày nói không nên lời. “Chính...Chính là Cố Hành Viễn có scandal với em sao?”

Du Yến gật đầu.

Cảnh Hân vừa che miệng cười lên, vừa tùy tiện pha trà, các quá trình đều rối loạn lên cả.

Đến khi Điền Kì Lễ tiêu hóa xong tin tức này, anh mới khó khăn hỏi: “Trước đó không phải mới là scandal sao? Sao thành chồng em rồi, hai người vừa kết hôn ư?”

Du Yến cười tủm tỉm tiếp tục nói câu dọa chết khiếp, “Bọn em kết hôn hơn một năm rồi.”

“...” Điền Kì Lễ cảm thấy đáng về há hốc mồm của mình rất giống kẻ ngốc nhưng anh vốn dĩ không thể khép miệng lại được, mẹ nó, chiếc đùi này của Du Yến quá thô rồi!

Anh đột nhiên có chút chán chường, thật ra anh khá có ý với Du Yến. “Nói như thế, anh thật sự không còn cơ hội rồi.”

Lần này thật sự là khiến cho Du Yến há hốc, cô bị Điền Kì Lễ dọa giật mình rồi, không tự nhiên cười khan hai tiếng nói: “Anh thật là biết đùa.”

“Được rồi, anh xác thực là đang đùa.” Điền Kì Lễ thờ dài nói: “Em còn có tin giật gân gì nữa không, một lần nói hết cho anh nghe đi, anh vẫn chịu được.”

Du Yến lắc đầu, “Thật sự hết rồi.”

“Chẳng qua em thật sự là được lắm đó, bố em là ông chủ công ty giải trí, chồng em là phú hào đại danh đỉnh đỉnh, muốn tiếng có tiếng, muốn miếng có miếng, em lại giấu giấu giếm giếm lẫn lộn trong giới giải trí, em rốt cuộc có ý đồ gì?” Điền Kì Lễ tỏ vẻ khó hiểu.

Du Yến cũng cảm thấy chuyện này rất khó hiểu, vừa bắt đầu cô trọng sinh qua, cho nên liều mạng giấu giếm tin tức của mình, sau đó làm hòa với Cố tiên sinh, lại sợ danh tiếng quá lớn, ảnh hưởng sự nghiệp của mình, lại sợ danh tiếng anh quá lớn, ảnh hưởng đến sự nghiệp của mình, cả đường che giấu, bây giờ lại cảm thấy thất bại, leo lên lưng hổ khó leo xuống.

Nếu cô công khai, fan nhất định sẽ giận sự dối lừa ban đầu của cô, sau đó một số người nhìn cô không thuận mắt chắc chắn sẽ gây chuyện. nhưng nếu công khai, tình huống trước mắt phỏng chừng cũng không che giấu thêm bao lâu, hại não vô cùng.

Cuối cùng cô nói: “Cố tiên sinh đang có kế hoạch công khai quan hệ giữa bọn em.”

Điền Kì Lễ nghe xong, bình luận cho cô một chữ, “Đúng.”

Hai người bàn xong chuyện tư, Điền Kì Lễ mới nghĩ đến mục đích đến đây, liền đưa kịch bản cho cô, sau đó nói với cô bối cảnh của câu chuyện.

Đây là bộ phim chiến tranh, trọng điểm lại không phải diễn tả mặt trận quy mô, bi tráng, mà là thông qua vai diễn của một nữ bác sĩ chiến trường, tường thuật lại sự tàn khốc và những tổn hại mang tính hủy diệt mà chiến tranh gây ra.

Kịch bản rất hay, nhân vật cũng ổn vô cùng, loại tác phẩm nhuộm màu bi tráng này là bộ phim mà Du Yến vẫn luôn muốn diễn cũng là loại hình mà cô không dám diễn, cô sợ diễn xuất của mình không tạo được cảm giác tang thương dưới bối cảnh thời đại đó.

Kiếp trước cô cũng có nghe qua kịch bản này, nhưng lúc đó là vì đoàn phim trừ bị rất nhiều năm, cuối cùng lại thất bại, sau khi truyền thông đưa tin, cô mới biết được, nào ngờ hôm nay lại là Điền Kì Lễ cầm kịch bản đưa đến trước mặt cô.

Dấu ấn lịch sử từ từ phát triển chỉ là đối phương thức khác xuất hiện mà thôi, Du Yến phát hiện, bản thân tuy đến từ kiếp trước, lại không thể nào thành tiên tri một trăm phần trăm, là vì sự vật bày trước mặt cô, vẫn có rất nhiều điều không biết.

Ví dụ như kịch bản này, cô không biết sau khi quay xong có nổi hay không.

Nhưng đây cũng không sao cả, nếu cô muốn chứng minh thực lực của mình, điều đầu tiên phải học làm thế nào phán đoán tốt và xấu.

Quá ỷ lại vào năng lực biết trước sau khi trọng sinh, lâu dần, cô sẽ trở thành một kẻ an phận, chứ không phải là người dẫn đầu, lại nói gì đến thành công chứ.

“Phim này em nhận.” Du Yến giờ vãi trang kịch bản liền nói, “Kịch bản này em sẽ về từ từ đọc.”

“Sáng khoái thế này, không cần suy nghĩ lại ư?” Điền Kì Lễ có chút bất ngờ, trước đó anh còn chuẩn bị vài phương án để thuyết phục cô, kết quả là không cần dùng cái nào, Du Yến đã trực tiếp đồng ý rồi.

“Kịch bản rất hay, chẳng lẽ anh không tự tin đem nó quay tốt sao?” Du Yến hỏi ngược lại.

“Sao có thể được, với năng lực của anh, chỉ sợ sẽ quay càng tốt hơn thôi.” Điền Kì Lễ lại xù lông.

Du Yến cảm thấy anh thật kiên ngạo, hờ tí là xù lông, “Vậy không phải là xong rồi sao? Kịch bản hay, anh có năng lực quay tốt, em phải nhận thôi.”

Điền Kì Lễ gật đầu, cảm thấy cô vẫn là khá biết điều, lại nói: “Nếu em thật sự nhận bộ phim này, chúng ta sẽ bàn bạc về chuyện đầu tư.”

Du Yến có chút hoang mang, “Chuyện đầu tư, tại sao lại nói với em?”

Điền Kì Lễ giả hoạt chớp mắt, nói: “Không giấu gì em, chủ đầu tư bộ phim này trước mắt chỉ có anh và biên kịch thôi, những người khác vẫn chưa chắc chắn, anh cảm thấy em có tư chất để làm nhà sản xuất lắm, em có muốn thử không?”

“...” Du Yến có cảm giác như bất cần giảm phải bấy rồi. “Em sao lại có tư chất làm nhà sản xuất chứ? Anh đưa ví dụ minh họa rõ hơn đi?”

“Đây chính là linh cảm em gọi cho anh, em xem, chủ tịch của Du Thị là bố em, chủ tịch tập đoàn Cố Thị là chồng em, em muốn đi đường có đường để đi, muốn dựa núi có núi để dựa, đương nhiên là rất thích hợp làm nhà sản xuất rồi, nếu không lôi kéo được nhà đầu tư, em tự mình bao thầu cũng không có áp lực gì mà, có em ở đây, bộ phim này của chúng ta rất nhanh liên có thể khởi công rồi.”

Du Yến uống một ngụm trà, cười lạn nói: “Anh khá biết tận dụng mọi vật nhĩ, lợi dụng em cũng lợi dụng đến rất triệt để nha!”

Điền Kì Lễ lập tức nín nọt, cười rất tươi nói: “Anh đây là biết tận dụng toàn bộ tài nguyên mà thôi, vừa hiệu quả lại tiết kiệm, em xem, dựa theo kịch bản mà quay chắc chắn là tác phẩm lớn, tuy bây giờ anh cũng có chút danh tiếng nhưng nhất thời muốn làm đạo diễn của tác phẩm lớn như thế, rất nhiều nhà đầu tư chắc chắn sẽ không chịu, cho nên quay được hay không vẫn chưa thể đoán trước được, nhưng có em tham gia thì không giống như vậy, chỉ cần một mình chồng em cũng có thể quảng tiền ra cho chúng ta đóng phim rồi.”

Du Yến biết Điền Kì Lễ nói có một phần là sự thật nhưng chủ yếu vẫn là đang lấy lòng cô. Đột nhiên cô có chút hối hận, vừa nãy không nên nói thân thế bối cảnh cho người này biết, cũng sẽ không chuốc họa vào người.

Làm người quả nhiên không thể đắc ý mà quên đi mọi chuyện được, sẽ phải chịu báo ứng.

“Chuyện này em không thể đồng ý với anh được, chờ em về suy nghĩ đã.” Cuối cùng Du Yến lại trả lời anh như thế.

Điền Kì Lễ thu lại thái độ đùa vui, nghiêm túc nói: “Không vội, em có thể từ từ suy nghĩ, chẳng qua trước khi sang năm mới em phải trả lời anh, vì bộ phim này tốt nhất là quay vào sau tết.”

“Em biết rồi.”

Lúc Điền Kì Lễ đứng dậy tạm biệt, cư nhiên vẫn muốn chê bai trà của bọn cô không ngon, “Chủ tịch Du không biết có phải là bị gạt hay không, trà khó uống như thế cư nhiên vẫn xem là đồ quý.”

Du Yến cảm kích bản đánh anh, “Không biết thì đừng nói bừa, lá trà không có vấn đề, vấn đề ở kĩ thuật pha trà đó!”

Cảnh Hân vẫn luôn rất cố gắng pha trà, vì trước gì chưa từng pha qua, ngón tay còn bị bỏng vài lần, không nghĩ đến chuyện cô nghiêm túc làm, cư nhiên lại làm hỏng!

Thế là dầu môi kháng nghị, “Hai người thật đáng ghét!”

Du Yến đứng dậy tiễn Điền Kì Lễ ra ngoài, Cảnh Hân uất ức lấy điện thoại nhắn cho Dư quán gia, “Chú Dư, cháu pha trà nửa ngày trời, bọn họ còn chê khó uống.”

Dư quán gia rất nhanh liền trả lời tin nhắn của cô, “Về tôi dạy em, đảm bảo sau này họ xin cô pha trà uống.”

Cảnh Hân đọc tin nhắn, vui vẻ nghĩ, chú Dư quả nhiên là lợi hại nhất, cái gì cũng biết hết!

...

Tuy bố Du kiên trì không cho Du Yến cùng ông đi bệnh viện nhưng cuối cùng cô vẫn đi, còn nghiêm túc còn ông làm từng mục kiểm tra, kết quả tim mạch không có vấn đề, chỉ là huyết áp hơi cao, bác sĩ kê thuốc cho ông, dặn dò ông cần chú ý nghỉ ngơi.

“Bố gần đây không cần đến công ty nữa, con giúp bố quản lý, có chú Đàm ở đây hẳn không có vấn đề gì đâu.” Du Yến lo lắng bàn bạc với bố Du.

“Con vẫn chưa quen việc.” Bố Du không yên tâm.

“Con không hiểu thì vẫn còn có Cố tiên sinh, anh ấy là chồng con, đương nhiên sẽ phải giúp con rồi.” Du Yến ôm lấy bố cô làm nũng, “Cứ quyết định như thế đi, được không bố?”

“Được được được, đều nghe theo con cả.”

Tình trạng bố Du kiếp trước một mình già yếu ở trong bệnh viện, vẫn khắc sâu trong lòng cô, mỗi lần Du Yến nghĩ đến đều cảm thấy buồn lòng, cho nên kiếp này cô nhất định phải thật hiếu thuận với ông, để ông mỗi ngày đều sống thật vui vẻ thoải mái.

Sau khi cùng bố Du đi kiểm tra sức khỏe xong, hôm sau cô liền cùng bố nghênh đón họ hàng đến chơi, lần này bố Du chọn địa điểm gặp mặt là ở khách sạn, hơn nữa dờ khóc dờ cười là ông đặt một bàn ăn hỗn hợp, không chỉ có các món đặc sắc trong nước mà đến cả món Tây đều được gọi lên.

Nhìn bàn ăn Trung – Tây kết hợp không phân chủng loại, loại hình, Du Yến nhìn cười đến mức nội thương, trong lòng thầm nghĩ bố cô thật sự là quá tài tình, cư nhiên nghĩ ra cách tuyệt diệu như thế để chặn miệng cô hai, xem ra bố Du cũng là người rất thủ dai đây.

Du Yến đối với anh chị em của bố Du rất không thích, bác cả tham lam, cô hai ích kỉ, cô út nịnh hót người giàu, coi thường kẻ yếu, tóm lại, đều không ai có thể qua lại được cả.

Bố Du ở nhà đứng thứ ba, anh cả là Du Chính Khoan, cô hai Du Chính Mỹ và cuối cùng là Du Chính Lệ.

Gương mặt của Du Chính Khoan có vài phần giống với bố Du nhưng nhìn có vẻ nghiêm túc hơn, không dễ gần như ông. Du Chính Mỹ rất sớm đã lập gia đình, có chút dáng vẻ của mẹ hiền vợ thảo, Du Chính Lệ đường hoàng hơn một chút, chắc là lăn lộn quen trên thương trường nên nhìn có vẻ tinh anh lão luyện, là người khó chọc vào.

Lý Quân Sơn lần này không cứng nhắc như lần đầu gặp mặt, cư nhiên còn chủ động hoạt náo không khí, mời rượu cũng mời đến vô cùng linh hoạt, xem ra cũng ra dáng lắm, may mà cô và bố Du đã sớm biết bản chất của anh, nếu không sẽ dễ dàng bị lừa mất.

“Chị hai, đến đây lâu như thế rồi, đã quen cuộc sống bên này chưa?” Du Chính Lệ mở miệng hỏi Du Chính Mỹ, ngữ khí rất nhiệt tình, không hề ngượng ngập, căn bản không hề nhìn ra hai chị em mười mấy hai mươi năm không gặp mặt rồi.

Du Chính Mỹ đáp: “Không gì không quen cả, cũng ổn, chỉ cần Quân Sơn quen là được, dù sao nó chuẩn bị ở lại lập nghiệp.”

Du Chính Khoan gật đầu nói: “Bây giờ kinh tế trong nước phát triển không thua gì nước ngoài, về cũng không tệ.”

Bố Du gấp miếng thịt cá cho Du Yến, không hề tham gia đề tài bàn luận, Du Yến cũng ngoan ngoãn ăn com, chuyện này là chuyện của trường bồi, cô là tiểu bồi không nên xen vào.

Nói đến vấn đề lập nghiệp, Du Chính Mỹ lại nói: “Mấy ngày nay Quân Sơn ra ngoài tìm hiểu, phát hiện mảng giải trí vô cùng có tiềm năng, vừa hay Chính Thiên cũng làm mảng này, có thể dẫn dắt nó một chút.”

Du Yến suýt bị thịt cá trong miệng làm nghẹn chết, lòng dạ Tư Mã Chiêu* này cũng quá rõ ràng rồi, đến cả che giấu cũng không thèm, quay về nói là lập nghiệp, lập nghiệp liền nói mảng giải trí có tiềm năng, sau đó lập tức nhờ bố Du dẫn dắt, những người này có phải đều xem người khác là kẻ ngốc hay không?

(* Ý nói âm mưu hoặc đã tâm hoàn toàn lộ rõ, ai ai đều biết.)

Phóng chừng bố Du cũng nghe không lọt tai, đặt đĩa xuống uống ngụm nước rồi nói: “Bây giờ giải trí càng lúc càng khó làm ăn, cạnh tranh quá lớn, năm sau em còn phải cắt giảm nhân viên, Quân Sơn ở đâu tìm hiểu được mảng giải trí có tiềm năng vậy?”

Lý Quân Sơn ho khan một tiếng, nghiêm túc nói: “Gần đây cháu là điều tra thị trường, phát hiện giải trí được người trẻ tuổi quan tâm nhất.”

Du Yến lúc này không nhìn được nữa, trực tiếp cười ra tiếng, phản ứng của cô quá đột ngột, ánh mắt của mọi người liền tập trung lên người cô, trước đó Du Yến đã được bố Du căn dặn, vốn chỉ muốn làm một cô gái ngoan ngoãn, yên lặng, nhưng nhìn đến bây giờ, cô có chút không nhịn nổi, trực tiếp tiếp lời Lý Quân Sơn: “Anh họ, anh ở đâu điều tra chuyện này vậy? Quán bar sao?”

Lý Quân Sơn nhìn Du Yến, sắc mặt vô cùng khó coi.

Chưa đợi anh mở miệng, Du Chính Mỹ liền nói: “Sao lại nói như thế, Quân Sơn từ nhỏ đã luôn rất ngoan, trước giờ không đi những nơi ấy.”

Du Yến nhướn mày, cười như không cười nhìn Lý Quân Sơn, Lý Quân Sơn sau khi dưới lời nói giúp của Du Chính Mỹ, rõ ràng là không có tự tin, đến cả nhìn vào mắt Du Yến cũng không dám.

“Hóa ra anh họ ngoan ngoãn như thế à, thế thì càng không thích hợp làm giải trí rồi, bên trong ấy khá phức tạp đấy.” Du Yến cười ngọt ngào nhưng lời nói ra lại khiến người khác nghẹn họng, khiến cho Du Chính Mỹ và Lý Quân Sơn đều trừng mắt.

Ngược lại là Du Chính Lệ lại đứng ra làm người hòa giải, “Quân Sơn có thích hợp hay không, thử chút không phải biết sao, để nó đến giải trí Du Thị học hỏi chút, xem năng lực của nó đến đâu hẳn nói cũng không muộn, lại nói anh ba chỉ có mỗi Du Yến, bây giờ cũng đã gả ra ngoài rồi, là lúc cần tìm người giúp đỡ công việc.”

Nói thì nghe hay lắm, lót nhiều đường phía trước như thế, tình cảm cũng chỉ là vì mục đích này mà đến thôi, mới vài ngày trước còn nói đến chuyện thăm người thân, mà giờ đây lại lập tức đánh chủ ý lên công ty, có thể mặt dày hơn chút nữa không!

Bố Du trầm mặc nói: “Chuyện này sau này hẳn nói, ăn com trước đi.”

Thái độ của bố Du rất rõ ràng, ông không muốn nói tiếp chủ đề này, đẩy hết như cảm giác mình là miếng thịt bị mọi người nhìn chăm chăm vậy, khiến người ta cảm thấy rất khó chịu.

Nhưng không biết Du Chính Mỹ và Du Chính Lệ là mắt mù không nhìn thấy hay là đã có giao kèo trước với nhau, lại nghe Du Chính Lệ nói: “Anh ba, hiếm khi cả nhà chúng ta đầy đủ, chuyện này cứ quyết định như thế đi, để Quân Sơn đi học hỏi cũng tốt, hưởng hồ sức khỏe của anh cũng không tốt, có

người giúp đỡ vẫn là tốt hơn.”

Du Yến cười lạnh, “Cô út, cô còn nhớ được sức khỏe của bố cháu không tốt sao, ông ấy gần đây huyết áp hơi cao, bác sĩ bảo ông ấy ở nhà nghỉ ngơi, chuyện của công ty đều do cháu quản lý, mọi người rất cuộc có vấn đề gì cứ tìm cháu là được rồi, bố cháu không thể quá kích động được.”

“Cháu chỉ là con gái, có thể quản lý công ty như thế nào chứ?” Du Chính Mỹ khinh thường nhìn cô, hình như ngoài trừ con trai bà ta là tốt nhất, những người khác chỉ là rác mà thôi.

“Cô hai, cháu theo bố cháu nhiều năm như thế, nên làm gì cháu đều biết cả, cô đừng xem thường cháu như vậy, lại nói, cho dù cháu làm không tốt thì chồng cháu cũng có thể giúp đỡ cháu.” Du Yến cố ý vờ tỏ vẻ ngây thơ đáp.

Du Yến nhắc đến chồng mình, Du Chính Mỹ càng không thể chịu nổi, nói với bố Du: “Chú ba, con gái đã già đi hết như nước đã đổ đi, giải trí Du Thị họ Du, chẳng lẽ chú nữ nhìn công ty của mình theo họ người khác sao? Hơn nữa chồng Tiểu Yến chỉ là trí thức bình thường, chú yên tâm giao công ty mình vào tay loại người đó ư.”

“Tiểu Yến là con gái duy nhất của em, công ty sau này chắc chắn là của nó, mọi người không cần giúp em nhọc em chuyện này.” Bố Du xua tay, tỏ ý họ không cần nói nữa.

Trước khi đến đây, ông đối với anh chị em mình tuy cảm thấy thất vọng, nhưng cũng không bài xích chuyện qua lại, nhưng sau khi trải qua bữa cơm này, bố Du rốt cuộc cũng nản lòng, anh chị em thế này, không qua lại cũng thôi, ông vẫn còn khỏe mạnh ngồi ở đây, bọn họ cư nhiên đã giúp ông tính xong việc chia gia tài thế nào rồi.

“Cô hai, cho dù giải trí Du Thị có giao cho cháu, thì nó vẫn là họ Du, cô yên tâm đi, chồng cháu mới không nhầm nhầm vào nó.”

Du Chính Mỹ cười lạnh nói: “Chẳng phải chỉ là trí thức thôi sao? Công ty to như thế này nó còn không nhầm nhầm vào, cháu đừng có thổi phồng lên nữa.”

Du Chính Khoan vẫn luôn không lên tiếng giờ lại hỏi: “Tiểu Yến, vẫn luôn nghe nói cháu kết hôn rồi, sao người nhà đến ăn cơm lại không thấy chồng cháu đến?”

“Anh ấy khá bận, không có thời gian.” Du Yến mới không muốn Cố tiên sinh đến, nhìn thấy cảnh này, cô thật sự sợ làm ô nhiễm mắt anh.

Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo liền đến, cô vừa dứt lời, điện thoại liền vang lên, Du Yến cảm ra xem, là Cố tiên sinh gọi đến, “Ăn xong chưa?”

“Vẫn chưa, chẳng qua cũng gần xong rồi.” Cô đã buồn nôn đến no rồi, nuốt không trôi.

“Thế em cứ ăn tiếp đi, anh vừa khéo sang đây ăn cơm, lát nữa sẵn tiện đón em về.” Cố tiên sinh nói trong điện thoại như thế.

Lúc sáng, Cố tiên sinh nghe cô nói trưa đi ăn với họ hàng, liền uyển chuyển tỏ ý muốn đi cùng, anh từng nghe Du Yến nói qua, họ hàng của cô đều vô cùng cực phẩm, anh lo cho cô nên muốn đi theo, nhưng Du Yến lại không muốn anh thấy được trò hề của họ hàng cô nên từ chối.

Cố tiên sinh hẳn là không vui, rõ ràng biết cô có chuyện lại không đồng ý cùng anh đối mặt cho nên mới có cuộc điện thoại này, còn nói gì đó vừa khéo cũng sang đây ăn cơm, nào trùng hợp như vậy, rõ ràng là anh muốn đi theo.

Bố Du nhìn Du Yến, nghe cách cô nói chuyện điện thoại, không cần đoán cũng biết đối phương là ai, nhưng lại cố ý hỏi: “Là Hành Viễn ư?”

Du Yến gật đầu nói: “Anh ấy cũng ăn cơm gần đây, lát nữa sẽ thuận tiện đến đón con về.”

Bố Du nói: “Nếu đã đến gần đây, thì gọi nó qua đây, cũng để mọi người làm quen luôn.”

“Đừng vậy, nếu đã ở gần đây, thì gọi nó sang.” Du Chính Mỹ cũng nhiệt tình mời, lúc này bà đang rất bức bối, muốn chờ lát nữa ông chồng trí thức quèn của Du Yến đến, sẽ mĩa mai một trận hả hê.

Du Yến nhìn đám người có mục đích xấu xa này, trong lòng liền cười lạnh, được thôi, đám người này không đến Hoàng Hà không nản lòng, để Cố tiên sinh đến đây gặp người, tránh để anh ôm bức bối trong lòng.

Thế là cô nói với Cố tiên sinh: “Nếu anh có thời gian, thì đến đây ngồi đi, mọi người đều muốn gặp anh.”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Cạch mặt

Chờ đến lúc Cổ tiên sinh đến, Du Chính Mỹ vẫn đang khen Quần Sơn nhà bà ta lợi hại thế nào, thời đi học còn nhận được học bổng, lúc đi làm thì làm trong công ty lớn, thu nhập năm được vài vạn.

Du Yến nghe đến ngáp một cái, “Điều kiện tốt như thế, về nước làm việc có phải quá lãng phí rồi không?”

Du Chính Mỹ nói: “Còn không phải là vì chuyện tìm đối tượng sao, kết hôn là chuyện đại sự, không thể sơ xài được, nói đến đây, chị không phải muốn nói chú ba nhưng sao chú có thể tùy tiện đồng ý hôn sự của Tiểu Yến với viên chức quèn kia chứ, gia nghiệp nhà chú lớn như thế, lỡ đối phương là nhằm vào gia tài nhà họ Du thì thế nào?!”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Du Chính Lệ vừa gật đầu vừa nói đỡ: “Lòng người khó đoán, huống hồ đối phương lại là người ngoài không có quan hệ máu mủ với chúng ta.”

Nghe đến đây, Du Yến không vui rồi, gì mà người ngoài không có quan hệ máu mủ chứ? Trên đời này ngoại trừ bố Du, người thân cận nhất của cô là Cổ tiên sinh, bọn họ sớm đã hợp thành một thể, sao có thể là người ngoài trong miệng bọn họ chứ? Trong mắt Du Yến, đám người đang thao thao bất tuyệt trước mặt mới thật sự là người ngoài.

Bọn họ vẫn ở đó không ngừng nói, bố Du hoàn toàn không thèm để ý, có được phản ứng này, nói rõ là bố Du đã vô cùng phản cảm họ rồi.

Cũng tốt, để bố Du một lần nhìn rõ bộ mặt thật của họ, sau này có thể tránh được vô số phiền phức, tuy nhiên điều này đối với bố Du mà nói, sẽ khó chịu, nhưng vẫn nằm trong phạm vi ông có thể chịu được.

Trong lòng Du Yến vẫn khá cảm ơn hai người cô này của mình, nếu bọn họ đã đồng ý lãng phí thời gian, nhẫn nại diễn cảnh tình thân này, có thể bố Du vẫn sẽ niệm chút tình thân, đối với bọn họ tốt một chút, nhưng đáng tiếc, bọn họ quá vội vàng rồi, vừa bắt đầu liền muốn này muốn nọ, không hề có chút che giấu, thật sự khiến người ta quá chán ghét rồi.

Du Yến nói: “Hai cô, hai người chưa từng gặp qua chồng cháu, sao có thể kết luận như thế? Bố cháu lại không phải là người không có kinh nghiệm, ông ấy sao có thể để mặc cháu kết hôn với một người không thể nương nhờ chứ.”

Bị cô nói như thế, Du Chính Mỹ và Du Chính Lệ mới nhận thức được, lời bình luận này của mình thật sự là đã đụng đến mặt mũi của Du Chính Thiên, lập tức không tự nhiên, Du Chính Lệ phản ứng khá nhanh, liền nghe cô ta nói với Du Yến: “Anh ba quá cưng cháu rồi, cháu muốn gả cho ai, anh ấy có thể có ý kiến sao, chẳng phải là vẫn nghe theo lời cháu.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Cô út, cô lại làm rồi, chuyện hôn sự này là anh làm chủ quyết định đây.”

“Cái này...” Du Chính Lệ cảm thấy kinh ngạc, thời đại gì rồi, Du Chính Thiên lại có thể giúp con gái quyết định hôn sự, mà Du Yến trông có vẻ rất phản nghịch sao lại đồng ý? Cũng quá không bình thường rồi.

Chẳng lẽ là liên hôn thương nghiệp? Không đúng, không phải nói đối phương là công chức quèn làm việc trong công ty sao?

Chờ đã, viên chức quèn làm việc trong công ty là Du Chính Mỹ nói cho bà nghe, bản thân Du Chính Mỹ cũng chưa từng gặp qua chồng của Du Yến, sao có thể kết luận như thế được?

Chẳng lẽ bọn họ đều hiểu lầm rồi sao?

Nghĩ đến đây, Du Chính Lệ thầm cảm thấy chuyện này rất không ổn.

Cho đến khi chồng của Du Yến được dẫn vào, thời điểm Du Chính Lệ nhìn thấy người đàn ông khí chất bất phàm, nổi bật giữa đám đông, bà ta liền biết bản thân mình quá sai lầm rồi.

Trước đây mình được lợi ích từ Du Chính Mỹ, vẫn còn tự mừng thầm. Nhưng sau khi người đàn ông này xuất hiện, một chút đắc ý nhỏ nhoi của bà ta hiển nhiên vô cùng buồn cười.

Cố Hành Viễn?! Nhân viên quèn của công ty? Trời biết, Du Chính Mỹ từ đâu lại đưa ra kết luận này.

Lúc Cổ tiên sinh tiến vào, Du Yến vừa kết thúc cuộc đối thoại với Du Chính Lệ, Du Chính Lệ đang rất lúng túng, may mà nhân viên phục vụ gõ cửa hóa giải sự lúng túng của bà ta.

Cả nhà Du Chính Mỹ ở Mỹ nhiều năm, không quen Cổ tiên sinh cũng không lạ, nhưng Du Chính Khoan và Du Chính Lệ cũng xem như là người lần lộn trong thương trường, không thể không quen biết, cho nên lúc họ nhìn thấy Cổ tiên sinh, thật sự cảm thấy hoang mang.

Chẳng phải nói là nhân viên quèn của công ty nhỏ thôi sao? Sao lại trở thành ông chủ của công ty lớn vậy? Có phải là sai ở đâu rồi không!

Du Chính Mỹ sau khi nhìn thấy Cố tiên sinh, cũng cảm thấy có chút bất ngờ, người trẻ tuổi trước mặt, vô cùng tinh anh, khí chất phi phàm, nhìn thế nào cũng không giống nhân viên quèn không có tiền, hơn nữa phản ứng của Du Chính Khoan và Du Chính Lệ lớn như thế, cũng rất không đúng, hai người vốn đang ngồi vừa nhìn thấy người trẻ tuổi kia, lập tức đứng dậy, vẻ mặt rất kích động.

Chẳng lẽ người này rất lợi hại ư?

Cố tiên sinh mặc âu phục vừa người, bên ngoài khoác áo gió dài, sau khi bước vào trong khách sạn, anh liền cởi áo gió ra, tiện tay vắt lên tay, dáng người cao ráo điển trai, lúc vừa tiến vào liền hết như người mẫu bước đi trên sân khấu chữ T, đẹp trai bức người.

Du Yến đứng dậy đón anh, ngọt ngào gọi Cố tiên sinh.

Cố tiên sinh đưa áo gió cho nhân viên phục vụ, thân mật ôm cô, mang cô về bàn ăn, cũng không để ý đến những người khác gọi Du Chính Thiên, “Bố.”

Trong mắt bố Du, Cố tiên sinh là chàng rể hoàn mỹ nhất trên đời, mỗi lần gặp anh, ông đều ha hả cười, lần này cũng không ngoại lệ, tuy bị Du Chính Mỹ và Du Chính Lệ làm cho buồn bực nhưng vừa nhìn thấy con rể, trong lòng ông lập tức trở nên sáng lạn hơn.

“Hành Viễn, công việc đã giải quyết xong chưa?”

Cố tiên sinh cung kính đáp: “Giải quyết xong rồi ạ.”

Thật ra anh căn bản không có việc để làm, chỉ là Du Yến bắt anh ở nhà không được đi theo, anh mới tìm cơ ra ngoài làm việc, nhưng bố vợ con rể hai người đều là người tinh anh, lúc nên hàm hồ tuyệt không thông minh, khách khí hàn huyên với nhau.

Bố Du ha hả tiếp đãi anh, “Đã ăn cơm chưa, bảo phục vụ thêm một chỗ cho con, gọi thêm vài món thức ăn.

Cố tiên sinh vội vàng nói mình đã ăn rồi, không cần phiền phức.

Bố Du nghe anh nói thế cũng không ép buộc, nói với Du Yến bên cạnh anh: “Tiểu Yến, giới thiệu mọi người cho Hành Viễn đi.”

Du Yến bĩu môi, không tình nguyện giới thiệu Cố tiên sinh: “Đây là cô hai, dượng hai, bên cạnh là anh họ, đây là bác cả còn có cô út.”

Đôi mắt Cố tiên sinh quét qua vài gương mặt, cũng không gọi theo, chỉ lễ phép nói: “Chào mọi người.” Chào xong cũng không nói gì nữa, thái độ có chút lạnh nhạt.

Ngược lại, lúc bố Du chuẩn bị kéo ghế cho anh, Cố tiên sinh vội tự kéo lấy, không dám để bố vợ động tay, sau đó cung kính ngồi bên bố Du.

Du Yến cũng quay về chỗ ngồi, chẳng qua là cô kéo ghế mình ngồi bên cạnh Cố tiên sinh, tiếp tục dựa vào người anh.

Trên bàn tròn, ba nhóm người ngồi thành ba hướng khác nhau, một bên là cả nhà Du Chính Mỹ, Du Chính Khoan và Du Chính Lệ ngồi một bên, Bố Du cùng Cố tiên sinh và Du Yến ngồi một bên, hết như chuẩn bị đàm phán vậy.

Du Chính Khoan và Du Chính Lệ rõ ràng có chút đứng ngồi không yên, vài lần muốn mở miệng nhưng lại không nói được lời nào, sợ khiến quý nhân thấy đường đột.

Du Chính Lệ càng hồi hận muốn chết, vì Du Chính Mỹ muốn con trai mình vào giải trí Du Thị nên trước khi đến đây đã tìm Du Chính Lệ, cho bà ta một khoản tiền, còn nói sau khi thành công sẽ hậu tạ, Du Chính Lệ nhận được lợi ích, đương nhiên sẽ nói giúp, cho nên ở trên bàn ăn không ngừng giúp Lý Quân Sơn nói chuyện, hơn nữa còn không cần đá đều ông xã chưa từng gặp qua của Du Yến.

Nào ngờ, ông xã mà Du Yến không dám dẫn đến ra mắt lại là Cố Hành Viễn đại danh鼎鼎, đây đâu phải là không dám đưa ra để gặp mặt người khác, đây rõ ràng là sợ đem ra sẽ dọa đến người khác!

Vừa nghĩ đến lúc này mình còn chưa ngoa xem thường nói người ta là người ngoài lòng dạ không tỏ, Du Chính Lệ hận không thể quay ngược thời gian để vả mình hai bạt tay.

Có họ hàng như Cố Hành Viễn, thấp hương báii phạt còn không kịp, ai lại ngốc đến độ xem anh là người ngoài!

Nhưng lời nói nói đi hết như bát nước đã đổ ra, chắc chắn sẽ không thu về được, chuyện quan trọng trước mắt là làm sao để tiếp lời với Cố Hành Viễn.

Sau khi Du Chính Lệ tự nghĩ ngợi xong, mới cẩn thận mở miệng: “Ông xã của Tiểu Yến lại là nhân vật lớn như Cố tiên sinh, trước đây sao không nghe mọi người nhắc đến vậy.”

“Phải đấy, lúc bày tiệc cưới cũng không đến thông báo một tiếng, bọn anh vẫn luôn chờ uống rượu mừng của cháu gái đấy.” Du Chính Khoan cũng tiếp lời, giọng điệu thân thiết thế kia, hết như là hai nhà vẫn thường qua lại với nhau.

Du Yến vốn đang yên lặng ngồi nghịch ngón tay của Cố tiên sinh, nghe Du Chính Khoan nói những lời này, lập tức nổi nóng, lạnh lùng mở miệng nói: “Nhắc đến chuyện này, cháu vẫn nhớ, ban đầu bố cô gọi điện thoại trước vài ngày, nhà bác còn nói là bận làm ăn, không rảnh đến, bố cháu còn vì chuyện này buồn bực không vui vài ngày nữa kia.”

Cả gương mặt già của Du Chính Khoan bỗng cứng ngắc, thầm nhớ đến lúc ấy Du Chính Thiên thật sự có gọi điện cho ông, nhắc đến chuyện Du Yến kết hôn, nhưng lúc ấy nhận điện thoại, Du Chính Khoan đang không vui, đều đã nhiều năm không qua lại, vừa gọi điện đến lại bảo ông đi uống rượu mừng, rõ ràng là nghĩ đến phần tiền mừng của ông mà.

Bây giờ nghĩ lại thật sự là đau nhói tim gan, nếu lúc ấy biết đối tượng mà Du Yến kết hôn là Cố Hành Viễn, có bao nhiêu tiền mừng ông ta đều sẽ ra!

Vừa nghĩ đến mình lỗ mất thời cơ tốt nhất để kết giao với Cố Hành Viễn, Du Chính Khoan hận không thể quay ngược thời gian, và cho mình hai bạt tay.

“Cái này...Lúc đó thật sự là bạn đến đầu tắt mặt tối, đến anh cũng quên mất chuyện này, ha ha, ha ha.”

Đối với trò hề của họ hàng mình, Du Yến có chút không dám nhìn thẳng, quay đầu nhìn Cố tiên sinh, anh vẫn là vẻ mặt vân đạm phong khinh, dường như là đang xem kịch vậy.

Đột nhiên, Lý Quân Sơn đập bàn, kích động đứng dậy, chỉ vào Cố tiên sinh hỏi: “Anh anh anh...anh chính là Cố Hành Viễn nằm trong bảng xếp hạng người giàu có trong nước ư!”

Du Chính Mỹ vẫn luôn mông lung, giờ đây bị con trai bà ta nói như thế, cũng dọa đến giật mình, lập tức mở to mắt, cẩn thận nhìn Cố Hành Viễn, nhìn trái nhìn phải cũng chỉ là một thanh niên tương đối đẹp trai, áo quần tươm tất mà thôi, nếu bà nói, có lẽ anh còn không có tương phúc hậu hơn con trai bà, người này lại cũng có thể nằm trong bảng xếp hạng người giàu có sao? Chẳng lẽ không phải là nhân viên của một công ty nhỏ?

Lý Quân Sơn còn đang hưng phấn nói không ngừng, “Tôi vừa nhìn liền thấy anh rất quen mặt, vài hôm trước tôi vừa đọc tạp chí phỏng vấn anh, thật sự là rất cừ.”

Lý Quân Sơn vừa nói vừa nhìn đi về hướng của Cố tiên sinh, đứng bên cạnh họ, cười ha hả nói: “Hóa ra anh là chồng của em họ thôi, quá có duyên rồi, sai này còn mong anh chiếu cố.”

Du Yến chán ghét nhìn Lý Quân Sơn, anh không phải là người ABC gì đó sao? Bây giờ đối với quan hệ họ hàng Trung Quốc thân thiết như thế, vừa rồi còn tỏ vẻ người ngoài cuộc, giờ đây có thể gọi em họ gọi đến thân thiết như thế, diễn xuất này không lẫn lộn trong giới giải trí vẫn là quá lãng phí rồi!

Cố tiên sinh cũng lộ rõ sự chán ghét, bảo vệ Du Yến, nói với Lý Quân Sơn: “Vị tiên sinh này, mong anh cách xa một chút, anh dọa đến vợ tôi rồi.”

Nghe anh nói như thế, Du Yến lập tức tỏ vẻ yếu ớt, sợ hãi.

Bàn về diễn xuất, tất cả mọi người có mặt ở đây ai có thể hơn cô chứ.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Cạch mặt

Bị người ta trực tiếp nói như thế, Lý Quân Sơn cảm thấy rất không có mặt mũi, nếu là bạn bè bình thường mà nói chuyện như thế với anh, anh đã sớm trở mặt rồi, nhưng người trước mặt không phải là người bình thường, mà là một thần tài hàng thật giá thật, nếu có thể kết giao quan hệ tốt với anh, thế nhất định có thể kiếm bớt vài năm phần đầu.

Lý Quân Sơn nghĩ đến người có cùng cách nghĩ này với anh, vẫn còn có Du Chính Khoan và Du Chính Lệ, nếu nói sự lôi thôi, hai người này so với Lý Quân Sơn, chỉ có hơn chứ không kém, nhưng vừa rồi vừa giẫm trúng đinh, hai lão hồ ly này đều không dám lên tiếng, bắt đầu nhìn tình hình, xem Lý Quân Sơn làm gì để hạ gục Cố Hành Viễn.

Lý Quân Sơn nghiễm nhiên không biết mình thành con cò đi thám thính quân tình, còn cười hi hi nói: “Em họ nào yếu ớt như thế, miệng của em ấy còn khá lợi hại đấy.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Tiểu Yến như thế nào, tôi tự nhiên sẽ rõ.” Cố tiên sinh tuy nói thế với Lý Quân Sơn nhưng tầm mắt vẫn dừng trên người Du Yến, trong mắt Du Yến chứa ý cười, ánh mắt chuyên chú ngắm nhìn anh.

Nhìn đôi trẻ diễn cảnh ân ái ở bất kì nơi đâu, bố Du nâng tách trà uống một ngụm, phát hiện lúc tâm trạng tốt, dù chỉ là loại trà phổ thông, cũng có thể trở nên ngon miệng.

Lý Quân Sơn bị lơ đến triệt để nhưng vẫn không chết tâm, đứng bên cạnh nói: “Hi hi, người anh em, tối nay đi quán bar uống hai ly thì thế nào?”

Nghe đề nghị của anh, Du Yến ngẩng đầu nhìn, lại nhìn cô hai Du Chính Mỹ, nói: “Vừa rồi không phải cô hai nói anh không đi đến những nơi ấy sao.”

Lý Quân Sơn lập tức im lặng, cũng quay đầu nhìn về mẹ mình, lập tức nói: “Quán bar cũng chia thành rất nhiều loại, đương nhiên chúng ta đi đến những nơi cao cấp.”

Cố tiên sinh nhàn nhạt trả lời, “Tôi không rảnh.”

Lý Quân Sơn nhìn Cố tiên sinh cuối cùng cũng chịu để ý đến anh, liền phấn khởi nói: “Thế lúc nào anh có thời gian, cứ nói thời gian đi, tôi đều có thể đi cùng.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Từ lúc tiến vào đến bây giờ, Cố tiên sinh đều không nhìn thẳng mặt anh, giờ đây cuối cùng cũng ngẩng đầu nhìn anh, nói rõ từng câu từng chữ: “Tôi không thích đem thời gian của mình lãng phí cho người ngoài.”

“Tôi đương nhiên không phải là người ngoài, tôi...” Lý Quân Sơn nói được một nửa mới ý thức được, vốn dĩ Cố Hành Viễn không hề nhận anh là họ hàng, đến bây giờ, đều chỉ là anh một mình độc diễn mà thôi.

Quay đầu nhìn những người xung quanh, trừ bố mẹ mình, những người khác đều trung ra vẻ mặt đang xem kịch hay.

Lý Quân Sơn lúc này cảm thấy những người có tiền này cũng chẳng phải là thứ gì hay ho.

Vốn cảm thấy mình khá may mắn, không ngờ sau khi về nước liền gặp phải chiếc đùi này thô hơn chiếc kia, lòng thầm sung sướng, nhưng cuối cùng mới biết những chiếc đùi này đều là có thể nhìn, không thể ôm, thật là gặp quỷ mà.

Cố tiên sinh không thèm để ý đến nội tâm tràn đầy cảm xúc của Lý Quân Sơn, quay đầu hỏi Du Yến, “Em ăn no rồi chứ?”

Du Yến gật đầu, ý của Cố tiên sinh chính là: Ăn no chúng ta đi thôi, Du Yến thầm hiểu, liền hỏi bố Du, “Bố, bố ăn no chưa ạ?”

Bố Du xua tay nói: “Không có khẩu vị, nuốt không trôi.”

“Thế chúng ta về thôi bố.” Du Yến đứng lên, chuẩn bị đi với bố Du.

Lý Quân Sơn liền tiếp bị mất mặt, cảm thấy thể diện đều mất sạch rồi, bất giác xấu hổ nổi giận, “Các người có ý gì, đùa chúng tôi ư.”

Dưới tình huống khẩn trương này, Du Yến đứng gần anh nhất, cô nhất thời không phòng bị, liền bị anh kéo ngã, ngồi về ghế, cả người cũng bị dọa đến giật mình.

Cố tiên sinh vốn đang chú ý lên người bố Du, vừa xoay người phát hiện Du Yến bị kéo ngã ngồi trên ghế, sắc mặt thoáng trầm lại, vừa vung tay, cũng không thấy anh dùng bao nhiêu sức, liền đẩy Lý Quân Sơn liên tục lùi về sau.

Động tác của hai người gần như là xảy ra trong thoáng qua, Du Chính Mỹ phát hiện con trai suýt bị đẩy ngã, lập tức quát: “Các người định làm gì!”

Cố tiên sinh nhú mày chờ Du Yến đứng dậy hỏi: “Em không sao chứ.”

Du Yến lắc đầu tỏ ý cô không sao.

Bố Du cũng rất giận, đứng dậy nói: “Hôm nay như vậy đi, ai về nhà nấy.”

Du Chính Mỹ vội chạy đến đỡ con trai bảo bối của bà ta, lập tức phát hiện ra cổ tay của anh bị Cố Hành Viễn vặn đến đỏ, lập tức nổi giận, quay đầu nhìn Cố Hành Viễn.

“Đám người ngang ngược như các người, có tiền là hay lắm sao? Liền có thể tùy tiện ra tay đánh người ư, còn có vương pháp hay không! Chú nhìn xem lại vận tay con tôi thành thế này!”

“Cô hai, rõ ràng là con trai cô ra tay trước!”

Du Chính Mỹ trừng mắt nhìn cô, lập tức nhìn sang bố Du, lạnh giọng nói: “Chú nhìn xem con gái ngoan chú dạy kìa, một chút lễ phép cũng không có, lại dám cãi tay đôi với trưởng bối, so với Quân Sơn nhà chúng tôi, thật sự là một trời một vực.”

Bố Du vẫn luôn khống chế cảm xúc của mình, không để bản thân quá kích động nhưng nghe thấy chuyện này, ông không thể nhịn nổi nữa, “Chỉ đủ rồi, từ đầu đến cuối, chị có một chút đáng về nào của trưởng bối không? Chỉ biết khen con trai mình, chị có biết là con trai chị ở nơi chị không thấy đã làm gì không? Nó lấy danh tiếng của tôi ở ngoài tán gái, chị biết không? Chỉ nói về điểm này, Tiểu Yến so với con trai chị cũng hơn trăm lần.”

Tin này đối với Du Chính Mỹ mà nói tuyệt đối là một đòn công kích cực mạnh, bà lập tức quay đầu nhìn con trai mình hỏi, “Những gì ông ấy nói có phải

thật không.”

Lý Quần Sơn nhìn trái nhìn phải, không dám nhìn thẳng Du Chính Mỹ nhưng vẫn cứng miệng nói: “Con không có, bọn họ đang ngâm máu phun người!”

Du Chính Mỹ hiển nhiên cũng không cách nào tin được con trai mình sẽ làm ra chuyện này, vì anh vẫn luôn là kiêu ngạo của bà ta, có tâm thái này, cho nên lúc Lý Quần Sơn phủ nhận, bà ta lập tức lựa chọn tin con trai mình.

Bà bảo vệ con trai, nói với bố Du: “Quần Sơn sẽ không làm ra loại chuyện này, mấy người bót đặt điều hãm hại.”

Lần đầu tiên bố Du phát hiện Du Chính Mỹ lại là người không nói lý lẽ, xua tay nói: “Cũng được, dù chị tin hay không, nhưng tôi cũng sẽ nói ở đây, sau này ai dám dùng danh tiếng của tôi để ra ngoài huênh hoang lừa gạt, tôi nhất định sẽ không dễ dãi đâu!”

Bố Du vịn tay Du Yến chuẩn bị rời đi, nào ngờ Du Chính Mỹ lại không chịu buông tha.

“Đội đã, các người làm con tôi bị thương, chẳng lẽ không cần xin lỗi.”

Bố Du hừ lạnh, “Chúng nó lại không làm sai, sao phải xin lỗi.”

Cố tiên sinh khá bội phục người mẹ dũng cảm bảo vệ con mình này, nhưng dưới sự bám theo không buông của bà ta cũng rất buồn bực, thế là nói với Du Chính Mỹ: “Bà chắc chắn con bà không làm sai?”

“Con tôi từ nhỏ đã được giáo dục rất tốt, ngoan ngoãn nghe lời, nó có thể làm sai chuyện gì chứ.” Du Chính Mỹ chịu không nổi nhất là người khác nghi ngờ sự ưu tú của con trai bà ta.

Cố tiên sinh nhà bà ta một cái, đi ra ngoài phòng bao, mở cửa nói với người bên ngoài vài câu, người ở ngoài rất nhanh liền đưa cho anh một xấp tài liệu, Cố tiên sinh liền cầm tài liệu quay về.

Hươu xấp tài liệu, Cố tiên sinh nói: “Trong này có rất nhiều chuyện thú vị, các vị không ngại có thể xem thử.” Nói xong liền ném xấp tài liệu lên bàn.

Du Chính Mỹ cầm lên, giờ ra xem một lúc, sắc mặt càng lúc càng trắng bệch, cả người lộ rõ sự thất hồn lạc phách, ánh mắt nhìn con trai mình mang theo nét tuyệt vọng.

Lý Quần Sơn vội giật lấy tài liệu đọc, lập tức cũng bị dọa ngốc rồi.

Du Yến tò mò nhỏ giọng hỏi Cố tiên sinh, “Trong tài liệu viết gì thế?”

Cố tiên sinh đáp: “Anh nhờ người sang Mỹ điều tra một chút, trên xe còn có một phần, chờ lát nữa sẽ đưa cho em xem.”

Bố Du cũng hiếu kỳ về nội dung của tài liệu, sau khi đứng bên cạnh nghe được lời Cố tiên sinh, liền ho khan hai tiếng nói: “Chúng ta đi thôi.” Thật ra ông cũng ngại khi giành xem tài liệu kia, muốn lên xe rồi mới xem.

Du Chính Khoan và Du Chính Lệ không thêm đề ý đến cả nhà Du Chính Mỹ, thấy bố Du chuẩn bị rời đi, vội vàng tiến lên, Du Chính Lệ nhiệt tình nói với bố Du: “Anh, nhiều năm như thế, bọn em vẫn chưa đến nhà anh, nhân bây giờ có thời gian, có thể đưa bọn em đi tham quan đi.”

Du Yến cười lạnh, lúc này mới giờ trò tình thân, sao lúc trước không thấy!

Bố Du cũng quả quyết từ chối, “Sức khỏe của anh không khỏe lắm, hôm nay cứ vậy đi, những chuyện khác đợi hôm khác hẳn nói.”

Không có sự bám chặt của Du Chính Mỹ, bọn họ cuối cùng cũng rời khỏi khách sạn.

Vừa lên xe, Du Yến không chờ được liền cầm tài liệu của Cố tiên sinh lên xem.

“Ôi chao, tội phạm lừa đảo, lại lừa nhiều phụ nữ như vậy, gạt tiền gạt sắc, ây da, đến cả phụ nữ hơn năm mươi tuổi cũng không buông tha, ông anh họ này của con cũng ngầu quá rồi!”

“Nó lần này qua đây cũng là biết mọi chuyện đã bị bại lộ, trước khi có lệnh truy nã liền chạy về nước rồi.”

“Quả nhiên biết người biết mặt không biết lòng, cô hai con hẳn phải chịu đòn công kích lớn nhất, dù sao đi nữa bà ấy vẫn luôn cho rằng con trai bảo bối của mình là lợi hại nhất.”

Bố Du hừ lạnh, “Về mặt gạt tiền gạt sắc, nó thật sự cũng rất lợi hại.”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Xảy ra chuyện

Du Yến xem xong tài liệu, lắc đầu, “Cô hai cũng thật đáng thương, con trai mà bà ấy tự tin nhất, đến cuối cùng lại có kết cục như thế này, chẳng qua là sao Lý Quân Sơn lại làm được chuyện này? Danh sách ghi trong tài liệu không ít người đâu, hơn nữa phần lớn đều là người Trung Quốc.”

Cố tiên sinh nói: “Theo điều tra của bọn Triệu Thiêm, anh chuyên môn tìm các cô gái độc thân xuống tay, thủ pháp khá đơn giản, chính là theo đuổi, phát sinh quan hệ, sau đó mượn tiền, trước đó người bị hại vì muốn bảo vệ danh dự nên không tố cáo anh, cuối cùng anh gặp phải phụ nữ da trắng, phát hiện anh không ổn, liền báo cảnh sát, chẳng qua là anh chạy nhanh thôi.”

Bố Du vỗ tay vịn, tức giận nói: “Kết quả là nó vừa về nước, liền dùng danh tiếng của bố để đi tán gái, hôm nào thật sự có người bị nó gạt, còn đổ lên đầu bố nữa?”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cố tiên sinh gật đầu, “Điểm này thật sự cần phải đề phòng.”

“Thế có thể làm sao đây? Muốn nói gì làm gì đều là tự do của anh ta, chẳng lẽ vẫn phải tìm người chặn chừng ư.” Du Yến cũng không tức giận, quả nhiên vẫn là cây to bóng mát.

“Không cần trông chừng anh, tìm người cảnh cáo anh là được.” Cố tiên sinh nói.

Bố Du gật đầu, tán thành: “Chuyện này giao cho Hành Viễn giải quyết, con làm việc bố rất yên tâm.”

Du Yến về đến nhà phát hiện Cảnh Hân đang theo Dư quản gia pha trà, Cảnh Hân đang thực hiện, Dư quản gia bên cạnh chỉ đạo, hai người đều vô cùng nghiêm túc. Xem ra lời Điền Kì Lễ hôm ấy thật sự là công kích đến cô nàng rồi.

Chẳng qua Cảnh Hân muốn theo Dư quản gia học pha trà thật sự là một quyết định thông minh, Dư quản gia nhà bọn họ quả nhiên là vạn năng, cái gì cũng biết, chỉ trừ cò tướng Trung Quốc ra thôi.

Điều quan trọng nhất là, tiền lương của ông ấy cao như thế, không tìm nhiều việc cho ông làm thật sự xin lỗi thu nhập hằng năm của ông quá!

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Du Yến kéo Cố tiên sinh qua uống trà, Cảnh Hân liền nghiêm túc theo các bước Dư quản gia chỉ cô, cẩn thận thao tác theo, động tác tuy không lưu loát, nhưng căn bản đều có thể hoàn thành, cuối cùng trà pha ra cũng khá ngon, Cố tiên sinh cũng ủng hộ uống hết hai tách nhỏ.

“Vẫn không tệ, càng pha sẽ càng lợi hại, sau này giao cho em nhiệm vụ pha trà trọng đại này đây.” Du Yến vỗ nhẹ đầu cô cổ vũ.

Cố tiên sinh đặt tách trà xuống, dặn dò Dư quản gia bảo phòng bếp làm vài món đơn giản, anh với Du Yến lúc trưa đều không ăn no.

Dư quản gia liền nghe lệnh vội đi tìm đầu bếp.

Du Yến cười nói với Cố tiên sinh: “Chồng yêu, anh thật tinh tế.”

Cố tiên sinh vỗ nhẹ mặt cô, ôm cô vào lòng, “Cùng đám người em ghét ngồi chung, anh đoán chắc chắn em không ngon miệng.”

Du Yến lè lưỡi nói: “Nào chỉ không ngon miệng, thật sự là buồn nôn, trò hề cũng diễn xuất sắc như thế, em thật sự không muốn anh đi.”

Cố tiên sinh không tán đồng nói: “Chúng ta là vợ chồng, gặp chuyện phải cùng nhau đối mặt, biết không? Sau này em lại tùy tiện gạt anh sang một bên nữa, anh sẽ trừng phạt em đấy.”

Du Yến nhỏ giọng thì thầm bên tai anh: “Trừng phạt em? Phạt thế nào, đánh mông sao?”

Cố tiên sinh bị cô chọc cười, nói: “Cái này được đấy.”

Du Yến vịn vẹo làm nũng nói: “Không muốn, em sợ đau, anh có thể dùng phương thức khác trừng phạt em không?”

Cảnh Hân lẳng lặng ở một bên nghe đối thoại của bọn họ, trong lòng nảy dựng lên, mẹ nó, tai muốn cắt đi luôn rồi! Người phụ nữ không biết xấu hổ, không có tiết tháo này thật sự là chị Yến mà cô sùng bái ư? Cô không tin!!!!

Cố tiên sinh so với Du Yến biết tiết chế hơn nhiều, tuy trong lòng rất muốn làm vài hành động thân mật với cô, nhưng bên cạnh vẫn còn có người, cuối cùng chỉ ôm cô chặt một chút, hôn lên tóc cô.

Hương thơm nhàn nhạt quen thuộc là mùi anh thích nhất, Cổ tiên sinh bắt giặc có chút say đắm.

“Chờ sau khi em gỡ thạch cao, chúng ta sẽ đi Úc tránh đông.” Cổ tiên sinh đề nghị.

Mắt Du Yến lập tức sáng lên, tránh đông ư, từ lúc cô và Cổ tiên sinh yêu nhau, hai người vẫn chưa đi du lịch ở đâu để trải qua kì nghỉ dài, mùa hè, ánh nắng, bãi biển, Cổ tiên sinh,... Thật sự là quá tuyệt rồi.

Cảnh Hân vừa nghe, tay liền run run, trong lòng thâm gào thét: Yeahhh, có thể đi du lịch chùa rồi.

Dư quán gia rất nhanh liền bung vài món ăn lên bàn, Du Yến ngồi trước bàn ăn, cũng không nhúc nhích, ngoan ngoãn chờ Cổ tiên sinh dứt cô ăn, sau khi ăn được vài miếng, cô lại sên sầm nói, “Cổ tiên sinh, nếu không có anh, chắc chắn em sống không nổi, đói cũng sẽ làm em đói chết mất.”

Cổ tiên sinh liền dứt một thìa com to vào miệng cô, sẵn tiện chặn lại những lời nói nhảm nhí của cô.

...

Thời tiết càng lúc càng lạnh, phần lớn thời gian Du Yến đều trốn trong nhà chơi với Cảnh Hân, cô phát hiện ra người thật sự không thể nhàn rỗi quá lâu, càng nhàn rỗi sẽ càng không muốn làm việc, suy nghĩ đầu tiên sau buổi sáng rời giường chính là giải nghệ cho rồi, ngày ngày nhàn rỗi qua ngày, thật tốt!

Suy nghĩ này suýt dọa chết cô!

Nghĩ đi nghĩ lại, chắc chắn là vì rảnh rỗi quá lâu, tự khiến mình mắc bệnh lười rồi, may mà cuối tuần này có thể gỡ thạch cao, sau đó chắc sẽ không rảnh như thế này nữa, hơn nữa cô chuẩn bị trải qua kì nghỉ lễ dài với Cổ tiên sinh, kì nghỉ tươi đẹp đang chờ đợi cô.

Vừa nghĩ đến đây cả người cô liền tràn đầy năng lượng, cũng không nằm ì trên giường nữa, ăn xong sáng liền bảo tài xế đưa cô đến Du Thị. Gần đây bố Du cũng đang nghỉ dưỡng, mỗi ngày cô sẽ đến công ty một chuyến, nghe trợ lý Đàm báo cáo công việc, nghe riết, cô thật sự nghe hiểu công việc.

“Nhóm mới?” Du Yến nhìn tài liệu, đây là kế hoạch đề xuất thành lập nhóm nhạc mới, tùy ý lật vài trang, cô bắt giặc nhứ mày, hỏi lão Đàm: “Đây là lối đi mô phỏng nhóm Tinh Tinh Boy?”

Lão Đàm gật đầu nói: “Giải trí Tinh Tinh ra mắt Tinh Tinh Boy khá thành công, công ty chúng ta có người đề nghị cũng ra mắt một nhóm nhạc mới, đây là kế hoạch phương án.”

Du Yến ném tài liệu lên bàn nói: “Không duyệt, bắt chước người khác thì có ý gì chứ, chỉ khiến cho người ta cười chê, để người mới của công ty tham gia các chương trình thực tế còn hơn.”

Lão Đàm không nói gì, im lặng cảm kế hoạch về.

Du Yến biết lão Đàm chắc chắn là lúc đi báo cáo với bố Du, cũng sẽ nhắc đến chuyện này, nhưng không sao, mặc kệ quyết định cuối cùng của bố Du là gì, cô cũng đã đưa ra ý kiến của mình, bố Du cũng có thể nhìn thấy năng lực quyết định của cô.

Bận xong chuyện, Du Yến liền nhận được điện thoại của Tề Diễm Diễm, cô ta ở đầu dây bên kia rất vui nói cho Du Yến biết, đoàn phim của phim truyền hình kia hôm nay đã thông báo cô ta vào đoàn, cô ta rất hài lòng về vai diễn này cho nên gọi điện cảm ơn Du Yến.

Du Yến cười chúc mừng cô ta được như ý nguyện, những chuyện này đối với cô mà nói chỉ là cử động khước môi một chút mà thôi, Đỗ Phi Phi khá thân với đạo diễn của đoàn phim kia, cho nên chuyện đi cửa sau này tương đối dễ dàng.

“Đúng rồi, Lý Quân Sơn kia gần đây không đến quán bar nữa, nghe nói hai hôm trước bị đánh rồi.” Tề Diễm Diễm ở đầu dây bên kia nói tin tức về Lý Quân Sơn.

Du Yến cảm thấy thú vị nên ngồi thẳng người dậy, hỏi “Thật ư? Tại sao lại bị đánh.”

Tề Diễm Diễm nói: “Tớ đặc biệt đi hỏi thăm, bọn họ nói Lý Quân Sơn nói với một cô gái bảo sẽ giới thiệu cô ta vào Du Thị, kết quả còn nhận tiền của người ta, nhưng cô gái kia chờ mãi không thấy tin của anh, cảm thấy anh lừa đảo, nổi giận liền gọi anh mình dẫn người đến đánh anh.”

“Anh ta thật sự có lừa tiền không? Hay chỉ đơn thuần là tán gái?” Du Yến kinh ngạc hỏi.

“Có lừa tiền, tớ nghe nói có vài người bị gạt rồi.”

Du Yến bĩu môi, quả nhiên là giang sơn dễ đổi bản tính khó dời mà, về nước còn không quên chuyện gạt người, bị đánh là đáng đời.

Chẳng qua cuối cùng Du Yến vẫn là nói với Tề Diễm Diễm: “Loại người này, cậu vẫn nên cách anh ta xa một chút.”

“Tớ sớm đã không thèm để ý đến anh rồi, chuyện đêm đó, tớ xem như là bị chó cắn một phát. Chẳng qua trước đây anh dùng danh tiếng bố cậu đi tuyên truyền, chắc có không ít người tin rồi, tớ cảm thấy sau này sẽ rất khó lường.”

“Ừ, chuyện này cậu để ý chút.”

Gác điện thoại, Du Yến liền gác Lý Quân Sơn sang một bên vì Cố tiên sinh nói sẽ xử lý anh, cô cũng không hỏi đến nữa.

Chỉ là không ngờ, Lý Quân Sơn vẫn là rất nhanh liền xảy ra chuyện rồi.

Cuối tuần này, Du Yến được Cố tiên sinh đi cùng đưa cô đến bệnh viện, cuối cùng cô cũng có thể gỡ thạch cao ra rồi, lại chụp CT, xương của cô hồi phục rất tốt, bác sĩ dặn dò phải tập luyện vừa sức để phục hồi, dù sao đi nữa lâu như thế không cử động, cơ thịt ít nhiều có chút cứng nhắc và sưng lên.

Cho dù là không còn thạch cao nhưng Du Yến vẫn không dám động cánh tay quá nhiều, dù sao vẫn cảm thấy vừa cử động liền rất đau, bác sĩ nói là tác dụng tâm lý cần khắc phục nó.

Kết quả là vẫn chưa ra ngoài bệnh viện, Du Yến liền nhận được điện thoại của bố Du nói Du Chính Mỹ đến nhà họ làm âm ỉ, bảo cô và Cố tiên sinh qua đó một chuyến.

Du Yến gác máy, không nói hai lời liền cùng Cố tiên sinh qua nhà bố Du.

Vừa vào cổng lớn, liền nghe thấy tiếng gào khóc sang sảng của Du Chính Mỹ, “Làm sao đây! Quân Sơn đáng thương của tôi a...”

Du Yến và Cố tiên sinh tiến vào, nhìn thấy Du Chính Mỹ đang ngồi trên sofa, nước mắt nước mũi tèm lem, một chút hình tượng cũng không có, cả người lộ rõ sự tiều tụy, già hơn rất nhiều, so với trước kia thật sự nhìn như hai người khác nhau.

Du Yến bước đến, ngồi xuống bên cạnh bố Du, “Xảy ra chuyện gì vậy bố?”

Bố Du thở dài nói, “Quân Sơn vì tội lừa đảo nên bị bắt rồi, sau đó còn phát hiện nó có quốc tịch Mỹ, mà nước Mỹ bên kia cũng có lệnh truy nã nó, cho nên chuẩn bị đưa nó về Mỹ.”

“Sao lại bị bắt rồi, anh ta lừa rất nhiều người ư” Du Yến đột nhiên cảm thấy Lý Quân Sơn vẫn là khá có bản lĩnh, còn rất cố chấp, ở bên Mỹ lừa người ta đã bị báo án, lén lút về nước còn không biết yên phận, sự bạo gan này cũng không được mấy người.

Du Chính Mỹ càng khóc lớn tiếng hơn, vừa khóc vừa nói với bố Du: “Chính Thiên, mặc kệ trước kia Quân Sơn đã làm gì sio, nhưng nó bị bắt giam rồi, nếu bị dẫn về thì nó xong đời, chú giúp chị cứu nó ra ngoài đi...Hu hu.”

Du Yến kéo Cố tiên sinh ngồi xuống, nghe lời Du Chính Mỹ liền cười nói: “Tự mình làm sai tự mình gánh, hơn nữa đã nói phải dẫn về Mỹ rồi, chúng tôi còn có thể làm gì chứ?” Cô cảm thấy chuyện này tuyệt đối không thể giúp.

Du Chính Mỹ bỗng trừng to mắt, hung dữ nhìn cô, đột nhiên cao giọng mắng: “Du Yến, cô có lương tâm không, sao cô lại ác độc như vậy, người đó là anh họ của cô, nó xảy ra chuyện cô không chỉ không lo lắng còn nói lời mỉa mai, cô còn là người không?!”

Du Yến tự nhiên lại bị mắng cũng rất giận, đáp: “Anh họ? Tôi nào có họ hàng này, lúc bố tôi cần giúp đỡ, các người ai cũng từ chối giúp ông, cuối cùng thậm chí còn không thêm qua lại, nhiều năm như thế này, các người vừa về nước liền sai sử bắt bớ tôi làm này làm nọ, anh họ kia còn hay hơn, lấy danh tiếng bố tôi đi khắp nơi lừa tiền của người ta, làm người có thể mặt dày đến trình độ này, tôi cũng là vừa gặp đầy. Rốt cuộc là ai quá đáng, theo tôi, loại họ hàng này vốn dĩ không nên có.” Du Yến một hơi nói dài như thế, cảm thấy vẫn chưa hết bực, lại nói: “Hôm nay bà đến đây là nhờ bố tôi, bà thế này cũng xem như là thái độ nhờ vả người khác ư?”

Du Chính Mỹ bị nói đến nghẹn họng, thất hồn lạc phách ngồi ở đấy, đến khóc cũng quên mất.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Kỳ nghỉ

Sau khi Du Yến kích động phát hỏa, mọi người đều chột im lặng, Cố tiên sinh vỗ nhẹ tay cô, an ủi.

Du Chính Thiên cũng thở dài, ông không nghĩ đến cả nhà Du Chính Mỹ vừa về đây không lâu, lại có thể âm ỉ ra chuyện lớn như thế này, nghĩ đến cũng cảm thấy nhức đầu, với hành vi của Lý Quân Sơn kia, ông thật sự không muốn giúp nhưng nói đến cùng, ông và Du Chính Mỹ vẫn là chị em ruột, cho dù tình cảm nhạt nhòa vẫn không thể nhìn nổi đáng về thương tâm của bà.

Bố Du nhìn con gái mình, có thể nhìn ra thái độ quyết tuyệt của cô, chắc chắn là sẽ không giúp đỡ, lại nhìn con rể, bố Du cảm thấy chuyện này nếu để anh giải quyết giúp, trong lòng cảm thấy rất quá đáng.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cố tiên sinh tuyệt đối là một người đàn ông ám áp hiểu ý người khác, vừa nhìn liền hiểu được sự khó xử của bố Du. Anh nghĩ một chút, nói: “Chuyện này thật sự khá khó, chuyện đưa về Mỹ nhất định sẽ phải đi, chẳng qua chúng ta có thể tìm một luật sư giỏi biện hộ đến, giám hình phạt đến mức nhẹ nhất.”

Du Yến nghe lời anh nói, vô cùng không vui, theo ý cô, loại người này vốn dĩ không nên giúp, giúp xong rồi, người ta còn không nhớ cái tốt của mình, nếu giúp không được, nhất định sẽ bị bầm mũi không buông.

Đây tuyệt đối là một chuyện vừa tổn sức vừa không có ích lợi.

Du Chính Mỹ vẫn không vui, ý của bà ta hẳn là nên trực tiếp báo lãnh con trai bà ta ra ngoài mới được, anh ta từ nhỏ đã quen được nuông chiều, làm sao có thể chịu được những khổ cực trong ngục tù chứ.

Nhưng sau khi bị Du Yến mắng, bà ta thật sự có chút sợ cô, nghĩ đến bản thân mình vẫn là tính làm rồi, chiếm tiện nghi của nhà này, thật sự không phải là chuyện tùy tiện chiếm được.

Bố Du sau khi nghe kiến nghị của Cố tiên sinh liền nói với Du Chính Mỹ: “Tôi giúp chị, là vì tôi vẫn muốn gọi chị một tiếng chị, nhưng sau này có bất kì chuyện gì xảy ra nữa đều không liên quan đến chúng tôi, chị cũng đừng nói tôi tuyệt tình, nhiều năm như thế, chị đối với tôi có tình thân gì hay không, trong lòng chị hiểu rõ.”

Du Chính Mỹ trầm ngâm nhắc thiết hơn, vẫn chấp nhận sự giúp đỡ này của bọn họ, Cố Hành Viễn nếu đã là nhân vật lớn, luật sư anh mời nhất định sẽ không tệ, sẽ tốt hơn so với luật sư mình tìm về.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ đề đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cho nên dù không cam tâm bà ta vẫn phải cúi đầu cảm ơn.

Tiền Du Chính Mỹ đi, cả nhà mới có thể thở phào nhẹ nhõm, bố Du khôi phục tinh thần, phát hiện tay Du Yến đã gờ thạch cao ra, nhưng lại dùng tay kia đỡ lấy, tư thế rất không tự nhiên, thế là liền lo lắng hỏi cô: “Sao rồi? Hồi phục không lý tưởng ư? Sao vẫn phải đỡ lấy thế.”

Du Yến ủ rũ nói: “Con cảm thấy buồn xuống sẽ đau.”

Bố Du lắc đầu, “Cái này vẫn cần từ từ hồi phục, cần phải luyện tập thích hợp, nếu không sẽ khỏi rất chậm.”

Cố tiên sinh ôm lấy bà xã, nói với bố Du: “Có thể là vừa gờ thạch cao nên vẫn chưa quen, trước mắt cứ chờ vài ngày thích ứng, sau đó con sẽ giám sát cô ấy tập luyện.”

“Con đây, cứ như thế chắc chắn sẽ chiều hư con bé.”

Bố Du nói xong lại phì cười, trên con đường cung chiều Du Yến, sự cống hiến của ông cũng không tính là ít.

Du Yến lè lưỡi, nói với bố Du: “Con và Cố tiên sinh chuẩn bị đi Úc nghỉ đông, bố có muốn đi cùng không?”

“Hai con đi thế giới hai người, dẫn theo ông già này để làm gì chứ?” Bố Du cười nói: “Tuổi tác lớn rồi, không chịu dày vò được nữa.”

Du Yến nghe xong những lời này, chớp mũi cay cay, đi đến ôm lấy bố Du, không nheo nói: “Bố không già chút nào, bố mẹ chồng con vẫn cả ngày đi du lịch thế giới đấy thôi.”

“Sức khỏe này của bố cũng không trông mong đi du lịch thế giới, chỉ mong các con sống tốt, sớm cho bố bông cháu, bố đã rất mãn nguyện rồi.” Bố Du cảm khái vỗ vai con gái nói.

Mất Du Yến thoáng cái liền đỏ hoe, bố Du đột nhiên nhắc đến chuyện này khiến cô không biết phải làm thế nào.

Cố tiên sinh ngồi bên cạnh nhìn thấy dáng vẻ bảo bối của mình mất đỏ hoe, cũng đau lòng theo, nhưng khoảnh khắc bọn họ bỏ con tình thâm, anh rất biết tiết chế không tiến lên quấy rầy bọn họ.

Chuyện của Lý Quần Sơn, Cố tiên sinh dặn Triệu Thiêm làm, cũng không nhắc đến nữa, chẳng qua Du Yến vẫn không yên tâm dặn anh, nói nghìn vạn lần đừng biện hộ giúp Lý Quần Sơn thoát tội, trách cho anh lại ra ngoài hại người, vẫn là nên cho anh ta chút giáo huấn, để anh biết sợ.

Cố tiên sinh đối với yêu cầu của vợ đều tốt tính đồng ý.

Lúc tay Du Yến dần dần dám cử động, Cố tiên sinh xuất phát đưa cô đi nghỉ đông.

Gần đây, công việc không thuận lợi, chuyện nhà phiền lòng, Du Yến cảm thấy nên đi nghỉ đông, điều chỉnh lại tâm trạng, sau khi quay về có thể bắt đầu công việc thật tốt.

Trước khi xuất phát, cô gọi điện cho Điền Kì Lễ, nói đề nghị trước đó của anh cô đã nghĩ kĩ rồi, giải trí Du Thị sẽ dốc toàn lực đầu tư bộ phim này, trở thành tác phẩm được đầu tư lớn nhất, nhưng còn chức nhà sản xuất kia cô vẫn là từ chối, cô cả thấy với kinh nghiệm trước mắt, e là vẫn chưa đủ, chờ

sau này cô lùi về sau màn ảnh, có lẽ sẽ thử chút.

Điền Kì Lễ cũng không miễn cưỡng cô, sau khi mọi chuyện quyết định xong, anh cần bắt tay xây dựng đoàn phim, chờ qua tết vào, bộ phim cũng chính thức bắt đầu mở máy quay.

Dư quản gia lần này hiếm khi xin Cố tiên sinh, nói ông cũng đi theo, chi phí tự chi cũng được.

Du Yến nhìn Cảnh Hân dáng vẻ hưng phấn, cả ngày nhảy nhót, lại nhìn về mặt bình tĩnh của Dư quản gia, bất giác có chút lo lắng.

Cố tiên sinh muốn Dư quản gia nói ra lý do tất yếu, ông nói: “Tôi không muốn ế cả đời đâu.”

“...”

Lý do này thật sự rất có sức thuyết phục, Cố tiên sinh và Du Yến đều cạn lời.

Cuối cùng lúc hai người xuất phát, thế giới hai người biến thành nhóm bốn người, Cố tiên sinh đã quy ước sẵn với Dư quản gia, sau khi đến đó nhất định phải dẫn Cảnh Hân đi chơi, phải để cho họ thế giới hai người yên tĩnh.

Cố tiên sinh còn mang theo hai trợ lý theo, có thể giúp họ giải quyết những chuyện phát sinh trong lúc đi du lịch, so ra, Du Yến dẫn theo trợ lý như Cảnh Hân, hoàn toàn là dư thừa.

Nhìn trợ lý của Cố tiên sinh đang bận trước bận sau, làm hết mọi việc, Du Yến quay đầu nhìn Cảnh Hân đang ngon lành ăn kem, buồn bực nói: “Cần em có tác dụng gì chứ!”

Cảnh Hân ngọt ngào cười, “Em phụ trách đáng yêu để làm chị vui vẻ nè!”

Du Yến nghĩ đi nghĩ lại, cô nàng thật sự chỉ có công dụng đó là dùng được thôi.

Máy bay chỉ dùng hơn mười tiếng đồng hồ liền có thể biến mùa đông thành hạ, lúc đáp cánh xuống thành phố Cairns của Úc đã là đêm khuya, cả đoàn người trực tiếp vào khách sạn sang trọng.

Ngồi máy bay cả một ngày, Du Yến lại không cảm thấy mệt mỏi, sau khi tắm rửa xong liền đứng ngoài ban công, yên tĩnh hóng gió biển.

Biển lớn u tối lại mang một nét thần bí đặc biệt, tiếng sóng vỗ rì rào, uyển chuyển tạo thành những giai điệu thật êm tai.

Cố tiên sinh bước ra ngoài phòng tắm thấy trong phòng không có người liền đi ra ngoài ban công, trông thấy cô gái nhỏ đang thất thần ngắm biển, cũng không phát ra tiếng động, đi đến dịu dàng ôm cô vào lòng, sau đó lặng lẽ cùng cô ngắm biển.

Cảm giác toàn thân đều thả lỏng, khiến cô cảm thấy rất vui vẻ, cô hít sâu một hơi, quay đầu nhìn lại, tầm mắt đối diện với cằm của Cố tiên sinh, thế là không nhận được kiễng chân lên, hôn lên khoe môi anh.

“Nơi này thật đẹp.” Cô nói.

Cố tiên sinh thấp giọng cười, đáp: “Sau khi mặt trời mọc sẽ đẹp hơn, ngày mai đưa em đi Great Barrier ngắm san hô, còn có thể lặn xuống dưới.

“Không có du thuyền riêng em không ra cửa đâu.” Cô kiêu ngạo nói.

“Ừ, anh đã mượn một chiếc của bạn, muốn chơi bao lâu đều không có vấn đề.”

Du Yến chớp mắt, “Thế Dư quản gia lái ư?”

Cố tiên sinh lắc đầu, “Không, chỉ có hai chúng ta.”

“Hai chúng ta lái thuyền ra biển sao?”

“Ừ.” Cố tiên sinh hôn lên trán cô, cảm thấy cô của lúc này trong mắt lấp lánh ánh sao, vô cùng quyến rũ.

“Thế anh dạy em lái thuyền nhé.” Du Yến tiếp tục nói.

“Được.”

“Thế...” Cô vẫn muốn nói gì đó, anh cúi đầu hôn khẽ lên môi cô, lập tức chặn lại câu nói của cô.

Du Yến bị hôn đến mơ mơ màng màng, dường như nghe tiếng đàn ông thì thầm bên tai cô, “Có tình thần như thế này, chỉ bằng làm chút chuyện có ý nghĩa hơn nhé.”

Giây tiếp theo, cô đã bị Cố tiên sinh bế ngang lên, địa điểm là trên tấm nệm nước to đến dọa người màu xanh.

Hôm sau, lúc hai người ra ngoài, Cố tiên sinh liền sâu sắc hối hận, anh không nên chọn nơi này để nghỉ đông, đây tuyệt đối là một quyết sách sai lầm!

Tầm mắt lần nữa dừng lại trên bộ trang phục nóng bỏng của Du Yến, Cố tiên sinh không chế tâm trạng, lần nữa đề nghị, “Hay là mặc thêm áo khoác nhé.”

“Bên ngoài nóng như thế, em mới không thèm mặc áo khoác đây!” Du Yến căn bản không thèm để ý đến đề nghị của anh, trực tiếp đi ra ngoài.

Bikini quyến rũ lộ ra dáng người lung linh đầy kiêu ngạo của Du Yến, bên ngoài phủ một chiếc áo khoác trắng mỏng tang, tuy che được chút cảnh xuân nhưng hiệu quả mờ hồ này càng muốn mạng người ta, cảm giác thoát ần thoát hiện, khiến những người đàn ông lướt qua cô đều không nhận được nhìn thêm hai cái.

Khoảng cách từ khách sạn đến bãi biển chỉ cách một đoạn nhỏ, Cố tiên sinh lại cảm thấy so với hai mươi lăm cây số còn xa hơn, lâu đến không chịu nổi.

Lúc có người trực tiếp huýt sáo với cô, Cố tiên sinh rốt cuộc cũng không nhận được trực tiếp bồng cô lên.

Đối diện với động tác đột ngột của anh, Du Yến khẽ kêu lên một tiếng, vội vàng đưa tay ôm lấy vai anh, nũng nịu nói: “Cố tiên sinh, anh làm em giật mình đó.”

Cố tiên sinh cũng biết hành động của mình có chút đường đột, nhưng lòng anh đã đánh đổ một hủ giấm chua nồng nặc, hành động có chút không lý trí cũng là bình thường.

“Dáng vẻ này của em, chỉ có thể cho mình anh ngắm.” Cố tiên sinh bá đạo tuyên bố chủ quyền.

Du Yến mím môi, thấp giọng cười, nói: “Thế phải làm sao đây, trong vali của em đều là đồ mát mẻ cả.”

“Mua lại từ đầu.” Cố tiên sinh không hề thỏa hiệp đáp.

Du Yến thường thức dáng vẻ ghen tuông của người đàn ông này, không nhận được phì cười ra tiếng bảo: “Biết rồi, em đảm bảo dáng vẻ này chỉ có mỗi anh được ngắm, sau này không như vậy nữa.”

Nhận được đảm bảo của cô, Cố tiên sinh lúc này mới hài lòng bế cô lên thuyền.

Những ngày tiếp theo, Du Yến vô cùng hài lòng, Cố tiên sinh dẫn cô đi ngắm san hô, đi lặn nước, còn đưa cô đi ngắm cá nhiệt đới, đi ăn hải sản...

Mỗi ngày, từ sáng đến tối, Cố tiên sinh vẫn luôn bên cạnh cô.

Du Yến cảm thấy, cuộc sống như thế này nếu có thể kéo dài đến thiên trường địa cửu thì thật tốt.

“Cố tiên sinh, em rất thích nơi này, chúng ta ở đây mua nhà đi, mỗi năm sẽ đến đây ở một thời gian, được không anh? Chờ đến khi già, cũng có thể ở đây ngắm biển.”

Cố tiên sinh không hề do dự, dịu dàng trả lời: “Được.”

Chẳng qua cuộc sống tươi đẹp này vẫn là dần dần trôi qua, Du Yến vẫn chưa kịp khôi phục tinh thần, thời gian mười ngày đã lặng lẽ trôi qua, chớp mắt đã đến lúc họ phải quay về.

Nhìn thấy dáng vẻ không nỡ của cô, Cố tiên sinh nói: “Nếu không chúng ta ở lại thêm hai ngày.”

Du Yến lắc đầu, cho dù không nỡ thêm nữa, đây dù sao vẫn không thể là điểm dừng chân cuối cùng của cô, nơi này thật sự đẹp, nhưng cô cũng lưu luyến quá nhiều, đối với cô mà nói, nơi thật sự đẹp nhất chính là vòng ôm của người đàn ông bên cạnh này.

Anh ở đâu, đó liền là nhà của cô.

Lên máy bay về nước, Du Yến phát hiện ra không khí giữa hai người Cảnh Hân và Dư quán gia, quả nhiên có chút thay đổi, chủ yếu là lúc cô bé đối diện với Dư quán gia, đã không còn tăng động như trước, mà vẫn thường xấu hổ, vô cùng có dáng vẻ thẹn thùng của cô gái nhỏ.

“Đây là thành công rồi chứ?” Cô quay đầu hỏi Cố tiên sinh.

Cố tiên sinh đang xem báo, nghe cô nói thế, cũng đi nhìn họ một cái, gật đầu nói: “Có khả năng.”

Du Yến không nhận được cảm thán, “Thình thoảng đi du lịch, quả nhiên có thể khiến cả người vui vẻ.”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Quán quýt

Lúc Đỗ Phi Phi gặp Du Yển, không nhìn được bộc phát cao giọng hét lớn mười giây, sau đó cô lại cố gắng kiềm chế không nhìn cô, năm phút sau, Đỗ Phi Phi lại xoay đầu nhìn cô, thế là lại bộc phát hét lớn mười giây...

Du Yển không nhìn được, trực tiếp đưa tay bịt miệng cô, “Khoa trương như thế sao? Lý trí của chị, sự bình tĩnh ngày thường của chị đều đi đâu hết rồi?”

Đỗ Phi Phi trừng mắt, đẩy tay cô ra: “Sự bình tĩnh của chị còn có ư? Trong điện thoại em nói với chị, Cố tiên sinh đồng ý để em tiếp nhận công việc đơn giản rồi, chị nghĩ là sẽ dễ làm lắm chụp hình, công việc tương đối thoải mái, kết quả là gì? Em tự phơi mình thành đen như vậy, em còn có ý ra ngoài đi làm ư!!!!”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Đỗ Phi Phi vừa nhìn thấy Du Yển, liền trực tiếp nhảy dựng lên.

Làn da trắng trẻo biến thành màu lúa mì, làn da của Du Yển đã đen đi vài tông rồi! Đây còn là cô gái ngọt ngào xinh đẹp sao? Đỗ Phi Phi rất muốn chết luôn cho rồi.

“Em đi chơi cũng không thoa kem chống nắng sao?”

“Đương nhiên là có thoa rồi, nếu không chắc chắn sẽ càng đen hơn.” Du Yển lấy gương trang điểm ra soi soi, cảm thấy vẫn ổn, cũng không đen đi nhiều, hơn nữa Cố tiên sinh cũng khen cô thế này trông khỏe mạnh rất nhiều.

“Haiz, chỉ đành chờ tuần sau rồi giải quyết thôi.” Đỗ Phi Phi mặt lòng đưa ra kết luận.

Chẳng qua da của Du Yển vốn trắng trẻo, cho dù bị phơi đen đi thì qua vài ngày liền trắng trở lại, cho nên vấn đề cũng không phải rất lớn.

Ngược lại là Cảnh Hân, gia hỏa này sau khi đi Úc, có Dư quán gia phụ trách đưa cô đi chơi, thế là hết như con ngựa hoang, đi chơi khắp nơi, chắc cũng là quá vô tư, không để ý, không tự giác thoa kem chống nắng, kết quả là không chỉ bị phơi đen, trên vai còn có hai vết thương bị cháy nắng.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Đỗ Phi Phi nhìn thấy Cảnh Hân, suýt nữa không nhận ra, “Chị còn cho rằng em đến từ Châu Phi đấy.” Cô khoa trương nói, lại bảo: “May mà em không phải là ngôi sao, nếu không thì người đại diện sẽ giết chết em.”

Cảnh Hân hừ hừ hai tiếng nói: “Dư quán gia nói như thế mới đẹp!”

Đỗ Phi Phi khinh thường nói: “Gu thẩm mỹ của bọn đàn ông rất kì lạ.”

Du Yển cảm thấy người đại diện của mình là một cô gái tâm phật khẩu xà, dù bình thường không nghiêm túc làm việc nhưng hễ lúc gặp chuyện, còn vô cùng chăm chỉ giúp cô thu dọn tàn cuộc.

Đỗ Phi Phi chê bai Cảnh Hân bị phơi nắng thành yêu quái nhưng quay đầu lại giúp cô nàng tìm sữa dưỡng thể tốt nhất.

Cho nên nói cô tuy khá độc miệng nhưng tâm địa lại là một người rất dịu dàng.

Du Yển và Cảnh Hân nhìn ra điểm này của cô ấy, cho nên trước giờ không để ý đến những lời nói xéo xắt của cô, mỗi lần bị cô mắng, lại chỉ là cười hi hi vờ ngực.

Tiếp xúc lâu rồi, cảm thấy ấm áp hết như người một nhà vậy, Du Yển chợt nghĩ đến, so với những người như cô hai bác cả, Cảnh Hân và Đỗ Phi Phi càng giống người thân của cô hơn.

...

Ngày Viên Viên công chiếu《Vào hè》trùng vào ngày lễ giáng sinh, thân là bạn thân của Viên Viên, Du Yển liền nhận được thiệp mời, nên cô nhất định phải đến ủng hộ.

Điều này gây khó khăn với Du Yển, vì lễ giáng sinh hôm nay, cô chuẩn bị ở nhà tổ chức một party nhỏ, cả nhà vui vẻ cùng nhau trải qua đêm giáng sinh, hơn nữa nói ra cũng trùng hợp, sinh nhật của Cố tiên sinh trước giờ đều tính theo âm lịch, cho nên năm nay sinh nhật của anh trùng vào lễ giáng sinh, Du Yển cảm thấy buổi party này không thể tổ chức quá sơ sài.

Thế nên lúc này nhận được thiệp mời liền cảm thấy khó xử.

Cố tiên sinh sau khi biết được sự rầu rĩ của cô, liền cười nói: “Em có thể tổ chức party trong đêm bình an, còn tối ngày giáng sinh chúng ta hai người cùng qua, không cần người khác đến nào nhiệt.”

(*Đêm bình an: 24/12, ngày giáng sinh 25/12)

Du Yến cảm thấy chủ ý này cũng không tệ, thế là thông báo cho mọi người một lần nữa.

Dư quân gia tuyệt đối là chuyên gia tổ chức vũ hội, lúc ông ở Anh du học, tổ chức vũ hội hoàn mỹ cho gia đình chủ nhân là môn bắt buộc trong chương trình học.

Cho nên Du Yến chỉ cần nói với Dư quân gia một câu: Đêm bình an chúng ta tổ chức party nhỏ nhé. Sau đó cô không cần làm gì nữa.

Trang trí nhà, cây thông noel, hoa tươi, các món ăn,...ông thậm chí còn viết xong thiệp mời, nét chữ hoàn mỹ khiến cho Du Yến nhìn đến ngây người.

“Thật ra, mời mọi người đến nhà ăn một bữa cơm trò chuyện mà thôi, cần cần làm long trọng như vậy.” Du Yến giờ thiệp mời xem, có bố Du, bố mẹ Cố, Đỗ Phi Phi, Cảnh Hân, Triệu Thiêm, còn có Dư Phi. “Chờ đã, Dư Phi này là ai? Em không quen, mời anh làm gì?” Du Yến nhìn tấm thiệp, đưa cho Cố tiên sinh xem.

Cố tiên sinh nhận lấy xem xong, không thêm ngừng đầu nói: “Em hỏi quân gia đi.”

Du Yến quay đầu, vẻ mặt mong biết được chân tướng, Dư quân gia im lặng nửa ngày, mới nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Là tôi.”

Du Yến mống lung, kì lạ nói: “Dư quân gia hóa ra ông cũng có tên à! Hơn nữa còn khá oách nữa.”

Dư quân gia buồn bực quay đầu sang hướng khác, không thêm để ý cô.

“Nhưng ông tại sao lại tự viết thiệp mời cho mình? Ông là quân gia đương nhiên cũng có mặt.”

“...”

“Vì quân gia muốn thành khách mời, có thể nhảy với Cảnh Hân.” Cuối cùng Cố tiên sinh cũng thay Dư quân gia giải vây.

Du Yến bưng tỉnh đại ngộ, sau đó lại nói: “Cho nên em nói ông ấy là một tâm cơ boy mà, làm từng chuyện từng chuyện một, hôm nào đó sẽ dụ Cảnh Hân vào tròng.”

Dư quân gia rất lâu mới tiếp lời, “Cảm ơn cô chủ khen ngợi.”

“...”

Đây đâu phải là khen ngợi, đây rõ ràng là mỉa mai!

Ngày 24, Du Yến vẫn đi ra ngoài với Cố tiên sinh một chuyến, chuẩn bị quà cho người trong nhà.

Thật ra trước đó đã liên tục chuẩn bị quà, nhưng Du Yến vẫn cảm thấy quà đặt dưới chân giáng sinh hơi ít, nên kéo Cố tiên sinh đi ra ngoài, hai người quần khăn len, lại đội thêm mũ len, che khá kín, nhưng đi trên đường vẫn là có người không nhận được mà nhìn họ thêm vài cái, ai biểu bọn họ nổi bật giữa đám đông như thế làm gì.

Không khí ngày lễ cảm nhiễm tất cả mọi người, đường phố đông nghẹt người, cũng không ít đôi tình nhân tay đan tay.

Du Yến nắm tay Cố tiên sinh, nắm thật chặt, thân phận bọn họ không giống như người thường, thoải mái nắm tay nhau đi dạo trên đường đối với họ mà nói là một loại mong ước viễn vông.

Cho nên những giây phút thảnh thơi được đi dạo phố như thế này, Du Yến cảm thấy vô cùng trân trọng, cô ở bên đường mua hai cốc trà sữa, cùng Cố tiên sinh mỗi người một ly vừa đi vừa uống, Cố tiên sinh uống một ngụm vị thơm ngọt của trà sữa làm cho ngỡ ngàng, anh không hiểu vì sao đồ uống ngọt ê răng như thế này tại sao lại có nhiều người ưa chuộng như thế, không sợ bị sâu răng hay sao?

Du Yến không hề thẹn thùng nói: “Đây là cảm giác yêu đương a, nếu như nhân lúc này mà hôn nhau, hương vị sẽ rất ngọt ngào.”

Cố tiên sinh sợ ngày mai cô lên trang đầu của tạp chí giải trí, thế là nghe nghe theo ý của cô, chuyện thân mật như hôn môi, vẫn là nên ở nơi kín đáo riêng tư thì tốt hơn.

Thật ra hai người đi dạo phố cũng không có mục đích, nhìn thấy đồ vật thú vị thì sẽ mua, cuối cùng cũng túi lớn túi nhỏ cầm trên tay, đến khi Du Yến không đi nổi nữa, mới lên xe về nhà.

Đêm bình an này, mọi người được mời đến dự party đều đến dự, Cảnh Hân mặc lễ phục đồ tươi lộng lẫy khiến Du Yến cảm thấy rất kinh ngạc, đây chính là tác phẩm của nhà thiết kế nổi tiếng.

“Xịn xò quá nha, sao đột nhiên em lại hào phóng như thế, mặc lễ phục sang trọng thế này, chị nhìn không quen lắm nha.” Du Yến trêu cô nàng.

Cảnh Hân cúi đầu, xấu hổ nói: “Là chú Dur tặng.”

Du Yến quay đầu nhìn Dur quần gia mặc lễ phục trông vô cùng đẹp trai, cười mắng: “Cũng ra dáng lắm.” Quay đầu nói với Cảnh Hân: “Em cũng phải thông minh một chút, không thể có người theo đuổi lập tức đồng ý, biết không?”

Du Yến nghe xong lời cô nói, đỏ mặt gật đầu.

Cố tiên sinh bước đến đưa cô đi, cười nói: “Em quan tâm quá nhiều đến Dur quần gia rồi, anh ra ý chống đối.”

Du Yến kiễng chân, hôn lên mặt anh, đáp: “Anh càng ngày càng hài hước đó.”

Bố Du đang trò chuyện với bố mẹ Cố, mẹ Cố kể về những điều đã gặp khi đi du lịch, bố Du nghe đến cả mặt mong ngóng, đáng tiếc là sức khỏe của ông kiểm lại bước chân ông.

Du Yến nói: “Đi xa không được, nhưng chúng ta có thì đi chơi gần mà, chờ lúc thời tiết tốt lên, con đưa bố đi chơi.”

Mẹ Cố bên cạnh khen: “Có con gái thật tốt, chu đáo.”

Thế là Du Yến liền nịnh nọt nói: “Mẹ ơi, con là con dâu của mẹ, cũng là con gái của mẹ.”

Lời này khiến mẹ Cố rất hài lòng, cười gọi cô là bảo bối.

Nhìn thấy dáng vẻ ngoan ngoãn, đáng yêu của vợ trước mặt trường bối, Cố tiên sinh ở bên cạnh cười khẽ, đây là bảo bối của anh, là báu vật quý giá nhất trong đời anh.

Trước bữa tối, Bùi Thiếu Hoa cả nhà ba người không mời mà đến, khiến không khí party càng thêm náo nhiệt.

“Nghe nói có party giáng sinh, anh liền đến đây, tuy là không mời mà đến. Nhưng anh cũng có đem quà đến.” Bùi Thiếu Hoa lắc lắc chai rượu vang trên tay, “Seri năm 82 đây.”

Nể tình rượu vang, mọi người đều nhiệt tình chào đón bọn họ tham gia.

Phòng bếp mang đến hai con ngỗng quay to, hương thơm ngào ngạt khiến mọi người không kiềm được mà nuốt nước bọt.

Cảnh Hân nghiêng cứu nửa ngày, không nhìn được hỏi: “Đây không phải là vịt quay ư?”

Mọi người nhìn cười, Du Yến ha hả cười nói: “Đây là gà quay giáng sinh nha.”

Dur quần gia ở bên cạnh cô nói: “Đây là ngỗng quay, tôi quay theo kiểu quay bên Anh, chờ lát nữa sẽ cho em ăn nhiều một chút.”

“Là đích thân chú làm hả?” Cảnh Hân sùng bái nhìn ông, đôi mắt khê phát sáng.

Dur quần gia đắc ý gật đầu thừa nhận.

“Chú thật sự là quá cừ, cái gì cũng biết làm.”

Dur quần gia mặt dày nói: “Tôi giỏi nhất là làm làm bạn trai, em có muốn thử không?”

Cảnh Hân hừ một tiếng nói: “Chị Yến bảo cháu đề phòng chú, quả nhiên không sai.”

Dur quần gia lập tức khóc ròng.

Thường ngày chuyện gì cũng hồ đồ, sao chuyện này lại đột nhiên thông minh như thế?

Sau bữa tối thịnh soạn, Dur quần gia quả nhiên mở điệu Waltz, phòng khách lớn liền biến thành sàn nhảy.

Du Yến và bố Du nhảy mở màn, Cố tiên sinh đứng nhìn đến xuất thần, bố Cố đi đến bên con trai, cười trêu chọc, “Sao vậy? Bị bỏ rơi à, không có bạn nhảy thật là đáng thương.”

Cố tiên sinh nhìn bố mình một cái, nói: “Khoảng thời gian sau đó của cô ấy đều là của con.”

Mặc kệ có bao nhiêu bản nhạc hoặc là khoảng thời gian mấy chục năm sau, cô đều thuộc về anh, không ai có thể tranh giành được, cho nên anh mới khoan dung bình tĩnh, vì anh biết, chỉ cần yên tĩnh chờ đợi, tình linh xinh đẹp được lòng người này sẽ tự động rơi vào vòng tay của anh.

Bố Cố phát hiện con mình vẫn trưng ra dáng vẻ nghiêm túc, cảm thấy vô cùng nhàm chán, thế là cầm tay mẹ Cố bước ra sàn nhảy.

Đỗ Phi Phi vừa nhìn mọi người đang khiêu vũ trên sàn nhảy, vừa nhấp môi thưởng thức rượu vang thơm ngon, nào ngờ cô cũng được mời nhảy.

“Vị tiểu thư xinh đẹp này, một mình uống rượu buồn, chỉ bằng cùng tôi nhảy một điệu đi.” Triệu Thiêm khom lưng chìa tay ra, dáng vẻ lịch thiệp ngồi ngồi.

Đỗ Phi Phi ngậy người, đưa tay ra, lập tức bị anh kéo vào vòng xoáy của âm nhạc.

“Tại sao lại mời tôi nhảy?” Đỗ Phi Phi ngậy người hỏi.

Triệu Thiêm cùng cô xoay vòng, tiêu sái lại ưu mỹ, thuận tiện nói: “Hết cách rồi, ở đây chỉ còn mỗi em thôi, không có lựa chọn.”

“...” Đỗ Phi Phi đen mặt, dám đem cô thành bia đỡ! Thế là cô nghiêng răng nghiêng lợi đáp: “Anh có thể lựa chọn không khiêu vũ!”

Triệu Thiêm nhún vai, “Thế thì chán lắm.”

Đỗ Phi Phi cảm thấy không nên nói thêm nửa câu nào với anh ta nữa, sau đó điệu Waltz bị họ biến thành điệu đầu bò.

Trước khi khiêu vũ, Dư quán gia cảm thấy tất cả đều rất hoàn mỹ.

Party hoàn mỹ, mọi người đều rất vui vẻ.

Thức ăn hoàn mỹ, mọi người đều ăn uống no say.

Lễ phục tặng cho Cảnh Hân rất hoàn mỹ, cô ấy mặc vào trông vừa tinh nghịch, hoạt bát lại ngọt ngào, xinh đẹp.

Mời Cảnh Hân nhảy, cô nàng rất sáng khoái đồng ý, dáng vẻ không chờ nổi của cô khiến ông cảm thấy vô cùng có cảm giác thành tựu, hoàn mỹ!

Nhưng mà...

Sau đó, bên tai ông lại vang lên đủ loại cao thấp tiếng xin lỗi.

“Xin lỗi xin lỗi, lại giẫm phải chân chú rồi.”

“Xin lỗi xin lỗi, chú có đau không.”

“Không nghĩ đến khiêu vũ sẽ khó coi như vậy, nếu không chú để cháu quay về thôi.”

...

Vịt đã lược chín rồi sao còn có thể bay đi chứ? Người đã đến tay rồi sao có thể thả đi.

Dư quán gia hít sâu một hơi, trên mặt nở ra nụ cười mỉm nói với cô: “Không sao, em nhảy rất ổn, nhảy thêm một lúc sẽ được thôi.”

Thế là chuyện bị giẫm chân, Dư quán gia tỏ ý, hành trình theo đuổi bà xã là hành trình vô cùng khó khăn, chút đau đớn này có tính là gì chứ!

Sau khi nhảy xong một bản, bố Du đích thân đặt tay Du Yến giao cho Cố tiên sinh, Cố tiên sinh nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn, hết như đang cảm một tác phẩm nghệ thuật.

“Chồng yêu, để anh chờ lâu rồi.” Du Yến nhìn vào mắt anh, thấp giọng nói.

Trong mắt Cố tiên sinh mang theo ý cười, thâm tình nói: “Vì là em nên chờ đợi cũng cảm thấy rất hạnh phúc.”

Du Yến đột nhiên cảm thấy xúc động muốn rơi lệ, được người đàn ông tốt như thế yêu, ông trời đối với cô thật tốt quá.

Thiên ngôn vạn ngữ cũng không thể biểu đạt hết tâm trạng cảm động phức tạp này của cô, cuối cùng chỉ nói ra sáu chữ, “Em yêu anh.” Và “Cảm ơn anh.”

Cảm ơn anh vì trải qua cả đường sóng gió này vẫn luôn bên cạnh cô.

Cảm ơn vì lúc cô quay đầu, anh vẫn khoan dung tiếp nhận cô.

Cảm ơn vì lúc cô gặp khó khăn, anh dùng lòng yêu thương vô hạn để điều trị cho cô.

Cảm ơn anh vẫn luôn ở đây.

“Đồ ngốc.” Anh sùng nịch hôn lên trán cô, đưa vào vào sàn nhảy, hòa theo giai điệu của âm nhạc, uyển chuyển khiêu vũ.

Trong phòng khách rộng lớn, ở sàn nhảy nho nhỏ, bọn họ vui vẻ nhảy với nhau, trên gương mặt mang theo nụ cười.

Những người khác nhau sẽ có cách cảm nhận cuộc sống khác nhau, trải qua những chuyện không giống nhau, thưởng thức những vui buồn hợp lý khác nhau.

Nhưng bọn họ giống nhau là đều có người mình yêu, cùng có đoạn tình cảm chân thành, bất kể là người yêu hay với người nhà, dù thời gian đổi thay thì tình yêu ấy vẫn y như ban đầu, không hề thay đổi.

...

Ngày lễ giáng sinh hôm nay, bông tuyết trắng xóa là tả rơi.

Du Yến sáng sớm vừa rời giường liền đi đến trước cửa sổ, cảm thấy tuyết trong ngày giáng sinh so với những lúc khác còn đẹp hơn một chút, cao quý thánh khiết lại mang theo sự lãng mạn, xinh đẹp.

Vì vội đi ngắm tuyết, cho nên cô chỉ vội vàng mặc một chiếc áo khoác mỏng, thậm chí còn đi chân đất, nhưng trong phòng rất ấm nên không cảm thấy lạnh.

Du Yến cảm thấy có thể chịu được nhưng có người lại không cách nào nhịn nổi, chỉ thấy Cố tiên sinh trở người xuống giường, khoác áo khoác tiến vào trong phòng quần áo, rất nhanh liền lấy ra một đôi tất lông ra.

Đi đến bên người cô, cúi người ra hiệu cô đưa chân lên, lúc này mới đích thân giúp cô mang tất.

Du Yến ngây người lại sẵn tiện đưa chân lên.

Cố tiên sinh sờ bàn chân lạnh ngắt của cô, không vui nhú mày, động tác lưu loát giúp cô mang vớ, lại trực tiếp đưa chân còn lại của cô lên, sau khi mang tất xong, anh lại đứng dậy quay về giường lấy đôi dép mang trong nhà, đợi cô mang xong mới đứng thẳng người lên.

Người được phục vụ thoải mái, nhìn anh thật lâu không có cách nào hồi thần lại.

Lời nói cảm động còn chưa nói ra, liền nghe anh nói với giọng điệu giáo huấn: “Mỗi nơi trên người em, từng sợi tóc sợi lông đều là của anh, cho nên em nhất định phải đối đãi tốt với nó.”

Du Yến cười kháng nghị: “Bá đạo!”

Cố tiên sinh gật đầu, “Đúng vậy.”

Du Yến chui vào lòng Cố tiên sinh, cảm nhận thân thể ấm áp của anh, “Ông xã, chúc anh sinh nhật vui vẻ.”

Cố tiên sinh ôm cô, thỏa mãn cười, đây là lần đầu tiên anh được nghe cô chúc mừng sinh nhật, giọng nói ngọt ngào, nũng nịu, trở thành phong cách độc nhất vô nhị của riêng cô, lời chúc mừng sinh nhật nói ra từ miệng cô cũng khiến anh đặc biệt động lòng người.

Vì nghe quá cảm động, nên anh không nhịn được muốn cô nói lại một lần nữa, lại nói thêm một lần nữa.

Sau khi Du Yến lặp đi lặp lại vài lần, cô liền không chịu nói nữa, mặc kệ Cố tiên sinh có dỗ dành thế nào, cô đều cười tránh né.

Cuối cùng Cố tiên sinh nghe cô nói: “Em sẽ dùng thời gian cả đời này vì anh mà nói câu chúc mừng sinh nhật này, cho nên không cần vội, từ từ nghe, một năm, hai năm, ba năm...cho đến cả đời.”

Cố tiên sinh nghe xong, không mở miệng, chỉ là ôm cô chặt hơn, hôn lên tóc cô, sau đó cười hỏi: “Bỏ qua chuyện này đi, sinh nhật của anh chỉ cần một câu chúc là giải quyết xong ư?”

Du Yến lắc đầu, đáp: “Đương nhiên không phải, chúng ta hôm nay có cả ngày hưởng thụ thế giới hai người, hôm nay tùy anh quyết định muốn làm bất kỳ chuyện gì, sau đó chúng ta đi ăn một bữa tối lãng mạn, kế tiếp em sẽ mời anh đi xem phim.”

Cố tiên sinh nghe xong lịch trình cô xếp, vui vẻ nói: “Sắp xếp này của em khiến anh khá hài lòng, chỉ là bộ phim em nói là công chiếu《Vào hè》ư?”

Du Yến gật đầu, nếu không vì cái này, thì party vốn cũng không cần làm trước, cho nên cô quyết định sẽ mang theo Cố tiên sinh đi cùng, biến buổi công chiếu thành địa điểm hẹn hò của họ, cũng xem như là lợi dụng triệt để công dụng của buổi công chiếu.

“Em không lo bị truyền thông chụp được hình sao?” Cố tiên sinh khó hiểu hỏi cô.

Du Yến nói: “Trước đó anh cũng tham dự qua buổi công chiếu phim của em còn gì, cũng không thấy báo chí nói loạn.”

Bởi vì sau đó anh đã phong tỏa nên mọi người mới không dám viết loạn, anh không tin cô gái nhỏ sẽ không biết được huyền cơ trong đó.

Cố tiên sinh nhất thời không hiểu ý đồ của cô.

Du Yến cười đáp: “Anh không phải muốn dần dần công khai quan hệ của chúng ta sao? Thế thì truyền thông nói thế nào đều không cần để ý bọn họ, chúng ta không thừa nhận cũng không phủ nhận, để họ đoán mò cũng tốt.”

Tuy không phải là đáp án anh muốn nghe nhất, nhưng Cố tiên sinh đã cảm thấy mãn nguyện, ít nhất cô cũng không khẩn trương tuyên bố quan hệ trong sạch của họ.”

Thật ra có công khai quan hệ hai người với truyền thông hay không, anh cảm thấy cũng không sao cả, điều khiến anh để ý là thái độ của Du Yến đối với cuộc hôn nhân này, cô không dám thừa nhận, là vì cô tự ti, không tự tin vào hôn nhân, cô cảm thấy công khai sẽ ảnh hưởng đến sự nghiệp của mình, cũng sẽ ảnh hưởng đến hôn nhân này, nhưng mọi sự lo lắng của cô dưới ánh nhìn của Cố tiên sinh, chỉ là lo lắng quá nhiều.

Chỉ cần trong lòng bọn họ kiên định không thay đổi với đối phương, thế thì lâu dài hôn nhân của họ sẽ tồn tại thật vững chắc, kiên cố, tuyệt đối sẽ không vì bất kì ngoại lực tác động vào, điểm này, Du Yến rõ ràng vẫn không hiểu.

Du Yến nói được làm được hôm nay, hai người từ đầu chí cuối vẫn quán quýt bên nhau, không ra ngoài chơi, cũng không có kinh hi đặc biệt trong ngày sinh nhật, cô chỉ là đích thân vào bếp nấu cho anh một bát mì trường thọ.

Tạm không bàn về mùi vị thế nào, chỉ nói đến việc cô có thể nấu chín được một sợi mì thật dài đã là vô cùng không dễ dàng rồi.

Cố tiên sinh lập tức ăn sạch bát mì, đến cả chén cũng không chừa lại.

Buổi chiều hai người ngồi trên sofa, ai nấy tự đọc sách, sau một lúc lại không nhìn được ngẩng đầu nhìn đối phương, đưa mắt nhìn nhau, cảm nhận tình cảm nồng đậm không tan trong đáy mắt, thế là không nhìn được trao cho nhau nụ hôn ngọt ngào, hôn xong lại tiếp tục đọc sách, cuối cùng lại đưa mắt nhìn nhau, tiếp tục hôn nhau...

Giữa hai người yêu nhau, vẫn sẽ làm một số hành động ấu trĩ buồn cười, nhưng lại ngọt ngào vô hạn, cho dù là nhân vật phong vân lặn lội trên thương trường, nữ thần nổi tiếng trong giới giải trí đi chăng nữa thì khi chìm vào biển tình cũng không thể tránh được trở thành kẻ ngốc.

Không có chuyện người lừa ta gạt trên thương trường, không có người tranh ta đấu trong giới giải trí, chỉ có niềm vui đơn đơn giản giản.

Buổi tối hai người ăn mặc long trọng đến dự lễ công chiếu《Vào hè》, đương nhiên, bọn họ không trắng trợn tay trong tay bước vào, mà là một người đến trước, một kẻ đến sau.

Nhưng việc Cố tiên sinh tham gia hoạt động giải trí, vốn đã là một đề tài thu hút sự chú ý của mọi người, cho nên lúc anh xuất hiện, giới truyền thông lập tức vây quanh, có phóng viên hỏi anh: Tại sao lại đến buổi công chiếu này.

Anh cũng không ngại người ta hỏi câu hỏi thiếu năng, mà vẫn tâm trạng tốt trả lời: “Cùng bạn đến đây.”

“...”

Cố tiên sinh anh đều xem chúng tôi bị mù ư, anh rõ ràng đến đây một mình, gì mà cùng bạn đến đây chứ, bạn của anh đâu? Biết tàng hình sao!!!!

Thế là mọi người liên tục đoán mò người đến cùng Cố tiên sinh, nhưng không vào cùng lúc là ai.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Quán quýt

Cố tiên sinh mặc kệ sự truy hỏi của truyền thông, khoan dung điềm tĩnh bước vào trong rạp phim.

Bộ phim vẫn chưa bắt đầu, không khí trong rạp khá náo nhiệt, người dẫn chương trình đang hoạt náo, trên màn ảnh lớn đang chiếu trailer, từ chất lượng của đoạn trailer này có thể nhìn ra sự đầu tư to lớn trong bộ phim này.

Du Yến đang đứng cạnh cửa trò chuyện với Viên Viên, chờ Cố tiên sinh vào sau cô.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Chỉ xem trailer liền biết, chị sẽ nổi tiếng, diễn xuất rất cừ, đề tài này cũng rất hợp với chị.”

Kiếp trước cô là vì quá thích kịch bản, mới liều mạng nói với bố Du muốn diễn vai này, nhưng kinh nghiệm của cô còn ít, cuối cùng không lột tả được nhân vật, hủy cả một bộ phim hay.

Nhưng bây giờ nữ chính đề Viên Viên đóng, không còn ai thích hợp hơn, Viên Viên có thể lột tả cảm xúc của nhân vật, không hề có chút gượng gạo.

Viên Viên che miệng cười không ngừng, sau khi cười đủ, mới nói: “Cảm ơn lời chúc mừng của em nhé, chị có thể diễn được bộ phim này, em cũng là góp sức không ít.”

Du Yến xoa tay: “Em chỉ là thuận nước đẩy thuyền mà thôi, kịch bản này đưa cho chị, có thể giành lấy hay không là do bản lĩnh của chị mà.”

“Em đừng khiêm tốn nữa, phần ân tình này chị sẽ nhớ rõ, sau này nhất định phải hậu tạ.”

“Tại sao phải chờ đến sau này thế?” Du Yến đùa hỏi.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Thế bây giờ em cần nhờ chị chuyện gì không? Chị lúc nào cũng sẵn sàng cả.”

Du Yến vờ như nhũn mày suy nghĩ một lát, ảo não chống tay nói: “Hình như thật sự không có chỗ nào cần nhờ chị cả.”

Viên Viên trừng cô một cái, thật chưa từng gặp qua người nào thích trêu người khác như cô cả.

Lúc này, Cố tiên sinh cũng bước vào, Du Yến vội vàng vẫy tay với anh.

Cố tiên sinh không dừng lại, trực tiếp bước về chỗ cô.

Lúc Cố tiên sinh bước đến, Viên Viên lập tức mở to mắt, cho rằng mình hoa mắt nhìn lầm, nhưng người đàn ông khí thế cường đại trước mặt, sao nhìn thế nào đều giống với Cố Hành Viễn thường xuyên xuất hiện trong tạp chí kinh tế thế nhĩ? Đừng hỏi vì sao một ảnh hậu lại quan tâm đến tạp chí kinh tế tài chính, ảnh hậu cũng cần phát triển trên nhiều lĩnh vực mà.

Một suy nghĩ thoáng xuất hiện trong đầu Viên Viên, cô dường như nhận ra điều gì đó, kinh ngạc hỏi Du Yến, “Tin đồn trước đó là thật ư?” Người đến cả tạp chí kinh tế cũng đọc thì cô đương nhiên cô cũng sẽ xem tạp chí giải trí, bên trong có một bài viết liên quan đến Du Yến và Cố Hành Viễn, nói anh là fan trung thành của Du Yến, thường xuyên đến phim trường thăm cô, tình cảm hai người rất tốt, thậm chí còn đoán mò hai người đang trong quan hệ yêu đương.

Du Yến mỉm cười không đáp, kéo Cố tiên sinh đến, giới thiệu, “Đây là chị Viên Viên, là nghệ sĩ trong công ty của bố.” Quay đầu lại nói với Viên Viên: “Đây là Cố Hành Viễn, chắc là chị cũng nhận ra anh ấy, anh ấy là chồng em.”

Viên Viên há hốc: “Chồng...Chồng em?”

“Vâng, chồng em, nhưng trước mắt vẫn chưa công khai, chị có thể đừng nói ra nhé.” Du Yến tinh nghịch nháy mắt với cô.

Viên Viên vẫn há hốc, “Em em em” nói nửa ngày cũng không biết phải nói gì, vội ngậm miệng lại, tò mò nhìn Cố tiên sinh.

Cố tiên sinh đưa tay lịch thiệp bắt tay với cô, “Cô Viên, chào cô, nghe danh đã lâu.”

Viên Viên như đang mộng du đưa tay bắt tay Cố tiên sinh, “Chào...Chào anh.”

Thật ra Viên Viên cảm thấy bản thân vẫn khá bình tĩnh, ít nhất sau khi cô biết quan hệ của bọn họ cũng không lập tức hét lên, như vậy đã rất lợi hại rồi.

Du Yến cười hỏi cô, “Chị Viên, em dẫn thêm người đến xem phim, không có vấn đề gì chứ.”

“Dẫn một đám người đến cũng không sao, chẳng qua em thế này có phải quá lộ liễu không, hôm nay có người trong giới truyền thông đến.” Viên Viên dẫn họ ngồi vào ghế khách mời, vì chưa bắt đầu, Viên Viên cũng chưa quay về đoàn phim, ngồi bên cạnh Du Yến tiếp tục trò chuyện với cô.

Du Yến lắc đầu, có chút trêu chọc nói: “Cứ để bọn họ từ từ đoán, bọn họ không dám viết bừa đâu.” Nếu viết bừa nhất định sẽ bị phong tỏa.

Viên Viên chắc chắn ngạc nhiên, “Chị vẫn luôn cảm thấy em là một người khá thần kì, bố là ông chủ công ty giải trí nhưng em lại không có bệnh công chúa kiêu căng, lại còn khiêm tốn dọa người, bây giờ càng ly kì hơn, trực tiếp có một ông xã siêu giàu có, hai người lúc nào kết hôn thế? Tại sao không có chút động tĩnh nào hết vậy.”

“Chúng em đã kết hôn hai năm rồi, lúc ấy vẫn còn nhỏ, không muốn để người ta biết.”

Viên Viên chắc lưỡi, “Kết hôn hai năm rồi? Thế thì kĩ thuật giữ bí mật của em quá cừ rồi, không để lọt giọt nước nào.”

“Vẫn có người biết được.”

Vì Cố tiên sinh đang ngồi bên cạnh, Viên Viên cảm thấy hóng hớt chuyện kết hôn của nhà người ta rất vô duyên, cho nên dù trong lòng có nhiều tò mò hơn thì cũng nhịn xuống, chuyển sang chủ đề khác.

“Tay em khỏe chưa, đã sắp xếp công việc rồi chứ? Phim trước kia nhận còn đóng không?”

Du Yến thờ dãi đáp: “Những bộ phim kia đều vì vấn đề thời gian mà hủy rồi, chẳng qua là em vừa nhận thêm một bộ, năm sau sẽ bắt đầu quay, là phim của đạo diễn Điền Kì Lễ.”

“Hai bộ phim năm nay của Điền Kì Lễ đều rất ăn khách, là một đạo diễn mới rất có thực lực, bây giờ rất nhiều người muốn đóng phim của anh ta.”

Du Yến gật đầu, “Em xem qua kịch bản của phim mới rồi, rất hay, vai diễn cũng rất có tính thử thách, muốn diễn tốt vẫn là có chút khó khăn, chẳng qua em thích có sự thách thức.”

Viên Viên nhìn cô, cười nói: “Chị xem qua diễn xuất của em, có năng lực thì không sợ gì cả.”

Du Yến cũng không khiêm tốn, cười nói: “Cảm ơn chị Viên đã khen ngợi.”

Trước lúc lễ công chiếu bắt đầu, Viên Viên không nói chuyện với họ nữa, đứng dậy quay về đoàn phim, sau đó lên sân khấu tham gia trả lời phỏng vấn, quá trình không có gì khác lạ cả.

Nhưng nào ngờ, trên sân khấu, Viên Viên lại nói mời chị em tốt của cô lên giúp cô chơi trò chơi, người dẫn chương trình cũng theo đó mà nói muốn gặp bạn của người đẹp Viên Viên, xem thử có phải cũng là một đại mỹ nhân hay không, thế là Du Yến mơ mơ hồ hồ được mời lên sân khấu.

Mọi người phát hiện ra bạn thân của Viên Viên lại là ngôi sao đang nổi gần đây – Du Yến, bất giác không ngừng hò hét, cảm thấy bản thân thật sự là quá hời hợt.

Du Yến tham gia chương trình thực tế, có thể nói là nổi khắp nửa khoảng trời, tuy hai tập sau vì bị thương nên không tham gia nhưng phần lớn mọi người đều nhận ra cô, cho nên lúc cô lên sân khấu lập tức khiến cả hội trường âm ỉ.

Du Yến bị gọi lên sân khấu cũng không khản trương, rất phối hợp cùng Viên Viên hoàn thành các trò chơi, sau đó người dẫn chương trình còn nhân cơ hội này hỏi về trạng thái tình cảm của cô.

Du Yến cười nói: “Trạng thái của tôi vẫn luôn rất ổn.”

Người dẫn chương trình không chết tâm lại hỏi: “Đang yêu rồi ư?”

Du Yến cười tươi hơn, “Anh đoán xem?”

Vì là lễ công chiếu《Vào hè》, nên người dẫn chương trình vẫn rất có chừng mực, không tiện giữ lại khách mời nói không ngừng, cuối cùng chỉ đành uất ức tiễn cô xuống dưới.

Du Yến quay về chỗ ngồi, vừa ngồi xuống liền nghe Cố tiên sinh nói: “Em hiếm khi nhiệt tình với người trong giới thể này.”

Du Yến gật đầu nói: “Chị Viên Viên là ngoại lệ, chị ấy là chị cả trong công ty, không thật lòng đối đãi, nếu chị ấy chạy đi rồi, em phải khóc với ai đây.”

Cố tiên sinh cười mỉm, gật đầu hỏi: “Em chắc chắn làm như thế hữu hiệu sao?”

“Đương nhiên, chẳng qua, ngoại trừ chân thành, vẫn là cần một chút thủ đoạn.”

Cố tiên sinh nói: “Em không cần phải tốn sức như thế.”

Sau này cứ giao cho tập đoàn giải quyết, vốn dĩ không cần cô lao tâm lao lực, Cố tiên sinh không muốn cô chịu khổ, nhưng cô gái nhỏ rõ ràng không nghe, cô thích tự mình làm lấy.

Du Yến cười nói: “Động não cũng tốt mà, cả ngày không động não sẽ biến thành kẻ ngốc.”

Sau đó phim chính thức công chiếu, cả rạp phim liền yên tĩnh lại.

Cảnh quay của bộ phim rất chân thật, đặc sắc, khiến mọi người xem đến rất nhập tâm, đây là một bộ phim được đầu tư kỹ càng, tình tiết câu chuyện hấp dẫn người xem, diễn xuất của diễn viên cũng khỏi chê, đều là những người rất có thực lực, vừa công chiếu lập tức nhận được rất nhiều lời khen.

Du Yến và Cố tiên sinh cũng xem đến rất chăm chú.

Bộ phim chiếu gần hai tiếng đồng hồ, vì quá hấp dẫn cho nên khiến mọi người cảm thấy thời gian trôi qua rất nhanh, vừa hồi thần lại, trên màn ảnh đã hiện chữ end.

Hội trường vang lên tiếng vỗ tay không ngừng, Du Yến cũng vỗ đến đỏ cả tay. Bộ phim này từ đầu chí cuối vẫn là nút thắt trong lòng cô, sau khi xem xong phim, cô mới phát hiện ra sự vô tri và bốc đồng của mình, chỉ là vì mình thích mà hủy hoại một bộ phim hay như thế, sau này cô vẫn nghĩ, nếu là Viên Viên diễn, chắc chắn kết quả sẽ không như thế.

Bây giờ cô đã được như sở nguyện, được xem bộ phim《Vào hè》do Viên Viên đóng, không chỉ nút thắt trong lòng được gỡ đi mà có thể chứng kiến

được thêm một cảnh huy hoàng của ánh hậu, trong lòng Du Yến cảm thấy vạn phần kích động.

Sau này khi đối diện với Viên Viên, cô không cần phải áy náy nữa rồi, bọn họ hẳn cũng trở thành bạn thân trong giới giải trí, Du Yến vô cùng mong đợi.

Hai người thưởng thức xong bộ phim, Cố tiên sinh lái xe đưa cô đi ngắm cảnh đêm.

Ngày đông trời rất lạnh, thật ra về nhà mới là lựa chọn sáng suốt nhất, người có chút lý trí đều sẽ chọn như thế nhưng người đang chìm đắm trong tình yêu nồng nhiệt, lý trí từ đầu chí cuối vẫn trong trạng thái mất kết nối.

Cho nên dù bị lạnh đến run cầm cập cũng muốn đi ra ngoài dạo một vòng.

Địa điểm ngắm cảnh đêm không phải là trên sân thượng của một toà cao ốc trong trung tâm thành phố, mà là ở ngọn núi sau nhà Cố gia ở ngoại ô, trước kia hai người từng ở ban công đối diện sau núi ăn ái, vô cùng kích tình, cho nên ấn tượng của Du Yến về ngọn núi này vô cùng sâu sắc.

Lúc xây biệt thự, Cố lão tiên sinh muốn thỉnh thoảng sẽ dẫn Cố lão phu nhân đi leo núi, liền cho người xây một con đường bằng, không chỉ để cho người đi mà xe cũng có thể chạy lên.

Sau khi đường núi được xây xong, số lần Cố lão tiên sinh và Cố lão phu nhân đi không được bao nhiêu lần, lại trở thành nơi tập trung nhiều nhà tập thể dục ở khu vực lân cận, cho nên cũng xem như là đã làm được một việc thiện.

Chẳng qua lúc này thời tiết lạnh, rất ít người lên núi tập thể dục.

Du Yến nhìn chiếc xe băng qua Cố gia, lại không ngừng lại, mà tiếp tục chạy lên trước, bất giác hỏi, “Không vào nhà chào bố mẹ một tiếng ư?”

“Chờ ngắm xong cảnh đêm, lại về đây nghỉ ngơi.” Cố tiên sinh giải thích.

Cố tiên sinh làm việc vẫn luôn suy nghĩ kỹ càng, ngắm xong cảnh đêm, có thể về nhà tắm nước ấm, cảm giác thật sự rất tuyệt.

Ngọn núi này không cao, thế đất cũng khá bằng phẳng, xe băng qua đường lên núi hai vòng, đã lên đến đỉnh, trên đỉnh có một đình ngồi bằng, còn có ghế để nghỉ ngơi.

Du Yến ngắm nhìn khung cảnh ngoại ô cửa, nhỏ giọng nói: “Bên ngoài hình như rất lạnh.”

Ngoại trừ nơi xung quanh đèn xe, những nơi khác trên đỉnh núi đều không nhìn rõ, xung quanh u tối, gió núi lay động cây cối, phát ra âm thanh xào xạc.

Chiếc xe không tắt động cơ, Cố tiên sinh chỉ tắt đèn xe, đỉnh núi lập tức một mảng tối đen, chỉ nghe anh bảo: “Chờ lát nữa, đảm bảo em sẽ thích.”

Du Yến bán tín bán nghi, mặc áo khoác thật dày, mở cửa bước xuống xe, vừa đứng bên ngoài, một luồng gió lạnh thổi đến khiến cô không nhịn được mà run cầm cập.

Cố tiên sinh cũng mặc áo khoác bước xuống xe, trên tay còn cầm theo tấm chăn lông, ra hiệu cô tiến lên phía trước một chút.

Hai người đi đến băng ghế, Du Yến bị cảnh đêm trước mắt làm cho ngây người.

Xung quanh là những sườn núi thấp, dưới sự bao phủ của màn đêm, hết như một bức tranh thủy mặc được vẽ bằng mực tàu, hòa cùng màu sắc của đêm đen, mà thành phố rực rỡ ánh đèn ở xa xa, tựa như ảo ảnh phồn hoa thoát ẩn thoát hiện, lơ lửng trong đêm tối, như mộng như ảo.

Cố tiên sinh nói đúng, cô thật sự yêu chết cảnh tượng trước mắt.

“Đẹp quá.” Du Yến cảm thán.

Cố tiên sinh lặng lẽ ngắm nhìn thành phố xa xa, “Chỉ có buổi tối mới có thể nhìn thấy cảnh này.”

“Thành phố hết như lơ lửng trên không vậy, thần kì quá.”

Du Yến hết như những người khác, thường xuyên phàn nàn thành phố toàn sương mù, cát bụi, đông nghẹt người lại chưa từng nghĩ đến nó cũng rực rỡ như vậy, hết như một tòa thành xinh đẹp trên nền trời.

Cố tiên sinh kéo cô ngồi xuống ghế gỗ, trùm chăn lông lên hai người.

Du Yến cười dựa lên vai Cố tiên sinh, “Thoải mái quá, thật là ấm quá.”

Hai người lặng lẽ ngồi yên một lúc song chăn lông tuy ấm, nhưng gió núi quá mạnh, hai người bị gió lạnh thổi một lúc, liền không chịu nổi, chạy về qua để hưởng thụ sự ấm áp.

Không khí lúc này rất tốt, Du Yến không nhịn được bò lên người Cố tiên sinh hôn anh, nói: “Cố tiên sinh, hôm nay là sinh nhật của anh, em không chuẩn bị quà tặng quý trọng, cho nên quyết định tự tặng mình cho anh, anh cảm thấy thế nào?”

Cố tiên sinh ôm cô, đáp: “Món quà này anh rất hài lòng.”

Môi lưỡi hai người quấn quýt lấy nhau, một lát sau liền nóng bừng cả người, Du Yến ngồi lên “túp liều nhỏ” của anh, vắn eo nói: “Em thấy bằng sau khá ổn, hay là chúng ta ngồi thử đi?”

Cố tiên sinh cười đẩy cô ra, hai người lưu loát xuống xe ngồi vào ghế sau, Cố tiên sinh vừa ngồi xuống, Du Yến lập tức bỏ nhào qua, thân hình nhỏ nhắn dễ dàng đè lên người anh.

Còn nhân cơ hội diễn tuồng trước mặt anh: “Bên ngoài ngoại ô vắng vẻ này, anh cứ việc la hét, hét đến khản cổ cũng không ai đến cứu anh đâu.”

Cố tiên sinh không nhịn được ôm lấy cô, học giọng điệu của cô nói: “Anh sẽ không la hét, lát nữa người la hét là em.”

“Ôi, anh bậy quá rồi!” Du Yến vừa chê bai vừa cời quần áo của anh, sau đó lại nói: “Nhưng em rất thích.”

Gió núi lạnh lẽo vì vu thổi qua, thổi đến chiếc xe không ngừng rung lắc!

Gió núi cũng rất buồn bực: Không liên quan đến tôi!

Lúc hai người về đến Cố gia, đã là ban đêm, người làm ra mở cửa cho họ, phát hiện hai người trong đêm tối lạnh lẽo này vẫn có thể mặt hồng tai đỏ, cả người đầy mồ hôi.

“Lão gia và lão phu nhân đã ngủ rồi, có cần đánh thức họ không?” Lão quân gia cũng ra ngoài đón tiếp họ.

Du Yến vội vàng xua tay, nói không cần.

Tắm rửa xong, ăn khuya xong, Du Yến thoải mái lên giường nằm, không nhịn được ôm lấy Cố tiên sinh nói: “Đêm nay thật là một buổi tối tuyệt đẹp.”

Ý của Du Yến chỉ đơn thuần là nói về việc ngắm cảnh đêm.

“Đúng vậy.” Cố tiên sinh cũng thỏa mãn hồi vị, lòng thầm nghĩ đến chuyện ở trong xe, cô gái nhỏ nhiệt tình như lửa, tham ăn đến hai lần, cảm giác này thật sự là quá tuyệt.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Nhà tổ

Sau khi công chiếu《Vào hè》, quả nhiên tạo nên làn sóng xôn xao, doanh thu phòng vé không ngừng tăng lên, Viên Viên lần nữa trở thành nhân vật nổi tiếng nhận được nhiều bình luận, Du Yến gọi điện cho cô chúc mừng, Viên Viên vui vẻ ở đầu dây bên kia nói hôm nào đó sẽ mời vợ chồng họ đi ăn cơm, Du Yến cười đồng ý, có được quả ngọt này, Viên Viên hẳn sẽ không còn tâm tư chuyển sang công ty khác để làm.

Qua lễ giáng sinh, đủ loại ngày lễ cuối năm cũng nối đuôi nhau đến, tết tây, tết ta, đều là những ngày lễ quan trọng của người Trung Quốc, mà trong khoảng thời gian này, đủ loại lễ trao giải cũng liên tục diễn ra, quan trọng nhất trong đó cần nói đến giải Kim Ngưu, Du Yến được mời đến dự, cuối cùng dựa vào《Bạn của năm đó》nhận được giải nữ phụ xuất sắc nhất.

Cố tiên sinh ở trong nhà tổ chức tiệc ăn mừng quy mô nhỏ cho cô, long trọng mà áp áp.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Trải qua một năm nay, bận rộn gần cả năm trời, tác phẩm lại ít đến hiếm hoi, tuy có nảy sinh ra chuyện ngoài ý muốn, nhưng Du Yến cảm thấy việc đóng quảng cáo chiếm quá nhiều thời gian của cô.

Gần đây cô vẫn luôn suy nghĩ về một chuyện, làm một ngôi sao, rốt cuộc là tác phẩm quan trọng hay là danh tiếng quan trọng hơn? Từ lúc cô có danh tiếng, quảng cáo đại diện liên tục tìm đến, tuy tỉ số truyền thông cao nhưng lại khiến cô mất không ít thời gian, cho nên cô khó lòng có thể đóng phim.

Trong giới giải trí luôn bị người khác chú ý này, nếu không ra mắt nhiều tác phẩm, Du Yến cảm thấy bản thân không đủ tự tin, sau này không còn hứng thú để đi tiếp, có lẽ cô sẽ mất phương hướng trong thế giới phù phiếm, xa hoa này.

Cô đối với giới giải trí này vẫn không quá nhiều quyền luyện, nhưng không có cách nào có thể tiêu sái rời đi, sau đó cần phải đi như thế nào, cô có chút hoang mang.

Vì sắp đến tết, công ty của Cố tiên sinh đã được nghỉ lễ, anh không có việc làm rảnh rỗi nghỉ ở nhà, sau tết Du Yến sẽ phải rời nhà đi quay phim, thế là nhân lúc bây giờ không có công việc, liền chuyển tâm ở nhà bầu bạn với người nhà.

Sáng hôm nay Cố tiên sinh nhận được điện thoại, là Tư Sùng Chí gọi đến, nói bà xã anh đích thân làm món ăn đặc sản quê nhà, muốn mời vợ chồng Cố tiên sinh đến nhà họ ăn trưa.

Được nhân vật lớn nhiệt tình mời gọi, Cố tiên sinh đương nhiên không thể chối từ, buổi trưa liền cùng vợ, mang theo quà biếu đến Tư gia.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Tư gia nằm ở trung tâm thành phố, là một tứ hợp viện mang theo màu sắc cổ xưa, xem ra là một trạch viện lớn được xây mới lại, Du Yến rất bất ngờ, “Bây giờ, nhà như thế này hẳn vô cùng quý giá trong thành phố nhỉ.”

“Căn nhà này của chủ tịch Tư được mua từ mười mấy hai mươi năm trước, lúc ấy giá nhà vẫn chưa cao như thế này, anh ấy mua cả tứ hợp viện và đại tạp viện, xây lại mới có dáng vẻ như ngày nay.” Bây giờ giao tình giữa Cố tiên sinh và Tư Sùng Chí khá sâu, cho nên anh cũng được chuyện này.

“Thật đẹp.” Lúc Du Yến vào cửa, không nhận được cảm thán.

Nghe cô dùng giọng điệu ngưỡng mộ như thế để nói về nhà người khác, Cố tiên sinh im lặng một lúc nói: “Chiều sẽ dẫn em về nhà tổ của chúng ta chơi.”

“Đúng rồi, nhà tổ mà anh ở trước đây cũng là tứ hợp viện.” Du Yến đột nhiên nhớ ra, cũng rất hưng phấn, nói: “Chiều đi xem đi, nếu cũng đẹp như thế này, chúng ta đến ở một thời gian.”

Vợ chồng Tư gia đều ở ngoài cửa chào đón, Tư tiên sinh và Cố tiên sinh vừa gặp nhau liền nói chuyện không ngừng, Du Yến đành phải nói chuyện với Cố Vi, có thể là vì tính cách khác nhau nên Du Yến cảm thấy Cố Vi này là người có chút lạnh lùng, nhưng tiếp đãi khách vẫn là hợp lễ độ.

“Nghe nói Cố tiên sinh ở chỗ em đóng phim mua nhà ư?” Cố Vi đưa cho cô một ly trà sữa, tìm đề tài nói chuyện với cô.

Du Yến gật đầu, cười nói: “Hình như là anh ấy học theo chủ tịch Tư nhà chị.”

Cố Vi lắc đầu nói: “Đó là một chủ ý tồi, đàn ông phải quản nhiều một chút, nếu không quản anh ta sẽ lên trời mất.”

Du Yến tưởng tượng đến cảnh mình quản thúc Cố tiên sinh, phát hiện ra vốn dĩ không có cách nào tưởng tượng nổi, “Em không dám quản Cố tiên sinh nhà mình.”

“Có gì đâu, cậu ta cưng em như thế, sẽ nghe lời em thôi.” Cố Vi uống trà sữa, dạy sơ cô thuật quản chồng.

Du Yến cảm thấy nghe qua liền thôi, Cố tiên sinh và Tư tiên sinh vốn dĩ không cùng loại người, không thể áp dụng được.

Nghĩ như thế, liền đưa mắt nhìn về hướng Cố tiên sinh, vừa vặn Cố tiên sinh cũng lẳng lặng nhìn qua chỗ cô.

Tư tiên sinh đứng dậy châm thêm nước vào bình nước của bọn họ, bảo: “Cô giáo Cố, uống ít trà sữa thôi, sắp ăn cơm rồi.”

Cố Vi gật đầu, lập tức đặt ly xuống, còn khá phối hợp.

Du Yến ngơ ngàng nhìn cô, hỏi: “Tư tiên sinh sao lại gọi chị là cô giáo Cố thế?”

Cố Vi nhếch môi cười: “Vi chị là giảng viên.”

“Chị không phải là nghệ sĩ sao? Sao lại biến thành giảng viên vậy?”

“Chị không phải là nghệ sĩ, chỉ là một diễn viên, nghề nghiệp chính trước mắt của chị là giảng viên học viện điện ảnh.” Cố Vi nhẫn nại giải thích nghề nghiệp của mình.

Du Yến hoàn toàn ngây người, “Em cũng vừa tốt nghiệp hai năm, sao trước đây không nghe nói chị cũng là giảng viên nhỉ?”

“Trước đây chị vẫn đang vừa đóng phim vừa học cao học, năm ngoái mới chính thức thành giảng viên trong trường.”

Du Yến đã hiểu gật đầu, lại hỏi: “Tại sao chị nói mình không phải nghệ sĩ mà là diễn viên thế.”

Cố Vi nghiêng đầu nhìn cô nói: “Chuyện này hẳn không khó giải thích nhỉ, nghệ sĩ là một từ bao hàm rất nhiều nội dung, nói chủ người làm lĩnh vực giải trí, mà diễn viên, chỉ đơn thuần là người đóng phim.”

Du Yến hiểu rồi, Cố Vi nói cô chỉ là một diễn viên, vì cô ấy không đóng quảng cáo, không tuyên truyền, cũng không để ý đến danh tiếng, cô ấy chỉ là đơn thuần đóng phim mà thôi.

“Nhưng không tuyên truyền, không có danh tiếng mà nói, cũng xem là một diễn viên thành công chứ?”

“Diễn xuất tốt, công chúng sẽ có cách đánh giá riêng của mình, danh tiếng được truyền miệng, so với danh tiếng nhờ giới truyền thông, càng có tính thử thách về thời gian hơn.”

Du Yến cảm thấy, đây xem như là một chuyển mở rộng tri thức, Cố Vi là một người khá lý tính, cô ấy hiểu được sự cân bằng giữa được và mất, cho nên cô dễ dàng tìm được điểm cân bằng giữa tình yêu và sự nghiệp.

Mà bản thân đồng thời muốn hưởng thụ sự cưng chiều của Cố tiên sinh, vừa muốn càng nhiều hào quang, biết rõ làm như thế sẽ bỏ rơi Cố tiên sinh, lại không biết hối cải.

Cô cũng chưa từng nghĩ qua, làm sao để đi tìm điểm cân bằng đó.

Vừa nghĩ như thế, lại cảm thấy vô cùng có lỗi với Cố tiên sinh.

Cố Vi quả nhiên là giảng viên, vừa nói một chút, liền có thể khiến cô nghĩ thông rất nhiều chuyện trước đây chưa từng nghĩ thông.

Sau đó liền vui vẻ trò chuyện với nhau, Du Yến hỏi cô ấy, “Sau này em có thể thường xuyên tìm chị được không?”

“Lúc nào cũng hoan nghênh.” Cố Vi cười mỉm nói, tuy vẫn là dáng vẻ tao nhã nhưng Du Yến đã không cảm thấy cô ấy lạnh lùng nữa rồi.

Sau khi rời khỏi Tư gia, Cố tiên sinh đưa cô đến nhà tổ của Cố gia, tuy nhiều năm không ai ở nhưng vẫn có người ở đâu trông coi căn nhà, dọn dẹp vệ sinh.

Căn nhà được bảo dưỡng rất tốt, nhưng nhiều năm không ai ở vẫn lộ ra vẻ tang điền hiu quạnh.

Du Yến đi theo Cố tiên sinh bước vào, lúc đến giữa sân, Cố tiên sinh chỉ cây đại thụ nói: “Em từng ở dưới gốc cây này khóc đến nước mũi tèm nhem.”

Du Yến che miệng cười, đi đến dưới gốc cây vòng hai vòng, lại ngẩng đầu nhìn thân cây, “Cây ơi cây, lịch sử đen tối của ta, người vẫn nên quên đi nhé.”

Cố tiên sinh lắc đầu, “Nó không thể quên được, anh cũng vậy.”

Cũng gần hai mươi năm rồi, cái cây con đã trở thành cây đại thụ, trẻ con từng cười vui khóc nháo đã trở thành người lớn trải qua sóng gió, thời gian lưu lại dấu vết lên từng vòng từng vòng trong thân cây, cũng từng chút từng chút lắng đọng trong sinh mệnh của bọn họ.

Duyên phận không thể nói trước được, xoay xoay chuyển chuyển, từng vòng một, cuối cùng lại quấn chặt họ vào nhau.

Du Yến đứng dưới gốc cây, dựa vào lòng Cố tiên sinh, ngẩng đầu ngắm nhìn cảnh cây trổ trụi rụng sạch lá, dường như quay về ngày hôm đó của nhiều năm trước: Cô gái nhỏ đầu lòng khóc nức nở, cậu bé ngã bị thương ở chân đang an ủi cô...

“Em muốn qua bên này ở không?” Giọng nói trầm thấp của cố tiên sinh đánh thức tưởng tượng của cô.

Du Yến thờ dãi, “Thỉnh thoảng qua đây ở là một loại tình thú, còn ở lâu dài thì, em thật sự không dám khiêu chiến.”

Nơi này có quá nhiều dấu ấn lịch sử, thỉnh thoảng qua đây để nhớ về là được, cô vẫn thích ở căn nhà bây giờ, còn có vườn rau trong nhà kính ở sau vườn nữa.

Sau đó Cố tiên sinh lại đưa cô tham quan căn phòng lúc nhỏ của anh, trên tường vẫn còn giữ lại toàn bộ bằng khen lúc nhỏ của Cố tiên sinh, Du Yến xem từng cái, dường như có thể nhìn thấy quá trình trưởng thành từ nhỏ đến lớn của anh.

“Anh lợi hại quá, piano, violon cũng có giải, còn có Olympic toán, bơi lội...” Du Yến cẩn thận thống kê đủ loại bằng khen, rất ngạc nhiên, quay đầu nói với Cố tiên sinh, “Cố tiên sinh, còn có thứ gì anh không biết không?”

Cố tiên sinh suy nghĩ một chút, thành thực nói: “Thật ra anh không biết trồng rau, mỗi lần bàn về kinh nghiệm trồng các loại rau đó anh đều là sau khi đọc sách mới hiểu.”

Du Yến cười ha ha: “Em sớm biết rồi, anh nói ngượng nghịu quá mà.”

“...”

Cố tiên sinh có chút buồn bực, anh quyết định lúc rảnh rỗi sẽ đi học hỏi kinh nghiệm của Dư quả gia mới được.

Tết, Du Yến theo Cố tiên sinh về Cố gia ở vài ngày, lại về nhà bố Du ở vài ngày, sau một khoảng thời gian hết ăn lại uống, cô khởi động gân cốt chuẩn bị đi làm.

Vì đủ tiền đầu tư, Điền Kì Lễ yêu cầu về trang phục và đạo cụ vô cùng cao, rất nhiều thứ đều dùng vật thật, nên tiền thuê đồ cũng là một khoản chi phí lớn.

Cảnh quay ngoại cảnh đầu tiên được chọn quay ở trong một ngọn núi to của Tây Bắc, vị trí vắng vẻ, đường đi gập ghềnh, Du Yến và một đoàn diễn viên vô cùng cực khổ mới đến nơi, Điền Kì Lễ đến trước họ một tháng dẫn nhân viên đoàn phim ra chào đón bọn họ, lúc nhìn thấy Du Yến vội cao giọng gọi, “Hoan nghênh bà chủ lớn, bà chủ lớn cả đường vất vả rồi!”

Nhìn mọi người sau lưng anh đồng thanh gọi theo anh: “Hoan nghênh bà chủ, bà chủ cả đường vất vả rồi!”

Cả đường xóc nảy đến đây, cả người Du Yến vẫn đang ở trong trạng thái choáng váng, chưa kịp đề phòng liền nghe thấy ba chữ bà chủ lớn, vẫn là vẻ mặt ngờ ngàng, nhìn trái nhìn phải, phát hiện mọi người đều đang nhìn cô, lúc này mới biết là bà chủ lớn trong miệng bọn họ là chỉ cô.

Cô không khách khí trừng mắt nhìn Điền Kì Lễ, “Anh còn tuyên truyền bậy bạ gì đó?”

Điền Kì Lễ không sợ cô trừng, lại còn cười hi hi nói: “Không tuyên truyền nhiều sao xứng với số tiền em đầu tư vào chứ!”

“...”

Du Yến bất đắc dĩ nghĩ, gia hòa này thật sự sẽ thành đạo diễn bàn tay vàng đại danh đỉnh đỉnh ư? Sao cô chỉ thấy đáng về của kẻ thích đùa dai vậy!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Thăm phim trường

Ngày đông lạnh giá vẫn chưa rút đi, thời tiết trong núi vẫn vô cùng khắc nghiệt, các diễn viên không chỉ phải chịu đủ loại lạnh, mà còn phải tập trung đóng phim, khổ không thể tưởng.

Điền Kì Lễ thuê cả thôn làng để thành trường quay, vì đường đi không thông thoáng, nên những năm gần đây, các hộ trong thôn đã dần chuyển ra ngoài, thôn làng cũ nát dần không có người ở, lúc này được dùng làm trường quay, vô cùng thích hợp.

Bận bịu cả một buổi sáng, đoàn phim nhóm lên vài đồng lửa, mọi người vây quanh đồng lửa sưởi ấm uống canh ấm.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Điền Kì Lễ ngồi cạnh Du Yến nhìn cô cả người khoác áo choàng lông quý giá, không nhận được trêu chọc, “Dùng vào lúc này, có phải quá lãng phí không?”

Đồ dùng quý giá như thế, hẳn là ở trong các trường hợp khác, đem ra khoe khoan với các quý phu nhân, nó mới là các dùng chính xác.

Du Yến uống canh, nói: “Em là dùng đúng công dụng của nó.”

Vì Cố tiên sinh sợ cô ra ngoài đóng phim phải chịu lạnh nên năm ngoái cho người từ nước ngoài mua về, nếu không dùng thì chính là lãng phí đi tâm ý của anh, hơn nữa thứ này rất ấm áp, mỗi lần đóng phim, cô không nỡ cởi nó xuống.

“Có chồng giàu có thật không giống nhĩ, bướng bỉnh!”

Du Yến cười ha ha hai tiếng, đáp: “Cho dù không có chồng thì thứ này chị cũng dùng không hết nhé.”

“Nhà tư bản ác độc.” Điền Kì Lễ tổng kết.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Dùng quên nhé, bây giờ em là bà chủ của anh, đối xử với em khách khí chút đi!”

“Bà chủ, anh đã đem căn nhà to nhất trong thôn để cho em ở, còn không đủ khách khí hà.”

Nói đến điểm này, Du Yến lập tức trưng ra vẻ mặt đau khổ, nói: “Nhà to có tác dụng gì chứ, tín hiệu không phải vẫn hay ngắt quãng sao, nói một chút liền mất sóng, anh cũng thật lợi hại, vừa tìm liên tìm được nơi cách biệt với thế giới như thế này.”

Hôm qua cô nói chuyện điện thoại với Cố tiên sinh, chưa nói được hai câu liền mất sóng, không thể nghe được giọng của Cố tiên sinh nhiều thêm chút ít, hại cô sắp tương tư thành bệnh rồi.

“Hoàn cảnh tuy hơi khó một chút, nhưng anh dám đảm bảo, bộ phim này sau khi công chiếu, chắc chắn sẽ vô cùng đặc sắc, giải nữ diễn viên xuất sắc nhất của Kim Quyển Bách Hoa nhất định là của em.”

Du Yến dùng ánh mắt khinh bỉ để nhìn anh, “Phim còn chưa bắt đầu quay, anh đã ngồi đây nằm mơ rồi sao, mơ nhiều quá sẽ nghen chết anh đấy.”

Tuy miệng mĩa mai Điền Kì Lễ, nhưng trong lòng cô lại vô cùng tin tưởng năng lực của anh, đồ vật cả đoàn phim dùng đều là thứ cao cấp, nên thứ họ làm ra nhất định sẽ không thể nào thua kém những chỗ khác.

Diễn viên cũng là những người lão làng, tất cả yêu cầu biểu diễn của Điền Kì Lễ, đều dễ dàng hoàn thành được, mà so với tưởng tượng của Điền Kì Lễ còn tốt hơn nhiều lần.

Trong hoàn cảnh như thế, Du Yến cũng cảm thấy đầy nhiệt huyết, mỗi ngày đều ở trong trạng thái hưng phấn.

Có một cảnh quay kể về chuyện cô cùng các đồng nghiệp trong bệnh viện đi đến một cứ điểm, trên đường đi gặp phải vài người lính bị thương, bọn họ phải dừng lại cứu người, lại phát hiện binh sĩ bị chôn vùi trong tuyết, mọi người vội vàng dùng tay đào người lên.

Tuy có mang găng tay nhưng sau khi đóng xong, phát hiện ngón tay đều bị đông tím cả.

Cảnh Hân vừa giúp cô làm ấm tay, vừa roi nước mắt, đau lòng không chịu nổi.

Du Yến cười an ủi cô bé: “Cô ngốc, chuyện con con này thì tính là gì, có nhiều người mẫu còn phải nằm trên nền tuyết mặc bikini chụp ảnh kia.”

Cảnh Hân phụng phịu nói: “Người khác mặc gì em mặc kệ, em chính là đau lòng tay của chị, đôi tay này nếu bị Cố tiên sinh nhìn thấy, sau này anh ấy nhất định không cho chị đi đóng phim nữa.”

“Em đi cáo mật đi, chị đi đòi trợ lý!” Du Yến uy hiếp cô.

Cảnh Hân lập tức lặng thinh.

Một lúc sau, lại nghe Cảnh Hân ừ rừ nói: “Haiz, mới qua mấy ngày, em liền cảm thấy rất lâu rồi, ăn không ngon, ngủ không yên, nhiệm vụ đóng phim nặng như thế, em thật sợ chị sẽ mệt là người mất.”

Du Yến ở nhà có bao nhiêu cao quý, Cảnh Hân là người tận mắt chứng kiến, cho dù ở trong nhà ấm áp, Cố tiên sinh vẫn cảm tất đuổi theo bắt cô mang, lúc ăn cơm càng hận không thể tận tay đứt cô ăn, hắt xì sổ mũi một chút, liền vội tìm bác sĩ gia đình đối, vì mùa đông tay chân Du Yến dễ bị lạnh, kết quả là ngày ngày trong phòng bếp đều có thể ngửi được mùi thuốc trung y, Du Yến uống thuốc uống đến phiền, không muốn phối hợp, Cố tiên sinh có thể đổ cô nửa ngày, chỉ vì để cô uống một ngụm.

Cho nên người được người khác nâng niu trong lòng bàn tay, giờ đây lại chạy vào trong hốc núi hẻo lánh này chịu khổ, chỉ là người ngoài, Cảnh Hân còn cảm thấy đau lòng, đừng nói là người quan tâm Du Yến nhất chứ.

Nhưng đau lòng hơn nữa cũng không còn cách nào, đôi tay vừa được ủ ấm, Du Yến liền đứng dậy đi đóng phim, Cảnh Hân bất lực, chỉ đành chạy theo cô chuẩn bị canh ấm.

Ở trong núi quay phim tiến hành được một nửa, đột nhiên gặp phải trận tuyết lớn, con đường liền kết trong núi và ngoài núi cũng bị chặn lại, nhất thời không thể vào trong cũng không thể đi ra, tiếp tế cho đoàn phim cũng bị cắt ngang.

Thật ra trong đoàn phim vẫn tích trữ đủ thức ăn cho vài ngày, cho nên mọi người cũng không sốt ruột lắm, thời gian đóng phim vẫn tiếp tục, thời gian nghỉ ngơi thì ai làm việc nấy để giết thời gian, nhân nhả trải qua cuộc sống tách biệt với thế giới.

Thật ra cũng không xem như là tách biệt hoàn toàn với thế giới, ít nhất thỉnh thoảng vẫn có thể gọi điện, chỉ là tín hiệu lúc có lúc không.

Tối nay Du Yến ở dưới mái hiên phát hiện điện thoại có sóng, lập tức như tìm được báu vật, vội gọi điện cho Cố tiên sinh.

Từ lúc Du Yến vào trong núi, Cố tiên sinh vốn dĩ không có cách nào chủ động liên lạc với cô, mỗi lần đều cần chờ cô đóng xong phim, nghịch điện thoại, tìm nơi có sóng mới có thể gọi điện cho anh.

Chỉ có lúc này, Cố tiên sinh mới có thể được như ý nguyện nghe thấy giọng của cô.

Vì thời gian không cố định, địa điểm không cố định cho nên mỗi ngày anh đều không rời di động, cho dù là trên bàn họp hoặc là trên bàn đàm phán, chỉ cần điện thoại vừa vang, anh lập tức nghe máy, bất kể là ở địa điểm có phù hợp hay không.

Bạn làm ăn đều lên lút tìm Triệu Thiêm để hỏi han tình hình, “Chủ tịch Cố có phải là đang chờ cuộc điện thoại vô cùng quan trọng không?”

Triệu Thiêm cũng rất nghiêm túc nói với đối phương mà nói, “Đối với chủ tịch mà nói, đó là cuộc điện thoại quan trọng nhất nhất nhất, có một không hai.”

Du Yến ngồi xổm dưới mái hiên gọi điện thoại cho Cố tiên sinh, cô thật sợ mình vừa đứng lên, tín hiệu lập tức sẽ bị cắt đứt, Cảnh Hân thấy cô ngồi xổm quá cực khổ, vội đi tìm một ghế thấp cho cô, lại cầm tấm chăn lông ra, để cô thoải mái nói chuyện điện thoại.

Điện thoại chỉ vừa vang một tiếng, Cố tiên sinh ở bên kia lập tức nghe máy, những ngày bị tín hiệu dầy vò, Du Yến cũng đã quen với tốc độ của Cố tiên sinh, vui vẻ nói, “Chồng yêu dấu, em nhớ anh lắm!”

Bên tai vang lên giọng nói dễ nghe của Cố tiên sinh, anh cũng dịu dàng nói: “Anh cũng rất nhớ em, bên kia vẫn còn khá lạnh, phải nghỉ ngơi nhiều chút, đừng để quá mệt.”

Thật ra Cố tiên sinh thường ngày không phải là người nói nhiều nhưng vừa bắt máy lúc nào cũng có thể bị ngắt quãng, thế nên anh cũng học được lập tức biểu đạt sự quan tâm của mình cho cô nghe.

Du Yến cười tủm tỉm nói: “Em biết rồi, em sẽ chú ý, anh yên tâm đi.”

“Có gì muốn ăn, thì cứ bảo Cảnh Hân theo tổ lái xe ra ngoài núi mua cho em ăn, đừng ngại phiền.” Cố tiên sinh tiếp tục căn dặn.

Du Yến phụng phịu nói: “Đường ra núi bị chặn lại rồi, bọn em bên này bị trận tuyết lớn phong tỏa, mấy hôm nay không thể ra ngoài.”

Cô cũng là tiện miệng nói ra tình hình bên này, nào ngờ Cố tiên sinh lại bị dọa đến nhảy dựng lên, vội hỏi: “Cái gì? Đường núi bị phong tỏa rồi, không cách nào ra ngoài?”

“Đúng vậy, đến cả tiếp tế của đoàn phim cũng bị chặn lại rồi, chẳng qua bên đoàn phim vẫn còn...” Du Yến vừa nói đến đây, phát hiện điện thoại đã thoáng im lặng, vừa cầm điện thoại ra xem, trên màn hình quả nhiên mất sóng.

“Không phải chứ, có cần chống đối như vậy không!” Du Yến giận đến muốn đập điện thoại, chờ lát nữa vẫn không có sóng, chỉ đành bất đắc dĩ quay về phòng.

Trong phòng, Cảnh Hân đã giúp cô đun nước ấm, chờ cô vào rửa mặt rửa chân.

Du Yến nhìn chậu nước ấm nho nhỏ, lập tức xì lông: “Chị muốn tắm aaaaa.”

Cảnh Hân vội vuốt lông cô, an ủi: “Ngoan, chờ đường núi thông rồi, chúng ta có thể ra ngoài đi tắm.”

“Toàn thân ngứa ngáy, căn bản không ngủ được!”

“Chỗ nào ngứa, em giúp chị gãi.”

“Haiz...”

Cuộc sống khổ sở này mới chỉ là bắt đầu thôi, điều trách Điền Kì Lễ, chỗ nào không chọn lại đi chọn chỗ rách này!

Thời gian trong tiếng phàn nàn của Du Yến dần dần trôi đi, chớp mắt trời đã sáng, mọi người ăn sáng xong liền bắt đầu công việc, hôm nay trong phân cảnh của Du Yến có tình tiết bị thương, cho nên chuyên viên trang điểm vẽ vết máu trên trán cô, còn băng gạc lên, cô lập tức vinh quang trở thành một người bị thương.

Điền Kì Lễ nghiêm túc giảng kịch cho diễn viên, đột nhiên có người hô lên: Có trực thăng!

Mọi người đều tò mò ngẩng đầu nhìn trời, âm thanh vù vù, quả nhiên là tiếng trực thăng.

“Bọn họ hình như hạ cánh xuống đây.”

“Nơi đây có chỗ đáp sao?”

“Bên đầu thôn hình như có một sân phơi thóc, hẳn sẽ hạ cánh ở đó.”

Nói như thế, mọi người đều tò mò chạy sang đầu thôn, đến Điền Kì Lễ cũng bỏ kịch bản trên tay xuống chạy theo, anh vốn dĩ không nhận được thông báo của bất kì nhân vật lớn nào nói sẽ đến đây cho nên anh cũng rất tò mò, rốt cuộc là ai lại xuất hiện vào lúc này.

Du Yến vừa hóa trang xong, ra ngoài liền thấy mọi người dừng lại việc đang làm, chạy ra ngoài đầu thôn, liền kéo một người đến hỏi: “Xảy ra chuyện gì vậy? Mọi người chạy đi đâu thế?”

“Trực thăng hạ cánh, đạo diễn đã qua đó xem rồi.”

Cảnh Hân đứng sau lưng Du Yến nghe thấy có náo nhiệt để xem, vội chạy lên trước, “Ồ đâu? Tôi cũng muốn đi xem.”

Du Yến chợt nghĩ đến cuộc gọi hôm qua, lúc ấy cô nói với Cố tiên sinh đường bị phong tỏa, tiếp tế bị ngừng lại, nhưng lúc nói đến đoàn phim vẫn còn lương thực thì điện thoại mất sóng, Cố tiên sinh chắc chắn là hiểu lầm ý của cô, chẳng lẽ...

Nghĩ đến đây, Du Yến cũng vội chạy ra đầu thôn, tốc độ của cô nhanh hơn Cảnh Hân không biết bao nhiêu lần, mà Cảnh Hân chạy sau cô có chút hoang mang không biết cô đột nhiên như được uống nước tăng lực vậy, rốt cuộc là có chuyện gì thế?!

Du Yến vội đến sân phơi thóc, trực thăng đã hạ cánh xong, từ xa nhìn sang, Điền Kì Lễ đang bắt tay với người bước xuống trên máy bay, người đó khá cao, bóng lưng cũng khá thẳng, cảm giác quen thuộc tràn vào tim, khiến khóe mắt cô đỏ lên.

Đường như người nọ cũng cảm nhận được gì đó, quay người nhìn về phía sau, tầm mắt hai người lập tức giao nhau.

Thoáng cái, dường như có thể nghe được tiếng tim đập thình thịch của đối phương.

“Anh đến rồi?”

“Anh đến rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Đau lòng

Tuy hoàn cảnh của đoàn phim khá tồi tàn nhưng nơi tiếp khách vẫn có, Điền Kì Lễ và ban chế tác tiếp đón Cố tiên sinh vào trong nơi tương đối đường hoàng, đó là nơi thường ngày các diễn viên trang điểm, nghỉ ngơi.

Những diễn viên khác bị Điền Kì Lễ xua ra ngoài, chỉ để lại Du Yến cùng ban chế tác.

Sau khi pha trà xong, Điền Kì Lễ vỗ tay nói với những người kia: “Đến đây, tôi giới thiệu cho mọi người ông chủ lớn đứng sau bộ phim này của chúng ta, Cố Hành Viễn, ông chủ Cố.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Mọi người đều bất giác cảm thấy kì lạ, không phải nói Du Yến là chủ của họ sao? Sao đột nhiên lại thêm một ông chủ đứng sau? Chuyện bên trong có phải sâu đến khó lường không?

Du Yến ngồi bên cạnh Cố tiên sinh, mỉm cười không nói, Cố tiên sinh cũng âm thầm đánh giá cô, hơn một tháng không gặp mặt rồi, bây giờ ở bên cạnh cô, đến tay cũng không dám nắm, thật khiến người ta buồn bực.

Điền Kì Lễ ho khan một tiếng, nói: “Là thế này, Cố tiên sinh là người đầu tư nhiều nhất, Du Yến là bà chủ lớn, hiểu chưa?”

Những người khác tiếp tục lắc đầu, bị anh nói như thế này, mọi người càng cảm thấy hoang mang, làm sao có thể hiểu chứ.

Điền Kì Lễ nghĩ một chút, nói với Du Yến: “Nếu không em đưa Cố tiên sinh sang chỗ em nghỉ ngơi đi, bên này cứ giao cho anh?”

Du Yến nhìn Cố tiên sinh, gật đầu nói: “Cũng được.”

Những người khác trong đoàn phim càng thêm mờ mịt, cảm thấy tam quan của mình đang sụp đổ.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Đạo diễn lại công khai giúp diễn viên “đắt mồi”, diễn viên càng thân thiện chấp nhận quy tắc ngầm cùng kim chủ! Hai bên còn trưng ra vẻ hợp tình hợp lý, hết như chuyện này là chuyện vô cùng bình thường.

Đạo diễn, tam quan và tiết tháo của anh ở đâu rồi? Đều bị chó ăn mất sao?!

Chờ sau khi Du Yến dẫn Cố tiên sinh rời đi, Điền Kì Lễ mới xua tay nói: “Được rồi được rồi, đừng dùng ánh mắt như nhìn quái vật để nhìn tôi, tôi rất bình thường, tam quan và tiết tháo vẫn ở nguyên vị trí, Cố tiên sinh là chồng của Du Yến, quan hệ của bọn họ rất bình thường, không giống như những gì các người suy nghĩ đâu.”

Mọi người lập tức bần rợn nhặt cảm mình lên, cảm đều bị dọa đến rơi mất rồi.

“Các người cho rằng Cố tiên sinh thật sự là đường xa ngồi trực thăng đến thăm các người sao? Nghĩ cũng hay lắm, người ta là vì nghe thấy trận tuyết lớn phong tỏa núi, sốt ruột vợ mình, nên đến thăm cô ấy thôi.” Điền Kì Lễ tiếp tục giải thích cho đám đàn em của mình.

Đám người chế tác cuối cùng cũng tìm được cảm mình, hỏi: “Đạo diễn, thế người ta đã giấu chuyện kết hôn, sao anh còn ngang nhiên nói ra quan hệ của họ, thích hợp không?”

“Du Yến nếu đã ngang nhiên dẫn người đi trước mặt mọi người, điều đó chứng minh cô ấy không sợ mọi người biết, hơn nữa cô ấy tin vào nhân phẩm của những người có mặt ở đây, nhất định sẽ không ra ngoài nói bậy.”

Thật ra tính luôn Điền Kì Lễ cũng chỉ có năm người, cũng tính là quen biết, nếu Du Yến và Cố tiên sinh là chủ, Điền Kì Lễ cũng không cảm thấy nên giấu giếm chuyện này.

Hơn nữa anh có dự cảm, Du Yến dường như cũng không muốn tiếp tục giấu giếm quan hệ giữa cô với Cố Hành Viễn, từ một số hành động nhỏ của cô, liền có thể dễ dàng thấy được, việc công khai hẳn chỉ là chuyện sớm muộn.

Mặc kệ người khác đang nhìn theo, Du Yến dẫn Cố tiên sinh đi qua một con ngõ nhỏ, đến căn nhà mình ở, trong thôn này đều là nhà đất, chẳng qua căn nhà Du Yến ở là mới nhất, nền xi măng trong nhà cũng tương đối trơn bóng.

Cố tiên sinh nhíu mày nhìn hoàn cảnh xung quanh, thoáng đau lòng không chịu nổi, câu đầu tiên khi bước vào nhà liền là, “Cửa sổ bị lọt gió, tôi sẽ rất lạnh đúng không?”

Du Yến lắc đầu, “Không đâu, có lò sưởi, hơn nữa tấm chăn anh mua cho em rất ấm.”

Cố tiên sinh đi đến bên cạnh, ôm lấy cô, thấp giọng thờ dãi: “Ồ nơi anh không nhìn thấy, em vẫn là sống không tốt.”

Du Yến cười khê, “Thật ra anh không cần lo lắng đâu, em sống rất ổn, trong đoàn phim, em đều được tiêu chuẩn cao cấp nhất đấy.”

Cố tiên sinh nghĩ ngợi, “Anh để trực thăng ở lại đây, em lúc nào cũng có thể vào trong thành phố.”

“Không cần, như thế quá phô trương, nếu anh nghĩ cách hối thúc người bên ngoài, sớm dọn đường đi, như thế bọn em có thể sống thoải mái hơn chút.”

“Đừng lo lắng, anh đã cho người đi làm rồi.”

Hai người ôm nhau quần quýt một lúc, Cố tiên sinh nói muốn dẫn cô ra ngoài núi ăn một bữa ngon, Du Yến cũng vui vẻ đồng ý, cô đã vài ngày chưa tắm rồi, đang muốn tìm nơi thoải mái tắm rửa.

Du Yến tìm Điền Kì Lễ nghỉ phép một ngày, cô là vai chính kiêm nhà đầu tư, Điền Kì Lễ không dám ngăn cô, rất sáng khoái cho cô nghỉ phép.

Cánh Hân cảm thấy kiếp trước hẳn là mình giải cứu hệ mặt trời, nên kiếp này mới tìm được chủ tốt như vậy, không chỉ bao ăn uống, bao du lịch, ra ngoài còn có thể ngồi trực thăng, thử hỏi có người làm công nào có số như cô không?

Vì có trực thăng, Cố tiên sinh trực tiếp chọn một khách sạn suối nước nóng tốt nhất, để Du Yến thoải mái ngâm người trong suối nước nóng, thư giãn đôi chút.

Cho đến sáng hôm sau mới đưa cô về trường quay.

Cố tiên sinh xuất hiện thật quá phô trương, người bên cạnh muốn vờ như không biết cũng không được, huống gì anh vừa đến liền dẫn Du Yến đi, hôm sau mới đưa về, hành động này ngầm thừa nhận quan hệ giữa bọn họ khiến người trong đoàn phim đều sáng tỏ.

Khó trách Du Yến còn trẻ như thế lại có thể đầu tư được bộ phim lớn như thế, hóa ra thực lực đằng sau còn hùng hậu như thế này.

Chẳng qua Cố tiên sinh vẫn luôn làm việc kín đáo, trước giờ chưa từng truyền ra scandal gì, tuyệt đối là người giữ mình trong sạch.

Mà nay đối với Du Yến lại phô trương như thế, thật sự là muốn cưới cô về nhà ư?

Phần lớn mọi người đều ôm lòng muốn xem kịch hay vây quanh bọn họ, dù sao đi nữa thì cánh cửa nhà giàu không dễ vào, đã không ít ngôi sao bị canh trước cánh cửa này rồi.

Du Yến biết mọi người đang thi thảm bàn luận về quan hệ giữa cô và Cố tiên sinh, chẳng qua chỉ cần không phải quang minh chính đại bàn luận trước mặt cô, thì cô đều sẽ vờ như không biết.

Cố tiên sinh không thể ở lại lâu, hôm sau liền phải về, sau khi anh rời đi hai ngày, con đường trong núi cũng được thông thoáng, giao thông lại như trước, chỉ là tín hiệu vẫn không tốt, mọi người gọi điện thoại vẫn phải thét gào.

Hôm nay, xe tiếp tế lương thực từ trong thành phố đúng giờ đến nơi, chỉ là lần này sau chiếc xe này còn có một chiếc xe lớn, mọi người tiến lại gần xem, bên trong xe là một căn nhà sang trọng, bài trí bên trong vô cùng cao cấp, đến cả phòng bếp và phòng tắm đều có, bố trí bên trong khiến người ta vừa nhìn thấy liền không muốn rời đi.

Điền Kì Lễ tham quan một hồi, cảm giác nói: “Không cần đoán cũng biết đây chắc chắn là tặng cho bà chủ Du của chúng ta rồi.”

Tài xế xác nhận, quả nhiên không sai, là Cố tiên sinh chuẩn bị xe nghỉ ngơi cho Du Yến.

Du Yến nhìn một cái, lập tức bảo Cảnh Hân kéo hành lý vào trong, Cảnh Hân mặt dày nói: “Sô pha phòng khách rất thoải mái, em ngủ ở bên đó.”

Du Yến cung chiều cô, cũng để cô tự quyết.

Trong xe vô cùng ấm áp, những lúc không quay phim, Du Yến và Cảnh Hân đều ở trong xe, đến cả Điện Kì Lễ đều chạy đến hưởng thụ sự ấm áp này.

Chất lượng cuộc sống được đề cao, cuộc sống trở nên không khó khăn nữa, thời gian hai tháng trôi qua, đoàn phim lại đổi chỗ quay khác.

Trong thời gian này, bố Du ngã bệnh, không quá nghiêm trọng nhưng phải ở lại bệnh viện quan sát, Du Yến sau khi biết được, vội vàng xin phép, về thành phố B thăm bố Du.

Cả đường sợ hãi quay về, sau khi nhìn thấy sắc mặt của bố Du khá tốt, cô mới hết căng thẳng.

“Tuổi tác lớn rồi, chút bệnh vặt vẫn phải có, không cần lo lắng.” Bố Du vui vẻ vỗ tay cô an ủi.

Du Yến ngồi bên giường, dụi đầu vào người bố, làm nũng nói: “Sao có thể không lo chứ, tim của bố yếu ớt như thế, bất cứ chuyện nhỏ này đều là chuyện lớn, bố cảm thấy nơi nào không khỏe phải lập tức thông báo với con, còn nếu con không ở nhà, bố phải lập tức gọi cho Cố tiên sinh, bố nhớ chưa?”

Bố Du gật đầu đồng ý, chờ ông bảo đảm Du Yến đồng ý cho qua.

Bố Du muốn nghe cô kể về chuyện quay phim, Du Yến liền chọn ra những chuyện thú vị, hài hước để kể cho ông nghe, bố Du nghe đến rất vui, sau đó nói với con gái: “Ở bên ngoài quay phim, chắc chắn sẽ cực khổ, những thứ này con không nói, bố cũng biết, hôm qua trò chuyện với Hành Viễn, nói đến tình hình trong núi của con, thằng bé chắc hẳn là đau lòng chết mấy, bố khuyên nó bình tĩnh một chút, con cứng cáp như thế, chắc chắn sẽ không có vấn đề gì cả, nó quá quan tâm đến con rồi.”

Sau đó bố Du lại nói: “Đứa nhỏ như con, lúc ra đời thầy bói toán nói con là một người có phúc khí, trong đời chắc chắn sẽ có một đại phúc tinh, theo bố thấy, Hành Viễn chắc chắn là phúc tinh của con, có nó ở bên cạnh, hôm nào đó bố đi rồi, cũng sẽ đi rất yên lòng.”

Du Yến nghe đến đây, không nhịn được phản kháng: “Bố, bố vẫn trẻ như thế, sau này nhất định cũng sẽ sống lâu trăm tuổi, đừng hể chút lại nói lời không may như thế!”

“Được được được, bố không nói, bố chỉ muốn nói với con, Hành Viễn là thật lòng đối tốt với con, con không được phụ lòng người ta, sau này, ít nhận phim lại một chút, danh tiếng chỉ là vật ngoài thân, người nhà mới là quan trọng nhất.”

“Con biết rồi ạ, con nghe lời bố, sau này ít nhận công việc là được.”

Lại gần một tháng không gặp, sau khi hai người về nhà, cơm còn chưa kịp ăn, liền trực tiếp về phòng vận động, Cố tiên sinh cùng cô lăn lộn, đem cô ăn sạch vài lần mới có thể giải tỏa tình ý nhớ nhung trong lòng.

“Còn bao lâu nữa em mới quay xong?” Cố tiên sinh ôm cô vào lòng, nheo mắt cảm nhận nhiệt độ trên người cô.

“Hắn là cần hai tháng nữa mới quay xong.”

“Lâu thế à?”

“Tiến độ này đã rất nhanh rồi.”

Cố tiên sinh cũng không nói gì, chỉ trực tiếp ôm cô càng chặt hơn.

Người ngoài nhìn vào, Du Yến vẫn là rất bám người, chỉ cần ở bên Cố tiên sinh liền sẽ bám chặt anh, một khắc cũng không rời đi, đi đâu cũng muốn được đi theo, thật sự là muốn thành vật mang bên hông.

Trong lòng Cố tiên sinh rất rõ ràng, anh cũng muốn dính lấy Du Yến như thế, giây phút nào cũng muốn được ở bên cạnh cô, chỉ cần cô hơi rời khỏi tầm nhìn của anh, anh liền cảm thấy không yên lòng, muốn buộc cô bên người, cuộc sống lúc cô ra ngoài đóng phim, đêm tối giường không nệm trông càng trở nên dầy vò, vừa nhắm mắt, trong đầu toàn bộ là hình bóng của cô, nghĩ đến nghĩ lui, không cách nào cũng được.

“Bùi Thiếu Hoa nói có một thầy phong thủy, tháng sau sẽ đến thành phố B tọa đàm, đến lúc đó anh ấy sẽ dẫn chúng ta đi cùng, “Cố tiên sinh đột nhiên nghĩ ra chuyện này, nói cho Du Yến biết.

Du Yến nghe xong, có chút lo lắng nói: “Gặp thầy rồi, không biết ông ấy có biết em là trọng sinh quay về hay không nhỉ?”

“Nếu như có thể xem thấu, không phải chứng minh ông ấy càng có bản lĩnh hay sao.”

“Cũng đúng...”

Hôm sau, Dư quán gia chờ lúc cô ăn sáng xong, liền đứng giờ đưa tạp chí giải trí cho cô, Du Yến nhìn tạp chí ông đưa đến, cho rằng có tin tức liên quan

đến mình, vừa mở ra xem lại phát hiện có bài báo liên quan đến Tề Diễm Diễm.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Tung tin

Tiêu đề thật to ghi trên tạp chí “Scandal quan hệ tình cảm của ngôi sao điện ảnh Tề Diễm Diễm.”

Theo người tung tin cho biết, mối quan hệ yêu đương của ngôi sao điện ảnh Tề Diễm Diễm khá phức tạp, đồng thời qua lại đủ loại người trong và ngoài giới giải trí, trong quá trình yêu đương, thường xuyên đòi hỏi đối tượng cung cấp các lợi ích cho cô nàng, nếu không có giá trị lợi dụng, Tề Diễm Diễm sẽ lập tức chia tay.

Nghe nói người tung tin này là bạn trai cũ của Tề Diễm Diễm, họ Trương, là một phó đạo diễn của một tác phẩm nổi tiếng.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Du Yến đọc xong bài báo, nhũm mày nhớ lại, hình như cô biết phó đạo diễn này là ai, không phải chính là phó đạo diễn Trương Dự trong bộ phim《Vào hè》nổi tiếng gần đây sao, lúc ấy Viên Viên còn nói với cô quan hệ giữa Tề Diễm Diễm và phó đạo diễn này không rõ ràng, cô ta còn thường ngồi xe của anh đến trường quay.

Cả ngày sẵn ửng, sẽ bị ửng mỗ*.

(*Ý chỉ người quá tự tin, chỉ cần sơ sẩy sẽ bị đưa ra trước vành móng ngựa)

Trước đây Tề Diễm Diễm là một người ham chơi, cho rằng bản thân có vài phần tư sắc, có thể đùa giỡn đàn ông trong lòng bàn tay, thích liến cùng họ chơi bời, thấy ai hợp khẩu vị liền nghĩ đủ mọi cách để khiêu khích.

Đến cả người nổi loạn như Du Yến trước đây cũng nhìn không quen tác phong của cô ta, rất chê bai loại tính cách này của cô.

Du Yến đọc sơ đại ý của bài viết một lần liền ném sang một bên không thèm để ý nữa, hiếm khi được hai ngày nghỉ ngơi, cô không muốn vì những chuyện không liên quan mà lãng phí tinh thần, tình bạn giữa cô và Tề Diễm Diễm, từ kiếp trước sớm đã cách mặt rồi, kiếp này cô không báo thù đã là hết lòng hết dạ rồi, Tề Diễm Diễm trong mắt cô, không có chút khác biệt với người qua đường.

Vừa sáng sớm, Du Yến đã đến bệnh viện thăm bố Du, nhưng bố Du chê cô ồn, rất nhanh liền đuổi cô đi, nói cô bên cạnh Cố tiên sinh nhiều một chút.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Điểm tâm tư nhỏ này của bố Du, cô vẫn hiểu được, cũng không nói toạc ra, nghe lời rời khỏi bệnh viện, trực tiếp đến tập đoàn Cố Thị.

Bây giờ bước vào Cố Thị, Du Yến đã vô cùng quen thuộc đường lối, không cần chờ người đến báo, lúc nào cũng có thể tự do ra vào phòng làm việc của Cố tiên sinh.

Cố tiên sinh chuẩn bị mở cuộc họp, nhìn thấy cô đến, liền bảo Triệu Thiêm đi thông báo hủy cuộc họp lại.

Những người đã ngồi trong phòng họp chờ chịu trận, giờ may mắn được thoát lần này, bất giác vui vẻ gào thét trong lòng “Bà chủ vạn tuế!”

“Anh vẫn nên đi họp trước đi, em chờ anh.”

Cố tiên sinh ôm cô ngồi xuống sofa, lắc đầu nói: “Không sao, không phải là cuộc họp quan trọng.”

Du Yến nghe xong, cười hân lên mặt anh, “Em đến bệnh viện, kết quả là bố chê em ồn quá, liền đuổi em về, thật ra ông ấy biết em nghỉ phép không nhiều, muốn em ở bên anh nhiều hơn chút nữa thôi.”

Cố tiên sinh rất biết điều nói: “Anh sẽ mua trà nghe tặng bố.”

Du Yến không biết mình có tính là mê hoặc quân vương hay không, vì mỗi lần cô đến công ty, Cố tiên sinh liền không làm việc, không mở cuộc họp, tài liệu cũng không thèm xem, chỉ chuyên tâm cùng cô trò chuyện, đùa nghịch, sau đó còn dính công cùng cô về nhà.

“Sau này em vẫn là nên ít đến công ty thôi.” Du Yến rất tự giác nói với Cố tiên sinh.

Cố tiên sinh nghi hoặc nhìn cô, “Tại sao?”

“Cảm thấy mỗi lần đến đây đều quá rầy công việc của anh.”

“Rất nhiều chuyện đều không cần làm, nhân viên đều là tinh anh trong ngành dùng lương cao để tuyển về, có thể tự giải quyết công việc, phần lớn thời gian, anh chỉ cần đóng vai trò giám sát mà thôi.”

Du Yến cái hiểu cái không nhưng nếu Cố tiên sinh nói không sao, thế thì chắc chắn là không sao.

Du Yến cho rằng bài báo về Tề Diễm Diễm cũng chỉ xuất hiện trong hôm nay, dù gì cô ta cũng không phải là ngôi sao nổi tiếng, đối với tin tức của cô ta, độ quan tâm hẳn cũng sẽ không cao.

Nhưng điều khiến người ta bất ngờ là ngày thứ hai, thứ ba bài viết về Tề Diễm Diễm lại liên tục xuất hiện, cô ta qua lại với đại gia nào, đạo diễn nào, cô ta thường đến khách sạn, thậm chí là ảnh nóng với bạn trai nào đó cũng bị tung ra.

Xem ra lần này Tề Diễm Diễm thật sự là chọc phải người không nên chọc, rốt cuộc bị người ta báo thù đến cùng.

Đều nói phụ nữ dễ vì tình mà điên, thật ra đàn ông điên lên cũng không thua kém gì, chuyện tung tin này nối đuôi nhau tung ra, thật sự là muốn Tề Diễm Diễm rơi xuống đáy vực.

Ba lần bốn lượt bị tung tin, khán giả cũng không phải bị mù, rất nhanh liền nhớ được đời sống riêng tư hỗn loạn của ngôi sao nữ này, Tề Diễm Diễm xem ra nổi tiếng rồi, chỉ là mang tiếng xấu mới nổi mà thôi.

Ngày nghỉ cuối cùng của Du Yến, cô nhận được điện thoại của Tề Diễm Diễm, cô ta đang khóc đến thương tâm ở đầu dây bên kia, “Tiểu Yến, nể tình tình bạn nhiều năm nay của chúng ta, giúp tớ lần này, tớ biết, quan hệ của cậu rộng như thế, chỉ cần cậu đồng ý, chắc chắn có thể giúp tớ, xin cậu đấy...”

Du Yến lắc đầu nói: “Tôi cứ không nổi cậu, nhân tự cậu trông, hẳn cậu nên tự nhận lấy quả này, cậu dám nói những bài báo này đều là giả không? Cậu dám nói cậu với đám người kia trong sạch không?”

Tề Diễm Diễm không cách nào phủ nhận lời chất vấn của cô, vì hai người quá hiểu đối phương rồi, cô chỉ đành khổ sở cầu xin, “Tiểu Yến, nể tình tình bạn nhiều năm nay của chúng ta, giúp tớ lần này, tớ biết, quan hệ của cậu rộng như thế, chỉ cần cậu đồng ý, chắc chắn có thể giúp tớ, xin cậu đấy, chỉ lần này thôi, sau này tớ nhất định sẽ không làm vậy nữa.”

Du Yến đột nhiên rất muốn cười, tình bạn nhiều năm thì thế nào? Đáng giá mấy đồng chứ?

Kiếp trước, lúc giới truyền thông liên tục chỉ trích cô, cô ta lập tức đứng ra tung tin, đó chính là bạn thân nhiều năm như cô ta nói ư.

Gặp chuyện tương tự, nay lại sống lại lần nữa, chỉ là vai diễn đã thay đổi, Tề Diễm Diễm trở thành đương sự đang đầu sỏ lừa bịp, mà cô chỉ là người ngoài cuộc lạnh mắt đứng nhìn.

Du Yến tự nhận vẫn chưa thể nhẫn tâm như cô ta, thành kẻ thiếu đạo đức ném đá xuống giếng, nhưng bàng quan đứng nhìn thì cô vẫn có thể làm được.

Tề Diễm Diễm bây giờ hết như một đám nước đục, ai đánh vào liền sẽ bị xui xẻo, tránh còn không kịp, ai còn đồng ý giúp cô ta chứ?

Du Yến tuy có năng lực giúp đỡ, lại không định giúp cô ta.

“Tề Diễm Diễm, chuyện này tôi giúp không được, cậu tìm người khác đi.” Du Yến lần nữa từ chối.

Chuẩn bị gác máy, liền nghe Tề Diễm Diễm hét lên trong điện thoại: “Du Yến, cậu thật sự không định giúp tôi sao? Chẳng lẽ cậu không sợ tôi cá chết lưới rách, đem chuyện cậu giấu chuyện kết hôn nói ra ngoài ư?”

Du Yến cười lạnh nói: “Là đám bạn trai cô tung tin, cô mới có hoàn cảnh này, cô bây giờ lại tìm tôi cá chết lưới rách ư? Đây là đạo lý gì vậy?”

Vừa bị cô hỏi ngược như thế này, Tề Diễm Diễm cũng cảm thấy mình lý lẽ cùn, lại thấp giọng nói: “Tiểu Yến, tớ chỉ xin cậu lần này, sau này tớ nhất định sẽ không phiền cậu nữa.”

“Dựa vào lời vừa nãy của cô, đã đủ thành lý do để tôi không giúp cô rồi.”

Tề Diễm Diễm im lặng một lúc lâu, ủ rũ hỏi: “Cậu thật sự không sợ tôi đem chuyện của cậu nói ra ngoài sao?”

Du Yến lạnh lùng nói hai chữ “Tùy cô.” Sau đó rất quả quyết gác máy.

Gác điện thoại, Du Yến vô cùng buồn bực, tuy sớm biết Tề Diễm Diễm không tốt đẹp gì, cũng chuẩn bị xong tâm lý, nhưng lúc gặp phải chuyện này, vẫn là bị tức đến không chịu nổi.

Đêm đến, lúc chuẩn bị đi ngủ, Du Yến đặc biệt phân tích tình huống này với Cố tiên sinh, nói gần đây có thể sẽ bị tung tin chuyện bọn họ giấu chuyện kết hôn ra, đến lúc đó quả nhiên truyền thông sẽ hỏi đến chuyện này, hai người nên duy trì im lặng là được.

Cố tiên sinh cảm thấy khá bất ngờ, hỏi: “Em chuẩn bị công khai?”

Du Yến phụng phịu nói: “Sao thế được, cho dù công khai cũng chọn ngày tốt, phải công khai một cách đường hoàng, đó mới là phong cách của em, được không!”

Sau đó cô liền đem chuyện của Tề Diễm Diễm ra nói với Cố tiên sinh, Cố tiên sinh nhú mày nghe xong, rất không vui, lại có người uy hiếp nữ nhân của anh, còn muốn sống hay không!

“Trực tiếp cho người bịt miệng cô ta là được.” Cố tiên sinh giải quyết vấn đề trước giờ đều rất trực tiếp.

Du Yến lắc đầu, “Không cần lãng phí tinh lực lên cô ta, để cô thoải mái đi, cô ta cũng không làm gì ra trò trống gì đâu.”

Nếu là bình thường, Cố tiên sinh nhất định sẽ lập tức cho người giải quyết Tề Diễm Diễm.

Chẳng qua bây giờ anh có lòng riêng, cảm thấy để Tề Diễm Diễm tung tin của họ ra cũng tốt, đỡ để bọn họ phải phí tâm đi nghĩ cách làm thế nào để công khai, cho dù sau đó sẽ có ảnh hưởng, anh cũng có thể có nghìn vạn phương án để giải quyết, vốn dĩ không cần bận tâm.

Nghĩ như thế, Cố tiên sinh cũng không sốt ruột, ngược lại có chút chờ mong chuyện diễn ra.

Du Yến nói được làm được, từ ngày gác máy cô ta, sau đó Tề Diễm Diễm có gọi đến đều không nghe, hôm sau liền dọn dẹp hành lý về trường quay.

Mà Tề Diễm Diễm bên kia, từ vụ bê bối tình cảm được nâng cấp thành vụ lộ ảnh nóng, liên tiếp vài ngày sau đều trở thành đề tài hot nhất trên trang đầu Weibo.

Cô đã thành sao nữ có danh tiếng thôi nhất, không thể đứng trong giới giải trí nữa.

Áp lực dư luận rất nhanh liền công kích cô không còn mảnh giáp, sau khi bị bump lên khắp nơi, cô tìm được cách tự cứu lấy mình, ví dụ như tung ra tin lớn hơn để thu hút sự chú ý của khán giả,

Cô ta giờ đây cũng không thêm đề ý nhiều như thế, vị trí mà cô không dễ gì mới phấn đấu được đến ngày nay, thật sự rất bất cam khi biến mất ra khỏi giới giải trí như thế này.

Trước đó cô đã nói với Du Yến việc tung tin giấu chuyện kết hôn của bọn họ, lúc đó cô cũng chỉ muốn dọa Du Yến, muốn cô giúp đỡ, nhưng bây giờ, cô thật sự cảm thấy đó chính là lối thoát tự cứu mình duy nhất, chỉ khi tung tin tức này, dựa vào địa vị, thân phận của Du Yến bây giờ, chắc chắn tin tức sẽ gây xôn xao, đến lúc đó tầm nhìn của mọi người đều sẽ tập trung lên người Du Yến, còn ai có thể nghĩ đến vai nhỏ nhoi này của cô?

Cảnh quay ngoại cảnh lần này không tính là hẻo lánh, là ở một thị trấn nhỏ, tín hiệu nơi này khá tốt, cơ sở vật chất so với trong núi thật sự là tốt hơn trăm nghìn lần.

Chẳng qua Du Yến đã yêu chiếc xe nhà của cô, đến đâu cũng mang theo nó.

Hôm nay trời vừa sáng, Điền Kì Lễ lại đến gõ cửa nhà cô, để cô đọc tin tức giải trí sáng nay.

Bài báo nói về việc Du Yến thật ra đã kết hôn hai năm, mà đối tượng kết hôn lại là doanh nhân giàu có đại danh鼎鼎 họ Cố, tuy không nói rõ họ tên, nhưng rất dễ đoán ra đó là ai.

Tiểu khu biệt thự mà họ ở cũng bị tung lên, thậm chí còn có tấm ảnh chụp toàn cảnh nhà của bọn họ.

Tin này vừa tung ra, giới truyền thông lại xôn xao một trận.

“Em gặp phải chuyện lớn rồi, đến cả địa chỉ nhà cũng bị tung lên rồi.” Điền Kì Lễ chỉ vào tin tức nói với cô.

Du Yến nhú mày, tuy biết trước Tề Diễm Diễm sẽ tung tin nhưng không nghĩ đến cô ta dữ dằn như thế, đến cả địa chỉ nhà cô cũng tung lên.

Điền Kì Lễ lo lắng nhìn cô, “Có cần cho em vài ngày nghỉ, quay về giải quyết không?”

Du Yến lắc đầu, gọi điện cho Cố Hành Viễn, điện thoại rất nhanh liền thông, giọng Cố tiên sinh vẫn là đáng vẻ vân đạm phong khinh, tâm tình còn rất tốt chào cô, “Chào buổi sáng, bảo bối.”

“Chào buổi sáng.” Du Yến ngơ ngẩn đáp một câu, sau đó nghĩ đến chuyện chính vội hỏi: “Anh đã đọc tin tức hôm nay chưa? Tề Diễm Diễm đến cả địa chỉ của chúng ta cũng tung ra rồi.”

“Ừ, anh đọc rồi.”

“Thế bên anh có sao không?”

“Em yên tâm, bên này không sao, truyền thông không tiến vào tiểu khu được.” Cố tiên sinh ở bên kia nhẹ giọng trấn an cô.

Du Yến thờ phào nhẹ nhõm nói: “Thế anh ra ngoài cẩn thận một chút, thật sự không ổn thì đổi chỗ khác ở đi.”

Cố tiên sinh không đồng ý với quyết định của cô, “Chuyện đã xảy ra, hẳn phải đối diện mới phải.”

Du Yến bắt đầu đi thờ dài, lòng thầm nghĩ Cố tiên sinh anh chờ chuyện này xảy ra, đã chờ rất lâu rồi đúng không, nếu không cũng không để mặc tin này tung ra như vậy

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Tin tức

Du Yến ở trong đoàn phim cũng được xem như là khép kín một nửa, vị trí cũng khá xa, truyền thông nhất thời sẽ không tìm được, thế là Cố tiên sinh trở thành đối tượng hấp dẫn đủ loại truyền thông.

Doanh nhân giàu có họ Cố, không cần đoán cũng biết là Cố tiên sinh, hơn nữa Cố tiên sinh trước kia từng nhiều lần xuất hiện trước mặt truyền thông, thừa nhận anh là fan của Du Yến, cho nên tin tức này vừa tung ra, mọi người liền có thể xác định, đối tượng Du Yến kết hôn mà giấu giếm nhất định là Cố tiên sinh.

Địa chỉ tiểu khu bị tung ra nhưng hệ thống an toàn nghiêm ngặt của khu đất hoàng kim này, muốn ra vào không phải là chuyện dễ dàng, truyền thông chỉ đành đứng ở bên ngoài chờ đợi.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cho dù biết có người ở ngoài cửa chờ sẵn, chiếc xe màu đen của Cố tiên sinh vẫn đúng giờ ra khỏi tiểu khu, phóng khoáng để bọn họ chạy theo chụp hình.

Chiếc xe phô trương chạy đến tập đoàn Cố Thị, chiếc Rolls Royce chạy vào trong bãi giữ xe, đội chó săn chỉ có thể đứng ở ngoài nhìn theo bóng xe mà thờ dài, rõ ràng biết người đó là Cố tiên sinh, nhưng đến cả bóng lưng cũng không chụp được, thật sự khiến người ta phát điên mà.

Cố tiên sinh cầm tờ báo, thoải mái đi vào thang máy, Triệu Thiêm đã ở trước cửa thang máy chờ sẵn, nhìn thấy anh vừa xuất hiện, vội vàng tiến lên trước chào đón: “Chủ tịch, đối với tin hôm nay, ngài có chỉ thị gì không?”

Cố tiên sinh lắc đầu đưa tờ báo cho anh, chỉ vào tin khác trên tạp chí giải trí nói: “Người phụ nữ này, loại trừ.”

Triệu Thiêm nhận lấy tờ báo, nhìn bài viết mà Cố tiên sinh chỉ vào, Tề Diễm Diễm?

“Là cô ta tung ra chuyện của chúng tôi, vì để thể hiện sự phẫn nộ của tôi, người này nhất định phải biến mất ra giới giải trí.” Cố tiên sinh dường như vẫn thông thả giải thích cho Triệu Thiêm.

Triệu Thiêm rất nghiêm túc nhìn ông chủ của mình, cố gắng muốn tìm ra chút phẫn nộ trên mặt anh, nhưng đáng tiếc nhìn nửa ngày, anh chỉ thấy tâm tình của Cố tiên sinh rất tốt, suýt nữa ngâm nga hát thành lời.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Tuy khó hiểu nhưng Triệu Thiêm cũng không hỏi nhiều, cầm tạp chí chuẩn bị đi làm.

Vừa xoay người lại bị Cố tiên sinh gọi lại, “Dưới lầu có rất nhiều người?”

Triệu Thiêm gật đầu, “Vừa sáng sớm cổng lớn đã bị chặn, đã điều vài bảo vệ có thể duy trì trật tự.”

Cố tiên sinh nghĩ ngợi một lúc, nói: “Cậu đi ra ngoài thông báo, nói sau này chúng ta sẽ mở cuộc họp báo, có chuyện gì để nói sao.”

“Khi nào mở cuộc họp báo ạ?”

“...” Cố tiên sinh dùng ánh mắt khinh thường nhìn anh.

Triệu Thiêm cũng cảm thấy bản thân ngốc đây rõ ràng chỉ là một cái có, anh lại cho là thật, chẳng lẽ gần đây quá nhiều việc, bận đến ngốc rồi sao? Thế là vội vàng nghe lệnh đi giải quyết.

Cố tiên sinh xoay người vào phòng làm việc, vừa nghĩ đến sau này có thể quang minh chính đại đi thăm trường quay, có thể quang minh chính đại ra ngoài hẹn hò, anh liền không nhịn được muốn ngâm nga vài điệu nhạc.

“Hôm nay là một ngày đẹp...”

Lúc đang muốn hát đến câu thứ hai, bố Cố liền gọi điện đến, “Con trai, bố mẹ ở trên ti vi nhìn thấy tin tức của chúng con, sao rồi, có thể ứng phó được chứ?”

“Không có chuyện gì ạ, bố mẹ không cần bận tâm”

“Chuyện này chắc sẽ ảnh hưởng rất lớn đến Tiểu Yến nhi? Bên truyền thông bố cũng quen biết bạn bè, có cần bố đi nói vài câu thôi?”

“Bố, chuyện này chúng con có thể giải quyết được, bố và mẹ không cần lo lắng.”

“Được được được, bố chỉ là hỏi một tiếng thôi, quan hệ nào có thể dùng thì cứ dùng, đừng ỳ khuất Tiểu Yến.”

Gác máy, Cố tiên sinh đột nhiên cảm thấy, người ủy khuất nhất hẳn là anh mới phải, anh đường đường là chủ tịch Cố Thị, lại làm người tình trong bóng tối suốt hai năm, chắc trên đời này cũng không còn ai như anh.

Chẳng qua, anh đã chờ được đến ngày lật ngược tình huống, việc này trở nên xôn xao, anh không tin Du Yến sẽ không cho anh một danh phận.

Như Cố tiên sinh dự đoán, Du Yến rất nhanh liền cho anh một danh phận.

Giải trí Du Thị công bố trên Weibo, thừa nhận Du Yến đã kết hôn hai năm, mà đối tượng cô kết hôn là Cố Hành Viễn.

Trong bài đăng nói, hai người vì yêu mà kết hôn, vì là chuyện riêng tư mới lựa chọn không công khai ra ngoài, hi vọng là không công khai, mong các fan có thể thấu hiểu, hãy ủng hộ cho bọn họ.

Sau đó Weibo của Du Yến và Weibo của Cố tiên sinh đều chia sẻ bài công bố này.

Thế là Weibo của hai người lại được bàn luận lại.

Trên Weibo Cố tiên sinh có để lại lời bình luận:

—— Ông xã tôi đã kết hôn rồi, khóc ngất trong nhà vệ sinh.

—— Gọi là chồng lâu như thế rồi, bây giờ mới biết tôi lại là tiểu tam.

—— Cố tiên sinh sao anh lại kết hôn sớm như vậy, điều này không khoa học.

—— Anh trả lại nữ thân cho tôi, trả lại cho tôi, trả lại cho tôi.

—— Vợ chồng hai người thật xứng đôi, chúc phúc.

—— Chúc phúc.

...

Trên Weibo của Du Yến cũng có rất nhiều lời bình luận.

—— Chân tướng này xuất hiện thật quá đột ngột, tôi không tin.

—— Sớm đã nhìn ra hai người có ân tình rồi.

—— +1 Có ân tình

—— +10086 Có ân tình

...

Tóm lại, tin tức vừa ra lập tức thành đề tài rất hot.

Du Yến bây giờ đã có lượng fan lớn mạnh, có người bắt mẫn vì chuyện cô giấu giếm, bắt đầu mắng chửi, cũng có người thật lòng vì hai người mà chúc phúc, chẳng qua xã hội hiện đại chính là như thế, đối với hôn nhân của ngôi sao đã vô cùng khoan dung, ngoại trừ số ít mắng chửi, phần lớn mọi người

đều rất nhanh chóng tiếp nhận.

Hơn nữa với những động tác âm thầm của Cố tiên sinh, những lời nói không hay trên mạng vốn dĩ là không có.

Ảnh hậu Viên Viên cũng nhanh chóng đăng lên Weibo chúc phúc hai người, nói hai người vô cùng xứng đôi, sau đó rất nhiều ngôi sao quen biết Du Yển đều đăng trên Weibo tỏ ý ủng hộ, Điền Kì Lễ trên hai người trước kia dù lên lút vẫn hành hạ chớ độc thân bọn họ, bây giờ rốt cuộc có thể quang minh chính đại diễn show ân ái, khiến bọn chớ độc thân như bọn họ lúc nào cũng chuẩn bị sẵn tư thế bị ép ăn cầu lương.

Du Yển tuy cách xa nghìn dặm, nhưng cũng rất quan tâm đến sự tiến triển của sự việc này, nghe Cố tiên sinh nói bên ngoài đã không còn truyền thông vây chặn. Lúc này cô mới yên tâm.

Chẳng qua, Du Yển biết, sự yên ắng này cũng chỉ có thể duy trì đến lúc cô không xuất hiện, chỉ cần cô xuất hiện trước mặt xuất hiện trước mặt truyền thông, chắc chắn sẽ lại một phen xôn xao.

Cho nên, dù bên ngoài tin tức về cô đang bay đầy trời, cô vẫn im lặng, nghiêm túc đóng phim, chỉ hi vọng mình giữ được thái độ tốt nhất để đóng phim.

Thế là cô đối với tâm thế gặp nguy không loạn này của cô khiến Điền Kì Lễ vạn phần bội phục, lúc trò chuyện cũng tò mò hỏi cô, “Bên ngoài đã xôn xao muốn lật trời, sao em còn có thể bình tĩnh như thế?”

Du Yển cười nói: “Vì em có núi dựa lớn, chuyện to bằng trời, Cố tiên sinh đều có thể chống đỡ, em vốn dĩ không cần bận tâm.”

Nhìn thấy mặt cô ngập tràn hạnh phúc, Điền Kì Lễ cũng không nhịn được nghĩ, hay là đi tìm một người nói chuyện yêu đương đi?

Tuy ngưỡng mộ nhưng anh vẫn không nhịn được mỉa mai: “Nếu anh chuyện gì cũng có thể chống đỡ, tại sao hai người còn phải giấu chuyện kết hôn?”

Du Yển cười khan hai tiếng, lúng túng nói: “Trước kia còn quá trẻ, rất nhiều chuyện không nghĩ thấu.”

Ban đầu, mọi việc đều dựa vào ý nghĩ thuở đầu của mình mà giải quyết, nhưng dựa theo tiến triển của sự việc, sự thành thực trong suy nghĩ, có lẽ cũng do việc thay đổi quan niệm do người bên cạnh tác động, lúc quay đầu nhìn nhận chuyện này lần nữa, cô lại có suy nghĩ khác đối với chuyện này, đây chính là trưởng thành.

Hôm nay Du Yển từ trường quay ra ngoài, vừa bước vào trong xe nhà, không phòng bị lại bị bóng lưng của người đàn ông ở trong xe dọa đến giật mình, chờ đến khi nhìn rõ người đó là Cố tiên sinh, cô kích động nhảy lên người anh.

Cố tiên sinh thuận tay ôm cả người cô lên, Du Yển lập tức cao hơn anh một cái đầu.

Từ trên cao nhìn xuống Cố tiên sinh, Du Yển phát hiện góc nhìn này anh càng điển trai mê người.

Hai người lẳng lặng nhìn nhau, Du Yển rốt cuộc cũng không nhịn được, cúi đầu hôn lên môi anh, dịu dàng triền miên, không nỡ tách rời.

Đây là lần đầu tiên hai người gặp mặt từ lúc quan hệ bị tung ra, tình cảm mãnh liệt không cần phải khổ sở đè nén nữa, hai bên đều có chút kích động.

Một nụ hôn sâu dễ dàng gọi lên khát vọng của cơ thể.

Cố tiên sinh vừa hôn cô, vừa đặt cô lên chiếc giường thoải mái, Du Yển chìm đắm trong nụ hôn khê ngọt ngào của anh, chờ đến lúc khôi phục kinh thần, mới phát hiện quần áo trên người đã cởi gần hết.

Thế là người hữu tình phải chịu đựng sự dày vò của nỗi nhớ, không chờ nỗi nữa bắt đầu san sẻ nhiệt độ cơ thể cho nhau.

...

Thế là sau vụ tin tức giấu việc kết hôn của Du Yển, người trong đoàn phim đương nhiên cũng biết rõ, cho nên lúc nhìn thấy Cố tiên sinh lần nữa xuất hiện trong trường quay, cũng không cảm thấy ngỡ ngàng, nhưng vẫn có người nhỏ giọng thì thầm cũng không ít, chẳng qua đều cảm thấy Du Yển rất tốt số, được gả cho một lang quân như ý.

1. với người có mức độ cuộc sống cao cấp như Cố tiên sinh, người bình thường dù sao cũng sẽ không đi ngưỡng mộ hoặc là đồ kị quá nhiều, dù sao đi nữa giữa bọn họ vốn không phải là người trong cùng một thế giới.

Tối đến, Cố tiên sinh bao cả khu nghỉ dưỡng cao cấp ở lân cận thị trấn, mời người trong cả đoàn phim đi ăn uống vui chơi để giải trí.

Mọi người sau khi ăn uống xong, ánh mắt nhìn Cố tiên sinh càng thêm thân thiết hơn nhiều.

Cố tiên sinh ở trong đoàn phim cùng Du Yển hai ngày, sau đó vội vàng rời đi, không còn cách nào khác, anh vốn là người khá bận, có thể trong lúc bận rộn trích ra hai ngày lễ, thật sự là chuyện không dễ dàng gì.

Du Yến phát hiện các tin tức liên quan đến Tề Diễm Diễm cũng đã không được báo chí đưa tin, lên mạng lướt vài vòng, cũng đã rất ít người nhắc đến chuyện này nữa, người trước đó khiến giới giải trí xôn xao, hết như trong một đêm biến mất không còn tung tích.

Chuyện này rất khác thường, Du Yến gọi cho Đỗ Phi Phi, hỏi cô ấy có biết tình trạng của Tề Diễm Diễm hay không.

Đỗ Phi Phi ở đầu dây bên kia rất nhanh liền gọi cho cô, “Tề Diễm Diễm đã bị loại trừ, hẳn là phải trực tiếp rút lui ra khỏi giới, tin tức là Triệu Thiêm nói cho chị biết, cho nên chị đoán là chuyện này hẳn liên quan đến Cố tiên sinh.”

Du Yến gác máy, trầm nghĩ Cố tiên sinh làm như thế, hẳn là muốn trút giận cho cô, dù sao đi nữa cách làm này của Tề Diễm Diễm thật sự là quá quá đáng, nghĩ đến điều lòng, trong lòng lại cảm thấy ngọt ngào, cảm giác được người khác cung chiều thật tốt.

Thật ra sự chú ý của truyền thông đối với scandal của ngôi sao là có thời hạn, qua thời hạn này, liền không tiếp tục theo dõi nữa, mà khán giả cũng là người mau quên nhất, độ hot của tin tức giải trí cũng không duy trì được mấy ngày.

Cho nên sau khi giải trí Du Thị đăng lên bài công bố không lâu, người chú ý chuyện này đã không còn nhiều như trước, ngoại trừ fan của Du Yến trên Weibo bình luận ra, những truyền thông khác căn bản đã không đưa tin về chuyện này nữa.

Truyền thông là có mối nói cũ, giới giải trí không thiếu nhất chính là chuyện này, người này hát xong, người kia lập tức lên sân khấu, mỗi ngày đều không thiếu chuyện mới mẻ.

Quan hệ giữa Du Yến và Cố tiên sinh, cũng được xem như là thuận lợi công khai.

Cuộc sống đóng phim tuy bận rộn mà thú vị, vừa chớp mắt, thời gian đã đến cuối tháng ba, bộ phim chiến tranh của bọn họ cũng gần quay đến hồi kết.

Thật ra vai diễn của Du Yến cũng đã kết thúc, nhưng có vài cảnh quay phải quay lại, cho nên trước mắt cô vẫn ở lại đoàn phim.

Sáng hôm nay, sáng sớm cô liền đến phòng trang điểm, Cảnh Hân đi mua thức ăn sáng cho cô vẫn chưa về, cho nên phòng trang điểm rộng lớn chỉ có cô và chuyên viên trang điểm.

Thời gian còn sớm, chuyên viên trang điểm cũng không vội giúp cô trang điểm, muốn chờ cô ăn sáng xong rồi mới làm vẫn chưa muộn, Du Yến liền ngồi trên ghế nhắm mắt dưỡng thần.

Đột nhiên nghe thấy ngoài cửa có người gọi: “Chị Yến, đạo diễn Diễm tìm chị, chị qua đây một chuyến.”

Du Yến vẫn có chút buồn ngủ, tiện miệng hỏi: “Bây giờ sao?”

Người kia liền đáp lại: “Vâng” Sau đó vội vàng rời đi.

Không biết Diễm Kì Lễ tìm cô có chuyện gì, Du Yến nói với chuyên viên trang điểm “Chờ em chút nhé.” Liền đứng dậy rời khỏi phim trường.

Cảnh Hân mua thức ăn sáng quay về phòng trang điểm, phát hiện Du Yến không ở đây, chuyên viên trang điểm nói cho cô biết Du Yến đã ra ngoài trường quay rồi, thế là Cảnh Hân liền cầm đồ ăn sáng đi đến trường quay.

Kết quả là Du Yến vốn dĩ không có ở đó.

“Không phải anh cho người gọi chị Yến đến sao?” Cảnh Hân hỏi Diễm Kì Lễ.

Diễm Kì Lễ bị cô hỏi đến ngậy người, “Anh vốn dĩ không cho người gọi Du Yến.”

Sau đó liền cảm thấy có chuyện không ổn, vội vàng cho người đi tìm xung quanh, tìm khắp trường quay cả buổi cũng không tìm được bóng người Du Yến.

Mọi người lập tức sợ đến cả người chảy đầy mồ hôi lạnh.

Có chuyện lớn không ổn rồi!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Bắt cóc

Dịch: Baileys

Du Yến tỉnh lại, phát hiện bản thân nằm ở ghế sau của một chiếc xe hơi, vì tay bị trói, cho nên tư thế nửa nằm nửa ngồi vô cùng xấu.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Ngẩng đầu nhìn, từ góc độ của cô có thể nhìn thấy người trên ghế phụ, bóng lưng quen thuộc này khiến cô vừa nhìn liền nhận ra đó là ai.

“Tề Diễm Diễm, cô muốn làm gì?”

Tề Diễm Diễm nghe thấy giọng cô, lập tức quay đầu nhìn cô, gương mặt trái xoan tinh xảo bấy giờ đã tiêu tụy không giống người, chỉ nghe cô ta cười lạnh nói: “Làm gì à? Đây không phải rất rõ ràng sao, chúng tôi đang bắt cóc cô đó.”

“Cô đây là làm chuyện phạm pháp, hậu quả sẽ càng thảm hơn so với hiện tại.” Du Yến bình tĩnh nói.

Tề Diễm Diễm nghe lời cô nói, thoáng lộ ra nụ cười điên cuồng, ha ha ha cười cả nửa ngày, trừng to mắt nói: “Cô cảm thấy tôi bây giờ còn quan tâm những chuyện này ư? Yên tâm đi tôi sẽ càng thảm thì cô cũng sẽ không dễ sống đâu.”

Từ ngữ khí nói chuyện của Tề Diễm Diễm và cảm xúc của cô ta cho thấy, tâm trạng của cô ta bây giờ đang vô cùng không ổn định, lúc nào cũng có thể trở nên càng điên cuồng, Du Yến nhìn thấy tình huống này liền lập tức ngậm miệng lại, bây giờ cô nói gì đi nữa, đối với Tề Diễm Diễm đều là một loại kích thích, muốn tự bảo vệ mình, cô nhất định phải duy trì sự bình tĩnh.

Tề Diễm Diễm thấy cô không lên tiếng, lại cười vài tiếng, nói: “Thế nào, biết sợ rồi ư? Trước đó nhờ cô giúp tôi, cô không phải quả quyết từ chối sao? Bây giờ hối hận rồi à, nói cho cô biết, quá muộn rồi!”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Du Yến sau khi hít thở sâu, nhẹ giọng hỏi: “Thế cô muốn gì?”

“Muốn gì ư? Danh tiếng của tôi đã bị Cố Hành Viễn nhà cô giấu vào trong bùn lầy rồi, tôi còn có thể thế nào, giá trị của cô cao như thế này, đương nhiên là muốn kiếm chút lời trên người cô là được.”

“Tề Diễm Diễm, cô muốn quay về giới giải trí, tôi vẫn có thể giúp cô được.” Du Yến thử trấn an cô ta.

“Cô lừa ai chứ, trước đây tôi nhờ cô giúp cô không giúp, bây giờ nói giúp, ai tin cô chứ!” Tề Diễm Diễm nói câu này, đột nhiên còn cười quý dị, nói với Du Yến: “Cô đoán xem người lái xe này là ai?”

Vừa rồi Du Yến vẫn luôn biết người lái xe này là đồng bọn của Tề Diễm Diễm, giờ đây Tề Diễm Diễm nhắc nhở như thế, cô thoáng có loại dự cảm không lành.

Quả nhiên, giây tiếp theo truyền đến giọng của người kia, “Chị Yến, đã lâu không gặp, không biết em còn nhớ tôi không?”

Giọng nói quen thuộc khiến Du Yến như bị điện giật.

Kỷ Hải!

Cậu không phải đã ra nước ngoài rồi sao? Sao lại quay về đây!

“Kỷ Hải?”

Kỷ Hải dừng xe lại, xoay người nhìn cô, ánh nhìn quen thuộc ấy, nụ cười ẩn chứa sự điên cuồng, “Chị Yến, xem ra em vẫn chưa quên tôi, tôi nhớ em muốn chết rồi.”

Lòng Du Yến thoáng trầm xuống, hệt như nhảy vào trong hồ băng, cả người phát lạnh.

Nếu chỉ là Tề Diễm Diễm, như thế thì dễ giải quyết rồi, cô ta chỉ cần có danh có lợi mà thôi, mà Kỷ Hải này, là người đến chết còn không sợ, còn có gì mà cậu ta không dám làm chứ?

Du Yến thoáng cảm thấy vô cùng khủng hoảng, nhưng lúc này cô bị trói rất chặt, không làm được gì, chỉ có thể lòng thầm cầu nguyện Cố tiên sinh có thể sớm tìm được cô.

“Chúng tôi là gặp nhau ở thị trấn nhỏ, vì cùng mục đích, cho nên quyết định hợp tác với nhau.” Tâm trạng Tề Diễm Diễm rất tốt, giải thích cho cô nguyên nhân bọn họ đi cùng nhau, “Chúng tôi đang nghĩ Cố Hành Viễn sẽ cho chúng tôi bao nhiêu lợi ích mới có thể đổi cô về, bất quá đường còn dài, chúng tôi có đủ thời gian để từ từ suy nghĩ.”

“Hai người chuẩn bị lái xe về thành phố B?” Du Yến kinh ngạc nhìn bọn họ.

“Đương nhiên, Cố Hành Viễn lợi hại như thế, chúng tôi làm sao có thể sử dụng phương tiện giao thông khác chứ?” Kỳ Hải khinh thường cười lạnh.

“Nhưng nếu chờ cô về thành phố B, chúng tôi chắc chắn sẽ không làm được gì, cho nên mấy hôm nay phải uất ức cho cô chút rồi.” Tề Diễm Diễm rất bất đắc dĩ nói.

Đồ điên! Du Yến thầm mắng trong lòng, như thế này, xem ra độ khó mà Cố tiên sinh tìm ra cô nhất định sẽ càng khó hơn, nhất thời sẽ không có cách nào cứu cô, cho nên, bây giờ chỉ có thể tìm cơ hội xem có thể bỏ trốn hay không mà thôi.

Tề Diễm Diễm và Kỳ Hải thay phiên nhau lái xe, ngoại trừ mua chút thức ăn và đi vệ sinh, bọn họ đều đi trên đường.

Hôm nay chiếc xe dừng ở một trạm xăng bỏ hoang để nghỉ ngơi, Tề Diễm Diễm đi vệ sinh, Kỳ Hải trông Du Yến.

Du Yến ngồi trên xe, sắc mặt trắng bệnh, ánh mắt nhìn Kỳ Hải có chút đáng thương, “Kỳ Hải, tôi đau bụng.”

“Muốn đi vệ sinh?” Kỳ Hải đi đến, ngồi trước mặt cô hỏi.

Du Yến lắc đầu, “Không phải, chỉ là đau bụng.”

“Nhịn chút, vào thành phố sẽ mua thuốc cho em.” Kỳ Hải đưa tay muốn ôm cô, lại bị Du Yến tránh ra.

“Nhưng tôi thật sự rất khó chịu, cậu có thể coi trời cho tôi trước không?”

Kỳ Hải có chút do dự, cậu ta cũng không muốn Du Yến khó chịu, nhưng vì kế hoạch của mình, nhất định phải nhẫn tâm, chẳng qua nhìn thấy cô đáng thương như thế, cậu ta không kìm được đau lòng.

Đúng lúc Kỳ Hải chuẩn bị coi trời cho cô, giọng của Tề Diễm Diễm từ đằng sau vang lên, “Đừng quên, cô ta là một diễn viên, những thứ này đều có thể diễn được, cậu còn muốn thuận lợi về thành phố B không?”

Kỳ Hải được nhắc nhở, sắc mặt thoáng lạnh xuống, u ám nhìn Du Yến, “Em ngoan chút đi, sắp đến rồi.”

“Mặc kệ hai người muốn gì, cuối cùng đều sẽ không đạt được.” Du Yến không nhịn được nữa, nổi giận nói, mấy hôm nay cô đều vô cùng phối hợp với hai người họ, muốn bảo vệ mình, mới có cơ hội tìm cứu binh, nhưng ai cũng sẽ có giới hạn, bị dày vò mấy ngày nay, giới hạn của cô không còn nữa rồi.

Du Yến hận không thể coi trời cho mình, sau đó thông khoái đánh cho bọn họ một trận, mặc kệ thắng thua, cô đều muốn đánh nhau với họ.

“Chúng tôi có thực hiện được hay không còn phải xem sự phối hợp của cô, cô ngoan một chút, chúng tôi sẽ không tổn hại cô đâu.” Mấy ngày nay, Tề Diễm Diễm cũng bất chấp tất cả, so với trước kia, cả người đều trở nên tàn nhẫn hơn, xem ra cô ta chuẩn bị ăn cả ngã về không, cho nên mới không kiêng kỵ nhiều như thế.

Bây giờ xem ra, Kỳ Hải vẫn dễ nói chuyện hơn.

...

Du Yến đã mất tích vài ngày, Cố tiên sinh sốt ruột sắp điên mất, một người đang yên đang lành nói mất tích liền mất tích, mấy ngày nay cũng không định vị được vị trí của cô. Tình huống này thật sự khiến người ta phát cuồng.

Nếu là bất cóc bình thường, thì nhất định sẽ đến đòi tiền chuộc, e rằng đối phương không phải bọn bất cóc bình thường.

Triệu Thiêm vội vã chạy đến công ty nói với Cố tiên sinh: “Bên kia có tin tức, Tề Diễm Diễm từng ở lại thị trấn, theo ghi chép thuê phòng của cô ta, còn có người nói Tề Diễm Diễm ở cùng một người đàn ông.”

“Tề Diễm Diễm? Với ai?” Cố tiên sinh nhú mày hỏi.

“Người đối phương miêu tả, có chút...có chút giống Kỳ Hải.” Triệu Thiêm có chút do dự nói ra cái tên này.

“Kỳ Hải?!” Cố tiên sinh lập tức đứng dậy, tiện tay cầm tài liệu ném lên người Triệu Thiêm, lớn tiếng quát: “Không phải bảo các người lúc nào cũng phải để ý Kỳ Hải sao? Người ta đã về nước rồi, các người một chút tin tức cũng không nhận được? Thật sự là phế vật!”

Tài liệu bay tứ tung trước mắt Triệu Thiêm, Triệu Thiêm cúi đầu, không dám lên tiếng, đây thật sự là sơ suất của họ, hẳn phải bị trách phạt.

Cố tiên sinh giận dữ đập bàn nói: “Còn không đi điều tra, tra không được tung tích của bọn họ thì các người cũng không cần về nữa.”

Triệu Thiêm vâng một tiếng, vội vã rời khỏi phòng làm việc, theo Cố tiên sinh nhiều năm như thế, đây là lần đầu tiên anh thấy Cố tiên sinh nổi giận, thật sự là quá dọa người rồi, lòng Triệu Thiêm có chút sợ hãi nghĩ.

Nếu tra không ra tung tích của Du Yến, Cố tiên sinh chắc chắn không chút do dự đem họ khai trừ.

Cố tiên sinh đọc lại tin nhắn trên di động, đó là tin nhắn Du Yến gửi cho anh trong buổi sáng mắt tích.

“Chồng yêu dấu, hôm nay quay xong phim em có thể về nhà rồi, anh có phải rất vui không?”

Cố tiên sinh lúc ấy trả lời, “Anh rất nhớ em, chờ em về.”

Sau khi bị buộc chia xa, những ngọt ngào bên cạnh này kia hóa thành một lưỡi dao sắc bén, từng dao một rạch vào lòng anh, khiến tim anh chảy máu đầm đìa, mỗi lần nghĩ đến cô, lại bị rạch thêm một nhát, đến cả hô hấp cũng trở thành một chuyện dày vò đau đớn.

Anh chỉ có thể thắm câu nguyện: “Tiểu Yến, em phải bình an, anh sắp đến cứu em rồi.”

Lần này Kỳ Hải vừa xuất hiện liền bắt cóc Du Yến, rốt cuộc cậu ta muốn làm gì?

Biết rõ Du Yến hận mình đến tận xương tủy, vẫn kiên trì muốn đưa người đi, vì gì chứ? Chẳng lẽ lại muốn lần nữa ép Du Yến hít ma túy ư?

Cố tiên sinh bị suy nghĩ của mình dọa sợ, nhưng anh rất nhanh liền phủ định suy nghĩ này, không thể, Kỳ Hải hẳn sẽ không ngốc như thế, cậu nhất định cũng sẽ biết được, thời gian bắt cóc Du Yến càng lâu, khả năng bị phát hiện càng lớn, cho nên Kỳ Hải chắc chắn sẽ trong khoảng thời gian ngắn làm chuyện mình muốn làm.

Chuyện Kỳ Hải muốn làm chính là gì đây? Chuyện này rất dễ đoán, cậu ta có chấp với Du Yến như thế, điều muốn làm nhất chắc chắn là muốn bên cạnh cô.

Kiếp trước Du Yến sau khi chết đi, cậu ta không phải còn đuổi đến trước mộ cô tự sát hay sao?!

...

Nghĩ đến chuyện này, sắc mặt Cố tiên sinh chợt trắng bệch, tự sát!!!

Đây tuyệt đối là ý nghĩ điên rồ, nhưng Kỳ Hải vốn là một kẻ điên, có chuyện gì mà cậu ta không làm được chứ? Kiếp trước cậu ta vì đuổi theo Du Yến mà ở trước mộ cô tự sát. Kiếp này, cậu ta biết khối phong thủy bảo địa kia, vì ở bên cạnh Du Yến, chắc chắn sẽ dám tự sát lần nữa.

Cho nên vốn dĩ sẽ không bắt cóc để đòi tiền chuộc, vì mục đích cuối cùng chính là muốn đồng quy vu tận với Du Yến.

Phân tích như thế, cả người Cố tiên sinh đều đứng ngơ không yên, anh rất muốn nói với mình, Kỳ Hải sẽ không điên như thế, nhưng đáy lòng lại có một giọng nói với anh, Kỳ Hải là người điên cuồng như thế.

Cố tiên sinh cảm di động, chuẩn bị gọi điện lại phát hiện ra tay cầm điện thoại của mình đang không ngừng run, cố gắng vài lần mới gọi điện được.

“Anh Hoa, nói cho em biết thầy phong thủy đang ở đâu? Em muốn lập tức gặp ông ấy.”

Du Yến tuy từng nhắc cho anh biết sự tồn tại của mảnh đất ấy nhưng lại không nói rõ vị trí, đoán rằng đến cả cô cũng không biết rõ, bây giờ biết vị trí kia cũng chỉ có mỗi Kỳ Hải, có lẽ còn có vị thầy phong thủy chưa từng gặp mặt kia cũng biết chỗ đó.

Bùi Thiếu Hoa rất nhanh liền giúp anh tìm địa chỉ của thầy phong thủy, Cố tiên sinh sớm đã cho người chuẩn bị xong trực thăng, sau khi có địa chỉ liền xuất phát tìm người.

Bây giờ đối với Du Yến mà nói, thời gian chính là sinh mệnh, anh nhất định phải đuổi kịp Kỳ Hải đến mảnh đất kia trước, tìm được bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Bắt cóc

Kỳ Hải và Tề Diễm Diễm không phải toàn bộ quá trình đều chạy đường cao tốc, phần lớn thời gian họ đều là xuyên qua đường trong thành phố, điều này khiến họ ẩn nấp dễ hơn, khó bị phát hiện.

Sau khi Du Yến bị trôi cả tuần lễ, bọn họ cũng đã gần đến ngoại ô thành phố B.

Thời gian này, Du Yến chỉ được tắm qua một lần, đó là ở trong một nhà nghỉ nhỏ, phòng vệ sinh nơi đó còn kém hơn ở trong núi lúc cô quay phim, đến cả cửa sổ có không có, chỉ có quạt gió, đến cả cơ hội trào qua cửa sổ cũng không có, tuyệt đối xui xẻo.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn

nhé.

Hơn nữa tất cả đồ vật có thể dùng làm dụng cụ đều bị Tề Diễm Diễm tịch thu, Du Yến bị giày vò nửa ngày trời, cũng không có cách nào gỡ vôi sen inox xuống, chất lượng này thật sự là quá cừ, Du Yến nghiêng răng nghiêng lợi nhớ kĩ nhãn hiệu này, sau này nhất định phải dùng sản phẩm của thương hiệu này.

Sau nửa ngày nghỉ cách, cô chỉ đành nhận mệnh, ngoan ngoãn tắm rửa sạch sẽ, hết cách rồi, không tắm cả người ngứa ngáy rất khó chịu.

Ba người vốn là ngôi sao lớn rực rỡ chói mắt trong giới giải trí, qua trận giày vò này, sớm đã không còn vầng hào quang của ngôi sao, đứng ở ngoài đường cũng chỉ là người qua đường Giáp tiêu chuẩn mà thôi, không ai nhận ra họ cả.

Du Yến vừa đi vừa nghĩ cách, nhưng Tề Diễm Diễm lại lòng dạ sắt đá mặc kệ cô, mà Kỷ Hải thỉnh thoảng cũng sẽ dỗ cô, nhưng cũng không thả lỏng cảnh giác.

“Các người tại sao không gọi cho Cố tiên sinh để bàn điều kiện chuộc tôi?” Du Yến tò mò hỏi bọn họ.

Vì lần này đổi thành Tề Diễm Diễm lái xe, cho nên Kỷ Hải xoay người đáp cô, “Chờ về thành phố B rồi nói tiếp.”

Du Yến ngồi ghế sau, hai tay bị trói, cô chỉ cần hơi cử động liền cảm thấy cổ tay đau nhói, mấy ngày nay ngoại trừ lúc ăn, cô vẫn luôn bị trói, cổ tay đã lộ rõ vết bầm, cứ trói thế này mãi, đôi tay này chắc chắn sẽ phế mất.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Kỷ Hải đã đến thành phố B rồi, tôi cũng sẽ không trốn nữa, cậu có thể cởi trói chưa, tay tôi rất đau.” Du Yến đáng thương giơ tay lên, “Cậu xem, tay sắp hỏng rồi.”

Kỷ Hải nhìn tay cô một cái, không thèm để ý nói: “Đến nơi sẽ cởi trói cho em, đến lúc đó sẽ không đau nữa, không sao đâu.”

Xem ra vò đáng thương cũng không có ích.

Du Yến lẳng lặng nhìn Kỷ Hải, cảm thấy cậu ta đã hoàn toàn trở thành một người xa lạ, ngoại trừ gương mặt điển trai quen thuộc, những thứ khác đều đã thay đổi hoàn toàn, người này, không còn là người mà cô quen biết nữa rồi.

Sau khi sống lại, bọn họ đã trở thành người qua đường, giây phút Du Yến buông bỏ thù hận, cũng chính là lúc người này buông bỏ.

Kỷ Hải rõ ràng có thể sống ngày tháng phong quang hơn kiếp trước nhiều nhưng vì chấp niệm trong lòng mà khiến bản thân trở nên càng điên cuồng hơn, thật sự lãng phí cơ hội sống lại mà ông trời ban cho.

Chiếc xe đi về thành phố B, càng tiến gần thành phố, về mặt của ba người càng trầm trọng, bọn họ đều có tâm sự trùng trùng.

Du Yến sẽ thường nhớ đến Cố tiên sinh, Cố tiên sinh cũng đang lật tung cả thế giới để tìm cô, lại không nghĩ đến Tề Diễm Diễm và Kỷ Hải sẽ lần trốn như thế này, đưa cô đi cả tuần lễ, vẫn chưa bị phát hiện.

“Kỷ Hải, nơi ẩn nấp mà cậu nói đã chuẩn bị xong chưa?” Tề Diễm Diễm lần nữa xác nhận với Kỷ Hải, quay về thành phố B, có thể nói là về địa bàn của Cố tiên sinh, rất có khả năng vừa đặt chân vào thành phố liền bị phát hiện.

Kỷ Hải trầm giọng nói: “Chúng ta không vào thành phố B, đi về hướng đông ngoại ô.”

Tề Diễm Diễm nhíu mày, “Bên đó đều là núi.” Hướng đông không chỉ đều là núi, mà hai năm nay còn bị khai phá thành nghĩa trang, Tề Diễm Diễm không hiểu vì sao Kỷ Hải lại muốn đi đến đó.

Kỷ Hải cũng lười giải thích với cô ta, bảo: “Để tôi lái.”

Hai người xuống xe đổi vị trí cho nhau, sau đó lại ngồi lên xe, sắc mặt Tề Diễm Diễm bắt đầu trở nên âm trầm, hành động của Kỷ Hải khác hoàn toàn với lúc trước thương lượng.

Du Yến nhìn ra sự hoài nghi của cô ta, vội nắm bắt thời cơ giờ kể ly gián, “Tề Diễm Diễm, cô xác định mục đích của cô và Kỷ Hải là giống nhau chứ? Nói không chừng là cậu ta chỉ muốn giấu tôi, cả đời không để Cố tiên sinh tìm ra, cô cả đường bạn trước bạn sau, cuối cùng chỉ là thành toàn cho Kỷ Hải mà cô lại không được gì cả.”

Kỷ Hải lái xe, hừ lạnh một tiếng, “Du Yến, không ngờ miệng lưỡi của em bây giờ lại sắc bén như thế.”

Tề Diễm Diễm nheo mắt nhìn Du Yến, sau đó lại quay đầu nói với Kỷ Hải, “Kỷ Hải, cậu chắc chắn đang dựa theo cách làm ban đầu chúng ta định sẵn chứ, bây giờ gọi điện thoại cho Cố tiên sinh.”

“Ấu trĩ, bây giờ vừa gọi điện thoại, lập tức sẽ lộ ra vị trí của chúng ta, nhất định phải tìm nơi ẩn nấp đã.”

“Thế đổi địa điểm, tôi không muốn đi sang hướng đông ngoại thành.” Tề Diễm Diễm đột nhiên phát hiện, Kỳ Hải không phải là người hợp tác lý tưởng, cậu ta có thể gạt cô ra, một mình độc chiếm lợi ích bất kì lúc nào.

Kỳ Hải xoay vô lăng, nghiêng mặt nhìn cô ta một cái, trong mắt ngập tràn trào phúng.

“Cô có thể đưa ra nơi an toàn, không bị phát hiện sao?”

Tề Diễm Diễm nghĩ một chút, phát hiện bản thân thật sự không có cách đưa ra địa điểm, thế là dù không cam tâm nhưng vẫn phải ngậm miệng lại.

Du Yến chờ nửa ngày, muốn đợi họ nội chiến, nhưng sao họ chỉ vừa nói vài ba câu liền kết thúc tranh chấp vậy, vốn dĩ không cho cô đất diễn, thoáng cái cô cảm thấy vô cùng buồn bực.

Hướng đông ngoại ô có một công viên nổi tiếng sau thành phố B, nơi này núi non trùng điệp, cảnh sắc mê người, là nơi thích hợp để dạo chơi.

Nhưng Kỳ Hải lại tránh khỏi nơi này, một đường đi vào trong núi, ban đầu vẫn còn đi theo con đường nhựa, nhưng sau đó đi đến cuối đường đường nhựa, liền đi vào con đường đất chật hẹp, tiến vào sâu, liền đến cả xe cũng không vào được nữa.

Kỳ Hải tắt máy, sau đó tự bước xuống xe, mở cửa ghế sau, cởi trói chân cho Du Yến, sau đó kéo cô xuống xe.

“Kỳ Hải, cậu muốn làm gì? Cậu cho rằng trốn vào trong núi sẽ không tìm được sao?” Du Yến chặt vật bị kéo xuống xe, rất giận trừng mắt nhìn cậu ta.

Tề Diễm Diễm cũng bước xuống xe theo, đưa mắt nhìn xung quanh, vẻ mặt nhẫn nhịn.

“Nơi đây rất heo lánh, Cố Hành Viễn nhất thời sẽ không tìm được đến đây.” Kỳ Hải ung dung kéo Du Yến đi về phía trước.

Du Yến phát hiện hình như sau khi đến đây, tâm trạng cậu ta trở nên rất tốt.

Tề Diễm Diễm nhú mày đi theo, không vui hỏi: “Kỳ Hải, không cần đem theo gì à?” Hai tay trống không vào trong núi thế này, cậu ta rốt cuộc muốn làm gì, Tề Diễm Diễm càng đi theo sau, càng cảm thấy hoang mang, mơ hồ có dự cảm không tốt, cô ta không thể không chế được sự phát triển của việc này.

Du Yến bị động đi theo, đưa mắt nhìn xung quanh, đột nhiên phát hiện ra nơi này có chút quen thuộc, cô hình như đã đến qua đây, nhưng nơi này hoang vắng như thế, cũng không có bóng người, cô làm sao lại đến đây chứ?

Càng đi sâu vào trong núi, đường đi càng chật hẹp, thỉnh thoảng lại bị rễ cây, cỏ dại chắn đường, đôi lúc lại phải dọn sạch mới có thể đi tiếp.

Rừng cây hiu vắng, trong núi thỉnh thoảng lại truyền đến tiếng chim kêu, âm thanh cổ quái khiến người nghe rùng mình.

Tề Diễm Diễm không vui quát Kỳ Hải: “Không phải là một nơi ẩn nấp sao? Có cần phải vào sâu như thế không? Trong đó còn không biết có gì quái lạ không?”

Kỳ Hải cười lạnh hai tiếng, quay đầu nói với Tề Diễm Diễm: “Không dám đi theo, cô có thể rời đi.”

Tề Diễm Diễm lập tức nổi giận, “Kỳ Hải, cậu rốt cuộc cũng lộ ra gương mặt thật rồi, từ lúc bắt đầu cậu đã muốn một mình độc chiếm phải không?!”

“Muốn chiếm lợi ích của Cố Hành Viễn, chỉ là kế hoạch của cô mà thôi, từ đầu chí cuối tôi chưa từng nói qua.”

Tề Diễm khó tin mở to mắt, “Thế cậu muốn gì?”

Kỳ Hải nhìn Du Yến cười đến dịu dàng lạ thường, “Từ đầu chí cuối, tôi chỉ cần Du Yến mà thôi.”

“Buồn cười! Tôi là người có tư duy độc lập, cũng không phải là kẻ ngốc, chỉ cần cậu nói muốn có được là được ư?” Du Yến hất tay cậu ta ra, muốn tránh khỏi sự kìm hãm của cậu ta, nhưng cổ tay bị trói lại bị Kỳ Hải nắm chặt, cô căn bản không có cách nào giãy giụa được.

Kỳ Hải thâm tình nhìn cô: “Đừng vội, đến nơi, em sẽ hiểu.”

“Kỳ Hải, rốt cuộc đây là đâu?” Du Yến nghiêng răng nghiêng lợi chất vấn cậu ta.

“Nơi này à, chính là nơi mà kiếp trước mà Cố tiên sinh chọn cho em đó, tôi đã từng nói với em, lúc đó tôi cũng chính là ở đây tự sát đấy.” Kỳ Hải nói xong, liền ha hả cười lớn.

Mặt Du Yến lập tức không còn chút huyết sắc, chẳng trách cô cảm thấy rất quen, cô thật sự đã đến đây, lúc cô hôn mê, đã trở thành linh hồn trôi dạt đến tang lễ của mình, liền phát hiện nơi này, chỉ là lúc đó nơi này đã được triển khai thành nghĩa trang rồi, mà bây giờ vẫn là một mảnh hoang vu.

Tề Diễm Diễm vốn không nghe hiểu lời cậu ta nói, chỉ cảm thấy Kỳ Hải cười hết như một kẻ điên, sự vất vả và cố gắng cả tuần nay, mắt thấy sắp tan thành bọt biển, Tề Diễm Diễm không cam lòng, lập tức bước lên vài bước kéo Du Yến, lòng chỉ có một ý nghĩ là một giành Du Yến về.

Du Yến nhìn Kỳ Hải cười hết như một kẻ điên, lại nhìn Tề Diễm Diễm đã mất đi lý trí, bất giác cảm thấy tuyệt vọng, dù bị bên nào giành được cô đều sẽ không có kết quả tốt.

Kỷ Hải dù sao cũng là đàn ông, sức của Tề Diễm Diễm nào có thể so với cậu ta được, rất nhanh liền bị Kỷ Hải đẩy ngã xuống đất, sau gáy đập mạnh xuống đất, lập tức ngất đi.

Du Yến cũng bị Kỷ Hải kéo đi, cuối cùng rất bất đắc dĩ phải đi theo cậu ta.

“Kỷ Hải, cậu rút cuộc đưa tôi đến đây để làm gì?”

Kỷ Hải vừa kéo cô, vừa nói ra mục đích chính của mình, “Lúc đầu tôi ở đây tự sát, kết quả là sống lại, cho nên, tôi quyết định sẽ đưa em trải nghiệm thêm cảm giác sống lại thêm một lần nữa.”

Du Yến bị cậu ta nói đến không hiểu mô tê gì, “Cảm giác sống lại gì chứ?”

“Chỉ cần chúng ta chết ở đây, liền có thể cùng nhau sống lại lần nữa, đến lúc đó chúng ta có thể lại tiếp tục tiền duyên, em nói đây có phải là một trải nghiệm tuyệt vời không?” Kỷ Hải nói xong, đắc ý nhìn cô.

Du Yến lập tức ngây người, nửa ngày cũng không tìm được tiếng nói của mình.

Dày vò cả đường đi, Kỷ Hải là muốn cùng cô tìm cái chết!

Quả nhiên không có điên cuồng nhất, chỉ có điên cuồng hơn, đầu óc của Kỷ Hải này đã vượt qua phạm trù của người bình thường.

“Cậu làm như vậy là phạm tội đấy!” Du Yến cuối cùng cũng tìm được tiếng nói của mình, nhưng lời nói ra lại không nhận được sự run rẩy, vừa nghĩ đến Kỷ Hải lúc nào cũng có thể giết cô, Du Yến cảm thấy da đầu mình tê dại.

Kiếp này cô sống hạnh phúc như thế, ân ái với Cố tiên sinh như thế này, cô còn chưa lấy được giải nữ chính xuất sắc nhất, còn chưa giúp Cố tiên sinh sinh con, cô không muốn bị chết một cách nhảm nhí như thế!

“Yên tâm đi, quá trình sẽ không đau đớn lắm đâu, em đi trước, sau đó tôi sẽ đi theo em.” Kỷ Hải đẩy cô về phía trước, Du Yến không chịu đi, ngồi bệt xuống đất, không thèm đứng dậy.

Kỷ Hải cũng không biết ở đâu lại có sức mạnh thế kia, không chỉ kéo cô lên mà vác hẳn cô lên vai.

Du Yến bị vác ngang trên người cậu ta, cả người vô cùng không thoải mái, liền cực lực giãy giụa, “Kỷ Hải, kẻ điên này, mau thả tôi xuống.”

Kỷ Hải đáp lại cô bằng cách bước đi càng nhanh hơn.

“Đừng...” Một tiếng vang lên, một tiếng súng vang lên khiến cho chim chóc trong rừng liên tục bay lên trời cao.

Mà sau tiếng súng ấy, Kỷ Hải quỳ xuống đất, con đau mãnh liệt từ chân truyền đến khiến cậu ta không vác nổi Du Yến, Du Yến theo thế ngã xuống bên cạnh.

Máu trên cẳng chân Kỷ Hải chảy xuống, dần dần nhuộm đỏ ống quần cậu ta.

Du Yến sợ hãi ngẩng đầu lên, chỉ thấy một đám người từ xa vội vã chạy về phía cô.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Thoát hiểm

Hai tay Du Yến bị trói lại, lúc cô ngã từ người Kỷ Hải xuống, không cách nào chống chế lẫn vào vòng, trên mặt cô lập tức bị nhánh cây khô, cô đại quát xước vài đường, có vết xước còn chảy máu, đau âm ỉ.

Du Yến không để ý nhiều như thế, giãy giụa đứng dậy, trước mặt cô là cẳng chân chảy máu đỏ tươi của Kỷ Hải.

Kỷ Hải ôm chân, nghiêng răng trừng mắt nhìn cô, trong giây phút bị bắn một phát kia, cậu ta liền biết đại cục đã định, cậu và cô gái này định sẵn là vô duyên.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Không biết có phải là diễn qua phim chiến tranh, gặp nhiều cảnh bị thương hay không, lúc cô nhìn thấy vết thương của Kỳ Hải cũng không hoang mang sợ hãi, ngược lại thờ phào một hơi, nếu như cứu binh đến muộn thêm một chút, người bị thương hoặc là tử vong, tuyệt đối sẽ là cô.

Du Yến ngẩng đầu nhìn đoàn người đang chạy lại, nhìn thấy người đàn ông đang chạy đến trước mặt cô nhất, nước mắt lập tức làm mờ tầm mắt cô, tất cả dày vò phải chịu trong nhiều ngày, còn có cảm xúc khổ sở phải đè nén đều hóa thành nỗi uất ức, cho nên lúc anh ôm cô vào lòng, cô liền òa khóc.

“Không sao rồi, bảo bối, không sao rồi.” Cổ tiên sinh ôm chặt cô vào lòng, thấp giọng an ủi, đồng thời cũng tự an ủi chính mình.

Một tuần lễ ngắn ngủi này, đối với bọn họ mà nói tựa như đã trôi qua một thế kỉ, từng giây từng phút đều như sống trong sự dày vò, chỉ có ôm chặt đôi phương, mới có thể xoa dịu tri giác đã cương cứng của mình, khiến cho qua tìm tòi liệt mới có thể vận hành như thường.

Đưa mắt nhìn sang Kỳ Hải đang ngồi cách đó không xa, Cổ tiên sinh buông Du Yến ra, đi về hướng cậu ta, chiếc chân dài vừa nâng lên, trực tiếp đá cậu ngã xuống đất, lại hung hăng đá thêm một cước vào, từ trên cao nhìn xuống, nhìn cậu ta hết như nhìn một con kiến, khinh thường nói: “Dáng vẻ này của cậu, có giúp cô ấy lau giày cũng không xứng.”

Kỳ Hải lẳng lặng chịu đựng sự trút giận của Cổ tiên sinh, thắng làm vua thua làm giặc, cậu không còn gì để nói.

Cảnh sát đi cùng Cổ tiên sinh, lập tức khống chế Kỳ Hải, Kỳ Hải rất bình tĩnh cũng không phải khác, chỉ là tuyệt vọng nhìn Du Yến.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Trong lòng cậu rất rõ, cơ hội chỉ có một lần, không thành công liền thành nhân*, mới vừa đây thôi, cậu cách thành công chỉ còn một bước, nhưng một bước nhỏ này, lại khó hơn lên trời.

(*Không thành công sẽ thất bại)

Lần này, cậu thật sự mất đi cô gái này rồi.

Trận âm mưu kinh tâm động phách này cuối cùng cũng kết thúc, Kỳ Hải bị bỏ tù, Cổ tiên sinh sử dụng quan hệ khiến cậu ta cả đời đều sẽ không thể ra ngoài, mà Tề Diễm Diễm là đồng bọn, bị đưa vào tù ngồi vài tháng, xem như cuối cùng cũng phải từ biệt giới giải trí.

Du Yến trải qua nguy hiểm quay về, người trong nhà đều vô cùng mừng rỡ, cô vừa về nhà, lập tức được xem như nữ hoàng mà cung phụng, cả ngày đều được ăn ngon uống ngon, còn có người massage chuyên nghiệp cho cô, tay chân bị trói cả tuần lễ đã rơi vào trạng thái cương cứng, không xoa bóp là không được.

Ban đầu là mời thợ massage về nhà nhưng Cổ tiên sinh chê người ta tay chân vụng về, phục vụ không chu đáo, cuối cùng anh đích thân xoa bóp cho cô, đừng nói những thứ khác, chỉ là anh làm cũng ra dáng lắm, Du Yến được anh xoa bóp đến rất là thoải mái.

“Gầy rồi.” Cổ tiên sinh ôm cô vào lòng, cảm thấy Du Yến đã gầy đi rất nhiều, bất giác lại cảm thấy đau lòng.

Du Yến lè lưỡi, “Chắc là do quay phim rồi, trước kia mỗi lần đi quay đều gầy đi.”

“Xin lỗi, không thể kịp thời tìm được em, để em phải chịu bao nhiêu vất vả thế này.” Nói đến đây, Cổ tiên sinh rất tự trách, cho rằng mình làm không tốt, thời gian lâu như thế mới tìm được người.

Lúc xảy ra chuyện, anh giấu các trưởng bối trong nhà, nhưng anh vừa sử dụng quan hệ, bố Cổ lập tức biết được tin, sau đó rất giận trách Cổ tiên sinh làm việc quá mềm mỏng, hằn lên từ đầu sử dụng quan hệ mới phải.

Chẳng qua cuối cùng cũng là trong rủi có may.

Du Yến dựa vào lòng Cổ tiên sinh nói: “Cái này không thể trách anh, Kỳ Hải quá giỏi hoạt rồi.”

Cổ tiên sinh cúi đầu nhìn cô một lúc, hỏi: “Em biết Kỳ Hải vì sao lại đưa em đến chỗ đó không?”

Du Yến cúi đầu, nói: “Cuối cùng anh cũng có nói mục đích của mình cho em nghe.”

“Anh cảm thấy rất may mắn vì đã kịp thời đến đó, nếu không...” Cổ tiên sinh không nói tiếp, chỉ tưởng tượng thôi, anh đã chịu không nổi rồi, nếu chuyện này thật sự trở thành sự thật, anh chắc chắn sẽ không cách nào chấp nhận được.

Du Yến tò mò nhìn anh, hỏi: “Sao anh lại đoán được thế?”

“Nếu là bất cóc thông thường, chẳng qua là đòi tiền chuộc nhưng anh từ đầu chỉ cuối lại không nhận được điện thoại đàm phán, sau đó lại phát hiện là Kỳ Hải làm, với người điên cuồng như anh, thật sự là chuyện gì đều có thể làm ra.”

“Nhưng anh cũng lợi hại quá, có thể tìm ra hướng đông ngoại ô, đến bản thân em cũng không biết nghĩa trang kiếp trước ở đâu.”

Cố tiên sinh gật đầu nói: “Dựa theo suy nghĩ của mình, nơi kiếp trước tìm cho em, chắc chắn sẽ không cách thành phố B quá xa, dù sao đi nữa thì đây cũng là quê hương của em. Anh sau khi thấy thầy phong thủy Lý, liền để ông ấy tìm mảnh mộ có linh khí ở ngoại ô thành phố B, bọn anh đã về thành phố B trước một ngày, tìm đến hướng đông ngoại ô, hôm sau liền có người đến báo nói phát hiện bọn em.”

Du Yến nghe Cố tiên sinh giải thích, sùng bái nhìn anh, đưa ngón tay cái khen: “Thông minh.”

Cố tiên sinh cảm thán nói: “Chỉ cần em ngoan ngoãn ở bên cạnh anh, anh tình nguyện trở nên ngốc một chút.”

Du Yến nghĩ ngợi một chút, phát hiện không thể nào tưởng tượng được đáng về trở nên ngốc nghếch của Cố tiên sinh, “Anh trở nên ngốc thì em sẽ không cần anh nữa.”

Mày kiếm của Cố tiên sinh nhướn lên, “Em dám?”

Nói xong liền cù cô, Du Yến cười ha hả xin tha.

Ầm ỉ một hồi, Cố tiên sinh lại nói: “Liên quan về mảnh mộ kia, anh đã nhờ Lý tiên sinh xem rồi, ông ấy nói mảnh đất kia thật sự là một nơi tốt, phúc trạch dồi dào, phù hộ cho con cháu, nhưng nếu nói linh khí, lại thiếu mất một chút, hẳn là trước kia đã bị người ta dùng mất rồi.”

“Ý này là, khối đất phong thủy tuy tốt nhưng không còn là bảo địa để trọng sinh ư?”

Cố tiên sinh gật đầu, “Có thể là vậy, linh khí bên trong đó rất có khả năng bị em kiếp trước dùng mất rồi.”

Du Yến mở to mắt, “Cho nên nói, cho dù Kỳ Hải có thể đạt được nguyện vọng, thuận lợi giết chết em, thì cũng không thể sống lại nữa ư?”

“Theo ý của thầy, hẳn là như thế.”

Nhất thời, hai người đều im lặng, nếu Kỳ Hải biết được sự thật này, không biết là có lập tức phát điên hay không nhỉ?

Quả nhiên người tính không bằng trời tính.

Vì chuyện này mà Du Yến lại bị bắt ở nhà nghỉ dưỡng, chẳng qua cô vừa quay xong một bộ phim điện ảnh, vốn cũng có chuẩn bị nghỉ ngơi một trận.

Hôm nay Đỗ Phi Phi với Cảnh Hân cũng đến đây thăm cô, nhắc đến chuyện cô mất tích, mọi người đều sợ hãi.

“Chị Yến, sau này em nhất định không rời chị dù chỉ một bước đâu, cho dù bọn họ muốn bắt cũng phải bắt em đi cùng mới được, như thế ít ra có người bầu bạn, chị cũng sẽ không quá sợ.”

Cảnh Hân nói xong lời này, liền bị Đỗ Phi Phi gõ vào đầu, cô dùng sức không ít, trực tiếp đánh cô bé thật đau, Cảnh Hân xoa đầu, không vui hỏi, “Sao chị lại đánh em?”

Đỗ Phi Phi lại làm tư thế muốn đánh cô thêm một cái, lần này bị Cảnh Hân linh hoạt tránh đi.

“Đánh em không biết cách nói chuyện được không? Loại chuyện này một lần là đủ rồi, sao có thể còn có lần sau chứ!”

Đỗ Phi Phi dứt lời, Cảnh Hân lập tức ngộ ra, vội đánh miệng mình, “Phi phi phi, em sai rồi! Chị Yến, xin hãy tha thứ cho lời nói trẻ con không biết suy nghĩ của em.”

Du Yến cười nói: “Chị sẽ tha thứ cho nhóc con như em.”

Một lúc sau, Dư quán gia mang điểm tâm lên, trước mặt Du Yến và Cảnh Hân là món bánh ngọt Black Forest thơm ngon, mà Đỗ Phi Phi chỉ có một tách cà phê đen.

Đỗ Phi Phi nhìn tách cà phê đen đặc, khó hiểu hỏi, “Đây là chuyện gì? Tại sao tôi lại không có bánh ngọt, chuyện đó cũng bỏ qua đi, tại sao còn đưa tôi tách cà phê không thêm sữa?!”

Dư quán gia mặt không đổi sắc đáp: “Xin lỗi, bánh ngọt trong nhà chỉ có hai miếng, cô uống tạm cà phê đi.”

Về mặt Đỗ Phi Phi mông lung, “Thế có thể cho tôi ít đường và sữa không?”

Dư quán gia trung ra vẻ mặt tiếc nuối: “Xin lỗi, đường và sữa cũng không có, cô cứ uống như thế đi.” Nói xong còn rất lịch thiệp cúi đầu khom lưng với bọn cô rồi tiêu sái rời đi.

Đỗ Phi Phi cạ lời nhìn theo bóng lưng của Dư quán gia, “Ông ta cứ như thế này mà đi sao?”

Du Yến thật sự không nhịn được, cười bò trên sofa, cười sắp thở không nổi, mà Cảnh Hân bên cạnh lại xấu hổ đỏ bừng mặt.

“Chị đắc tội ông ta lúc nào thế?” Đỗ Phi Phi nghĩ đi nghĩ lại, căn nhà lớn như thế, có quán gia có người làm, sao có thể không có đường và sữa chứ, chắc chắn là Dư quán gia đang chỉnh cô mà.

Chờ Du Yến cười đủ rồi, mới tốt bụng cảnh tỉnh cô, “Chỉ vừa rồi không phải đã đánh đầu Tiểu Hân sao?”

Đỗ Phi Phi nghe xong càng thêm mông lung, “Chỉ đánh Cảnh Hân thì liên quan gì đến ông ấy chứ...” Đỗ Phi Phi là một người thông minh, nhìn thấy phản ứng của Cảnh Hân, lập tức hiểu ra, khó tin hỏi: “Hai người bọn họ? Sao chị không biết nhỉ? Chuyện xảy ra từ lúc nào vậy?”

Du Yến cười đáp: “Là chuyện của năm ngoái.”

Cảnh Hân vô cùng xấu hổ, kháng nghị nói: “Bọn em vẫn chưa xác định đâu!”

“Chưa xác định? Sao chị lại thấy Dư quán gia đã bắt đầu tìm nhà rồi? Hình như ông ấy muốn mua nhà ở khu C đó, trước đó còn hỏi Cố tiên sinh có giảm giá nội bộ không.”

“Chú ấy mua nhà là chuyện của chú ấy!” Cảnh Hân kiêu căng bĩu môi.

“Còn cứng miệng.” Du Yến không khách khí lườm cô, xua tay chỉ huy, “Mau đem điểm tâm của Phi Phi ra đây.”

Đỗ Phi Phi bĩu môi, “Không phải không có phần chị sao?”

“Quản gia trêu chị thôi.”

Cảnh Hân nghe lời đứng dậy vào phòng bếp mang điểm tâm, kết quả là bị Dư quán gia chặn lại.

“Cảnh tiểu thư, lát nữa em rảnh không?” Dư quán gia nghiêm túc hỏi cô.

Cảnh Hân ngẩng đầu đánh giá ông, “Có chuyện gì sao?”

“Nếu em rảnh thì cùng tôi đi xem nhà đi.”

“Loại chuyện xem nhà này, không phải là nên tìm vợ chú đi xem sao?”

Dư quán gia gật đầu nói: “Bây giờ tôi không phải đang trung cầu ý kiến của bà xã tôi sao?”

Cảnh Hân lập tức đỏ mặt, giẫm vào chân anh một cái, “Mặt dày thôi tha, ai là vợ chú chứ!” Nói xong liền mang điểm tâm vội vàng rời khỏi phòng bếp.

Có người bầu bạn trò chuyện, cả buổi chiều liền trôi qua rất nhanh, sau khi ăn xong cơm tối, đi dạo, Du Yến liền về phòng tắm rửa, Cố tiên sinh nhận lúc rảnh rồi, liền về phòng sách giải quyết chút việc.

Du Yến ngâm trong bồn tắm cực to, rất nghiêm túc suy nghĩ chuyện rất quan trọng.

Từ lúc cô xảy ra chuyện đến bây giờ, đã sắp hai tuần rồi, cho dù tâm lý ám ảnh có lớn hơn chăng nữa thì cũng phải biến mất rồi, nhưng Cố tiên sinh đối với cô vẫn vô cùng cẩn thận, thậm chí đến cả làm ‘chuyện yêu’ cũng không thêm làm, chuyện này quá khác thường rồi, trước đó, bọn họ tuy không phải là đêm đêm cầu hoan nhưng chỉ là cô ở nhà không đi đóng phim, thì vẫn là làm khá thường xuyên.

Mà lâu như vậy anh vẫn không hành sự, chẳng lẽ Cố tiên sinh không muốn? Sao có khả năng!

Du Yến liền cầm điện thoại trực tiếp gọi cho Cố tiên sinh.

Chờ đến khi bên kia bắt máy, cô lập tức thấp giọng nói: “Chồng yêu dấu, lưng em đau, anh đến đây giúp em xoa bóp đi...”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Hoàn chính văn

“Chồng yêu dấu, lưng em đau, anh đến đây giúp em xoa bóp đi...”

Giọng nói ngọt ngào truyền từ loa điện thoại, hết như có một sợi lông vũ khẽ vuốt ve nơi mềm mại nhất trong lòng anh, đến cả linh hồn cũng vì thế mà run rẩy.

Cố tiên sinh đặt điện thoại xuống, dẹp tài liệu sang một bên, đứng dậy bước vào phòng tắm, sau khi vào phòng phát hiện Du Yến không có ở trong, liền nghe thấy giọng nữ truyền từ phòng tắm.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

“Ông xã, em ở trong này.”

Nhịp tim của Cố tiên sinh đập càng nhanh hơn, phòng tắm trước mặt anh hết như một căn phòng chứa pháp thuật, bên trong có bảo bối thần kì mà anh khao khát, quyến rũ anh bước nhanh vào trong.

Đưa tay đẩy cửa phòng tắm ra, hiện lên trước mắt là dung nhan ngọt ngào, xinh đẹp của cô gái nằm trong bồn tắm cùng với những đường cong hoàn mỹ thoát ẩn thoát hiện.

Du Yến đưa cánh tay nghịch nước, hai bầu ngực no tròn chìm nổi trong nước, lập tức trở thành điểm thu hút tầm mắt của Cố tiên sinh.

Đôi môi Du Yến mang theo ý cười, liếc mắt đưa tình nhìn anh.

“Eo em đau lắm sao, phải làm sao đây?”

Cô nàng nịu nói với Cố tiên sinh, hoàn toàn khiến anh không có sức chống đỡ lại được.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cố tiên sinh nuốt nước bọt, nói: “Có cần ra ngoài trước không? Ra ngoài xoa bóp một chút.”

Du Yến lắc đầu, “Trong đây lớn thế này, anh vào đây giúp em xoa bóp đi.”

Nếu bước vào trong chắc chắn không chỉ đơn giản là xoa bóp rồi, Du Yến rõ ràng muốn quyến rũ anh, Cố tiên sinh đương nhiên bước vào, mỹ sắc trước mặt, đại não anh rất khó tiếp tục duy trì lý trí.

Không do dự nữa, Cố tiên sinh cởi quần áo, chân dài vừa giơ lên, trực tiếp bước vào bồn tắm, giây phút anh ngồi xuống liền trực tiếp ôm mỹ nhân ngư trong bồn tắm vào lòng.

Nước trong bồn tắm không ngừng dao động, da thịt trơn bóng ma sát vào nhau, va chạm trơn trượt khiến tâm trạng hai người nở hoa.

Dưới trạng thái này, ai còn nghĩ đến chuyện xoa bóp chứ?

Hai người ở trong bồn tắm triền miên, chờ đến khi vận động xong bước ra phòng tắm, phát hiện da thịt trên người đã ngấm đến nhẵn nhéo.

Du Yến buồn cười đưa mười ngón tay đến trước mặt Cố tiên sinh, “Ngâm hồng mất rồi.”

Cố tiên sinh nắm tay cô, hôn khẽ lên đấy, nói: “Đều trách anh, làm quá lâu.”

Đây không phải biến thành anh tự khen mình duy trì lâu sao, Cố tiên sinh anh học hư rồi!

Du Yến thu tay về, đang muốn vào phòng quần áo mặc đồ, nào ngờ vừa xong người liền bị Cố tiên sinh bế lên, trực tiếp ôm cô lên giường, “Là lừa em nhóm lên, phải phụ trách dập lửa.”

Du Yến cười hi hi đáp: “Ngâm trong nước lâu như thế vẫn chưa dập hết sao?”

“Dập không hết.” Cẩm dục lâu như thế, sự đói khát của Cố tiên sinh đã trở thành động không đáy, mới làm một lần sao có thể thỏa mãn được nhu cầu của anh.

Đêm xuân chỉ mới vừa bắt đầu thôi..

Chuyện Du Yến bị bắt cóc, dưới sự trấn áp của Cố tiên sinh, truyền thông không đưa tin, cho nên phần lớn mọi người đều không biết cô vừa trải qua khoảnh khắc sinh tử, đến bố Du cũng bị giấu đi, lúc Du Yến gọi điện hỏi thăm sức khỏe ông, ông vẫn vui vẻ bảo Du Yến qua đây ăn rau xanh do ông và thím Lưu đích thân trồng ra, Du Yến cũng luôn miệng đồng ý.

Sau khi chuyện giấu việc kết hôn của Du Yến bị tung ra hai tháng, Du Yến cuối cùng cũng xuất hiện trước giới truyền thông, mà phương thức cô gặp mặt truyền thông cũng khá phô trương, cô đồng ý tham dự một buổi tiệc từ thiện, mà người cùng cô đến dự, chính là chồng cô – Cố Hành Viễn – Cố tiên sinh.

Trước khi xuống xe, Cố tiên sinh nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Du Yến, bất giác nắm tay cô hỏi: “Em rất khản trương ư?”

Du Yến lắc đầu, hít sâu một hơi, nói: “Không phải, em rất hưng phấn.”

Nhảy mắt với anh, Du Yến nói: “Có thể cùng anh quang minh chính đại trước mặt công chúng, đây vẫn là lần đầu tiên, khó tránh khỏi có chút kích động, trước đây lo lắng quá nhiều, giấu giếm quá nhiều, giờ đây quay đầu nhìn lại, bản thân của lúc ấy thật sự là quá ngốc nghếch.”

Cố tiên sinh đưa tay vẹo má cô, cười nói: “Không ngốc.” Trong mắt anh, bất kể lúc nào, bất kể trạng thái nào, Du Yến đều rất đáng yêu.

Du Yến cong mắt cười, nụ cười còn rực rỡ hơn ánh đèn trước thảm đỏ, nắm tay Cố tiên sinh nói: “Thế xuống xe thôi, nam thần của em”

Cửa xe vừa mở ra, Cố tiên sinh bước một bước xuống xe, sau khi ung dung đứng dậy, liền lịch thiệp khom lưng đưa tay về hướng người trong xe.

Từ giây phút xuất hiện trước tầm mắt của truyền thông, mỗi cử chỉ của Cố tiên sinh đều được máy quay, máy chụp hình phóng to vô số lần, hành động đưa tay vào trong xe của anh lập tức kích động đến giới truyền thông, mọi người không hẹn cùng lúc hít sâu, chờ đợi người bên trong xuống xe.

Một đôi giày cao gót xuất hiện trong tầm mắt của mọi người, sau đó là một đôi chân xinh đẹp, lúc Cố tiên sinh đưa tay dìu cô xuống xe, cuối cùng dáng người yêu kiều của Du Yến ưu nhã xuất hiện trước mắt mọi người.

Ánh đèn flash lập tức chớp nháy, các khán giả đứng bên cạnh xem náo nhiệt liền bạo phát hò hét không ngừng.

Hai người cùng nhau xuất hiện khiến truyền thông trở không kịp tay, lại cảm thấy rất hợp tình hợp lý.

Thảm đỏ của tiệc tối nay không dài, lại có rất nhiều truyền thông tụ tập, hai người nắm chặt tay nhau, ung dung bước đi trên thảm đỏ, Cố tiên sinh vẫn giữ vẻ mặt vân đạm phong khinh, dáng vẻ lịch thiệp ngời ngời, Du Yến lộ rõ tâm trạng rất tốt, trên mặt từ đầu chí cuối đều mang theo nụ cười ngọt ngào, lúc bị truyền thông gọi lại còn rất phối hợp kéo Cố tiên sinh, để mọi người chụp đến đủ, chỉ là có người đặt câu hỏi, tỏ ý không tiếp nhận phỏng vấn.

Một người ôn nhuận như ngọc khí chất bất phàm, một người xinh đẹp tuyệt sắc rung động lòng người, hai người đứng cạnh nhau, thật sự là vô cùng đẹp đôi.

Lúc di chuyển, hai người liếc mắt đưa tình, động tác ân ái đều dễ dàng tiêu diệt một đóng film.

Lúc bước lên bậc thang, Du Yến bước hụt một nhịp, suýt nữa mất cân bằng, Cố tiên sinh nhanh tay lẹ mắt, lập tức ôm cô vào lòng, tránh để cô lúng túng ngã xuống.

Du Yến vô tội nhìn anh nói: “Em không định vờ ngã.”

Cố tiên sinh cười khê, “Anh biết, chỉ là dây giày của em bị lỏng thôi.” Sau đó anh dùng tinh quý một chân xuống, đưa tay giúp cô cài lại dây giày.

Màn này lập tức càng thu hút nhiều ống kính hơn, có người còn không kiêng kỵ huyết sáo.

Du Yến xấu hổ đỏ mặt, lúc Cố tiên sinh giúp cô cài xong liền kéo anh đi, sau đó bước lên bậc thang, tiến vào trong đại sảnh.

Đây chỉ là một chi tiết nho nhỏ phát sinh ngoài dự tính, không nghĩ đến hôm sau truyền thông đưa tin về họ đều không hẹn cùng đăng tải ảnh đó lên.

Vừa mới công khai quan hệ, hai người liền trước mặt công chúng hung hăng show ân ái, thật sự khiến chó độc thân bọn họ đều chịu mười nghìn vết thương.

Lúc này, mọi người đều không biết, đây mới chỉ là bắt đầu thôi.

Sau khi công khai quan hệ, Cố tiên sinh lập tức trở thành người cuồng khoe vợ ban đầu dùng Weibo chỉ để theo dõi Du Yến, bây giờ cuối cùng Weibo cũng phát huy được công dụng, ảnh của Du Yến ngày ngày đều được đăng lên.

Dáng vẻ cô ăn điểm tâm, dáng vẻ cô ngồi trên sofa đọc sách, dáng cô cùng Dur quần gia trong lồng kính trồng rau, lúc Du Yến tức giận...”

Cố tiên sinh có thể nói là bản thân chụp ba trăm sáu mươi độ không góc chết.

Thế là vì anh khoe quá nhiều ảnh nên khiến cho rất nhiều fan của Du Yến đều chạy sang Weibo của Cố tiên sinh, nhìn cuộc sống ngược bọn FA bọn họ? Vừa hô chó độc thân bị thương không sống nổi, vừa không ngừng quỳ lạy mong Cố tiên sinh đăng ảnh hai người chụp chung.

Lúc bắt đầu, mọi người nhìn thấy Cố tiên sinh đăng ảnh, cảm thấy rất ngỡ ngàng, sau khi kích động ba lần bốn lượt, mọi người cũng đã tê dại, có người thậm chí còn bình luận kĩ xảo chụp ảnh của Cố tiên sinh, nói phải chụp thế nào mới có thể khiến nữ thần Du mê người nhất.

Đối với kĩ năng mới của Cố tiên sinh, Du Yến là cười chấp nhận, anh thích chụp cô thì để anh chụp cho đủ, cô cũng rất hưởng thụ cảm giác được làm người mẫu duy nhất của Cố tiên sinh.

Đỗ Phi Phi trong lúc nói chuyện điện thoại với Du Yến, cảm khái nói: “Hóa ra Cố tiên sinh lại là người ham hư vinh thế này, thật là nhìn lầm rồi, chẳng qua tốt xấu gì anh cũng là người nổi tiếng, cũng xem như là làm công tác PR giúp em”

Trong lòng Du Yến vô cùng ngọt ngào nhưng vẫn cứng miệng nói: “Chị nói nhầm gì thế.”

Đỗ Phi Phi thờ dài, hỏi: “Em thật sự suy nghĩ xong rồi?”

“Ừm, em dù sao cũng là người đã có gia đình, cả ngày quay quảng cáo, thật sự quá lãng phí thời gian, thật ra chỉ cần đóng phim thật tốt, danh tiếng cũng có thể được đề cao.”

“Em từ chối đại diện quảng cáo là muốn dành thời gian cho gia đình ư?”

“Vâng, em phát hiện em càng lúc càng không thể rời xa Cố tiên sinh được rồi.”

Đột nhiên phải ăn câu lương, Đỗ Phi Phi liền rất muốn gác máy, “Em giảm ít công việc rồi, có nghĩa là chị cũng không có việc làm, em có người bao nuôi mà chị lại uống gió đông bắc à, làm sao đây?”

“Công ty có nhiều nghệ sĩ có tiềm năng thế kia, muốn mấy người đều tùy chị chọn cả.”

Đỗ Phi Phi nghe đến đây, vội vàng tạ chủ long ân, chỉ cần có công việc, cô không để ý việc dẫn thêm vài người.

Ý muốn giảm ít công việc của Du Yến xuất hiện sau khi cô cùng Cố Vi trò chuyện, chỉ là trước đây cô ít nhiều có chút do dự, nhưng sau khi trải qua hoạn nạn sinh tử, cô liền nghĩ thông, cuộc đời có thể rất dài nhưng cũng có thể rất ngắn ngủi, trước kia cô bận rộn chạy theo danh tiếng, thật ra đó chỉ là khói mây mà thôi, những thứ ấy so với người yêu nhất căn bản không đáng để nhắc đến.

...

Trong giải Chuông Vàng của Đài Loan vào tháng tư, đoàn phim《Vào hè》nhận được khá nhiều giải thưởng, có vài hạng mục giải lớn đều nhận vào tay, trong đó Viên Viên lần nữa vinh dự nhận giải ảnh hậu, lại nổi tiếng thêm lần nữa.

Du Yến không có tác phẩm để tranh giải nhưng cô lại được mời đến dự với vai trò khách mời trao giải, trùng hợp là giải cô trao lại là giải ảnh hậu.

Sự kiện này tựa như dự báo cho cô điều gì đó.

Thời gian này, bộ phim chiến tranh Du Yến đóng vai chính cũng chiếu trong lúc này, bộ phim phá vỡ toàn bộ kỉ lục của các phim truyền thống, sử dụng thủ pháp đặc biệt để tường thuật lại sự bi thảm của chiến tranh, nhận được sự đồng cảm sâu sắc từ khán giả.

Sau khi bộ phim công chiếu, luôn đứng đầu trong bảng xếp hạng, kỉ lục phòng vé không ngừng đổi mới, Du Yến đồng thời nhận được nhiều danh tiếng hơn, cô thân là chủ đầu tư, cũng không chê lợi nhuận thu về liên tục.

Sau khi hưởng được quả ngọt khi bắt đầu, trên chặng đường làm người đầu tư của Du Yến càng đi càng xa.

Lại là một năm của giải Kim Quyển Bạch Hoa, năm ngoái Du Yến mất đi giải nữ chính xuất sắc nhất, khó tránh đi chút thất vọng, trải qua một năm rèn giũa, cô càng thêm thành thực, cũng càng ung dung điềm tĩnh hơn, phóng khoáng ngồi ở ghế khách mời, trên mặt mang theo nụ cười chờ nhận giải.

Bây giờ mấy quay đang chiếu về vài diễn viên đang cùng nhau tranh giành nhận giải nữ chính, Du Yến được quay toàn màn hình, hết như dáng vẻ mà Cố tiên sinh đăng trên Weibo, ba trăm sáu mươi độ xinh đẹp không góc chết.

“Giải nữ chính xuất sắc vinh dự thuộc về...Du Yến!”

Thời điểm khách mời trao giải đọc tên cô, thế giới trong lòng Du Yến trở nên vô cùng tĩnh lặng.

Vì giây phút này, cô đã đợi quá lâu rồi, cô thậm chí dùng thời gian hai kiếp để cố gắng, cuối cùng mới đạt được trình độ này.

Giây phút cảm giải thưởng sáng lấp lánh ấy, cô thậm chí có cảm giác đang đứng trên đỉnh cao.

Không có bài phát biểu cảm ơn dài dòng, khéo mắt cô chảy ra một vệt lệ, nói một câu, “Cảm ơn người tôi yêu, Cố Hành Viễn – Cố tiên sinh.”

Cảm ơn anh đã cho linh hồn cô có cơ hội sống lại, cảm ơn sự dịu dàng, khoan dung và cương chiều của anh, cảm ơn tình yêu tuyệt vời nhất mà anh đã đem đến...

Cảm ơn anh, còn nữa...em yêu anh!!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Phiên ngoại 1

Giải Kim Quyển Bách Hoa chính là giải vinh dự nhất trong giới điện ảnh trong nước, mỗi năm tổ chức một lần, có thể thu hút rất nhiều ngôi sao đến dự, thăm dò đặt bên ngoài buổi trao giải cũng chính là nơi để các ngôi sao biểu hiện, tranh giành giải nổi bật nhất.

Mỗi năm trong buổi trao giải, đều có người xinh đẹp rực rỡ thu hút ánh nhìn của mọi người, cũng sẽ có người bất giác trở thành trò hề.

Năm nay lại có một nữ ngôi sao ngã trên thảm đỏ, hơn nữa cú ngã này của cô ấy thật sự không giống người thường, lại làm rơi cả miếng dán ngực ra ngoài, rơi dưới chân bạn trai, khiến người đó thật sự khó xử không biết có nên nhặt giúp cô ta hay không, không khí trở nên vô cùng lúng túng.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Thế là, hôm sau trên trang bìa tạp chí liền là tin tức về ngôi sao nữ đó.

Du Yến lúc đọc tin tức, chính là ngày hôm sau sau khi nhận giải, lúc đó cô xuất hiện trẻ hơn ngôi sao nữ kia, cho nên cũng nghe nói đến chuyện này.

Đêm nhận giải hôm qua, cô cùng đoàn phim điên cuồng đi ăn mừng đến khuya, hôm nay Du Yến ngủ đến trưa mới dậy, lúc thức dậy đã là giờ ăn trưa, thời điểm lướt tin tức trên bàn ăn chính là nhìn thấy tin tức ngã trên thảm đỏ của ngôi sao nữ kia.

Cô cảm thấy thú vị nên nhấp vào đọc, phát hiện thợ chụp ảnh rất có trách nhiệm, đem toàn bộ quá trình của cô ấy ngã sắp mặt đều chụp cả, trong đó còn có vài tấm còn bị che mờ.

Bên dưới bài báo các bạn mạng bình luận cũng rất buồn cười.

—— Quần tôi cũng đã cởi rồi, chủ thớt cô lại để tôi xem thứ này?

—— Phản ứng khi bị ngã lại không phải kéo váy mà là đi nhặt miếng dán ngực, đây tuyệt đối là đã luyện tập qua!

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

—— Đã luyện tập qua +10086

—— Thứ che mờ đáng ghét, nó đã hủy đi bao nhiêu thứ hay ho!

—— Lâu trên à, câu nói này của bạn đã bộc lộ bản tính của bạn.

...

Du Yến cảm thấy đọc bình luận so với đọc bài viết còn thú vị hơn, nên ngây ngốc ngồi đọc vui vẻ một chút, mới tiện tay nhấp vài liên kết khác trong bài viết, “Tám một chút về tư thế ngã chuẩn trên thảm đỏ.”

—— Hôm nay nhìn thấy có người lại ngã trên thảm đỏ, tư thế vô cùng khó coi, khiến tôi đột nhiên nghĩ đến thảm đỏ vài tháng trước trong buổi tiệc từ thiện, không biết mọi người còn có ấn tượng không, nhưng tôi lại có ấn tượng sâu sắc. Đó là lúc nữ thần Du suýt ngã trên bậc thang, kết quả là hộ hoa sứ giả bên cạnh cô ấy nhanh tay lẹ mắt ôm lấy cô ấy, sau đó còn quỳ một chân xuống giúp cô ấy cài lại dây giày, khung cảnh kia, đẹp đến khiến người ta gào thét (Tôi lúc ấy cũng có mặt, cũng thật sự hò hét rồi.) Trần ngập cung chiều nha! Thật sự là quá đẹp rồi, đây là tư thế té ngã hoàn mỹ nhất mà tôi từng nhìn thấy, có một không hai!...Bên dưới mọi người cứ vài tám chút đi, hãy để lại tư thế ngã của các ngôi sao mà các bạn ấn tượng nhất.

Du Yến phì cười ra tiếng, không nghĩ đến bản thân tùy tiện lướt tin giải trí cũng có tin liên quan về mình.

Nhìn Dư quán gia đứng một bên như pho tượng, cô vội vẫy tay ra hiệu cho ông ấy qua đây nhìn xem.

Cười ngọt ngào cô hỏi: “Ông xem, bây giờ tìm bừa một tin tức cũng có thể tìm được bài viết về tôi đấy, tôi đang rất hot đó nha.”

Dư quán gia đưa mắt đọc nội dung, nhàn nhạt nói: “Thật sự rất hot.” Nói xong liền móc trong túi quần ra một quyển sổ, cùng một cây bút đưa đến trước mặt Du Yến.

Du Yến không hiểu, hỏi: “Đây là gì?”

“Đây là một vài người quen trong tiểu khu nhờ tôi xin giúp, muốn cô kí tên vào đây, cho nên mong cô mỗi trang kí một cái.” Dư quán gia nghiêm túc giải thích cho cô.

“Cả quyển sao?” Du Yến nhún mày, “Ông quen nhiều người trong tiểu khu quá ha, cả quyển nhật kí cơ đấy?”

“Không.” Dư quán gia đáp: “Rất quen cũng chỉ có vài người thôi, nhưng tôi nghĩ lại, cô cứ ký nhiều một chút, tôi có thể cầm nó đem bán.”

“...”

Du Yến cạ lời nhìn ông, chề bai nói: “Đây có thể bán được bao nhiêu tiền chứ, làm một người giàu có một năm thu nhập hai triệu, ông còn muốn kiếm chút đỉnh tiền nhỏ này ư?”

Bị cô hỏi như thế, Dư quán gia thở dài, nói: “Hết cách rồi, tôi vừa mua biệt thự, chuẩn bị phải kết hôn, còn phải chuẩn bị sinh lễ, có thể kiếm được chút đỉnh liền kiếm”

Vừa bắt cần chút liền bị ăn cầu lương, Du Yến khá buồn bực, “Kết hôn thì sao chứ, tôi cũng kết hôn rồi nè! Một ngày phát cầu lương ba lần, cơm ba bữa còn không đủ giờ bằng, ông không thấy ngại sao?”

Dư quán gia trung ra vẻ mặt nghiêm túc nói: “Nắng hạn gặp mưa rào, động phòng đêm hoa chúc. Trong thơ Tứ hi tôi đã chiếm được hai niềm vui rồi, kích động cũng là chuyện bình thường thôi, không nhin được mà phát cầu lương cũng là rất bình thường.”

Đúng là người không cần thể diện, thiên hạ không địch thủ!

“Nắng hạn gặp mưa rào thì có tác dụng gì chứ? Vẫn không thể có được chút mặt mũi, có thể bớt mặt dày được không!”

“Không thể.”

“...”

Du Yến lập tức bị đánh bại, nằm gục trên bàn không thêm nhúc nhích, “Ông thắng rồi.”

Mở quyển nhật kí ra cô bắt đầu kí tên, nhưng kí được mười mấy trang liền không kí nữa, “Tay mỏi rồi, kí nhiều đây thôi!”

“Cô chủ, cô hot như thế, kí thêm vài cái đi!” Dư quán gia nịnh nọt nói.

Được ông khen, Du Yến rất đắc ý, phóng khoáng nói: “Thế tôi kí thêm mười cái nữa.”

Lúc hai người bàn về chuyện kí tên, Cố tiên sinh về nhà.

Giờ này đã về, không cần đoán cũng biết anh lại về sớm, chỉ cần Du Yến không có công việc ở nhà nghỉ ngơi, anh lại về sớm, việc này cũng trở nên rất thường xuyên.

Thân là trợ lý cao cấp của anh, Triệu Thiêm ra về, anh đã chai lì rồi, đến lão Cố tổng cũng ủng hộ chủ tịch đình công, anh chỉ là một trợ lý, có thể nói gì chứ?

Cố tiên sinh đi đến bên Du Yến, cúi đầu hôn lên trán cô hỏi: “Đang bàn luận chuyện gì thế?”

Du Yến kéo anh ngồi xuống bên cạnh mình, chỉ vào quyển sổ: “Em đang kí tên, nhưng mỏi tay quá, anh giúp em kí vài cái đi.”

Cố tiên sinh cũng không hỏi tại sao phải kí, cầm quyển nhật kí, giở ra xem chữ kí trước đó của Du Yến, “Kí nhiều như thế ư?”

“Cũng không có bao nhiêu, kí thêm mười cái là đủ rồi.”

Cố tiên sinh lật sang một trang trắng, xoạc xoạc kí tên của Du Yến, những thứ khác không nói, anh tiện tay viết thôi cũng đẹp hơn chữ kí Du Yến thiết kế rồi.

Không hổ là người thường hay kí tên, Cố tiên sinh rất nhanh liền kí xong mười trang, đang muốn đưa quyển sổ cho Du Yến, lại nhìn thấy Dư quán gia giơ tay nhận lấy.

“Là của quán gia ư?” Cố tiên sinh hỏi ông.

Dư quán gia gật đầu nói: “Vâng.”

“Khỏi nhận nữa.” Cố tiên sinh lại thu quyển sổ về, đặt lên bàn, ra vẻ: Quyển sổ này đã thành của tôi rồi.

“...”

Dư quán gia khóc không ra nước mắt, đúng là uống phí công sức nịnh nọt cô chủ mà, chữ kí không nhận được, lại còn lỗ cả quyển sổ!

Du Yến nhin cười nói với Dư quán gia: “Còn ngây ra đó làm gì, cậu chủ về rồi, mau dọn thức ăn lên.”

Mỗi lần nhìn thấy vẻ mặt ám ức của Dư quán gia, cô liền cảm thấy rất vui, khẩu vị cũng tốt hơn rất nhiều.

Sau giờ cơm trưa, Du Yến kéo Cố tiên sinh ra vườn rau sau nhà đi nhìn rau xanh, sẵn tiện tiêu thực, lòng kính được Dư quán gia chăm sóc rất tốt, bên trong đủ loại rau củ sinh trưởng khá tốt, nhưng Du Yến lại đưa Cố tiên sinh đi xem, mục đích lại không phải là đi xem rau củ.

Chỉ thấy cô cầm cuốc, kéo tay Cố tiên sinh, hưng phấn đi vào bên trong, “Cho anh xem đồ tốt.”

Cố tiên sinh để mặc cô kéo đi, chỉ cần là chuyện cô cảm thấy hứng thú, anh liền vô điều kiện mà phối hợp.

Du Yến đi đến trước một đồng đất, dùng cuốc đào đất vài cái, xới rồi lại xới, sau đó hưng phấn chỉ vào trong đất nói: “Cố tiên sinh, anh xem”

Cố tiên sinh rất phối hợp khom lưng xuống, lúc nhìn rõ thứ bên trong, lập tức xù lông! Da gà da vịt trên da lập tức nổi lên.

Dưới đất có vài con giun đang ngo ngoe, khiến cho bệnh sợ đám đông của anh lại phát tác!

Cố tiên sinh không cách nào cùng vợ anh nói về loại động vật không xương sống, mềm nhũn này, nhìn nhiều lần không nhìn được chân chân run, đây chính là khiếm khuyết nhỏ phá hủy đi hình tượng uy mãnh của anh, đây tuyệt đối không thể để cô biết được.

Cố tiên sinh mặt không biểu tình, lẳng lặng kiểm chế sự khủng hoảng trong lòng, nhưng vợ anh lại rất hưng phấn sắp xếp chương trình buổi chiều.

“Buổi chiều chúng ta dùng những thứ này sang ao nước bên kia câu cá đi, có thứ vũ khí bí mật này, nhất định sẽ câu được rất nhiều.” Du Yến cười hi hi đề nghị.

Có thể cùng vợ yên tĩnh ngồi câu cá, Cố tiên sinh cảm thấy đề nghị này khá hấp dẫn nhưng vừa nghĩ đến sẵn tiện cũng ngồi chung với thứ ngo ngoe kia cả buổi chiều, Cố tiên sinh liền cảm thấy hai mắt tối sầm.

“Anh cảm thấy chúng ta có thể đổi loại mồi câu khác.” Cố tiên sinh không để lộ chút dấu vết khuyên cô đổi chủ ý.

“Thế thì không vui nữa, dùng thứ này để làm mồi câu truyền thống mới vui chứ.” Đôi mắt Du Yến phát sáng, ánh mắt mong đợi nhìn Cố tiên sinh.

Đối với ánh mắt này của cô, Cố tiên sinh căn bản không chống đỡ nổi, “Thế...Được thôi.”

Cố tiên sinh cũng rất buồn bực, đường đường là một đại nam nhân lại sợ thứ cỏ con kia, nói ra thật sự là buồn cười chết mất, bắt đắc dĩ là, loại tâm lý này không thể nào dễ dàng khắc phục trong một lúc được.

Du Yến không đọc hiểu sự giãy giụa trong ánh mắt của Cố tiên sinh, cầm cuốc đưa cho anh, cười nói: “Thế anh đem chúng đào một đồng lên trước nhé, em đi tìm đồ đựng.”

Cố tiên sinh nhận lấy cuốc, hít sâu một hơi, vẻ mặt như liều mạng xông pha.

Du Yến che miệng cười chạy ra ngoài, Cố tiên sinh đứng yên ở đấy, nhìn theo bóng lưng cô, lại đưa mắt nhìn những con giun mềm oặt đang ngoe ngoe, lùi vài bước.

Cố tiên sinh không ngừng tự nhủ với lòng mình, những thứ này không có tính công kích, chỉ là nhìn có chút buồn nôn mà thôi, nhưng mặc kệ đã chuẩn bị tâm lý thế nào, vừa xoay người nhìn thấy giun đất, anh lập tức cảm thấy hoang mang.

Do dự một lúc, anh ném cuốc xuống đất, quả quyết rời khỏi lồng kính, nơi này quá nguy hiểm rồi, sau này anh nhất định phải ít đến đây hơn.

Du Yến chưa đi đến cửa sau, quay đầu nhìn thấy Cố tiên sinh liền chạy bước lớn đuổi theo, khó hiểu hỏi: “Sao thế? Đã xới xong chưa?”

Cố tiên sinh nắm tay cô, dịu dàng nói: “Việc câu cá, có thể để sau, bây giờ có chuyện quan trọng hơn cần chúng ta cùng nhau làm.”

Du Yến chớp mắt, không hiểu hỏi: “Chuyện quan trọng gì?”

“Ngủ trưa.”

“Em mới ngủ dậy không bao lâu, không buồn ngủ.” Du Yến kháng nghị.

“Thế có thể nằm trên giường làm chút vận động có ý nghĩa.” Cố tiên sinh vừa nói, vừa kéo cô vào trong nhà.

Du Yến che miệng cười thầm, Dư quán gia quả nhiên không lừa cô, Cố tiên sinh thật sự sợ giun đất!!!!

Về mặt Cố tiên sinh cứng đờ vừa nãy quả thật quá đáng yêu đi, vì không thèm chạm vào giun đất, anh lại tự bán đi sắc đẹp của bản thân, dụ sắc dụ cô.

Thật sự là đáng yêu chết mất.

Du Yến âm thầm cười trộm, lòng nghĩ tin tức của Dư quán gia thật đáng tin, lần sau lại kí tên để đổi lấy tin tức hay nữa.

Một tiếng sau, Du Yến cũng không vui nổi nữa, cô bị Cố tiên sinh đè trên giường, lật qua lật lại khiến xương cốt cả người cô đều rã ra cả rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Phiên ngoại 2

Mẹ Cố là một mẹ chồng tốt, điểm này từ lúc Du Yến chưa trọng sinh đã có thể nhìn ra, ban đầu, cô không đồng ý cuộc hôn nhân này, thời điểm lạnh nhạt với Cố tiên sinh, cũng trực tiếp không xem người nhà của anh ra gì, nhưng mẹ Cố cũng không nói gì, cô không đến Cố gia gặp mọi người, bà cũng không miễn cưỡng, lúc ra ngoài du lịch vẫn thường bảo Cố tiên sinh đem quà cho cô, trước giờ đều không thiếu phần của Du Yến.

Mẹ chồng như thế này, thật sự có thể bình chọn thành mẹ chồng quốc dân.

Sau đó cô và Cố tiên sinh yêu nhau, Du Yến đương nhiên muốn lấy lòng người nhà của anh, cũng bù đắp luôn lỗi lầm trước đây của mình.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Chẳng qua bố mẹ Cố đều là người rất ôn hòa, cô căn bản không cần phí nhiều tâm tư để lấy lòng, chỉ là miệng ngọt gọi thêm vài câu bố mẹ, hai người già liền rất vui vẻ, dường như những chuyện không vui trước đây chưa từng phát sinh qua.

Thái độ khoan dung của họ khiến Du Yến càng thêm áy náy, tự trách.

Cô từ nhỏ đã không có mẹ, vẫn luôn đi theo bố, tình yêu của mẹ đối với cô mà nói là hoàn toàn xa lạ, lúc đầu đối mặt với mẹ Cố, cô cảm thấy rất gượng ép, căn bản không biết phải cư xử thế nào với bà.

Mẹ Cố lại là một người rất tinh tế, sao có thể không nhìn ra chút suy nghĩ này của cô chứ, sau đó, chỉ cần bà không ra nước ngoài, liền thường gọi điện cho Du Yến, nếu cô rảnh rồi ở nhà liền rủ cô về nhà chơi.

Thủ công của mẹ Cố rất tốt, trù nghệ cũng tuyệt vời, làm điểm tâm vô cùng cừ, Du Yến vừa đến tìm bà chơi, bà liền dẫn cô vào bếp làm thức ăn ngon, vừa dạy cô vài món đơn giản.

Du Yến dưới sự chỉ đạo của bà, đã thành công làm bánh cookie, điều này khiến cô rất có cảm giác thành tựu thậm chí còn đem cookie đóng gói mang về cho mọi người thưởng thức.

Hai người tiếp xúc lâu dần, càng hiểu đối phương hơn, Du Yến gọi mẹ cũng càng gọi càng quen miệng, thậm chí bắt đầu làm nũng với mẹ Cố.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Mẹ Cố chỉ có một đứa con trai là Cố tiên sinh, từ nhỏ lại là một người độc lập tự chủ, trước giờ chưa từng hưởng thụ qua cảm giác bị làm nũng là thế nào, lúc Du Yến lần đầu tiên làm nũng, bà cảm thấy có chút mong lung, xem ra trí tuệ như bà, nhất thời cũng không biết phải phản ứng như thế nào, chỉ là sau đó tự ý thức rằng muốn đem toàn bộ thứ tốt nhất đều đưa cho cô.

Lúc này, bà chợt nhớ đến Cố tiên sinh từng nói với bà, đối với việc Du Yến làm nũng, anh căn bản không thể chống đỡ được, mẹ Cố sau khi đích thân trải nghiệm, hoàn toàn đồng ý với lời nói của con trai.

Cảm giác vẫn khá tuyệt vời.

Tình cảm hai người được xây dựng theo tốc độ tên lửa vậy, tốc độ nhanh hơn rất nhiều.

Phương thức gia tăng tình cảm Du Yến giữa mẹ Cố không chỉ là cùng nhau làm thức mà, thỉnh thoảng cùng nhau đi dạo, sau khi Du Yến công khai thân phận với Cố tiên sinh, cô cũng thường xuyên cùng mẹ Cố xuất hiện ở những nơi công cộng, có lúc bị phóng viên nhận ra cũng rất phóng khoáng để họ chụp mình, mẹ Cố vì như thế cũng đã vài lần xuất hiện trước mặt truyền thông.

Chẳng qua sau chuyện của Kỳ Hải, Cố tiên sinh đã đưa vài vệ sĩ đến cho Du Yến, chỉ cần cô ra bên ngoài, bọn họ sẽ liền đi theo cô, Du Yến cũng không dị nghị gì, dù sao đi nữa cô cũng bị dọa sợ rồi, cô không chỉ là ngôi sao mà còn là vợ của Cố tiên sinh, thân phận đặc biệt khiến cô không thể từ chối việc vệ sĩ đi theo.

Hôm nay hai người lại hẹn nhau đi dạo phố, Du Yến để mặt mộc, quần áo cũng rất đơn giản, đội nón lưỡi trai, trông như thiếu nữ mười mấy tuổi, thân thiết ôm tay mẹ Cố đi dạo phố, hai người không phải là mẹ con nhưng lại trông giống hệt như mẹ con.

“Nghe nói Tiểu Dur muốn kết hôn à? Đã định ngày chưa nhỉ?” Mẹ Cố vừa trò chuyện với Du Yến vừa sẵn tiện nhắc đến Dur quản gia.

Lúc Du Yến nghe thấy tên Tiểu Dur này, phản ứng đầu tiên là mong lung, sau đó mới liên tưởng đến Dur quản gia, trước mặt mẹ Cố, ông ấy lại là Tiểu Dur sao!

“Giờ vẫn còn sớm ạ, đã định vào năm sau.”

“Ôi, muộn thế à, Tiểu Dư cũng lớn tuổi rồi, chẳng lẽ nó không sốt ruột sao? Lão quản gia lại sốt ruột chết mất.” Mẹ Cố không nhin được mà trách Dư quản gia.

Lão quản gia ở nhà họ Cố làm việc hơn nửa đời người, con trai ông Dư quản gia chơi từ nhỏ đến lớn với Cố tiên sinh, trong mắt người nhà họ Cố, hai bố con này đã trở thành người nhà của họ.

Dư Yến nghe mẹ Cố nói thế, không nhin được mà che miệng, “Ai nói ông ấy không sốt ruột chứ, sốt ruột sắp chết rồi, chỉ là cô gái nhỏ của ông ấy, người ta không muốn mất đi tự do sớm như thế này.”

“Haiz, thế cũng không còn cách nào..”

Hai người trò chuyện với nhau, sẵn tiện đi vào một cửa hàng quần áo, mẹ Cố cầm một chiếc váy ngắn đặt trước người Dư Yến ước thử, “Chiếc váy này con mặc vào nhất định sẽ rất đẹp.” Nói xong lại cầm cái khác, “Cái này cũng đẹp, đáng người của con, thật sự là mặc gì đều đẹp cả.”

Dưới ánh đèn sáng rực của cửa hàng, nụ cười của Dư Yến càng trở nên ngọt ngào, xinh đẹp động lòng người.

Cô rất hưởng thụ cảm giác được mẹ Cố cưng chiều, trên người của mẹ Cố, cô nhận được tình yêu của mẹ mà từ nhỏ đã không có, điều này đối với cô mà nói, đó là thứ quý giá nhất.

Mẹ Cố đem vài bộ quần áo đưa cho nhân viên cửa hàng để họ dùng số đo của Dư Yến chọn ra kích cỡ thích hợp, cũng không cần mặc thử, trực tiếp để họ đóng gói lại, “Tuy những thứ này không tốt bằng đặt may nhưng mặc chơi thường ngày cũng được đấy.”

“Cảm ơn mẹ.” Đối với những thứ mẹ Cố tặng cho cô, trước giờ Dư Yến đều nhận về cả, đây là tâm ý của mẹ, bất kể thứ gì cô đều sẽ trân trọng.

“Chúng ta lại đi vào trong dạo đi.” Cửa hàng rất to, mẹ Cố lại kéo cô đi xem sản phẩm mới. Nào ngờ lại gặp được người quen, đó là bạn của mẹ Cố.

Người phụ nữ cả người đeo đầy vàng bạc, tự sửa soạn mình hình như một cây thông noel, sau khi nhìn thấy mẹ Cố, vội vàng đi đến chào hỏi bà.

“Cố phu nhân, trùng hợp thế cũng đến dạo phố à.”

Mẹ Cố gật đầu, cười khẽ nói: “Trần phu nhân, chào chị, thật sự là rất trùng hợp.”

Dư Yến không phải là kẻ ngốc, nhìn thấy thái độ xã giao của mẹ Cố đối với Trần phu nhân, liền biết giao tình của hai người không sâu, cũng không nhiệt tình chào hỏi, đứng một bên cười khẽ.

Trần phu nhân chào hỏi xong mẹ Cố, tầm mắt liền rơi trên người Dư Yến, “Đây là?...”

Mẹ Cố xoay người nắm tay Dư Yến, thân thiết vỗ nhẹ, nói với Trần phu nhân: “Đây là con dâu tôi, gọi là Dư Yến.”

Dư Yến bị điểm danh, lập tức mở miệng, ngon ngoãn chào: “Chào dì.”

Trần phu nhân đột nhiên ha một tiếng “Hóa ra đây là con dâu của chị à, nghe nói là diễn viên nhỉ?”

Nói đến đây mẹ Cố không nhin được muốn khoe khoang con cái nhà mình, liền cười nói: “Đúng rồi, phim của Tiểu Yến nhà tôi đóng đều rất hay, đợt trước còn nhận được giải nữ chính xuất sắc nhất đấy.”

Trần phu nhân nghe xong, lại không phụ họa khen vài câu, ngược lại nhủ mảy: “Cố phu nhân, không phải là tôi nhiều lời, gia tộc lớn như các chị, nhất cử nhất động đều được người khác để ý, đóng phim có thể có tiền đồ gì chứ? Thời cổ đại, con hát là thấp kém nhất, theo tôi nói, đã kết hôn rồi, hẳn nên ngoan ngoãn ở nhà giúp chồng dạy con mới là chính xác nhất.”

Trần phu nhân ra vẻ nghĩ cho người khác khiến Dư Yến nhìn mà bức mình, may mà mẹ chồng của cô rất nhanh liền đứng bên cạnh chống lưng cho cô.

Chỉ nghe mẹ Cố nói: “Đã là thời đại gì rồi, chị còn có cách nghĩ này, thật sự là hiếm gặp đấy, chị cần cố gắng tận tâm, bất kể là ngành nghề nào, đều sẽ đáng được khích lệ, thời đại thay đổi, tư duy của con người cũng không ngừng biến hóa, cho dù gia tộc có lớn hơn nữa, nếu cứ giữ mãi quy củ trước đây, cũng sẽ rất nhanh bị thời đại đào thải.”

Trần phu nhân bị mẹ Cố nói thẳng như thế, mặt thoát đỏ thoát trắng, nhất thời không biết đáp lại thế nào, có lẽ trong lòng bà ta cũng rất bức, chỉ là kiêng kỵ thân phận của mẹ Cố, không dám mở miệng nói bừa nữa.

Lúc này một cô gái bước ra từ phòng thay đồ, gọi Trần phu nhân: “Mẹ, chiếc này cũng quá nhỏ rồi, hỏi bọn họ còn có số to hơn không?”

Dư Yến thuận theo giọng nói nhìn theo, liền bị cô gái đó dọa đến giật mình, người trước mắt hằn gằn một tạ rồi, hơn nữa dáng người lại không cao, nhìn lướt qua hết như một quả bóng tròn vậy.

Trần phu nhân vội vàng tiến lên nhìn dây kéo sau lưng cô nàng, nói với nhân viên cửa hàng: “Lấy số lớn hơn một số nữa đi.”

Nhân viên cửa hàng đáng người mảnh mai, gương mặt tinh tế rất khó xử nói: “Đây...Đây đã là XXXL rồi, không còn số lớn hơn nữa.”

Cô gái vừa nghe không có số lớn hơn, giận dữ nói: “Cửa hàng của các người không phải là nhãn hiệu nổi tiếng quốc tế sao, sao đến cả XXXXL cũng không có.”

Nhân viên cửa hàng vội nói: “Thật sự rất xin lỗi, số lớn nhất của quần áo nơi này đều chỉ là XXXL, chẳng qua tiệm chúng tôi có nhận đặt may, cho dù là số đo nào, đều có thể đặt may cả.”

“Bây giờ tôi cần mua.” Cô gái bắt đầu càn quấy ngang ngược.

“Tiểu Hàm, cửa hàng này không có thì chúng ta đổi sang chỗ khác là được, ngoan.” Trần phu nhân vội vàng dỗ cô ta, lại kéo cô ta đến trước mặt Du Yến và mẹ Cố nói: “Tiểu Hàm, đây là Cố phu nhân, con gọi đi là được.”

Trần phu nhân chỉ giới thiệu mẹ Cố, trực tiếp làm lơ Du Yến.

Cô gái được gọi là A Hàm có thể vì không mua được quần áo nên sắc mặt rất không tốt, nhưng bị Trần phu nhân giữ lại, cô ta cũng không nói gì nữa, chỉ là không tình nguyện gọi một tiếng đi.

Mẹ Cố cười hỏi, “Đây là con gái chị sao?”

Trần phu nhân gật đầu nói: “Đúng rồi, nó vừa từ Mỹ du học về, chuẩn bị đến công ty bố nó làm.”

“Thế thì tốt rồi.”

“Nhà họ Trần chúng tôi chỉ có một cô con gái này, sau này công ty chắc chắn là để lại cho nó, cũng đáng tiếc là ban đầu không thể kết duyên với con trai nhà chị, đây là một phần gia sản lớn, sẽ không để cho người ngoài trục lợi được.” Trần phu nhân thờ dài nói.

Trong lời nói của bà ta, có quá nhiều ý, Du Yến như thời có chút mông lung hai chữ kết duyên vừa rồi bà ta nhắc đến hẳn không phải là như thế cô nghĩ chứ?

Du Yến lại quét mắt nhìn con gái của nhà họ Trần kia một cái, lẳng lặng thầm ha ha hai tiếng trong lòng.

Mẹ Cố khẽ ho han hai tiếng, nói: “Núi vàng núi bạc đều chỉ là phù du thôi, hai người kết hôn, tình cảm mới là thứ quan trọng nhất.” Nói đến đây, rõ ràng là không muốn ứng phó với bà ta nữa, liền nói: “Trần phu nhân, đồ của chúng tôi hình như đã gói xong rồi, không thể tiếp chị nữa rồi.”

Trần phu nhân hẳn là còn lời muốn nói, nhưng mẹ Cố nghiêng người, vờ như không thấy đáng về bị chặn họng của bà ta, kéo Du Yến đi về quầy thu ngân.

Thanh toán xong, phát hiện mẹ con nhà họ Trần kia vẫn đứng đó trò chuyện với nhân viên cửa hàng, mẹ Cố cùng Du Yến nghiêng người rời đi.

Du Yến không nhịn được tò mò, hỏi mẹ Cố: “Mẹ ơi, kết duyên mà Trần phu nhân vừa nói là chuyện thế nào ạ?”

Mẹ Cố cười nói: “Trước lúc bố con đến cầu hôn, Trần gia cũng đến qua, chẳng qua là ngay lập tức bị Hành Viễn thẳng thừng từ chối, sau đó bố con đến, nó lại do dự một hồi, liền đồng ý, cho nên nói, tất thấy đều phải xem duyên phận cả.”

Du Yến liên tưởng đến dáng người của cô gái họ Trần kia, lại nghĩ đến Cố tiên sinh ngọc thụ lâm phong, nếu hai người đó đứng cạnh nhau..., cảnh tượng đó quá đẹp rồi, cô đến nghĩ cũng không dám!

Chuyện này thật sự là cóc ghẻ muốn ăn thịt thiên nga, đương nhiên, Cố tiên sinh tuyệt đối là thiên nga xinh đẹp đó!

“Tiểu thư Trần gia vẫn luôn béo như thế này sao?”

“Từ nhỏ đã béo, Trần phu nhân còn khắp nơi khen con gái mình có tướng phúc.”

Quả nhiên trong mắt bố mẹ, con mình đều là đẹp nhất, tình yêu của mẹ thật sự quá vĩ đại rồi!

“Tiểu Yến, con đừng giận nhé, vừa rồi lời nói của Trần phu nhân quá khó nghe.”

“Con không giận, cũng không quen biết, sẽ không tính toán với bà ấy.”

“Ừ, tính tình không tồi, vài năm trước Trần gia vẫn còn được, chẳng qua là quá nhiều quy củ, cho nên mấy năm nay dần dần không khỏi sắc.” Mẹ Cố cảm khái nói.

Chẳng trách vừa rồi bà lại có tình nhắc đến gia tộc lớn gì đó, hóa ra là đánh thẳng vào mặt Trần phu nhân, xem ra mẹ Cố tuy dịu dàng nhưng sức chiến đấu vẫn khá mạnh mẽ đấy.

Hai người lại dạo một lúc, cảm thấy một liên cùng nhau về nhà họ Cố.

“Chờ Hành Viễn đến rồi ăn tối hẳn về, nếu không ở lại một đêm, ngày mai về cũng chưa muộn.” Mẹ Cố rất thích Du Yển bên cạnh, không nhịn được muốn giữ người lại, bố Cố vẫn thình thoảng nói đùa, nói vợ ông bị Du Yển cướp mất rồi.

Vừa về nhà, liền phát hiện trong nhà có khách, vì hai người đi dạo phố nên bố Cố đang chiêu đãi khách.

Bước vào phòng khách, mẹ Cố sau khi nhìn rõ vị khách kia, không kiềm được vui vẻ hỏi: “Đây không phải là Tiểu Chi ư? Trời ạ, vài năm không gặp đã lớn thế này rồi.”

Du Yển theo mẹ Cố về nhà, giây phút nhìn thấy người khách kia, lập tức ngây ngốc.

Cô gái này, không phải chính là cô gái đón Cố tiên sinh ở trước mộ cô kiếp trước sao? Lúc ấy tuy chỉ là vợ và lướt qua nhưng đối phương quá xuất sắc, ấn tượng rất sâu. Tuyệt đối chính là cô ấy!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Phiên ngoại 3

Phòng khách rộng rãi, sô pha thoải mái, nhiệt độ trong nhà vừa chuẩn nhưng Du Yển lại không cảm thấy thoải mái, ngược lại hết như đứng ngoài ngày đông giá lạnh, lòng bàn chân cảm nhận được từng luồng ý lạnh.

Nguyên nhân khiến cô cảm thấy lạnh lẽo lại là cô gái ưu nhã như lan ở trước mặt này, kiếp trước cô ấy chính là gương mặt xinh đẹp, nụ cười dịu dàng kia, đứng bên Cố tiên sinh, cảnh tượng hai người đứng bên nhau vừa hoàn mỹ vừa xứng đôi, mặc kệ đã qua bao lâu, chỉ cần cô vô ý nhớ đến, tình cảnh đó vẫn canh cánh trong lòng cô.

Cô gái này, tại sao lại xuất hiện vào lúc này? Đột nhiên như thế, thật sự khiến cô trở tay không kịp.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ đề đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Cô ta là đến thăm họ hàng? Hay là đến tìm Cố tiên sinh?

Nhìn thấy phản ứng của mẹ Cố, bọn họ hẳn là vô cùng quen thuộc.

Chỉ thấy mẹ Cố kích động xong, phát hiện vẫn chưa để bọn trẻ giới thiệu nhau, vội kéo Du Yển lên phía trước, “Tiểu Chi, đây là Du Yển - vợ của Hành Viễn, cháu gọi là chị dâu là được.” Lại nói với Du Yển: “Tiểu Yển, đây là Viên Chi, mẹ của con bé là bạn thân của mẹ, Tiểu Chi hết như là con gái của mẹ vậy.”

Du Yển đứng dậy, lịch sự bắt tay với cô ấy, tuy sóng lòng đã trào dâng nhưng ngoài mặt vẫn duy trì vẻ điềm tĩnh, “Chào cô.”

Viên Chi cười ngọt ngào, trên mặt hiện lên hai lúm đồng tiền thật sâu, ngọt ngào mê người. “Chào chị dâu, em đã sớm nghe anh Viễn kết hôn, nhưng vẫn luôn không tìm được cơ hội về nước, hôm nay nhìn thấy chị dâu, quả thật là nghiêng nước nghiêng thành, chẳng trách anh Viễn lại quyết định kết hôn nhanh như thế này.”

Đúng là cô gái có cái miệng rất ngọt, nếu Du Yển không có ám ảnh tâm lý của kiếp trước, chắc chắn cũng sẽ thích cô nàng ngay từ lần đầu gặp mặt, đáng tiếc là giờ đây cô không cách nào thích nổi Viên Chi, thậm chí bất giác xem cô thành tình địch, trực tiếp đặt hai người đứng ở vị trí đối lập.

Nhưng mặc kệ trong lòng nghĩ thế nào, thì ngoài mặt vẫn phải giữ lễ, “Cứ gọi tên em là được, Viên Chi hẳn lớn hơn em nhi, gọi chị dâu lại khiến em già đi mất.” Nói xong câu này, cô còn phụng phịu, ra vẻ rất uất ức, lập tức chọc mọi người phì cười.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ đề đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Mẹ Cố cười nói: “Được được được, cứ gọi tên, nói ra Tiểu Chi lớn hơn Tiểu Yển năm tuổi đấy.”

Du Yển càng thêm buồn bực, tuổi tác của cô ta cũng rất xứng với Cố tiên sinh!

“Chị còn nghe nói Tiểu Yển là ngôi sao nổi tiếng nhi?” Viên Chi ngồi cạnh Du Yển, dùng giọng điệu thân thiết để trò chuyện với cô.

Có cuộc gặp gỡ với Trần phu nhân trước, lúc Du Yển đáp câu hỏi này bất giác để tâm một chút, “Vẫn chưa được xem là một ngôi sao nổi tiếng ạ.”

Lần này Du Yến đáp rất khiêm tốn, mẹ Cố lại không đồng tình, nói: “Theo mẹ thấy, nói con là ngôi sao nổi tiếng cũng không sai, trước đây không lâu còn nhận được giải nữ chính xuất sắc, rất lợi hại, phim của Tiểu Yến mẹ cũng đã xem rồi, chương trình truyền hình cũng xem, các quảng cáo cũng không bỏ qua, mẹ chính là fan cuồng tiêu chuẩn đấy, lần trước show thực tế kia khiến mẹ xem rất vui, xem xong một tập, bụng cũng cười đến đau.”

Bố Cố cũng ở bên cạnh nói giúp: “Không chỉ cười đau bụng, đêm đó vẫn còn lục lại chương trình trước đó ngồi xem lại, xem đến nửa đêm cũng không chịu ngủ.”

Du Yến che miệng cười, Viên Chi cũng vui vẻ nói: “Di Khanh còn biết từ fan cuồng nữa ư, thật sự là quá teen rồi.”

“Đừng xem thường người ta như thế, di cũng là thường xuyên lên mạng nhé, những hot trend trên mạng di đều biết cả.”

Vì thái độ của mẹ Cố, tâm tư nặng nề của Du Yến mới tiêu tan đi một ít, ngồi gần Viên Chi, hai người liền trò chuyện với nhau, Du Yến hỏi chuyện ở nước ngoài của cô nàng, Viên Chi lại rất có hứng thú với chuyện trong giới giải trí của cô, không ngừng hỏi cô chuyện đóng phim, hết như một cô bé hiếu kỳ vậy.

Hai người trò chuyện rôm rả, ngược lại không hề để không khí nguội lạnh.

Lão quản gia mang điểm tâm đến, mẹ Cố cười nói với Viên Chi, “Đây là điểm tâm sáng sớm di làm đấy, cố tình chuẩn bị cho Tiểu Yến, nào ngờ lại có lợi cho cháu rồi, vừa đến đây liền được ăn.”

Viên Chi ăn một miếng, lập tức thỏa mãn, “Nếu nói điểm nào không tốt khi sống ở nước ngoài, thế thì chắc chắn là thiếu đi các món ngọt của di Khanh làm rồi, mỗi lần nghĩ đến, đều dằn vò cháu muốn chết.” Nói xong còn rất phụ họa đem cả miếng bánh kem toàn bộ cho vào trong miệng.

Động tác thô lỗ này chọc mẹ Cố cười mắng: “Cháu ăn chậm một chút, cẩn thận mắc nghẹn.”

Ăn xong món ngọt, mẹ Cố còn đích thân pha trà cho mọi người uống, trà đạo của bà không khác gì với cấp bậc của các bậc thầy, trà pha ra, đương nhiên là thơm nồng ngon miệng, vô cùng hồi vị, Du Yến liền uống liền vài tách không ngừng, cuối cùng vẫn là mẹ Cố ngăn cô lại, nói uống quá nhiều chắc chắn sẽ không ăn cơm nổi, mà ban đêm cũng sẽ mất ngủ.

Mọi người cùng nhau trò chuyện, sau đó liền bàn đến chuyện Cố tiên sinh và Viên Chi lúc nhỏ, Du Yến liền biết, hóa ra lúc nhỏ Viên Chi từng ở Cố gia vài năm, là thanh mai trúc mã chân chính của Cố tiên sinh.

“Lúc đó vẫn còn ở bên nhà cũ, cháu thích nhất là vào những ngày mưa, trong vườn có chậu chứa nước rất to, bên trong còn nuôi cá vàng cùng với hoa sen, lúc trời mưa, nước sẽ dâng lên một chút, cháu sẽ kéo một chiếc ghế nhỏ đứng đó chơi, vốn muốn gọi anh Viên đến chơi cùng nhưng anh ấy muốn đọc sách, không thêm để ý đến cháu, cháu tự mình chơi, cũng không biết thế nào lại ngã vào trong đấy, gãy gấu uống rất nhiều nước, lúc anh Viên kéo cháu lên, cháu đã uống no rồi.”

Viên Chi sinh động kể lại những chuyện thú vị lúc nhỏ, chẳng qua vừa nói đến đoạn này, lại nghe thấy khá nguy hiểm.

“Lúc đó thật sự quá nguy hiểm rồi.” Mẹ Cố cũng nhớ chuyện này, nhớ đến vẫn còn thấy sợ.

“Sau đó mặc kệ cháu chơi gì, anh Viên đều đi theo, nhìn chăm chăm cháu không cho cháu chơi trò nguy hiểm nữa.” Nói đến đây, Viên Chi lại cười lộ ra hai lúm đồng tiền thật sâu.

Bầu bạn bên nhau lúc còn nhỏ, cùng nhau trải qua những chuyện tươi đẹp, cùng nhau lớn lên, cùng chia sẻ những tâm sự của năm tháng đẹp nhất...

Chỉ là tưởng tượng thôi, cũng khiến Du Yến cảm thấy ghen tị đến phát cuồng.

Nhưng cô lại hết như người mắc chứng cưỡng chế, tự ngược muốn biết thêm nhiều chuyện lúc nhỏ của bọn họ.

Cố tiên sinh đến chạng vạng thì xuất hiện, vừa vào nhà liền tìm bóng dáng của bà xã, cả ngày không gặp, anh đã có chút nhớ cô.

Phát hiện cô không ở phòng khách, lại đi vào phòng bếp ngược lại nhìn thấy mẹ Cố đang đích thân xuống bếp.”

“Mẹ, Tiểu Yến đâu rồi?”

“Trong mắt con chỉ có vợ con thôi sao.” Mẹ Cố cười trêu con mình.

“Con gọi mẹ trước mà.” Cố tiên sinh trưng ra vẻ nghiêm chỉnh cải lý.

Mẹ Cố cười trừng mắt nhìn anh, nói: “Ở sau vườn đấy, hôm nay trong nhà có khách đến, con đoán là ai nào? Người rất quen thuộc với con.”

Cố tiên sinh không cần nghĩ liền đáp, “Viên Chi.”

Mẹ Cố bất ngờ nói: “Ày da, con thật sự là thần toán rồi, vừa đoán liền trúng!”

“Cô ấy vừa xuống máy bay đã gọi điện cho con rồi.”

“Xì, không vui chút nào.” Mẹ Cổ nói xong, xua xua tay đuổi anh ra ngoài phòng bếp, bà cần chuyên tâm nấu ăn.

Cổ tiên sinh sau khi biết vợ đang ở đâu liền bước ra sau vườn.

Vườn sau của Cổ gia rất rộng, đi đến tận cùng là rừng núi, có một bức tường cao vây quanh, nhưng vẫn không canh được vài động vật nhỏ lẻ vào, mỗi lần đến đây Du Yên đều thích ra sau vườn, thường xuyên có thể nhìn thấy những loài chim hiếm gặp.

Có một lần cô ngồi dưới bóng cây, ngẩng đầu nhìn tán cây của đại thụ, đột nhiên nói nếu có một xích đu ở đây thì tốt, rất lâu rồi cô không chơi xích đu, kết quả là lần sau đến, hậu viện đã lắp vài cái xích đu, có cái trực tiếp gắn trên cây, có cái có hình dáng xinh đẹp của ghế bành, có cái là kiểu dáng thường thấy ở công viên, khiến Du Yên cảm động đến rơi nước mắt mừng rỡ, ôm Cổ tiên sinh thật lâu không chịu buông tay.

Sau đó, sân sau rất nhanh liền tạo thêm rất nhiều thiết bị vui chơi, dựa theo ý của Cổ tiên sinh, anh chuẩn bị xây một công viên trò chơi loại hình nhỏ cho cô, công viên vui chơi này thuộc về một mình cô, lời nói hào phóng này của anh lần nữa khiến Du Yên cảm động đến khóc tí tách.

Bố mẹ Cổ cũng để bọn họ tự ý hành động, còn rất cổ vũ nói: Người trẻ tuổi thích lãng mạn, bày vài trò cũng là chuyện bình thường.

Bây giờ mỗi lần Du Yên đến Cổ gia, đều sẽ ra sau vườn chơi.

Hôm nay có tình địch đến chơi, cô không nhận được muốn khoe khoang một trận, nhân lúc rảnh rỗi trước giờ cơm, liền đưa Viên Chi đến sau vườn.

Sau khi nhìn thấy tình hình sau vườn, nụ cười của Viên Chi lại nhạt đi rất nhiều, cô đi khắp nơi ngắm nghía, lại sờ mó đủ thứ, Du Yên cũng không quấy rầy cô năng, tự mình ngồi chơi đủ quay yêu thích nhất của cô.

Viên Chi đi một vòng xong, lại quay về chỗ Du Yên, đưa tay khẽ giúp cô đẩy xích đu.

“Tiểu Yên, em thật sự rất hạnh phúc, được một người yêu mình đến như thế.” Viên Chi cảm khái nói.

Du Yên quay đầu nhìn cô một cái, lại nhìn thấy ưu thương nhàn nhạt trong mắt đối phương.

“Em thật sự rất hạnh phúc, vì bọn em yêu nhau sâu đậm.” Du Yên rất nghiêm túc nói ra lời này, hết như lời tuyên thệ.

“Chị biết.” Viên Chi thờ dãi, nói: “Sau khi nhìn thấy công viên giải trí này, chị liền biết, anh Viễn thật sự vô cùng vô cùng yêu em, lúc nhỏ anh ấy từng nói qua sẽ xây một công viên giải trí cho người mình thích nhất, bây giờ xem ra, anh ấy thật sự là nói được làm được.”

Im lặng một lúc, Viên Chi lại nói: “Đáng tiếc, đây lại không phải xây cho chị.”

Tuy từ ban đầu đã biết được tâm tư của Viên Chi, nhưng lúc nghe cô đích thân thừa nhận, Du Yên vẫn ngây ngốc, cô không ngờ Viên Chi lại thẳng thắn như thế.

Viên Chi nói xong những lời này, cười nói: “Em cũng không cần khẩn trương như thế, tâm tư của chị đối với anh Viễn, mọi người đều biết cả, nếu như anh Viễn có ý với chị, thế thì bọn chị đã sớm bên nhau rồi, cũng sẽ không có chuyện của em đâu, đáng tiếc là trước giờ anh ấy vẫn luôn xem chị là em gái.”

Quay đầu nhìn dáng vẻ ngây ngốc của Du Yên, Viên Chi tinh nghịch cười nói: “Sao vậy, bị sự thẳng thắn của chị làm giật mình rồi hả?”

Du Yên gật đầu, lại lắc đầu, nửa ngày mới nói: “Chị thật sự là một cô gái ngay thẳng.”

Đây với tình địch trong tưởng tượng của cô hoàn toàn không giống! Cùng tâm kế đấu đá nhau đâu? Mản kịch chia rẽ đâu? Viên Chi này vốn dĩ không đi theo những cách này, mà còn phóng khoáng thừa nhận tình cảm của mình, cô muốn phát tác cũng không tìm được cơ hội.

Du Yên lại trải qua cảm giác buồn bực.

“Thật ra trước lúc bọn em kết hôn, chị có lên lút đến gặp anh Viễn, lúc đó chị nói với anh ấy, chị sẽ chờ anh ấy thêm mười năm nữa, nếu như lúc đó anh ấy sống không hạnh phúc, cho dù anh ấy có yêu chị hay không thì chị nhất định vẫn sẽ giành anh ấy về, lúc nói ra những lời này, trong lòng chị vẫn lặng lẽ hi vọng đây là một cuộc hôn nhân thất bại.” Viên Chi dừng lại, nhìn xung quanh lại nói: “Nhưng hôm nay chị thấy được, là một cô gái nhỏ đang chìm đắm trong niềm hạnh phúc tươi đẹp của tình yêu, cho nên chị biết, mình rốt cuộc cũng không có cửa.”

“Mười năm sau ư?” Du Yên nghe cô nói lời này, lại nghĩ đến chuyện kiếp trước.

Viên Chi tự cười mỉa mai mình, có chút bi thương nói: “Đây chỉ là ước hẹn đơn phương không cam lòng của chị mà thôi, lòng chị đã rõ, anh Viễn sẽ không chấp nhận loại hẹn ước này, anh ấy là một người kiên định, từ ban đầu đã nhận định chị là em gái, thế nên, cả đời này chị đều là em gái của anh ấy.”

Du Yên mở miệng, không biết phải nói gì, cuối cùng nói: “Chuyện tình cảm này, không thể miễn cưỡng.”

Cho nên Viên Chi xuất hiện bên cạnh Cổ tiên sinh vào kiếp trước, chỉ vì có loại hẹn ước này ư? Vì mười năm ấy anh sống không hạnh phúc, cho nên Viên Chi quyết tâm ở lại bên cạnh anh.

Kỷ Hải lúc ấy nói với cô rằng Cố tiên sinh kiếp trước đã kết hôn, hẳn là đã lừa cô, nếu như Cố tiên sinh thật sự đã kết hôn, Viên Chi cũng không thể nào xuất hiện. Có lẽ sau đó Cố tiên sinh đã nghĩ thông, quyết định muốn ở bên cạnh Viên Chi, cũng có thể anh vẫn xem Viên Chi chỉ là em gái, những thứ này đều đã không còn quan trọng nữa rồi.

Du Yến kiếp này cùng Cố tiên sinh ân ái như thế, cô cũng không nỡ để Cố tiên sinh cả đời cô độc, nếu có Viên Chi bầu bạn bên cạnh anh, cũng không phải là chuyện không tốt.

Tuy từng là tình địch, nhưng cô thật sự không có cách nào chán ghét một cô gái chân thành như thế này, có cô gái tốt như thế bầu bạn, Cố tiên sinh kiếp trước, hẳn cũng có thể sống rất hạnh phúc nhỉ.

Làn gió mát thổi đến, thổi đi sự ưu sầu trên gương mặt của hai người cũng thổi đi nút thắt giấu sâu trong lòng của Du Yến, tâm trạng cũng trở nên vui vẻ hơn.

Vô thức quay đầu, lại nhìn thấy bóng dáng điển trai kia đang bước về phía cô, đó là người đàn ông thân cận nhất, là người mà cô yêu nhất.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Phiên ngoại 4

Bố của Dư quán gia lão quản gia, từ lúc trẻ đã làm quản gia ở Cố gia, sau khi ly hôn liền dẫn theo Dư quán gia còn nhỏ xíu vào Cố gia ở.

Lúc nhỏ Dư quán gia rất nghịch ngợm, không nghe lời, nghịch những trò quỷ khiến mọi người đau đầu, sau đó ông bà chủ nhà họ Cố sinh tiểu thiếu gia, Dư quán gia liền có đối tượng để nghịch ngợm, vẫn thường nhân mọi người không để ý liền nghĩ cách giầy vò tiểu thiếu gia, khiến cho bố mình suýt nữa bệnh tim.

Chật vật học xong tiểu học, bố anh vội đưa anh ra nước ngoài.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Nhà người ta lúc tiền con cái đi xa, vẫn sẽ có một chút buồn bã không rõ khi chia xa, lúc này mới lộ rõ tình thân, nhưng ngày lão quản gia tiễn Dư quán gia đi, suýt nữa bắn pháo hoa chúc mừng, thật sự phải ăn mừng!

Dư quán gia ra nước ngoài học tập, lúc đầu là học âm nhạc cổ điển vừa cao quý lại đầy khí chất, nghe ra cũng rất oách, Dư quán gia cũng hưng phấn chăm chỉ học được mấy năm, kéo đàn violon cũng rất xuất sắc, vì thế nên có rất nhiều cô gái tóc vàng mắt xanh theo đuổi anh.

Dư quán gia từng rất nghiêm túc yêu đương với vài em gái nước ngoài, nhưng em gái nước ngoài quá phóng túng, vừa nói yêu đương liền hôn môi, hôn xong liền lập tức leo lên giường, vài lần như thế, anh vẫn là bị kéo đến áo mũ xộc xệch, hoảng loạn trốn đi.

Dư quán gia nhìn bên ngoài là một người không nghiêm túc nhưng thật ra anh lại là một người rất truyền thống, cô gái mà anh thích, hẳn là một người dịu dàng như ngọc, có chút đáng yêu lại có chút hoạt bát, còn phải có chút dễ xấu hổ, vừa nghĩ đến liền khiến tâm tình anh nhộn nhạo, đáng tiếc là ở nước ngoài anh không gặp được người như thế.

Có lần nghỉ lễ về nước, anh phát hiện bố mình dần dần già đi, đột nhiên có chút đau lòng, một tháng đó, anh vẫn luôn giúp bố làm việc, muốn giảm bớt lượng công việc của ông, sau đó trong lúc làm việc, Dư quán gia đột nhiên phát hiện ra sự thú vị khi làm quản gia, thế là lúc về nước lần nữa, anh quả quyết vào trong hiệp hội quản gia quyền uy nhất nước Anh, học làm thế nào để trở thành một quản gia ưu tú nhất.

Lão quản gia sau khi biết con trai từ bỏ âm nhạc, chạy đi con đường cũ của ông, suýt chút nữa bệnh tim tái phát, nhưng trời cao hoàng đế xa, ông vốn không quản được con trai mình, chỉ đành để mặc anh.

Sau đó Dư quán gia học xong về nước, liền ở Cố gia tiếp quản công việc của bố mình, sau đó, Cố tiên sinh lập gia đình, Dư quán gia liền trở thành đại quản gia của cậu chủ trẻ tuổi.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Dư quán gia rất vui vẻ trong công việc của mình, anh thích nhất là mặc âu phục nghiêm chỉnh, dọa cho những người làm trong nhà đến ngây ngốc, ngoại trừ cậu chủ, mọi người trong nhà đều sợ anh, đừng trông anh phong độ ngời ngời thế kia, nhưng thật ra trong bụng toàn là ý nghĩ xấu xa.

Có lần Dư quán gia nhìn thấy có một cô gái lén ăn vụng, thế là anh liền gọi những người khác đến làm một bàn thức ăn ngon, mọi người vui vẻ ngồi ăn, sau đó bắt cô bé ăn vụng kia đứng bên cạnh nhìn mọi người ăn, thật sự là khiến cô bé nhìn đến phát khóc.

Dư quán gia không chỉ thích bắt nạt người làm mà còn thích trêu chọc cả cậu chủ, trước khi Du Yến chưa gả vào Cố gia, Dư quán gia vẫn là thích trêu Cố tiên sinh, theo lời anh nói, từ nhỏ đã trêu quen rồi, quá lâu rồi không trêu liền cảm thấy ngứa tay, chẳng qua Cố tiên sinh dù sao cũng là chủ của anh, anh cũng có chừng mực.

Cố tiên sinh không thích ăn khổ qua, điểm này mọi người trong nhà đều biết, nhưng Dư quán gia vẫn thỉnh thoảng làm khổ qua cho Cố tiên sinh, ví dụ như xào khổ qua, nước ép khổ qua, canh khổ qua các thứ, vài món khổ qua đặt trên bàn, mặt Cố tiên sinh cũng trở thành khổ qua, Dư quán gia vẫn còn rất thành thật nói: Thỉnh thoảng phải giải nhiệt.

Ví dụ như Cố tiên sinh thích uống cà phê đen nhưng chỉ cần ở trong nhà, anh vĩnh viễn không uống được cà phê đen, nếu không thêm sữa thì cũng thêm đường, Cố tiên sinh từng kháng nghị với anh nhưng lý do Dư quán gia đưa ra là cà phê đen có hại cho dạ dày, nhất định phải uống ít, lý do vô cùng đường hoàng, thật ra chỉ là trò trêu đùa nhỏ của anh mà thôi.

Có lẽ cuộc sống làm quán gia trôi qua quá thuận lợi, như cá gặp nước, Dư quán gia chìm đắm trong cuộc sống này đồng thời cũng lỡ mất chuyện hôn nhân đại sự của mình, cũng có thể là vì bị các em gái nước ngoài dọa đến xuất hiện ám ảnh tâm lý, Dư quán gia vô thức từ chối chuyện yêu đương.

Trong lòng lão quán gia vô cùng sốt ruột, nhờ mẹ Cố giới thiệu đối tượng cho Dư quán gia, mẹ Cố cũng rất nhiệt tình, ba lần bốn lượt giới thiệu các tiểu thư nhà giàu cho anh, dịu dàng như ngọc, ôn văn nhã nhặn, rực rỡ nhiệt tình, loại nào cũng có.

Dư quán gia đều rất phụ họa đi xem mắt nhưng mỗi lần anh đều không nhìn được bản về công việc của mình cho họ nghe, rồi lại bàn đến làm thế nào để chuẩn bị những món ăn tinh tế cho chủ vào ngày mai, làm sao để là quần áo đẹp, nên dùng nhãn hiệu dung dịch dọn vệ sinh nào thì tốt, tất cả đều nói về việc vật trong nhà, chưa chờ anh nói xong, con gái nhà người ta đã đập bàn chạy đi.

Vì như thế, Dư quán gia vẫn luôn độc thân đến tuổi bốn mươi, vẫn là chó độc thân, đối với hôn nhân của anh, lão quán gia đã tuyệt vọng rồi, ông thậm chí bắt đầu tìm một con chó cái phù hợp, nói là chuẩn bị cho Dư quán gia, lúc chờ anh già, ít nhất cũng có một con chó bầu bạn.

Sau khi Dư quán gia biết được, ha ha hai tiếng khen bố mình hài hước, lại hỏi bố anh tại sao phải chọn chó cái? Lão quán gia còn nghiêm chỉnh đáp: Tiếp xúc với chó cái lâu, nói không chừng có thể dẫn dụ nhu cầu của anh với phụ nữ!

Dư quán gia cạ lờn nhìn trời, nói những lời từ tận đáy lòng với bố mình: Bố không sợ con tiếp xúc với chó cái nhiều, sẽ làm với chó cái luôn, sau đó càng không thêm tìm phụ nữ sao?

Lời này suýt nữa dọa chết lão quán gia, lập tức dẹp bỏ ý niệm tìm chó, đến cả chó đực cũng không đưa.

Sau đó, Cố tiên sinh cưới vợ, trong nhà đón tiếp cô chủ, Dư quán gia cũng chuẩn bị tiếp đãi cô chủ xong, thậm chí ông còn tìm thêm hai cô hầu tay chân linh hoạt, chuẩn bị phục vụ cho cô chủ, nhưng cô chủ vừa vào nhà, hình như không giống như trong tưởng tượng của ông, cô vốn dĩ xem mọi người trong nhà thành người vô hình, thậm chí cô còn xem nhẹ cả Cố tiên sinh.

Tình huống này khiến Dư quán gia rất buồn bực, anh tuy vẫn thích trêu Cố tiên sinh, nhưng từ nhỏ đã nhìn Cố tiên sinh lớn lên, nên tình cảm giữa hai người chỉ có nhiều chứ không thể ít hơn, anh thậm chí còn lên bờ giun vào ví cầm tay để dọa cô.

Chẳng qua bên cạnh cô chủ lại có một cô em rất đáng yêu, so với cô ấy dễ thương hơn trăm lần!

Lần đầu tiên đến nhà, dáng vẻ cẩn thận cung kính, hết như thỏ con lần đầu bước vào chỗ cấm, trung đôi mắt vô tội quét xung quanh, ánh mắt đó khiến nội tâm của Dư quán gia rất ngứa ngáy, thật sự muốn bắt chấp tất cả đi xoa đầu cô.

Nhưng cô chủ thường không ở nhà, cho nên cơ hội nhìn thấy trợ lý của cô càng hiếm hoi hơn.

Dư quán gia trầm nghĩ, thỏ con này thật sự phù hợp với lý tưởng của anh.

Ngày suy nghĩ, đêm sẽ mơ, có một đêm, Dư quán gia thật sự mơ thấy ở cùng thỏ con, vui vẻ đuổi nhau trên thảo nguyên xanh mướt, hai người anh đuổi em em đuổi anh, tiếng cười không ngớt, đến khi anh đuổi kịp thỏ con, đến lúc anh đè cô ngã xuống bãi cỏ thì chợt tỉnh dậy.

Giờ chần lên liền phát hiện trên ga giường có một bản đồ lớn! Dư quán gia đỏ mặt, ngã nhào lên giường vờ chết.

Buổi sáng hôm nọ, Dư quán gia vừa rửa ra giường, vừa nghĩ đến thỏ con trong mơ, khúc môi không nhịn được nở ra nụ cười.

Dư quán gia phát hiện, bản thân hình như đang mơ mộng xuẩn...

Sau đó, cô chủ đột nhiên đổi tính, thái độ đối với Cố tiên sinh càng lúc càng tốt, cũng càng lúc càng ám muội.

Nhìn nụ cười càng xuất hiện nhiều trên môi Cố tiên sinh, Dư quán gia lẳng lặng ở bên, thuận nước đẩy thuyền, tranh thủ để bọn họ đến với nhau.

Cô chủ cả ngày không ở nhà trở thành cô chủ luôn ở nhà, người được lợi lớn nhất là Cố tiên sinh, ngoài ra còn có Dư quán gia, vì cô chủ thường ở trong nhà, nên thân là trợ lý của cô, thỏ con cũng thường xuất hiện ở Cố gia, Dư quán gia cũng có nhiều cơ hội tiếp cận người ta hơn.

Chẳng qua, ban đầu trong lòng anh cũng khá do dự, đấu tranh hồi lâu, dù sao tuổi tác của hai người cách nhau quá nhiều, thỏ con thậm chí còn rất lễ phép gọi anh là chú, điều này khiến anh có chút không nhẫn tâm xuống tay.

Cho dù không thể xuống tay, Dư quản gia vẫn theo bản năng đối tốt với thỏ con, còn lên lút chuẩn bị thức ăn ngon cho cô ăn, còn nhớ được những món ăn cô yêu thích, lúc cô đi lại không tiện còn lái xe đưa cô đi.

Cô chủ của Dư quản gia cũng là một người tinh ranh, cô rất nhanh liền phát hiện ra tâm tư của Dư quản gia, nhưng cô cũng không cấm cản, chỉ là cảnh cáo anh có thể theo đuổi thỏ con nhưng không được phép ép cô.

Có lời cảnh cáo này, Dư quản gia dường như ăn định tâm hoàn, anh cảm thấy nếu như mình không ra tay nữa, thì bản thân cũng sẽ xem thường mình mất.

Trước khi hạ quyết tâm theo đuổi thỏ con, Dư quản gia còn rất hiếu thuận gọi điện cho lão quản gia báo tin mừng: Con trai bố đã nhìn trúng một cô gái, chuẩn bị theo đuổi cô ấy, tìm con dâu bố.

Lão quản gia hưng phấn suýt nhảy cẫng lên, vội vàng chỉ thị: Dốc hết lòng mà theo đuổi, nhà cửa ô tô gì đó đều có thể tặng, chỉ cần phải giữ người về đây!

Dư quản gia nghe lệnh, gác điện thoại liền theo đuổi người ta.

Tuy mùa xuân của anh đến hơi trễ, nhưng tốt xấu gì cũng đã xuất hiện rồi! Dư quản gia xắn tay áo, vội đuổi theo bước chân của thỏ con vừa đặt chân vào trong vườn hoa mùa xuân.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Phiên ngoại 5

Mùa xuân của Dư quản gia.

Thân là một người đàn ông độc thân lớn tuổi, kinh nghiệm yêu đương của Dư quản gia lại gần như bằng không, nghiêm túc chuẩn bị theo đuổi một cô gái, vẫn thật là: một tay mơ.

Vì hành động theo đuổi này liên quan đến cuộc sống hạnh phúc tương lai của anh, Dư quản gia đã thiết lập một kế hoạch tác chiến tỉ mỉ, ví dụ như mua quà, làm món ăn cô thích, mua đồ ăn vặt, địa điểm và nội dung khi đi hẹn hò, đến cả phải nói chủ đề gì, Dư quản gia đều suy nghĩ rất kĩ lưỡng.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Anh thậm chí còn lên mạng tra thử chiến lược tình yêu, cách tán gái, cách nói lời yêu đương...

Cuối cùng còn chuẩn bị tập trung toàn bộ tài liệu để tham khảo, Dư quản gia phát hiện, dường như mình đã có thể đi xuất bản sách rồi.

Nhưng kế hoạch trên giấy vẫn không thể nào bị được với kinh nghiệm thực chiến mạnh mẽ, cho nên sau khi chuẩn bị xong một đồng lý luận biện chứng này, Dư quản gia quyết định sẽ ra tay.

Bước thứ nhất, thấu hiểu.

Nhân lúc cô chủ ở nhà dưỡng thương, gọi thỏ con sang ở để giúp cô ấy giải khuây, Dư quản gia liền triển khai một loạt câu hỏi thấu hiểu.

Ví dụ: Lúc ăn đồ ngọt, sẵn tiện hỏi cô thích ăn thức ăn vặt nào. Lúc ăn cơm, cẩn thận quan sát những món cô thích ăn. Lúc cùng cô chơi game, vô ý hỏi những sở thích khác của cô.

Chiều này vô cùng hữu hiệu, trong khoảng thời gian rất ngắn, anh đã thấu hiểu toàn bộ các phương diện về thỏ con, biết cô thích ăn đồ ngọt, đặc biệt là các món làm từ dầu tây. Ăn cơm dường như không kén chọn, nhưng không thể ăn quá nhiều hải sản, dễ bị tiêu chảy. Cô thích đi dạo phố, xem phim, thích nhất là xem phim hài, ngôi sao yêu thích rất nhiều, chỉ cần đẹp trai, cô đều thích...

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Đẹp trai ư? Dư quản gia cầm gương ra soi, phát hiện người đàn ông trong gương ngoại trừ khóe mắt có vài vết chân chim, những chỗ khác đều rất ổn, có

cần đi kéo căng da không nhí? Hay là đi cắt mí để đôi mắt trông sâu hơn một chút nhí? Chỉ có vấn đề này mà Dư quản gia rất nghiêm túc suy nghĩ hai ngày trời, cuối cùng vẫn là bỏ cuộc, vì anh sợ đau!

Thỏ con còn có một sở thích khiến Dư quản gia cảm thấy có chút đau đầu chính là cô lại thích chơi liên minh? Đó là gì vậy!

Thân là một người có tu dưỡng, anh rất không quen nhìn người trẻ trầm mê vào những trò chơi điện tử này, nhưng người anh thích lại thích trò này, Dư quản gia có chút khó xử, nếu thỏ con rảnh rỗi lại bàn chuyện game với anh, mà anh lại không biết nói gì thì thế nào đây? Thế là Dư quản gia quyết định sẽ học chơi liên minh.

Lén lút chơi qua vài đêm, Dư quản gia chóng mặt hoa mắt tởm ý bản thân thật sự không còn trẻ nữa rồi, dày vò lâu như thế, căn bản không có nửa điểm cảm giác nhiệt huyết dâng trào, nghỉ ngơi một chút vẫn là tốt hơn.

Bước thứ hai, thăm dò.

Dư quản gia không có kinh nghiệm yêu đương cũng không có kinh nghiệm thực chiến theo đuổi con gái nhưng anh có cả bụng tâm kế, từ nhỏ đến lớn, người có rất nhiều trò quỷ kế như anh, cho dù không biết yêu đương nhưng ít nhất cũng biết làm thế nào để lấy lòng một người.

Ví dụ: Cầm đĩa bánh ngọt dâu tây mà thỏ con yêu thích nhất để hỏi thăm cô, có người yêu thăm không? Thích loại đàn ông như thế nào? Thỏ con vì bánh ngọt dâu tây, sẵn khoái tự đem mình đi bán. Trước mắt cô không thích ai cả, sau này bạn trai của cô ấy nhất định phải đẹp trai, nhiều tiền, năng động, hài hước, hơn nữa nhất định phải biết chơi liên minh!

Dư quản gia suýt chút nữa bật khóc, không cam lòng hỏi cô: “Tại sao nhất định phải biết chơi liên minh huyền thoại?”

Thỏ con cười rục rờ như ánh mặt trời, “Như thế sẽ có cùng sở thích thú vị và chủ đề để nói chuyện.”

Vì là một cáo già có thâm niên, thất bại nhỏ nhỏ này căn bản không thể lay động quyết tâm của anh, sự tồn tại của khó khăn này, chính là để anh giải quyết.

Cáo già muốn giải quyết thỏ con, kết quả vừa nghĩ liền có thể biết được.

“Hai người đều thích chơi game, sau này khi ở bên nhau lâu rồi, ngoại trừ công việc ra, việc nhà phải phân công thế nào? Ai dọn dẹp vệ sinh? Ai nấu cơm, ai rửa bát chứ?”

“Hai người cùng chia nhau?” Thỏ con chớp đôi mắt to, ngây thơ đáp.

“Người đàn ông thích chơi game, không phải vừa về nhà liền chơi máy tính sao? Rảnh rỗi có thời gian chơi, bận rộn cũng phải trích thời gian để chơi, bọn họ sẽ vui vẻ để trích thời gian chơi game để làm việc nhà sao?” Cáo già chậm chậm dẫn dắt.

Thỏ con nghe xong lời anh, thoáng cái mơ hồ khen, “Chú nói rất có lý!”

“Cho nên hai người ở bên nhau, có một người thích chơi game là đủ rồi!” Lão cáo già đưa ra kết luận.

Thỏ con vỗ tay tán thành, “Chính xác, sau này cháu sẽ tìm người không thích chơi game!”

Dư quản gia cũng nghiêm túc nói: “Tôi không thích chơi game, em có thể suy nghĩ đến tôi.”

Thỏ con phì cười, “Chú thật hài hước.”

Trong lòng Dư quản gia cay đắng, anh rõ ràng rất nghiêm túc nói ra lời này, chỗ nào hài hước chứ? Có chữ nào hài hước sao? Cõi lòng tan nát!

Thăm dò thất bại...

Lại ví dụ như: Lúc ra ngoài mua sắm, sẵn tiện dẫn theo thỏ con, mua thức ăn ngon cho cô, dẫn cô đi chơi, sẵn tiện cùng cô đi xem phim hài.

Hành trình này đã không khác gì với hẹn hò rồi.

Thỏ con lúc ăn thức ăn ngon sẽ cười ngọt ngào nói: Chú thật tốt quá.

Lúc nhìn thấy trò chơi vui, cũng sẽ cười ngọt ngào nói: Chú thật lợi hại, biết nhiều như thế.

Lúc xem phim xong, sau khi cười đến đau bụng, sẽ cười ngọt ngào nói: “Cô bé vừa rồi hỏi cháu, chú có phải bố cháu không, nói chú rất đẹp trai! Cháu cũng cảm thấy như vậy.

Lúc này nội tâm của Dư quản gia lập tức chán chường, lời cuối cùng có ý gì đây? Em cũng cảm thấy như vậy? Là khen tôi đẹp trai hay là khen tôi giống bố em! Trái tim tan nát!

Bây giờ không phải thịnh hành chênh lệch tuổi tác sao? Một người ngây thơ hoạt bát, một người thành thực thế sự, đây không phải là chênh lệch tuổi tác thì là gì?! Thật sự là xứng đôi vừa lứa có được không.

Thăm dò lại thất bại lần nữa...

Tuy Dư quán gia nhiều lần thăm dò cuối cùng vẫn là thất bại nhưng anh cũng từ trong mắt thỏ con nhìn ra tình cảm khác biệt của cô, ví dụ như cô rất thích tìm anh trò chuyện, cho dù bị anh trêu đến mặt đỏ tận mang tai cũng không muốn tránh xa anh, hơn nữa cô cũng rất tin nhiệm anh, có tâm sự vẫn thích tìm anh bàn bạc.

Lần nọ mẹ cô ở nhà ngã bệnh, cần gấp một số tiền chữa trị, thỏ con không đi tìm cô chủ trước, ngược lại là chạy đến tìm anh, sự ỷ lại cùng tình cảm biến hóa rất rõ ràng khiến Dư quán gia nhìn thấy hi vọng mới, có lẽ trong lòng thỏ con, anh đã sớm không giống với những người khác, chỉ là cô vẫn chưa phát giác mà thôi.

Dư quán gia lập tức vô cùng hứng phấn, đương nhiên vội giúp cô giải quyết vấn đề, cùng cô về nhà, đưa mẹ cô đi bệnh viện tốt nhất để khám, ở phòng bệnh tốt nhất, mời bác sĩ tốt nhất, còn giúp mẹ cô mua thuốc đến khi hết bệnh mới thôi.

Đây không chỉ là ân cần trước mặt thỏ con mà còn sẵn tiện gặp phụ huynh của cô, để người ta để lại ấn tượng cực kì tốt, vì sau này có thể thuận lợi cưới thỏ con nên cần phải xây dựng nền tảng kiên cố.

Thỏ con đương nhiên cũng cảm kích anh, đối với anh càng thêm nhiệt tình, nhưng quan hệ giữa hai người từ đầu chí cuối chỉ là trên tình bạn nhưng không phải người yêu.

Dư quán gia cho rằng, quan hệ của hai người nhất định phải thêm chút chất xúc tác mới được.

Anh vừa nảy ra ý nghĩ này, cô chủ liền đưa chất xúc tác đến tận tay anh, thật sự là vừa nghĩ liền thành hiện thực.

Cố tiên sinh chuẩn bị đưa vợ đi Úc du lịch, cô chủ đương nhiên sẽ dẫn theo thỏ con đi cùng, nhìn thỏ con vui vẻ dọn dẹp hành lý, trong lòng Dư quán gia liền có chủ ý, xoay người đi tìm Cố tiên sinh muốn đi theo ra nước ngoài, cho dù tự chi trả anh cũng muốn đi.

Nắng hạ rực rỡ, đất nước nhiệt tình như lửa, không có chất xúc tác nào tốt hơn cái này nữa.

Cố tiên sinh cũng rất phối hợp, vì muốn cùng vợ trải qua thế giới hai người liền trực tiếp ném thỏ con cho anh chăm sóc, còn ra lệnh bọn họ không được quấy rầy.

Dư quán gia cầu còn không được, vừa xuống máy bay liền dẫn thỏ con đi khắp nơi.

Ở nơi có cảnh đẹp, thức ăn đặc sắc, Dư quán gia dẫn thỏ con nhà anh đi khắp nơi chơi, cho đến khi thỏ con chơi đến đầu óc choáng váng mới thôi.

Dư quán gia dẫn thỏ con đi đến bãi biển bơi lội, sẵn tiện phô bày dáng người sáu múi của mình, còn đặc biệt show màn lướt sóng, khiến cô gái nhỏ mê đến hết to.

Có tất cả những thứ này, chỉ có thể dùng hai từ để diễn tả - Hoàn mỹ!

Sau chuyến du lịch Úc, mọi người đều thu về niềm vui, mà Dư quán gia lại thu về tình yêu của anh.

Trong lúc yêu đương cuồng nhiệt, Dư quán gia sẵn tiện cầu hôn với thỏ con của anh, thỏ con cũng e thẹn gật đầu đồng ý, thế là, vào mùa xuân hoa nở năm sau, cáo già Dư quán gia độc thân nửa đời người này cuối cùng cũng tìm được thỏ con hợp ý mình.

Cáo già nói với thỏ con:

Thế giới ngoài kia quá rộng lớn, rất nguy hiểm, mời em vào trong vòng tay anh, anh nguyện ý vì em mà chống đỡ mảng trời đất tự do, vui vẻ này.

- -----HOÀN-----

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Trọng Sinh Của Tra Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.